This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07591201 8

[redacted]

RCB

IOANNIS IACOBI REISKE
ANIMADVERSIONVM
AD
GRAECOS AVCTORES
VOLVMEN PRIMVM
QVO
DIODORVS SICVLVS,
ET AMBO
DIONES,
CHRYSOSTOMVS ET CASSIVS,
PERTRACTANTVR.

LIPSIAE
LITTERIS LOEPERIANIS.
1757.

HEROIBVS IN TOGA

ILLVSTRISSIMIS,

FRIDERICI AVGVSTI,

REGIS POLONIARVM ET ELECTORIS

SAXONIAE,

A

CONSILIIS INTIMIS,

RERVM IN PATRIA SVMMARVM,

CVM ALIARVM, TVM ACADEMICARVM,

CVRATORIBVS,

ASTOR LIBRARY NEW-YORK

VIRIS

GENERIS NOBILITATE,

MVNERVM DIGNITATE,

VIRTVTVM SPLENDORE

PRIMARIIS,

LIBELLVM HVNC SVPPLEX OFFERT,

INSCRIBIT ET DEDICAT,

SVAQVE STVDIA COMMENDAT

ET ADDICIT

AVCTOR.

Muſarum, in luctu patriae
Martisque tumultu,
Ad Vos, MAGNATES, graeca caterva venit,
Annonamque ſui, ſed pauperis, exhibet agri.
Parva ea dona quidem, magna tamen pietas.
Muſas arma alias terrent immane ſonante
Bellona fugiunt. aera ad acuta ſilent.
At Vos confirmatis eas, Veſtroque jubetis,
Numinis atque pii, fidere praeſidio.

Tantus erit terror nullus, non tanta ruina,
Muſarum ut Veſtro pectore cura cadat.
Non ſtricti excutient Veſtris amplexibus enſes
Commiſſum hoc Veſtrae Palladium fidei.
Quae caput in noſtrum foeda atque cruenta procella
Incubuit nuper, juſta jubente deo,
Rurſus eam, lacrymis placatus ſuppliciisque,
Spe citius ſternet diſcutietque pater.
Tempus adeſt. ſoles mox ibunt candidiores,
Almaque pax nitidum proferet os nebulis.

Haec ubi lux, nimium lux lenta, illuxerit, artes
Vos orant priſcae commeminiſſe ſui;
Atque ſacerdotis, quem complectuntur amore,
Quod ſua, quamquam nunc frigida, templa colit
Sedulus, atque ſuis aris, licet in grege raro,
Nullo non ſpargit thura minuta die.
Fama vetuſta viros, quos hoc exile volumen
Exercet, rerum & pondera, quas agitant,
Dictioque & ſapiens, & terſa, ampliſſimi honores
Commendant geſti, & principum amicitiae.

Pruſamum in curru ſectum vectare
Dionem
Trajanum (norat nempe virum)
haud puduit.
Hic, ut Trajanum Nervamque ſalu-
bribus olim
Caeſareum inſtruxit nobile par
monitis,
Sic ſapientiae adhuc ſitientes imbuit
undis,
Limpidum ad hunc fontem quos
quidem adire juvat.
Fertur avum hunc habuiſſe Dio, qui
nomine Caſſi
Clarus Romanam condidit hiſto-
riam.
Qui patriam ut rexit, Parthos ut
terruit armis,
Bis ſenos faſces bis meritus te-
nuit.

Ae-

Aegyptum, Syriam, Spartam, Diodorus, Athenas,
Perſida, cum Macetum roboribus, celebrat.
Civilis vitae hi praecepta, exempla miniſtrant
Splendida. vel ſummis haec ſchola digna viris.
Quae ſuperant tantorum hominum monumenta, libello
Illuſtrare brevi, more meo, ſtudui.
Quem vultu, PROCERES, admittite, quaeſo benigno,
Atque aliquo has artes eſſe jubete loco.
Ille pium Regem Rex ſceptris reddat avitis,
Res hominum aeternis qui regit imperiis.

Auguſtum *Vobis*, Auguſto *reddat amicos*

Vos, pacem populis, ingeniisque decus.

Copia ſic rerum, ſic priſtina jura redibunt,

Noſtraque ſanabit vulnera Veſtra manus.

BENEVOLO LECTORI
S. D.
IO. IAC. REISKE.

Quos in hoc volumen conjeci mearum ad Graecos auctores animadverſionum libellos, ex acervo eos hauſi, caſu oblatos, non conſilio delectos. Non ea ſane de cauſſa illos in fronte collocavi, quod reliquis praeſtarent, quos adhuc ſcrinia noſtra premunt. Vt autem hos tres caeteris praemitterem, olim, niſi fatale quid intercedat, inſecuturis, gemina fere cauſſa me impulit, una communis omnibus, altera poſtremo propria. Quum edendo criticarum mearum lucubrationum ſpecimini animum adjicerem, hi tres reliquis paratiores ad praelum adeundum erant, librarioque excuſori in manus absque mora dari poterant. In uno Caſſio properandum mihi videbatur, & prima quaque data quaeſitave oportunitate danda opera, ut poſterioribus edendis ad eum auctorem curis memoria priorum deleretur. Nam priſtinum illum noſtrum conatum Hamburgenſi Caſſii editioni adjectum, crebriores, quam quidem vellemus, obſident hallucinationes. Quot inſecutura ſint horum libellorum volumina, & quos eorum quaeque tractatura ſint auctores, juxta Tecum ſcio, Lector. Secundum quidem volumen praelum jam exercet, in quo *chorum ducere Lyſiam* juſſimus, cui forſitan *Polybium*, & *Ariſtidem*, adjungemus. In Poly

bi

bio, cum emendando, tum interpretando, tantam poſui curam, ut ipſemet mihi me ſuperaſſe videar. Auſim igitur ſuper illo aliquid haud, pro more meo, ſiccum & triſte, ſed paullo floridius & hilarius grammaticorum illis promittere, qui rariorum dictionum expoſitiones idoneorum auctorum teſtimoniis munitas appetunt. Caeteros auctores, quos exercui, quid nominare attinet, dubia ſortis ſpe, meas exercitationes manentis. Vnam illam a me praemitti admonitionem forſitan inutile non fuerit, Ariſtidam, Libaniumque, & Plutarchi opuſcula miſcellanea crebra lectione meditationeque me contriviſſe, ut ſuper his quoque aliquid haud omnino poenitendum promittere audeam.

De ratione, qua graecos auctores tractare ſcriptione ſoleo, ſupervacaneum videri poſſet exponere, poſt illa jamdudum edita noſtra in Sophoclem, & Euripidem, & Ariſtophanem, & Herodotum & Thucydidem, & Anthologiam, aliosque ſpecimina, quibus haec ipſa gemina germana ſunt. Facere tamen non poſſum, quin cavillationibus occurram, (ſunt enim cavillationes magis, quam juſtae reprehenſiones) quas libelli noſtri, ſi quid video, vix poterunt effugere. Erunt enim qui ſcribendi hoc, quo uſus fui, genus pro arido & μονοτόνῳ traducant, florentemque & laetam doctrinarum copiam varietatemque in eo deſiderent. Aliis arrogans & tumidus videbor, qui non illos ſolummodo magnos ſaeculi ſuperioris heroas, Caſaubonum & Valeſium, tanquam ad cauſſam me judice dicendam adeſſe juſſerim, ſed etiam par auctorum *Graecorum* nuperrime a pari virorum longe doctiſſimorum ſumma cum cura & incredibili cum exquiſitarum literarum apparatu editum ad examen re-

voca

vocaverim. Tantorum hominum inventis & edictis non acquieſcere negabunt quemquam poſſe, qui modeſte de ſe ſentiat, neque ſibi plus aliis ſapere videatur. Ad illud igitur hominum genus me referent judicii praecipites, quod in cernendis aliorum naevis Argo perſpicacius, ſi quid vir doctus ediderit, in quo plurima niteant, protinus in illud involant, in eoque cupide, quod notent & arrodant, venantur, &, ſi quid ſibi reperiſſe videantur nota dignum, quo tamen alii facile non offendantur, id velut in pompa producunt & oſtentant. Atqui nos, illis multum diſſimiles, neque judices, neque cenſores agimus. Virorum famae non detrahimus, quorum ſumma merita ſummi, ut par eſt, facimus. Haerentem multa cum laude coronam de fronte victoriis nobilitata detractum non imus. Obſervatis illorum ea ſolummoda addimus, quae nobis illi, aut feſtinantes, animo gravioribus intento, praetervidiſſe, aut contempſiſſe, & velut beati ſcruta, humo tollere jacentia dedignati fuiſſe videntur, Iris ſublegenda. Libertate illa utimur, cum honeſta, tum neceſſaria; qua ſublata, de literis actum eſt. Qua libertate ſi majores noſtri, illi ipſi heroes, a quibus nos in diverſa nonnunquam ire haud dubitamus, ſuos in majores dubitaſſent uti, aut juſſi fuiſſent abſtinere, quot jam careremus praeclaris doctrinis & ſcitis inventis! Quod igitur illi ſibi ſuos in majores exiſtimabant licere, eo nos ipſi nobis in eos interdicemus? Aut, quod Weſſelingius in Henricum Stephanum & Laur. Rhodomannum ſibi permiſit, quod poſt eum Reimarus in eundem Stephanum, & Xylandrum, Leunclauiumque, & alios, & ipſum memet, exercuit *jus, jure quisque ſuo*, invidioſumne mihi erit, ſi ide *in eos retorſero?* Diſſentire a viro magni in literis

minis, & diſſenſum prodere, eritne capitale? Non erit, ſi quidem libera gaudemus re literarum publica. Cujus civis ſi ſum, mihi quoque fori communio & ſuffragii ferendi jus erit. Tyrannis autem ſi paremus, mecum habitabo, foresque & os claudam. Atqui ipſi illi ſummi viri, quos modo laudabam, meum inſtitutum, quod bene novi, non ſolummodo ferent aequo animo, ſed laudabunt quoque. Quam facilitatem pariter ab aliis exſpecto bonarum literarum hac aetate noſtra vindicibus & ſtatoribus, cum quibus mihi deinceps identidem erit tum agendum, quum eos auctores tractandos mihi ſumam, in quibus ornandis eorum ingenium & diligentia eluxit. Damus, petimusque viciſſim hanc ſententiae libere dicendae veniam, eaque ut in nosmet poſteri ſtrenue liberaliterque utantur, eos, ſi ſapimus, ſi literarum amorem haud ſimulamus, ſi eas creſcere & perennare bona fide cupimus, hortabimur. Ego quidem, quamquam hortuli mei fructus ad unum omnes pro maturis & perfectis venditare non auſim, (tanta meorum me caritas non tenet) ita tamen rurſus illis non diffido, ut metuam, ne pariter omnes aut acerbi ſint, aut molles, ut aetatem non ferant, aut ad friguſculum quodcunque fatiſcant, aut contemptiſſimi cujusque vermiculi grammatici dentes non frangant. Rejicula quaedam meis ineſſe, non diffitebor. Ideone vero reliqua cum his damnanda pariter & premenda erunt? Legumina quoque, fruges, poma, veſtiunt ſua putamina, glumae, folliculi, quae amputamus, purgamus, abjicimus; at ipſis fructibus tamen utimur. Summo rerum omnium opifice quid cogitari poteſt ſapientius? At ille tamen, ut *lolium in ſegete* creſceret, juſſit, ut roſae inter ſpinas. *cundum illum igitur*, tene pudeat, homuncio, ſequic

quioris frugis aliquid acervo bonae admiſcuiſſe? Non eſt profecto, quare turpe ſibi putet homo criticus, in denis quibusque conjecturis ſingulas binaſve projeciſſe aut dubias, in reliquis certis & liquidis, aut vitioſas & pudendas. Matrem ſane uteri ſui haud poeniteat, quae poſt liberos numero plures, proceros, robuſtos, benevalentes, effocta natura, unum alterumve fuerit enixa foetum debilem & deformem. Erroris argui, & agnoſcere atque deprecari demonſtratum, neminem pudebit, quem ſuae ſortis non pudeat, & qui naturae, quod hominem ſe, non belluam, ediderit, non ſuccenſeat. Quaecunque tandem aliorum ſit frons, me quidem juſta reprehenſio cum modeſtia conjuncta non movet.

At macrum & inſuave noſtrum ſcribendi genus cauſſabuntur delicati & faſtidioſi homines, „qui exquiſitas duntaxat obſervationes, & locos, quos vocant, communes ad pompam & oſtentationem compoſitos ſibi exhiberi volunt, illam vero annotationum partem, quae emendationes & varias lectiones continet, levem prorſus & deſpiciendam exiſtimant. Quibus ego id reſponſum velim (vir ſummus loquitur, *Henricus Valeſius*): etſi emendationes illae & variae lectiones inſuaves plerumque & moleſtae ſint legentibus, utiles tamen eas eſſe in primis ac prorſus neceſſarias, in iis praeſertim ſcriptoribus, quorum libri minus emendati ad nos pervenerunt. & obſervationes quidem majorem ſpeciem praeferunt eruditionis, emendatio vero plus ingenii ac judicii requirere mihi videtur.“ Mea feci verba viri, quem in paucis unum ſummi facio, H. Valeſii, ex ejus praefatione ad *Socratis* hiſtoriam eccleſiaſticam excerpta. Quantacunque mea ſit ingenii facultas, & in judicando vis, (nam mihi quidem

eam

eam aeſtimare neutram in partem licet, ſed ad alios ea pertinet aeſtimatio) bene novi, quanto labore mihi conſtent hae criticae exercitationes. Aliorum rationes ideo non contemno, quod non ſequor, naturae, qua ducit, obſequens. In hanc viam indoles me mea detulit. Sufficit ſedulitati noſtrae in infima artis criticae parte ſe continere, in eaque, quantum poſſit, proficere & recte conſtituere, quum illi ſublimiori parem ſe non eſſe ſentiat. Vltra nidum pennas non extendimus. Et in hoc ipſo noſtro regno intelligimus, quantamcunque animi contentionem efficere tamen non poſſe, ut aut nobis ipſi, aut poſteris, ſatisfaciamus, &, quod reprehendant noſtrorum, ſuppleantve, reliquum nihil faciamus. Miramur haud raro in trivialia incidentes, majoribus noſtris praeterita, qui fieri potuerit, ut eorum diligentiam tam obvia effugerent. At id ipſum in nobis quoque poſteri mirabuntur. Emendatiunculae, quantumvis certae, & ſolerter feliciterque excogitatae, ita tamen me non inflant, ut prae iis virorum doctorum magni faciendae mihi ſordeant obſervationes, quae aut ritus veteres illuſtrant, aut verborum & dictionum vires exponunt, earumque velut ſoboles & affinitates per multos generationum ſaeculorumque articulos deducunt, aut quae ordinem rerum geſtarum perſequuntur, & intricatas temporum rationes expediunt, aut genuinos auctorum foetus a ſpuriis ſegregant. Soles hi ſunt, a quibus emendatiunculae noſtrae, velut minora ſidera, offuſcantur & exſtinguuntur, & ad quos nobis oculos caligare, etiamſi profiteri nollemus, ipſa tamen res clamaret. Sapiens, qui virium ſuarum callens onera aequa tollit.

Scr. Lipſiae d. 8. Febr. 1757.

IO. IACOBI REISKE

AD

DIODORVM SICVLVM

ANIMADVERSIONES.

VIRO

CELEBERRIMO

PETRO WESSELING

ELOQVENTIAE ET GRÆCÆ LINGVÆ IN ACADEMIA VLTRAIECTINA PROFESSORI DIGNISSIMO,

S. P. D.

IO. IACOBVS REISKE.

Quod ad Te mittam, ERVDITISSIME WESSELINGI, Tibi inſcriptas has meas ad Diodorum Siculum animadverſiones, eo fit, ut publice teſtatam faciam venerationem, qua Te ſumma, cum ob reliquam Tuam doctrinam virtutemque egregiam, tum ob praeclara Tua de Diodoro merita proſequor, quae tanta ſunt, ut quamvis nunquam defuturi ſint illis praecones, deſperem tamen fore quemquam, qui ea dignis ipſa re laudibus efferat. Is enim Tu es, cui Diodorus vitam velut, qua fruitur, illumque ſplendidiſſimum, quo ſe circumfuſum laetatur, cultum debet. Grati quoque erga Te animi documentum me poſcebant, & illa, qua me domique & *in Belgio* agentem complexus es,

benevolentia, & illae Tuae exquiſita eruditione refertae ad Diodorum annotationes, e quibus multum me profeciſſe tantum abeſt ut me pudeat profiteri, ut potius Te propter eas in magiſtris meis numerandum putem, & non ſine ſenſu quodam gloriae numerem. Eſſe, qui poſt Te Diodoro Tuo ſedulam navent operam, id vero nequit animo Tuo non carum acceptumque accidere. Quanto itaque major mihi cauſſa eſt ſperandi fore ut ad conſpectum libelli mei laetere, & inſtitutum meum probes, fructumque Te ferre ſtimulorum exiſtimes, quos Tu mihi admoviſti acerrimos, exemplum Tuum, privataſque literas, quibus me ad illas literas excolendas impuliſti, quas pari laude atque fructu ornas, & ut diutiſſime ornes in votis habeo.

Eum Te non novi, HVMANISSIME WESSELINGI, qui ſuo in agro ſpicas legentes alios aegre ferat, aut in eos ſaeviat, qui a ſe interdum in diverſa abeant. Talem ſi Te noſſem, alii profecto fuiſſem opellam hanc conſecraturus, in qua collecta expoſui ea, quae Tu mihi praeteriiſſe videbaris,

ſeu

ſeu minutiarum taedio ſeu contemtu, ſeu quod in tanta rerum mole nihil non cernere, nihil non notare, perarduum eſt & haud ſcio an homini datum; locorum quoque nonnullorum diverſas a Tuis rationibus interpretationes attuli, ſed ea modeſtia, & reverentia, quae diſcipulum erga magiſtrum, & bonos inter ſe, decet. Ipſe noſti, VIR PRVDENTISSIME, criticas has diſputationes, quae conjecturis maxima ex parte continentur, ſaepe ancipites, ſemper indignas eſſe, a quibus animus exacerbetur. Minuti animi & inhumani eſt e tam minuta re, quam eſt occupata in ſtruendis, addendis, detrahendis literulis ſedulitas, in diſſentientes odium concipere. Novimus Te omnes, WESSELINGI EXCELLENTISSIME, ut Criticum in paucis acutum, dextrumque, & doctum, ut nil ſupra, ſic unum quoque ex aequiſſimis & leniſſimis, illiſque rari exempli hominibus, qui ut aliorum errores abſque faſtu & acerbitate notant & corrigunt, ſic aliorum diſſenſum a ſuis opinionibus, aequo animo *accipiunt & ferunt.*

Quare confido fore ut opuſculum hoc meum placido vultu ſecundoque judicio ſuſcipias. Quod ſane vehementer opto ei contingere. Ea enim eſt doctrinae Tuae & aequitatis apud omnes exiſtimatio, ut ad Tuum de meo libello judicium ſint ſuum conformaturi. Non ſolum Tu judex harum rerum idoneus haberis, ſed & aequus judex & recti verique tenax.

Faxit immortalis Deus, ut quae hilaria abſoluto & edito Diodoro ante hos undecim annos agebas, & quos plauſus ea re ab eruditis tuliſti, eadem quoque brevi poſt agas hilaria, eosdemque merearis plauſus, edito Herodoto Tuo, cujus exſpectatione literatum orbem erexiſti. Beatum me, ſi mihi contingeret hoc tantum Tibi gaudium gratulari, eumque auctorem curis Tuis expolitum videre, quem ut ornandum ſuſciperes, cum aliorum hortationibus mea quoque effecit. Vale VIR MAXIME in literarum commoda quam diutiſſime. Scr. Lipſiae d. 22. Iulii 1756.

AD

DIODORVM SICVLVM

EDIT. WESSELING.

LIB. I.

4. 27 ἕνα λόγον] malim ἀνάλογον. *cuique populo & homini accommodatum pro diuerſa ſua ratione.* χρηματιστήριον eſt ſenaculum, locus ubi de ſummis rerum agitur & deliberatur, ubi deus aut princeps iis, qui ſe indigent, ſui copiam & uſum facit, advenientibus conſulturis, aut legatis exteris reſpondet. inde *oraculum*, unde ſcientia rerum ignoratarum petitur. v. Weſſeling ad h. l. 31 num προστασσομένων, *praeceptorum. pulchrum ſi non opus habere exquiſitione, indagatione praeceptorum* — 40 ἀνάληψις eſt *lectio.* ἀναλαμβάνειν paſſim apud Polybium pro *inſpicere, evolvere, legere* librum vel ſcriptum quodcunque uſurpatur, tam ſic ſimpliciter, quam integre ἀναλαμβάνειν εἰς τὰς χεῖρας, v. p. 1223. *penult.* c 1280. 32. 1454. 28. Poteſt quoque de

ſuſceptione in animum & *infixione hiſtoriae in memoriam* accipi. Ita dicitur, *pictor colores e concha penicillo* ἀναλαμβάνειν, *ſuſcipere* & transferre in tabulam pingendam, quod deinceps ad animum translatum notat *imbibere doctrinam*, & ſic uſurpat p. 7. 41. quare ambigo p. 7. 59. utram lectionem praeferam τῶν πεπραγμένων *rerum geſtarum in animum infixio*, an τῶν πεπραγματευμένων, *auctorum lectio*. Cf. p. 8. 87.

5. 65 elegantiſſima dictio ἱστορία τῆς ἀληθείας προφῆτις, & veriſſima. *Propheta* & *prophetiſſa* proprie eſt ſacerdos, qui vel quae oraculi mandata ex adytis ad foris ſtantes conſulentes effert & *profatur*. Quod aliis oraculis prophetae, interpretes numinum ſunt, id in oraculo veritatis ſunt hiſtoriae auctores; ſunt interpretes veritatis, numinis maxime venerandi. Vtitur hac ipſa dictione T. II. p. 561. 40. 95 προστιθὲν, an προσταχθὲν legas, nil refert. ut προστάττειν *adordinare, collocare penes aliquem aliquid*, ſumitur pro injungere, mandare alicui aliquid peragendum; ita προστιθέναι, *ponere aliquid apud aliquem*, idem eſt atque *injungere, mandare*. quemadmodum συντιθέναι quoque eodem ſenſu dicitur, de quo ad Polybium egi p. 500. 27. Hic loci ergo τὸ προστεθὲν idem eſt atque τὸ πρόσω τεθὲν, τὸ ἔμπροσθεν τεθὲν, *in medio poſitum, propoſitum oratori thema, de quo diſſerat, argumentum quodcunque enarrationi, diſputationi permiſſum, tale appatet eſſe, quale vis dicentis id auditoribus objecerit*. Quod ſi tamen aliquid mutandum hic fuerit, malim προτεθὲν, unde eadem ſententia.

8. 9

7. 59. νυμφ.

8. 99 σχεδὸν πάσας τὰς —

9. 12 τούτων τῶν περιειλημμένων. 38 ante ἑκάστου deeſt περὶ aut ὑπὲρ.

10. 49 f. γονιμωτάτοις. *foecundiſſimis bonarum doctrinarum*, a quibus plurima & veriſſima diſcuntur. v. interppr. ad Ariſtophan. *Ranas.* 54 ἐκείνοις rectum eſt. *conſequenter illis ſententiis, vel hypotheſibus.* nam ὁμοίως hic idem eſt atque ἀκολούθως, & ἐκεῖναι idem atque ἐκείνη ἡ ὑπόθεσις. Paſſim hic Auctor, ut alii, plurali pronominis pro ſingulari utitur, v. p. 31. 26. 56 ἡ πᾶσα δίνη eſt *totus complexus rerum vertigine per coelum actarum*, ἡ δίνη τῶν δινουμένων πάντων. 73 ἀνοιδῆσαι.

13. 68 f. γενέσεις αἱ πρῶται ὑπάρξαι.

15. 46 Φασὶν δὲ [aut Φύσει δὲ] συμβάλλεσθαι πλεῖστα. 48 f. τοῦ μὲν τὸ πυρῶδες καὶ πνευματικὸν, τῆς δὲ τὸ ὑγρὸν καὶ ξηρὸν, κοινῇ δ' ἀμφοτέροις ἀέρα. 52 f. πέντε εἶναι τὰ πρ. iſta anacolutha non Diodoro, ſed librariis debentur, novis Graeculis, ſyntaxeos rationem omnem ſuſque deque habentibus. 54 καὶ ὥσπερ.

17. 47 παῦσαν. cohaeret enim cum μεταθέσθαι p. 18. 52.

18. 51 f. ἐπινοήσαντος. 55 τῆς κατ' ἀλλήλων. 62 καιρὸν] f. νόμον. 83 ναοὶ ſunt proprie aediculae parvae, in quibus imagines numinum condebantur, una cum illis cavis murorum, in quibus illae collocabantur aediculae.

19. 1 ὅτε &c.] ſententia eſt: *ibi loci, ubi de Ægypto narrat.* γίγνεσθαι περί τι eſt *ſermone circa aliquid verſari.*

21. 56 aut *προστιθέασι* aut *ἀνατιθέασι.* 62 τὸν δὲ τὸν πάντα χρόνον.

23. 34 f. ἀπολαβεῖν *coërcuiſſe, ſepſiſſe.* nam alterum eſſet *extuliſſe in altum,* quod ab h. l. eſt alienum.

31. 16 malim in hoc loco interpretando cum Rhodomanno facere.

33. 4 ταύτης τῇ παρ' Αἰγ. 9 μὲν delend.

35. 82 τόπαν praefero. *facit arena, ubi locus paludis agnoſci nequeat, ſimilis terrae.* ut nequeat noſcitari, ubinam ſit ille lacus.

42. 40 non placet vulgata hic loci, non habeo tamen, quod certius & rectius afferam. ἐπισίδηρος vox eſt proba, ut ἐπίχαλκος, *munitus ferro, praeferratus.* 42 ἀρχὰς videtur probum. orſitan ἀρχὴ fuit vocabulum Siculum *funem* deſignans, v. ad p. 109. 71. nec abludere videtur ἄρκυς. videtur ἄρκω & ἕρκω olim idem ſignificaſſe. ἐνάπτοντες accipio pro ἐνημμένας ἔχοντες.

43. 66 f. ὑπαγαγόντες, niſi malis enallagen eſſe pro ἐπαγαγόντες κοῦφα ἄροτρα τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς χώρας.

46. 86 ὀνομαζομένων.

51. 13 παραγράψομεν ut nolim damnare, facit copia exemplorum, in quibus παραγράφειν idem quod *circumſcribere, finire* notat. Penes Noſtrum p. 145. 48. eſt παραγράφειν τοὺς χρόνους, *tempora ſuis terminis circumſcribere* & II. 573. *14.* παραγραφὴ eſt *terminus, meta.* Sic etiam in *fine libri* ſecundi fuit olim παραγράψομεν, ubi

nunc

nunc eſt περιγραψ — cf. varias lect. ad p. 185. 3. 209. 45. Ipſe cl. Weſſeling in fine Libri tertii παραγράψομεν ſervavit. habet quidem Porphyrius de abſtinentia p. 96. 33. περιγράφειν pro *finire*, ſed id eodem modo immutandum eſt. Nam περιγράφειν eſt *cancellare*, circumſcribere ſignis, quae indicarent, illis ſignis intercepta delenda & expungenda eſſe. V. Plutarchi Opuſc. p. 595. *ult.* Rem omnem dirimit Harpocratio h. v.

52. 48 f. προσανατρέχειν, *in altum excreſcere celeri incremento.* v. p. 146. 71. T. II. 53 f. πιότητος, *pinguedine.* 64 δοκιμάζοντας accipio pro *audentes.* Hoc ſenſu δοκιμάζειν novis Graecis frequentiſſime uſurpatur. inde nos quoque dicimus *probiren* pro *tentare, periculum facere.*

54. 7 f. παρειλημμένων, *quum nullius frugis fuerint plerique eorum, quos ab hiſtoria traditos accepimus.* 19 non cohaeret μίαν ἡμέραν cum ἐνδεῆ γενόμενον, ſed cum ἀναγκασθῆναι. *coactum aliquo die fuiſſe, non ſuppetente victu,* aut *eſurientem.*

56. 12 f. ἀστέρων ἐν κυανῷ γραφαῖς καταπεποικ. 17 f. λίθου τοῦ λεγομένου Συηνίτου.

58. 79 f. γλυφαὶς ἐν τοίχῳ ἰδεῖν εἶναι.

60. 67 τὸ δὲ μετὰ τ. τ. δ. ἀ. μνημονεύεσθαι.

62. 47 παῤῥησίας] f. παιδείας.

63. 84 ἐγκατεσκεύασε.

66. *ult.* praeferrem τρόποις, *ut eſſet commerciis populorum inter ſe commoditas modis omnibus.* καὶ πᾶσι idem eſt hic loci atque ἅπασι ex vulgato

gato more, quo partic. καὶ ante πᾶς non copulam ſignificat, ſed redundat.

68. 55 ἔξοδος eſt *proceſſio in publicum.*

71. 76 ἄδοξοι dicuntur Graecis homines privati nullis honoribus in civitate, nullis magiſtratibus functi. ἀδοξία apud Polybium eſt *vita privata.*

72. 99 ἤθως videtur delendum. 9 aut πολυτελῶς legend. aut κοινωφελὲς, aut faciendum cum Cod. Coislin. 2. τῇ κατὰ τὴν χειρεργίαν τέχνῃ, ut p. 74. 88. & ad hunc modum credo quoque locum p. 73. 61. emendandum eſſe.

74. 94 τε] l. μὲν.

76. 48 Κύριος de Deo obſervavi quoque apud Arrian. diſſert. Epict. p. 159. 17. *edit. Vptoni.*

77. 99 δώδεκα] imo vero ἕνδεκα. deinceps paullo quam ſolet & oportebat brevior eſt Noſter. debuiſſet περιελόμενον τὴν περικεφαλαίαν, ἐκ ταύτης (vel ἐν ταύτῃ) σπεῖσαι.

78. 56 ἄλλην videtur delend. aut ὅλην ſcribend. neque ſum oblitus ejus, quod ad Polybium demonſtravi, ſaepe ἄλλος pro πᾶς poni. Conf. p. 141. 91.

81. 72 τὰ ἀγνοούμενα ſunt hic loci idem atque τὰ ἁμαρτανόμενα vel ἡμαρτημένα, *peccata, delicta*, praeſertim per inſcitiam ab imprudente & invito. Polybius ſaepiſſime ἄγνοια pro ἄνοια, ἀπόνοια, *pravitas, ſcelus*, adhibet. v. dicta ad Ejus p. 133. 29. Sic ſupra apud Noſtrum p. 9. 32. τὰ ἀγνοηθέντα τυγχανέτω διορθώσεως, ubi recte verſum: *ſi quid inſcitia peccatum, corrigatur.* Cf. Index v. ἀγνοεῖν, ἀγνόημα & ἄγνοια, item p. 82. 13.

82. 87

82. 87 ἢ κρίνειν delentor. ſunt enim ſcholion v. χρηματίζειν. vid. tamen vſ. 99. Pari modo vſ. 92. ἢ μέθην, ut ſcholium dictionis πλησμονὴν ἄκαιρον inducendum eſt. Nimis multis ſcatet Diodorus ejuſmodi interpolationibus, quarum multas induſtria Rhodomanni & Weſſelingi expunxit. Eae peculiari ſe indicio produnt, illò ἢ. quod mihi ſaepe in aliis quoque auctoribus ſcholium detexit. 4 ταῖς ψυχαῖς bene habet idemque eſt atque τῷ θυμῷ, *cum ira ſua impingebant*, h. e. *offendebantur*. ψυχὴ eſt omnis animi vehementior impetus, affectus.

83. 20 loco χρόνον recte edunt aliqui Codd. πλῆθος, *plurima pars regum ſupra dictorum ſervavit hanc conſtitutionem.* In vulgata hiat oratio pendente Genit. βασιλέων. 25 ἔργα peculiariter de operibus ruſticis ad agriculturam pertinentibus dicitur, ut obſervatum eſt a viris doctis ad Heſiodi ἔργα καὶ ἡμέρας. 31 dubio vacat, legendum eſſe ἀπαράγραπτον. nam παραγραφὴ eſt *exceptio*, & μαρτυρία ἀπαράγραπτος proinde *teſtimonium, adverſus quod exceptio nulla edi poteſt, nulla valet.*

86. 52 ἐπὶ ταῖς ἰδίαις ἐργασίαις.

87. 86 πρόσθοιτο mihi videtur idem eſſe atque πρόθοιτο *in medio vel conſpectu poneret.* v. p. 5. 95. 99 προστιθέναι. 7. bene habet vulgata οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐν τῷ κρίνειν. quamvis inſolens, proba tamen eſt dictio, qua ſignificantur illi, *qui dubiis judicandis cauſſis jactantur.* οἱ ἐναθλοῦντες τῷ κρίνειν, *qui laborant in eo, ut incerta cauſſarum expediant. ult.* vulgata ſi bene habet,

bet, quod in medio relinquam; damnare enim non poſſum, ſignificabit ἀσεβεῖν hic loci idem atque ȣ̓ σέβεσθαι, *non colere, non revereri, nullo in honore locoque habere.* Sic e contrario τȣ̀ς θεȣ̀ς εὐσεβῶν διετέλȣν eſt apud Porphyrium de A. A. I. 10.

91. 53 recte habet ἀπέβαλε. ſubauditur enim τις aut ὁ ἀποβαλών.

92. 9 praefero πολυχρονίȣ quorundam Codd. 16 διδάσκονται. 31 τὰς ἐκ [vel ἀπὸ] τῆς χώρας, quo vetus lectio ducit.

93. γινόμενοι] f. τιμώμενοι. *tanquam ſummis Deorum* [ſeu, *qui Diis habentur*] *honoribus affecti.* v. p. 94. 73.

94. 81 ἐάν τε ἑκὼν, ἐάν τε ἄκων. 87 κατειλῆφθαι αὐτὸ τετελευτηκός.

95. 15 λυπȣ́μενοι] f. ὠνȣ́μενοι. aut deeſt aliquid, e. gr. ἰδόντες κακȣχȣ̃ντας vel αἰκιζομένȣς. *moeſtitia affecti, ſi videant illa animalia male haberi* aut *torqueri*; ſed prius rectius. 19 quamvis nolim vulgatam damnare, malim tamen ὑπολιπόντων quorundam Codd. Sic enim ſupra p. 68. 73. Alii ſcriptores malunt ἐπιλείπειν in hoc caſu. ſed quum ὑπολείπειν idem ſit atque προλείπειν, *prius deficere, quam ad locum deſtinatum veneris*, nihil eſt, cur illi verbo controverſia moveatur.

103 f. λίμνην, ἐπιλέγοντες τȣ̀νομα τȣ̃ τετελευτηκότος, vel μετηλλαχότος. *tranſiturum paludem eſſe illum, vel illum. nam identidem defuncti nomen addebant.* 49 πέραν hic loci accipi debet pro *citra*, non *ultra*. *citra lacum, in urbe qua-*

que,

que, ubi mortuus quiſque erat, cui ſubeundum erat judicium. 66 f. ὑπαντήσῃ κατήγορος. 81 l. ἐπιφανέστατον aut καταφανέστατον. Sunt quaedam hoc in Cap. turbide & obſcure narrata.

104. 84 οἰκίας hic loci eſt, ut paullo ante, aedicula, conclave, diaeta, triclinium &c. *ponunt poſteri majorum ſuorum exuvias in illis ipſis diaetis, ubi ipſi vitam quotidianam agunt*, non in peculiaribus cellis. 3 ἴσχυσε, deleto ſcholio ejus, δύναται.

105. 20 καὶ βίων videtur delendum. Sane καὶ e Iuſtino ſe addidiſſe ait Editor. Poteſt quoque legi χρησάμενα βίων. 21 κοινὸς hic loci ſignificat hominem, qui nihil prae aliis peculiare ulla in re affectat, ſed aequalem ſe ſimilemque popularibus praeſtat, *communem*, ut etiam Latini talem appellant. v. Fabri Theſaur. v. *communis* & Noſtri p. 655. 74. Ita II. 552. 78. πρὸς τοὺς πολίτας κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος Plutarch. Opuſc. 1472. 12. Dio Chryſoſt. 468, 13. 557, 20.

107. 89 τῶν] l. τόν. 13 ἐπωνύμων. poteſt tamen vulgata ὁμωνύμους ſe tueri, ſi reſpiciatur ad p. 109. 86. ubi dicitur Daedalus in Ægypto ſtatuam ſibi feciſſe, quae procul dubio idem cum auctore nomen geſſit. 22 τὰς δὲ τῶν —

108. 64 f. ἐναργείας.

109. 71 χοινὶς videtur delendum. Fortaſſe adſcripſit olim aliquis χοινίον ad ignotius vocab. ἀρχὴν declarandum, quod in ſermone Siculo *funem* notavit. Inde in textum irrepſit χοινὶς. 93 poteſt ferri vulgata; planior tamen erit mollior*que oratio, ſi legatur* τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλένης.

111. 53 ni ζοάνε malis, poſſis ζωδία admittere, eodem ſenſu.

Lib. II.

117. 64 fruſtra ſunt qui origines nominis in Arabica aut Hebraea lingua quaerunt, a qua diverſiſſimam fuiſſe Syriacam patet ex illo noto in Meleagrum Antipatri epigrammate, quod Anthologiae Henr. Stephani p. 280. *ult.* exſtat. 88 punctum commate mutandum & δὲ del. 98 αὐτόθεν eſt idem atque ἁπλῶς, *nude audire*, aut *percipere mente*, numerum tam immanem, abſque ut recogites aut docearis quibus temporibus & unde locorum coactus fuerit & quantum illa loca temporaque a noſtris diſcrepent. Cf. p. 46. 80. ubi αὐτόθεν idem valet atque ἁπλῶς, *nude, ſimpliciter, illa ſola de cauſſa.*

118. 27 κατὰ τὴν ἀκρόπολιν. 33 ἀποβεβηκέναι non praeſtat ἀποβεβληκέναι olim vulgato.

119. 58 παραγενομένη δ' εἰς. 67 κατελάβετο μέρος.

120. 94 δὲ] f. καὶ.

124. 54 f. τȣ̃ φυτȣργȣ̃ cum Cod. Clarom. ſcrib. aut τῶν φυτȣργειῶν. 69 ἐπιβολαὶ videntur eſſe fundamenta, loca illa parietum, quibus tranſverſae trabes incumbebant ex utroque fine.

125. 1 διελθόντες.

126. 32 quamvis non neſciam κατὰ poſſe *ſubintelligi*, mallem tamen τοῖς & τόποις. 34 τόπον

των ſuſpectum, praeſertim variantibus Codd. neque tamen ſuccurrit melius. Sententia flagitat ἐπιφάνειαν. *habet ille lacus ſolidam & ſtabilem* [non fluctuantem liquidam] *ſuperficiem*. Ergone τύπον legendum? *ſpeciem*, τὸν περὶ αὐτὴν τύπον idem eſt atque ὁ αὐτῆς τύπος. V. Indic. Diodori v. περί.

129. 68 διὰ παντὸς] poteſt τοῦ ἔτους ſubaudiri, *toto anno*. & id videtur Rhodomannus quoque voluiſſe; malim tamen τόπου ſubaudire, *prae aliis omnibus locis*. διὰ *prae* notat interdum; ut dixi ad Dionem Chryſoſt. p. 458. *ult*.

130. 91 περὶ τοὺς τόπους] v. dicta ad Polyb. p. 423. 25.

131. 53 aut delend. ἐπὶ, aut leg. τὴν τῶν ἐπὶ τῶν θωρακίων. nam τὰ θωράκια ſunt turriculae elephantis impoſitae, unde armati viri pugnant, v. Weſſeling ad h. l. & Ind. h. v.

132. 74 ad h. l. diſcutit Weſſelingius locum Suidae, qui mihi ſic videtur legendus eſſe: κἀν τοῖς ἐντὸς τῆς κοίτης κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐκ λίθων ἐγχορήγων ἠσφαλτωμένων. *in locis medio in alveo fluvii ſitis condidit ſuper aggeribus manufactis arces e lapidibus indigenis*. de lapidibus ἐγχορήγοις v. du Cange Gloſſar. Latin. v. *Encores*.

137. στρατεία eo ſenſu, quo *militia* ap. Latinos quoque haud raro accipitur, hic loci eſt accipiendum pro *functione*, quocunque munere mandato, ſeu civili, ſeu militari. Eſt ergo functio *praefecturae Medorum* apud Ninum in aula excuban-

cubantium, domeſticorum protectorum. Conf. p. 138. 42.

141. 91 aut delend. ἄλλων, aut accipiendum pro ὅλων (v. ad p. 78. 56.) aut βασιλείων repetendum, non a τὰ βασίλεια, *regia*, ſed ab οἱ βασίλειοι, *regii*, miniſtri puta.

144. 6 τὰς ὑπὸ τὴν γῆν.

145. 38 aut συνηθροῖσθαι legend. aut προσωρίσθαι, quod Codex Mutinenſis voluit.

149. 37 δὲ delend. 45 mallem γινομένων abeſſe.

151. 27 Μηρὸν] videntur Graeci ab Indis non recte haec percepiſſe. Nomen montis eſt non *Mir*, ſed *Caſchmir*, ut e Berniero conſtat, qui cum Aurengzebo, velut altero Baccho, aeſtatem in illo montano tractu a ſe exactam belle deſcripſit.

154. 55 αἱ μητέρες. 60 τῶν ξένων.

155. 77 f. τὸν πόντον.

156. 44 & 45 προάγει & περιάπτει. 47 κατασκευάζουσαι. 49 mallem τῶν σωμάτων abeſſe.

159. 57 τὴν μὲν ἔρημον καὶ ἄνυδρον. conf. p. 161. 12. & 166. 1. & ult.

160. 89 δυσωδίαν] f. πικρίαν.

161. 20 ἀπ' αὐτῆς delenda. Sunt enim vitioſa ſcriptio proximorum vocabulorum αἱ ταύτης. 30 f. ἄπλατος [h. e. ἄπλετος] ὡς εὐώδης.* *ineffabile quam ſuavis odoratu.* Proprie, accedi eo non poteſt, ut exprimatur, quam ſuavis ſit. paullo poſt recurrens ἄπλατος ſignificat *multum, copioſum.* Cf. p. 219. 57. ubi pro ἄπλετον quidam Codd. dant ἄπλατον, & p. 239. 65

ſ. 267. 17. ἄπλαςον. ἄπλατος etiam Porphyr. de Abſtinentia p. 47. 30. habet, & ibid. ſ. *penult.*

162. *penult.* περιποιεῖν, ut praecedens διαλαμβάνον.

163. 18 πολυμόρφω.

164. 23 vetuſtae Editt. habent θερμότητος. Forte dedit Auctor ἀναθυμιάσεως τῆς ἡλίȣ θερμότητος. 28 καὶ τῷ μᾶλλον. 29 αὐτοῖς, *in ipſis*, carbunculis puta. 39 τῆς delend. nam ἐκ φύσεως duo ſunt vocabula. 42 f. καὶ τῆς περὶ τὴν γῆν ποικιλίας. 56 potuiſſet eandem ſententiam planius & elegantius enuntiare, ſi Dativo Genitivum mutaſſet & τῇ χώρᾳ aut ταῖς χώραις dixiſſet.

165. *ult.* ἀπαιθυσσομένη λαμπὰς ea eſt, cujus ellychnium ſtilo ferreo in anteriorem partem acto ita detergetur, ut fungi decidant, ἀπομυσσομένη, aut, ſi taedam piceam malis ſignificari, eſt ea, quae ad calceum aut ſtipitem ita excutitur, ut ſordes decidant, eaque clarius atque acrius incipiat ardere.

166. 93 καταθέσει accipio pro κατακλίσει.

168. 6 ἔχειν] ſubaudi ἐκ φύσεως. *natura fiſſam habent linguam quadamtenus.* 7 πρὸς διαίρεσιν idem valet atque διὰ χειροποιήτȣ διαιρέσεως *artificioſa diviſione per ferrum facta. anteriora linguae iſtorum hominum natura ſunt fiſſa, interiora vero arte manuque hominum.*

171. 22 συγκεκομμένοις, *contuſis.* 25 ἔχειν, *ult.* f. ἐξ ὧν ὁ καρπὸς εἰς [vel πρὸς] τροφὴν γίνεται, *in cibum cedit.* paullo poſt ςεφανιαίȣς ſu-

ſpectum eſt. nam cum coronarum non ſit eadem conſtans capacitas, putem aliud quid rotundum ſignificari. num σπιθαμιαίους.

Lib. III.

174. 8 ὄσης delendum.

177. 30 περιφερόμενος delendum. ut ſcholium v. κωμάζων. 45 ἐκ τῆς πατρίδος.

181. 3 rectum eſt ἀπολειπομένου, quod praeſtat Cod. Claromontanus. *quum autem ſuperſit ratio dubitandi, quare* — deinde δὲ erit delendum vſ. 6. nam eſt una periodus: ἀπολειπομένου δ' ἀποῤῥήματος — φασὶ τοὺς τηλικούτους —

183. 8 non opus eſt, ut Agatharchides e Diodoro corrigatur. ἡ τοῦ σανιδώματος ἐπίνοια eſt *ingenium* vel *ratio tabulati*, ἡ περὶ τὸ σανίδωμα ἐπίνοια hominum ſolers inventum in ſtruenda illa machina.

184. 27 μὲν primum delend.

185. 96 f. χρῆμα.

186. 33 parum abeſt, ut credam καὶ ἑτοιμότητα ſcholium eſſe. 40 melius ſic collocabuntur verba. τὰ μὲν νήπια παντελῶς αἱ μητέρες. Nam παντελῶς cum νήπια arcte cohaeret.

189. 3 aut μετ' ἄλλων, *una adjuvantibus aliis*, rectum eſt, quod Codd. aliqui praebent, aut μετ' ἀγωνίας, *magna cum contentione*.

191. 86 σχιζομένης καὶ delenda. Natum illud e σκιαζομένης per calami errorem.

193

193. 59 ἑκάςῳ. 69 verba ſic ordinanda: συνεχῶς ὁ προςβεβηκὼς τύπτων; nam cohaeret συνεχῶς cum τύπτων, *identidem feriens*. Et ſic quoque cenſuiſſe Vrſinum nunc video. 87 δένδρῳ bene habet.

196. 98 πολλῷ.

197. 35 τῶν δὲ [vel δὴ] ληφθέντων.

200. 68 περὶ τῶν θηρίων τῶν ὄντων κατὰ τὰς — 88 ἐπὶ πλεῖον eſt *ut plurimum, plerumque*.

201. 32 aut καὶ addendum poſt ἔνιοι aut ἀποφηνάμενοι delendum.

202. 49 κατὰ μέρος delendum.

203. 6 ἐναντίον ſuſpectum. f. ἀσύνοπτον, niſi vulgata idem notet. 10 δὲ delendum.

204. 35 ἐκπηδῆσον ἐκ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ φιλοτεχνήματος. 57 ὑπὲρ τὴν. 65 ἀνοικητος quamvis analogiae non adverſetur, tamen eſt inſolens. quare malim ἀοικήτου.

205. 77 ἀναγράψομεν. 85 τὸ ϛόμα καὶ delenda ſunt. nam de receſſu intimo maris rubri, qui eſt ad Sues, loquitur, non de oſtio ejus, quod eſt circa Moccha.

207. ἀπεγνώκασι.

208. 18 aut delendum τοῦ τόπου, aut pro τόπου legendum eſt ὕδατος. 23 προειρήκαμεν] non de Diodoro, ſed de Agatharchida, hoc eſt accipiendum, cujus verba Diodorus ipſa reddidit.

209. 65 aut κατὰ τὴν γῆν leg. eſt cum Codd. quibuſdam, aut τὰ κατάῤῥυτα τῆς γῆς, aut τὰ πέριξ τῆς γῆς.

210. 98 χρωμάτων] id eſt *aromatum*. Sic etiam Latini medio aevo *pigmenta* pro aromatibus & medicamentis nominabant. Vid. Du Cange Gloſſ. Lat. h. v. Dicta ſic ſunt, quia χρώζεται vel χρωννύεται, cuti, vel capillis illinuntur, inunguntur, quemadmodum pictor colores ſuos tabulis illinit. Quod ſi autem χρωμάτων ſenſu accipias uſitato, *colorum* ſcil. neceſſe erit, cum duobus Codd. loco ὠφελείας legere ποικιλίας.

211. 37 aut πάντα legend. aut participium aliquod latet, e. gr. περικλώμενος vel περιῤῥηγνύμενος, vel ſimile. redit enim ad κόλπος. 39 Βανιζομενεῖς] ſuntne بني جمّان 52 χηλὴ eſt excurſio ſcopulorum in mare anceps, ad forcipis inſtar, cujus in medium, velut in portum, ſe recipere naves a praeſente tempeſtate poſſunt.

212. 64 f. τὸ δὲ καταπινόμενον κῦμα καὶ βρασμὸν ποιεῖ.

213. 13 f. ἀπὸ πολλοῦ φαίνεσθαι περιειλβοῦσαν, praeeuntibus Agatharchida & Rhodomanno.

214. 53 libenter deleverim φοίνικος καὶ cum uno Codicum. Palma enim non eſt arbor odorifera. 90 τὰ σώματα mallem abeſſe. Sane redundat. οἱ ὄγκοι paullo poſt ſunt ſolidae hominis partes, carnes, oſſa. v. p. 219. *ult.*

215. 1 quae in notis ad h. l. afferuntur, aliena & nimis arguta ſunt. Reges Arabum *Tobbaï* fuerunt dicti, non quod eſſent ſucceſſores unus alterius, ſed quod eſſent exemplum omnibus imitandum. *Tobba* eſt tam qui alios ſequitur, quam *quem alii* ſequuntur. In ſpecie dicitur apum rex

ita,

ita, ad cujus inſtar regem ſuum Arabes ſic appellarunt.

216. 50 f. *ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἀθεωρήτους ὑπάρχειν τοῖς πλωΐζομένοις. τῶν δ' ἄλλων τοὺς ὀνομαζομένους πλάνητας, τοὺς μὲν μείζονας φαίνεσθαι τῶν παρ' ἡμῖν.*

217. 99 aut *βασιλείαις ὑπακοῦον*, aut *βασιλέως ἀκοῦον*.

218. 20 primum *ἐν* cum Weſſelingo mallem abeſſe. 49 aut delendum eſt *πολλὴν*, aut potius *τὴν ὑποκειμένην χώραν* delendum, aut denique leg. *πολλοὺς*. Si ſervetur *ὑποκειμένην*, erit idem atque *προκειμένην*, *coram poſitam*, *aſſitam*. 51 deleantur *καὶ τὴν χέρσον*, aut *τὴν χώραν καὶ*. cf. p. 219. 76.

219. 60 *παχνώδεις*, *pruinoſos*, nivi ſimiles, quoad frigus, glaciales. Nihil favet vulgatae lectioni, quod ſequitur vſ. 81. nam prorſus alio id ſpectat. 84 mallem *τῇ γῇ*, *apud, prope terram.* 90 *μεταρσεως*, *ſublationis*, h. e. *proceſſus in alium locum*. Proxime poſitum *προσιόντων αὐτῶν* pro *προσιόντα αὐτὰ* ſchema eſt Diodoro noſtro frequentatum. Sic p. 490. 21. *τῆς γυναικὸς κωλυθείσης* — *ἔγημε*, pro *ἡ γυνὴ κωλυθεῖσα*, & ibi not. Weſſelingi. Sic p. 261. 57. *προμήθεως παραδόντος*, pro *προμήθεα παραδόντα*. T. II. p. 491. 82. 500. 44. 501. 30. 547. 92. 552. 1. 603. 95. *ult.* *τοῖς ὄγκοις* idem eſt atque *ἐν τοῖς ὄγκοις tangi in cute.*

223. 45 f. *σορούς*, *ſandapilas*.

225. 44 f. *ὑπερβάλλειν σπουδάσαντας τὰς ἐνεργεσίας*. 56 diverſas hic facit Baſiliam & Rheam,

Rheam, totus tamen contextus narrationis monſtrat diverſa ea nomina ejuſdem numinis fuiſſe.

228. 58 ἐμμέλειαν. hoc ſane vocabulum ea in re proprium eſt. ſignificat non ſolum grave & ſedatum in muſica, ſed etiam τὸ ποικίλον καὶ ἀπηκριβωμένον. cf. p. 271. 86. & 96. 96 f. ἐν δὲ Κυβέλῳ, *in monte Cybelo*. v. p. 226. 11. ἱδρυσαμένους nullum eſt dubium recte Weſſelingum conjeciſſe.

229. 44 αἱ Ἀτλαντίδες.

231. 26 aut prorſus delenda ſunt verba διὰ τὸ τοὺς ἀνθρώπους Δήμητραν τὴν γῆν νομίζειν, aut transferenda in vſ. 24. & locanda ante καρποφορεῖν.

232. 43 aut delenda ſunt καὶ τεθεῖσθαι τὴν προσηγορίαν, aut deleto ὀνομάσθαι καὶ ſic legendus eſt locus: ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τῇ γῇ τεθεῖσθαι τὴν προσηγορίαν, καὶ Σεμέλην μὲν ὀνομάσθαι ὑπὸ τοῦ σεμνὴν &c.

233. 99 praeſero ἑτέραν, lectionem quorundam Codd. exiſtimoque hanc ſententiam eſſe obſcuri loci: *ſignificantes diverſam eſſe Dionyſi* ſeu Bacchi *hujus naturam ab natura Dionyſi Indi*, qui barbatus fingebatur.

237. 8 aut ἀρδευομένοις poteſt probari, aut καὶ ὕδασιν legi.

240. 41 αὐτόν. Nam αὐτοὺς tam neceſſe, atque hoc, non eſt, & facile ſuppletur a praecedente πάντας.

LIB.

Lib. IV.

249. 20 f. ἐνθεσιάζειν. 29 Palmerii conjecturam praeter alia viris doctis prolata etiam hiſtoria nuptiarum Cananaearum apud Evangeliſtas celebrata refellit, ubi aliquis dicit: *Initio epularum bonum vinum datur, tum ſequius.*

256. 69 ἐπέπεμψεν.

260. 18 ſi δύσκολον hic deleatur, non modo non abſurdum, ſed rectum & neceſſarium erit deinceps κατανοῆσαι, quod in uno Codicum fuit. *difficile eſt animo concipere, quomodo ſuperet* — 30 τῆς & τȢ] poſſunt hi Genitivi a praecedente vocabulo τέχνης pendere videri, & ſubaudiendum eſſe τεινȢσας vel ſimile quid. videtur tamen potius aliquid hic deeſſe.

262. 33 ἐπὶ τȢτοις ſi bene habet, erit ſententia: *expeditionem, quam ejuſmodi difficultates premunt.* mallem tamen ἐπὶ τȢτȢς, *adverſus hos.*

265. 68 θάμνȢς, ἐν αἷς αθορύβως τεκȢσα.

267. 14 miror, quare ἄνδρας γενέσθαι & Ȣς ὀνομάζεσθαι receptum e Codd. non fuerit, quum vulgata ferri nullo modo queat. 39 κυανέον bene habet. ἔχȢσα eſt enallage Nominat. pro Genit. dictum. *nam quum habeat ille lacus aquam puriſſimam, apparet ea aqua caerulea.* v. Weſſeling ad p. 148. 80. 44 apparet ex h. l. Diodorum haec ſcripſiſſe, antequam Agrippa lacum hunc mari jungeret, quod factum A. U. 717. *v. Dion. Caſſ. 48. 50. p. 565.*

270. 55 ἔτοι bene habet, eſt idem atque *quantum ad hos attinet*. 60 παρέϛησαν ſoli congruit vocab. θυσίας; accommodatum tamen eſt etiam alteri, cui non congruit, ἀπαντήσεις, ex illo ſchemate, de quo multis egit Dorville ad Charitonem p. 394. ad 401. & ipſe Weſſeling in not. ad h. l. Voci ἀπαντήσεις reſpondiſſet potius ἐποιῦντο. Par eſt illud Herodoteum L. I. 32. p. 13. 28. ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην ἐκ ὁμοίως ἐκείνῳ δυνατὸς ἐνεῖκαι. ubi ἐνεῖκαι vel ἐνέγκαι reſpondet voci ἄτην, non voci ἐπιθυμίην, cui congrueret ἐκτελέσαι vel ἀνακλῆσαι, ut e praemiſſis patet.

272. 21 exempli τῦ ὅτι cum Infinit. conſtructi ſic, ut ὅτι redundet, a Weſſelingo huc collatis addi poteſt Photius Bibl. p. 197. 34. 50 ὕϛατον. 52 ante διαπαλαίειν aegre fero αὐτῷ deeſſe. 53 ante τῷ Διὶ videtur ἐπὶ τῷ deeſſe, *qui, quo Iovi acceptas victimas offerret, advenas mactabat*.

276. 2 aut αὐτὸν in αὐτῦ eſt mutandum, aut utrumque jungendum, ut primum ad Iphitum, alterum ad Herculem redeat. 5 τῶν φόνων. nam non de ſolius Iphiti caede loquitur, ſed etiam alios in animo habuit, quos Hercules peremerat.

277. 44 poſt ἀγχολησθεὶς deeſt ἐπαύθη, vel ἠφρόντησε, vel ſimile quid.

281. 34 καὶ delendum.

284. 47 f. τράγον leg. eſt loco *apri*. non enim *ſolita victima* eſt aper, ſed hircus; praeſertim quum hic adjungatur aries. quod ſi tamen vulgatur

gatam aliquis tueri malit, quia Herculi cum apris ſaepe negotium & pugna fuit, non adverſabor.

287. 89 κατωρυγμένοις, aut ſi vulgata proba eſt, erunt ſequentia καὶ μάστιξι πληγαὶς συνεχεῖς λαμβάνουσι ejus ſcholium ideoque delenda.

288. 36 συγκρίνωμεν ſuſpectum eſt. Sententia flagitat ἐκτιθῶμεν vel ἀπαγγέλλωμεν. 54 ἦν τόλμη.

290. 38 αὐτὸς. 42 τέμενος] f. δέρος.

294. 19 συνενθεαζούσης.

297. ult. μαρτυρομένης.

299. 32 καὶ δόντος.

301. 97 τετταράκοντα] num τετταρακοσίων.

305. 62 τῶν κακῶν.

307. 64 τῷ δ' ἑτέρῳ. 83 μὴ delendum.

320. 2 f. πρίζων τὴν ξυλίνην ὕλην, ἔδοξεν ἐυχρηστεῖν ἐν τοῖς ἔργοις εὑρηκέναι ἐργαλεῖον, ὄφελος μέγα πρὸς —

321. 79 καλουμένῳ. *in agro Agrigentino ad flumen Camicum dictum condidit urbem.* Sic expedias omnes difficultates, quas longa oratione ventilavit Ioſeph Maria Pancrazi Clericus regularis Teatinus in Antiquita Siciliane Spiegate Neapoli 1751. T. I. P. II. p. 6. ſqq.

325. 37 f. μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν νυμφῶν.

326. 2 apparet ex h. l. non licuiſſe faeminis omnium urbium Romanae reipublicae parentium aurum corpore ferre, niſi quibus id peculiari gratia indultum eſſet. Neque Romae id ipſum faeminis *ſemper licuit*, ut conſtat e Livii L. ubi

narrat

narrat tumultum ob χρυσοφορίαν Romae natum anno a finito Punico ſecundo bello proximo.

L I B. V.

331. 26 τῇ ἐπιγραφῇ. 44 tueor ἀνακάλυπτρα. nam ſic quoque δίδακτρον, μήνυτρον & ſimilia dicuntur.

336. 60 aut accipiendi ſunt hi Dativi pro Genitivis Conſequentiae, quorum ſaepe locum illi ſubeunt, more Latinorum, de quo ſchemate v. Weſſeling ad II. 187. 66. aut αὐτῷ vſ. 61. delendum eſt. exempla Dativi pro Genitivo Conſequentiae poſiti habet Dionyſ. Halicarn. 438. 17. Diodor. Sic. I. 408. 26. Plutarch. II. 169. 35.

337. 6 aut delendum eſt cum puncto διόπερ, aut deinceps deerit aliquid. nam προστησάμενοι pendet.

338. 67 aut delendum eſt γὰρ una cum praecedente puncto, aut deſunt quaedam. 71 δὲ redundat, & quamvis loco motum non eam, non tamen deſiderarem, ſi abeſſet.

347. 57 f. ἐν αἷς κατεχόμενον τὸν κασσίτερον κατεργαζόμενοι.

350. 5 veterem lectionem hujus loci novae equidem praetulerim. Cf. p. 357. 47.

351. 26 poſt συνεχῶς inſerenda ſunt verba ἵνα διαφανεῖς ὦσιν, *ut rutilae fiant comae*, quae e nova Edit. fuerunt expuncta. 50 lectionem καταστάντες recte tuetur Weſſeling, & uſum ejus verbi *pro conſurgere adverſus alterum*, *ſe opponere alteri*, conſiſtere cum altero pugnandi ergo,

plu-

pluribus exemplis probavi ad Polybii 1309. 29. Poteſt quoque ſimplici & conſueto modo per *delati* reddi.

352. 77 mallem τῦ θάρσυς.

352. 1 in Cod. Coislin. eſt χαλκῶς. Voluit librarius χαλκεῶς, quod paene malim, quam vulgatam.

353. 16 πηχυαῖα, in neutro. redit enim ad τὰ ἐπιθήματα *das Beſchlaege*, ferrum quod ligno haſtae affigitur. mallem quoque deinceps λείποντα. quamvis enim λόγχη proprie ſit *cuſpis haſtae* abſque ligno, poſuit tamen hic loci Auctor pro tota haſta.

354. 21 debuerat μείζυς e Codd. praeferri. 29 delenda videntur (nam ſcholium ſapiunt) καὶ τὰ πολλὰ αἰνιττόμενοι. Item vſ. 31. ἀπειληταὶ καὶ. nam ἀναστατικὸς & ἀπειλητὴς nihil differunt.

355. 70 πάλιν ſatis poteſt locum tueri, ſi accipias pro *ex adverſo, e contrario*. Scythiae nomine Diodorus etiam Germaniam complectitur.

356. 35 aut admittenda eſt lectio Cod. Mutinenſis, quae neſcio quid ſcitum & eximium habet; aut loco καὶ reponendum τῶν.

358. 7 παρήκοντα. aut ſalvo παρήκει, deinceps leg. eſt καὶ διείργοντα aut διείργοντά τε.

359. 72 f. ὐ ταῖς ἐλπίσι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ μεγάλυς. 30 f. διόπερ ἐν ὐ πολλοῖς χρόνοις. ult. f. ἐπὶ πολὺν λαβόντες τόπον αὔξησιν, niſi malis Weſſelingum audire.

361. 26 εἰς τὸ μηδὲν μηδενί.

363. 30 f. ἀποβεβληκότες, ἐν δὲ πότοις.

364.

364. *ult.* f. διαίϱιον.

365. 16 poteſt vulgata quodammodo defendi, ſi πολυτέλεια accipiatur pro *praeſtantia*. Eſt tamen durior dictio πολυτέλεια τῆς εὐφυΐας, quare cum τε verſ. ſuperiore 15. deſit in uno Codicum, malim ſic legi: τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν. 21 ἔϱνεσι abeſſe nequit. eſt idem atque δένδϱοις. 26 καὶ τέτῳ ἀϱδευομένων πάντων τῶν τῦ πεδίυ τόπων. 29 πλήθη.

366. 41 τῆς ὥϱας aut τῆς ὀπώϱας.

367. 17 f. κομψαῖς.

368. *ult.* τὴν νῆσον.

369. 79 παλαιὸν, adverbialiter, *olim*.

375. 34 τῶν ὑγϱῶν.

381. 78 aut συνεχομένυς aut πεϱιτυχόντας delendum.

382. 22 θέσιν] f. θέαν.

384. 9 καὶ μνήμην videtur, ut ſcholium, delendum, v. p. 134. 67.

385. 68 μηδ' ἐσχάτη recte habere monſtrat praecedens ὡς μηδὲν πϱοσηκύσης. Nam ſi frugum colendarum ratio Siciliae etiamſi poſtremae tradidiſſet Ceres, monſtraſſet eo inſulam ad ſe pertinere. at ſi nunquam dediſſet, ne poſtremae quidem, monſtraſſet eo, inſulam ad ſe nil facere.

387. 53 f. τὰ πεϱὶ τύτων ἐπικϱιθέντα πϱῶτον, δι' ὧν ἐπισημαίνεται. tunc primum conſpecta fuiſſe in ſacris ea ſigna, quae circa talia conſiderari & dijudicari ſolent ſignificantque victoriam.

391.

391. 11 καὶ τȣ̃ πολλȣ̀ς. inventorem fuiſſe τȣ̃ ἀποθησαυρίζειν πολλȣ̀ς τῶν καρπῶν.

396. 3 f. καὶ ταύτης τῆς νήσȣ κατακτησάμενοι πόλεις τινὰς, ᾤκησαν ἐν αὐταῖς. *Et occupatis inſulae hujus* [Cretae] *urbibus quibuſdam, eas incoluerunt.* ᾤκησαν etiam in uno Codicum eſt.

399. 26 καλȣ̃νται.

Lib. XI.

404. 70 ἅμα μὲν ταῖς.

405. 91 num γενησομένȣς, *eos, qui deinceps erunt.* Poteſt tamen Aoriſtus etiam futuri vices gerere, ſi ſubaudiatur ἂν. τȣ̀ς γενομένȣς ἂν, *ſi qui forſitan fuerint.* 14 f. τὴν Ἑλλάδα, ut p. 114. 71.

407. 75 ἐὰν μὲν μόνοι χίλιοι.

408. 35 ὁ δὲ βασιλεὺς. 38 δὲ] l. τε. 55 f. συνέταξε, aut συνυπέταξε. *ſimul collocavit in acie cum Medis*, aut *ſimul cum Medis in prima acie collocavit filios* &c. Eſſet ergo συνυποτάττειν idem quod συμπροτάττειν. Saepe ὑπὸ in Compoſitis vicem partic. πρὸ gerit.

409. 96 f. προεῖπεν, *edixit. ult.* retineo πρὸς, ſed mallem παρεβάλλοντο.

412. 21 f. τὰς πράξεις. 46 ſic forte conſtituendus eſt hic locus: χρόνος. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς, οἳ καὶ τὰν πανεύκλειαν Ἑλλάδος εἵλαντο. aut εἱλάχατο, id eſt ἔλαχον. *virorum fortium haec eſt aedes, qui a tota Graecia laudes adepti ſunt.* Πανεύκλεια Ἑλλάδος eſt κλέος ἐπ' αὐτοῖς ὑπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος λεγόμενον.

414. 17 συμμαχέντων] f. ναυμαχεῖν. ſed, videntur quaedam deeſſe. Anguſtiae τῶν ἐντὸς τῆς Εὐβοίας eſt ea inſulae pars, quae exiguo freto a continente abeſt; ἡ ἐντὸς Euboeae pars eſt Atticae obverſa; ἡ ἐκτὸς, mari Aegeo. 43 αὐτὸς] f. αὐτῦ, *ibi*, aut αὐτοῖς.

415. 62 μνᾶμαν Ἀλεξάνδρυ.

416. 16 προσεῖχε τοῖς ἡγεμόσι.

417. 81 τόπον] num λόφον.

420. 96 ὅσυς. 20 f. λόφυς.

421. 48 ταῖς φωναῖς καὶ delenda ſunt. 72 valde vereor, ne haec aut ſimilis ſententia ἐγὼ δὲ Γέλωνι μάλιστα τίθεμαι deſit poſt ἀπονέμασι. *ego vero Geloni praecipue calculum meum tribuo.* vſ. 78 poſt πέρσαις, aut διαπεφευγέναι excidit συνέβη.

423. 55 δὲ delendum. 65 primae Stephani conjecturae, ut planiſſimae, ſubſcribo.

424. 93 num ταῦτά τ' ἐμπεδώσειν, ut ſimul etiam referri queat oratio ad id, quod praeceſſit de templis aedificandis. 98 ἐξέκοψε accipi debet pro ἐξ αὐτῶν ἔκοψε. neſcio tamen, annon Auctor ita ſcripſerit.

425. 24 ἀνέθηκε. 27 f. Δήμητρος Εννααίας. εὐγηρως δ' ἤδη ὢν, τῦτον μὲν.

426. 58 aut διπλασίαις aut δώροις legendum.

427. 8 f. ἐλευθέρια κοινῇ καὶ τὸν τῶν ἐλευθερίων ἀγῶνα v. p 459. 23. 11 ϛηρίζοντα.

429. *ult.* f. χάριτι τῦ κελεύσαντος & *in gratiam ejus* [populi puta] *qui judicium virtutis militaris fieri juſſerat.*

431. 93 ἐλευθερώσοντες. 10 f. ἐκτραγωδȣ̃ντες, *magnifice jactantes*, aut παρατραγωδȣ̃ντες, eodem ſenſu.

434. 64 ἐπὶ τȣ̃ *coram Peloponneſo*, vel *contra Peloponneſum*, aut ἐκτὸς πελοπ. *extra Peloponneſum*.

435. 74 προεῖπεν legend. forte quoque μὲν delend. 4 aut delend. eſt ςάσεων καὶ, aut leg. eſt μετ' ἐνςάσεων καὶ ἀπειλῶν *urgendo & minando*. ſi ſanus mihi videretur locus p. 354. 31. ubi legitur ἀνατατικοὶ καὶ ἀπειληταὶ, poſſet hic quoque legi μετ' ἀνατάσεως καὶ ἀπειλῆς, ſed, quod ibi notavi, etiam huc congrueret, ἀνατείνεσθαι & ἀπειλεῖν idem eſſe. *ult*. ἐνεςήσαντο aut συνεςήσαντο.

436. 15 μάχην. 18 ἀνελών. 49 ἃ δή.

439. 15 aut deeſt hic aliquid, aut eſt inconditus & tumultuarius ſermo. nam ſequens ἐποίησε redit ad Ἀριςείδης, non ad ςρατηγία.

442. 18 aut τὴν πόλιν leg. eſt auctore Weſſelingo, aut τὴν Σπάρτην.

443. 55 καὶ delend. 69 tam lati ſenſus & uſus eſt vocab. φιλοτιμία, ut non audeam pronunciare φιλονεικίαν hic legendum eſſe. poteſt omnino φιλοτιμία *contentionem* ſignificare.

444. 16 καὶ ἐκεῖ vel κἀκεῖ. 20 Caſus Fabiorum aliquot annis ante contigit, ſcil. anno 4. Olymp. 75. aut etiam primo. V. Simſon ad A. M. 3528. 23 ὧν φασὶ. *quo de numero fuiſſe ajunt quidam Fabios*.

445. 56 καὶ τὸ φρόνημα. 79 ὅπερ εἰώθει, *ultima ſyllaba* σαν in εἰώθεισαν iterata eſt ex ſe-

C quente

quente συνεδρεύειν. *ult.* f. κρίσιν περὶ τῶν ἀρι-ςείων. ὅτω γὰρ — caeteris reſectis.

446. 1 προδοσίας, τότω δὲ μεγίςω.

447. 56 σεσῶσθαι ſimpliciter. v. tamen p. 448. *ult.*

448. 3 ἐπὶ τῷ πολέμῳ probum eſt, notatque ἐν τῷ πολέμῳ. 4 del. comma. nam περὶ τότων cohaeret cum συγχωρήσαντα. in id conſentientem Themiſtoclem poſtulaſſe a Xerxe ſponſionem ſacrificii religione ſancitam. 35 τὶς δὲ ἔργοις — κατεσκεύασε τοιότοις aut τοσότοις.

449. 49 comma poſt εἰκότως promovendum. 59 τὰς περσικαῖς. 61 aut comma & καὶ delenda ſunt, aut tranſpoſitis vocabulis leg. παραλαβὼν τὸν ςόλον ἐν Βυζαντίῳ, καὶ καταπλεύσας. 72 comma & ἄλλας commode abeſſe poſſunt.

450. 4 ὡς πλέοντος] l. προσπλέοντος uno verbo. 8 aut ἀποβιβάσας cum viris doctis probandum, aut leg. ἐκβιβάσας.

452. 91 τοῖς ἐπιτιθεμένοις. 17 ſi bene habet ὅτοι, accipi debet pro τότε. quod tamen mallem. 25 forte confudit auctor tempora. Ithome non tertio hoc, ſed primo anno fuit obſeſſa. v. Simſon ad A.M. 3268.

453. 44 aut ἑαυτὸς leg. aut ſervato ἑαυτοῖς addendum προσήκειν vel ἐπιτρέπειν. deinde lego πρὸς δὲ τότοις ἔτι, τῶν Ἀργ. 70 χῶσαι. nam requiritur tempus praeteritum.

455. 65 f. καταρτίσαντες, aut κατασπάσαντες. niſi velis vulgatam accipere pro collocantes in humili & in ſalo, detractas ſcilicet e ſuis

vecu-

νεωσοίκοις & ἰκρίοις, in quibus antea ſteterant. ſed praefero, quod primo loco poſui.

456. 95 τότε πρώτως] non conſentiunt in rationibus temporum ſcriptores Romani, qui multo citius id contigiſſe tradunt. v. Simſon ad A. M. 3511.

458. 63 καὶ μέχρι. 82 ἡ ὅλη ἐπίθεσις videtur eſſe πάντων πρὸς πάντας ἐπίθεσις, inſidiatio erga omnes, vel totam ſtirpem regiam.

459. 44 poteſt ἐπετείχισαν probum eſſe & exponi *muro inſtruxerunt*, aut *arce*. mallem tamen ἀπετείχισαν, *interteperunt moenibus*, ne hoſtium inſultui pateret.

461. 41 f. ἔχοντες τοὺς Συρακουσίους συναγωνιζομένους. 50 πολέμων.

462. 58 αἱ ἀπαλλότριοι πολιτεῖαι ſunt idem atque αἱ ἴδιαι καὶ πάτριοι, *jura cuique ſua propria; ab aliena poteſtate exemta. penult.* ἀπελθεῖν. In illis paullo ante vſ. 94. λογισάμενοι τοῦ ἀποβαλεῖν redundat τοῦ more novis praecipue Graecis valde uſitato.

463. 15 ςόλῳ, ᾧ καταπλεύσαντες. 37 ἅμα δὲ τούτοις.

464. 51 καὶ μάχας videtur delendum ut ſcholium vocab. συμπλοκάς.

465. 91 diſtinguo & ſcribo ſic: παρατάξεως γενομένης, ἰσχυρὰ συνέστη μάχη. 98 ſic diſtinguo & ſcribo: ἐπιθέσθαι ταύτῃ, [ſcil. τῇ ἀγορᾷ] τῆς ὥρας δειπνοποιησάμενοι, *quum apud ſe decreviſſent ei commeatui inſidiari, ſumta mature coena* &c. τῆς ὥρας [ſubaudi διὰ] idem eſt atque τῇ ὥρᾳ, *maturè, debito & commodo tem-*

pore veſpertino. de hoc uſu vocab. ὥρα egit Cl. Valckenar ad Ammon.

466. 54 f. κινδύνȣς παραςήσεσθαι, *devitaturos eſſe.*

467. 88 καὶ τοῖς ςρατιώταις.

468. 21 poſt aut ante κατεργάσασθαι deeſt ἐβȣ́λετο vel ſimile quid. 36 διὰ τῶν καταλόγων, *per eos; quibus id datum eſſet muneris, ut milites conſcriberent & in codicillos referrent.* 38 τοιȣ́τῳ τρόπῳ, aut τȣ́τῳ τῷ τρόπῳ. 45 aut hic leg. παρέπλευσεν, aut deinceps vſ. 47. δὲ delendum.

471. 87 vocab. τὴν ἀπιςίαν refero ad crateres. *non ſolum inſolentiam, ſed in univerſum totam rationem craterum illorum.* 93 δὲ] l. τε.

472. 1 mallem κατάκορον, quo etiam ſcriptio Vaticani Cod. ducit. 5 ἐξαιρομένȣ. 12 διὰ videtur delendum, aut loco ἀναιρέσει leg. ἐπίςει. cf. vſ. 20.

Lib. XII.

478. *penult.* Poteſt προέβη ad praecedens ἡ Ἑλλὰς referri, adeoque vulgata lectio καὶ κατὰ defendi. mallem tamen καὶ τὰ κατὰ τὴν παιδείαν, *literae augeſcebant.* deinde leg. καὶ ἡ φιλοσοφία.

480. 8 προκριθήσεσθαι] mallem ſimplex κριθήσεσθαι. non enim video vim Praepoſit. hic loci.

482. 72 punctum & δὲ delenda.

484. 59 δὲ delendum.

485. 87 ταῖς οἰκίαις.

486. 55 ἀπὸ] malim πολὺ aut ἔτι. 62 τὴν δὲ γραμματικήν.

487. 10 νόμῳ] f. ναυβατῶν τεθαύμακα, ἐκ εἰ πεπλεύκασιν, ἀλλ' εἰ δὶς πεπλεύκασιν. diphthongus ει eſt anceps.

488. 17 f. ταύτας, novercas puta. 36 f. τὸ σῶμα, niſi malis περὶ vel ὑπὲρ ſubaudire.

489. 65 τὰ ῥητὰ ſunt *diſtricta verba* vel *edicta legis*. Paullo ante, ſi verba bene habent, brevitate uſus fuit Auctor ſubobſcura. Sententiam quidem hanc voluit edere: τὸ μὲν γὰρ ἡττᾶσθαι ἰδιώτην ὑπὸ νομοθέτε, καλὸν εἶναι ὑπελάμβανε, τὸ δὲ νόμον [aut νομοθέτην] ὑπὸ ἰδιώτε, παντελῶς ἄτοπον. 91 aut delendum διορθωθῆναι, aut leg. διορθωταὶ, aut potius deſunt quaedam, caeteris ſalvis, e. gr. inſeri poſt διορθωθῆναι poteſt προαχθέντων τινῶν. etiam εἰσηγεῖνται pro διηγεῖνται, *narrantur*, eſt paullo durius & inſolentius. 95 niſi quaedam hic exciderint, poteſt locus ita conſtitui: τῷ ἀντεκκόψαι τὸν δράσαντα ἔλασσον &c. aut τὸ μὲν ἀντεκκόψαι ἐδοκίμαζε, τὸν δράσαντα δ' ἔλασσον. ult. τὸν ἀπὸ τε βρόχε θάνατον. v. p. 490. 20.

490. aut καὶ vſ. 31. aut δὲ vſ. 37. delendum, ſed prius malim. 46 f. προσέςη aut προέβη. 70 ε τύχης δὲ, ἐδ' ἀνθρώπων. 80 ἔχθραν, *inimicitiam*.

492. 94 πόλεως] f. πύλης, aut οἰκίας, *ultra fores aedium ſuarum procedere*. 1 κόλασιν ſuſpectum. Sane dictio τὴν αἰσχρὰν κόλασιν ὁμολογεῖν mihi eſt obſcura. num τὴν ἀκολασίαν ὁμο-

λογήσας, aut τὴν αἰσχρὰν ἐπιτήδευσιν ὁμ. 28 τὰς νόμυς συνετέλεσαν] decem tabulas tantummodo conſcripſiſſe v. p. 493. 38. & 494. 95.

493. 42 συκοφάντην.

494. 77 καὶ τὸν ἕνα] f. τὸν δὲ ἕτερον.

497. 13 δὲ delendum & transferendum in vſ. 14. poſt μέγαν, aut alias, ſervatis reliquis, legend. erit αἳ ὅπω ὑπήκοοι.

499. 7 ante καὶ τῶν excidit δὲ.

500. 37 δευτέρα συμμαχία hic loci eſt *altera ſubmiſſio copiarum.* Eodem ſenſu accipitur vocab. συμμαχία p. 452. 14. 550. 87. II. 46. 28. 140. 56. Dionyſ. Halicarn. p. 671. 42.

501. 78 τῶ ὀκ ὀλίγυς.

502. 61 δεῖν αὐτὸν σκοπεῖν, μὴ, πῶς ἀποδῶ — ἀλλὰ, πῶς μὴ ἀποδῶ.

503. 73 f. διαβληθέντες, *calumniis inimicorum Periclis circumventi.* non enim memini διαφέρεσθαι dici pro διαβάλλεσθαι, *ludificari doloſis & falſis alterius perſuaſionibus.* 74 ὅτι arcte jungendum cenſeo cum πολλὰ, ut ὅτι πολλὰ ſit talis dictio, qualis ὅτι πλεῖστα, atque reſpondeat Latino *quam multa,* pro *valde multa.*

504. 23 aut pro ἔργοις leg. eſt ἱεροῖς, aut, illo ſervato, neceſſe eſt quaedam deeſſe. nam τὰ ἔργα ſunt metallifodinae. 26 περιαιρέτυ.

505. 49 πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν αὐτῆς. 78 f. κατάξειν, ſic quidem alias ſolet.

506. 15 f. μὴ delendum, ut ſit καὶ φθάσαντες, *& praevenientes reditum Thebanorum.*

507. 75 ἑλεῖν ſimplex praefero. 83 quo minus accedam Palmerio & Weſſelingo, Φερίαν &

& Φεραῖς damnantibus, faciunt ea, quae Leunclav. ad Xenophontis Hellenic. IV. p. 536. C. ult. & Boſe ad Nepot. Conon. c. 1. fuſe diſputarunt.

508. 97 ὀνομαζομένην δ' Ἀταλάντην.

509. 33 διαφθειράσης in Aor. 1.

511. 63 f. περὶ τὴν τέτε φυλακὴν. ſed περὶ promiſcue, modo cum Genit. modo cum Acc. jungunt, ut conjecturam hanc urgere nolim.

514. 75 καταγέλαςα & τιθέμενα. 94 delenda ἐπιτελεσάμενοι & πόλεις.

515. 7 nollem ὄντων ejectum. f. ſic dedit Auctor: Ῥηγίνων καὶ αὐτῶν Χαλκιδέων ἀποίκων ὄντων. Rheginorum, qui & ipſi (pariter atque Leontini) Chalcidenſium erant colonia. Sane conditam a Chalcidenſibus Rhegium ait Strabo p. 395. Cf. Noſtri p. 673. 7.

517. 20 f. προδώσειν, ut p. 524. 37. aut παραδώσειν, ut p. 526. 38. 24 τὴν ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων. 27 ἀπέσφαξαν, κατέλυσάν τε τὴν δημοκρατίαν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον — 30 καὶ delendum. 38 poteſt ταύτας ſubaudiri. mallem tamen εἰς τὰς αὐτὰς συμφορὰς.

518. 43 τῆς περὶ τὴν νόσον.

519. 1 f. διὸ καὶ Λακεδαιμόνιοι αὐτῶν μὲν — ἐξέπεμψαν, παρὰ δὲ τῶν ἄλλων. aut ſane, ſalvis reliquis, ἐξέπεμψαν leg. erit, & δὲ, loco τε.

520. 49 κατὰ τῆς Πελοποννήσε, aut κατὰ τῶν Πελοποννησίων.

521. 82 aut delend. τῶν ſecundum, aut leg. τῶν ἄλλων τῶν τειχομαχίας [vel πολιορκίας] χρησίμων. 88 non damno βίας, mallem tamen βίαν, ut

ut p. 510. 70. 3. τῶν προσιόντων. paullo ante quoque mallem τῶν ἐπ' αὐτὸν, aut συνδραμὸν τῶν duabus vocibus. 25 f. τῆς ἰδίας χώρας ἐκκλεισθέντες, aut ἐκκρουσθέντες, vel etiam τὴν ἰδίαν χώραν ἀποβαλόντες vel ſimile. Vitium loci hujus & veram ſententiam Auctoris vidit quoque Rhodomannus.

522. 34 ἀλλ' οὐδὲ τούτῳ συνεχώρησαν. 60 aut πολλῆς, aut ἀξιολόγου delendum.

523. 96 ἐπεπορεύοντο.

524. 27 ἐξανδραποδισάμενος reponendum eſt poſt κατοικοῦντας.

525. 85 mallem ἑκάστους. 1. aut ἔκτισαν leg. eſt, aut ἀνεκτήσαντο.

526. 25 ταύτας. redit enim ad πόλεις. 43 mallem τῆς προδοσίας.

527. 89 f. ἐν τῇ Καδμείᾳ.

531. 57 mallem ἔχειν abeſſe. 69 κατηλύσεως, *reditum*. 89 προσβεβληκότες bene habet. προβάλλειν ἀτιμίᾳ idem eſt atque προβάλλειν εἰς ἀτιμίαν. *ad infamiam projicere.*

533. 80 εἰς Ἄργος.

534. 8 οἱ delend. 18 τοῖς λογάσι. v. vſ. 9. 22. aut κατὰ τὴν ἀρτίως ῥηθεῖσαν ἐπιταγὴν delendum eſt, aut κατὰ τὴν τοῦ Φάρακος γνώμην.

535. 47 f. ἀνεκομίσατο.

536. 81 f. τῶν ἀριστοκρατίαν αἱρουμένων.

537. 44 πάλιν ἂν τοὺς Ἀθηναίους. *penult.* aut περὶ delend. eſt aut οἰκεῖα.

LIB.

Lib. XIII.

542. 3 δὲ eſt ejiciendum, quod recte veteres editiones non agnoſcunt. 8 f. ἔχομεν ἅμα τῷ τὸν ἀπὸ — 11 f. τὰς κοινὰς πράξεις.

547. 68 Κορίνθιοι μὲν Βοιωτῶν καὶ Σικυωνίων.

549. 35 ἐῤῥιμμένων ſi bene habet, eſt pro διεσπαρμένων, aut διεῤῥιμμένων. mallem tamen hoc compoſitum pro ſimplici. 55 f. deeſt μόνον ante τὰς.

551. 58 τοῦ ὑπερτεθεῖσθαι.

553. 31 αἱ ἡλικίαι ſunt *anni militares*, aetas, quae in militia conſumitur. v. Indic. Integra dictio eſſet οἱ ἐν ταῖς τῆς ϛρατείας ἡλικίαις. 33 λαμβάνοντος. 41 f. πάντων θεῖναι [hoc eſt ἡγεῖσθαι] πρότερον τὸ νῦν — *omnibus aliis rebus praeferre hoc*, ſcilicet τὸ *arripere & mordicus tenere ſpem, quae ſola ſuperſit.* aut etiam ſic: ἐδεῖτο πάντων, εἰ μὴ πρότερον, ἀλλ' ἔν γε τῷ νῦν, *rogabat omnes, vellent, ni antea feciſſent, nunc ſaltim tueri ſpem.*

554. 80 τὰς τῶν ἐναντίων. 99 f. τῆς τε τῶν ναυμαχούντων & συμφιλοτιμουμένης.

556. 12 δύο χοίνικας] num in menſem, non in diem?

557. 27 f. ὑπεδεξάμην δ' ἀντ' αὐτῶν.

558. 71 f. τὴν πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας.

559. 17 f. συγγνώμην προσλαβοῦσα.

560. 73 facio cum Weſſelingo emendante ἄλλως τε πράξαντας. poſſet quoque, nam eodem redit, καὶ ἄλλους vel ἄλλοις, vel ἄλλον aut

ἄλλω πράξαντες. Si ἄλλες optes, non cohaeret: hoc ſtricte cum πράξαντας, ſed idem valet ac ſi eſſet ſcriptum πράξαντας πρὸς ἄλλες, *eos qui faciunt & ſtatuunt horrenda in alios.*

§61. 54 εἰς ἀνθρώπες.

562. 3 aut excidit ante τινὶ, aut huic ſubſtituendum eſt, δεινῇ vel ἀπηνεῖ.

563. 40 ἁμαρτάνοντες. editum videtur operarum errori deberi.

564. 74 quamvis non mala ſit Fabri conjectura, eſt tamen non neceſſaria. παρ' ἀνθρώποις aut redundat, ut eſt Diodori dictio ſaepe luxurians, aut ſignificat *inter homines humanos & legibus excultos.* 76 ἀτυχημάτων poteſt defendi. ἀτύχημα paſſim ſignificare *ſcelus*, ἀδίκημα, & ἀτυχῆ idem atque ἄδικον, *ſceleratum*, exemplis multis probavi ad Conſtant. Porphyrog. Sic quoque p. 565. 23. ἀκλήρημα poſuit. 89 ἐξαίφνης ἀνελπίςως] alterutrum videtur delendum.

565. 8 f. χρωμένων, ſcil. ἑτέρων ἐφ' ἑαυτῷ. 22 aut δικαίως leg. eſt, aut ἀποκεῖσθαι.

566. 73 ἀπαγγελίαν mihi probum videtur. Eſt enim hic loci ἀπαγγελία, aut *vetatio, interceſſio*, aut *relatio, renunciatio* dictorum geſtorumve alibi ad eos, qui praeſentes tum non fuerunt.

568. 61 ἰδίᾳ ſuſpectum. num καὶ ἰδίες *leges tam ad rem communem, quam ad privatas cujuſque ſpectantes.* 82 ἀναθεάρησις aut θεωρία eſt h. l. idem atque *res*, aut *doctrina. quum condere leges res magna, ſcientia difficilis ſit.* 87 f. ὑποδεῖξαι aut ὑποτάξαι.

569. 95 ὀλίγῳ πρότερον] l. una voce ὀλιγωρότερον, *negligentius*, *ſocordius*. 99 f. τῆς πρὸς λακεδαιμονίȣς φ. 1 f. ἐπορίζοντο φιλονεικȣ̃ντες. 22 mallem μεθίςαντο, ut aptius vulgato. 32 recte deeſt quibuſdam Codicum τοιαῦτα. ſubauditur enim e praecedentibus τὸν πόλεμον.

572. 53 ἀλλὰ καὶ συμπλεκόμενοι. 85 f. δηλοῖ δὲ τὸ περὶ τȣ́των πάθος ἀνάθημα.

574. 64 f. ȣ̓̃σαν vel tale quid deeſt poſt εὔκαιρον. 67 f. παρακαλȣ̃ντος excidit ob ſimilitudinem ante παραλαβεῖν. *ult.* f. καὶ excidit poſt πρέσβεις.

576. 65 ȣ̓ κατ' ἐμβολήν. 72 ſi προσαγωγὰς Rhodomanni probes, notabit vocab. ea loca, quibus una navis alteram contingebat. malim tamen πρῴρας.

578. 65 f. ἣν καὶ δι' ἑτέρας. 73 γεγενημέναν ſimplex.

580. 66 f. ἐπανάπλȣν. 75 ἃς μὲν κατέδυσε καταπιτρώσκων, ἃς δὲ ὑποχειρίȣς ἐλάμβανε.

581. 24 quin ἀντετάχθη probem, monita Cl. Weſſelingi non efficiunt.

582. 63 παρ' ἀλλήλοις. 87 poſt θαλάσσης excidit ἐκβληθέντες aut ἡσσηθέντες, aut ſimile quid. 93 aut ἀπόπληκτον, aut συνατυχȣ̃ντας.

584. 87 παρεκόμιζον, τὴν αἰδῶ. 89 f. ἐνειςήκει, aut περιειςήκει.

586. 43 f. τῶν ςενωπῶν ἀθρόοι. v. vſ. 50. & 59.

588. 36 f. συμβεβȣλευκὼς. 70 forte recte habet vulgata, poſſuntque Syracuſani Agrigenti cum reliquis ſociis conveniſſe. mallem tamen καὶ Συρακȣ́σιοι. 83 ἐπὶ τὸ πλεῖον.

589. 28 τηρεῖν hic eſt *opperiri*, & ſubauditur non τὴν πόλιν, quod Rhodomannus voluit, ſed τὸν καιρὸν. *mit der andern Hälfte ſo lange warten, bis die Schiffe würden wieder gekommen ſeyn.*

591. 95 καὶ primum delendum & τε vſ. 1. *ult.* nullo modo admitti poteſt Palmerii conjectura, quae cum ratione linguae graecae pugnat. nam ἀποληψάμενος eſſet dicendum, & hoc ſignificaret *recuperato*. forte igitur leg. ἀποκαλέσας. Thraſyllo e Thracia ad ſe *revocato*.

592. 47 ante inſpectam Weſſelingi animadverſionem conjeceram αἱ δὲ ἐκ τῶν — ambae conjecturae eodem redeunt. 54 f. καὶ διὰ δεινȣ̀ς χειμῶνας. vid. tamen p. 725. 99.

593. 94 ἰχίον videtur natum ex hodierna inſulae appellatione Σχίος, *Scio*.

594. 42 poſt τριήρεις videtur εἰς τὸν λιμένα, ut vſ. 55. deeſſe. 47 priorem Weſſelingi ad h. l. conjecturam praefero & certiſſimam puto. 52 ἐπὶ τὸν λιμένα, aut ἐπὶ τȣ̃ λιμένος, eodem ſenſu, *verſus portum*. 59 ἤδη δὲ σχεδὸν.

595. 74 παραδȣ̃ναι. 75 κομισθέντας. 82 τȣ́τȣς τȣ̀ς χρόνȣς. 3 aut leg. εὑρίσκεσθαι δυνατὸν ἄνδρα τοιȣ̃τον (vel ὡς τȣ̃τον, cum Cod. Veneto) aut delendum eſt δυνατὸν, id quod praefero. v. p. 616. 77.

596. 28 f. ἔπειτα δὲ τὰς σήλας κατεπόντισαν, ἐν αἷς ἔγραψαν τὴν αὐτȣ̃ καταδίκην καὶ

τἆλλα.

τἄλλα. 32 ἐπὶ] l. εἰς, aut περὶ. *ult.* f. καταϛτίσας δὲ καὶ τὰς ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι.

599. 99 κατὰ delend.

600. 20 f. τετιμημένον, ut redeat ad ἔγκλημα, *accuſatio reo ab accuſatore aeſtimata talentis octo.* 29 καὶ αὐτός. 42 καὶ διαπυθόμενος.

601. 51 αὐτῷ. 52 περιεωρᾶσθαι, *neglectos fuiſſe.* 54 ἐπανάγῃ. 78 θανάτῳ *mortis damnabant, mortis reos pronunciabant.* 80 παρεδόθησαν eſt *perhibebantur, ferebantur, jactabantur mortui.* ſubauditur τῇ Φήμῃ, *tradebantur famae pro mortuis.* Conjeci aliquando παρεξεκλάπησαν, *furtim ſervabantur.* ſed eo non eſt opus.

602. 3 omnia bene habebunt, modo pro ταῖς legatur αἷς, & ſic diſtinguatur locus: μεταπεμψάμενος, τὰς πάσας, σὺν αἷς παρὰ Λυσάνδρου παρέλαβεν, ἑκατὸν τεσσαράκοντα. *in univerſum naves* 140, *computatis illis, quas a Lyſandro traditas acceperat.* 8 f. καὶ δὴ ἐξελθόντες. *ult.* τῇ Μιτυλήνῃ.

603. 54 aut ἀντιπαρατάττειν optandum cum Weſſelingo, aut ἀντιπαράγειν. *ult.* γὰρ τὰ βράχη.

606. 90 f. οὐκ ἐλάττους τῶν τριάκοντα. cf. p. 611. 31. 24. poſt ἀμπελῶνες videtur exciſiſſe ἦσαν, aut ὑπῆρχον. minus enim placet eorum ſubaudiri aliquid.

607. 46 ὑπόστασις hic loci eſt *inſtitutio*, id, quod Gallo-Franci *deſſein* vel *plan* operis alicujus appellant, quod paullo poſt ἐπιβολὴν appellat & προαίρεσιν. 47 προαίρεσις. 48 μέχρι] f. μετὰ. 49 probo Stephani κιόσι. ſed praeterea

quo-

quoque τὲς σηκὲς malim. 73 οἴκῳ] vocabulum hic *domi* ſignificat, aut *in privato cubiculo.*

608. 1 f. λέγων διαμένοντα αὐτὸν ςρατευόμενος.

610. 5 τε delendum, aut cum μὲν mutandum.

611. 61 δὲ delend.

613. 61 aut τρυφαῖς leg. *metu mollitiem eximente*, aut ἐντείνοντος *metu animos*, h. e. audaciam & tolerantiam aerumnarum; *intendente*, *augente*, acuente. 65 ἅμα τῷ φωτὶ, *ſtatim ut illuxit.* eſt dictio Polybio perfrequens. v. p. 15. 30. 44. 18. item Noſtri II. 199. 62.

614. 77 comma ante πολεμίων revocandum. *exiſtimavit uno actu ſe poſſe arcere a diis impietatem aut ſacrilegium, ab hoſtibus rapinas opum, a ſe injuriam in corpus ſuum.*

615. 25 παρεσίαν] perplacet ingenioſa Rhodomanni conjectura προδοσίαν. Succurrit nobis aliquando παρεσίαν, *ſocordiam*, a πάρετος *remiſſus*, aut παράνοιαν, *ſtultitiam*, aut ἀθεσίαν, *improbitatem.* 29 ni ſatis ea faciant, quae Weſſeling ſuadet, poteſt etiam de ὁ μέντοι cogitari. 42 εἰπόντος, εἰ καὶ ὅλην — 48 videri corruptus queat hic locus. nam συνιςάνειν alias eſt *commendare*, quod loci ſententiae repugnat. Sed Diodori mos eſt id verbum pro διδάσκειν, τεκμαίρεσθαι, ponere, v. p. 107. 14. 678. 25. *docens, arguens.*

616. 62 f. ἀπέλυσε aut ἐξέλυσε. 72 aut περιαιρήσεσθαι, *ſe ademturum eſſe*, aut περιςήσεσθαι, *tranſiturum eſſe.* 81 φόβος hic loci idem

idem eſt atque κίνδυνος, vel δύναμις φοβερὰ, *periculum, vis formidanda, imminens ab hoſtibus.* 85 ἰδίες] f. κινδύνες, aut τὲς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνες. 89 εἰ delend. aut, ſervato, leg. deinceps φύγωσι, quo φυγῶν, quod eſt in Coiſliniano libro, ducit. 91 τοῖς ἐν ποιήσασι.

617. 42 ὑπὸ [aut περὶ] τὴν ὥραν τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῦ θεάτρε. Poteſt quidem τῶν ἐκ τῦ θεάτρε tolerari & defendi. οἱ ἐκ τῦ θεάτρε ſunt *ſcenici, hiſtriones.* ſed placet magis τῶν abeſſe. 52 non auſim affirmare hic δὲ redundare & delendum eſſe. Verſu proximo 53 poſt ἦν certe deeſt. 62 ὐ μόνον, *non ſolummodo.*

618. 68 ἐν ᾗ delendum, aut deſunt quaedam. 98 *anni quadraginta* non vitae ſunt, ſed militiae. 15 non memini ὑπομιμεῖσθαι uſpiam legere. forte igitur ἀπομιμέμενον legendum erit.

619. 49 τῶν ἀντιπραξάντων αὐτῷ τὲς δυνατωτάτες.

620. 84 f. περιέκαμψε θάτερον μέρος, αἱ νῆσοι. *unum latus Arginuſarum praetervectus eſt, quae tum erant excultae inſulae.* 100 ἀδοξοτέραν. 1 ὅς. ἦν.

621. 12 tam ἑτέροις, quam ἐκέλευον bene habet. Sententia haec eſt: Imperatores de morte ſua ad milites nihil, ſcaevi ominis devitandi ergo, dicebant, verum hoc aliis delegabant, quo milites, praemoniti & obfirmati animis, ſubito caſu ne terrerentur; ipſi autem ore ſuo victoriam in ſacris ſignificatam per omnem caſtrorum ambitum *promulgabant. Nihil* magis milites terret & victoriam

riam labefactat atque avertit, quam inſperata ducum mors. at praeviſa nil movet, animis firmatis & ſucceſſore proviſo. V. Callicratidae oratio paullo poſt poſita. 13 ἱερὰ nimis ſaepe loco τῶν ἱερείων uſurpatur, ut non audeam hic loci τοῖς ἱερείοις ſuadere. 17 aut ὅτι hic deeſt, aut vſ. 18. εἶναι leg. loco ἐστὶ. 36 πολλάκις accipio hic loci pro *forſitan.*

622. 78 προσαφθείσης. *adjuncta & tam arcte adſtricta* navi ad alteram, ut divelli nequiret. quod Auctor στόμα appellat, id eſt feneſtra navis ab ictu roſtri adverſi facta. 89 εὐλαβοῦντο γὰρ οἱ αὐτοῖς συγκινδυνεύοντες.

625. 93 καλῶς ἔχει ὑμᾶς φροντίσαι. 31 τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν.

626. 38 ἑλὼν *adeptus victorias.*

627. 91 καὶ] l. κατὰ. aut μὲν delendum, aut leg. ταῦτα Ξενοφῶν οὐκ ἀναγράφειν ἐσπούδασεν. 8 aut audiendus Weſſeling, aut leg. διατρίβειν ταῖς δυνάμεσι.

628. 18 poſt τι videtur χρήσιμον vel ſimile quid deeſſe. 42 ἐπὶ τῇ γῇ.

629. 69 mallem καὶ τούτων ἑκάστου — ἔχουσαν ἐπιγραφὴν, τὴν τὸ πλῆθος. 71 τοῦτ' ἀγνοήσας. 74 γνωσθεὶς eſt idiotiſmus Diodori pro φωραθεὶς v. p. 103. 66. 87. ἀπεχώννυον, *obturabant molibus ingeſtis.*

630. 54 ἐμπειρίαν] ſubaudi τῆς e proxime praemiſſis. 57 ἀπὸ μέρους exiſtimo ſignificare aut *per intervalla*, aut κατὰ διαδοχὰς *per vices*, *novis* in locum feſſorum identidem ſuccedentibus.

631.

631. 78 f. τριχιλίυς. 80 mallem aut τοῖς τόποις abeſſe, quod aliqui Codd. non agnoſcunt, aut ejus loco τοῖς Γελώοις legi, ut ἤγγισε cum τῆς πόλεως cohaereat. Sane ἐγγίζειν non minus Genit. quam Dat. adſciſcit, ut etiam Weſſeling ad h. l. annotavit. 92 ἐν ἀριστερᾷ, & ſic quoque paullo poſt ἐν δεξιᾷ. 94 ὓς ἐκέλευσεν. *ult.* verba τῆς στρατοπεδείας commodiorem locum habebunt in vſ. penult. poſt ὠχυρωμένον.

632. 11 καιρὸν τὸν παρὰ τ. θ. τόπον διανύσαντες. 21 f. ἀπωχυρωμένον. 49 διὰ] f. πρὸς, *ad hoſtes.* quod ſive cum κρίνεσθαι, ſive cum ἀπέστειλε jungatur, non multum intererit. Equidem mallem locum ſic conſtitui: κρίνεσθαι, πρὸς τὺς πολεμίυς ἀπέστειλε κήρυκα ὑπὸ τὴν ἑσπέραν.

633. 76 f. ἐξοργιζόμενον. 77 καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον θεωρῦντες. 96 πάντα, *omnia.* 9 f. ſic diſtinguendum & ſcribend. eſt: βαρέως ἐνεγκεῖν, τὴν ὀργὴν νομίζοντα τὴν κατὰ ταύτης τιμωρίαν. nam non dicitur τὴν ὀργὴν βαρέως φέρειν, ſed *facinus* aliquod aegre ferre, & ὀργὴ hic loci eſt *acerbitas ultionis.* Eſt igitur ſententia: *exiſtimantem acerbitatem in faemina excrucianda demonſtratam eſſe pignus certiſſimum ſocietatis ad evertendam tyrannidem ab omnibus initae.*

634. 16 παρὰ δόξαν ἐκείνων. Loco πείθοι, niſi Weſſelingi σπεύδοι magis placeat, poteſt, quod eodem redit, ἐπείγοι, item σπυδῇ legi. 19 f. ἐπελθεῖν, *adverſus ſe ire, advenire.* 37 poſt περὶ deeſt aliquid, numerus equitum & praeterea *aliud quid,* e. gr. ἦσαν δὲ περὶ ἑκατόν. οἱ

συϛραφέντες (vel συνειληθέντες) περὶ τὴν ἀγορὰν. 41 aut loco τῇ πόλει leg. eſt τῇ τυραννίδι, aut deſunt quaedam, e. gr. ἀλλοτρίως ἑαυτῷ ἐν τῇ πόλει. 61 τὰς ἔχοντας. *ult.* αὐτῶν μὲν τῶν K.

Lib. XIV.

636. 9 aut αὐτὴν delendum, aut αὖτις leg.

637. 38 πόλεμον] f. πορθμὸν, *ad fretum Siculum.*

639. 9 μὲν] l. δὲ.

640. 72 διανείμασθαι] ſententia flagitat ἀνακτήσασθαι. 76 ante aut poſt ἀπέφηναν deeſt ἀποκαθίϛασθαι aut ſimile.

641, 82 ἐλπίζοντες αὐτὸν, ὅπερ ἦν — 85 f. παρειληφώς. nam id in ea re uſitatum. συνειληφὼς nimis violentum videtur. 19 aut ἐυηρέϛει leg. cum Codd. mſtis, aut ἐυηρεϛεῖτο.

642. 41 ἔχοντας. 50 παρὰ Σωκράτους. 60 ανάϛασιν ſi bene habet, accipi debet pro *aſſurrectionem, potentiam, altitudinem, incrementum.* ſed eo ſenſu eſt inſolens. mallem igitur ἀνάτασιν. ſaepe apud Polybium legitur ἀνάτασις, ſed cum addito εἰς ὕψος. quando tamen recogito uſum vocab. ἀνάϛημα, pro *mole in altum exſtructa,* nihil audeo hic movere.

643. 78 ἔλεγόν γε. 79 niſi virorum doctorum conjecturae magis placeant, poteſt quoque de ἀνάτασιν aut ἐπίτασιν, ut p. 663. 61. & II. 21. 35. aut ἐπανάτασιν cogitari loco verborum ἐν ἅπασι. 1 ante ὑπάρχειν deeſt τάλαντον, ut

patet

patet e loco Plutarchi a Weſſelingo ad h. l. noſtrum excitato. 89 deeſt ὅτω φερομένην, aut ὅτω διακειμένην, aut ὅτω διεφθαρμένην vel ſimile quid. 6 διενοεῖτο μᾶλλον γίνεσθαι, *decernebat, animum operamque maxime ad tyrannidis confirmationem conferre.* *ult.* χρηματιστήρια ſunt omnia loca, ubi res ad rem publicam pertinentes tractantur, ſive ſint conclavia minora in aedificiis incluſa, ſive ſint integra aedificia, qualia medio aevo *camaras, ſalas, tribunalia, exhedras*, appellabant.

644. 29 f. ἐξήγαγεν. 57 εἰώθεισαν.

645. 72 ὅπως καταπολεμῆσαι. 84 προσήκει, ἔφησεν, εἰ δεῖ, οὐκ ἐφ' ἵππου θέλοντα, aut θέοντος, aut ἐθελόντως. Dictio ἵππος θέων pro ὀξυδρόμος aut ταχὺς, nonnihil inſolens ſapit. poteſt quoque προσήκειν ἔφησεν, εἰ ἔδει, *ſi oporteret omnino tyrannidem miſſam facere, tum decere non ultro equitem ex ea erumpere, ſed* &c. 95 τοὺς μὲν ἱππεῖς ἀπέλυσαν. 97 f. τὴν χώραν αὐτεπάγγελτοι ἐξῄεσαν.

646. 55 f. ἀξιῶσιν. ex animi ſui ſententia.

647. aut ὁδηγὸν, cf. v. 96. aut ἐφόδιον, aut ἐξουσίαν leg. eſt loco ὁδὸν.

648. 32 f. τοὺς ὀνομαστοτάτους Βυζαντίων, aut, ſi ſervetur ὀνομαζομένους forte leg. erit βοηθοὺς, *appellatos adjutores.* 35 καὶ ψευδεῖς.

649. 85 χρόνον delendum.

650. 11 πολυτελῶς bene habet, ſignificatque *operoſe, ſtudioſe*, multa cum arte aut animi contentione. Sic paſſim Noſter, & inſigni loco *Themiſtius in Sophiſta* p. 295. 2. οὐδὲ γὰρ οὔτω

 πολυ-

πολυτελῶς καὶ ἀνδρείως ξυντεθέντα αὐτὰ ἠπι-ϛάμην. loquitur de ſuis Commentariis in Ariſtotelem. Vertit Petavius: *neque enim adeo exquiſite atque viriliter ea conſcripta eſſe noram.* mallem *exquiſite atque egregie.* Idem p. 300. *penult.* *πολυτελεῖς ἐπεδείκνυντο καὶ γέμοντας ἡδονῆς λόγους.* cf. p. 301. A. 2. idem p. 323. C. 11. *φωνὴ πολυτελεϛέρα, vox exquiſitior* recte vertit Petavius, vel *articulatior, diſtinctior, artificioſior.*

651. 1 f. *κατὰ τὰ Ἀπολλώνια, in feſto Apollinis.*

652. 26 Παυσανίαν] l. Ἆγιν. patet e vſ. 37. ubi *τὸν ἕτερον τῶν βασιλέων.* 44 f. *κατὰ Τριφυλίαν τῆς Ἀρκαδίας.* Sane in *ἔφοδον* latet nomen urbis aut regionis Arcadicae, an *κατὰ Φολόην τῆς Ἀρκαδίας.*

653. *ult.* f. *ἐλευθερωθέντας.* nam qui in agris haberent, plerique ſervilis erant conditionis. fieri non potuit, ut e colonis 60. millia ingenuorum hominum cogerentur.

654. 16 *προσγειομένης.* 19 f. *συνηρμοσμένων.*

655. 52 f. *εἰς μυρίους.* 85 *εἰς τεμένιον, in parvum lucum.*

656. 96 *συϛρατευσομένους.* 99 *τὰς ἐπ' ἐκεῖνον.*

657. 42 *ὅρος* leg. eſſe loco *μέρος,* ut recte deprehendit Weſſeling, dubium nullum eſt. pro *ἐπ' αὐτῆς* mallem *ἀπ' αὐτῆς,* & pro *μία δ' ἐϛὶ, ὑψηλότατον,* aut ſimile quid.

660. 97 *ἀνῃρημένου οὖν Κύρου.* 38 *ἐμπλήκτους, ſtolide.*

661.

661. 41 αἰτεῖν] f. ἥκειν aut ἔχειν. nam αἰτεῖν & ἀξιῦν idem videtur. 51 f. εἰς ταὐτὸ. 54 mallem ἀναχωρήσειν, deleto ποιήσειν. ſed multa ſunt in Diodoro parum limata, quae ſatius eſt ipſi relinquere. apparet quidem ejus mens e verbis non terſiſſimis. debuiſſet alias dare τῇ αὐτῇ τὴν ἀναχώρησιν, ἥπερ ἦλθον, ποιεῖσθαι.

663. 58 εἰς Φανερὰν [vel πρόοπτον] ἀπώλειαν. 60 ὐκέτι δυναμένων, aut ὐ δυναμένων. 75 f. περικαυθέντες, *ambuſti*. *pen*. f. ſic eſt conſtituendus locus: τὰς δὲ τοῖς ἀνδράσι κατὰ κλιμάκων. ταῖς δ' οἰκίαις ἐγκαταβιῶσιν αὐτοί τε καὶ τὰ βοσκήματα.

664. 90 πολλὴ ἦν ἀφθονία.

665. 42 poſt ταχὺ aut in hac regione deeſt ἀμύθητον, aut ἀναρίθμητον, aut ſimile quid.

668. 65 ἐρυμνὸν.

671. 7 poſt μὲν videtur τέναγος vel ſimile quid excidiſſe.

673. 77 facile Weſſelingo de τῶν ναυτικῶν conſentio. ſed praeterea quoque πολεμικώτατος offendit. num leg. Φυγὰς δ' ὤν. ſane ultro patriam fugerat Cono a ſiniſtro inde ad Ægoſpotamos proelio. 85 f. ἐπὶ τῶν κατὰ θάλατταν. 8 Ναξίυς μὲν γὰρ καὶ. 10 Ρηγίνοις, γένυς τῦ αὐτῦ. ſed potuerat hac redicentia ſuperſedere, poſtquam vſ. ſuperiore eos cognatos dixerat. 11 παρεῖχετο, πάντων. deleto vitioſo γεγονὸς, quod e γένυς, loco ſuo omiſſo, natum irrepſit.

674. Liceat mihi quoque poſt doctorum hominum *conjecturas* in loco deſperato ſanando

periculum ingenii facere. forſitan ſcripſit auctor: προθύμως δὲ τὰς Φρυγίας λαβόντες πρὸς τὸν πόλεμον [illegible] [vel ſimile] ἐκ ἐλάχιστα. de [illegible] non poſſum Weſſelingo non aſſentiri.

6[illegible] συνέστησε τῶν πολιτῶν τοῖς ἐπισημοτάτοις, attribuit eos praecipuis civium. 73 f. τοῖς [illegible] κατασκευάσασιν, v. vſ. 94. 74 f. [illegible] καὶ τῶν ὅπλων πρὸς γένος ἕκαστον τύπον. [illegible] armorum formam unicuique genti ſuam [illegible]. [illegible] 98 aut τὰ σύν[illegible] [illegible] leg. aut τὰς [illegible].

[illegible] 23 [illegible]] malim ὅπλων. 44 [illegible].

[illegible] aut [illegible] ſimplex adſciſcendum, quod [illegible] Cod. [illegible] aut leg. ἐξενεγκεῖν. [illegible] aut ἐπιγαμ[illegible] [illegible] contraxiſſet.

[illegible] μὴ ἀλλ' ὁ πολλάς, [illegible] opus ha[illegible].

[illegible] leg. eſſe ἐπὶ [illegible] compoſito dicatur [illegible] inſtructus ſit, [illegible] πύργος ὑπὸ [illegible] in pluteis, aut [illegible] Weſſeling [illegible] [illegible] aut [illegible]tum, velut [illegible], aut ro[illegible] [illegible] aut pectoris [illegible] Ctemon. ubi [illegible]

683. 64 τούτων] f. τῶν πολεμίων. 71 redundat aut αὐτοὺς, aut τοὺς Φοίνικας vſ. proximo.

684. 32 f. ſublato puncto e vſ. ſuperiore, ſic leg. eſt συνέταξεν, ἄλλῳ δὲ τὴν Ἔγεσταν [ſubaudi συνέταξε].

685. 56 f. ἵππων. 86 Λιβύην] ſuſpectum hoc. non enim video, qui Panormum venire potuerint Libyae oram legentes triremes, & has comitatas fuiſſe oneraria navigia patet ex ſequentibus. 94 εὐήρεις, *bono remigio inſtructae.*

686. 17 poſt Διονυσίου recte Rhodomannum ſuppletum iſſe οἱ δὲ ἄλλοι (vel πλεῖστοι) ἀπέστησαν, probat etiam ſuperius ὀλίγοι.

687. 53 ἐξεδέχοντο τὸ κατὰ τὴν Φήμην. Idem eſt pluribus verbis enunciatum τὸ κατὰ τὴν Φήμην, atque τὴν Φήμην brevius. 54 δουλεύσειν.

688. 99 aut παρεισεκόμιζεν, aut εἰσεκόμιζεν. 17 ἦν ὅπου πρότερον. Eſt idem ἡ πόλις ἄγνωστος ἦν ὅπου συνέβαινεν αὐτὴν πρότερον οἰκεῖσθαι, atque ἄγνωστον ἦν ὅπου συνέβαινε τὴν πόλιν ᾠκῆσθαι πρότερον.

689. 51 συνετέλεσαν, aut συνετελέσθη. 59 ſic diſtinguo & lego: ἔτι συνέβη γενέσθαι πταῖσμα, ταῖς θλιβομέναις ναυσὶν ἔξειν καταφυγήν. 68 recte procul dubio Weſſeling obſervavit παραχρῆμα μὲν ſedem ſuam deſeruiſſe. pro τῶν νεῶν malim τῶν πολεμίων, ut ita conceptus ſit ſermo: ὡς εἶδον τὸν μὲν αἰγιαλὸν τῶν πολεμίων πλήρη — ἐπιφαινομένας, παραχρῆμα μὲν οὐ μετρίως ἠγωνίασαν. 78 in εὐθὺς latet participium, ut ἐπενεχθεὶς, aut συμπλακεὶς,

 aut

aut ἐμπεσὼν, aut ſimile. 81 Conjecturae doctorum virorum ad h. l. haud diſplicent. quae ſi non ſatis faciant, adjungemus aliam, quae laboranti loco medicina non violenta ſuccurrat. Forte loco ὑπερεῖχον legend. eſt ὑπεῖκον, *concedebant* Carthaginienſes virtute, ii, quos Leptines ducebat, numero navium.

690. 13 mallem εἶναι pro ποιῆσαι. poteſt tamen vulgata defendi, ſi αὐτὰς ſubaudias. 16 πάντως *procul dubio*, quod etiam in Cod. regio fuiſſe videtur. ſane eum a vulgata lectione diſcrepare monent ſubjectae variae lectiones. 36 ἐνεώλκησε] non bene ſibi conſtat auctor, quod hic Imilconi, id p. 695. c. fin. tribuit Magoni. *penult.* ἐυδοκεῖν τοῖς Καρχηδονίοις καὶ συμμαχεῖν αὐτοῖς κατὰ τ. Σ.

691. 45 Ἑλλήνων αὐτοῖς ἀπεδείκνυε. ſubauditur autem ἔθνος & μᾶλλον. 67 f. ἐισθέμεναι μὲν σίτȣ ὑπὲρ τρισχιλίας [ſubaudi *medimnorum myriades.* nam in grandibus acervis frumenti declarandis numerant medimnorum myriades] *oneratae plus ter mille myriadibus medimnorum*, aut ter centum millibus medimnorum *frumenti.* Φέρȣσαι δὲ καταπελτῶν [aut μηχανῶν] πλείȣς τῶν πεντακοσίων. *vehenteſque catapultarum plus quingentas.* De equis in navibus onerariis vectis cogitari nequit, primum, quia numerus 500. nimis parvus, deinde quia equites, qui per terram continentem inſulae & in litore cum pedeſtri exercitu ibant, abſque equis eſſe non poterant, & equi aeque commode terra ire, quam *navi vehi* poterant. 76 verba νεῶν δὲ μακρῶν

διὰ-

διακοσίων delenda ſunt. loco enim haerent non ſuo, & praeceſſere jam vſ. 64. quod neque Weſſelingum praeteriit. 84 τοῖς λιμέσι] ſignificat portum parvum, ſeu Trogilorum & Laccium. magnum enim jam tenebant.

692. 22 f. παρακομίσαι, ἀπῆραν. [vel ἐξέπλεον]. οἱ δὲ Συρακούσιοι. Flagitat hoc ſequens καθ' αὐτοὺς γενόμενοι, & tota hiſtoria. 38 ὅ, τι; diviſis vocabulis, id eſt, διὰ τί; *quid, quare tandem?*

693. 58 aut excidit βλαβερὰ vel λυπηρὰ vel ſimile quid poſt ἢ, aut hujus loco leg. λυπῇ, *nihilo minus incommodet victoria parta, quam clades accepta.* 66 aut μισθοδοτεῖ κατὰ τῶν δεσποτῶν, reſectis reliquis, aut μισθοδοτεῖ ἐπὶ τῇ τῶν δεσποτῶν δουλείᾳ, v. vſ. 74. & p. 694. 8. 92 διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς.

694. 17 πόλεις] f. πολλὰς συμμαχίδας, aut vſ. 18. loco ſecundi πόλεις leg. eſt κειμένας. 21 στρατηγίαν. 34 ἀλλ' ἐχθὲς μὲν καὶ πρώην. 38 τοῦ] l. τοῖς. 45 f. παρωπλισμένοι, συμμάχων μονωθέντες, aut ἐρημωθέντες, aut ἔρημοι ὄντες. 47 f. πνιγόμενοι σχεδὸν, *paene ſuffocati.* nam vulgata nihili eſt, & ſi τηρέμενοι, conjecturam Viri doctiſſimi admittas, redundabit σχεδὸν, imo ſermoni oberit.

695. 56 πολέμοις. 59 ἀσεβείᾳ] ſpectat ad templa a Dionyſio violata, v. p. 696. 16. 71 ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις — συνέθετο] Stribligo haec eſt Diodoro, ſcriptori haud terſiſſimo, uſitata. Alius pro poſtrema voce dixiſſet ἐποίησεν, *ut eſt in exemplis* a Weſſelingo ad h. l. adductis.

praeterea ἐκδότους & ἀοικήτους fere pugnant. praeceſſit quoque ἀοικήτους, ut parum abſit, quin credam vocab. hoc delendum eſſe. 80 περιλελειμμένα. 90 τοὺς ἐκ Πελοποννήσου. 93 τῇ πόλει. Catanaeorum, non Syracuſanorum. deinde malim πρὸς τὸ μὴ τοὺς — *ne victi confugerent.*

696. 2 ἠναγκάσθησαν ἄν. 40 mallem τὰ deletum, ſi tamen ſervetur, ſubaudiri poſt ἔχειν debet αὐτῷ. 49 ἀντιλαμβανομένων.

697. 54 aut τὸ πλῆθος aut τὰ πλήθη legendum. nam καθομιλεῖν τινα dicitur, non τινὶ, pro *blandis verbis ſibi aliquem devincire & ſubigere.* 59 τῇ ἀπὸ [vel παρὰ] τοῦ δαιμονίου. 63 f. ὑποβολήν. ad *ſubjiciendum*, praeſtandum, *conſciſcendum morbum.* πρὸς τὸ ὑποβάλλειν τὴν νόσον, aut ἐπιβολήν, *ad invaſionem, aggreſſionem morbi.* 67 ἄυρας τῶν ὑδάτων,

698. 24 χωρίον] f. Φρουρίον. 25 τοὺς τῶν Φρουρίων. 29 ἐπὶ delend. 36 f. ἐνέσειον. ὀλίγαι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς. 37 αἱ δὲ πλεῖσται πλείοσιν ἐμβολαῖς.

699. 58 aut ante ἐπιγενομένου deeſt καὶ, aut δὲ poſt illud. 62 τὸν ἀπὸ τῆς πνιγῆς Φόβον, *metum ſuffocationis*, vel *ambuſtionis*, vel τὸν ἀπὸ τοῦ πνίγους Φ. *ab aeſtu vehementiore.* v. Ind. Diodori v. πνῖγος. 65 poteſt πλεῖστον accipi adverbialiter *plerumque, potiſſimum, pro maxima parte,* & μέρος ſubaudiri. malim tamen cum Weſſelingo αἱ πλεῖσται. 66 ἔνθα δὴ ἐκ τῶν. 83 κατῆρχε τῇ ἡλικίᾳ *magiſtram agendorum & viae ducem ſe praebuit manumque ad deducendum porrexit aetati decrepitae.*

700.

700. 16 ὑπὸ νύκτα.

701. 80 f. εὐθὺς γὰρ καὶ τὰ κατὰ τὴν Λιβύην πρὸς τὸν πόλεμον. 83 ἐμίσουν. 98 κατ' ὀλίγους.

702. 33 τῶν δ' αὐτῷ ὑπακουόντων, *illis autem ei parentibus*. 49 ὅσον αὐτῆς μέρος. 51 αὐτοὺς] puta Abacenos, aut leg. αὐτοὺς, *inter ſemet ipſos*.

703. 71 καὶ delend. 87 μὲν delend. aut eo in alium locum translato leg. Κόνωνα, τοῦ μὲν βασιλικοῦ.

704. 13 παρὰ] f. κατὰ aut περὶ. 26 mallem ſic locum diſtinguere & conſtituere: ἐξήπτοντο, παραδόξως ἐπέστρεψεν. Adverbium ἐξαίφνης eſt ſcholium alterius, παραδόξως puta. 39 ἐπεχείρησε μὲν ταῖς ἄνω σατραπείαις, ut p. 718. 84. aut alias deeſt Infinit. ἀνελθεῖν, aut ἀπελθεῖν, aut προϊέναι vel ἐμβάλλειν vel ſimilis. 46 niſi malis Stephani ſupplemento acquieſcere, poteſt, ſalvis reliquis, poſt ἠξιωμένος addi βουλομένης.

705. 96 δύναμιν] l. διάνοιαν aut νοῦν, *ex animi ſententia*.

706. 33 ἐκ δὲ τῶν πόλεων τοὺς Τραχινίους φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος. *Trachinios e patria profugos excivit ex illis urbibus, in quas confugerant.* 53 quamvis aptius videatur συμμαχικὸν, nondum tamen audeo diſtricte συνέδριον damnare. nam poteſt pro συμμαχίᾳ accipi. v. T. II. p. 23. 76. poſt πατρίδας videtur ἀπήεσαν *excidiſſe*.

707.

707. 67 f. τὰ δεξιὰ μέρη aut τὰ εὐώνυμα μέρη. Sane μέρη ſic abſque ulla definitione fuiſſe poſitum, probabile mihi non videtur. 80 dubium non eſt, auctorem τὰ περὶ τὰς Θερμοπύλας ϛενὰ reliquiſſe. id autem certo non dixerim, excideritne ante τὴν πορείαν vocabulum aliquod, rationem itineris demonſtrans, e. gr. σύντομον vel ὀξεῖαν, vel ſimile quid, aut διὰ τῆς Φωκίδος. 90 προπλεύσαις. *ante claſſem reliquam ſubſequentem provectis*, vel *evectis*.

708. 24 mallem locum ſic conſtituere: τοιαύτη τῆς μεταϛάσεως σπȣδὴ εἰς τὰς πόλεις —

709. 48 aut κατέληξε τῆς πραγματείας, aut κατέϛρεψε τὴν πραγματείαν. 69 μὲν abeſſe malim. 74 f. τῶν ἐπικρατȣ́ντων.

710. 4 poſt aut circa ἐπ' αὐτȣ̀ς videtur ἐπιτείχισμα deeſſe. 18 recte Codex regius ſecundum τὰς omittit. 20 περὶ τὸν πορθμόν.

711. 37 παρ' ἀμφοτέροις. 41 f. ὑπεροχήν.

712. 11 poſt γὰρ videtur ȣ̓́τω excidiſſe. 14 τῆς Κορίνθȣ videtur in vſ. 16. poſt καταλαμβάνειν translocandum eſſe, aut ſane in vſ. 15. poſt κατέχοντες.

713. 40 πόλεως] Cogitabam aliquando Πέλλης, ſed placet magis Weſſelingi conjectura. 46 βασιλεῦσαι. 47 καὶ τότε, aut τότε δέ.

716. 80 Λακεδαιμονίοις. 92 ἐκράτȣν, ἐκ τῶν συμμάχων ἀθροίσαντες ναυτικόν. 95 aut καταγράψαντες leg. aut καὶ ἐξήρτυον.

717. 20 f. Ἄκοριν v. II. p. 5. 73. cum not. *Nam* Agyris erat tyrannus Agyrinorum, cujus *paullo* ante facta mentio videtur corruptelae an-

ſam

ſam dediſſe. 23 ἅμα μὲν ȣ̓ βȣλόμενος τὸν — 25 f. εὐφυῶς πρὸς τὴν ἐπίθεσιν τῆς Ἑλλάδος κεῖσθαι, καὶ ναυτικὴν δύναμιν μεγάλην ἔχειν.

718. 61 ἐπελθών.

719. 10 ὑποβρύχιος γενέσθαι. 19 τε delend. 39 καὶ delend. & Λᾶον litera majore ſcribendum eſt. Eſt enim Laus urbs Lucaniae. Vid. Ortel. Theſ. h. v. 43 ἐλπίδος] f. ἐπανόδȣ. 44 καὶ φοβερὰν. *ult.* f. καταπονηθέντων, v. p. 721. 23.

720. 56 οἱ δὲ θεωρȣ̃ντες. 63 aut delendum eſt ὡς, aut delenda eſt copula καὶ. 69 f. αὐτοῖς. 80 Λίφλον] p. 723. 3. exaratum eſt Λιφοικȣαν. videtur illud φ natum eſſe e Latino q vel Q. Sane ΛΙΦΟΙΚΟΥΑΝ & ΑΙQVIKOΥΛΟΝ parum differunt.

721. 3 ὑπέςρεψε. *reverſus eſt.* 20 καὶ delend. 34 bene hic locus habet. ἀπὸ τεσσαράκοντα ςαδίων τῶν ἐναντίων ςρατοπεδεύειν eſt *caſtra habere ad quadrageſimum ab hoſte ſtadium.* Sic ſupra p. 301. 98. ἀπὸ τεσσαράκοντα ςαδίων τῆς θαλάσσης. *quadraginta ſtadia a mari.* II. 118. 8. Πέρσαι κατεςρατοπέδευσαν ἀπὸ τεσσαράκοντα ςαδίων τῆς θαλάσσης. vid. quae dixi ad Conſtantini Cerem.

722. 76 ἐπὶ τȣ̃ ἐδάφȣς.

723. 17 κατὰ τὸ συγγενές. nam e Locris uxorem duxerat, v. p. 677. *fine* & hac ipſa p. vſ. 19. 20 δίκην, ſi bene habet, idem valet atque ἀπόκρισιν, κρίσιν, *ſententiam editam.* 24 mallem συγχωρȣ̃σι. Planius id quidem atque *ſolentius.* 26 facio cum illis Codd. qui Acc. Dativo

tivo praeferunt. ἦν enim hic idem valet atque ἦει, ὥρμα, ἐφέρετο. 34 ἀξίαν] f. αἰτίαν. culpa ſua.

725. 99 f. διὰ δεινὰς χειμῶνας, v. p. 592. 54. 2. ἀλλὰ καὶ σὺν τούτοις τά τε τέθριππα. dictum eſt mirifice ſcitum & facetum. ἐκπίπτει navis, quando in terram eliditur, currus, qui ultra lineam & ſtadii terminos procurrit, cantor & hiſtrio, qui cum ſibilis & deriſu ſcena exigitur. v. ad Dion. Chryſoſtom. p. 347. 9. a nobis dicta. 34 ἐκκεκλημένος] inter varias, quae ad h. l. ſuccurrerunt, conjecturas, fuerunt hae quoque συγκεκτημένος. poſtquam totam paene Cyprum ſibi comparaſſet. & ἐκπεπληγμένος, poſtquam totam paene Cyprum terruiſſet, terrore ſui impleviſſet.

726. 45 aut καθέψοντες, aut καθεψοῦντες. 53 εἷλε] cepit, abſumſit, ἀφείλετο, ἀνήλισκε. aptius tamen eſſet ἔκειρε. 74 ad exempla τῆς βραχυλογίας, qua verbum λέγειν vel ἀγγέλλειν, vel δηλοῦν, vel ſimile reticetur, a Weſſelingo ad h. l. congeſta, addi poteſt locus Appiani p. 147. 10. τῶν δὲ πεμφθέντων πρὸς αὐτὸν ὡς κινδυνεύοι. miſſorum autem a P. Craſſo ad patrem eo, ut ſignificarent, rem in periculo verſari.

727. 91 f. ἐλεήσαντας. Nam ἀλγεῖν τὴν συμφορὰν non puto bene Graecum eſſe. 16 aut συμπαρετάξαντο leg. eſt, aut poſt παρετάξαντο addendum ἅμα vel σὺν.

728. 38 ἰδίας ſuſpectum. num ἐνιαυσίας aut ὑπάτης. 57 πρὸς τὸν ποταμὸν, verſus fluvium ruentibus. 58 f. οὐχ ὑστέρουν, vel οὐκ ἀπήργουν, eodem

eodem ſenſu. *ſegnes non erant.* vel οὐκ ἐπήρκουν, *non ſufficiebant Celtae caedendo*, tot patebant corpora. 71 f. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ἐν τῷ πεδίῳ κίνδυνον, καὶ παρὰ τὸν πόταμον.

729. 97 ἔγεμεν ἡ ἀκρόπολις, τὸ Καπετώλιον. *arx* enim eadem eſt cum Capitolio. 4 ἀποκόπτοντες. quamvis enim ἀνατέμνειν dicatur, non tamen ἀνακόπτειν pro *amputare* dicitur, ſed ἀποκόπτειν.

730. 38 ἀνελκύσας, *ſemet ipſum ſurſum trahens & reptando attollens.* 44 non puto recte dici ἀναβαίνειν κατὰ τῆς πέτρας, pro διὰ τ. π. Si de deſcenſu ſermo eſſet, apte adhiberetur κατά. recurrit tamen in continenti. 51 οὗτοι pertinet ad vigiles, non ad Gallos. 54 τοῦ πρώτου προσαναβαίνοντος.

731. 85 poſt Φούριον deeſt καὶ ἵππαρχον Σερβίλιον, aut ὃς ἵππαρχον παρελαμβάνετο Σερβίλιον, v. Liv. VI. 21. 15. Τραυσίῳ.] eſtne idem quod p. 725. 8. Γουράσιον appellatur.

TOMO SECVNDO

DIODORI SICVLI.

Lib. XV.

1. *ult.* poteſt ἀπεκτήσαντο, ſi quis pertinacia uti velit, defendi. nam ἀπὸ in Compoſitis *rurſus* ſaepe notat, & idem eſt atque ἄν. veruntamen, quamvis faveat etymologia, uſus adverſatur, facioque cum viro doctiſſimo ἀνεκτήσαντο recte reſtituente.

3. 16 comma poſt πταίσαντες retrahendum.

4. 23 διὰ τῆς ἀρετῆς. 24 neſcio, annon e neglectu, qui Diodori dictionem obſidet, & ejus luxurie defendi queat οἱ λακεδαιμόνιοι, quamvis οἵτινες praeceſſerit, v. p. 10. 24. & 30. 27 mallem πόνοις aut φόβοις, ſed illud prius rectius.

5. 79 aut delendum eſt πρὸς, aut excidit διαπεμψάμενος poſt τοὺς ἄλλους.

6. 32 aut delendum τοῦ, aut deeſt aliquid.

7. 82 aut loco οὖσαν leg. eſt ἰδόντες, aut hi Accuſativi Genitivis ſunt mutandi. πλησιοχώρου δ' οὔσης τῆς τῶν Μαντινέων πόλεως καὶ πλ. α. α. ἐχούσης.

8. 44 ἀποτεύγματος φύσιν dixit pro ἀπότευγμα. amat Noſter vocab. φύσις, ut ex indice patet. Debuiſſet dicere πᾶν ἀπότευγμα οἰκτρὸν εἰρῆσθαι. 53 f. οἱ φίλοι. niſi per philoſophos intelligas Platonis amicos familiares & auditores.

10. 7

10. 7 παρὰ τȣ̃ Ἐυαγόρȣ, aut παρ' Ἐυαγόρȣ. 10 praeferrem ὃς e prioribus editionibus. 34 παραδόξως ἐξέςη τε τὴν ἅλωσιν, *devitabat, effugiebat captivitatem.* v. Demoſth. p. 475. n. 289. Dio Caſſ. 93. 9. ubi ἐξίςαϑαι πόνον καὶ κίνδυνον, item 136. 6. & 446. 88. ubi πολέμȣς ἐκςῆναι. Lucian. T. II. p. 379. 18. μόνȣς [ita leg. pro μόνοις, quod editum eſt] ἐξιςάμενος, *ſolos illos fugiens.* 48 ἐπεὶ idem hic eſt atque ἔπειτα, & Latinorum *denique.*

11. 70 κατὰ τȣ́τȣς δὲ τȣ̀ς χρόνȣς οἱ Περσῶν δικαςαὶ. nam Diodori aetate mos ille exoluerat. 72 περιταϑέντων. 81 συντεϑεῖσϑαι.

14. 16 aut οἱ καταπλεύσας leg. aut καὶ ante καταπλεύσας collocandum. 45 παρόντας] f. παρέικοντας, *morem in ea re gerentes*, aut παραμένοντας, *qui fideles manſerant neque defecerant cum aliis.* aut ὑπακȣ́οντας, ut p. 23. 82.

15. 49 f. πορισάμενοι. vid. tamen p. 18. *ult.*

16. 10 συνετέτριπτο, aut συνετετάρακτο, aut ἀνετέτραπτο. 17 f. ὥςε τȣ̀ς ἀναιρεϑέντας εὑρεϑῆναι.

17. 53 f. ἑαυτȣ̀ς τὸν ϑεὸν λέγειν. aut ἑαυτȣ̀ς προτερήσειν. 61 ἐνεςήσαντο. 62 προφϑάσια. nomina dierum feſtorum Graecis ſunt pluralia neutra.

18. 4 f. πόλεις, ἐν ταῖς κοιναῖς συνϑήκαις μὴ καταδȣλȣ̃σϑαι ὀμόσασαν, τηρεῖν δ' αὐτονόμȣς, vel ἀλλὰ τηρεῖν αὐτ. 6 f. τῆς τῶν Λακεδαιμονίων [aut τῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων] δυναςείας, aut τῆς τῶν ἑλλήνων καταδȣλώσεως. 29 τȣ̀ς δὲ λοιπȣ̀ς.

19. *ult.* Διονυσόδωρος.

20. 16 f. τῶν καταπολεμεμένων.

22. 98 ταῖς πορείαις χρησάμενος. 20 συστραφέντες, *congreſſi, ſociatis conſiliis & armis.* v. p. 23, 44. 33, 23. 95, 78. & 88. & alibi. Eſt enim συστρέφεσθαι *ſeſe conglobare* Noſtro valde familiare verbum. 37 Admodum placet Weſſelingi conjectura. Nobis in mentem venerat *Scardonia*, inſula maris Adriatici, ſed eadem difficultas, quae illam Viri clariſſimi, hanc quoque premit.

23. 80 προτιθεὶς. Memini Weſſelingum jam in fine ſuperioris Tomi eandem maculam eluiſſe. 81 καὶ συχνὲς.

24. 91 comma & ἀπὸ delenda ſunt.

25. 35 mallem ἐφύλαττε hic abeſſe. recurrit enim mox, aut leg. eſt ἔχε. 56 niſi malis Rhodomannum audire, probabilia ſuadentem, v. quae tuendae lectioni vulgatae ad Conſtantini Ceremon. p. attuli.

26. 96 ἐπολέμεν. 27 τοσέτων.

27. 52 aut εἰς τὸ πεδίον leg. aut deeſt παρατάττεσθαι poſt πεδίῳ. v. p. 28. 11. 69 φθάσαι] f. φθαρῆναι. 70 f. ἀποκρίσεως.

29. 32 ὃς καὶ διέπεμψε, *per hoſtes, aut praeter hoſtium inſidias traductam claſſem ſalvam deduxit in portum.* 50 ταῖς ἄλλαις. 61 ἀναμνησθεὶς γὰρ — aut alias vſ. 65. ante εὐλαβήθη addendum erit διὸ.

30. 99 καὶ primum delendum. 18 τὰς τ' ἐν αὐτῇ πόλεις προσηγάγετο. *ſibi conciliabat ejus inſulae urbes.*

31.

31. 40 pravum non eſt, at durum eſt & inconcinnum, duos Accuſativos ad gentes diverſas pertinentes componi. Levi opera poſſet ſermo emolliri, ſi πολλοῖς reponatur. *multorum opera*, Thebanorum puta, *paucos*, Lacedaemonios ſcil. *vincere*. Non tamen auſim id Diodoro obtrudere.

32. 68 δὲ delend. 78 οἱ μὲν τῆς κατὰ γῆν.

33. 19 poſt πατρίδων videtur προσέκοπτον, aut ὠργίζοντο deeſſe. 32 εἰς τὴν πόλιν. 33 διαβληθέντες] aptius eſſet μηνυθέντες aut ἐνδειχθέντες. 43 in vulgata nihil eſt neque obſcurum neque a dictione Diodori abhorrens. γνωσθεὶς pro φωραθεὶς adhibuit ſupra I. 629. 74. ſi quid tamen neceſſe ſit mutari, ob diſcrepantiam Codicum, poſſet legi ἐπιβαλλόμενοι καταγνωσθέντες [aut κατασιασθέντες] ἀνηρέθησαν. 59 ἐστράτευσεν hic loci notat, *miſit militem adverſus Ægyptum*, non, *ipſe ivit*. v. p. 60. 3.

34. 81 mallem συμπαριόντος. 90 ἑκάστου aut ἑκάστων. 96 θαλάσσης. ἑπτὰ γὰρ στόμασι τοῦ Νείλου. 2 μὲν delendum. 7 περευτάς.

35. 48 ἐφθόνουν οὖν αὐτῷ. facile ex ipſa re intelligitur de Perſis ſermonem fieri.

36. 84 τῶν] l. τά. 88 locus bene habet. Dictio Diodoro familiaris eſt ἐξ ἀμφοτέρων. 20 neceſſe non eſt, quaedam hic deeſſe. fieri poteſt, ut Diodorus aliud agens erraverit, & auctore ſuo non ſatis curate inſpecto perverſe retulerit perperam ex eo percepta.

38. 1 προσκατεσκεύαζε δὲ καὶ. 2 ὥστε τὰς πάσας 7 aut λάθρα delendum, aut ἔλαθε τοὺς πολιορκοῦντας.

39. 30 f. Νικοκλῆς δι' εὐνούχου aut εὐνούχων, *opera eunuchi aut eunuchorum.* 49 τοῦ πάθους editum videtur typothetis deberi. nam in annotatione recte allegantur verba.

42. 48 ὡρισμέναις συντελουμέναις.

43. 92 συντεθεῖσθαι. 44 f. ἔκριναν ῥᾳδίως καταπολεμεῖν αὐτοὺς καὶ τὰς Θ. proxima deinceps periodus eſt inutilis tautologia praecedentium. 10 τῶν] l. τά.

44. 33 ἄνδρα κομίζων] f. ἀνδράποδον ὀνομάζων, *clara voce nominans* aut κράζων, quod idem eſt, *proclamans ſervum aliquem coecum aufugiſſe. hunc oportere neque Thebis educi neque occultari, aut de medio tolli,* ſed ἀγαγόντα πάλιν, *reductum ad ſuum locum ab interitu ſervari.* 61 ἔδοξε. 62 aut addendum ὅτι ante μεγίστων, aut leg. eſt γενόμενος.

45. 83 ἐν τόποις ὑπερδεξίοις.

46. 24 καὶ τοὺς στρατιώτας.

47. 6 diſtricte nolim damnare κατεστήσαντο, quod poteſt ad trophaeum erectum aut ſtatuam reſpicere. Solentius tamen in ea re eſt κατεκτήσαντο.

48. 61 ὄντων παμπόλλων.

52. 29 ἐπὶ τοῖς ὅροις. 40 ἴσην ſuſpectum. Interpres ἰθεῖαν expreſſit in Latinis. f. διὰ στενῶν. cf. vſ. *ult.* 63 τῇ κινδυνευούσῃ πατρίδι περὶ τῶν ὅλων.

53. 75 vulgatam hujus loci lectionem προσπίπτοντες tuitus fui in nuper editis meis ad libellum Plutarchi de *tarda numinis vindicta* animadverſionibus p. 83. ubi monſtravi exemplis aliis πρὸς & πρὸ in compoſitis ſaepe permutari, quod alii quoque viri docti dudum obſervarunt, ut Valkenaer ad Euripid. Phoeniſſas vſ. 583. Markland ad Maxim. Tyr. p. 721. Dorville ad Chariton. p. 111. & 144. Abreſch. ad Æſchyl. p. 61. & ad Thucyd. p. 314. Apud Ioſephum I. p. 170. 23. *Edit. Haverc.* eſt κατ᾽ ἄγνοιαν εἰς τοῦτο προσπεσὼν ubi Cod. Sambuc. habet προπεσὼν, & p. 320. 4. eſt εἰς τὸ πᾶσι γενέσθαι φανερὸς προσπιπτόντων, ubi Coccejus non ſat gravi de cauſſa προπιπτόντων corrigit. πρόσχειρος, quod tamen defendere nolim, eſt apud Simplicium ad Epictetum p. 89. 26. pro πρόχειρος. Apud Plutarchum Sympoſiac. I. 4. eſt ἆθλον καὶ γέρας προστιθέναι τῷ & V. 2. λόγων ἆεθλα τοῦ Ἀχιλλέως προσθέντος. p. 673. c. fin. εἰ γοῦν παιδίῳ μικρῷ προσθείη τις ὁμοῦ μὲν ἄρτον — ubi προθείη aptius eſſet. Poſſet talium ingens acervus comportari, quibus in omnibus deliquiſſe librarios credibile non eſt.

54. 39 f. διαδραμεῖν. nam παρατρέχειν eſt *ſilentio tranſire.* pen. ante οἱ deeſt ὅτε vel ὅταν.

55. 88 Cave ἐν ἀμφοτέραις cum ταῖς πόλεσι jungas. Illud enim reſpicit ad τὴν γῆν & τὴν θάλασσαν, *in ambobus*, terra puta marique, *commune civitatibus* Spartae & Athenis, *fecerunt imperium.*

56. 51 οὐδενὸς.

57. 67 f. συμφράξαντες, v. p. 71. 35. 75 aut in πολλῶν aut in χορηγȣμένων vitium eſt, & aut illius loco βελῶν, aut hujus βοηθȣ́ντων leg. eſt. prius magis probo.

58. 45 ὑπέλειπε τȣ̀ς Βοιωτȣ́ς. Sic ſolet Noſter, v. I. p. 68. 73. & 95. 19. Alii malunt ἐπιλείπειν.

59. 71 f. τῆς ἀτοπίας. 83 διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων. 85 εἰς τὴν προγ.

60. 56 ἑκάτεροι. 33 περὶ τὴν τȣ̃ βίȣ καταςροφήν. 36 aut ᾠδῶν aut potius ᾀδόντων.

61. 56 διασυριχθεὶς, *exſibilatus.*

64. 90 διακοσίας ναῦς ἰδίᾳ πληρȣ̃ντας. 19 εἰς Θήβην [vel Θήβας] ἀπαντᾷν. 22 f. προσπαρορμησάντων.

66. 96 poteſt vulgata defendi & κατάληψις accipi pro καθόδῳ. nam καταλαμβάνειν ſaepe Graecis, praeſertim recentioribus, eſt idem atque ἀφικνεῖσθαι, *advenire.* mallem tamen κατηλύσει. 10 χρόνον. 16 ἐνίκησε καλῶς ἀγωνισάμενος, ἀλλὰ καὶ — 18 ȣ̃τω διετέθη. ſic reſtituendus eſt locus hic luxatus.

67. 71 κατεςοχάσατο μὲν ἐμφρόνως τὸ μέλλον ἥξειν. *ult.* vulgatam veterum editionum ἔπεμψε revocari neceſſe eſt.

68. 100 aut δέξασθαι ὄχλον vel ςόλον, aut παρέχεσθαι δίοδον. *praebere tranſitum* dicitur, non *recipere.* 18 παρήγγειλε μέχρι τῆς ἑωθινῆς. 20 ἐπιπεσεῖν.

69. 46 συγκαταβάντων. 62 ἑκάτερα.

70. 83 f. τῶν ψιλιτῶν. ut ὁπλίτης dictum fuit, ſic potuit quoque ψιλίτης dictum fuiſſe.

nolim

nolim tamen vulgatam damnare. nam ut πεζικὸς in uſu fuit, ſic potuit quoque ψιλικὸς fuiſſe. Immo frequentatum Noſtro fuit, ut ex Indice conſtat. 87 ἐπιπεσόντες. 15 mallem ἐπεδείξαντο non ejectum, ſed reliqua ex Editoris ſententia conſtituta fuiſſe. *ult.* ἂν ἐλάμβανεν, duobus vocabulis.

72. 88 μὰ Δί' ἔγωγε, φησὶν.

73. 37 f. τὰ πρῶτα τῶν ἑλληνικῶν, ſcil. πράγματα, aut τὰς πρώτας ſc. ἱστορίας. nam res Graeciae primas & antiquiſſimas eo in opere Anaximenes tractaverat. Vulgata ſi obtineat, efficitur, eum duo diverſa opera condidiſſe, τὴν πρώτην-; ſubaudi σύνταξιν, & τὴν δευτέραν, quae a fine prioris ordiretur. quale opus Philiſtus condidit, teſte Noſtro T. I. p. 625. 44 δυοῖν] hi duo Philiſti libri de juniore Dionyſio, compoſiti cum quatuor ejuſdem libris de ſeniore, quos eum edidiſſe Noſter I. 625. *antep.* ait, conficiunt libros ſex, quos Suidas ei tribuit, eaque ratione auctores, ut videtur, diſcrepantes in concordiam reconciliari poſſunt.

74. 74 poſt Ionum nomen deſideratur urbs Ionica, aut urbes Ionicae, quae tum a rege Perſarum defecerunt. 2 ante aut circa χάριν deeſt πρὸς τὸν βασιλέα, aut παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν. 14 malim παλιμπροδοσίαν una voce, & hic quoque 17 παλιμπροδότην. 18 f. τοῦ δὲ καιροῦ οὐκ ἐῶντος.

75. 30 πολλῷ τότε μᾶλλον. 45 δωρεαῖς] aptius eſſet χάρισι. 59 ἅπασαν delend. 60 aptius eſt quod Cod. regius praeſtat δυνάμεως.

ult. aut κατωρθωκὼς τὸν πόλεμον legend. eſt, aut ἀνωρθωκὼς τὴν βασιλείαν.

77. 33 aut audiendus eſt Weſſeling, aut leg. κατεςήσαντο πόλεμον. 43 καὶ τοὺς ἄλλους Ἀρκάδας. 46 οἳ καὶ ἀπέστειλαν *qui etiam mittebant.* 55 Ἀθανᾶς, ultima circumflexa, pro Ἀθηναῖος. 57 ἐτῶν ἑπτὰ] atqui ſupra p. 73. dixerat, Philiſtum hoc anno hiſtoriam finiiſſe. Si ergo ab hoc anno incepit Athenaeus hiſtoriam ſuam, ne unus quidem annus intercedit, nedum ſeptem. Praeterea a fine Philiſteae hiſtoriae, hoc eſt, anno tertio Olympiadis 104. uſque ad initia motuum Dionis, hoc eſt annum quartum Olymp. 105. non ſeptem ſunt anni, ſed tantummodo quinque. forſitan igitur pro ἑπτὰ leg. eſt ε, hoc eſt quinque, & ἐντεῦθεν accipiendum eſt de motu Dionis, quod tamen valde obſcure & coacte dictum eſt, & contra morem Auctoris. v. p. 93. 84.

78. 91 Βοιωτοὶ τῶν ἑλληνικῶν ἱστοριῶν.

Lib. XVI.

83. 20 Comma transferendum in vſ. proximum, ubi leg. πρὸς αὐτὸν, συνέθετο, *perſuaſis ſecum* [eum Philippo puta] *pacem colere, foedus iniit.*

84. 50 τῆς Ἀμφιπόλεως.

87. 77 aut παριππεύσας, πλαγίοις leg. abſque καὶ, aut περιΐππευσαν, καὶ πλ.

88. 31 τῶν δ' Ὀλυνθίων.

89. *ult.* aut τοῖς ὄροις leg. aut παρῆν.

90.

90. 20 μεταγνόντες, *mutata ſententia.* 46 f. Συρακουσίαν. 59 punctum & δὲ ſunt delenda.

91. 95 videtur in vulgata aliquid de pugna *ſtataria*, σταδίῳ vel σταδιαίᾳ latere, item de pugna ἐντὸς διατειχισμάτων commiſſa. ſed abſque magno motu haec conſtitui non poſſunt. quare ſatius forte fuerit σταδίῳ & διατειχίου ἔσω, ut inutilia amputare.

92. 44 τὸ λεῖπον.

94. 35 f. ὑπὸ Διονυσίου deeſt poſt ἀποδειχθείς.

96. 49 f. delendum eſt μεθύοντες, ut ſcholium v. ἐκ μέθης, aut leg. eſt κραιπαλῶντες. poſſes alia quoque non aliena comminiſci.

100. 56 κατέκαυσεν, *tabulas combuſſit.*

102. 52 f. κατὰ τὰ Φωκέων πάτρια. 53 f. παρὰ τὰ Δελφοῖς πάτρια.

104. non verſu 31. ſed 32. verba eadem deleri juſſit Weſſelingus, quamvis typographus manum ejus perperam reddiderit. 41 f. πάλιν τιμὴν ἐπήνεγκαν διπλὴν τοῦ ἀδικήματος, aut potius pro vocab. poſtremo leg. eſt τιμήματος.

105. 5 δυσεξιτήτου. *ult.* διασωζομένης.

107. 69 f. παρεσήμαινε τὸ ἐνύπνιον τὸ τοὺς Ἀμφικτύονας ἐκ τοῦ ζημιώματος τῶν Φωκέων ἐπίδοσιν λήψεσθαι. τούτων γὰρ εἰς τὸ ἱερόν.

108. 53 κατὰ δὲ] Fieri nequit, ut hic locus ſanus ſit. nam partim repetunt ſuperiora, partim adverſa iis tradunt. neceſſe igitur eſt, quaedam aut excidiſſe, aut loco non ſuo eſſe poſita. forte ſuperiora ad alium annum pertinent.

109. 59 πεζῇ delend. 74 primum δὲ delend.

111. 69 non Onomarchus, ſed Philomelus accendit bellum Phocicum, quia tamen Onomarchus ejus collega fuit, poteſt vulgata defendi. v. p. 106. 46.

112. 26 πολισματίων.

115. 90 f. ἀπεῖπον.

116. 12 γυμνασίαις.

118. 33 ἦν ἑνὸς τῶν ἑπτά. 45 παρανομίας ſuſpectum. cogitavi de ἀπονοίᾳ. cf. p. 142. 80. videtur tamen p. 163. 79. vulgatae patrocinari, ubi Bagoas ille πονηρὸς, *homo nequam* appellatur.

119. 63 ἱκανὰς] pugnat hoc ſuperioribus vſ. 53. καί περ πολὺ λειπόμενος τȣ̃ πλήθȣς, ubi aut τȣ̃ αὐτῶν πλήθȣς, aut τοῖς πλήθεσι legendum videtur.

120. 38 Ἑλλήνων.

124. 22 αὐτῶν τῶν ἐγχωρίων. 39 εὐχρήςως] tueor hoc; id tantum noto: quum in Cod. regio fuerit ἀχρήςως, videri poſſe librarium in ſuo libro ἀκρίτως, *abſque diſcrimine*, reperiiſſe.

125. 53 f. μὴ περιΐδῃ ἀγάμȣς, [vel ἐρήμȣς] μηδὲ παθȣ́σας ἀνάξια τ. ἡ.

126. 8 ὑπερβαλεῖν.

128. 9 ante τὸ aut in hac regione deeſt adjectivum, quod rationes copiarum Phalaeci indicet, e. gr. ὀλίγον vel ȣ̓κ ἀξιόλογον.

131. 84 αἰχμαλωσίας ſi bene habet, debet accipi pro captivitate imminente, quam Phalaecus non evitaſſet, ſi proelii aleam ſubiiſſet.

132. 56 τῶν μισθοφόρων.

139

139. 44 πύργων] f. τειχῶν. 47 diſtinguo ὑπορύττων ἐπὶ πολὺ μέρος. 50 niſi prorſus delendum ſit ἕτεροι, quod recte videtur Weſſelingus conjeciſſe, leg. erit ἑκατέροις.

140. 1 aut delendum eſt ὑπὲρ, aut loco νίκην leg. eſt φιλονεικίαν vel ſimile quid. 3 f. ἐπί τινος ὑψηλῆς χεῤῥονήσου.

141. 10 κατωτέραις. 55 ἑπτακισμυρίους] Polyaenus tantum 50. millia numerat, qui diſſenſus ita poſſet componi, ut dicatur, Diodorum de omnibus omnino loqui, tam trajectis Carthagine, quam qui jam in inſula erant per praeſidia diſtributi; Polyaenum de ſolis trajectis loqui. ſed neque ſufficiunt 200. naves, etiamſi longae, traducendis 50. millibus hominum, neque illa quinquaginta millia pugnae adfuerunt, ſed magna eorum pars impenſa fuit ſupplendis praeſidiis urbium ſingularium.

142. 73 τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα.

145. 31 f. ἐθανάτωσε. 37 ῥιζοτομήσας.

146. 79 comma poſt ἔτυχεν eſt delend. nam ἐπισημασίας cohaeret cum ὑπὸ τοῦ δαιμονίου. *poena divina notatus eſt, fulmine ictus*, vel *in eo, quod fulmine feriretur.*

148. 88 ἐπὶ θατέρου. 47. 48. utrumque μὲν & vſ. 58. καὶ delenda ſunt.

150. 8 τοῦτον] f. τὸ νῦν, aut τότε.

151. 36 f. ταῦρος, ὁ δ' οἱ πέλας ἐστὶν, *ut ipſi prope adſtat victimarius.*

152. 57 φρονεῖτε bis hic poſitum eſt pro μέγα φρονεῖτε. Sic ſolent Graeci φρονεῖν ſimplex uſurpare pro *magnos ſpiritus gerere.* 89

ἀφρο-

ἀφροσύνας πρόσω βιοτὰν τεκμαίρεσθαι eſt *ſtolide credere vitae finem longe a ſe abeſſe.* 90 ἔργω] f. σπέρχων *accelerans, urgens.* 92 diſtinguo & lego ἐλπίδας θανάτῳ. *qui per mortem magnas ſpes adimit.* aut poteſt legi θνατῶν. *orcus illis circumjicit celerem caliginoſam viam properabundus, & ſubito adeſt non exſpectatus, longe porrectas ſpes mortalibus auferens flebilis orcus.*

155. 4 κατὰ τὰς μάχας.

LIB. XVII.

160. 13 τούτῳ τῷ βασιλεῖ.

162. 14 δοθῆναί οἱ τὴν. 17 μὴ βραχὺ, *perſuaſit eis, ut nollent ad exigui temporis uſum illam praecipere libertatem, quam ipſe ultro eſſet largiturus.*

163. 88 μετὰ τῶν τέκνων] atqui quomodo potuit liberos habere, quem paullo ante dixerat *fratrum noviſſimum*, & eos omnes *admodum adoleſcentes?*

164. 27 ἐποίησεν αὐτὸν τὴν —

165. 53 aut συνεστραμμένον leg. aut faciendum cum Cod. regio, & leg. μένοντα.

168. 84 οἱ δὲ περὶ τὴν — 96 aut τῆς ἐν Λ. εὐημερίας leg. aut καὶ τὰς ἄλλας παρατάξεις. ſed prius praefero.

170. 9 bene habet hic locus & οὐκ ſervandum eſt. *nemo facile fuerit, qui ad tantarum calamitatum adſpectum commiſeratione non tangi potuiſſet.* 17 ὑφ' ἑλλήνων.

172. 16 Conferri cum hoc facto illud Philippi II. Regis Hiſpaniae poteſt, quem poſito pede e navi in ſolo Anglicano proceſſiſſe aliquot paſſus ſtricto gladio, voce ſilente, refert Burnetus. forſitan ille ſecum tacite optabat ſibi contingere, ut Angliam ferro domitam ſui juris faceret. 46 nihil video, quare damnari debeat vetus lectio Εὐρύγυιος.

174. 6 aut ſimplex κινεῖν, ut p. 382. 90. aut προκρίνειν. *pugnam prius ad exitum*, aut *ad inclinationem deducere*, quam ad reliquos dimicandi ordo perveniret. 21 τῶν ἱππέων οὖν. 30 τῶν δὲ βαρβάρων.

175. 52 δεξιὰν] imo vero εὐώνυμον. nam ſcutum in ſiniſtro brachio gerebatur. 86 non abſurde legit Interpres περὶ αὐτὸν. poſſet quoque παρ' αὐτοῦ leg. Si vulgata ſervetur, erit παρ' αὐτὸν, *propter eum, ejus cauſſa.*

177. 46 πρᾶξαι καὶ κατὰ —

179. 74 f. τούτοις δ' ἐφέδρους.

181. 6 μὲν] l. γάρ.

182. 23 τὸ συμφέρον συνιδεῖν ἀφαιρουμένου.

184. 43 τὸν Πέρσην. *praevenire Perſarum regem.*

186. 51 μεγάλα non placet. durum enim pro μεγάλου ἄξια accipere. Sententia vocabulum flagitat πιστὰ vel φίλα, vel ſimile.

187. 98 parum abeſt, quin credam αἰχμαλωτίδων leg. eſſe. cf. p. 207. 85.

189. 77 συγχωρήσειν.

190. 13 f. πολιορκήσειν. ob vſ. 15. 17. ταύτης τῆς χάριτος. 31 non video, qui poſſit

Tyrus

Tyrus appellari urbs ἡ τυχȣ̃σα, *trivialis*, num ergo aut ὑπὸ μηδεμιᾶς, *a nulla quantumvis contempta urbe* legendum, aut καὶ τῆς ȣ̓ τυχȣ́σης, *ab una aliqua urbe eaque non contemnenda.* 44 f. ἐπιλέξαντες πρὸς τειχομαχίαν.

192. 35 f. οἱ δὲ Τύριοι ἅλις ἔχοντες ἐς τεχνίτας — alii dicerent ἅλις ἔχοντες τεχνιτῶν, *ſatis habentes opificum.*

193. 10 ὁρμητηρίας bene puto ſe habere. ſubauditur ἀρτάνας. *funes* ἀφ᾽ ὧν ὁρμῶνται οἱ κριοί.

194. 24 aut delendum eſt ἐπὶ, aut ſcrib. ἐπιςήσας ἐπὶ τὸ χῶμα τȣ̀ς πετροβόλȣς.

195. 78 comma poſt βιαζομένων delendum. nam τῶν cohaeret, non cum καθηγȣ́μενος, ſed cum τȣ̀ς μὲν, & in καθηγȣ́μενος ſubauditur τῶν Μακεδόνων, quos modo nominarat.

197. 62 οἱ ἐκ τῆς π.

198. 46 τόπων] f. δώρων, aut ἀναθημάτων, aut γαζῶν.

199. 79 ἀλλ᾽ εἴ μοι eſt brevis dictio pro plena & integra ἀλλὰ βȣ́λομαι εἰδέναι εἴ μοι, *at volo ſcire, num mihi* —

201. 51 ζυγὸς eſt illud tranſverſum lignum, quod cervicibus equorum currum trahentium incumbit.

202. 54 f. κατακλείσεσι. *ibi locorum, ubi axones curruum clauſi ſunt*, ſcil. clavis vel paxillis ferreis, qui rotas retinent, ne decidant.

204. 68 f. ȣ̓κ ἀνιςαμένȣ.

206. 52 aut deeſt aliquid, aut auctor ipſe *oblitus* fuit ſermonem integrum dare. 63 ἐπ᾽ αὐτὸν,

210. 90 μεγάλης] f. μείονος vel ἐλάττονος.

211. 7 ἐπιφανεστάτων τε πόλεων. Verum non video, quare Alexander, qui in Suſianam, Babyloniae ad auſtrum ſitam, tendebat, ad Sittacenen, hoc eſt in boream Babyloniae perrexerit. ſed in univerſum imperitus fuit geographiae hujus Diodorus eamque miſere turbavit. Nam Arbela, Sittacenem & Suſianam citra Tigridem poſuit. De Tigride vero, non de Paſitigride cum loqui p. 211. *ult.* monſtrat inter alia ex verbo κατάγουσιν p. 212. 60. atqui Paſitigris infra Babyloniam eſt, & debuiſſet auctor, ſi hunc in animo habuiſſet, ἀνάγουσι dicere. verum locutus eſt de mercatoribus ex Armenia & Aſſyria per Tigridem verum Babylonem deſcendentibus.

213. 12 ἀπαγαγεῖν hic loci eſt *ad ſupplicium ducere;* alias integre dicunt ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ.

214. 53 τὰς τύχας. 84 aut μάλιστα πολεμίαν, aut πολεμιωτάτην. 98 ἐνημερεύσαντες probum eſt & Diodoro familiare. v. infra p. 523. 72.

216. 80 f. εἰς τὸν κῶμον, aut ἐκ τοῦ πότου.

218. 66 τριταῖος] undenam? quiſnam eſt ille locus, unde motis caſtris tertio die in Hyrcaniam venit. Non ſane Perſepolis de qua poſtremo loco ſermonem fecerat auctor. Ergone aliquid excidit? 91 τὴν [ſcil. χώραν] παρὰ τ. ἀ. 74 στιβοίτης] in Perſide talis eſt fluvius, Zenderud, qui Iſphahanam praeterlabitur. v. Abulfed. geograph. in Hyrcania nullum novi.

219. 3 μεγίϛην] ſententia flagitat ὁμοίαν aut ἐμφερῆ. *habet ſpeciem api ſimilem*, aut ſi μεγίϛην bene habet, latet vitium in ἐπιφάνειαν, & leg. erit ὁμοιότητα.

220. 95 τὸν Ἀρείας σατράπην. 96 κατειλεγμένους accipio pro καταταταγμένους, *ſub ipſo*, ſub ejus imperio *poſitos milites*.

221. 8 καὶ καταφυγάς.

224. 51 ante ἐφθείροντο deeſt τὰς ὁράσεις, aut τοὺς ὀφθαλμοὺς, aut pro eo verbo leg. eſt ἐπηροῦντο. 54 ἐφιϛάμενοι, & tota haec rheſis bene habet. idem eſt atque ἐπιϛάντες, *capiebant vicos illuc delati*, vel *eo facta irruptione, ubi habitabant Scythae*. ἐλάμβανον poſitum pro κατελάμβανον vel ᾕρουν. 59 ὅν τινες. 62 εἰς τὴν Ἰνδικήν.

225. 98 καὶ μόλις ὑπὸ τῶν —

229. 21 a Praepoſitione ἐν incipit caput 89. & ſic eſt legendum ἐν δὲ τῇ φυγῇ πολλοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν Ἀλ.

230. 66 f. ἐπιτελεῖν, φεύγειν ἀδυνατεῖ.

232. 63 τοῦ Ὑπάνιος ποταμοῦ.

236. 24 f. ἐξ ἐφόδου δὲ λαβεῖν οὐ δυνηθεὶς διενοεῖτο. 30 ἐφ᾽ ἑτέρας. 60 ᾧ ἄν τις. redit ᾧ ad θυμῷ.

237. 7 συμφιλοτιμουμένων.

242. 4 φιλοτιμηθείς. 29 ante ἀνοικοδομοῦντες deeſt materia, unde parietes ſtrui ſolebant. forte ἐκ τῶν ἀκανθῶν vel ὀϛῶν. 46 f. εἰωθότα μετὰ φορτίων.

244. 11 μεταϛῆσαι. 39 comma poſt ἠθροισμένοι retrahendum.

246.

246. 93 f. ὁπλιτῶν.

250. 94 poſt αὐτὸν deeſt aut μᾶλλον, quod Weſſeling voluit, aut μάλιςα, aut ὑπὲρ πάντας, aut ſimile quid.

253. 44 ἐσομένων] l. γενομένων. 60 ἐπὶ τὸν κύαθον. Cf. Dio Chryſoſt. p. 597. 37. qui facinus, necem Alexandri veneno quaeſitam, ſervo Cilici imputat, alios auctores ſecutus.

Lib. XVIII.

259. 92 Μηδίαν] Atqui jam p. 258. 67. eam Pythoni attribuit. Vtro igitur in loco error eſt?

260. 52 ſimpliciſſimum & certiſſimum eſt ἐπιλαβόμενος Stephani & Scaligeri. quod ſi tamen diſpliceat, poteſt etiam ἐπιβαλὼν οἰκείας διαβολὰς cum Weſſelingio adſciſci. Cogitavi quoque de ἐπιδραττόμενος οἰκείας διαβολῆς.

261. 11 ποταμίοις. 21 ἀνάβασιν bene habet. geographi tractus ad boream vergentes *ſuperiores* appellant, & verſus boream procedere ἀναβαίνειν. Eſt ergo ſententia: *ſi ab auſtralibus regionibus ad boreales aſcendimus*. 24 Βαβυλωνίας] l. Μεσοποταμίας.

263. 12 vocab. τῶν ἐναγῶν tam percuſſores civium quam ſacrilegos complectitur v. p. 299. 52. 15 ἐπεσημαίνετο τὸ πλῆθος.

268. 48 f. ἐκ τῶν ὅπλων. poteſt tamen vulgata defendi, ſi τόπων accipias pro *arena Martis* —

269. 95 διὰ τῶν πεδίων ἀποχώρησιν. poſtremum non debuerat mutari.

270. 51 poſſet quidem leni motu πολλὰ τῶν ϛρατιωτῶν ἀτακτȣντων reponi, hoc eſt: *militibus multa contra diſciplinam facientibus*. verum quum ſententia loci hoc non patiatur, rectius erit πολλῶν τῶν ϛρατιωτῶν ἀποτακτȣντων, *quum militum multi a caſtris abeſſent*.

271. 91 Θετταλίας. 3 σύϛημα τῶν ἑλλήνων.

274. 39 περὶ Ταίναρον.

276. *ult.* ἐν τοῖς ὄρεσι χιονοβολȣμένȣς.

277. 30 ἀναλαβὼν τὴν ϛρατιὰν ἐκ τῆς Π.

278. 46 ante χρυσȣν nomen ſubſtantivum deeſt, aut Φέρετρον, ut volunt viri docti, aut λέκτρον, aut κρωσσίον.

279. 1 Φοινικὶς] f. νίκη, *victoriola*.

282. 60 f. ὅποι βȣ́λωνται.

289. 28 πορευομένȣς ſuſpectum. ſententia flagitat ὑπολειπομένȣς aut ἐπιπορευομένȣς, quod poſtremum cenſuit quoque Rhodomannus.

291. 17 ἐπαναγαγών.

292. 79 f. εἰς τὸν ἑκὰς [vel ἐκτὸς] τῆς πόλεως.

295. 26 πρὸς δὲ τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ φίλȣς μεθιϛάνειν τὰς ἡγεμονίας. 30 ἀσφαλίσασθαι τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν — 32 aut προλαμβάνειν, aut potius διαλαμβάνειν, ut p. 296. 96. 40 καταλαβὼν, aut ἀπολαβὼν, *intercipiens*.

296. 69 f. τριήρεις καὶ μακρὰς.

299. 42 δὲ] l. τε.

300. 19 f. Μακεδόνων, ὄντων τρισχιλίων, v. p. 301. 63.

304. 91 ἐπαγγελλομένȣς.

306

306. 2 ἀμφότερα παρῆν πρὸς τὰς — 4 τινὲς, ὧν ὑπῆρχον καὶ οἱ περὶ Φωκίωνα, φοβέμενοι —

307. 47 θάνατον.

310. 25 ῥύμη.

Lib. XIX.

318. 77 Non exputo qui miſerint Carthagini- enſes] θεωρὲς, vel legatos ſacros, ad oraculum Delphicum conſulendum, quibus nihil cum ſacris Graecis commune erat.

321. 1 f. ὁ μόνον αὐτὸν παραδόξως. Nam οἱ σὺν αὐτῷ & οἱ σύμμαχοι iidem ſunt. 5 comma ante διὰ τὴν σύνεσιν retrahendum. *effugit ſua calliditate periculum.* 36 hoc non congruit ſuperioribus p. 320. 68. forte igitur pro μετὰ leg. eſt κατὰ.

324. 91 praeferri debuerat προσελάβετο edit. Baſil.

325. 11 f. Πύρωνα.

326. 95 non improbo vulgatam; mollius tamen flueret oratio, ſi ποιεῖν legeretur.

328. 71 aut παραβαλλομένε leg. aut μεγάλα ταῖς ἐπιβολαῖς περιβαλλομένε.

331. 49 εἰς ἀκοὴν φωνῆς, ut p. 349. 3. 428. 66. 59 ἀπειθῦντος Ξενοφίλε τῦ θησαυροφύλακος. αὐτὸς δὲ μετὰ —

332. 79 ἀποδέχεσθαι vel προσδέχεσθαι. 12 f. ἐπίπεδος. nam quae ſuper juga ducit via, ea eſt frigida & auris perflatur. num ἐπὶ Χαλωνίτιδος.

333. 70 f. καθιππίσαι. facere καθίππους, *inſtructos equis*.

334. 98 mallem χύσεις [vel ῥύσεις] ὑδάτων. 17 aut ἑνὸς, aut ἐκτὸς legendum.

338. 93 ἀντέχουσι, quamvis inſolens, poteſt tamen probum eſſe. *habebant invicem*, vel *habebat unus pariter atque alter*. 11 βάθος] imo vero μῆκος.

340. 86 ἔδωκεν ſuſpectum. ſententia flagitat συνῆγεν aut ἔτρεφε, aut ſimile quid. 96 πρόταγμα δὲ τούτῳ.

341. 72 ὡς ἐν τέτταρσι, v. p. 348. 21. 81 f. καταζευγνύειν, *caſtra ponere*.

344. τἀδελφοῦ] ſignificat non Iollam, ſed caedem Nicanoris, v. p. 326. 71.

350. 80 τόπον] f. λόφον. 81 ἠναγκάσθη συνεῖξαι.

351. 6 εἰς τὸ Ἀντιγόνου ςρατόπεδον. 14 ſi bene habet κατέκαυσε, leg. eſt εἰς πυρὰν; ſi autem probum eſt εἰς σειρὸν, mallem κατέλευσε, *lapidibus obruit*.

359. 94 ὄντας.

361. 3 καὶ τὰ Σελεύκου. 5 περὶ ὧν.

363. 16 τοὺς τοῖς ἐναντίοις.

368. 37 ὡς ἥκουσε. 75 τἀργύριον.

369. 82 τῶν ἐπιβουλευομένων.

370. 76 ἐκ τῶν ἀνοχύρων, v. p. 376. 96. 80 εὐχερῶς [vel μὴ δυσχερῶς] ἀθροίζωνται.

373. 16 aut ὑπενόουν ἕπεσθαι aut προσέπεσθαι συνέβη. 30 πολιτευόμενος probum eſt. Verbum uſurpat Diodorus pro aliquem pluresve ſuis partibus & ſtudiis illigare, officiis, beneficiis, gratia,

necef-

neceſſitudine, ſpe, metu, quibuſcunque bonis, malis artibus. v. p. 163.40. 335.42. 381.98. 388. 64. Bene vertit Interpres, *civiliter ſe gerere.* cf. Dion- Caſſ. p. 456. 79.

374. 96 ὑπέϛη τὰ πλήθη.

376. 70 γινώσκειν ſuſpectum. ſententia flagitat ὑποσαλεύσειν, vel ſimile quid. deditne auctor τιτρώσκειν. 82 κατεληλυθέτα. v. vſ. 89.

379. 12 f. βοηθεῖν καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἀγωνίσασθαι ποιήσῃ [vel ἀναγκάσῃ] τὸν Κάσσανδρον.

382. 49 μὴ delend. *omne nimium creat taedium.* 79 ἀπολελειμμένας.

384. 56 ῥύμην. 60 ἐποίουν.

385. 14 ſi quid hic opus eſſet mutatione, ut nihil eſt, deberet legi τὴν κατὰ Φοινίκην Συρίαν τῶν πόλεων. 45 f. ἀναβησομένους μεθ' ἑαυτοῦ.

388. 73 f. ἐννεαετῆ.

391. 23 vulgata commode defendi poteſt. nam videtur Diodorus ita ſcripſiſſe in uſum eorum, qui, quomodo piper naſceretur, neſciebant.

394. 66 miror τῇ γλυκύτητι *dulcedini ſaporis* opponi τὴν δυσωδίαν *foetorem*, num igitur legendum κατὰ τὴν ἅλμην. 75 f. ὀσμὴ ἀπὸ τῆς ἀσφάλτου. 7 βάρος, ᾧ συμβαίνει.

396. 73 aut τὴν ἄφοδον, aut τὴν ἐπάνοδον praeferrem. 78 προνομαὶ τῆς χώρας, *populationes.* 83 ταῖς] ſubaudi ἐν, & bene habebit vulgata lectio. 12 αὐτῶν] *ipſorum*, Meſſeniorum puta.

397. 61 τὸ μέν.

398. 62 f. τῶν δ' ἐπὶ θατέρῳ [aut ἐπὶ τῷ ἐκ Συρακουσῶν] πλεόντων.

399. 45 f. ζευγίτας, *deſultores*, ex uno equo in alterum tranſilire docti. Heſych. ζευγίτης, μεταβάτης.

400. 67 f. ἀγαθὸς ϛρατηγὸς εἶναι, vel ἀνὴρ, v. p. 449. 4. 79 περὶ τὸν πορθμόν. idem vitium eſt p. 410. 97. 90 καὶ delendum.

Lib. XX.

406. 9 nihil hic deeſt, tantummodo verbum διασπῶσιν a communi repetendum.

407. 3 εὐκαίρως τε εἴρηται.

408. 7 ἠδύνατο.

409. 48 ἠναγκάζετο.

412. 98 τε] l. δὲ.

413. 75 ἐκ τῶν ἀφράκτων] *in navibus non tectis tranſvectos*.

415. 78 πάντων] malim πάλιν. 80 τὰ ἀφιδρύματα ſunt tam aediculae, delubra, ναΐδια, quam ſtatuae numinum primigeniae, ad quarum inſtar aliae fabrefiunt. Id proprie notare vocabulum docuit Weſſeling ſupra p. 40. n. 82. Eſt igitur ſententia hujus loci, ſi quidem vulgata lectio ſervetur, miſiſſe Carthaginienſes aediculas aureas ſuis in templis dedicatas ad Tyriarum inſtar olim factas, illis ipſis aediculis Tyriis, unde expreſſae erant.

421. 43 f. τὴν ἀπαγγελίαν τῶν κατὰ Κύπρον γεγονότων. *ult.* f. διεϛύλωτο δ' ἰκρίοις, aut διεϛύλωτο δὲ δόκοις. *interſtincta erant* [τὰ ἕλη ſcil. ſeu *lacuſtria*] *palis*, vel *ſudibus*, v. Herodot. p. 291. 34.

424. 21 οἷς ᾤετο.

431.

431. 4 ante, aut poſt πολλὰς deeſt τῶν πολλῶν, aut τοῦ πλήθους.

432. 22 συγγενῶν bene habet. de plebe delecti recte dicuntur ejus συγγενεῖς, *congeneres*.

434. 25 f. ἔληγέ γε τῆς τόλμης. 76 f. τοῦ τὸ γένος ἀναφέροντος.

435. 21 quum in codicum quibuſdam ſit ἀρσιχον, & ſequatur μέτρον, quod neque ad *fiſcellam*, neque ad *marſupium* quadrat, mallem hic legi μαρισὸν, ſi Heſychius fidem meretur μαρισὸν interpretans ἓξ κοτύλας. ſane menſuram vini neceſſe eſt ſignificari. 22 f. τὴν τῶν ἐν οἴνῳ συντελουμένων.

436. 32 mallem ἐπιλιπούσης, quamvis non neſciam alibi quoque ἀπολείπειν eo ſenſu exſtare. verum & illos quoque locos ſuſpectos habeo.

437. 20 aut poſt ἐπιθέσεως, aut poſt τετρακισχιλίους excidit παρακαταγὼν *ſecum retinens*.

441. 96 f. τῇ κάτω Ἀσίᾳ καὶ ταῖς περὶ Αἴγυπτον σατραπείαις.

442. 65 ἦν ἡ μεγίστη, ſcil. ναῦς, idem eſt atque ſi dixiſſet ἦσαν αἱ μέγισται ναῦς, *erant naves maximae quinqueremes & minimae quadriremes*. ergo tantummodo duorum generum naves in claſſe ſua habebat Ptolemaeus.

443. 8 Suidae auctoritatem, quem Weſſeling ad h. l. excitat, tueri poſſumus affirmando Marſyam & Antigonum eadem matre, diverſis patribus fuiſſe natos.

444. 39 In συγκαθῆκαν ſubauditur ἑαυτοὺς, *ſimul omnes nitebantur, incumbebant adverſus hoſtes*, v. ad Polybii p. 279. 20. dicta. 50 τῶν τριηρῶν aut

aut τριηρικῶν [ſcil. σκαφῶν] v. p. 459. 56. & 460. 82. 54 num ἐφαλλόμενοι. 59 f. οὕτως δὲ. 71 f. τῆς ἑαυτοῦ, [aut τῆς ναυαρχίδος] ἐπτήρους.

445. 15 πλήρεις.

446. 44 f. δυνάστας βασιλεῖς ἀνειρημένους. 47 ἀεὶ delendum. 75 f. κειμένοις ἀνεκφεύκτοις.

448. 48 τοὺς φρουροῦντας.

449. 14 μήτ' ἐν ταῖς φάραγξι. *ult.* ad ductum praeclarae emendationis Weſſelingi leg. puto: ἐπὶ τῶν ἀνατεὶ κτεινομένων, ὅτι πιθήκου αἷμα ἀπέτισαν.

450. *penult.* πρὸς] f. προσδεχόμενος aut προσδοκῶν. forte quoque loco τῇ πόλει leg. eſt τῇ παρεμβολῇ, quod ſi probes, etiam p. 451. 89. ἐν τῇ παρεμβολῇ, & 97. μέρος τῆς παρεμβολῆς erit refingendum.

454. 80 θυόντων νυκτὸς χαριστήρια τοῖς θεοῖς. 84 καὶ τὰ κατὰ —

455. 51 φιλαττούσης incongruum eſt. Sententia flagitat ἐφελκομένης aut περιθείσης, aut παρεχούσης, aut προσαγούσης aut ἐφιστανούσης.

457. 27 poteſt locus integer eſſe, ſi οἷον pro οἱονεὶ, *tanquam*, accipiatur. τιμωρία τῆς θείας προνοίας eſt *poena, quam divina providentia a ſontibus repetit.* quod ſi tamen aliquid deſit, videtur auctor dediſſe τιμωρίαν τῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ὅσια καὶ τὰ θεῖα παροινείας, *poenam inſolentiae, qua in ſacra & divina graſſatus Agathocles fuerat,* Ofellam amicum tollendo. 29 f. poſt μέρει excidit τῶν ἡττηθέντων. 49 bene habet vulgata lectio. τὸ θεῖον non eſt Nominat. ſed Accuſat. & ſignificat incredibilem & humana ſpe atque ſolertia potiorem feli-

lici-

licitatem, qua Agathocles ad eum diem uſus fuerat. *ſignificabat numen ſe inhibere, ſiſtere velle curſum divinae felicitatis in futura.*

458. 65 probo Rhodomanni interpretationem. προστιθέμενος accipio pro ἐπικείμενος *inſiſtens acrius, vehementius ſaeviens.* 75 συνέτεινε deterius vulgata non eſt. *compreſſit.* 4 πᾶν τὸ μέλλον, cf. p. 466. 13. aut deeſt ἤγετο.

460. 63 διέστη aut διίσταται. 97 poſt ἐπιθυμεῖν deeſſe aliqid e. gr. προσαχθέντας, aut ὑπαχθέντας aut ἐπαρθέντας aut ſimile quid, liquet, neque latuit Weſſelingo.

466. 10 f. delendum ἐμπόρων.

467. 24 διαβεβηκότων, *ſatis magno intervallo ſejunctorum.* 27 aut τετραπέδων leg. cum Weſſelingo, aut τετραγώνων, ut p. 471. 61.

471. 31 f. ἀναλώσαντι, ut ad Agathoclem redeat. 64 προωθεῖν. 69 πρὸς δὲ τὴν ἐκ πλ. μετάθεσιν.

474. 81 πρός τε δόξαν.

475. 29 ἑκατέρᾳ. ſcil. χελώνη. deinde deeſt Acc. faem. generis ſignificans *arietem,* e. gr. δοκὸν, *trabem* vel ſimilem.

476. 74 f. τὴν μηχανὴν, aut τὴν ἑλέπολιν.

477. 87 οἱ μὲν ἐν χερσῶν.

478. 22 praeſtaret Ῥοδίοις, quamvis vulgata defendi queat.

480. 95 aut dictio καὶ τότε προσάγειν ἐπ' αὐτὴν τὴν ἡγεμονίαν, aut dictio ἢ ἐπ' αὐτὸν πορεύοιτο τὸν Κάσσανδρον delenda eſt. ambae ſunt variae lectiones e diverſis Codd. aut lituris auctoris. forte quoque pro ἡγεμονίαν legend. eſt Μακεδονίαν.

481. 91 f. ἐφθαρεὶς ἐλευθέρους ἀφῆκε. 43 aut παρ' αὐτῷ aut περὶ αὐτόν.

485. 68 περικαταλαμβάνουσαν. Verbum id Diodoro familiare eſt ſenſu *occupandi, obruendi.*

488. 15 poſt αὐτομολήσαντες videtur παρῆσαν deeſſe.

AD EXCERPTA HOESCHELIANA.

489. 1 conf. p. 559. 33.

490. 45 f. μὴ θορυβεῖσθαι αὐτόν. ψευδῶς. [haec eſt epicriſis hiſtorici. *Falſo*, ſeu, ea vero in re mentiebatur] θέλων δ' αὐτὴν — 51 οἶκον] f. πύργον.

491. 73 poſt βασιλεία videtur ἔχειν deſiderari. 96 ἀποστατησάντων. editum typothetis tribuo. Cohaeret hoc fragmentum cum illo, quod p. 560. 91. legitur. 11 f. καὶ μνησικακῶν ὅτι ἐν —

492. 31 πρῶτον μὲν τοῖς Συρακουσίοις. 45 non valde opus eſt addito ἐκβραθέντος. nam poteſt ξιφθέντος a communi repeti.

493. 83 huc pertinent fragmenta, quae p. 560 561. de Agatharcho, Timaeo & Callia leguntur. 100 οἱ μὲν ξένοι] paullo mutatis verbis haec eadem leguntur p. 561. 53. 9. videntur haec cum ſequentibus ſententiis ad orationem pertinuiſſe, qua aliquis Syracuſanos ab advocando Pyrrho ſtuduit dehortari. nam aliquos eo jam tempore, cum Meno & Hicetas tyrannidem Syracuſis inſtituerent, Pyrrhum voluiſſe advocare, patet e voc. πάλιν p. 495. 20. 17 recte deeſt τὰ,

neque

neque addi debuerat. ἀγνοεῖν idem eſt atque ἁμαρτάνειν.

494. 38 f. ἀρωγήν. *ad auxilium ab amicis praeſtandum*. 60 τινὰ τῆς μὲν συγγ. 69 multo elegantius & dictioni Diodori aptius narratur hoc idem p. 562. 77.

495. 100 hoc idem p. 592. 98. narratur. 4 fragmentum hoc ſubjungendum eſt illi, quod p. 562. n. 4. legitur. 7 fragmentum hoc novo Graeculo debetur & eſt ſcholium ineptum atque Diodoro indignum.

496. 55 ſi καταπλεῖν θάλασσαν ita dicitur ut κατατρέχειν χώραν bene habet vulgata; ſed forte dedit auctor: ἐντεῦθεν ἐκπλεύσας καὶ διάρας τὸν πορθμὸν, Σικελίας κατῆρεν. 57 f. Ταυρομενίου, καὶ λαβὼν. 67 κατέπλευσεν. 70 v. p. 497. 25. 73 ἤγαγεν, ἐφ' ᾧ μεγάλης. 74 εἰρήνην ἔτυχε, deinde eſt lacuna.

498. 44 poſt τάξιν videtur ἐπιδείκνυσθαι vel ſimilis Infinit. excidiſſe. 56 ſi bene habet Καρχηδόνος, eſt ut ἑλλὰς γλῶσσα & ſimilia, forte tamen leg. eſt Καρχηδονίας. 62 περὶ] l. πρὸς. 70 deleto ἕτοιμοι leg. εἰρήνης, συνθέμενοι. καὶ χρημ. 75 poſt πόλεων deeſt ἐκώλυον aut ἀντεῖπον, aut ſimile. ἀποκαλοῦντες hic idem eſt atque ἀπαγορεύοντες. 85 ὥστε τὸ τεῖχος μὴ χωρεῖν τὸ πλῆθος τῆς παρασκευῆς.

499. 97 f. ταύτῃ ἔτρεπε. 20 f. loco μ' leg. eſt β, id eſt *duo millia*. 24 poteſt καὶ abeſſe. 37 πεζῶν ἐκ προστάξεως.

500. 41 f. περιελθόντες. 46 ἐνθύμως. 47 καὶ οὕτως. 51 νυκτερεύσειν αὐτόν. 68 τὴν ἡσυχίαν.

συχίαν. 70 ante προσποιησάμενος deeſt aliquid. nam βοήθειαν cohaeret cum εἰσήγαγε. 72 μ'] rurſus leg. β, *bis mille.*

501. 95 περὶ τῦ κοινῆ συμφέροντος. ἐποιήσαντο γὰρ συμμαχίαν. 33 f. πύλαις.

502. 45 συνεχώρησαν poteſt abeſſe.

503. 89 rurſus μ' eſt cum β mutandum. *perierunt equites* 2500.

504. 15 δὲ delend. 62 εἶναι poteſt abeſſe.

505. 73 νέαν delendum.

AD ECLOGAS PHOTII.

515. 1 conf. cum hoc fragm. quod p. 624. n. 19. legitur. 26 ἀλλήλων.

516. 45 στενῷ τόπῳ. 65 φόβον] f. ψόγον aut φθόνον, eodem ſenſu.

517. 73 ὡς] l. οἱ. 85 aut μὴ leg. cum Weſſelingo, aut vſ. 86. τῆς K. δυναστεύειν.

518. 29 μετὰ πάντων.

519. 84 non video, quare vocab. elegans ἐκπαρασκευος improbaverit Rhodomannus. 9 f. θέαν, *ſpectaculum duplicis formae.*

520. 24 ἔπειτα πυρετῶν.

521. 92 τὸν ὑπὸ τῆς φ. 12 συνέφυσε, *effecit, ut coaleſceret.*

522. 43 τῦ primum delend. 52 ἔμφασις. *ult.* f. κατηρειπιώθη.

523. 74 καὶ delend. nam συνεχῶς non ad ἐμβαίνων, ſed ad χρώμενος pertinet. 93 ποιμαίνων δ' ἐκ π.

524. 15 dubium, ſitne idem Fabius atque ſuperior. v. Simſon ad A. M. 3860. & 3864. & ibi Weſſelingi not.

525. 55 f. συννοήσας, conſiderans. 64 f. ἠνάγκασε.

526. 99 οἰκέτης Ἀντιγένες Ευναιε, Σύρος τὸ γένος.

527. 38 μεγαλόπλετος. conf. p. 530. 99. 531. 78. 534. 89. 551. 31. 600. 27. 47 εἰώθει. 48 πείθει.

528. 90 ἐκείνες δὲ δεδεμένες.

529. 42 φεύγοντα ἐκ τῆς. 59 ἀπαυχενίζοντες.

530. 98 diſtingu. γέγονέ τις. ἦν — utinam addidiſſet, ubi locorum ea conſpiratio contigerit. 19 σύσσημα. 27 ἐνεβάλλετο videtur ſe poſſe exemplo verbi παρεμβάλλεσθαι & παρεμβολὴ tueri.

531. 70 ἐπὶ τῷ τυχεῖν.

532. 27 aut δυσχωρίαις leg. aut τῶν τόπων addendum.

534. 96 προσεδέχετο.

535. 51 ἐπιθήσεσθαί οἱ ἐν καιρῷ, παρέδωκεν. 68 περιεβάλλετο.

536. 2 κατακοπέντων.

537. 48 αὐτῶν. 58 αὐτε. ſcil. τε ἱερε 61 ἐπιχωρεμένην.

538. 96 μὲν delendum.

AD

AD EXCERPTA VALESIANA.

546. 49 καὶ παρὰ πολεμίων.

547. 64 περιεποιήσατο. 79 ὑφορωμένους. 84 Χέρξην. 86 ἔτι δέ.

548. 6 μεθῶν] f. πάντων. 33 τούτῳ μὲν μὴ προσέχειν. 36 κατηγορείτω. 38 τυχόντα τῶν ἴσων bene habet. *eadem fortuna fruebatur* Polychares eo, quod hoſtis ſui Euaephni filium in poteſtate ſua nanciſcebatur, quemadmodum ipſe ſuum hoſti commiſerat. ῥυσιάζειν τὴν πόλιν ſignificat facere Meſſeniis facultatem opes & viros Spartae, ubi ubi reperirent locorum, modis inimicitiarum omnibus excipiendi. 41 προσέπεμπε.

549. 70 ἱερῶν ἢ δημοσίων.

550. 89 τοῦτον γάρ. 93 τινα delend.

551. 43 δύναμιν hic loci *auctoritatem* notat. mallem tamen Φήμην legi. 45 εἰς τῶν ἑπτά. σ. 55 ἀνθρωπίνων] ſententia flagitat ἀνδρείων, aut ἀνδρωδῶν, aut ἀνδρωπῶν, per δ, aut tandem ἁδρῶν, *magnarum*, ut p. 553. 14.

553. 28 κατὰ τούτου, *in eum*, Aſtyagem puta. 35 verba Ἄτυν καλούμενον mallem in vſ. 34. poſt vocab. υἱὸν retrahi.

554. 99 aut τελευτήσαντος aut κατισχυθέντος.

555. 20 οὐδὲν διστάσας.

556. 86 δὲ delend. 91 ἑκάστοις. 4 ὁ προειρημένος, *ſtudium, quale diximus probos viros manere, contigit etiam illis.* 13 καὶ] l. δέ.

557.

557. 46 πικρίαν. 60 ἀνῆκαν, *remiſerunt*, ſcil. tortores.

558. 70 διϊέναι τοὺς ὀδόντας non eſt *laxare dentes*, ſed *eos per aliquod corpus transadigere*; h. e. morſu perfringere, dilacerare. 80 ὥρμησαν ἐπὶ τὴν —

559. *penult.* nihil deeſt. poſt ἕξειν ſubaudiri debet αὐτοὺς. *ipſos habituros gratificationem* vel *compenſationem ipſis a ſervato debitam*. Planior profecto eſſet oratio, ſi ſic eſſet concepta: χάριν ἕξειν τοὺς Θρᾷκας ὀφειλομένην αὐτοῖς. ſed neque terſiſſimus ſcriptor eſt Diodorus, & forſitan Conſtantini compilatoribus debetur haec ſcabrities.

560. 73 πρὸς τὸν ἡλωκότα. 85 perinde eſt vulgatam tuearis, an Valeſii ὑποκειμένης probes. At Salmaſii αὐτοῖς plane eſt neceſſarium. ὑποκειμένης ſi optes, erit idem atque προκειμένης, & τράπεζα hic loci ſignificat *dapes appoſitas*. v. p. 601. 82. 1 νέος.

562. 1 poteſt ἑτοίμων commode abeſſe, & vulgata abſque illo additamento defendi. ſi quid mutandum eſſet, poſſet quoque ὁρώντων legi.

563. 48 ὑπερηφανίαν.

564. 78 f. πλέοντας ἐκ τ' νηῶν. 80 f. οὐκ ἐλαχίστην.

565. 45 κουφίσειν.

567. 37 γὰρ delend. 42 ἀθροίζων τὰς ἐκ.

568. 53 πεποιημένος, id eſt περιπεποιημένος. *pen.* ἀξιόχρεων.

570. 80 κατὰ δὲ τὸν —

571. 97 aut πέπραχε aut Πλημμύριον. 29 aut τοῖς τρόποις, aut ταῖς γνώμαις.

572. 49 τῇ ἐν Ι. μονῇ.

573. 14 παραγραφὴ hic loci eſt *terminus, meta.*

574. 90 perinde eſt πεποιηκότας an πεπεικότας legatur. ſed καὶ πείσαντες vſ. 91. delendum eſt.

575. 37 χωρὶς γὰρ τῶν. 39 loco στήλην mallem βωμὸν ſuppleri. deinde leg. καὶ τὸ βουθυτεῖν.

576. 72 aut τοῖς κατὰ leg. aut audiendus Weſſeling.

577. 30 f. ἢ τύχοι. 56 ἔμπρακτος libri ſcripti probum eſt, ſed delendum ἐμφερόμενος. 55 videtur hic locus illuc pertinere, ubi de Perſei foederatis adverſus Romanos egit auctor.

578. 63 δὲ delend. 70 υἱωνὸς [aut υἱιδοῦς] ἦν. 71 καὶ κατὰ. 81 κύριος ᾖ.

579. 5 ἐπὶ ταῖς ἀκρωρείαις. 14 Φίλιον] f. κάλλιον. etiam pro τοῖς ὅλοις mallem τῆς Θεσσαλίας. 30 ταύτης τῆς ἀγχ. & ſic quoque vſ. 32. ταύτης τῆς Φιλ.

580. 77 f. καταλειφθέντων κατασκεδασθέντα, h. e. διαρπασθέντα. ſed haereo hic loci.

582. 83 ſi loco ἐπεκρύπτοντο legeretur ἔφευγον, non improbarem διαίρεσιν, quod vocab. proprie dicitur de mercatoribus merces ſuas e ciſtis, ubi compactae jacent, depromentibus & diſponentibus per ſuas tabernas atque ſpectatum & emtum proponentibus. Hoc poſſet eleganter *de oſtentatione* ſupellectilis regiae uſurpari, ſed non

non patitur verbum additum *occultabant*. *ult.* f. πάντα τε τῆς βασιλείας μέρη.

583. 90 aut ἀγνοεῖσθαι leg. aut μηδένα μηδὲν. 12 ἐκφερόμενος hic eſt verbum funereum. *illatus fuit tali modo & proceſſu, tanquam ſi funus efferretur*. 30 πραγματικὸν hic loci eſt *callidum, ſubdolum.*

584. 54 eſtne idem Timotheus, qui p. 588. 62. nominatur? 55 συντέθεικε.

586. 54 f. τοιούτοις. 68 ἐπὶ τὸ μεγαλοψυχίας, καὶ — 76 f. γενέσθαι. τὴν ἀφιλαργυρίαν. Αἰμιλία γὰρ, γυνὴ μὲν τοῦ μεγάλου Σκ., ἀδελφὴ δὲ τοῦ —

587. 9 f. ἐπεχώρησεν, *conceſſit*. nam ſupra quoque p. 537. 61. Noſter ἐπιχωρεῖν pro συγχωρεῖν uſurpavit. 12 τὴν delendum. 34 poſt μέρους deeſſe λοιποῦ ὄντος patet e Polybio p. 1463. 2.

589. 42 num προσκοπὴν *offendiculum*, ad quod impingeret regnum Macedonicum. aut προβολὴν, *aggerem* Macedonico regno oppoſitum.

592. 81 f. τῇ συνήθει στωμυλίᾳ, aut βωμολοχίᾳ, aut ἀσελγίᾳ, vel ſimile quid.

593. 13 f. συνεπιχαίροντες. 28 αὐλῶνας] v. Luciani III. 253. 25.

594. 55 f. ἔτι δὲ, ὅτι μωρὸν τὸ μέγα.

595. 94 poſt πλήθη videtur κοῦφα deeſſe. 30 deeſt ἐκέλευε aut προσέταττε.

596. 62 non video, qui differat οἱ διαμεμελισμένοι ab illis, quibus capita & artus amputati,

620. 10 συνηγωνισμένοι δὲ.

621. 38 προστάττειν τοῦτον, οὐ προσεδ. 45 αὐτὰ δὲ τὰ — *Sola ea, quae* — 83 διάζοντας aut διατάζοντας.

623. 30 βασιλέων καὶ πρεσβευτῶν. 37 μεγάλως delend. aut deeſt aliquid & leg. καὶ δωρεῶν μεγάλων. 43 συλλύσοντας. 69 ἀπαγορεύειν puto rectum eſſe & defendi poſſe. non ſolum *vetare,* ſed etiam *declarare, pronuntiare* ſignificat. 70 δὲ] l. τε.

624. 97 εὐνοίαις.

626. 87 εὔνοιαν, quod idem quoque forſitan paulio ante vſ. 80. reſtituendum eſt.

627. 25 ὅτι, ἐπεὶ. 30 poſt φιλανθρωπιῶν deeſt τὴν ἑαυτῆς ἔννοιαν, aut τὸ μέλλον, aut ſimile quid. 39 f. παρεδίδου δ' ὅμως ὅπλων. 54 Ἄννων ὁ Γίλλας καλούμενος. 56 εἴς τε οἶκτον.

628. 67 ὁπόσουν quod in Cod. Vrſini fuit, poteſt defendi, nam eſt pro ὁπόσε οὖν. ὁποτοῦν, quod ipſe commendat nihili eſt: pro eo legi poteſt ὅποι οὖν.

629. 22 ἐπὶ τοῖς ψ. 37 εἶναι delendum. 40 aut καταπρεστεροῦσαν, aut καθυπερτεροῦσαν.

630. 56 τὴν poſterius delendum. 62 οὐδενὸς ἀξίων ποιησάμενοι. 79 ἐπιδημίαν. 83 διηλλάχεισαν in pluſquamperfecto. 6 φιλανθρώπων.

631. 12 quamvis damnare nolim παράπεμψιν, probarem tamen magis παράληψιν. 44 συνεξαιρουμένου eſt Latiniſmus, *oppugnata precibus plebe,* pro συμπεισθέντος, aut ὑπαχθέντος &c. 52 Μάρκου Ἀντωνίου συνθεμένου.

BENE-

* * * * * * * * * * * * *

BENEVOLO LECTORI.

Quum typotheta, ſi quid haberem, quo vacantes paginae hujus folii implerentur, me poſceret, viſum fuit ei breve ſchediaſma in Theophraſti morum imagines dare; opuſculum raptim e marginibus codicis, quo utor, Pauwiani conſarcinatum. quod eos meminiſſe velim, quibus multa hujus libelli affecta & obſcura praeteriiſſe & diſſimulaſſe videbor. Tam crebris & foedis obſitus eſt mendis elegans hic libellus, ut in eo nunquam defutura ſit ingeniis criticis materia, in qua ſe exerceant. Sexennium fere exiit, ex quo per amicum ad cl. Fontayne, V. D. apud Amſtelodamum Miniſtrum, quem audiebam novam hujus libelli editionem parare, amici ejuſdem rogatu, meas ad Theophraſtum hunc animadverſiones miſi. Quae ſintne cum his ipſis, quas nunc edo, eaedem, an diverſae, ipſe V. C. viderit. mihi enim, quales illae fuerint, quas ad eum miſi, animadverſiones, e memoria excidit. De auctore libelli ſic ſtatuo: ad Theophraſtum Ereſium ejus aut nihil, aut non omnia pertinere. Scripſi L.

d. 18. Nov. 1756.

AD THEOPHRASTI
CHARACTERES.

Praefat. 2. 6 καὶ πάντων Ἑλλήνων — Sed verum non eſt omnes Graecos eodem diſciplinae genere fuiſſe uſos. aliter enim Athenienſes, aliter Boeoti, aliter Arcades, aliter Spartani fuerunt eruditi.

6. 5 περὶ τοῦ πράγματος] ſcil. τοῦ προκειμένου de neceſſitate virtutum & vitiorum diſcrimina & exempla literis exſequendi.

8. 1 ὥσπερ ὑπεθέμην] ad illud inſtar, quod modo in cavillatore propoſui. *de cavillatione* vel *ſimulatione & diſſimulatione*. Themiſtius orat. 21. p. 259. καλεῖται τὸ μὲν ἐνδεέστερον λέγειν τῶν προσόντων οἱ ἀληθινῶς, εἰρωνεία, τὸ δὲ πλέον, ἀλαζονεία. 5 f. ἐθέλειν φιλεῖν δοκεῖν, οὐ μισεῖν. *ult.* ante ἐπὶ videtur ἠρεμεῖν aut πράως φέρειν, vel χαίρειν [ſi exceſſus ſimulationis locum habet] deeſſe.

10. 1 πρὸς τοὺς φίλους ἀδικουμένους. *antep.* αὐτὸν] f. ἐπανιόντος. *ſero ſe in urbem rediiſſe*, profunda jam veſpera, quapropter eo die ad ipſum adire non potuiſſe. Cauſſatur *modo* ad aedes ipſius acceſſiſſe, ſed eum domi non repeiſſe. *modo* tarde ex agro in urbem rediiſſe. *modo* ſubitanea valetudine fuiſſe tentatum. *penult.* facio cum Salmaſio, quod ad h. l. attinet.

12 λέγειν. ob praemiſſum χρῆσθαι. poteſt vel ſolet dicere *ſe* prae admiratione *alium factum*, hoc *eſt* dementatum, extra ſe raptum eſſe. *antep.*

καὶ

καὶ· Καὶ μὴν ἐ ταῦτα — *&: Atqui non ea erga me narrabat.*

14. 3 f. τοιαύτας διαφωνίας καὶ πλοκάς. 5 δὴ] l. γάρ. 16 antep. aut ἀπὸ ταυτȣ̃ [ſcil. ὁρμήματος vel νεύματος *uno impetu, ab uno principio*, vel τέρματος *ab uno termino*] ἀρξαμένȣς. aut leg. ἀπὸ ταὐτομάτȣ. *ultro, ſponte ſua*, aut, quod praefero, ἀπ' αὐτῶν. pariter *ſponte ſua, ſuomet inſtinctu*, nemine exemplum praeeunte, nullius ſuaſu aut hortatu.

18 ἄκοντος] l. ᾄδοντος. v. Plutarch. O. M. p. 531. 16. Lucian. Timon. p. 160. 77. 2 παύσηται vel potius παύσαιτο. *ib.* verum dant codices qui ψυχρᾶς dant.

22. 6 παραμένειν proprium verbum eſt de *paraſitis & excubitoribus, cuſtodibus corporis.* hic loci ſignificat eum paraſitum, qui apud regem ſuum manet caeteris convivis digreſſis. antep. τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης bene habet. Subaudi αἵρεσθαι δυναμένων.

24. 1 καὶ ἔτι λέγων περιστεῖλαι. *& interrogatione nondum abſoluta, ſermone nondum finito, circumponit ei veſtem.*

28. 1 f. καὶ ὅτι κέγχρȣς εἰς νέωτα γεωργήσει: ſe agrum inſequente anno milio eſſe conſperſurum, ſe milium in agro ſuo eſſe anno proximo exculturum. γεωργήσει plebeje dictum videtur, ut ſunt apud Theophr. nonnulla talia, pro σπερεῖ. 3 Δαμάσιππος.

32. cap. 4. 3. κυκεῶνα] potio enim illa ructus & crepitus ciebat. 12 hoc & ſequentia potius fatui & degeneris animi, quam

ruſtici ſunt. Hinc malim ἀγροικία vertere *ſtupiditas agreſtis*.

34. 1 conjeci aliquando τὰ γόνιμα. ſic Salluſtius de diis c. 4. ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν ποιεῖ μανῆναι τὸν Ἄττιν, καὶ τὰ γόνιμα ἀποκοψάμενον — Sed γυμνὰ poteſt defendi. ut Hebraei & Arabes pro pudendis partibus *nuditatem* dicunt, & nos quoque, ſic nil impedit quominus Graeci dixerint pariter. & notaveram locum id probantem ex alio graeco auctore, ſed non memini, quo in adverſariis, quae perierunt. *ult.* ἀλέσαι.

36. 1 καὶ αὐτῷ leg. eſſe dubio vacat.

40. 3 καὶ primum accipi debet pro ἤ. unus ejuſmodi homo ſi quidem ruri agat, villam appellat, alter, in urbe agens, appellat domum. *ult.* λίαν λέγων λυπρὸν εἶναι.

42. 1 ἀλλάττεσθαι] ſcil. δεῖν. *dicens oportere aliud aes iſtius loco ſibi dari.* 2 ὃ] l. ᾧ. 4 ante κατὰ excidit ἀπαιτεῖν.

44. 1 ἀγὼν] in hoc vocabulo latet nomen proprium vile & peregrinum, alicujus tonſoris Ægyptii aut Iudaei, vel Syri, certe ex aliqua gente, quae novilunia celebraret. num εἰ σήμερον Θαμοὺς νουμηνίαν ἄγει. *celebretne hodie Thamos novilunium, eaque de cauſa clauſam tonſtrinam habeat?* & tum εὐθὺς ſtatim, non exſpectato reſponſo ſubjicit cauſſam, quare id interrogaverit. velle enim ſe in urbem ire, & quam primum illuc venerit ad tonſorem recta pergere. Poſſet quoque Ἄλκων conjici, quod pro ſervili nomine citat Horatius *Satyr.* II. 8. 15.

48. 2

48. 2 f. ἐπανιὼν poſtquam jam valedixiſſet & diſceſſiſſet, tamen iterum redire & tum demum abire. quod qui faciunt, volunt eo teſtatum facere quam inviti eum miſſum faciant, cui valedicant.

52. 9 ignotus quidem ſenſus vocabuli ἐπιςάλματα hic loci, nolim tamen propterea damnare. Cogitavi aliquando ἐπιςάγματα. ſed illud aeque obſcurum & dubium eſt.

56. *ult.* f. εἰπεῖν ἑνὶ τῶν θεωμένων, πρὸς ἕτερον λέγειν, ὅτι τούτου — *hortatur ſpectatorum aliquem alteri dicere: aream eſſe illius.*

60. 4 καθήκαςον uno vocabulo, cohaeret enim cum ἐκλέγειν. ab uno quoque viritim exigere ſtipem, περιϊὼν. id enim probo. 6 φέρουσι] id eſt ἐκλέγουσι. mallem tamen ἀπαιτοῦσι.

62. 2 f. τῶν τοιούτων, περιίςασθαι τοὺς ὄχλους καὶ προσκαλεῖν μεγάλῃ. 5 διαμαχόμενον.

68. 4 εἶπας] f. σίγα, ἀλλ' ὅπως μὴ ἐπιλάθῃ.

70. 7 f. προμανθάνειν τὰ γυμνάσματα. exercitia prius diſcere, antequam eorum ſpecimina publice edant. privatim in palaeſtris ſe exercere in artibus, quas exhibituri eſſent publice.

72. 3. 4 neque Graecitas hic recte habet, neque hiſtoria; & aut corruptus a ſciolo ſophiſta eſt hic locus, aut teſtatur Theophraſti veteris non eſſe. Ariſtopho rhetor in bello Peloponneſiaco floruit, non aetate Theophraſti, quem tantum ad caſus ſibi aequales alludere fas eſt. deinde deeſt quicum contigerit quibuſnam ea pugna. & μάχη τῶν Λακεδαιμονίων, pro νίκη, inſolens neque Graecum. ſignificatur autem pugna navalis

ad Ægoſpotamos. aut deeſt poſt Λυσάνδρου voc. ἐπικράτειαν. quod ſi autem cladem ad Haliartum ſignificare voluit, addi debet ἧτταν.

74. *penult.* κελεύῃ [incitent, inſtigent] λέγοντα. Τάτα λαλεῖν [ſcil. δεῖ σε] τι ἡμῖν. *o Tata, neceſſe eſt ut nobis aliquid narres.*

76. 5 τὸ ἦθος] gravitatem, ſeverum vultum & ad triſtitiam compoſitum. ita ſaepe Plutarchus ἦθος καὶ σπουδὴν conjungit.

84. 1 f. Ἀετίου aut Ἀστερίου. Sed forte recentiora ſunt haec nomina, quam pro aetate Theophraſti Ereſii. mihi quidem Ἀστεῖος pro nomine proprio ignotum eſt. *penult.* καὶ ταὐτὰ λ.

86. 2 αὐτὰ. *penult.* πάντα] f. ταῦτα.

88. 3 ἰσχυρός γε γενόμενος. ſcil. ἥττηται vel ἐζώγρηται. at prius victus & captus non fuit, quam virtutem ſuam & fortitudinem monſtraſſet. ἰσχυρὸς plebejum pro ἀνδρεῖος.

90. 9 πλεῖστοι] l. πόλεις.

92. *ult.* Si Salmaſii Τίβιε admittas, nequit Theophraſtus Ereſius hujus libelli auctor eſſe. nam Romanum id nomen eſt. Idem quoque ſentiendum ſi Τίλλιε legatur. quo de nomine ſervili v. Bentley ad Horat. p. 415.

96. 5 ταῦτα τοὺς χρήσαντας. *ult.* f. κἀκεῖνο. *& praeterea quoque hoc ſolet dicere: nullam tibi novi gratiam.*

110. 5 ἑαυτὸν pro αὑτὸν uſurparunt Plutarch. II. 535. 24. Dio Chryſoſt. 313, 39. Philoſtr. p. 212, 9. fortaſſis tamen novae Graecitatis id eſt. unde reliquis accenſeri queat argumentis, quae ſuſpicionem movent libellum hunc a

Theo-

Theophraſto Ereſio editum non fuiſſe. 8 προ-ςὰς] l. προσιὼν. *ult.* f. ἀπιὼν καλεῖν τὰς υἱέας.

112. 7 ἐλάττω τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἱκ. *antep.* aut τῷ παιδαρίῳ in verſum ſuperiorem referendum & collocandum poſt εἰπὼν, id quod malim, aut leg. ὦ παιδάριον.

114. 2 f. τῶν δὲ δὴ τοιέτων vel τῦ δὲ δὴ τοιέτυ *tales porro quoque in more poſitum habent ut* — *ult.* probo ἐγκεκρυσμένῳ.

118. 1 ἐπίτευξις] *recte quidem aliquid agere, ſed id non ſuo loco & tempore.*

120. 11 Pauwii ἥκειν τόκον ἀπαιτήσων *venire ad exigendum ab iis foenus,* non caret ſpecie. ſed etiam vulgata defendi poteſt. mediis epulis poſt victimae partes jam inter convivas diſtributas, iiſque jam eas conſumentibus, venire partem ſibi quoque poſcentem, quum nullae partes jam ſuperſint reliquae.

122. *ult.* f. ἐνςὰς, loco ἔν τινι ςὰς. id eſt *adverſans, repugnans.* aut ἀντιςὰς. vel ἀντιτείνας.

124. 3 probo Caſauboni διείργειν. male ſolent illi vapulare, qui pugnantibus ſe immiſcent ſtudio eos dirimendi. v. Lucian. *Lapith.* pag. 448. 35.

126. 8 conjeceram ipſe quoque καυματιζομένῳ antequam id in Codd. mſſtis exſtare deprehenderem. multis e locis Plutarchi poſſet confirmari. ut p. 175. 28. *ed. Steph.* οἶνον διηθεῖν τῷ πυρέττοντι poſtquam p. 173. 24. conjunxiſſet τὰς πυρέττοντας καὶ καυματιζομένας. deinde adden-

addendum διδόναι ante Φήσας. 9 λαμβάνειν ἐν εὐτρεπίσει.

130. 10 ἵνα παραγένηται] ſcil. ἐπὶ τὴν ταφήν.

132. 2 ἀναγκάζειν.

136. 5 εὑρίσκει.] *quanti aeſtimet ipſe.* εὑρίσκειν (ſubaudi ἀξίαν) dicitur de re venum expoſita, pro *valere* certum aliquod pretium. 7 γεύοιτο δεδομένε. *ſe donati nihil quidquam guſtare.* 8 ἐκ ἔχειν συγγνώμην ἔτε τῷ τρώσαντι αὐτόν.

138. 4 aut καὶ ἐκ ἂν ὑπομεῖναι πολὺν χρόνον ἐδένα. aut καὶ ἐκ ἂν πρόσμεῖναι πολὺν χρόνον ἐδενί.

142. 1 παραδράμη.

144. *ult.* cum indignatione ab ariolo degreſſus iterum iterumque domum purgabit exutis veſtibus, quo alacrius eam in rem poſſit incumbere, & agilius eam peragere.

146. 1 καθαίρειν. 3 λεχῷ ut etiam Pauwius vidit, *ad puerperam.* 10 χελάζη ἡ γυνή: *penult.* τὰς τριόδες. *ult.* κατὰ κεφαλῆς] *prono capite in aquam immerſo.*

148. cap. 17. 2. f. γενομένη.

150. 8 f. εὑρὼν πη ἐν τῇ ὁδῷ.

152. *ult.* ἐστί] l. ἴσθι: *eſto.*

154. 1 ὅτι] l. ὅπε. cap. 18. 6. καὶ ſecundum delend. *ult.* f. τὸ καλώδιον. *num funiculus conſignatus ſit.* nam arcae olim ſolebant funibus conſtringi.

158. 4 ὡς] l. ὅς.

160. 4 αὐτόν. *ult.* f. πέμψον, εἰπεῖν κατάθε.

ϑȣ. *jubentibus ad ſe mitti ſervum, qui mercedem repetat, dicet: imo vero protinus eam pone.*

170. *penult.* ἢ] l. ἦ.

172. 1 καὶ ὅτι —] quae ſequuntur uſque ad finem capitis, pertinent ad finem capitis proxime ſequentis & adjungenda ſunt voc. εὐημερεῖ p. 178. *penult.* τὸν ἐπὶ ποτηρίȣ *pincernam.*

174. 9 aut ἀποδόντος leg. aut ποιῆσαι deinceps delend.

176. 10 Ἀσκληπιείω. nam Graecum non eſt ἐν τῷ Ἀσκληπιȣ͂, ſed ἐν Ἀσκληπιȣ͂ abſque τῷ.

178. 5 ἄξια] f. δέξια. deinde aut δέχεσθε aut ἐκδέχεσθε.

180. 1 περιȣσία] *conſectatio* vel *ſtudium lucri.* 3 ἐχθȣσα. *fugiens & odio habens ſumtum ex ambitione faciendum. ult.* comma poſt δήμȣ promovendum. *ſi quando fiant a populo gratuitae collationes.* deinde lego cum Needhamo ἀναστὰς σιωπῇ ἐκ τȣ͂ μ.

182. 3 recte vidit Pauw ἱερῶν leg. eſſe. 7 ὑπὸ] l. ἐπὶ cum Caſaubono, aut ὑπὲρ.

186. cap. 23. 2. προσδοκία] ſententia flagitat προσποίησις.

188. 1 τῆς δανειστικῆς ἐργασίας. 3 ἀπολαύσας] *abutens* ſua garrulitate & jactantia patientia ejus in audiendo. 5 ἐκομίσατο.

192. 6 προσελθὼν δὲ τοῖς ἵππȣς τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς πωλȣ͂σι.

194. 2 vindicavi & expoſui locum hunc in Miſcell. Lipſ. T. VI.

196. 3 τῷ careat accentu. eſt enim *alicui.* deinde leg. vſ. 4. ἐπὶ δεῖπνον. *properantem ad coe*

nam

IOANNIS IACOBI REISKE

ANIMADVERSIONES

AD

DIONEM CHRYSOSTOMVM.

FVTVRO
DIONIS CHRYSOSTOMI
EDITORI
S. D.
IO. IAC. REISKE.

Te volo, Vir doctiſſime, quiſquis ſis, & quaqua demum exſtiturus hominum ætate, quem neque novi, neque, ſimne unquam cognitu- rus, ſcio. Te, cui edendi Dionis Chry- ſoſtomi partes ſeu ſors objiciet, ſeu con- ſilium mandabit. Cui enim potius, quam Tibi, libellum hunc dedicem? quem Dioni dicatum, auctori hac no- ſtra ætate nimium neglecto, extrudere in forum abſque patrono nolebam, poſt- quam ambo ejus fratres, quos ei comi- tes addere placuit, ſuum quiſque pa- tronum inveniſſent.

Quid igitur Te volo? Hoc ſcilicet. Totum hoc, quidquid eſt, ſcriptionis in tuam potiſſimum gratiam ſcito a me ſu- ſceptum fuiſſe. Sunt quoque, de qui- bus haud inutile eſſe Te admoneri exi-

ſtimo. Denique ſtantes in litore vela daturum & vaſtum hoc pelagus ingreſſurum bonis verbis, tanquam ſecundis auris, proſequi, æquum eſt.

In edendo Dione ſuſcipies, o bone, provinciam neceſſariam, ſed arduam. Diligenter itaque tecum, quorum in locum ſuccedas, reputa. Poſt Caſaubonum & Valeſium vel tertias partes agere, honorificum, ſed neque facile eſt, & ad famam periculoſum. Morellum poſt tantos heroas reddere, memento idem eſſe, atque Therſitam poſt Neſtorem & Vlyſſem agere. Vires itaque Tuas & humeros ante onus explora, ne pro laude ſibilos feras. Vide ſatin Græce calleas, ſatin cum Græcis auctoribus conſueveris, ſatin acumine critico valeas, & codicibus Dionis manu exaratis inſtructus ſis. Subſidia hæc ſunt rei bene gerendæ, quibus qui caret, ille male rem gerit. Quantum abſim a laudatis modo duumviris, mihi non latet. abſum autem intervallo haud modico. vehementer tamen mei me poeniteret, ſi nihilo meliorem in emendando & explanando Dione operam judicarer navaſſe, quam egregius Libanii

nii interpres navavit. Quas nunc edo ad Dionem curas, eæ non ſecundæ, ſed pæne quartæ ſunt. Toties eum perlegi, toties meas ad eum meditationes retractavi. Quare auſim Tibi aliquid promittere, quod labores Tuos haud parum ſit levaturum. Sed &, quod Tu ageres, Tibi feci reliquum. Erit harum mearum animadverſionum, quod ſuppleas; erit, quod emendes. Qua in re gerenda ita mecum agas velim, ut homo cum homine: pari libertate, ſed & pari modeſtia, atque ſummi viri, Caſaubonus & Valeſius, a me fuerunt habiti. Sapiens a ſe nihil humani abeſſe meminit. Lætarer equidem, & mea, & literarum cauſſa, ſi tuam Dionis editionem videre mihi contingeret. Sed quamcunque tandem ſors ei decrerit ætatem, debetur nomini vivorum ſuus honor, Manibus reverentia. Verarum virtutum optimus magiſter eſt Dio. A quo ſi æquitatem & commodos mores didiciſti, nihil eſt, quod mihi a Te metuam. Immodeſtus autem ſi ſis, iniquus, atrox, a Dione, rogo, manus abſtineas. Candida anima ſimilem ſibi poſcit interpretem. Sed eris ei ſimilis. Nam, cui Dio placet, illi

virtus & humanitas diſpliceat, fieri nequit.

Faxit ſummum numen, quod tuendis literis ſalutem orbis terrarum tuetur, ut Dioni lectores nunquam deſint, qui ex eo cum Græca eloquentia bonam mentem diſcant. Tibi vero, Vir Doctiſſime facultates corporis animique, quibus inſtructum eſſe Dionis editorem par eſt, largiatur, ut monumentum condas ſæculo Tuo Tuæque memoriæ glorioſum. Scripſi d. XII. Iunii 1756.

PRAE-

PRAEFATIO.

Dionem Chryſoſtomum, non ſine cauſſa, neque immerito ſic dictum, non niſi bis typis excuſum in publicam lucem prodiiſſe, primum Græce Venetiis, tum Pariſiis utroque ſermone, dudum eſt, quod docti homines queſti ſunt. Primus optimum auctorem Græce edidit *Franciſcus Turriſanus*, Andreæ filius, affinitate Aldo Manutio conjunctus, ut ipſe in præfatione ad Rudolphum Pium Carpenſem Cardinalem * ſignificat; qua in præfatione

* Rudolphus hic A. 1536. a Paullo III. Pont. Max. Cardinalis dictus, Anno 1553. a Iulio III. epiſcopatu Tuſculano fuit donatus. vixit adhuc ſub Pio IV. circa A. 1560.

ſuum patriſque ſtudium erga Rudolphum, & hujus de ſua gente Aldoque merita & prolixam voluntatem in adjuvandis eorum conatibus literariis celebrat. Vnde conſtiterit Fabricio, hanc editionem Anno 1551. prodiiſſe, (id enim Tomo IV. Bibliothecæ p. 318. perhibet) mihi non conſtat. Meus quidem Dionis codex Venetus nuſquam locorum anni notam prodit. Apparet in eo codice viri docti, neſcio cujus, manus emendatrix paſſim locorum: atque is eſt, quem interdum *V. D. in margine Venetæ* elogio cito. Similem codicem Dionis erudita manu emendatum vidi apud V. C. Erneſtum noſtrum. Non deeſt quidem huic primæ editioni mendarum ſeges, at non paucas rurſus bonas lectiones ex ea ſublegi, diligenterque in hoc opuſculo annotavi, pro quibus pravas *Morellus* ſuppoſuerat.

Is enim alter a Turriſano fuit Græci Dionis editor, quem Anno 1604. Pariſiis in folio, nitidis typis excuſum dedit, cum Latina *Thomæ Naogeorgi*, ſeu *Kirchmaieri*, interpretatione. Continere me non

non potui, quin paſſim locorum hujus, opuſculi in profeſſorem linguæ Græcæ regium ſtomacharer, hominem, quem ſiniſtra ſua ſors ad edendos auctores Græcos, eoſque non proletarios, velut ad ſcopulum, appegit, quos non intelligebat, rei fortaſſis alii omni bene gerendæ, præter hanc unam, aptus natus. Sanatos ab eo locos Dionis haud paucos fuiſſe diffiteri nolim: inſtructus enim erat codicibus manu exaratis; quos ſi licuiſſet alii inſpicere, Græcarum literarum magis callenti, dubium non eſt, quin emendatiorem et integriorem habituri eſſemus Dionem. At Dioni perſanando, ejuſque interpretationi emaculandæ non magis par erat Morellus, quam Libanio edendo & interpretando. Sæpe quoque deprehendi operas ejus pro una Venetæ menda, a Morello correcta, aliud novum vitium creaſſe, quod ſocordiam ejus in recenſendis ſpeciminibus typographicis demonſtrat. Habet tamen nihilominus Morelli editio, quo palmam Venetæ eripuit, doctiſſimam puta *Iſaaci Caſauboni* diatriben, ut auctor inſcripſit, parente ſuo digniſſimam,

 opti-

optimæ notæ animadverſionibus refertam, ut ſunt divini hominis omnia. Qui ſi Dionem edendum & emendandum ſuſcepiſſet & fuiſſet profeſſus, vix videtur nobis, quod ageremus, reliquum facturus fuiſſe.

Pariſina hæc editio Dionis ad hunc diem eſt noviſſima. Sunt quidem ejus exemplaria nonnulla, quorum tituli annum 1623. præferunt. Verum ea fraus fuit librarii cujuſdam inſtitoris, qui, ut mercem frigentem promtius extunderet, vetus elogium novo, cæterorum nihil, mutavit.

Fuerunt interea viri aliquot docti, qui Dionem ſcriptis illuſtrandum ſuſcepere. fuerunt quoque, qui eum a ſe rurſus edendum promitterent, ſed abſque effectu. Poſt Caſaubonum nemini plus debet Dio, quam *Henrico Valeſio*, viro ſummo. Hoc eſt illud par virorum, a quo tantum in literis me profeciſſe, quantum ab alio nemine, profiteor. Valeſius igitur, & alibi ſuorum operum, ut e. c. ad Ammianum Mar-

cel-

cellinum, nullam omittit occaſionem cauſſamque de Dione bene merendi, & totum ſecundum librum ſuarum Emendationum in eo emendando & explanando conſumſit. quas Emendationes, munus egregium & ſummi faciendum, *Petro Burmanno* juniori, V. C. grati debemus. Non inutile duxi illas Valeſii ad Dionem pertinentes emendationes, ni fallor, omnes, ſuo quamque loco, in hoc opuſculo noſtro breviter repetere, prout res exigeret, probandas aut damnandas.

Eundem honorem non habui emendationibus, ſeu potius conjecturis illis ignoti hominis *Angli*, quas vir de bonis literis & de me quondam optime meritus, *Io. Chriſtophorus Wolfius*, tomo primo Anecdotorum Græcorum ſua cura cum eruditis communicatorum e bibliotheca Bodlejana edidit. Quis earum auctor ſit, multæ diverſæque feruntur conjecturæ, omnes incertæ. Certius ferri poteſt de earum pretio judicium. Sunt in illis non multæ haud ſpernendæ; ſed numero plurimæ malæ

ſunt,

ſunt, & auctori ſuo relinquendæ, longeque infra Caſauboni & Valeſii doctrinam atque acumen ſubſident. Poſtquam igitur mihi conſtitit, illas Angli conjecturas magni faciendas non eſſe, operæ pretium non duxi, ut cum ipſis eandem inirem viam, quam cum Caſauboni diatribe inii. Hanc enim diligenter cum ſchedis meis contuli, & ſi quid in illis occurreret, quod ſummus Vir jam notaſſet, id illico expunxi, ne inventis illius, quibus tuendis vel ſolum Caſauboni nomen ſufficit, ab auctoritate mea pondus aliquod adjicere velle viderer. At cum Anglo non videbam quare laborem eundem ſuſciperem, cujus quæ bona eſſet ſeges, non ſine moleſtia ex acervo vitioſæ eſſet eruenda. Quare ſi contingat, quod futurum prævideo, ut lectores hujus opellæ in ea nonnulla deprehendant mihi cum Anglo communia, rogatos eos volo, ut id Anglo a me furtim ſurreptum habere nolint.

E Fabricii loco paullo ante indicato diſci, circa Annum 1716. cepiſſe *Wil-*

bel-

helmum Piers, collegii Emanuelis apud Cantabrigiam quondam ſocium, Dionis rurſus edendi conſilium, eoque de conſilio ſuo viros doctos edito ſpecimine certiores feciſſe. Quod ſpecimen Fabricio ita placuit, ut de Pierſii inſtituto bene ominaretur. Sed ſucceſſu res caruit, neque ſpecimen vidi.

Wolffius in fine præfationis ad primum Anecdotorum Græcorum volumen ſignificat, idem ſaxum ſe quoque circa Annum 1710. volviſſe. verum & ille pariter conſilium hoc, quacunque tandem de cauſſa, abjecit. quod prudenter eum feciſſe dicerem, niſi memoria caritatis, qua me amplexus fuit, nudum amici latus a me tegi ſuaderet.

Quinquennium eſt, ex quo prodire ceperunt Francico ſermone conſcriptæ vitæ oratorum Græcorum, ignoto auctore. noluit enim nomen ſuum edere. Annus 1751. primum volumen, ſequens alterum tulit. Illud Iſocratis, hoc Dionis noſtri vitam enarrat, & ingenii mo-

nu-

numenta, quæ ad nos pervenerunt, recenſet atque judicat. Præclarum inſtitutum, tantoque magis continuari dignum, quanto rarius Francica natio hac ætate noſtra ad hoc literarum genus defertur. Trivit ſane Dionem vir ille doctus, quiſquis fuerit. quæ de vita & ſcriptis Noſtri tradidit, valde mihi placuerunt. Ejus autem interpretationem Francicam orationis primæ, ſeptimæ & undecimæ (hæ enim ſunt, quas illi patrio ſermone reddere placuit) cum Græcis comparare non libuit, intellecto, me ex ea re aut nullum uſum, aut exiguum eſſe laturum. Nullibi eum Valeſianarum emendationum mentionem feciſſe, miratus ſum. Francus homo Franco notus eſſe poterat & debebat. Miror quoque viri judicium, cui putidum nugacis monachi & omnis hiſtoriæ rudis commentum de vita Dionis ita arridere potuit, ut non tantum typis & luce publica dignum id putaret, ſed etiam pro pretioſo & incomparabili priſci ævi monumento, omnibuſque veneribus exornato, lectoribus obtruderet, atque diligenter & accurate commendaret. Nubem pro Iunone.

Ad

Ad me jam venio. Ipſemet in Dione palæſtræ hujus Græcæ tyrocinium poſui. Anni jam ierunt octodecim, ex quo in tomo tertio voluminis noni obſervationum Miſcellanearum Amſtelodamenſium p. 375-379. obſervationes meæ ad Dionis orationem tertiam & trigeſimam prodierunt. Agebam eam tum temporis ætatem, quæ deformes tantummodo & immaturos ingenii foetus veniaque, non laude, dignos eniti valet. Quantas tum habebam optimo Dorvillio gratias pro indulto iſti abortui loco in Collectione illa, cui edendæ præerat: (tumebam enim ambitione, & cupiditate in publicum prodeundi moræque omnis impatientia flagabram:) tantas ei nunc habiturus eſſem gratias, ſi ſalutari ſævitie maluiſſet, quam lenitate noxia, erga me uti, locumque mihi negaſſet in arena, in qua me caſurum bene norat. Vtinam dedecus illud mei nominis æternis tenebris damnaſſet! Iaceat deformis foetus, a patre repudiatus, &, ſi nullum alium, eum ſaltim præſtet uſum, ut doceat, me immatura adhuc ætate Dionem amaſſe & lectitaſſe.

Quæ

PRAEFATIO.

Quæ nunc in eum edo, perfectiora ſunt & magis maturata, ut, quamvis omnes Dionis mendoſos & obſcuros locos a me neque emendatos neque illuſtratos fuiſſe probe teneam ultroque profitear, nihilo tamen minus confidam, hanc meam operam futuro Dionis editori, lectoribuſque utilitatis haud parum allaturam eſſe.

ORAT. I.

I.

5 ὑπὸ τοῦ ἐμμελοῦς τῆς μουσικῆς, *a ſerio & gravi muſices illius.*

2. 1 ἐρεῖν deeſt Edit. Venetæ, & poſſumus illo verbo carere. 14 βουλομένους ἰέναι. redit enim ad λόγους. 19 Melius ita ordinabuntur verba: οὕτω καὶ αὔλημα ἠπίστατο, δικαίαν καὶ φρόνιμον. 24 ἄξιος. redit enim non ad αὔλημα, ſed ad Timotheum; aut alias ſervato ἄξιον, addendum erit αὐτόν.

3. 1 poteſt ἀλῆται defendi & habet magnam ſpeciem. Nam ſub Domitiano vitam fugitivi & erronis egerat Dio, neque diu poſt reditum a ſuis erroribus hos libellos ad Trajanum ſcripſit. mallem tamen ἀθληταί. ἀθλητὴς σοφίας eſt ille, qui ſe in exercenda ſapientia occupat; facta dictio ad illam Demoſthenis p. 495. ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων καὶ πάσης ἀρετῆς. Diodor. Sic. II. p. 551. 40. Philoſtrat. p. 685. 28. 748. 19. v. Noſtri p. 22. 10. 2 οἷς δυνάμεθα, i. e. οὓς πόνους πονεῖν καὶ ἃ ἔργα ἐργάζεσθαι δυνάμεθα. 4 πρὸς αὐτοὺς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἀεὶ ἐντυγχάνοντας.

14 *ἀψόμενον*, eam diſputationem, quæ noſtrum animum e proximo & maxima cum vi feriat atque percellat. 20 *ὡς*] l. *ὅσα*. brevi ſermone complectentes ea omnia, quæ inſunt in illo, cui Iupiter ſceptrum dedit. 23 *ἵνα σφίσι ἐμβασιλεύῃ*] Veneta *σφισι βȣλεύησιν*. 30 adſcripſerat Vir doctus, neſcio quis, margini Edit. Venetæ, qua utor, *βȣλεύεσθαι* pro *βασιλεύεσθαι*. recte vero. *βασιλεύειν* & *βȣλεύειν* permutari patet ex allato modo exemplo variæ lectionis v. 23. Idem Vir doctus hanc adſcripſerat interpretationem: *neque alio jure, quam ut conſulat. τὰ δίκαια, jura.* Eandem quoque ſententiam Lat. Interpr. Naogeorgus expreſſit; unde conſtat emendandum eſſe, *ȣ̓δ' ἐπ' ἄλλοις δικαίοις*, *neque aliis legibus vel conditionibus.* 42 aut in *οἷον* aut in *αὐτὸν*, aut in *ἀξιοῖ* vitium eſt. poteſt enim aut *οἷος* legi, ſervatis reliquis; aut *αὐτὸς qualem ipſe*, Homerus puta, proxime præmiſſo voc. *τις* deſignatus, *cenſet oportere noctem totam non dormire;* aut denique poteſt legi *ἀξιȣ͂ν*. *οἷον ἀξιȣ͂ν* idem eſt atque *οἷόν τε ἀξιȣ͂ν*, vel *δυνατὸν ἀξιȣ͂ν*, *qui poſſit eam ſibi legem ferre, ut totam noctem non dormiat.* Ego equidem *αὐτὸς* præferrem, emendationum, quas hic poſui, mediam.

4. 7 poſt *ἄνδρες* habet Veneta *δέ*. Vnde efficio: *καὶ ἄνδρες δὲ καὶ γυναῖκες*. 8 hi tot Indicativi ſubjunctivis ſunt mutandi ob præcedens *φῶσιν*, ſc. *θαυμάζωσι, ὑπακȣ́ωσιν, συγχωρῇ* & *ποιῇ*. 36 aut pro *ȣ̔́τως* legendum eſt *μᾶλλον*, aut pro *ἢ* ſubſtituendum *ὡς*. *ὡς ὅσις*.

5. 20 τοὺς αὐταῖς συνόντας. 23 ὠφελοῦσι, καὶ ἀεί. 26 τοὺς δὲ συνήθεις, φίλους, μὴ (vel μηδὲν) καταγελῶντα. etiam in Veneta non μηδὲ, ſed tantum μὴ eſt. 30 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

6. 6 f. παντὸς aut πάντων, *in rerum & locorum omnium tutiſſimo eſſe.* 23 ἐκεῖνα aut delendum eſt, aut ei præponendum eſt πράττει. *animalium meticuloſiſſima quaeque & maxime degeneris animi faciunt iſta,* ſcil. *mentiuntur* & *decipiunt.* 29 ſententia hic perturbata ſic ordinanda eſt, ut vocabula πολεμικὸς & εἰρηνικὸς locum permutent. *tantum ſtudet paci, ut in poteſtate ſua ſitum habeat* τὸ πολεμεῖν (ſic legendum) *ſumendi belli arbitrium,* & *bello eo uſque dat operam, ut nihil relinquat ſuperſtes, unde belli ſit metus.* 40 Eſt quidem plebs urbana maxime ſtolida & nugax, huic tamen loco epithetum ἀνόητον minus convenit; quam ἀνόνητον *inutilem popellum:* opponitur enim militibus patriæ utilibus ob arma, quibus eam defendunt. 42 aut delendum γε, aut leg. ὅμοιον παρ' ἐμοίγε κριτῇ πέπονθεν. 43 aut delendum μὲν, non enim apparet ei oppoſitum δὲ, aut v. *penult.* poſt φυλάττουσι addendum aliquid in hanc fere ſententiam: τοῖς δὲ λῃσταῖς (vel καμήταις) συνδιαιτῶτο. 44 μήτε συνάγῃ.

7. 1 τῆς ποίμνης. editum eſt vitium typorum ex Ed. Veneta propagatum. 10 ἀναγκάζοι] l. aut ἀνασκευάζει, *deſtruit,* aut ἀτιμάζει, v. p. 9. 39. & 16. 36. 19 δυσχεραίνειν] quum in Veneta mox non ἀτυχίαις ſit, ſed εὐτυχίαις, mallem legere: τίς δὲ συγχαίρειν ἑτοιμότερος ἐν ταῖς εὐτυχίαις.

τυχίαις. 34 *βασιλεὺς, οἷον*, non *ὄν*. præceſſit enim *τοιȣ̃τος*. 38 *τὸν* delend.

8. 14 *μακάριοι δὲ ἡμεῖς οἱ σȣ̃ μετέχοντες*. 15 *τὸν νῦν εἰρημένον*. 16 ad hoc *μὲν* reſpondent ea, quæ p. 10. 26. leguntur, ubi filum orationis tantiſper interruptum reſumitur & continuatur. 19 *ἐπιμελεῖσθαι*] f. *ἐπιδείκνυσθαι ſeſe monſtrare;* aut deeſt aliquid, e. gr. *ἐπιμελεῖσθαι τῶν ὑπηκόων*, vel ſimile. 37 *αἰτίας*] imo vero *δηλωτικὰς* vel *σημαντικάς*.

9. 9 *δέον ἐγγενέσθαι*. 12 *γε*] l. *τε*, *& quale ſit univerſum*. 14 poſt *σώφρον* aut in hac regione deeſt *ἐπαγόμενος ſecum ducens*. in *αὐτός τε* reſpicitur ad *ἡμᾶς τε* v. 18. probum itaque eſt, neque debebat a Caſaubono improbari. 16 *δαίμονος*] l. aut *δαήμονος, gnarae*, aut *εὐδαίμονος*. 21 *νόμοις τοῖς αὐτοῖς κεκοσμημένȣς*. 39 *τε*] l. *δέ*. *ult. κοσμῇ*] ſubaudi aut e ſuperioribus *τὴν ἐπιτροπὴν, mandatam ſibi provinciam*, aut *ἑαυτόν*.

10. 2 *ἂν*] l. *αὖ, qui autem e contrario*. 10 *παρὰ μοῖραν*] *invitis Parcis*, aut *majus opus, quam pro ſorte ſua & facultatibus a natura ipſi tributis*. 14 v. Duporti Gnomolog. Homer. p. 264. 29 *ἐπεὶ δὲ πλεῖον ἐςὶ καιρȣ̃ τȣ̃ παρόντος*, ceteris deletis. 39 *ὡς γὰρ ἔτυχεν*] reſpondent & cohærent his *καὶ δή ποτε* - p. 11. 5.

11. 3 v. Daviſ. ad Maxim. Tyr. Orat. 4. ſect. 5. p. 507. 8 dicitur aliqua regio *πολλὴν ἱςορίαν ἔχειν*, in qua ſunt loca multa rebus memorabilibus ibi geſtis clara, viatorem celebritate ſua ferientia. 11 recte præſtat margo: *παρὰ τὸν Ἀλφειόν*. 12 *μέχρι μέν τινος ȣ̓κ ἀπετύγχανον τῆς ὁδȣ̃*.

ὁδȣ̃, *aliquantiſper recta via abſque errore procedebam, interea vero, ſic procedens deferor in ſylvam.* Animadvertit quoque vitium & ſententiam recte expreſſit Interpres. 15 ἐπὶ βȣκόλι' ἄττα καὶ ποίμνας φερȣ́σας. 19 ἄλσος.

12. 5 ἀνδρὶ καρτερῷ, πλείστης τε ἄρχοντι χ. 12 ἐπίπνοιαν, *afflatum, inſpirationem,* commendat Caſaubonus, & ſic quoque locum hunc affert Weſſeling ad Diodor. Sic. I. p. 685. ubi eum exponit occaſione voc. φήμη, quæ eſt omnis vox vel ſonus, quo Dii voluntatem ſuam aut futura hominibus ſignificant, omen, ὀττεία, κληδών. poteſt tamen mea ſententia ἐπίνοιαν ſervari, ſi παρὰ θεῶν interpreteris *ſuggerentibus Diis. ad cogitationes, conſilia, inventiones a Diis ſubmiſſas, hominum animis inditas, hominum argutiæ nauci ſunt.* 15 θείας τε βȣλήσεως. 25 f. καὶ πονηρȣ̀ς ἐκόμισαν. διόπερ ἄκȣε δὴ τȣ̃δε. 36 ἀρχὴν, οἱ δ' Εὐρ. *Verum, quia Hercules ipſe per ſe peregre ſuſcipiebat expeditiones bellicas, tuendorum ergo finium, hi Euryſtheum ajunt regnum tenuiſſe - - -* ὅτι v. 34. non eſt *quod,* ſed *quia, quoniam.* 39 f. ταῦτα δὲ λέγεται μάτην ὑπὸ τῶν τἀληθὲς ἀγνοȣ́ντων. ἐκεῖνος γὰρ ȣ̓ μόνον.

13. 10 ἀλλὰ καὶ βασιλείας. 23 comma poſt αὐτȣ̃ delendum: pertinet enim non ad πατὴρ, ſed ad ἐπιμέλειαν. 29 δι' ἑαυτȣ̃, *quum Pater videret eum, propterea quod per ſe vellet regnare, voluptates aliaſque copias alio nullo fine appetere, quam ut haberet, unde largiretur quamplurima quamplurimis.* 38 poſſet legi τὸν πεφυλαγμένον τε καὶ πεφυκότα ὀρθῶς, *cautum & attentum*

ſibimet beneque natum, & poſſet prius ad ſequens γνώμης, poſterius ad φύσεως referri. ſed potius puto pravo πεφυλαγμένον expuncto marginalem lectionem πεφυκότα in ejus locum ſubſtitui.

14. 2 e verſu 5. patet, ante δεινῶς aut excidiſſe aut ſubaudiri oportere ὅτω. ſequitur enim ὡς. 15 ἵνα simplex. εἰς repetitum fuit e fine præmiſſi voc. αὐτῆς. 30 τοῦτο δὲ ἦν πρὸς Ἡρακλέους *hoc autem ad mentem erat Herculis*, hoc maxime cupiebat Hercules. 33 in hoc verſu vitii nihil eſt. Sententia eſt: *ut videas diſcrimen aut præſtantiam reliquorum, quæ latent ſtultis.* Sunt autem illa reliqua ea, quæ in ſummo vertice ſpectabantur & gerebantur, quo non pertingebant oculi vulgi.

15. 16 ἔκγονος, *neptis*, ut eſt in Veneta. 20 ἔφη, ἥ σοι προσορῶσα. 22 comma primum & καὶ delenda. 24 Quare Dio τὴν εὐνομίαν Baſiliæ comitem addiderit, parum a Νόμῳ differentem, non ſatis video. deinde oritur e p. 17. 13. ſuſpicio aut pro εὐνομία editam a Dione fuiſſe τὴν Φιλίαν, aut ſane hujus memoriam ex hoc loco incuria librarii excidiſſe. 29 ἔτος] l. ὅτως, *tam prope* i. e. *admodum prope.* 38 δὴ] l. δέ.

16. 13 εἰσῆλθε] in Veneta eſt εἰσῆλθεν, quod V. D. emendabat εἰσῆλθον, & id quoque Interpres expreſſit. 15 diſtingu. καθημένην ὑψηλὴν, ἐξεπίτηδες προσπεισμένην. 19 f. ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ἔχοντι γλυφὰς, καὶ διαθέσει (in Dativo) *& variegato per artificioſam variarum materiarum diſpoſitionem.* διάθεσις eſt variarum materiarum per certa intervalla diſpoſitio, (ut alternatim ſibi ſuccedant. 24 ſi dictio hæc e Poëta ſumta ſit, quod ſuſpicor,

legen-

legendum eſt κινύμενος. 30 καὶ delendum. 36 aut ἀφεώρα, *alio ſpectabat*, v. p. 272. 33 aut ὑπερεώρα, *contemnebat.*

17. 3 ἠφίει, ut recte Veneta. 7 f. ἐγέλα ὅλῳ τῷ προσώπῳ. 19 αἱρέσει τῶν πραγμάτων. 22 præfero & hic & paullo ante v. 17. lectionem marginalem. 35 f. σωτῆρα νομίζομεν εἶναι. 37 καὶ μέγα βλάψειε. 38 ἀνειμένους] interpres videtur ἀνημέρους legiſſe, quia *immites* reddidit; verum Vulgata poteſt quodammodo defendi. nos quoque hominem improbum in omne flagitiorum genus ruptis vinculis & carceribus profuſum *ausgelaſſen* h. e. *exſolutum* appellamus. Fateor tamen ἀνειμένος hoc ſenſu valde inſolens eſſe. Lectioni ἀνημέρους hoc quoque pondus addit, quod in Veneta ἀνημένους legitur. *penult.* τυγχάνῃ. Hercules puta.

Orat. II.

18. 6 αὐτοὶ probum eſt & probandum: *illi ipſi ſermones.* 11 αὐτὸν, *ſemetipſum.* nam ὁ δὲ redit ad Alexandrum. 18 ἐνίοτέ γε μήν. 24 ἐν Δίῳ, majore litera. De certamine & feſto Olympiorum Macedonico apud Dium, urbem principem, celebrari ſolito v. Weſſeling ad Diodor. Sic. II. 125. *penult.* τοῦ παρίου ποιητοῦ] Archilochum deſignat. V. Strabon. p. 745.

19. 13 τῶν γε πλείστων. 22 niſi ἀνέχομαι præferre malis, poteſt ἥδομαι conjici. 27 παραβαλλόμενος. ſubaudi δῆλος, *quia prodebat ſe audacter conantem heroibus & ſemideis aequiparare.* In Veneta eſt παραβαλλόμενον, gemino λ, quod

noſtrae emendationi nonnihil confert. Conf. quoque Caſaub. ad h. l. 29 ὀλίγȣ ἄξιον κρίνεις. patet e ſequente dictione ἀλλὰ τȣ͂ παντὸς. 39 ἀπαίρξασθαι.

20. 23 ȣ᾽δέτεροι, *neutri,* uno vocabulo, ut eſt in Veneta. 40 Salmaſius in Dialogo de Coma p. 55. ſuadet, ȣ᾽ περιέκειρεν, αἴχιστα κομᾷν - ſed vulgata bene habet. περιέκειρεν idem eſt atque ἐπέδειξε περικεκαρμένȣς. *penult.* οἶδας ȣ᾽͂ν, ὦ - *vides ergo, intelligis ergo.*

21. 4 v. Daviſ. ad Maxim. Tyr. p. 599. 9 γυναικῶν κατάλεγον] v. Caſaub. ad Strabon. p. 72. Fabric. Bibl. Gr. T. I. p. 375. 10 τὴν γυναικωνῖτιν, ut Veneta. 11 f. τȣ͂ τȣ̀ς ἄνδρας. ſed non valde illo eſt opus. 17 πολὺ μᾶλλον τὸν Ἀχ. 21 ὄρος. 24 de Phoenice Achillis pædagogo vid. p. 22. & Philoſtrat. Heroica. 28 aut κυρίῳ ἄλλῳ συστρατευσόμενος, aut ȣ᾽ κυρίως, ἄλλῳ δὲ συστρατ. ſed præfero prius. 44 τῇ] l. τι. ἅμα τι idem eſt atque ὁμȣ͂ τι. redundat τι, aut *nonnihil* ſignificat.

22. 3 ἥδιστα μὲν ἀκȣ́οιμ᾽ ἄν. 6 αὐτὸς, ut recte emendat Caſaubonus, exſtat in Veneta claris literis. 13 εἴην, *ſi eſſem.* 16 ἀντιλέγειν. 23 δοκεῖ. nam de Homero loquitur. Vidit quoque Interpres. 33 δὲ] l. τε. 43 μὲν] l. μὴν.

24. 1 τρόποις τέρπεσθαι. τῇ δὲ ποιήσει προσέχειν - illud τέρπεσθαι cohæret cum ἀκȣ́οντας p. 23. 42.

25. 28 αὐτὸν] in Veneta eſt αὐτὴν. unde efficio ἀρετήν. 37 audacius dictum τὰ ἱερὰ κόσμοις ἱλάσκεσθαι. Diis convenit verbum ἱλάσκεσθαι,

σκεσθαι, *propitior reddi*, non templis, neque poteſt dictio excuſari, niſi dicendo, templa pro Diis, qui in illis coluntur, poſita eſſe.

26. 2 περὶ οἶνον] Videtur παροινῶν legendum eſſe, & e ſede ſua aberraſſe hæc dictio, & ſic ordinanda verba: καὶ ὀνύχων. οὐ γὰρ βασιλέως — ἀκολάστου δὲ γυναικός. οἷος ἦν ὁ Σαρδανάπαλος παροινῶν. οὐκοῦν οὐδὲ - p. 48. *antep.* etiam Sardanapalum foeminæ comparat. 10 ἔχουσαν, redit ad πόλιν v. 7. videtur tamen aliquid deeſſe. ſaltim ἡγουμένας. ſed forte plura deſunt poſt πρότερον inſerenda. e. gr. καὶ τὴν πόλιν δὲ θαυμάζω. 11 καὶ delendum. *illorum Laconum, qui apud Pylum capti fuerunt* a Cleone. 14 poſt ταλάντων videtur οἰκοδομηθὲν excidiſſe. Quamvis Olympium ab Adriano Imp. demum fuerit exædificatum, & imperfectum relictum dicatur a Rege Perſeo Straboni p. 607. ubi vid. Caſaubon. quamobrem oratio hæc Alexandro parum congrua videri queat, utpote opera ætate ſua poſteriora commemoranti, patet tamen e Pauſania p. 95. templi hujus ſtructuram Peloponneſiaci belli jam tempore a Pericle inſtitutam fuiſſe. 23 poſt ἀποδέουσαν deeſt τῆς, ſubaudi οἰκήσεως. non enim pertinebit hoc τῆς ad proximum nomen Semiramidis. Hoc ſi nolis, præſtabit pro βασιλέων v. 25. legere τῶν βασιλείων, ut conſtructio ſit οὐ πολὺ ἀποδέουσαν τῶν βασιλείων Σεμιράμιδος, *quae non multum cedat regiis Semiramidis* & cæterorum.

27. 5 poſt θυμιαμάτων videtur φυομένων excidiſſe. 17 πολυχρήματον καὶ πολύχρυσον αὐλήν. ſubaudi φησὶ e p. 26. 25. aut potius πεποίηκα

 ex

ex hujus p. 27. v. 27. mallem tamen hoc poſterius addi. 27 poſt πρὸς αὐτὸ deeſt aliquid, e. gr. τὸ ἐνοικεῖν, vel τὸ ἀναγκαῖον vel τὸ ἀρκεῖν. mallem quoque παρεσκευασμένην. *ult.* γενέσθαι πρῶτον, καὶ ἀπὸ Κρ. *Lycurgum Homeri primum exſtitiſſe laudatorem.*

28. 17 αὐτοῦ, *ipſius,* Homeri puta, aut *ex eo.* 24 poſt γιγνομένην videtur δηλώσων, aut δηλοῦν βουλόμενος deeſſe. *Ipſe declaravit, id non temere a ſe ſic confingi, ſed eo, ut oſtendat, qualem eſſe victum oporteat & quare aſſumi.* 41 τῇ] l. τῶν οἴκοθεν. *una quadam lena earum, quas domo ſecum extulerat. ult.* τρυφῶντα & παίζοντα.

29. 6 ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, idem eſt atque ἤρκεσεν ἐπὶ λυγρὸν ὄλ. *juvit adverſus mortem.* Locus eſt in fine Iliadis B. non ſine cauſſa vero Noſter v. 1. τὸν Κᾶρα dixit abſque nomine proprio, quia ſcil. apud Homerum dubium eſt, utrum de Naſta an de Amphimacho loquatur. 16 ψελλίων] pendet hoc a præmiſſo χρυσοφορίας, *geſtationes aureorum torquium.* 23 recte Veneta δεδιότες ob metrum. 26 σωτήριον ὄν. 38 ἱκανὸν ὂν σημεῖον. 41 ἱκανώτατός τε σοφιστής.

30. 4 recte Anglus emendavit αὐτὸν & V. D. quoque in codice meo Venetæ editionis. 14 ἔπειτα δὲ καὶ τῆς, ob præmiſſum μέν. 16 locum hunc exponit Valeſ. ad Amm. Marcell. XXII. 5. p. m. 359. 23 μὲν] huic particulæ reſpondet δὲ p. 31. 14. 28 niſi marginis lectio ἤγειρεν præferatur, poteſt ἦκεν legi. 32 ὅ τε Ἀχιλλεύς, [ſcil. ἦκεν aut ἤγειρεν] ὃς φθεγξ. 37 οἷον. redit enim ad παιᾶνα.

31. 3

31. 3 οἷα ἡ τῶν λακ. 5 πρέπεσα. 6 Verſus hos aliter ordinat & citat Valeſius ad Ammian. Marcellin. p. 408. 11 f. δόρυ δ' εὐτόλμω δεξιᾷ πάλλετε, μὴ φειδόμενοι ζωᾶς. ὃ γὰρ πάτρια τᾷ Σπάρτᾳ. *non enim mos eſt Spartæ* ſanguini ſuo parcere. In Veneta eſt ὃ γὰρ πάτρι τᾶς σπάρτας. Theodori Canteri rationem horum verſuum ad numeros redigendorum ex ipſius Var. Lect. I. 10. excerptam v. in Morelli ad h. l. animadverſ. 17 ἐπάγειν] f. ἐπαινέσει ob παραδέξεται p. 30. 24. 19 γε μὴν] ſuſpectum habui aliquando, ſed Dio paſſim γε μὴν pro *etiam* uſurpat. v. v. 34. & p. 48. 5. 33 διακρῖναι βέλος quid ſit non aſſequor. num διαδρᾶναι an διακρᾶσαι? ſed potius διακρέσασθαι dicunt. 40 ὦ 'ναξ, ᾧ (*cui*) δαμάλης ἔρως. δαμάλης bene habet. eſt Nominativus, non Genitivus, ſignificatque non *vaccæ*, ſed *domitor*. Heſych. Δαμᾶλ] l. Δαμάλην, τὸν ἔρωτα, ἤτοι τὸν δαμάζοντα ἢ ἀγέρωχον. Recte proinde Morellus hunc locum vertit, Caſaubonus autem in eo tractando parum feliciter eſt verſatus. 43 recte συμπαίζεσιν Veneta.

32. 4 nihil nunc extundo melius quam ὦ δὸς νῦν σφε δέχεσθαι *o da nunc, ut ille* (Cleobulus) *meum amorem admittat*, ſeu ut me redamet, ut ſe patiatur a me amari. 5 f. σκολιῶν τε καὶ ὕμνων εὐχὰς ἐπαινεῖν. pendet hic infinitivus ἐπαινεῖν a ſuperiore καλεῖν p. 31. 37. 13 μέγα χρυσίον] dubitavi aliquando de hujus dictionis probitate, ſed bene habet. μέγα χρυσίον eſt *magna auri maſſa*. v. Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. p. 39. 17 πολὺ δὲ μᾶλλον] ſubaudi εὔχεσθαι. 39 τῦ νῦν] ſub-

audi

audi καιρȣ̃. ſed mallem additum. 40 ἐν ἅπασιν aut ἁπανταχȣ̃ ob ſequens μάλιϛα δέ. 41 f. ὅτι πάντα πάντων ἄριϛον.

33. 15 μὲν delend. 27 πρὸς βασιλέως εἰκόνα. 29 τροφῇ μὲν γὰρ ἀρκεῖται (vel χρῆται) ἑτοίμῃ καὶ ῥᾳδίᾳ ἡσυχῇ νεμόμενος. 42 poſt ἄρχοντα deeſt χρὴ, ſcil. πράττειν.

34. 10 f. δίδαγμα, ut paullo ante. poteſt tamen δόγμα quoque locum tueri: *ſanctio, norma.* p. 43. 31. δόγμα βασιλέως eſt *norma regis*, juxta quam regem agere oportet. 18 f. ἄλλως. 41 τὸ ȣ̓κ- in neutro, *id quod ipſi non reſiſtit.*

35. 19 διαβολαῖς] Veneta διαβολῆς. unde efficio ὀξὺς πρὸς διαβολήν. 23 ὡς ἔλαττον ὂν αὐτȣ̃. 27 f. μετὰ δὲ αἰσχύνης. *id autem facit Iupiter cum ignominia eorum, quos abjicit.* 29 de Apollodoro tyranno Caſſandrenſium v. ad Plutarchi lib. de tarda Numinis ira dicta p. 984. 24. Non obſervavit decorum hic loci Dio; nam aut ex perſona ſua diſputat, quod ferri nequit in dialogis fictis, aut ex Alexandri perſona. Atqui quomodo potuit Alexander Apollodori mentionem facere, qui dudum poſt Alexandri fata demum coepit tyrannidem exercere? Sed hæc indulſerunt ſibi veteres ſcriptores, cujus rei exempla quædam in præfatione ad obſervationes noſtras Euripideas dedimus, juvat hic loci alia adjungere, unde conſtet, veteres decori perſonarum, quas in dialogis ſuis loquentes inducunt, ſæpe oblivifci. Sic in fabula Alexidis Lino dicta apud Athenæum IV. 8. p. 164. C. Linus magiſter præcipit Herculi, ut Heſiodum, Choerilum, Homerum, Epicharmum

afferat.

afferat. Deianira Sophoclis Trachinias incipit a ſententia Solonis Solone multo antiquior. Diogenes Cynicus apud Lucianum in dialogis Menippum ſæpe memorat ætate multo poſteriorem. Lucianus in Scytha Anacharſin fingit Athenas venientem, neque Græce callentem, & ideo rurſus abire paratum, quod neque intelligeret quenquam, neque intelligeretur. Toxaris tamen, Scytha pariter, eum retinet, & ad Solonem deducit, ubi ambo populares pariter expedite Græce loquuntur. Plutarchus in Convivio ſeptem ſapientium non ſolummodo Niloxenum Naucratitam introducit (atqui Naucratis teſte Strabone demum ſub Inaro in Aegypto & Artaxerxe in Perſide regibus, condita eſt) ſed etiam Aeſopo dithyrambos Pindaricos in os dat p. 150. c. fin. *edit. Wechel.* Inſigne exemplum oblivionis præbet Curio, Ciceroni in Bruto exagitatus c. 60. & 61. Curio, cum ſermo eſſet inſtitutus ſenatu miſſo, quem ſenatum Cæſar Conſul habuiſſet, reprehendit eas res, quas idem Cæſar anno poſt & deinceps reliquis annis adminiſtraviſſet in Gallia. De Leucone, qui rex Ponti per 40 annos fuit, v. Diodor. Sic. T. I. p. 713. 52. De Agathyrſo Scytha hoc unum reperio apud Herodotum, eum fuiſſe Herculis filium. 43 τε] l. γε. *penult.* καὶ delend. recte autem Dio verbis εἶπεν Ἀλέξανδρος lectori in memoriam revocat colloquium inter Alexandrum & Philippum fuiſſe a ſe inſtitutum, cujus rei memoriam excidere per iſtam longam interjectam excurſionem, in qua Dio ipſe loquitur, nil mirum erat.

ORAT.

ORAT. III.

36. 11 χρυσωμάτων. nam alterum, editum, mihi eſt ignotum. 25 recte Veneta: ἐπεὶ δὲ ὁρῶ, *deinde vero video:* ἐπεὶ idem eſt atque ἔπειτα. v. Xenopho Anabaſi p. 90. 1. *ed. Hutchinſ. minoris.*

37. 1 δὲ delend. 3 συνελόντι, in Dativo. 5 ἐπαινέντων ἁπάντων, recte exhibet Veneta.

38. 18 f. ὥστε μήτ' εἰπόντι τι, μήτε πράξαντι. 24 λέγεσθαι] ſententia flagitat δοκιμάζεσθαι aut ἐξετάζεσθαι.

39. 1 καὶ ſecundi loco ſcrib. οἱ. 3 ἀηδέστατον τὸ κολακεύειν εἶναι. 5 δικαίως ἐ ψέγεσθαι, *qui ſatis habeat & libenter acquieſcat, ſi non vitupe-retur juſta de cauſſa.* 13 aut ἀληθῆ leg. ut ad ἔπαινον redeat, aut πιστὸν μηδὲν, μηδὲ ἀληθές. 17 Theodorus Canterus l. 1. Var. lect. c. 10. e Codice Mſto, ut ait, hæc poſt νόμισμα ſupplet. οἱ μὲν γὰρ ὕποπτον αὐτὸ ποιῦσιν; ſed poſſumus illo ſupplemento carere, quod librarius ideo Dioni de ſuo largitus eſſe videtur, quia non videbat οἵδε poſitum eſſe pro ἦτοι, *hi,* ſed pro duobus vocabulis: οἱ δὲ, *illi vero,* accipiebat. 20 recte Veneta ὄντως. 28 f. ἥδεται πλεονεκτῶν μᾶλλον, ἢ τὰ δ. 34 poſt μᾶλλον deeſt εἴωθεν aut εἰκός. deinde μὴ hoc ipſo verſu deleo. 39 aut αἰσχρὸν aut κάλλιστον.

40. 1 recte Veneta ἑαυτόν. 6 καὶ mallem abeſſe, poteſt tamen locum tueri utcunque. id certius eſt v. 7. τοῖς ἔργοις eſſe legend. aut τὰ ἔργα ἐπιδείκνυσθαι ἐπιχειρῶν. recurrit tamen ἐπιχειρεῖν cum Acc. conſtructum p. 41. 38. 121. 30. & apud ipſum Iſocratem in orat. ad Demonic. v.

Vatry in Hiſtor. Acad. Inſcript. T. VI. p. 287. 18 f. μήτε σύ πυ κατ' ὀφθαλμὺς ἐθελῆσαι ἐπαινεῖσθαι. 26 φασὶ. 32 ταῦτα ob ſequens τῶν αὐτῶν, & ὐδέποτε ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν. *ult.* ἰατροῖς] Veneta ἰατρὸν. f. deleri oportet.

41. 3 ἄρχοντα, ob ſequens βασιλέα & præcedentia ἰατρὸν & κυβερνήτην. 9 ὁ excidit ante ἐκεῖνο. Interrogabat Socratem ille, qui ſuperiorem quæſtionem, de felicitate regis Perſarum puta, ediderat. Nam ἐκεῖνο non ad ſubjectam interrogationem, ſed ad orationis initio poſitam pertinet. 15 f. οἷον εἰ βύλοιτο. 22 aut διϊςὰς aut potius διαςήσας: In Veneta eſt διηςήσας. 24 f. τὸν ςρατὸν πεζὸν ἄγων, *univerſum exercitum* πεζὸν i. e. πεζῇ *terreſtri itinere per mare agens.* 29 poſt σοὶ videtur ἔφη deeſſe. 39 ἀσθενέςερος.

42. 2 τῆς] l. τὺς. 11 recte Veneta: ἄλλω, ἀλλ' ὐδ' ἑαυτῷ. 20 poſt αὐτῆς videtur αὐτῷ deeſſe. 23 poſt Μακεδονίας figo punctum, deinde ſcribo κρατεῖ. nam ea de re dubium non erat, ſed conſtabat Græcis tempore Socratis. 29 ὂν] l. ὃ 34 εἴρηκας] ſc. βασιλεὺς. 40 f. καὶ τοῖς ἄλλοις μεταδιδὺς τῆς αὐτῦ εὐδαιμονίας, καὶ ὐ δίχα θεὶς τὸ-

43. 2 ante κεκτημένος videtur φαίνηται deeſſe, aut διατελῇ, aut ſimile quid. 17 Σικυώνιον] v. Herodot. V. 67. 25. f. γνώμῃ ταύτῃ. πρῶτα δὲ δηλοῖ. 31 in Veneta eſt βασίλεια δόγμα, quod V. D. correxerat βασίλειον δ. mallem βασιλεῖ aut βασιλείᾳ δ. 32 βίαιος. 41 συμβῆναι] Anglus ſuadet συςῆναι, nulla cauſſa. bene habet vulgata.

gata. Sermo non eſt de illis, quæ conſiſtere & permanere poſſunt, ſed de iis, quæ contingere & coaleſcere, v. p. 44. 3.

44. 11 f. *καὶ πλεῖστον λειπομένη σωφροσύνη καὶ ἀρετῇ, ἡ δήμῳ.* ſervo *δήμῳ* Caſaubono improbatum, & interpretor *διὰ δήμου per populum.* 12 *καὶ* delend.

45. 1 f. *τοιοῦτος δὲ ὢν ὁ νόμιμος ἄρχων πρῶτον.* 8 mallem *εἶναι* abeſſe. 14 *παρὰ μόνων δὲ τῶν θεοφιλῶν προσίεσθαι.* ſic quoque Interpres. vel etiam *παράνομον γὰρ τῶν τοιούτων προσίεσθαι τ. δ.* 16 *τούτοις*] ſc. donariis & victimis. *ἐκείνοις* (ſic enim leg.) exponunt ſequentia: *τοῖς καλοῖς ἔργοις.* 19 *μετὰ*] l. *κατὰ.* 39 *οὐδὲν ἡγεῖται,* recte Veneta. 41 f. *νομίζει τὸ ἑαυτῷ προσῆκον.* habet quoque Veneta *τὸ.* quod poteſt ſufficere. ſatis enim intelligitur, cujus ſit officium. 43 f. *ᾧ ἀπειθεῖν οὐ θέμις, οὐδὲ ἄχθεσθαι οὐδὲν, πάντα δὲ προσήκοντα ἑαυτῷ νομίζειν.* quodſi autem e Veneta *προσηκούσας* admittas, legendum videtur: *οὐδὲ ἄχθεσθαι, ἥδεται δὲ ταῦτα πράττων, ἅ τε πράξεις προσηκούσας αὐτῷ νομίζων.*

46. 1 *ἐπίπονος οὖσα. ὡς ἥκιστα* - 4 *γεωργίαν.* 10 *αὐτὸν.* 19 miſere affectum hunc locum ſatius eſt non attingere, quam incertis conjecturis vexare. 23 *οὐδένα δὲ πιστὸν.* 27 *γε*] l. *τε* & *τῶν πολεμίων.* 31 *ἢ* redit ad *μᾶλλον* v. 24.

47. 2 *ἡγώμεθα.* 5 *ἡδίονα ἀνάγκη.* eodem redit Caſauboni *ἡδίω.* 6 f. *τοῦ ἀγαθοῦ βασιλέως, καίτοι ἐπίπονον ὄντα. ὁρᾷς γάρ.* 13 f. *οὐδ' ἄπονον,* aut, quod Anglus non infeliciter excogitavit, *ἀλλ' ἐπίπονον.* 14 *ἔχει.* 15 *οὐκ ἔξεστι* dictum

eſt

eſt pro ȣ μόνον ἔξεςι. ſæpe μόνον omittitur; exempla habes apud Phot. Bibl. p. 366. 18. Ioſeph. T. I. p. 74. 11. v. infra p. 203. 30. 328. 17. 444. 31. 17 μηδὲ ὁρᾷν idem eſt atque καὶ μὴ ὁρᾷν. mallem tamen καὶ μηδὲ ὁρ. 20 recte Veneta πεττεύοντες. 25 ἕως γενόμενοι] ſubaudi e proximo ἀνέςησαν; alias orationis indoles flagitaret ἐγένοντο. 30 recte Anglus περιπεσὼν emendavit. 36 poſſet videri dictio παραςῆσαι τὸ πηδάλιον ſignificare *ſiſtere clavum*, ut παραςῆσαι τὸν ἵππον contrarium eſt τῷ ἐξορμᾷν *in curſum agere*. Et ſic quoque cepit Interpres; ſed inutile eſt in navigatione clavum ſiſtere, quo curſus navis intercipitur, neque quomodo ſiſtatur clavus, ſatis intelligo. mallem igitur περιςῆσαι *in alteram partem circumagere*. niſi παραςῆσαι accipias pro προσάγεσθαι *ad ſe adducere*. ſic προσάγειν τὸν οἴακα dixit Plutarchus *de ſuperſtitione* pag. 169. 14. *ed. Frankf.*

48. 5 ἄχθεται. 12 ἀνόητον ὄν. 14 ὅ γε *quippe quod*. 19 σκύλλει] *vexat* conſilia, h. e. tentat machinas omnes, movet omnem lapidem. mirifice dictum eſt & nove, ſed perapte & ſcite. 20 καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς παρέσης. 24 aut ὀῤῥωδεῖ leg. ſimplex, ut V. D. in Codice meo edit. Venetae ſuadebat, aut ἤδη [vel δὴ] ὀῤῥωδεῖ. 26 τȣτȣ. redit enim ad θάνατον. 29 verba ῥυομένη δ' ἐκ θαλάττης videntur delenda eſſe. nam idem dicunt atque ῥυομένη δ' ἐκ χειμῶνος, quod modo praeceſſit. 33 poſt ὁμολογήσειεν deeſt ὅτι vel ὡς. 40 verba προσήκει δὲ ναυτιλίας delenda. idem enim cum praemiſſis προσήκει δὲ. πλεῖν di-

cunt. *ult.* aut delendum μὲν aut cum καὶ mutandum.

49. 15 δουλεύει, φαίη- 25 ἀεὶ ἰών. 27 aut ante γεννῆσαι quoque collocandum ὥστε, aut ὥστε utrumque deinceps delendum. 30 ἡδονῆς τῆς κατὰ φύσιν, δεόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς. 36 παρέχῃ. 37 ἑορτὴν habet ſpeciem Latiniſmi, *feſtivitatem,* h. e. hilaritatem cum ornatu & opulentia conjunctam. 38 πολλάκις ἡμεῖς.

50. 7 probo quod margo monet de τινα tranſponendo, ſed συνεθίζει retineo eique προγυμνάζει conformo. 27 f. οὐκ ἀπαγορεύει, *non fatigatur, non deſinit.* 41 ἡ γὰρ ἀργία τοὺς μὲν πόνους. v. p. 56. 34.

51. 14 αἰσχρὸν εἶναι τοῖς βασιλεῦσιν, *nam pecunia carere, pariter atque amicis carere, regibus haud eſſe neque turpe, neque periculoſum.* 25 σπουδαιότατα.

52. 3 καὶ γὰρ ὅσα. alias diceret haec ſententia idem priori, & neceſſe eſſet eam induci, quod Anglus, ſed praeter rem, ſuaſit. 5 οὐ πάντως καὶ ἡδονὴν- ex eo, quod utilis aliqua res ſit, non ſequitur, eam quoque adjunctam ſibi delectationem habere. 19 recte Veneta τέρψεις. 25 δὲ] l. γάρ. 40 μὴ Interpres & V. D. in Codice meo Veneto delent. 44 mallem τῶν ἀφροδισίων.

53. 1 ὅσαι lectionem marginis probo. ἐπῆλθε interpretor *ultro obtigerunt. nonne rerum venerearum illas cum maxima voluptate minimaque injuria ſunt conjunctae, quas amicitia coëuntium effecit, & eae, quae ſe ultro hominibus benevolentiam venantibus obtulerunt per carorum aut uxorum inter-*

ven-

ventum? 9 φιλίας δὲ, δεῖ μὲν καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι, σφόδρα δὲ δεῖ καὶ τοῖς νοσοῦσι. 22 κρείττων] ſubaudi τῆς παρουσίας. 24 εἰ] mallem ἤ. 43 ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ δύνασθαι ζῆν. 44 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον.

54. 2 ἀκοῦσαι ἤ] integra dictio eſſet ἀκοῦσαι ἄλλων ἤ, ſed ſaepe vocab. ἄλλος omittitur in tali caſu. v. Plutarch. Oper. 612. 12. Maxim. Tyr. p. 377. 4. Philoſtrat. 180. 25. 621. 29. 9 διὰ δὲ τῶν φίλων recte Veneta editio. 21 recte Interpres & Caſaubonus & Anglus οὐχ ἧττον αἱ τῶν φίλων. praeivit Veneta, in qua eſt οὐχ ἧττον αὐτῶν φίλων. 38 in breve contracta oratio ſic explicatur: ἥδεται διπλοῦν, ἅμα μὲν διδοὺς, ἅμα δὲ ὡς αὐτὸς κτώμενος; ſubauditur enim in ἅμα δὲ, verbum ἥδεται, e proximo.

55. 1 μὲν] huic particulae reſpondet δὲ v. 10. 4 recte quidem hic verſus habet, at in ſequentibus, quinto, ſeptimo & nono occurrit οἱ ter, toties in ἤ mutandum. Supplemento Caſauboni opus non eſt. 19 verba ὥστε καὶ παθεῖν — κέκρικεν inducenda ſunt, reliquiae liturarum Auctoris. nam idem dicunt cum proxione ſuperioribus. 25 δεῖ οὖν καταμέμφεσθαι. aut deeſt aliquid, c. gr. δεῖ οὖν ἑαυτοῖς ἐγκαλεῖν καὶ μέμφεσθαι. 43 f. ἐχθρὸς καὶ τοῖς δικαίοις, καὶ τοῖς ἀδίκοις. οἱ μὲν γὰρ δικαίως [poſſis quoque οἱ μὲν γὰρ δίκαιοι δικαίως] μισοῦσιν αὐτόν.

56. 10 οὗπερ]. Veneta ὅπερ, l. ὅπως, ut etiam V. D. in margine Venetae emendaverat, & Interpres expreſſit. 14 φαίνηται. 15 f. καὶ τοὺς μὲν γένει ἐγγίζοντας. Sane ἐγγίζοντες ſic nude dici pro συγγενεῖς aut ἀγχιστεῖς non memini.

57. 1 *ἕκαϛον.* pendet enim ab *ὁρᾷ* p. 56. 32. 2 f. *καὶ λȣτρῶν, καὶ γυμνασιῶν ἐπιμελȣ́μενον ὑγιεινῶν, καὶ πάντων τῶν ῥώμην ἐμποιȣ́ντων. ὁ δ' ἄρχων.* 12 Veneta *μακάριος.* forte, *καὶ ȣ̓ διὰ τȣ̃το ἡγεῖται μακάριος εἶναι.* 29 *Νισῶν* leg. illuc ducit & Caſauboni conjectura, & Venetae lectio *νησῶν* pro *Μυσῶν.* 33 Veneta dat *δι' ὧν ἐπὶ φιλίᾳ κτητὴν,* unde effici poteſt *δι' ὧν ἐϛὶ φιλία κτητή.* 36 *τῶν ἄλλων*] f. *τὸ ἀρχῶν* aut *τὸ λαῶν,* aut *τὸ ἐπιμελείας τῶν ἀνθρώπων μεταλαμβάνειν.* 38 *τὸ πράγματα.* ult. *ἐνδοξοτέρα.*

58. 4 verba *τῶν ἐν τῷ βίῳ διαφερόντων* tranſponenda ſunt in verſum tertium pone *ἀντιποιησόμενον,* *adeo, ut neminem ſit habiturus, qui cum eo ulla de re contendat earum, quae ab hominibus magni ſiunt.* 5 *τῶν ἄλλων ἐξαίρετόν τι* *quia vero oportet hunc quoque* [perfectum puta principem] *quum homo natus ſit, prae aliis peculiare quid habere, quo ſe oblectet.* 10 *ὁ μὲν γὰρ ὑπ' ᾠδῆς.* 12 *δὴ*] l. *δὲ.* 15 *τῶν μὲν τοιȣ́των.* 17 *ἡγήσατο*] i. e. *εἴωθεν ἡγεῖσθαι* v. p. 71. 8. 25 *πειραθῆναι διὰ τὴν θήραν, ἐπιθυμίας ἐθίζοντα* [ſubaudi *ἑαυτὸν*] *καρτερεῖν,* *ita ut ſe aſſueſaciat jucunde tolerare cupiditates,* h. e. deſiderium rerum cupitarum. 37 Veneta *ὥσπερ οἱ,* unde confirmatur Caſauboni conjectura *ὥσπερ εἰ.*

Orat. IV.

59. 34 *ὑπό τε ἐρ.*

60. 33 *τις*] l. *τι,* *aliquid,* ut eſt in Veneta. 36 *πετομένων.* 40 *ἐμαυτόν τε.* 40 recte Veneta

neta τόδε δέ μοι. conjeceram ante quam eam lectionem cognoſſem: πρῶτον δὲ τόδε μοι.

62. 5 τοὺς ἀστραγάλους. 20 verba Alexandri ſunt ἄδηλον ἐστιν, quibus reſpondet Diogenes: ἀλλὰ δῆλον, ἔφη, ἐστίν.

63. 1 τὸν recte Veneta. 4 poſt ἰατρὸν videtur excidiſſe: ἢ τὸν ἄπειρον βασιλεύειν, βασιλέα? οὐκ ἐστὶν, οὐδ᾽ ἂν πάντες. 10 aut κυβερνητικῷ & βασιλικῷ, aut κυβερνητικοῖς & βασιλικοῖς. 29 poſt ῥᾳδία deeſt καὶ ἀσφαλὴς, ut reſpondeat alteri membro καὶ ἀπάτην οὐκ ὀλίγην. 34 καθάπερ, οἶμαι, παιδιάν.

64. 7 f. κυριώτατα, ἃ εἰ μεμύηται, *quibus ſi fuerit initiatus, ſervat ea menti impreſſa.* 14 μένει. 15 καθάπερ] frigida & indigna ſeu Dione ſeu Diogene comparatio; ſed multa talia habet Plutarchus aliique veteres. 35 recte Veneta ὁρῶσαι. 37 καὶ τούτων. 38 αὐταὶ, *ipſae ſolae.* 41 f. καὶ ἁμιλλῶνται ἄλλας, *& contendunt alias decipere. penult.* ἠλιθίων, ut Veneta.

65. 14 εἴπερ. *ſi quidem hanc ad regnandum idoneam indolem nactus es.* 16 ἔτι] l. ἐστί. 36 τινῶν. ibidem dictio μανθάνειν τινὶ ὑπέρ τινος mihi mira & inſolens accidit: mallem igitur loco verbi μανθάνειν verbum φοιτᾷν aut θαμίζειν.

66. 2 poſt ἄλλην videtur ὑπονοητέον vel ſimile quid excidiſſe. *ibidem* praeferrem βούλεσθαι, quamvis non neſciam ſaepe cum eo βουλεύεσθαι permutari. 8 ἐπιθυμήσει πράγματος. 9 τε] l. τι. 14 προβάτων, οὐ κατακόπτειν, μὰ Δία. 24 βασιλικόν. eo ducit lectio Veneta βασιλικοῦν, unde V. D. etiam υ deleverat. 30 δάκτυλος ἢ *non*

magis rex ille, quam meus minimus digitus, ſit. tum incipit Alexander: οὐδ᾽ ἄρα — ſic diſtingu. 35 de ludo puerorum *rex* dicto v. Vpton ad Arrian. Epict. p. 83. 36 ſi male habeat vocab. παῖδες, quod vix putem, poterit οἱ γείτονες, aut οἱ εἰδότες ſubſtitui. 40 ante ἀποδρὰς videtur excidiſſe ὁ δὲ νικηθεὶς, *victus auſugit & ludit cum aliis pueris;* ludi hujus ea erat ratio, ut pila ictus pro victo haberetur & regio nomine excideret atque ad alium gregem ludentium pro privato tranſiret. v. p. 67. 3. 42 poſt δεσπότην deſidero γίγνεται βασιλεύς.

67. 24 οὐκ expungendum. *ſolum fortaſſe Iovem ferret ab hominibus quoque regem appellari.* 27 ἔφη] non Diogenes, ſed Alexander. *Ais, o Diogenes, me ludere. atqui ipſemet tu mihi ludere videris, ajebat Alexander.* 37 recte Veneta οὐδὲν ἕξεις. *ult.* vid. Herodot. p. 77. 39 ὑπεραλάμενος, ut paulo poſt διανηξάμενος. Eo quoque ducit Veneta, ubi eſt ὑπεραλλάμενος.

68. 9 πολέμιος, ut etiam Interpr. reddidit. 19 δεόμενος, *quem oportebat omnium optime hoc noſſe;* aut δυνάμενος, *qui poteras omnium optime, hoc noſſe.* non raro οἰόμενος pro δυνάμενος reperitur. 32 ἦ] l. ἢ.

69. 22 ἀμφισβητεῖ, quod res ipſa flagitat & ſequens μάχεται. 23 aut ταύτην ἐχούσης, ſcil. τὴν βασιλείαν, aut οὕτως ἐχούσης, *quamvis talis ſit,* h. e. inermis. 39 καταγέλαστος. 44 ποῖαν recte Veneta. redit enim ad ἑορτήν.

70. 2 ſi lectio marginis e Cod. Mſto petita ſit, probo & amplector eam. Alias nihil praeter αὐ-

τὴν

τὴν erit in vulgata, quod improbem, & poteſt ſic legi: *αὐτῷ τὴν αὐτὴν, eandem veſtem dant ipſi,* quam ſc. rex gerit & *dant ipſi quoque τρυφᾷν, voluptuari*, h. e. indulgent ipſi voluptatum uſum. 9 ȣ̓χ ὁρᾷς ὅτι. 11 χρόνον. 38 πλὴν ὅτι αἰπόλος. 40 τυχὸν] f. μόνον.

71. 4 δὲ] l. δή. 8 f. ὑποκοριζόμεναι, *blandis cognominibus & gratioſis appellantes*. 26 f. κινηθεὶς ὑπὸ τȣ̃ λόγȣ, τȣ̃ τύφȣ καὶ τῆς κενῆς δόξης μικρόν τι.

72. 13 aut κάλων cum Caſaubono leg. aut πάντας. 42 αὐτὸς αὐτὸν. *pen.* ἐν βραχεῖ] ſubaud. ἔπει vel ῥήματι, *ut multa paucis verbis complectar.*

73. 16 τȣ̃] ſubaudi χάριν. eſt idem atque ἐν τῷ. 18 τὴν ἕξιν ἐναντίαν. 19 dele comma. nam τῆς cohaeret cum ἐναντίαν καὶ ἀντίστροφον, *habitum contrarium illi, quo utuntur qui de indole cujuſque e vultu conjiciunt.* 25 f. εἰ ἄρα ȣ̓́τω μᾶλλον. 26 πρὸς] f. παρὰ *per*. 30 poſt δέοι pono comma. *odioſum & opprobrio nobis non eſt, nos inſtituenda noſtrum cum poëtis & artificibus & luſtratoribus comparatione, id ſedulo agentes, ubi opus & uſus fuerit, conſpici, ut exempla corrogemus.* 35 ἤ] integre dictum eſſet μᾶλλον ἤ, ſed μᾶλλον ſaepe omittitur. Pendet hoc μᾶλλον ἤ a ſuperiore ȣ̓ γὰρ ἄσχημον — *non enim dedecet nos, conſpici corrogantes undique exempla — magis, quam, qui mos eſt nonnullorum.* 36 ἔνιοι τῶν περὶ, *qui verſantur circa Hecates ſacra.* ſubaudi στρεφομένων vel διατριβόντων, vel ſimile quid. v. v. 72. 16. 74. 17.

124. 42. 201. 7. 206. 33. 45 ἄρα ἐκ ἂν εἴη σκυθρωπός.

74. 17 καὶ συμβόλαια, τυφλῦ δικαίως καὶ λεγομένε καὶ γρ. 25 In Veneta eſt διδῷν τις, unde quoque effici poteſt διδῷ τις; ſed in vulgata vitii nihil eſt. 30 f. πρόσεισι πλῦτος, aut πρόεισι τόκος; nam alias non habet προβαίνων unde regatur. 43 f. καὶ ἐυμεταχείριστον, *verſatilem*, aut ἐυπερίςατον eodem ſenſu. 44 ἐν ἐλπίδι τῦ λήσεσθαι. 45 ἐπιβλέποντος] inſolentius pro ἐπιβελέυοντος, probum tamen.

75. 1 f. ἔςω δὴ ὁ δαίμων βραχὺς. 6 ὧν ἴσμεν] Thaidem & ſimiles atque aequales illi meretriculas ſignificat. 7 ὁ δὲ δαίμων del. 12 ἐάν τε ob praecedens ἐάν. 18 τὸν πρότερον, ὃν, ὅτι. 20 αὐτοὶ *ipſi Perſae*. v. Davis ad Max. Tyr. p. 508. 21 aut delend. ὡς, aut cum ὅτως mutandum, aut ſervato ὡς leg. κέκληται. 26 aut delendum eſt ſecundum καὶ, aut leg. πρόθυμον καὶ ἀπροφάσιςον. 28 τὸν delend. 44 poſt λϛτρῶν δὲ excidit χρῆσιν vel ἀπόλαυσιν, aut ſimile. *ult.* f. ἐσθήτων τε λαμπρῶν καὶ ςρωμνῶν μαλακῶν ἐνελίξεις. notum quam delicati fuerint ſollicitique veteres circa compoſitionem rugarum togae.

76. 4 μὲν] l. δέ. 16 f. καὶ φιλοψώνων. poteſt tamen φιλοψύχων defendi, *imbellium, vitae amantium*. v. p. 78. 13. 91. 6. 20 diſtinguo & lego χορηγίας, χρημάτων βασιλικῶν [ſubaudi ὑπόντων]. 27 ἱμέρῳ δεινῷ. 32 *ſi contingat ut tali ſint intemperantiae dediti*, h. e. in foeminas inſaniant, *tunc rurſus* [h. e. non minus quam in ſuperiore exemplo] *ille genius ſe oſtendit in choregia conſtitu-*

tum,

tum, h. e. edit fabulam ſuam. nam choregi edebant ſuis ſumtibus fabulas, & in cauſa erant ut chori & actores in ſcenam prodirent. δὲ v. 33. redundat, iteratum ſchemate Herodoteo ob praemiſſum δὲ v. 28. 42 πολλῶν & ταύτας. redit enim ad ἡδονάς. πρὸς ταύτας πρόσεισι. ὁ δ' εὐγενέστερος.

77. 1 ἔνθα] f. εὐθὺς, *ſtatim*, *poſtquam ejusmodi injuriam ſibi affrixit*, *profitetur ſe rem non virilem ſuſcipere*. 5 Veneta ἄτρεπος. forte leg. εὐτρεπής, *verſatilis*, aut ἄτρεστος, *intrepidus*. 19 πρόιτω γε, νὴ Δία, τρυφῶν. 36 τρυφερὸς absque ἐν.

78. 30 recte Veneta ἐλαφρὸς. 41 f. ἀναλλόμενος, *ſubſiliens*, aut ἀναπτάμενος *ſurſum evolans*. 43 comma delendum.

79. 5 Ἰκάρου. nam Icarius diverſus ab Icaro fuit, Atticus homo, v. Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. p. 248. 24 ὁ δὲ ἀφομοιούτω. 26 ῥύμη recte dat Veneta. 37 f. ἐπιδείξεσι, καὶ βασιλέων — ſunt autem ἐπιδείξεις acromata ſeu ſpectacula omnis generis, quae ad oſtentandum ſive ingenium ſive opulentiam & ad captandam plebis auram eduntur, praeſertim recitationes Sophiſtarum. v. p. 81. 6.

80. 8 χαλεπὰ πάθη ἀνάγκη. 25 δυσφημίας. 27 ὡς αἱ [ſcil. ἡδοναὶ] τοῦ φ. 29 ἐδύναντο ob ſequens προήγαγον. 33 προετίθεσαν, οὕτως — 37 κινδυνεύει. 44 aut Caſaubonus audiendus, aut ἔρωτος leg.

81. 2 ἢ γάμων videtur ſcholium & delendum eſſe. 6 ξεναγοὶ ſunt conſcriptores militum, qui

milites mercenarios ſuis ſumtibus alebant, & aliis, regibus aut civitatibus, pro certa mercede permittebant, ut conſtat e Demoſthene. 8 f. leg. τοὺς ὡς ἀληθῶς στρατηγούς. 13 recte Veneta τοὺς ὑφ' ἑνός. 28 ὁ δὲ] ſcil. ὁ φιλοχρήματος καὶ μικρολόγος. 30 γε] l. τε. 34 πολλάκις] *forſitan*. 40 ἐξ οὗ] hic deſunt quaedam. *ult*. λανθάνων.

82. 16 οἵσποτε ἐκείνου τυχεῖν ἐπέκλωσεν ἀγαθῇ μοίρᾳ *laudemus bonum genium & deum nos, quotquot illi ſumus, quibus commoda ſors eum attribuit.*

Orat. V.

5 οὐ γὰρ οὖν τῶν πρὸς ζῆλον τοῖς ἐπιεικεστάτοις, ἀνθρώπων οὐ πιστευόντων. aut ἀπιστούντων. (pro ἀπιστευόντων Veneta dat ἀπο σευόντων, unde numquid aliud debeat extundi, viderint alii.) *non enim haec ſunt ex illarum rerum numero, quibus operam dare optimum quemque oportet, vulgo fidem illis non adhibente. penult.* αὐτοὶ, aut ut V. D. in margine Venetae, αὐτά.

83. 3 αὐτὸν, ut etiam laudatus idem V. D. 7 ſumta haec fabula ex Alexandro Myndio apud Athenaeum p. 221. 42 poſt πλανωμένους videtur ἴδῃ aut καταλάβῃ deeſſe. poteſt tamen ſubaudiri ἁρπάζῃ aut τύχῃ ἁρπάζοντα.

84. 1 ὁποῖος. 16 ante vel poſt τάχιστα deeſt εἶναι. 20 δὲ] l. τε. 25 γενομένους ob praecedens τοὺς v. 22, i. e. τούτους. 26 δὲ delendum. *ibid.* non improbanda lectio Venetae ἀποκρύπτειν. 30 aut παῖδί leg. aut θρασὺ καὶ ἀκόλαστον. 36

καὶ

καὶ ὅτι. 42 παρὰ καιρὸν] *immodice, intemperanter. penult.* καὶ ἡμᾶς. cohaeret enim cum χρὴ δεδιέναι.

85. 5 τρέπειν. Sic etiam Interpres & V. D. in margine Venetae. 13 ἄγριον ὄντα. συναγαγόντα δὴ — ob ſequens περιέχοντα. 17 ἐμβαλεῖν. 27 aut καταλαβόντα aut καταλαβέντας. 35 τὰ μὲν — ob ſequens τὰ δὲ. deinde recte Anglus κατακαίνειν emendavit. 44 ante ὀλίγον deeſt τοῦτον, quod pendet a λέγων v. 38.

86. 2 recte Caſaub. τοῦτο αὐτῷ. Veneta quoque τοῦτο dat. 4 recte eadem τῶν νεωτέρων exhibet. praeterea mallem τῷ μυθολογήματι. 15 Sollicitat Caſaubonus hunc locum abſque cauſſa. nam in ὑπολαβεῖν ſubauditur αὐτοὺς. nullam quoque video rationem quare haec oratio nequeat illa fabula Libyca eſſe p. 71. 2. promiſſa, & quare Caſaubonus ab iis neget recte factum, qui hanc quintam orationem quartae ſubjiciunt.

ORAT. VI.

1 de Diogene Cynico v. Maxim. Tyr. p. 429.

87. 4 recte Veneta μεταλλάττειν. 10 τὸ γινόμενον, *aquam forte ibi natam* aut *exiſtentem.* 14 τὴν δ' ἂν πόλιν, *ipſam urbem*, Athenas. reſpicit ad praemiſſum χώραν v. 8. opponens agro Attico ipſam urbem. 20 uſitatius quidem eſt εἰσέχοντας, v. p. 83. 24; nolim tamen propterea vulgatam damnare. 22 ἐπισκιάζειν eſt *a ſole defendere*, non *a vento*. Apparet ergo Acrocorinthum verſus auſtrum, ipſam urbem Corinthum

verſus

verſus boream, unaque Lechaeum, portum urbis, ſitum fuiſſe. recte monuit Caſaubonus ἀυτὴ leg. eſſe, verum γὰρ abeſſe debet. ἀυτὴ reſpicit ad ipſam Corinthum. 27 Κράνειον. id nomen erat luci cum gymnaſio apud Corinthum, ubi inter fontes ambulabant & frigus captabant. V. Kuhn. ad Pauſan. p. 115. 35. recte Veneta τυγχάνει. 44 recte Venetae deeſt μὲν. eadem quoque ἀυτῷ habet, unde conjicio Auctorem dediſſe σχεδὸν ἐν ἀυτῷ ἐν ὁδῷ διαγίνεσθαι.

88. 36 ὁ δὲ] ſubaudi ἀπεδίδρασκε τὸν ἀέρα καὶ τὸ σῶμα ἄχρηστον ἐποίει. & ad hunc modum poſſunt alia ſequentium huc trahi ſupplenda.

89. 1 antequam elegantem Caſauboni emendationem οἰκοτρόφοι noſſem, conjeceram ὄκνου καὶ τρυφῆς μεστοί. poſſet quoque legi οἰκουρίας σύντροφοι.

90. 3 ἀτοπώτατον] duas emendandi rationes propoſuit Caſaubonus, tertiam V. D. in margine Venetae Edit. ἑτοιμότατον. poſſet quoque conjici εὐκολώτατον aut ἀκοπώτατον. 16 φανῆναι *tam dementes ſi dediſſe.* 27 δὴ] i. δὲ. poſt ταλάντων ſubaudi a communi θέλειν κνᾶσθαι.

91. 4 ἅπαντα videtur ad χρόνον, quod modo praeceſſit, redire. 11 locum hunc expreſſit Maximus Tyrius p. 429. 25. ut obſervavit ibi Daviſius. 25 τοῦτο ὂν καὶ —

92. 12 admonitus a Caſaubono locum ſic refingo: διώκοντας οὖν τὸ ἡδὺ ἀεὶ καὶ ἐξ ἅπαντος, δεῖ ζῆν ἀηδέστατα καὶ ἐπιπονώτατα. 27 συμφορὰς aut προσφορὰς, in Veneta eſt ἐφόρους. 35 ὁ δὲ τὰ ἀυτὰ ἔφη, *ille vero* (Diogenes) *ajebat idem*

idem animalia facere. 39 f. ἥδιον. *quantum placeret.* ἥδιον ſaepe pro ἡδὺ ponitur. *ibidem* quoque καὶ recte ante διαγαγόντας praeſtat Veneta. 41 aut τῷ χειμῶνι ὑποχωροῦντας leg. aut τὸν χειμῶνα ἀποδράντας. *ult.* recte Veneta ἀπηνέμοις, *minime ventoſis.*

93. 10 ὅπως ζῆν δυνήσωνται recte Veneta. 15 πράττει. 23 recte Veneta ἐκπεπληγμένον. 29 ἐν ᾗ μὴ βλέπειν αὐτὸν τὰ δεινότατα. *in qua die non videant ſe tolerantem acerbiſſima.*

94. 3 ἔχειν. 10 recte Veneta μήτε παισὶ, μήτε γυναικί. 15 τῷ μακρὸν. 26 ἐπιγίγνεται vel ἐπιτείνεται. 29 Φασὶν. poteſt tamen etiam vulgata Φησὶν defendi, ſubaudito ἡ παροιμία.

95. 5 οὔτε] l. οὐδὲ. 7 f. τοῖς θεοῖς, καὶ παίζοντα, (εἰ δήποτε — παίζειν) καὶ πρὸς — 10 poteſt ἀνάγκη e ſuperioribus tacite repeti. mallem tamen legere μεμνῆσθαι δεῖ τοῦ θανάτου. 13 μὲν aut del. aut cum δὴ permutandum. 17 aut ὡς ſimplex, aut ὥς γε οὐ πολὺν, i. e. ὡς οὐ πολύν γε. 22 poteſt vulgata ferri. credo tamen ὑπὲρ aut περὶ ante τοῦ πράγματος excidiſſe: *aliorum hominum hoc de negotio, aut hac de vitae conditione, opinione.* 29 ἥδιον *libenter exſpectare.* 31 μεστὰ *plena*, ut etiam Interpr. reddidit. 39 poteſt βουλεύεται bonum eſſe. *deliberat ſecum debeatne circumſpicere.* pro δὲ, quod Caſaubonus expunctum ivit, exiſtimo leg. eſſe ἅτε, *quippe.*

97. 4 f. οὕτως οὐ τῷ σώματι. 8 ῥᾷον. 13 ἀποδιδράσκειν. 24 eſt abſurda & puerilis ſententia, niſi fortaſſis ad ſtatuas tyrannorum reſpexerit. 27 recte Veneta θαρρεῖν. 29 eadem rurſus recte

ὑπο-

ὑποκαταχλ. ut Caſaubonus emendavit. 34 ἄλλων, *multo magis quam alii* & ἀκούει. 40 πρότερον τοὺς ἀγ. λέοντας οἱ τρέφοντες. 44 θαῤῥῶ, *confido, ſecurus ſum.*

98. 6 σεισμοῦ aut σεισμῶν. horribilis ille terrae motus, qui Spartam evertit, evenit anno quarto Olymp. 77. v. Diodor. Sic. XI. 62. p. 471. 11 ἀπορία in Nominat. forte quoque καρπῶν excidit. 26 μῆλα] Veneta habet μᾶλα. Doriſmus locum hic non habet. forte dedit Auctor λάχανα. 19 ᾗ] *qua ratione.* ſed mallem ᾧ, ut ad καρπὸς redeat. *quo fructu.*

Orat. VII.

Haec Oratio cum ſuperiore vinculo non obſcuro jungitur. Cum enim in ſuperioris fine vitam frugalem commendaſſet, exemplum ejus in hac proponit.

13 ἔξω τῆς θερινῆς ὥρας poteſt explicari: *alia quavis, praeter aeſtivam, tempeſtate.* ſed ea inepta & incongrua huic loco eſt dictio. quare mallem ἐπ' ἐξόδῳ, *ſub exitum ſ. finem aeſtivae tempeſtatis.* 18 ἐκβαλόντες] ſcil. *piſcatores Chii. penult.* ἐπὶ] f. ἔτι. qui adhuc mare tenebant, nondum exceſſerant mari, hyeme quamvis accedente.

99. 1 καταλειφθεὶς, *derelictus.* 11 μόλις δέ πως. 14 ὁρῶ. 19 τὰ γένεια ὑγιῆ] *qui malas non totondiſſent,* qui barbam gererent integram. 20 ἐξόπισθεν] Euboeenſes frontem ad verticem uſque radebant, occiput habebant longe comatum, vid. Plutarch. in Theſeo p. 5. & Libanii T. II. p. 489.

).489. 42. 22 σκώπτων. 32 paullo propius
d veram lectionem, quae eſt ἀποταμὼν τὰ ὀπίσθια, ut obſervatum eſt Caſaubono & Anglo, lat Veneta ἀποτεμῶντα. ὀπίσθια. 39 recte Veneta φοβηθῇς. βουλοίμην. Sententia eſt: eo, quod tibi dixi, nolim terrefias. id enim, prae eo quod tibi dicam, minutum eſt. tantum enim abeſt, ut ſperandum ſit cras deſituram eſſe tempeſtatem, ut potius ne poſt quintum quidem diem ejus rei ſpem concipere liceat. Caſauboni conjecturae hoc obſtat, quod venator, nihil de lembo fracto norat, neque eum viderat; nam ſi vidiſſet, quid attinebat interrogare, periſſetne?

100. 2 ξυνέπλουν] Veneta ξυνέπλον. unde quoque poterat effici ξυνέπλεον. 4 ὅμως] *etiamſi parvum eſſet navigium, tamen periit.* parvae naves non facile pereunt naufragio: natant enim levius, neque ſubſident in arenis, aut impingunt in ſcopulos, ut graves & magnae. 5 f. ἄλλως γενέσθαι vel συμβῆναι. 11 ὑμεῖς, ut Interpres & V.D. in margine Venetae. 13 δείσας. 17 recte Veneta ἀστικῶν. 18 f. ἀλλ' ἄλλην τινὰ τέχνην ἐπιτηδεύειν. καὶ μὴν καὶ τινά μοι ἀσθένειαν. 28 perinde eſt ἧττον, an μᾶλλον legatur. 29 poteſt ὡς δὴ *quapropter* legi, idque V.D. etiam margini Venetae inſcripſerat; mallem tamen οἷς δὴ, *quibus confiſus. ibid.* non videtur Dio tam ſui oblitus fuiſſe, ut in tantillo ſpatio dictionem iteraret paulo ante prolatam v. 22.

101. 15 *ad ſolos uſus aeſtivos.* 20 f. ἐποιοῦντο] ſubaudiri debet οἱ πατέρες ἡμῶν e p. 100. 42. & 101. 35. 26 πνεύματα. 35 aut καθίστασαν aut κατέστησαν. 42 τὰ μὲν αὐτοὶ. 102

102. 4 poſt τινὰ videtur προσιόντα deeſſe. 6 f. πρὸς λύκον ἐμάχοντο. *tanquam ſi adverſus lupum pugnarent.* 11 εἴ ποτε ἁλώη τι, σίτυ ἐπελάθοντο. εἰ δὲ μὴ, πεινῶντες μᾶλλον, *ſi quid venaturae caperetur,* [aut εἴποτε δώη τις, *ſi quis ipſis carnes ferinas paſtum praeberet*] *obliviſcebantur panem: ſin minus, eſuriebant magis, quam guſtaſſent panem.* 31 ὑπομένει. 38 f. πολλὰ λέγοντες.

103. 3 εἰ δὲ μὴ] i. e. εἰ δὲ εἶχον, *ſi haberem pecuniam.* 5 diſtingue ὡς ἐδυνάμεθα μάλιστα, καὶ δύο. 13 τὰς πύργυς videtur ſcholium & delendum eſſe. 19 ἐν τάυτῳ. 32 f. διηγῦμαί σοι σαφῶς — 37 f. κάρτα δὲ τότε χαλεπὸν.

104. 17 ὑπὲρ τίνος. interrogat enim. 21 f. ὑποτελῦσι aut ἀποτελῦσι *pendent.* v. p. 106. 11. & 44. τὰ γιγνόμενα ſunt aut fructus, proventus agri, quaeſtus, v. p. 106. 8. aut τὰ ἑκάστῳ ἐπιβάλλοντα, onera, tributa unicuique injuncta. 28 ἐπιστρέψας] ſubaudi τὰς ἀκροατὰς πρὸς σύννοιαν, *reprehenſos cum aſperitate quadam auditores ad conſiderationem ſeriam rei propoſitae revocabat.* auditores incitatiore ſermone aut objurgatione ad gravitatem & attentionem revocabat. 29 *quid prohibet, quo minus publicas opes diripiamus?* 44 ἀπάγειν] ſcilicet τὴν ἐπὶ θανάτῳ aut τιμωρίᾳ ὁδόν, v. p. 106. 40.

105. 23 ἔπειτα δ' εἶπε. 36 δώην ἄν.

106. 2 ὁ δυνατὸς] ſcil. ἐργάζεσθαι, quod ſubaudiendum e ſuperioribus. 5 recte Veneta ἀπηλλαγμένοι. 11 punctum poſt ἔτη tolle. 15 πλεῖστοι. 17 αἰσχρὰ ἰδεῖν. ὥσπερ — 18 προάστειον ὄν. 25 recte Interpr. expreſſit, probante

quoque

quoque Anglo, οἴονται. qui pariter v. 27. πεποίηνται reddidit, illi ſcil. qui auſi fuerunt ex agro veſtri gymnaſii arando fructum percipere. ſi vulgata ſervetur, redibit ad priorem rhetorem, idque confirmare videntur inſequentia v. 31. τὰ τȣ̃ ῥήτορος τȣ́τȣ πρόβατα. 33 τὰ περὶ. 34 τȣ̀ς πρώτȣς ἐπιδημήσαντας idem eſt atque τȣ̀ς τὸ πρῶτον vel ἄρτι ἐπιδημήσαντας. recens advenas, *modo primum in oppidum noſtrum appulſos*. Eo quoque modo exponit Anglus & Interpres. Exemplum ſimile habemus apud Philoſtrat. p. 131. 14. ἐπειδὴ πρώτῳ ἐνέτυχον τῷ Ἀπολλωνίῳ. *quamprimum incidi in Apollonium.* 43 τȣ́τȣς ἐᾶν, recte Interpres & V. D. in margine Venetae.

107. 1 f. γῆν, ȣ̓δὲν κατέβαλλον, *nihil ſolverunt*. 18 ante καὶ τὰ νῦν videtur aliquid deeſſe. nam non ſatis apte cohaeret oratio. 27 ἄρκεια an ἄρκτεια legas, ut V. D. in margine Venetae emendaverat, perinde eſt. ἄρκος pariter atque ἄρκτος & in ſimplici & in compoſitis reperitur. 29 τἄλλα δὲ, τὰ μὲν παλαιὰ. 36 ȣ̓χ ἡλίσαμεν τὰ κρέα, *carnes noſtras ſale non condivimus, ſed pro parte maxima fumo duravimus. quicquid autem ſalitarum in promtu eſt, id omne dabimus.* 40 ὑῶν, *ſuum*. deinde recte Interpres & Caſaubonus γενναῖα, *generoſae, robuſtae, firmae, laudatae & uſu probatae carnes*. Locus, quem Caſaubonus deſignat, eſt in ejus Animadv. ad Athenaeum L. XIV. 19. p. 930. cf. etiam ad Luciani T. I. p. 9. Hemſterhuſ. & Noſtri p. 102. 40. & 108. 14.

108. 5 εἰ δὲ καὶ κέγχρων. 16 bene habet lectio: *οἱ παριόντες ἐπαφῶσιν, modo praetereuntes*

eas (uvas) *ſinant* in vitę manere, neque avellant. idem eſt dictum atque ἀφῶσιν ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ. 24 κἀκ τούτων τέκνα, *& ex illis ſuſcepti liberi.* 30 ſic lego & diſtinguo: τίς δὲ καὶ ὀρύττει ἀργύριον? οὐ γὰρ δὴ φύεταί γε. ἐνταῦθα πάντες ἐγέλων. *quis enim eſt, qui argentum, ut agrum, fodiat? Non enim ſane creſcit, ut ſeges. ad ea dicta ridebant omnes.* 36 primam criminationem *peregrinitatis* diluit in continenti, alteram *impuri & facinoroſi quaeſtus* mox p. 109. 17. 39 ἀφικόμενος: & διαδιδομένῳ aut διανεμομένῳ.

109. 3 καὶ τῶν δερμάτων, ὅσων ἂν ποτε ἕλωμεν θηρίων. 11 οὐδεὶς οἰκεῖ. τούτων ἡμῖν — viderunt quoque Interpres & V. D. in margine Venetae. ſed fere piget tam minuta & cuivis obvia perſequi. 21 recte Interpr. brevitatem dictionis πρὸς γὰρ τῇ εὐσεβείᾳ explicuit: *nam praeter quam quod pii ſumus.* ſuſpicor tamen auctorem dediſſe ἀσεβείᾳ *nam, ne dicam, tale facinus impium eſſe.* 26 τοὺς delend. 28 ἀνέπηξα εἰς τὴν ἱερὰν δρῦν, fortaſſis Neptuno ſacram. *ult.* ſic lego & diſtinguo: ἠπίστουν ὅμως. ἐπεὶ δὲ σαφῶς, *quamvis hominem dubie agnoſcerem, diffidebam tamen eum eſſe, quem agnoſcere mihi videbar. ut autem clare intellexi* —

110. 5 καὶ ὅδε, (δείξας τὸν παρακαθήμενον, καὶ ὃς ἀνέστη.) ἐτύχομεν δὲ — ſic lego & diſtinguo. *Ego ſum civis, ajebat, & hic quoque eſt. (& cum dicto monſtrabat hominem ſibi aſſidentem, qui ad haec aſſurgebat).* non patrem ſed aequalem eum dicenti fuiſſe patet e p. 111. 2. 8 τρίτον ἤδη ἔτος. 11 τοὺς μὲν οὖν, praeter Caſaubonum etiam

V. D.

V. D. in margine Venetae correxit. 17 δίψους] f. ῥίγους. firmant ſequentia: juncta fere ſemper ſunt frigus cum fame, & calor cum ſiti. Atqui noſtri hi homines toti paene congelati erant a procella. quare potius eos riguiſſe, quam ſitiiſſe, exiſtimo. 20 πυρὰν. *rogum.* 22 ἐνέτριβε, *inunxit.* 35 κρέα in plurali.

111. 12 ἄλλους Interpres & V. D. in margine Venetae.

112. 2 in Veneta eſt ὑψηλοῖς. V. D. correxit ὑψηλῆς. 14 comma poſt δοκοῦντες ponendum. conſtructio eſt: δοκοῦντές μοι ἄθλιοι καὶ πρότερον, τότε καὶ ἔτι μᾶλλον ἐδόκουν ἄθλιοι εἶναι. 18 ἀλλὰ κἂν τούτοις. 37 ad ductum Caſauboni emendo: οὐ γάρ ἐστι κῆπος αὐτοῖς. τοῦτες δὲ παρ' αὐτῶν πυροὺς ἐλάβομεν. 39 εὐθὺς τῆς θερείας] *ſtatim a meſſe.* poſt meſſem peractam. ita infra p. 187. 11. παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας, *ſtatim a beneficio accepto.* apud Photium Biblioth. p. 172. 34. αὐτίκα τοῦ ἀνακύψαι τῆς νόσου, *ſtatim a morbo ſuperato.* v. Valeſ. ad initium hiſtoriae eccleſiaſticae Euſebii, ubi notat aliquos, quibus dictio παραυτίκα τῆς ἐπιβουλῆς intellecta non fuerat.

113. 11 καὶ σὺ συνεφίσταμαι *& in aprum conſurgo,* accingo me apro confodiendo. 22 πορευθεὶς] ſcil. εἰς τὴν πόλιν vel κώμην. neſcio tamen annon hoc ipſum culpa librariorum exciderit. 28 τὴν ὗν] ſignificat aprum, non ſuem domeſticam. 31 f. καί μοι τὸ δέρμα ἐπέβαλεν, *in ſortitione partium praedae mihi pellis in ſortem ceſſit.* vel etiam ſic: καὶ ἄλλοις ἄλλα, ἐμοὶ δὲ τὸ δέρμα ἐπέβαλε, vel: καὶ ἄλλοι ἄλλα, [ſubaudi ἔλαβον] ἐμοὶ

δὲ τὸ δέρμα ἐπέβαλ. 35 ἡ μήτηρ, σὺ ἐγέλας. Sic Interpres quoque & V.D. in margine Venetae. 38 loci ſententia haec eſt: *nequeunt ſues Euboïcae alio modo* [abſque hordeo] *pingues fieri, niſi ſi quis ipſis glandes apponat.* h. e. poſſent quidem etiam abſque hordeo ſaginari, ſed opus tunc eſt glandibus. ἐ θέλȣσιν ἐσθίειν idem eſt atque ȣ̓ μέλλȣσιν ἐσθίειν, niſi in pabulum accipiant glandes. Ita apud Herodot. p. 45. 40. εἰ δὲ θελήσει τȣ́τȣ τελευτήσαντος εἰς τὴν θυγατέρα ταύτην ἀναβήσεσθαι ἡ τυραννὶς, i. e. ἀναβήσεται. dixi de hoc uſu verbi θέλειν pro μέλλειν ad Conſtantini Ceremoniale. 44 praeclara eſt emendatio Caſauboni & dubio exemta ȣ̓α pro ὦα. verum ut ei de mutando τετμημένα aſſentiar, induci nequeo. ſorba per medium ſecta & filo conſerta ſuſpenſaque ut ſiccеſcant, quemadmodum mulierculae noſtrates cum pomis faciunt, v. apud Dioſcor. I. 174.

114. 10 καὶ ante τὴν ἀδελφιδὴν recte delet Anglus, cujus rei ratio liquet. nam eadem eſt *filia* & ἡ ἀδελφιδὴ *fratris filia.* appellatur autem eadem θυγατὴρ reſpectu ad patrem habito, qui frater erat foeminae advenientis: pro cujus filia ne haberetur ab imprudente Lectore, cautus Dio ſubjicit τὴν ἀδελφιδὴν per ſuperenarrationem. 14 παρ' ἡμῶν. *ea, quae a nobis praeſtari oportet.* 20 ἐπέχων, *moras injiciens.* 21 αὐτη. 40 πατρὶ] l. πέρι. & ſic quoque videtur Anglus voluiſſe. 42 me quidem ἀπατῶν non offendit. nam pacta ſponſalia ſaepiſſime ſunt fallacia.

115. 7 niſi Caſaubono malis circa hunc locum aſſenſum praebere, poſſis quoque locum ſic conſtituere:

ſtituere: πρὸς ἀλλήλους, οἳ, εἴ γε—πενίαν, πρός γε τὸ ζῆν, *qui, etiamſi divites non aequant ob paupertatem, tamen omnibus in rebus abundant pluribus opportunitatibus ad decore vivendum.* 11 εἰ κατ' ἀλήθειαν. 18 f. αἰσχύνοιντο ἂν ἀμελοῦντες. 22 verba videntur ſic conſtituenda: ἢ τὸ τῆς θυγατρὸς φόρημα, πολὺ δὲ ἧττον τούτου — 27 poſt πένητα videtur ὄντα deeſſe. *penult.* ἀλλ' οὐδὲ τήν.

116. 3 recte Veneta παρακαθημένῳ. 11 τε] l. γε. 26 λέγει recte Veneta. 27 αὐτόν. 32 aut ὂν aut ἔθους. 37 recte Veneta τῶν ἴσων ἂν τυχεῖν. 39 καὶ deeſt Venetae leg. φιλανθρωπίας τε πέρι καὶ προαιρέσεως. 43. 44 locum hunc non expedio.

117. 1 tranſpoſitis vocabulis lege φαιάκων πέρι καὶ τῆς ἐκείνων. 5 προυτράπησαν. & ſic quoque Interpres & V. D. in marg. Venetae. 13 εἴτις ἄν. 15 εὑρεθείη, ut etiam Interpres, qui multa bene emendavit & tacite lectori ſuggeſſit: deinde leg. τὸ μή. 16 τοὺς πολλοὺς, non hic ſignificat *plebejos,* quod plerumque ſolet, ſed ſubauditur τῶν πλουσίων. 28 ſi ὑποδέχοιτο ſervetur, debet etiam deinceps legi δύναιτο & προσδέοιτο, quod etiam V. D. in marg. Venetae ſuaſit, ut referatur ad praemiſſum ἀνδρὶ πένητι; aut alias ὑποδέχοιντο [ſcil. *pauperes*] erit legendum.

118. 10 ἀγαθαὶ τὸν πλοῦτον. 18 de verbo ἀντιπαρεξάγειν egit Caſaubonus ad Polyb. in praefat. 25 τοι] l. τι. 26 ἐφ' ἑκάστου recte habet, *in unaquaque re.* 30 γενομένους. 33 οὐδ' ἀνερωτᾷν. 36 f. τί δ' αὖ? ἀγαθὸν ἐλπίζεις κ. 40 οὕτως οὖν ἐπὶ — *ibid.* προφήτας] apparet ex

hoc loco ratio vocab. προφήτης, quod ſignificat eum, qui loco & ore aliorum ad Deum loquitur eique neceſſitates ipſorum refert. *ult.* ὁ νῦν ἡμεῖς] laudantes ſcil. paupertatem, & elevantes divitias.

119. 1 συνείρηκε, *cauſſam egit pauperum*, & ſic quoque v. 5. συνειρηκέναι. poteſt quoque eodem ſenſu συνῆρκε & συνηρκέναι *ſubveniſſe*, legi. 2 τῶν φιλοσόφων τις] quis ille? quem Sophoclis locum adverſus divitias defendit? 8 πρὸς τὸ χρῆμα videtur eſſe *juxta propoſitum ſuum.* πρὸς τὴν χρείαν. *quippe qui non multa cum libertate re & inſtituto ita ferente illa de re diſſereret in libris ſuis.* 10 recte Veneta γεωργικῶ. 19 ἄγον, καὶ μᾶλλον. pendet enim ἄγον a χρῆμα. 21 εἶεν. νῦν δὲ δή. 22 σκεπτέον, ut & Interpr. & V. D. in margine Venetae. 30 μή ποτε pendet a σκεπτέον v. 22. *conſiderandum annon deficiant.* 32 f. ἀφορμῆς τῆς ἔξωθεν προσδεομένοις aut ἀφορμῆς τῆς ἔξωθεν οὐδὲν προσδεόμενα. 39 ἀναγκάζωνται, ob praecedens δέῃ.

120. 1 ἄλλως τε, καὶ ἢν μὴ τὸ τυχὸν, *praeſertim ſi ſuadeamus ipſis non opus quodcunque agendum ſuſcipere.* 4 V. D. in margine ad νυμφὰς adſcripſerat συχνὰς & γυμνὰς & πολλάς. Interpres aut hoc aut πλείστους in mente habuit. mihi placet Angli κομψούς. 5 ἵνα δὴ παρ. 8 ἐάσομεν. 12 f. νέμεσθαι φασὶ καθ' ὅλην. 19 αὐτῶν] f. ἀστῶν. 21 καὶ] l. κατὰ. 24 f. ποῖα ἄττα καὶ πράττοντες — καὶ hic loci reſpondet Latino *tandem, qualia tandem agentes.* poteſt quoque legi πόσα καὶ ποῖ' ἄττα *quot & qualia.* 27 οἱ] l. αἱ. 44 Caſaubonus addi vult εἴη ante καλεῖν, poteſt tamen,

men, quod ſaepe ſolet omitti, δεῖ hic loci ſubaudiri.

121. 2 μηδένα μηδεμιᾶς ἅπτεσθαι. 11 μήτε ἀπρεπῆ τοῖς μ. 16 μὴ] l. μὴν. *praetereaque.* 28 τε] l. γε. 29 τοιαῦτα, ἃ [vel ἅ τινα] καὶ ὧν — 35 ἄν τινος ἔριθος ἡ μήτηρ γένηται, ἡ τρυγήτρια ἐξελθοῦσά ποι, *quae conſueverit aliquam in vineam locandae ibi operae ergo exire.* ποι idem eſt ac ſi dixiſſet εἰς ἀμπελῶνά τινα.

122. 5 probo Angli δι' αὐτὸ. 7 ἔχοιεν οἱ πένητες πλέον καὶ τῷ ὄντι, ſcil. προφέρειν, quod verſu 9 ſequitur. in πλέον ſubauditur αἰσχρὰ *plus turpia & vere turpia.* 22 ἀπ' ἀγχούσης leg. ad ductum Caſauboni. Eo ducit lectio Venetae ἀπεγχούσῃ. Conſtructio eſt: μηχανωμένη ὡς ἄρα ψευδῆ καὶ νόθα εἴδωλα τῇ ἐσθῆτι καὶ χρωτὸς καὶ τριχῶν. 24 μηχανωμένῃ in Dativo, & ſic quoque credibile eſt Caſaubonum dediſſe. 25 f. ἔτι δὲ τῇ τῶν ἐν οἰκιῶν. redit autem τῇ ad ποικιλτικῇ. poſſit quoque legi: ἔπι δὲ τοὺς ἐν οἰκιῶν — ποικίλλοντας vſ. 28 ἂν τῶν duobus vocabulis recte Veneta. *nonnullas parietum partes.* 30 διορίσαι] ſubaudi δέον, niſi malis τὸ δὲ ἀρκοῦν ἡμῖν legere, id quod mallem. 32 τῶν τοιούτων. 33 ὧν Caſaubonus, Anglus οἷς, uterque bene. 42 ἢ διά τινων μίμων. 44 ἀλλ' οὐκ ἐπί γε.

123. 6 οὐκ ἐώντων] ſubaudi ἡμᾶν. alias legendum eſſet ἐῶσιν ob praecedens ἡμῖν. 19 οἰκουμένου. 28 f. οὐδὲν οὖν φοβηθέντες οὐδένα τούτων, οὐδὲ τοὺς ἐπιτιμήσοντας ἡμῖν, ὡς τὰ σπουδαιότατα τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐκφαυλίζουσι, λέγομεν, ἅπαντα — cohaeret autem cum λέγομεν ſequens

verſu 33 ὡς — V. D. in margine Venetae nihil aliud emendabat quam ψέγομεν loco λέγομεν. 34 γε] l. τε. 35 τȢ bene habet. ſubauditur χάριν vel ἕνεκα. 37 μέγιςον videtur delendum. 41 συμβολαίων. 43 ἐγκλήματα καὶ συγγραφάς.

124. 8 Ȣδὲ τοιȢτον Ȣδὲν ἀξιȢμεν ὑπ᾽ ἐκείνων γίγνεσθαι, *ab illis*, pauperibus puta. 14 recte Veneta δοκεῖ. 15 ταῖς ὥσπερ αἱ νῦν. 16 δὴ] l. δέ. 18 ἃ ὅπως ἂν ὑφ᾽ ἡμῶν *quae qua ratione a nobis ita fiant, ut* — 32 καὶ νῦν περὶ τῶν κατ᾽ ἄςυ χειρȢργιῶν vel ἐργασιῶν. 35 aut ἐπ᾽ αὐτῶν, ſubaudi ὄντας vel διατρίβοντας, aut deeſt aliquid poſt ἀπ᾽ αὐτῶν, e. gr. ζῶντας vel διατρεφομένȢς. 41 γεγόνασιν. ἡ γὰρ περὶ γεωργιῶν. 44 καὶ καθ᾽ αὑτήν. *nam diſputationem de agri cultura & univerſe de vita decora & indecora, palam eſt vel ſolam per ſe probis & commodis hominibus multo ſtudio dignam eſſe.*

125. 3 λόγȢ. *de rebus memoratu non indignis.* 4 f. ὡς Ȣκ ἂν λιπόντος. 5 λέγοντος, εἰ περὶ. 8 ἁμαρτάνοιμεν. 25 f. παραδείγματος. ὁ γὰρ συνείρων καὶ συναγείρων ὁπȢδήποθεν ἄλλως, Ȣδὲν ὄντα πρὸς τὸ προκείμενον συνείρων τὰ εἰρημένα. *nam qui nihil ad rem facientia undecunque conſarcinat, & ea, per quae nihilo fiat clarior propoſita quaeſtio, is non prorſus ſine cauſſa reprehenditur, ſi forte fiat, ut reprehendatur.* 27 σαφεςέρȢ. & ſic quoque Caſaubonus & V. D. in margine Veneta.

126. 2 ἐκλέγοντα, καὶ ἀναφροδίτȢ. nam praeceſſit μηδένα. 3 f. τῶν Ȣκ ἐρώντων κέρδȢς. *lucri ergo, quod captant non amantes, ſed amorem ſimulantes.* 4 γιγνομένης. redit enim ad μίξεως. indi-

cat

cat tamen ſequens συναγαγοῦσαν deeſſe aliquid vſ. 2. fortaſſis dedit auctor ἐκλέγοντα, μὴ δ' ἀνάγκην ἐπιτηδεύειν ἀναφροδίτου μίξεως καὶ ἄνευ ἔρωτος τῶν οὐκ ἐρώντων κέρδους ἕνεκα γιγνομένης, συναγαγοῦσαν — 12 aut prorſus delendum ἃ, aut cum τὰ mutandum. τὰ πρότερον *olim.* 20 αἰσχυνομένοις. redit enim ad κτήνεσι. 24 ἀποτελοῦσι. 33 μήτ' ἐπιτρέπειν τὰ τοιαῦτα — ſubaudi φαμὲν δεῖν, *porro quoque affirmamus neque legiſlatori licere ejuſmodi quaeſtus permittere.* 42 μὴ, τόγε παντελῶς, ἐάν. 43 f. ἀκόλουστα, ſed non urgeo. *penult.* στέλλειν hic poſitum pro ἀναστέλλειν vel καταστέλλειν vel ὑποστέλλειν vel συστέλλειν. *ult.* locum hunc citat Stobaeus cap. 2. p. 30. 41. ſine magno lectionis diſcrimine.

127. 11 κατὰ delendum. *habens eadem inſignia honoris juſte debiti, eandem rationem, eandem cognitionem uſu comparatam rerum honeſtarum & turpium.* γέγονεν vſ. 12 cohaeret cum ἔντιμοι & ἔχον. 15 τολμῆσαι, ut emendat Caſaubonus, extat in Veneta. 19 αἰσχύνην] leg. ἰσχύν. etiam alibi junguntur ἰσχὺς & ῥώμη, & differunt nonnihil. ἰσχὺς ſignificat conſtantiam, tenacitatem propoſiti; ῥώμη robur in impetu faciendo, firmitatem in tenendo & peragendo. Etiam Latini *vim* & *robur* jungunt. Livius XXI. 5. *quod virium, quod roboris erat.* 22 ἄτιμοι μοιχεῖαι ſunt quae fiunt in corpora ἄτιμα. patet e vſ. 25. 23 καὶ ἀνέδην [per ε] γιγνομένας *laxatis frenis.* nam alias idem eſſet ἀναίδην dictum atque ἀναισχύντως. 26 f. ὕβρεων ὑφηγοῦνται; [aut ἄρχονται] οὐχ ἥκιστα παρέχουσαι. 31 ἐνεργῆσθαι pendet ab οἴεσθαι vſ. 21.

ſi autem ad ὅτι vſ. 24. referas, legendum erit ἑυρηται. & fortaſſis ob hanc cauſſam appoſuit Morellus aſteriſcum. 34 τὰ τοιαῦτα] ſcil. τὸ ἄρχειν καὶ νομοθετεῖν καὶ δικάζειν. 35 *o quam admirabilem medicinam intemperantiae reperiſtis*. eſt cavillatio. φάρμακον σαφροσύνης eſt *res, per quam efficitur & comparatur temperantia*. ſic infra p. 367. 16. φάρμακον eſt *res, cujus ope aliquid impetrari poteſt*. apud Philoſtratum p. 90. 6. φάρμακον ὕπνȢ eſt *medicamen ſomnum arceſſens & conciliens*.& p. 274. 2. μεταβολῆς φάρμακον *mutationis cauſſa*. πρὸς ἀλυπίαν φάρμακον κράτιϛον ὁ λόγος dixit Plutarch. Conſol. ad Apollon. p. 103. fine, quod φάρμακον ἀλυπίας idem dixit p. 114. 25. Delendus ergo aſteriſcus. nihil deeſt. nam in ὅπως ſubauditur ὁρᾶτε aut δέδια. alio quidem modo tentavit h. locum Hemſterhuſius ad Lucian. T. I. p. 467. item Valeſius ad Harpocrationem, ſed apparet eum ſatis expenſum a viris doctis haud fuiſſe. *penult*. aut delendum δὲ, aut cum δὴ mutandum.

128. 13 ἐπὶ τὰς ἑϛιάσεις. aut deeſt aliquid. 21 πολλὴ ȢΝ ἀνάγκη. 24 ἀλλὰ] f. ἅμα aut πάνυ. 28 Δία. majore prima litera. 32 poſt ἄλλων comma ponendum eſt & κόλπȢς ſubaudiendum; non enim cohaeret cum πολλῶν & δώρων. 34 f. ἔτι δ' ἐν ποταμοῖς καὶ ἐπὶ κρηνῶν ȢΚ ἀπεικὸς — 42 ἅτε Ȣ περὶ πενιχρὰς vel περὶ κόρας πενιχράς. *penult*. μακαρίας.

129. 7 αὐτȢ. 14 παρθενίαι. 15 πολλοί, ut etiam Interpr. & V. D. in margine Venetae, niſi malis πλείȢς. 16 ἅτε, ut etiam rurſus iidem.

20

20 f. ὅσοι δ' ἂν καὶ φθάνωσι σωθέντες, κρύφα. 25 ἁπλῶς] f. ἀμελῶς, aut φαύλως. 34 παρανομωτέραν. 36 οἷς τά γε γυναικῶν, αὐτῶν σχεδόν τι τῶν ἐλευθέρων. 40 aut ἴῃ leg. cum Caſaubono, aut εἶσι, *it.*

ORAT. VIII.

130. 15 Elegans quidem Caſauboni conjectura αὐτὸς αὐτῦ. Sic ſane Graeci ſolent. poteſt tamen hic loci ſufficere αὐτῦ. *ſemet ipſum enim non audiebat, quamvis clamaret quam clariſſime & acerrime.* 22 τῇ παῤῥησίᾳ.

131. 15 ἄφρονες. 16 ἐπιδημεῖν. 20 ταῖς. 31 εἰ σπληνὸς. 38 poſt ἢ ἐκεῖνος ſubaudiri poteſt ὑπ' ἐκείνων. poteſt quoque librariorum incuria excidiſſe. circa χαλεπώτερον ὂν Anglo conſentio.

132. 3 poſt μαθητῶν excidit ὅμιλος aut ὄχλος aut πλῆθος, aut ſimile quid. 5 excidit e Morelliana vocabulum, quod in Veneta eſt, ubi legitur ἀναγινωσκόντων ἀναίσθητα συγγράμματα. 9 κινέντων] in Veneta eſt propius a vero κινόντων, unde recte V. D. in margine effecit κρινόντων, quod etiam Anglus ſuaſit. 12 ὅταν] l. ὅ τι ἂν *quidquid tandem.* 18 ἀπῄει. 19 recte Veneta διὰ τῦτο. 23 καταψήχοντας *demulcentes.* 36 f. σωφρονιστὰς. *eos, qui reddunt homines ſapientes & modeſtos.*

133. 3 Veneta habet ἔχοντας, ἕψοντας ἁλὸς καὶ θαλάσσῃ, unde efficio: τὺς νῦν ἔχοντας, ἕψοντας ἐξ ἁλὸς, καὶ θαλάσσῃ τὴν πιμελὴν *homines haud inſubidos ex ſale coquere & maceratum aqua marina adipem.* 11 Interpretabar dictionem

ὥσπερ

ὥσπερ αἱ γυναῖκες, ut homines imbelles mulieribus ſimiles, antequam ingenioſam & veram Valeſii emendationem noſſem ὥσπερ αἱ αἶγες, quae confirmatur a p. 140. *ult.* habetur illa Valeſii conjectura in ejus Emendationibus p. 50. 14 τὸ κοινὸν τῶν Θετταλῶν exponit Valeſius eodem loco. deinde deeſt aliquid, f. τῶν ἀντιπάλων δὲ εὑρήσεις [vel ὄψῃ] μηδένα αὐτὸν φοβούμενον, *non conſpicies eum timere adverſariorum quemquam.* 31 ἀνδρὸς ἰσχυροῦ *virum fortem ſubigere non valentes.* 34 διέσπασαν ἄν, οὓς κ. 37 γένωνται recte Veneta. 39 κρίνουσιν] f. ἐκκλίνουσιν. 42 οὐ παίονται, *prorſus nullas plagas accipiunt.*

134. 7 eſſet quidem paullo ordinatior dictio ſi poſt πῦρ ſtatim ſequeretur ὥσπερ ἐνίοτε — σβεννύουσι, e vſ. 9. & 10. poteſt tamen vulgatus ordó nullo incommodo tolerari. 13 Veneta paullo a vero propius dat ἀποκτεινύοντες. leg. ἀποκτιννύντες, nam verbum eſt ἀποκτίννυμι. 25 οὐχ οὗτος ὁ τρόπος τῆς μάχης, ἀλλ' ὥσπερ Ὅμηρος φησί. caeteris omnibus deletis ut ſupervacaneis & a ſupino librario e ſuperioribus perperam repetitis. 39 ἔνεστι] l. ἐστὶ. *penult.* ὡς τὸ πολύ.

135. 6 ὁ κράτιστος ἀνὴρ ὁρᾶται. κράτιστος δὲ — 9 συνεχῶς] l. συνεῖναι. 17 σὺς ὤν. ut etiam V. D. in margine Venetae notaverat. 19 ὄλεθροι. de dictione ἄνθρωπος ὄλεθρος v. Hemſterhuſ. ad Lucian. 20 παρὰ τὰς θ. 27 poſt ἀγῶνα deeſſe ἀγωνιζομένῳ res ipſa clamat & vidit Caſaubonus. At ejus de ἀθέτων conjecturae nolim ſubſcribere. ſi quid mutandum, mallem ἀνοήτων, ſed poteſt vulgata ſervari & accipi, ſive ut accepit

cepit Interpres pro *improborum*, *reprobatorum*, paſſivo, ſive active, *nil curantium*, *nil penſi facientium*, *levium*. 31 ὃ δὲ γὰρ ὅτε καὶ αὐτὸν Ἡρακλέα *nam ne tunc quidem*, *quum ipſum viderent Herculem*. 33 ὀδὲν ἔμελεν.

136. 29 ἀπολεῖν *perdere*. 32 καὶ τῶν πρὸς ἑσπέραν. 41 ἔλυσε μὲν τὴν ζώνην. 43 f. συγγενόμενος δὲ ἀπήει καὶ δείξας — 45 μένειε, quod Caſaubonus ſollicitat, probum eſt. ſed in πρὸς eſt vitium, pro quo mallem πρόσω. *neque manere unquam alicubi in gratiam mulieris procul a ſua ditione*.

137. 10 ἐνόμισε] ſcil. Euryſtheus. 15 βραδύτερος recte poſt Interpretem Caſaubonus. 23 ante ἔργα videtur μόνον excidiſſe. idque Interpreti quoque ſuboluit. 26 ἐξεφέρει, ob ſequens ἐκάθηρεν.

ORAT. IX.

138. 17 εἶναι, ὡς καὶ τὰ νοσ. 23 ὅτι] l. ὅτε aut ὅταν aut εἴ πῃ *ſi quando canis objurgaretur*. τὸ τοῦ κυνὸς] ſubaudi ὄνειδος. 25 τὸ λοιδ. ut etiam V. D. in margine Venetae. 26 γὰρ delendum. nam τοὺς κύνας dependet ab ἕπεσθαι. 35 νομίζωσι. 45 ἀπὸ τῆς Ἰωνίας leg. e Veneta. *ult*. ἀπὸ delend. neque eſt in Veneta.

139. 2 ἑτέροις, καὶ βραχύ τι ἀκοῦσαι λέγοντος, ἢ βελτίους γενέσθαι. ἐδόκει γὰρ — poteſt quoque dictio καὶ βραχύ τι ἀκοῦσαι λέγοντος poſt αὐτὸν vſ. 1. referri. 15 καὶ ἔπαιζεν, ὥσπερ εἰώθει, utrumque jam obſervavit Interpr. ut alia multa,

multa, in quibus eum laudare brevitatis ſtudio parcam, nullo contemtu, nulla diſſimulatione.

140. 5 ϛρεφομένῳ. 6 φέροντι. 11 γένοιντο, ut etiam Interpr. & V. D. in margine Venetae.

141. 15 νῦν εἰ, ἢ πρότερον. 16 f. δειλίᾳ σύνει ἥττονι. 17 cum non ſoleat Dio Attice loqui, mallem δεήσῃ, aut ſi δεήσει ſervetur, addi σοι. δεήσει σοι τὸ λοιπὸν, *opus tibi erit.* 30 ϛρατηγὲς corruptum eſt. ſententia flagitat ἐχθρὲς aut πολεμίὲς, aut ſimile quid. 21 ὄφελος ἐ μικρὸν aut ὠφέλειαν ἐ μικρὰν. 31 ἀποῤῥήξας] ſc. τὸν δεσμὸν. 36 πολὺ] l. πολλοί. *ult.* f. καὶ τόπε ἠπόρεν.

ORAT. X.

143. 8 ἀμελὲς αὐτοῖς εἰδέναι περὶ τ. φ. 14 πράττοι. 17 μὲ] recte Veneta με. dicunt enim Graeci ἀποδιδράσκειν τινα cum Acc. *ab aliquo aufugere.* 29 poſt καὶ deeſt aliquid, e. gr. πρὸς δὲ καὶ πρᾴε πεπειραμένος ἐμὲ [aut πρὸς δὲ καὶ ἐυ παθὼν] ἀπέδρα. δῆλον γὰρ, ἔφη, ὅτι σε ἀγαθὸς γενόμενος, ἡγεῖτο πονηρὸν. *non ſolum, ajebat ille viator, mali nihil paſſus a me ſervus meus, ſed etiam me mitem expertus, tamen aufugit. Malum te ſcilicet exiſtimabat, ipſe probus, reſpondebat Diogenes.*

144. 30 ὅτι κάκιϛον *quam peſſimum.* 37 ὅς. in ἀδίκημα ſubauditur τὲτε, & integra dictio foret σὺ δὲ ἴσως μικρὸν ἀδίκημα τὲτε οἴει εἶναι, ὃς ἄνθρωπον ποιεῖ πονηρότερον. 38 δεῖν in Infinitivo.

nam

nam pendet ab οἴει, *exiſtimas oportere.* 41 δαὶ] δὲ commendat V. D. in margine Venetae, neque ſperno.

145. 9 ἀμελεῖν τε αὐτῶν τὰ ἀνδράποδα, vel quum in Veneta ſit ἀμελεῖν αὐτῶν τε καὶ ἀνδράποδα, legi poteſt ἀμελεῖν αὐτῶν βρέφη τε καὶ ἀνδράποδα. 11 τὸ μέν τι [non τοι] & ſic quoque exſtat in Veneta. 12 τὸ δὲ καὶ ἡγέμενα. 44 Veneta ſic locum hunc exhibet: γίνεται. πρὸς οὐδὲν μᾶλλον τυγχάνει ὧν αὐτῶν. unde efficio haec: μὰ Δί', οὐκ ἰσχυρότερος οὗτος γίνεται πρὸς οὐδὲν, οὐδὲ μᾶλλον τυγχάνει ὧν δεῖ αὐτῷ. *per Iovem nulli rei peragendae ſit aptior & robuſtior, neque propterea conſequitur magis ea, quae vult.*

146. 1 νοσηλεύεις. ob praecedens ζητεῖς. 19 recte abeſt μὴ a Veneta αὐτοὶ idem eſt atque μόνοι, quod exſtat in margine annotatum. 23 συμφέρει. 24 ἀποδώσομαι in Indicativo futuri recte dat Veneta. 29 ἀποδῶται. 38 poteſt ἐφ' οὗ defendi, ſi reddatur *in qua re.* mallem tamen ἀφ' οὗ vel ὑφ' οὗ.

147. 5 recte Veneta καὶ πολλά. 23 ὥστε δηχθῆναι ἢ λακτισθῆναι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν — verba ἢ λακτισθῆναι ſuggeſſit primum conjectura e verſu 21. petita, deinde reperi quoque in Veneta. imitatio eſt Xenophontis Anabaſ. 3. p. 204. *penult.* ed. Hutchinſ. 33 οὐκ ἔμοι γε. *mihi quidem non videtur. ult.* f. ὀρέων *mulabus.* ſi tamen bene habeat vulgata, videtur proprie ad aves domeſticas, gallinas, anſeres &c. pertinere, v. p. 148. 10.

148. 15 f. διαφθείρας, καὶ ἀπορρήξας τὰς χορδάς. 31 καταδῦναι τὸν ἥλιον] Latiniſmus

eſt

eſt *condere ſolem aliquo in opere*, pro, eum occidentem videre. Sic apud Lucian. T. II. p. 133. 20 κατεκρύψαμεν αὐτοὺς, pro εἴχομεν κατακεκρυμμένους *evecti fuimus extra conſpectum eorum.* Ita fere apud Xenophontem Cyropaed. p. 327. 4. edit. Hutchinſoni minoris. ἐμὲ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καταδύουσιν ἐπ' αἰσχύνῃ. *faciunt ut prae pudore in terra me abdam.* cf. *ibid.* p. 326. 7. 37 aut hic quoque e Veneta ſervandum eſt ἢ ante ἴπους loco τῇ, aut deinceps quoque vſ. 38 loco ἢ ſubjiciendum eſt τῇ, ut utriuſque loci par ſit ratio. poſterius malim, ut ſit ἢ ἀνθρώπου τῇ θεῷ, id eſt *putaſne homine uti nos pari ratione, atque deo, poſſe. penult.* ἔγωγε.

149. 12 locus hic recurrit p. 157. *init.* 21 ἅτε δὴ διὰ γλωττῶν *quippe qui e lexicis cognita haberet ea vocabula, quae diis propria & uſu frequentata eſſent.* αἱ γλῶτται ſunt vocabularia, in quibus exponuntur voces alicui genti propriae. in τὰς φωνὰς ſubauditur τῶν θεῶν. 32 probo Angli καὶ ἀποκτιννῦναι. 35 recte Veneta ἀπώλετο unico λ.

150. 19 καὶ ſecundum deleri oportet. 22 κατὰ τρόπον eſt *ita ut oportet*, vid. ad Arriani Epictet. diſſert. p. 34. *ult. edit. Vptoni* a nobis dicta. 26 aut κατὰ τὴν ἡμέραν leg. eſt abſque ἑκάστην, aut καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 29 f. ὁ δὲ ἐπελαθόμην περὶ τ. & id quoque Interpres expreſſit, quamvis ex eo ſatis colligi nequeat eum ſic legiſſe. 37 νόμιμον] *conjugium filiorum cum matribus ſancire legibus & Thebanae reipublicae injungere.*

151. 9 μὴ] l. ἦ. interrogatio ironica. *Itane vero, ſane vero, nempe. Oedipus nempe explicuit aenigma? qui neſciebat a Sphinge ſe juberi hominem noſſe.* Interpretem hic loci Veneta in errorem induxit, in qua exſtat ἀκήκοας. ſed rectum eſt Morellianae ἀκηκοὼς *non intelligens.* 14 λέγειν τὸ ἐρωτώμενον. 17 ἢ ὅτι Σωκράτης videtur ſcholium praemiſſi τοῦ ὀνόματος ideoque delendum eſſe. aut ſaltim deleri oportet ἢ, ut ὅτι Σωκράτης ſit ſuperenarratio praemiſſorum, quibus adjuncta eſt. 20 l. ἑῶσαν. quo Veneta ducit, in qua eſt ἑῶσα. Saepe autem in ea ν finale excidit. in καὶ νῦν ſubauditur e ſuperioribus repetendum διαφθεῖραι *& antea corrupiſſe, & nunc corrumpere, nihil eos ſinentem noſſe.*

ORAT. XI.

152. 2 ἰσχύοι. *valeant.* 6 καὶ ὅταν. vid. ad p. 158. 18. 22 ſi εἰ ſervetur, leg. erit ἡγήσεσθαι & ὑπολαβεῖν ἀξιώσετε θεῖον, aut alias deleto εἰ leg. ἡγήσασθαι & ἀνέχεσθαι vſ. 29. 33 καὶ delend. 38 poſt μέγιστα videtur οὖσαν deeſſe. 39 τὴν παρ' ἐκείνων δόξαν poteſt recta & proba videri dictio. παρὰ cum Genitivo in ejuſmodi locutionibus idem valet atque περὶ cum Accuſat. v. Kypke Obſerv. ad N. T. p. conjeci tamen aliquando τὴν πάτριον ἐκείνων δόξαν.

153. 2 αὐτῶν recte Veneta & editio Rhodomanni. 4 aut poſt δὲ, aut poſt ὅμως deeſſe puto τοῦτο ποιήσειν. 6 πρὸς ἡδονῆς in Genitivo. 11

 ἐχο-

ἔχοντες. 24 ὡς] l. καὶ. 34 ταῦτα] f. τὰ τοσαῦτα aut τἄλλα.

154. 4 παθόντες. 18 lectio in margine poſita etiam Rhodomanno in mentem venit & ita placuit, ut eam in texto, quale dedit, exhiberet verteretque *exiſtimare, non poſſe formam ſuam vincere.* 27 f. αὐτὴν αὐτῷ, aut ſaltim, ut eſt in Veneta, αὐτὴν abſque αὐτῷ.

155. 38 περὶ θεῶν φανερῶς ἐ τἀληθῆ. 41 ὠφελέμενος an ὠφελεμένες praeferam, mecum ambigo.

156. 3 f. μόνον δ' ἐπιδεῖξαι [vel μόνον δὲ πρέργε ἐστὶ δεῖξαι] τἀληθὲς ὡς ἐκ ἔλεγεν, vel ὡς ἐ περὶ παντὸς αὐτῷ γέγονεν, *ſed id ſolummodo volo agoque ut demonſtrem verum ab eo plurimi factum haud fuiſſe.* v. p. 157. 20. 7 λέγω. & ſic quoque Rhodomannus. 10 ἐκείνοις. 11 editio Veneta hic loci recte ὤκνει dat, quamvis paullo ante vſ. 6. cum Morelliana conſentiat. 30 Rhodomannus, qui diſſertationem hanc Trojanam pone Q. Calabrum eodem anno, quo Morellus Dionem, in lucem protulit, hic edidit παρὰ θεῦ. credo aut παρά τε πυθέσθαι τῶν θεῶν, aut παρὰ τῦ Ἑρμῦ πυθέσθαι legendum eſſe. 36 f. ὑπ' αὐτῶν λόγυς. 44 σχεδὸν] id eſt ἵνα ὕτως εἴπω. locus integer & ſanus eſt, quamvis Rhodomanno ſecus fuerit viſum. *penult.* Veneta ξενίει, unde effici debuerat ξυνίει *intellexerit.* eodem tendit, quod Rhodomannus dedit ξυνίη.

157. 10 conjecturas Rhodomanni ad h. locum refutat ipſe Dio ſupra p. 149. 13. ubi haec ipſa habet paene iiſdem verbis. 24 φαίνεται aut φανήσεται.

αεται. 27 ψευσμάτια. 29 ὑπὸ delendum. 37 aut ἄλλοις, ſubaudi τόποις, aut ἄλλοσε, eodem ſenſu, *alibi.* quod ſi autem ſequaris lectionem Venetae, quae pro ὅπȣ dat οἱ, legi erit καὶ ὑπ' ἄλλων γιγνόμενον, οἱ μ. τ. ψ. *ult.* καὶ βεβαίαν ποιῆσαι aut καὶ τοῖς ἀκȣ́ȣσιν ἐμποιῆσαι τ. ε. δ.

158. 12 f. ȣ̓ προσιθεμένῳ. *ad auditorem aſſentientem attendentemve nihil quidquam narrant.* 13 τῷ ἀκροατῇ ȣ̓δὲν, ȣ̓δ' ἐν τῇ αὐτȣ̃ χώρᾳ, *neque rem ſuo quamque loco proferunt.* 15 recte Veneta λάθοιε, quod idem eſt atque λάθοι, *ſed ita narrant, ut falſum id eſſe non deprehendatur.* 18 ἄλλως τε, καὶ ὅταν. ſaepe tamen alibi quoque in hac formula καὶ abeſſe obſervavi. 19 λέγȣσιν οἱ ψευδόμενοι. 36 f. ἐπειδὴ ȣ̔́τως ἂν ὠργίζοντο. 43 πᾶσι παντοδαπὰς συμφορὰς. In πᾶσι vitium nullum eſt, ut viſum fuit Caſaubono, ſed ſubauditur γιγνομένας aut συμφερομένας, & idem valet atque πάντων. non poſſum tamen diſſimulare notam a V. D. in margine Venetae ſcriptam; quae monet, loco πᾶσι ſufficiendum eſſe πάθη. elegans profecto conjectura, etiamſi forſitan vera non ſit. ego quidem haud dubitem eam probare. *ult.* poſt ἁλώσεως videtur aliquid excidiſſe, e. gr. ȣ̓δαμȣ̃ γὰρ ἄλλως, ἢ ἐκεῖ, μείζω κακὰ ἐςὶν ἰδεῖν. *nullibi enim majora mala, quam in urbium expugnatione videre eſt.*

159. 5 γυναῖκας] ſubaudi πλείȣς. mallem tamen additum videre. 11 δυναμένας. 18 poſt πυρὸς excidit καὶ. ſubauditur a communi βοὴν *aeris crepitationem & ignis, clamoremque hominum, quorum hi ferro confoſſi cadunt, alii e tectis deturbati.*

bati. 20 ἐπ' ὀλίγον recte Veneta, quod non oportebat Rhodomannum reprehendere. *paulo poſt futurae.* 21 ἃ delendum eſt, perperam e voce proxima repetitum. pro τυχὸν mallem quoque παρέχον. *quum in ejus poteſtate fuiſſet poſitum.* 22 Rhodomannus, Caſaubonus & Anglus nonnulla hic loci recte viderunt. legendum igitur eſt: καὶ μεθ' ὅσου τἄλλα εἰώθει διηγεῖσθαι πνεύματος, *& eo, quo reliqua ſolebat narrare ſpiritu,* aut καὶ μέθ' ὅσου τἄλλα εἰώθει διαίρματος, *qua elatione.* 28 στρατείαν. 31 aut παραδοξοτέραν aut μᾶλλον παράδοξον. *decebat magis ea narrare, quam pugnam Scamandri cum Achille, aut cum Vulcano, item pugnas deorum* — 39 ἐστὶ δέ τοι αὐτὰ τὰ λ. ſed totam hanc Homericam rheſin expungendam eſſe, recte monuit Rhodomannus. ſcholium enim eſt ad v. 20. pertinens.

160. 5 recte Veneta ὀλοῆς. 7 κύνες πρὸς τῆσι θύρῃσι. 30 ἐκεῖ] l. aut ἔτι, aut ἐπεὶ pro ἔπειτα, *deinceps.*

161. 9 f. μέγιστα ὄντα τῶν γιγν. 14 f. θάνατον καὶ ἄλλα, ἃ ἔμελλε χαρίεσθαι, οὐδαμοῦ φαίνεται ὑπισχόμενος. 17 ἀναστρέφειν] id eſt ἀνατρέπειν. *omnem rerum veritatem evertere.* 21 ἐγὼ ἂν ὡς ἐπυθόμην] apodoſis & perfectio hic coepti ſermonis habetur p. 162. 40. in illis ὡς ἂν ἥκουσα παρ' ἐκείνου. Placet ſibi Dio in longis excurſionibus in medium ſermonem interponendis, quae interdum tam ſunt prolixae, ut ſui videatur oblivifci & filum vix reperias. 36 f. ἀπιστεῖσθαι vel ἀγνοεῖσθαι, aut ἀγνωστεῖσθαι, omnia iſta eodem ſenſu: *ignorari* aut *ignorabilia facta fuiſſe:*

aut αἴϛεϑαι quod eodem redit. 39 f. εἶναι δ' ἐκεῖ καὶ ταῦτα.

162. 9 ταὐτὰ πάντα *eadem omnia.* 14 f. Φατέ. 17 ἄλλες δέ τινας flagitaret indoles ſermonis. praeceſſit enim τὸν μὲν Στησίχορον λέγειν. quia tamen ſequitur δύνανται vſ. 22. nolim quidquam mutare. Oratio eſt deſultoria ab obliqua ad rectam & rurſus. 28 δὴ] l. δὲ. 32 μηδὲν ἐμμέτρως. 40 mallem ante μάτην punctum poni, ut ea vox periodum integram efficiat ſola. *Fruſtra. ult.* aut poſt ὀνομάζομεν deeſt ὀνομαζομένας. aut potius leg. κατὰ ταὐτὸ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὀνομάζων, ut redeat ad ἔφη v. 43.

163. 20 Κυψέλε unico λ. 31 f. αὑτῷ τὲς γάμες. 43 poſt ἀφικέσθαι, aut circa, deeſt συνέβη.

165. 2 f. τὴν μὲν γὰρ Πελοπιδῶν οἰκίαν οἰκεῖαν ἔχειν, Κλυταιμνήϛρας συνοικέσης. *nam Pelopidarum gentem matrimonio Clytamneſtrae cum Agamemnone contracto ſibi obligatam & addictam habere.* 20 f. αὐτῷ πολεμίες. 44 εἰ δὲ καὶ Ἀλ —

166. 19 ἀφικέσθαι] Verbum hoc non ſolum *advenire*, ut plerumque, ſignificat, ſed etiam, ut hic loci, *abire*. & recte Rhodomannus vertit: *quum potuiſſent ejus profectionem impedire.* Significationis hujus exempla ad Herodotum dedi. Iuvat alia hic afferre. Noſter infra p. 170. *ult.* ἀφικέσθαι poſuit pro *in bellum proficiſci.* & p. 171. 20. Lucian. T. I. p. 629. 68. v. Kypke Obſerv. ad N. T. p. 157. 21 μάχεται] ſubaudi: πρόσεχε τὸν νεν τοῖς μέλλεσι ῥηθῆναι.

167. 6 f. εἰ δ' οὖν οὕτω γέγονεν, ὥς φασι. 12 ἐνενόησαν, μηδ' ἐκώλυσαν. 13 μηθένα] ſententia flagitat πειραθῆναι, *haec talia ſuſcipere.* 16 poſt τελευτῶν deeſt ἀποδιδράσκειν vel ſimile quid.

168. 17 συνεκάλει. 33 recte Veneta τρυφῆς & editio Rhodomanni atque Interpres. 39 ϛρατείας. 41 μεγάλων ὄντων. *ult.* f. ἡγούμενος ὑπ' αὐτοῦ ἀφηρῆσθαι.

169. 1 rurſus ϛρατείας. 4 τινί. 21 αὐτόν. 22 f. ſic diſtinguendum & leg. eſt: ἢ ὁ πατήρ, ἢ τῶν ἄλλων, τοσούτων πολιτῶν ἀπολλυμένων. *quis eum toleraſſet, aut fratrum, aut pater Priamus, aut reliquorum quis? tot civibus pereuntibus.* ἀλλὰ πάντες [ſic eſt in Veneta] γὰρ ἀντείχοντο αὐτοῦ, κινδυνευούσης — 40 recte Veneta ἀληθὲς τὸ τῆς ἁρπαγῆς.

170. 28 f. μηδένα μήτε κωλῦσαι ἐξιοῦσαν. 32 f. πρεσβυτέραν οὖσαν. 34 f. οὗ οὐδὲ λέγεται. *Deiphobo, quem ne amaſſe quidem dicitur Helena, nupſiſſe.* 41 γὰρ] l. δέ. 44 τῆς δυνάμεως] ſententia flagitat τῆς ϛρατείας.

171. 1 ἄγνοιαν] *abſurditatem,* aut *delictum.* ſaepe ἄγνοια pro ἄνοια *dementia* aut ἁμάρτημα ponitur. 9 f. μάλιϛα μὲν εἰ ἀπαιτοῦντες ἔλθοιεν. *praeſertim ſi amice eam repetitum veniſſent, aut negata, bellum a ſe inferendum oſtendiſſent.* 44 γε] l. τε.

172. 10 δὲ] f. οὖν. 24 προσκεχώκασι *magnam maris partem aggeſta humo excluſerunt.*

173. 22 μαντεύσασθαι *vaticinaſſe.* 24 comma poſt τούτων ejiciendum. *penult.* acquieſcerem lectioni

lectioni πρὸς & interpretationi, quam Caſaubonus & Anglus afferunt. Quum tamen in Veneta & Rhodomanni editione πέρας inveniam, non poſſum veriſſimam & elegantiſſimam lectionem non amplecti. *nullus finis erat.* victoria illa nihil peractum erat.

174. 32 recte Veneta & Rhodomanni editio εἴ τι δύναιτο. 35 recte Valeſius p. 52. emendat ἀνόνητον.

175. 28 κατειλημένους uno μ, a κατειλεῖν, *in anguſtum locum compulſos, velut convolutos, ad panni aut membranae inſtar.* ult. ἢ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως] ſubaudi κράτος.

176. 7 οὐδὲν ἔτι τἀληθοῦς. 18 τε] Ed. Rhodomanni & Veneta δέ. unde lego καὶ τῶν ἐξ ἐκείνων, ἀμαυρᾶς δὲ καὶ — abſque ἔτι, quod ſtatim ſuo loco ſequitur. 22 καὶ ταύτῃ *& ſic.* 34 f. στενοχωρίας, σχολῇ δὲ ἀπιόντα, καὶ ἐφιστάμενον, *ceſſim abeuntem & interdum ſubſiſtentem.* 38 ἄλλους τε. 41 ἀποχωρέντων emendant Rhodomannus & V. D. in margine Venetae.

177. 5 οὐδὲν αὐτοῦ ταμιευσάμενον. de verbo ταμιεύεσθαι praeter Caſaubonum ad h. l. v. Weſſeling ad Didor. Sic. I. p. 257. 17. 27 τοῦτο] mallem αὐτός.

178. 3 αὐτῷ. 13 aut ὑπερφρονῶν, aut καταφρονῶν. 15 ἐπιτρέπει. 18 τῶν delendum. 37 ἐφ' ὅσον ἐβούλετο pertinet ad μηνίειν. *rurſus ſtomachari tantum, quantum vellet.* 40 ἐξῆν.

179. 1 αὐτὸς recte dat Veneta. male Rhodomanni αὐτόν. 9 φανερώτερον] ſubaudi ἢ ὥστε δεῖσθαι τοῦ φανερώσοντος. 12 f. καὶ τὸν Ἀχιλλέα

ἀπήλεγξεν Ὅμηρος διὰ τούτου. & *Achillis imbellem animum ſub hujus nomine publice traduxerit.* 29 τε] l. γε.

180. 4 Ἕλλησιν, ἵνα δὴ τοῦ τε Ἕκτορος. 5 φαίνοιτο. 6 καὶ primum delendum. 23 poſt αὐτὸν, aut in ea regione deeſt ποιεῖ *fingit.* 41 recte Veneta & Rhodom. παραλογίσασθαι. 44 μάχη. οὕτως ὅπως — *adeo non invenit* vel *invenire non potuit rationem* — nam recte Rhodomanni editio εὑρίσκει exhibet.

181. 6 poſt τοῦτο aut τοῦτον deeſt ποιεῖ. 9 poſt λύτρα deeſſe videtur φησί. 32 παντελοῦς] f. νεαλοῦς *novella*, aut ἀρτιτελοῦς *recens parta.*

182. 8 poſt ποιησάμενοι excidiſſe videtur οἱ Τρῶες. 13 καὶ πρὸς φιλίαν εὕροιντο καταπράξαντες ἀπελθεῖν. *& per amicitiam efficiant atque obtineant veniam abeundi.* 25 ἁπάντως delend. 28 μὲν delend.

183. 6 καὶ ἀποκομιζόμενος recte dat Veneta & Rhodom. 13 recte eaedem πειρωμένην. 26 στρατεύσειν. 38 τε delend. 44 ἄλλο, ἢ ὅτι.

184. 10 f. ἐπιβουλεύσαντα αὐτὸν τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν διὰ τοῦτο [aut διὰ τοῦτον] μὴ λανθ. *ſibi non latere, eum Graeciae rebus per opes ſuas fuiſſe inſidiatum.* τοῦτο enim redit ad praecedens πλοῦτῳ. 41 στρατεύσειν.

186. 6 ſecundum καὶ recte abeſt a Veneta & Rhodom. 18 τελευτήσοντα *moriturum.* 34 vellem Oro vel Horo ſuo auctoritatem adſtruxiſſet Caſaubonus. Ego quidem in onirocritis nullum Orum invenio. vid. Fabric. B. Gr. T. III. p. 411. Scripſitne igitur Dio: ἐν τοῖς Ἀπολλοδώρῳ γεγραμμένοις.

μένοις. ſignificans Apollodorum Telmiſſenſem, de quo Artemid. I. 81. 40 primum *καὶ* niſi deleatur, pro *καίτοι* debet accipi. *ὄτως* idem atque *ὄτω φαύλως ſic levi & nulla opera.* 41 *πέτεσθαι volare*, ut Anglus conjecit, editio Rhodomanni exhibet. Veneta *πύτεσθαι*, quod eo ducit. *ult.* f. *πρὸς τοῖς εἰρημένοις.*

187. 15 verba *τὸς δὲ νικῶντας καὶ διακινδυνεύειν μένοντας* delenda. Sunt enim reliquiae liturarum auctoris. Idem dicunt ſequentia. 17 *τὸς δὲ κρατῦντας, πρὸς τοῖς αὐτῶν* [ſubaudi *πλήθεσι.* poteſt quoque legi *πρὸς τῇ αὐτῶν δυνάμει*]. 20 *αὐτῆς τε τῆς γῆς.* 29 f. *καὶ ἤδη τινες.* 33 Veneta *ὅτε Ἀργεῖος καταλαβόντες.* forſ. leg. *οἵ τε Ἀργεῖοι γεγονὸς καταλαβόντες τὸ πρᾶγμα rem perfectam deprehendentes, quam non liceret infectam facere.* 35 *ὄκ ἄν, εἰ* — integra dictio eſſet *ὄκ ἂν ἀποδείξαντες, εἰ* — vel *ὄκ ἂν ποιήσαντες, εἰ* — alii auctores in ſimili loco verbum exprimunt, quod omittere licet, ſed Noſter omittere ſolet, ut p. 188. 16. *ὄκ ἄν, εἰ* — pro quo alius dixiſſet *ὄκ ἂν καλέμενος, εἰ* — *quae lex ita non fuiſſet vocata*, aut *ὄκ ἂν γενόμενον, εἰ, quod factum non fuiſſet, ſi.* 43 aut cum Caſaubono leg. *κατελύθη*, aut *ἀπηλείφθη.*

188. 10 *ςρατείας.* & ſic quoque vſ. 19. 11 *ἢ δειλὸς*] f. *ὑψηλὸς*, ut opponatur praemiſſo *ταπεινῶς.* aut alias ita crederem legendum eſſe: *ἐχρῆν δήλες ἅπασι φαίνεσθαι αὐτὸς νενικηκότας. oportebat omnibus conſtare ipſos viciſſe*, vel *oportebat eos efficere, ut omnibus conſtaret eos viciſſe.* 24 *συνειςήκει.*

189. 33 recte Veneta ἀπανίςαϑαι & vſ. 35. κατὰ loco particulae μετὰ. *non ita ut ſolent incolae urbe ſua excedere, qui pacis pacto exeunt.* Solent autem illi paullatim & per catervas minores excedere. 36 ἀλλὰ]. *Atqui,* reſpondent, *quae facta ſunt, ea fieri poſſunt.* Sic refutant ſuperiorem objectionem. Fac, ajunt, improbabilem eſſe opinionem hanc; attamen, quum res ita contigerit, neceſſe eſt eam ſic potuiſſe contingere.

190. 16 comma tollendum. nam δυνηϑῆναι cohaeret cum ἐυτυχέντων, *quibus ea felicitas contigit, ut & tum ſtatim & deinceps potentes eſſent.* forſitan optime Graece dictum non eſt ἐυτυχῶν δυνηϑῆναι. poteſt tamen tolerari. alias legendum eſſet καὶ παραχρῆμα. 23 poſt ἕτοιμον videtur λέιαν deeſſe. 25 ἐξ Ἄργυς] v. Pauſan. p. 183. 26 f. ςόλῳ εἰς Ἰταλίαν ἀφιγμένον, ἐλϑεῖν. De Diomedis ex Aetolia fuga & rebus in Italia geſtis v. Commentar. ad Lycophron. vſ. 592. 29 διηγησάμενον. 37 γῆν] Veneta & Rhodomanni recte τὰς dant, neque tamen prorſus rejiciendum γῆν, ſed vſ. 38. ante λαβόντας inſerendum.

191. 1 ἐπεί τοι καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν διαφέρονται. 6 f. τῶν περσικῶν. 10 ἀκέσασι μόνον, καί τοι γενόμενοι. 11 οἱ δὲ δέυτεροι καὶ τρίτοι. 19 poſt τύραννον ſubaudi καί τοι μηδέποτε γενομένυς. 25 f. τῦ γὰρ πρώτυ καταβαλόντος ἐπιφανῦς ὄντος, ὥσπερ ἔιωϑεν — *nam ſi illuſtris eſt, ut fieri ſolet, ille, qui primus ejuſmodi commenta in vulgum ſparſit, abſurdum eſt non credere.* 27 ψευδομένῳ] ſcil. περὶ τὰ Τρωϊκά. 28 τὰ ψέυσματα idem eſt atque ταῦτα τὰ ψέυσματα. 41 τε] μὲν.

192. 1 ἐκ τȣ̃ τόπȣ delendum. eſt enim ſcholium vocab. αὐτόθεν. 10 f. ὅτι δ' εἰκὸς ἦν ταῦτα ȣ̈τω γεγονέναι τὸν βασιλέα κελεῦσαι γράφειν [aut καταψεύδεσθαι] τοῖς ἄνω ἔθνεσιν, ȣ̓κ ἀδύνατον, *quia vero conſentaneum erat rem ita geſtam fuiſſe*, [numerus enim ingens Perſici exercitus cum paucitate Graecorum compoſitus, victoriam certam regi Perſarum & ſano cuique promittebat] *facile fieri potuit, ut rex juberet ea* [quae Perſae jactant] *nunciari per literas ſcriptas* [aut *falſo nunciari*] *gentibus ſuperioribus*. 14 εἴποι τις ἄν. ȣ̓κ ὀρθῶς. ceteris refectis, quae ex ȣ̓κ ὀρθῶς videntur nata fuiſſe. 16 f. καθαιρεῖς, οἷς ἄλλο ȣ̓δὲν ἐςιν. 18 ἥ τε γὰρ] ab his verbis incipit reſponſio ad ſuperiorem objectionem. *Bene novi Graeciam & Aſiam aliis parere. veruntamen magni merito ſit veritas.* 22 f. ἐβȣλευσάμην εἰ δεῖ εἰπεῖν, *deliberaſſem mecum, oporteretne loqui.* 25 Veneta dat ȣ̓δὲ ἐλέγετο. forſ. dedit auctor ȣ̓δ' εἰ λέγοιτο, *neque turpe eſt ſi dicatur*, vel *dici*. 31 f. ἄν τις μᾶλλον ὑπὸ τοιȣ́τȣ ἀποθνήσκειν. 37 f. τὸν πλεῖςον νȣ̃ν ἔχειν.

193. 19 Veneta δύςηναι. recte Rhodom. editio δύςηνον. 22 tota haec dictio τὸν δὲ βασιλέα — δικαίως vſ. 26. videtur inducenda, aut alias illa vſ. 5. Κασσάνδραν uſque ad ἀρίςοις vſ. 11. nam ambae ſententiae idem omnino dicunt. reliquiae hae ſunt liturarum Dionis ex ejus adverſariis, quarum jam paſſim exempla quaedam notavimus. 23 ἀπὸ delet Rhodomannus. ſi ſervari debeat, mallem ἀπὸ τῶν Ἀπόλλωνος ἀνακτόρων.

ORAT.

Orat. XII.

193. 5 γλαυκὸς] hoc noctuae ſimile amavit Dio. repetiit enim p. 631. uſurpavit quoque Lucianus T. I. p. 852. 38. De hac oratione vid. Caſauboniana p. 105. & Maximi Tyrii Orat. 7. 7 αὐτῶν] reſpicit ad ſequens τὰ ἄλλα ὄρνεα vſ. 10. ſchema hoc frequens Dioni, ut loquatur de rebus, quas aliquo intervallo poſt demum nominat. Talis eſt locus p. 243. 24. ubi θυμοειδῆ reſpicit ad ἵππον vſ. 29. v. notata noſtra ad Xenophontem Epheſium p. 3. 10. ubi Viro doctiſſimo fraudi fuit quod hujus ſchematis non meminiſſet. 10 δὲ delendum aut cum γε mutandum.

194. 12 f. κατὰ delend. aut leg. κατά τε τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἄλλην. 13 ἐδεὶς ἐθέλει. 14 κἔφον ὂν delend. 16 δὲ recte abeſt a Veneta. 20 mallem σείει & ποιεῖ. in vulgata ſubaudiri debet e praecedentibus παρέχει ἑαυτὸν θεάσασθαι. 23 comma poſt πάντα promovendum, quod etiam Interpreti non latuit. 40 τῦτο μὲν ῥήτορας recte Veneta. 43 f. ποικίλυς, τὺς δὴ πολλὺς σοφ. *partim pavones varicolores, multos illos inquam* [vel *puta*] *ſophiſtas.*

195. 9 τε delendum. 11 συνδοκῦν recte Veneta. 21 ἀπ' αὐτῆς. 25 f. μηδενὶ γὰρ ἐπ' ἀγαθῷ aut μηδὲ γὰρ καὶ αὐτὸ ἐπ' ἀγαθῷ. 37 f. καὶ ὑμεῖς. *ult.* αὐτῷ pro ἐμαυτῷ. v. Laur. Normann apud Eric. Benzel in not. ad Chryſoſt. homil. in Evangel. Iohannis v. 19. p. 42. *ibid.* εἰπόντι τι σπ.

196.

196. 13 ὅπȣ. 20 βȣ́λεϑε] ſcil. ξυνακολȣϑεῖν vel ξυνεῖναι. 24 τε] l. δὲ. 32 λόγοις ἀρετὴ doctrinam virtus comitatur. 38 f. ἐνεδέχετο. id quidem uſitatius eſt. 39 poſt κακοπαϑεῖν videtur aliquid deeſſe, e. gr. ἡσυχάζοντας ζητεῖν. 42 καὶ ἕωλον σοφίας λείψανον, ἤ τι τῶν κρ. ult. loco μὴ eſt in Veneta καὶ, quod etiam ſenſum non malum fundit.

197. 3 ὀρνιϑοσῆρα eſt in Veneta, unde effici debuerat ὀρνιϑοϑήρα aut ὀρνιϑοϑήρῃ. deinde poſt πάντων excidit ἐςὶ. 10 in Veneta eſt ὅτε ȣ̓δ᾽ αὐτὸς ἐπιςάμενος. unde efficio ἅτε ȣ̓δ᾽ αὐτὸς ȣ̓δὲν ἐπιςάμενος. 11 poſt ἐπιςάμενος deeſt aliquid. e. c. ȣ̓́τε κομψεύεϑαι aut ὡραίζεϑαι vel καλλωπίζεϑαι δεινὸς ὢν, ὥςε — 16 βȣ́ληται aut βȣ́λοιτο. 25 ταῦτα. 42 poſt ἔχοντος aut in hac regione deeſt ἐπιδείκνυϑαι.

198. 3 recte Veneta ἐν βραχεῖ. ut brevis ſim, ut omnia paucis verbis complectar. unde efficio. χρὴ δὲ ἐᾶν ὑμᾶς ἐμὲ, ἐν βραχεῖ, ὅ, τι ἂν ἐπίῃ μοι, τȣ́τῳ ἕπεϑαι. *oportet vos mihi permittere, ut, quidquid (dicam uno verbo) in buccam venerit, illud perſequar, oportet vos id mihi dare, ut quidquid in mentem venerit (multa enim paucis complectar) ei inhaereſcam, atque ſermone id exſequi ſtudeam.* v. p. 204. 34. ſqq. 7 recte Veneta ἔζηκα, cui tamen χρόνον deeſt. poſſet quoque βίον ſuppleri. niſi alterum e Codd. Mſtis fuerit hauſtum. 10 μακρὰν τιν᾽ ὁδὸν. 11 hic turbata quaedam ſunt, quae in ordinem gemino modo cogas, aut legendo: τῆς Γετῶν χώρας κατὰ τὴν νῦν ἐπίκλησιν τȣ̃ ἔϑνȣς, ἢ Μυσῶν, ὥς φησιν Ὅμηρος. aut

τῆς

τῆς Μυσῶν χώρας, ὡς φ. Ὅμηρος, ἢ Γετῶν, κατὰ τὴν ν. ε. τ. ἔθνους. 17 ſignificat aliquam ſpecioſam legationem, qua princeps aliquis aut res publica alteri dolorem, quem fortaſſis nullum ſentiat, verbis tantummodo teſtificetur ob acceptam aliquam calamitatem. 18 dudum eſt quod ſuſpicatus ſum verba ἄλλο δὲ οὐδὲν uſque ad ἀοίδιμον vſ. 26. alienum locum occupaſſe, id quod Valeſium quoque ſibi perſuaſiſſe deinceps ex ejus Emendationum p. 52. intellexi. Videntur mihi p. 200. 23. poſt ἥκοντας inſeri oportere hoc modo τοὺς ἐνθάδε ἥκοντας ἄλλο δὲ οὐδὲν χρὴ — ἢ τῶν τε ἄλλων ἀμελεῖν δηλονότι καλῶν. 25 καὶ αὐτόν τε. 26 in Veneta eſt ἀποφῆναι, quod poteſt probum & Optativus eſſe. 28 ἔχων & προβαλόμενος ὅπλον. 32 ſic ordinanda verba videntur. ὁπλίτης, οὐ τῶν τὴν βαρεῖαν ἐχόντων ὅπλισιν στρατιωτῶν, ἀλλ' οὐδὲ τῶν κούφων καὶ ἀνόπλων, οὐκ ἀκοντιστής 44 f. ἀλλὰ δριμυτέρους *ſubacres*. paullo ante ſuſpectum aliquando habebam vocab. νόθους & credebam νωθροὺς eſſe leg. ſed poteſt vulgata defendi & accipi pro ἀγεννεῖς, *degeneres*.

199. 3 in Veneta eſt ἔνθα δ' ἦν ὁρᾷς. unde effici debuerat ἔνθα δ' ἦν ὁρᾷν *ibi poteras videre*. 9 f. τὸ μὲν σῶμα ἀσθενὴς καὶ πολλῶν ἐνδεής. 12 ἧκον *veniebam*. 18 εὐχῆς] ſignificat ſe aliquando voviſſe Iovi, ludos Olympicos aliquando ſpectatum venturum. 25 aut poſt ἀνθρώπων deeſt περί, aut alias leg. τὸ γένος & τὸ πλῆθος & τὴν παρασκευήν. 27 recte Veneta τοῦδε τοῦ θεοῦ. 36 conjeci aliquando αὐτά που τὰ κράτιστα [vel μέγιστα vel ἀκρότατα vel ſimile quid] λέγοντες.

ſum-

ſummas & praecipuas Dei virtutes ſermone perſequentes. puto tamen ſi ſaltim λέγοντες emendetur, vulgatam poſſe defendi. *id ipſum profitentes & prae nobis ferentes, ſermonem noſtrum majeſtatem Dei haud aſſequi.* 38 f. ὡς ἐκεῖνος οὐκ αὐτὸς ἐτόλμησε παρ' αὐτοῦ ἄρξασθαι, μάλα ἐμφρόνως διανοηθεὶς, ἀλλὰ — *ut ille non auſus fuit ſua ſponte ordiri, qua in re prudenter egit, ſed —*

200. 23 poſt ἥκοντας deeſſe quaedam videntur. quae illa ſint, & quae mea de hoc loco ſit ſententia, dixi ad p. 198. vſ. 18. poſt ἄλλων ſuppleo quoque ἀμελεῖν. *oportetne ſola, quae hic dicuntur & geruntur, ſpectare, cetera vero negligere praeclara ſpectacula?* eſt interrogatio negans & vetans. 27 verba ἣν uſque ad παραβαλλομένου vſ. 33. poſſunt ſignis parentheſeos includi. nam τοῦ δινήσαντος redit ad θεοῦ. non probo interruptam tantis ambagibus orationem. De ſimulacro Iovis Olympii a Phidia facto multa multi veterum. quod quanto ſtudio Graeci ſpectatum venerint & quanti fecerint, intelligas ex Hemſterhuſii Comment. ad Lucian. T. I. p. 11. Valeſ. Emendat. p. 52. Vptono ad Arrian. p. 35. Cf. Philoſtrat. p. 145. 16. & fragmentum Polybii vel potius Iuliani Aug. inter Polybiana p. 1525, 37. 36. dubito, utrum vulgatae acquieſcam & πεποιθότας *audacter* reddam, an πεπονθότως legam, i. e. ἐμπαθῶς, *cum affectu & animi contentione.*

201. 1 αὐτῶν. 7 poſt τανῦν deeſt ὄσι vel διάγουσι, vel στρεφομένοις vel ſimile quid. redit enim ad ἡμῖν vſ. 1. novi quidem στρέφεσθαι interdum omitti v. p. 73. 36. id tamen hic loci locum habere

bere nequit. Mallem porro quoque δὴ hoc vſ. loco δὲ. 10 κοινὴ in Nominat. 17 recte Veneta πρὸς αὐτοὺς. 21 f. συνεχόμενοι aut προσερχόμενοι h.e. προσήκοντες. 25 παρ' αὐτοῦ. redit enim ad τοῦ θεοῦ.

202. 9 aut τῆς γῆς aut αὐτῆς leg. aut τῆς del. 20 ὂν hic delendum & vſ. 28. poſt ταύτην collocandum. 26 ὑγροτέρᾳ τροφῇ γάλακτος] *nutrimento, quod lacte mollius & liquidius eſt.* 27 φθέγγεσθαι. hoc quoque teneri velim verba σχεδὸν γὰρ vſ. 19. uſque ad θήλην vſ. 30. parentheſeos ſignis includenda eſſe. 33 αἰσθανόμενοι καὶ τῶν ὡρῶν. 40 παραδοίη.

203. 4 περιχορεύοιεν. de enthroniſmo v. Valeſ. Emendat. p. 52. 19 θαυμάτων. 29 recte Veneta ἀνενδεῶς. 30 ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μόνον. niſi malis μόνον hic ſubaudiendum relictum exiſtimare. v. p. 47: 16. 31 πολὺ δὲ μᾶλλον] ſubaudi θαυμάσαι τις ἄν. 32 recte Veneta ὁπωσοῦν. *multo autem magis miretur aliquis quomodo tandem.* 33 ὡς delendum. deinde in Veneta exſtat γιγνώσκω, unde effici debuerat γιγνώσκων. pendet enim a θαυμάσαι. *miretur aliquis intelligens & illa quoque honorare deum.* 36 οὐκ ἀπεοικότως] rurſus ſubaudi θαυμάσαι τις ἄν. *ult.* poſt ἡμῖν deeſt aliquid. e. gr. ἀλλὰ γὰρ τὶς οὐκ ἂν ἐκπλήττοιτο.

204. 9 προβαλόμενοι, ob praecedens ἐγχέαντες. 11 recte Veneta ὑπερφρονοῦσι. 13 ἄλυπον ſuſpectum. Laus enim δαίμονος eſt, non vitium, ut ſit ἄλυπος *innoxius.* atqui vituperium hic requiritur. num igitur ἄλιστον *qui precibus flecti nequit,* vel ἀμείλικτον. alias mallem, ſervata vulgata,

gata, καὶ ἄλυπον ponere poſt πολλὴν vſ. 14. 18 αὐλέμενοι. καὶ τῆς μὲν εὐωχίας. 25 recte in Veneta eſt νήσους. deinde mallem τὰ ſecundum aut deletum habere, aut cum τοι mutatum.

205. 10 δευτέραν δὲ λέγωμεν τὴν ἐπίκτητον. 11 recte Veneta: καὶ δι' οὐχ ἑτέρων. poſſet quoque legi καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ. ſed quis glandibus utatur poſt fruges? 19 τοῦ ſecundum delend. neque eſt in Veneta. deinde leg. ἐχομένου. 21 καὶ προστάξεως] ſubaudi ἐχομένου e praemiſſis. alias poſſet legi καὶ ἐκ προστάξεως. 25 καὶ αἱ παραμυθίαι. 34 ποιητικὸν] f. παραμυθητικόν.

206. 8 εὐεργεσιῶν. 9 poſt ἐᾶν eſt lacuna. ſunt deinceps in ſequentibus affecta non pauca, quae ſolo ex ingenio nequeunt emendari. Probo Caſaubonum exiſtimantem ἀμελουμένην poſt ἔγωγε excidiſſe. cui viae ſi inſiſtas, debet τὰ vſ. 14. accipi pro κατὰ τὰ, aut legi vſ. 15. κατὰ τὰ aut καὶ ἐν τοῖς. *video non minus in doctrinis quoque homines, quibus multitudo ſolummodo* [praeceptorum] *curae eſt.* 15 f. οἳ οὐδὲν vel ὡς οὐδέν. 25 recte Veneta λόγον habet. unde efficio haec: ὧν λόγον τινὰ ἄξιον ἔχειν, συνεξανύειν — ſcil. ἐμοὶ τοὺς λόγους. vid. vſ. 29 ubi ſequitur hoc τοὺς λόγους, quod cum συνεξανύειν conſtrui debet. eſt admonitio ad auditores, ut attenti & tranquilli ſe audiant. videntur enim tum nonnihil tumultuaſſe. 42 περιλαμβανέσθω. redit enim ad σκιαγραφίαν. *penult.* αὐτοῖς] refertur hoc ad id, quod auctor in mente habebat & ſignificatum ibat (τὸ σημαινόμενον appellant) ſcil. τοῖς ξοανογλύφοις. alias deberet αὐτῇ legi & ad τέχνην referri. *ult.* εἶτε.

F 207.

207. 4 in Veneta eſt μετανοίας. mallem ἐπινοίας, *inventionis*, excogitationis, imaginum animo formatarum plurimum facillime recipiens & reddens. 6 Alcamenes erat diſcipulus Phidiae. v. Plin. 34. 19. 12. & ibi Harduin. Aglaopho pictor erat circa nonageſimam Olympiadem. v. Plin. 35. 36. & Quintil. XII, 10. loco ad noſtrum appoſito. 25 ὅμως δέ. facile potuit prima ſyllaba particulae ὅμως ob praecedentis verbi finem excidiſſe. 28 ante ἐπιδεικνύντες ſubaudi οὕτως. 32 ὡς] l. ὅσα. 38 aut τοῖς ἐκ addendum eſt, aut muta ıdi ſunt hi Genitivi cum Dativis ποιητικῇ καὶ νομοθετικῇ καὶ δημιουργικῇ. 42 f. ἄνδρα τὸν [vel οἷον] λόγῳ. aut alias ἢ prorſus delendum.

208. 9 recte Veneta ἢ τοῦ διαφέρεσθαι. id eſt ἢ διαφορᾶς. *quomodo conſenſus aut diſſenſus habeant*, i. e. quibus in rebus conſentiant aut diſſentiant. 13 Veneta habet ἴχους. l. ἴχνους. 15 f. καὶ γὰρ ἄν. *nam* (ni hoc fieret ut exploretur, quis horum quatuor virorum de deo rectiſſime ſtatuerit) *opus eſſet philoſopho conſolatione*, ut cauſſa caſuro apud plebem judicem, pictores & poëtas procul dubio praelaturam. Infirmat tamen hanc lectionem & interpretandi rationem additum τῇ ἀληθείᾳ *vere philoſophus*, quod inutile jam eſt; at magni ponderis, ſi οὐ in illis οὐ γὰρ ἂν ſervetur. 19 in illis ἐν ὄχλῳ πανηγύρεως ἐκείνοις φίλων δικαστῶν tollenda diſtinctio. *in turba coetus undecunque coacti judicum illis* [pictoribus atque poëtis] *amicorum*. diſtinctio etiam a Veneta recte abeſt. 33 male quidem Veneta id, quod θέου per ει exaratum exhibet. non tamen id male, quod Genitivum

vum & in hoc vocab. & in κυπαρίττȣ ſervavit, pertinentem ad λόγον praecedens aut ſequens ἀνάλωμα. 38 ἄλλως τε ȣ̓ φαύλοις *praeſertim non ſpernendis.*

209. 4 f. ἐκπλήξειε. 7 ὑπέχειν ſi bene habet ſic nude poſitum, ſubaudiri debet ἑαυτȣ̀ς aut τὸν αὐχένα. mallem tamen alterutrum additum. 10 non contemnenda Venetae lectio σβέσαντος. 16 diſtingu. καὶ ὅς [id eſt καὶ ȣ̔͂τος] δοκεῖ μοι, κατεναντίον ϛὰς — *etiam ille videtur mihi, ſi forte ſimulacrum hoc coram intueatur.* 19 οἴεται] f. οἷά τε. *quae poſſunt humanae vitae contingere.* 29 καὶ ὕλη τε. 30 ἐποίεις] lego ποιήσας. 32 δείξας non eſt in Veneta. bene tamen ſit Morello, quod quamvis pravam lectionem, a vero tamen proximam, non omiſit: leg. enim eſt ἔδειξας. pendet enim ab ἐδημιȣ́ργησας. *num autem dignam Deo formam effeceris, &, perfecta ex materia jucunda virili imagine excellentiſſima, praeter viri ſpeciem reliqua quoque, quae in Deo ſunt, ea ratione, quam exhibuiſti, demonſtraveris, id jam diſpicimus.* 34 ἀπολογησάμενος in aoriſto. *ubi cauſſa tua dicenda nobis ſatisfeceris.* 42 ἄλλος *aliam alius.* 45 εἴ τε πȣ tribus particulis. *& ſi quae fortaſſis.* ſubauditur ἑωρῶμεν, aut ἦν. ita p. 213, 31. εἴ πȣ τι ῥῆμα ἐκλελοιπὸς ſcil. εἴη vel ἦν, vel εὗρε.

210. 4 comma hic deletum poſt φάσματι promovendum. 5 θεσπέσιον] ſubaudi αὐτό. 6 ἀποδείξας. 27 f. καὶ τῆς ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον. 38 καὶ τὰ περὶ θεȣ̀ς. 43 ὑμετέρας, ut Interpres quoque.

211. 14 *μεςὰ πάντως* aut *παντοίας*. 15 poſt *ἐνδεικνύμενα* videtur aliquid deeſſe. e. gr. *τὸ δὲ πρᾶγμα*. *res vero haec ejuſmodi eſt*. 18 *πλάςης*. 27 *εἰκαςῷ*. 29 *συμβάλλω τῇ δυνάμει*. 43 f. *ἰσχυρὸς ἐντέτηκεν ἔρως*.

212. 3 *ἀπεσπασμένοι*. 5 diſtinguo & lego ſic *ὀνειρώττοντες, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς θεοὺς ἀσπάζονται οὕτως, ἀγαπῶντες δικαίως*. 9 *ὥςε πάμπολλοι τ. β.* 12 recte Veneta *οὐδαμῇ οὐδαμῶς*. 13 *τῆς ἡμετέρας μορφῆς*. *quae nullo modo majorem habent cum deo ſimilitudinem, quam humana noſtra ſpecies*. 15 *φθάνοιτε*. uno verbo. 16 *τῆς ἐμῆς δημιουργίας*. 22 *δημηγορίας orationes ad deos*. 33 f. *ἀφομοιώσειεν ἀνθρώπῳ θνητῷ* aut *ἀνδρὶ θνητῷ* 36 *σοφώτερος*. *pen. ὁποιονοῦν*.

213. 10 *ἐν ἐνδείᾳ*. 18 comma poſt *τινα* promovendum. 23 locus ſimilis eſt apud Maximum Tyrium p. 381. 20. mallem quoque *ἄλλως τε ἡ Ὁμήρου* ſcil. *ars poëtica*. 28 f. *τὴν Ἀθηναίων καὶ Αἰολέων εἰς ταυτὸ*. 34 f. *ἀδεσπότου κατορυχθέντος διὰ φιλοχρ*. *e theſauro quodam domini experte, defoſſo ab aliquo avaro*. 38 *ἂν*] l. *οὐ*

214. 5 *ἐναργῆ*. f. quoque *σφραγῖδι* leg. in Dativo ſing. 18 *θαύματα*] l. *ὀνόματα*. 36 poſt *δύναμιν* aut in hac regione deficit *ἀδύνατον*. 42 *ἀπάτης* penes me vehementer eſt ſuſpectum, obſcurum quidem, ſi quid maxime. 44 f. *πλῆθος ἐπῶν ἐπήρυσεν*.

215. 3 *μόλις καὶ κατ' ὀλίγον*. 11 *δυσπειςότερα* per *ει*. *difficilius ſibi perſuaderi patientia*. 12 *ἐναργείας claritatis, perſpicuitatis*. 13 *αὐτοῖς τοῖς ὁρωμένοις*. *in ipſa incurrit ea, quae conſpectui ſe*

dant.

dant. 17 τά γε τῆς ἡμετέρας τέχνης. 21 v. Luciani *Contemplantes* c. 4. p. 495. 8. edit. Wetſten. 25 ſi locum ſuum tueri queunt Athenienſes, reſpicit auctor ad Phidiae Minervam in arce dedicatam. Sed ea quidem Minerva ab hoc loco eſt aliena, in quo de Iove diſputatur, aliena quoque apud Eleos Athenienſium mentio. quare mallem illa verba ἢ Ἀθηναίων expuncta. 26 f. σὺ μὲν ἂν νικᾷν φήσεις. *Iam tu quidem, Homere ſapientiſſime, contendes a te nos vinci.*

216. 2 poſt πολιεύς τε videtur καὶ ὁμόγνιος excidiſſe. id quod e vſ. 10. colligo. pari modo veriſimile mihi ſit verſum 4. e verſ. 16. ita eſſe integrandum καὶ φύξιος, καὶ ξένιος, καὶ κτήσιος, καὶ ἐπικάρπιος. 9 recte Veneta τὸν νόμον. deinde quoque leg. τὸ κοινὸν. 21 recte Veneta poſt οὐδὲ inſertum ἦν exhibet. unde efficio ἅ σοι οὐδὲ ἦν ἐπιδεῖξαι πάντα μὴ φθεγγομένῳ. *quae tu omnia abſque verbis exprimere neutiquam potuiſſes.* 23 ἔχει] ſcil. meus Iupiter. 28 f. νόμιον, *cui leges curae ſunt.* 42 f. ὑπερβολὴν ἐφιέντα καὶ χαλάζης. 43 f. κυανῆν ἶριν, τὸ τοῦ πολέμου σύμβολον, ἢ ἀστέρων ἐκπέμποντα. *ult.* mallem στρατιώταις ob praecedens ναύταις.

217. 1 ἢ ἔλησι. 5 f. ἢ ἡμιθέων κῆρας, ἢ τύχας στρατοπέδων. 26 egregie hunc locum emendatum dedit Anglus. ἕρμα uſitatius eſt. poſſet quoque ἔρυμα legi. Sed & ἕργμα eodem ſenſu poteſt accipi & defendi, res omnis, quae aliam continet velut vinculis & conſtringit, atque cuſtodit, ne dilabatur, neque pereat. 34 γένος non ad proximum ταὐτὸ pertinet, ſed ad remotius

 ἕκαστον,

ἕκαστον, deinde leg. ȣ̓δὲ θεοῖς. 35 f. δυνατὸν, ἀλλ' ἢ [vel εἰ μὴ] μόνῳ τȣ́τῳ σχεδὸν, ὃν πάνυ — conſentit Anglus in quibuſdam.

218. 1 recte Veneta εἰκότως. 2 ἀλλὰ γὰρ ταῦτα. reſpicit autem ταῦτα ad ea, quae poſtulari poſſent a ſtatuario praeſtanda, quamvis ab ejus arte aliena. 21 καὶ μάλα idem eſt atque καὶ ταῦτα ὀρθῶς. *& id quidem recte.* aliter fieri non poteſt quam ut pleriſque quorſum haec oratio tendat, obſcurum ſit. 22 recte Veneta δοκεῖν. diſtingui enim ſic oportet: καὶ μάλα, ἐμοὶ δοκεῖν, φιλοσόφοις γε ἁρμόζων. 26 τε] l. τῆς. 30 γε] l. τε, 37 τὰ παρόντα ſunt *facultates*, res quae cuique ad perficienda inſtituta ſua, ſive idoneae, ſive minus, praeſto & paratae ſunt. *penult.* f. ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνο φροντίζων σκοπῶ, μή τις ἐμοὶ εἴπῃ, ὅτι, αὐτὸν —

ORAT. XIII.

219. 19 f. τοιαῦτα τοιȣ̃τό τι ἕτερον. 22 conjecturam meam βῶλον confirmatam video a Valeſio p. 53. forſ. quoque leg. ἐν τοῖς Ἀπόλλωνος ἱεροῖς. nam non in omnium deorum, ſed tantum in Apollinis templo id fiebat. 32 recte Veneta dat ἐλαφρύνοντος. nam ſubauditur ἐσκόπȣν μὴ ἄρα φανεῖται τὰ πράγματα ἐκεῖ μὲν ἐλαφρά. 35 τε] l. μέν. & παρ' Ὁμήρῳ. reſpicit illud μὲν ad ſequens δὲ vſ. 11. p. 220.

220. 5 poteſt ἀνιέντα ſervari ſubaudito ἑαυτόν. mallem tamen ἀνιόντα. 12 poſt ὕστερον excidit ἑώρων aut ἐσκόπȣν. nam ἀνεμιμνησκόμην nimis

diſta

diſtat p. 219. 34. & alia quoque ibi conſtructio cum Genitivo, hic autem Accuſativus. 28 πρός τε (non δὲ). 29 παρὰ δύναμιν cohaeret cum πολεμηθέντας. niſi ſi quid exciderit. quod factum fuiſſe ut ſuſpicer efficit νομίζοντας. nam ſi nihil deeſſet, oporteret νομιζόντων legi, ut ad Φυγάδων redeat. ſed flueret mollius oratio, ſi e. gr. ſic integraretur ὥστε καί τινας αὐτῶν τοὺς μεγίστους κινδύνους ὑποστῆναι παρὰ δύναμιν.

221. 4 ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τοῖς — id eſt ἀντὶ τοῦ δόξαι κακὸς παρὰ τ. 5 δὲ] l. δή. 9 & 10 loco τῷ leg. τὸ. 19 οὐ γὰρ —] ſubaudi ᾤμην vel ἔδοξε e ſuperioribus. eſt enim obliqua oratio. 30 recte eſt in Veneta ἀνθρώπους & θεόν, unde efficitur ita exarandam eſſe hanc dictionem: καί τοι χαλεπὸν καὶ ἀνθρώπους [vel, ſi malis, καὶ ἄνθρωπον] ψεύδεσθαι, μὴ ὅτι καὶ θεόν. *ferri nequit mendacium in homine, nedum in deo.* credibile igitur eſt neque Apollinem in eo fuiſſe mentitum, quod fugam ut rem egregiam commendaret.

222. 2 mallem βουλησάμενον. 5 ἀνακηρύττουσιν. 10 ὅ, τι, diviſis vocabulis. *quidnam aliquid videretur*, quidnam de re quadam, hac vel illa, ſentirem. 14 f. λέγειν με καταστάντα. 21 καὶ τῆς πολλῆς. 27 οὐδεὶς δ' ἀπαλλαγῆναι. 33 poſt τοιαῦτα deeſſe videtur οὐκ ἐπαυσάμην. aut alias delendum erit δὲ vſ. 35. 39 δὲ] l. τε. 43 θεόν. Ita Socrates in promtu habebat eam ſententiam, ut idem ea ipſi eſſet, quod ſcenicis eſt Deus e machina, hoc eſt, ex omnibus nodis plagiſque, ſi quibus incidiſſet, eum expediret. *ult.* ἀπομνημο-

νέμειν regit Accuſativum, non Genitivum. ſuſpicor igitur aut vitio hunc locum laborare & legi oportere ἅπαντα τὰ ῥήματα, aut deeſſe aliquid.

223. 3 τοιαῦτα. 18 αὐτῶν δὲ, τῶν τε παίδων. nam αὐτῶν tam ad παίδων, quam, idque maxime, ad ὑμῶν pertinet. 27 ἀνθρώποις] l. υἱοῖς. 29 κἀκείνους. redit enim ad ἔχειν. deinde hoc ipſo verſu deleo οἱ. 38 δοκεῖ. 39 ſignum interrogationis poſt τρόπον delendum. *qua ratione fieri poſſe exiſtimatis, ut talis urbs non multo pejus habitetur, quam —?*

224. 5 recte Veneta ποιῇ τὸ κατὰ τὴν τέχνην. 7 videtur quidem aliquanto rectius κατευθύνῃ. quod eſt in Veneta. mallem tamen κατευθύνων ob ſequens ἰώμενος. 24 aut delendum οἷς, aut leg. πράγμασιν ὅταν [vel ὅσοι ἂν] ἱκανῶς. 25 aut delendum ἢ, aut deeſt ῥέουσιν poſt Ἀθηνῶν. 26 num poſt ποδὶ exciderit εὐρύθμως, an integra ſit oratio, non facile dixerim. 30 recte Veneta ἀδικῶν ἄλλος ἄλλον.

225. 9 παιδευθέντων] ſignificat Atridas. vid. vſ. 13. 28 τριηρίτας uno tantummodo η.

226. 4 καὶ] l. δὲ. 8 εἰ] l. εἷς, *unus autem aliquis*. 14 non auſim quidem verbum καταπρέμειν improbare; hic tamen incongruum eſſe & particula κατὰ e proximo καὶ nata ideoque delenda videtur eſſe. 16 quum in Veneta ſit ὁ γὰρ ἕτερος, colligo auctorem ſic dediſſe οὐκ εἰδότε παλαίοιεν, (ὁ γὰρ ἕτερος —) 19 περσῶν συμβαλλόντων. 24 εἰ τότε. 26 ἔπειτα δ' αὖθις. 33 εἶναι] l. ὄντα. deinde ἐπιστάμενον ὧν χρή. 37 ἀρέ-

ἀρέσκειν recte Veneta. obliqua enim eſt oratio & pendet a ſuperiore ἀπέφαινεν ὁ Σωκράτης.

227. 1 ζητεῖν. 6 ἀλλὰ movet ſuſpicionem hic deeſſe quaedam. deinde pro τὰ αὐτὰ mallem τοιαῦτα. 15 ἢ delendum. *ult.* ἀναλάβωσι] ſubaudi ἄμεινον καὶ μακαριώτερον βιώσονται.

228. 6 recte Veneta ἢ νὴ Δία. 33 niſi Caſaubonum audire malis, poſſit καὶ θύσος prorſus ejici, ut prava ſcriptio vocum καὶ ἔβενος nam θύϹος ut eſt in Veneta & ϵνϵνος non multum differunt. valde tamen emendatio Caſauboni blanditur & robur accipit e p. 208. 33. 37 καὶ ἐλαττόνων. 42 δὴ] l. δέ.

229. 6 ταῦτα δὲ πάντα καὶ. 25 deeſſe quaedam videntur in fine hujus orationis, qualia multa ſunt in Noſtri Dionis, Petronii, Apuleji aliorumque veterum commentationibus.

ORAT. XIV.

7 ἐλεύθερον.

230. 2 recte vidit Anglus leg. eſſe ὅμως. at non vidit etiam ἡγοῦντο reſcribi oportere. 12 τε] l. τι. 15 poſt ὑπήκοον excidiſſe εἶναι conjeceram, antequam in margine Venetae a V. D. idem annotatum viderem. 33 ἐπιὼν, ἢ κελεύσαντος αὐτλεῖν. in ἐπιὼν ſubauditur καθῆσθαι.

231. 7 ſolentius eſt καταδέουσι, idque mallem. 17 αὐτοῦ] mallem αὐτῆς. 19 Ξέρξην. pendet enim a voce Δαρεῖον vſ. 13. & ſic recte dat Veneta. 23 f. μεταβῆναι. οὐκ ἦν τὸ μηδενὸς ἀνθρώπων [vel ἀνθρώπου] ὑπακούειν, οὐδὲ τὸ πράττειν. v. p. 230. 17.

232. 15 delendum ſignum interrogationis, quod neque in Veneta eſt. *nihil ait. ſunt enim multi, qui ſe per unum diem ſerviiſſe nil dubitent fateri.* 19 δȣ̃λος. ἀλλ' ȣ̓δ' ἐπὶ τῶν δ. 25 ἰατρὸς καὶ ςρατηγὸς καὶ διδάσκαλος προςτάττει. poſtremum quoque, praeter Anglum, ſuadet Valeſius Emend. p. 55. & res manifeſta eſt. 29 μηδ' ἀπείρηται. 38 Φαίης ἂν ȣ̓δὲ ταῦτα, ȣ̓δὲ τὰ τοιαῦτα.

233. 14 V. D. ἐφειμένα quoque emendaverat in margine Venetae, in qua eſt ἐφειμία. 37 ἆρα καὶ τȣ̃το.

234. 3 οἴει τι κωλύειν. 9 καὶ περιειργμένον. 15 poſt βασιλέα ponendum punctum. *at exemplum regis vincti non proferes.* eſt objectio ſeu provocatio ejus, quicum colloquitur. Cui reſpondet Dio deinceps ſic: *Non mihi quidem in promptu eſt exemplum regis hominis vincti, at eſt regis deûm.* 19 f. οἵ περ Κρόνον. ob ſequens παθόντα. 41 ad ductum Caſauboni mallem δύο εἶναι ὀρθὰς φορȣ̃ντας τὰς τιάρας. 43 recte Veneta σοφώτερον.

ORAT. XV.

237. 4 κακηγορίας. vid. Salmaſ. Obſervat. ad Ius Atticum p. 259. 15 ἔτι δὲ καὶ τ. 45 poteſt ἐὰν τύχῃ ȣ̃σα defendi & reddi *exempli cauſſa*, referrique ad ἔλαφος. *Cerva exempli cauſſa* (*ſi forſitan cerva ſit*, neque potius aliud animal) *tibi videtur majore affici commiſeratione infantis.* mallem tamen ἐὰν τύχῃ τεκȣ̃σα aut παριȣ̃σα aut ἰδȣ̃σα.

238.

238. 9 ἐκείνε. 17 ἐργασίας. 19 ἢ ἐκ οἶδα ὅτι τἔτε ἕνεκεν. 23 τὸ [vel τὰ] πρόσω. *ulteriora*, *abſtruſiora*, *antiquitate abditiora* ne in patres & majores eorum inquiratur. 30 προσήκοι. 36 ἔφη, τε γένες. In Veneta profecto γένες video.

239. 5 valde blanditur Caſauboni emendatio οἷς ἂν ἐ χαλεποὶ ὦσιν. poteſt tamen vulgata quoque ferri, ſi accipiantur ejuſmodi ſaevi & atroces domini, qui ſervo non permittant, ut de hero apud judicem queratur. Sequentia vero Caſauboni conjecturae favent. 11 Ἀθηναίων. 30 τὸ νῦν aut τὰ νῦν. 33 ἀπαχθῇ, ἢ καὶ. 40 ἄλλοις] ſubaudi κείμενον. 43 τότε ἀλὲς. *ult.* ante ἐνίοτε deeſt aliquid. e. gr. πρόδηλον ὄν, ὃ συ ἔοικας ἀγνοεῖν, καὶ ἔτως ἐναργὲς, τὸ τὲς δελεύοντας ἐλευθέρες εἶναι ἐνίοτε, ὥςε —

240. 6 προστάττοι. 9 verba πολλοῖς τῶν πενήτων locum alienum occuparunt, hinc certe exigenda ſunt. 24 recte Veneta ἅπαντα. 29 καὶ εἴ τι τἔτων, aut καὶ ἔτι τἔτων. 43 aut pro ὅπως leg. eſt ſimpliciter ὡς, aut addendum ὡς ad hunc modum: ὅπως? ὡς Ἀθηναίων — *Interrogas me quomodo aliquis ſervitute liberetur ab hero non manumiſſus? Dicam. ita ſit, ut Athenienſibus* —

241. 8 δεσπότῃ. Ὀυ τἔτον φημὶ — *Ego vero non illum adipiſcendae libertatis modum ſignificare volebam, ſed eum* — Verba ſunt ejus, qui vincere ſtudet ſe liberum eſſe, quamvis ſervitutis accuſaretur. 18 poſt γενέσθαι videtur aliquid deeſſe. 27 διακρινεῖ in Futuro, aut διακρίνοι. 32 ὃν ἄν τις ἔχῃ [aut ᾖ] κεκτημένος κυρίως. *pleno jure, juſto titulo.* 41 φανῆναι, & ſic quoque V. D. in margine Venetae.

242. 1 οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἄλλως λαμβάνουσιν, ἢ χρησάμενοι τινος, ἢ κληρονομήσαντες, ἢ πριάμενοι. *nam alii aliter acquirunt res, ſive commodato ab aliis acceptas, ſive haereditate, ſive emtione.* 6 f. κατὰ τὸν τῶν πάλαι [vel παλαιῶν, vel προτέρων] τρόπον, aut κατὰ τὸν παλαίτατον τρόπον. 18 f. δουλεύοντας, οἷς γε οὐδὲ — *ſervientes illis, quorum ſervi nunquam fuere.* 29 f. ποιεῖ δουλεύειν, αὐτοῖς τοῖς ἑαλωκόσι. 31 τὸ ἐκ δούλων γεγονέναι] ſcil. ποιεῖ δουλεύειν. *Si e ſervis corporibus naſcendi ſors ſervitutis neceſſitatem imponit.* 42 δουλεύοντες πρότερον παρὰ Λακεδαιμονίοις, τοὺς Εἵλ.

243. 4 μηδεὶς εἶναι τῷ ὄντι, καὶ κατ' ἀλ. 10 f. πολὺ δὲ μᾶλλον ὅσπερ ἀνελεύθερος καὶ δουλοπρ. aut ὥσπερ ὁ ἐλευθέριος καὶ δουλοπρ. quae breviloquentia eſſet non admodum probanda pro πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ ἐλεύθερος καὶ δοῦλος εἴη, ὥσπερ ὁ ἐλευθέριος καὶ δουλοπρεπής. *vocabula liberi & ſervi eandem ad ſeſe rationem habeant, quam habent vocabula liberalis & ſervilis ingenii.* 15 εὐγενεῖς] ſubaudi λέγομεν. ſed mallem tamen additum. 32 τὸ γένος ᾖ, ἡ λάκαινα. 37 ἔχοι & ſic quoque V. D. in margine Venetae. 43 πάντα] l. πᾶσα. 44 ἐλευθερίας] ſubaudi ὄνομα.

Orat. XVI.

244. 12 in Veneta eſt θέαμα. καὶ γὰρ οἶμαι. patet legendum eſſe: θέαμα. καθικνεῖται γὰρ, οἶμαι, καὶ τοῦ σώματος τὸ πάθος. 14 non prorſus improbaverim lectionem δυσηδὲς, quae in Ve-

neta

neta eſt. *injucundam.* 17 multa recte Caſaubonus in hoc loco vidit. verum τίνας ſervandum mihi videtur, idque ob ſequens vſ. 23. διεγνωκότας. fuit etiam Vir doctus, qui in margine Venetae ad τινας adſcripſerat *ſcilicet* φθορὰς. Sed deleto poſt ἔξωθεν puncto, aut commate, τινὰς referri debet, quod dixi, ad διεγνωκότας. 18 συμπλοκὰς] exponit Valeſius ad Ammian. Marcell. p. 561. ad τὸ δὲ vſ. 15. reſpondet οὐχὶ σφόδρα εὐηθες vſ. 26. 25 ἀεὶ] f. δεῖ. *ult.* comma poſt ὅσα figendum. nam συμβαίνει referri debet ad θάνατος προσήκοντος vſ. 27.

245. 2 recte Veneta γιγνώσκηται & paullo poſt vſ. 5. καθάψεται & vſ. 28. κᾂν ἐμπέσῃ τι, μὴ δ. 35 videri queat εἰ δὲ μὴ, μή γε ῥᾳδίως leg. eſſe. poteſt tamen vulgata defendi, ſi ſic diſtinguatur: εἰ δὲ, *quod ſi vero tamen*, ſcil. εἴκει *cedit mens caſuum violentiae*, μή γε ῥᾳδίως, *non ſane facile vulneretur.* 44 recte Veneta οὐδὲ ἡ πάνυ τρ.

246. 15 μεταξὺ per ſe ſtat ſolitarium, neque cum πάντων cohaeret, ſed ſubaudiri debet ἀπολαύων, *interea dum illis bonis frueris*, aut idem valet atque ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ *interim.* 30 recte hic diſtinxit Caſaubonus, ſed καθάπερ non deſidero. 31 χρησάμενον an χρισάμενον ſcribas, multum non refert. δύναμις hic loci idem eſt atque φάρμακον δυνατὸν εἰς τὸ ποιεῖν τι *efficere aliquid potens.* 39 καίτοι] eſt objectio, cui occurrunt iſta vſ. 41. καὶ γὰρ — deinde eodem vſ. 39. leg. ἕκαστος τὸ αὑτῷ συμβεβηκὸς.

ORAT.

Orat. XVII.

247. 18 recte Veneta δόξαις. praeferrem quoque vſ. 26. ex eadem κελεύσωσιν. 33 τά τε ὠφελοῦντα.

248. 5 f. καὶ ὅμως πλείους. 14 f. τινὰ πρόῤῥησιν aut τινά που ῥῆσιν. 27 recte Veneta ἴσον. *penult.* elogium Euripidae ſumptum eſſe ex Aeſchinis Orat. contra Timarch. notavit Cl. Valkenaer. ad Eurip. Phoeniſſas p. 195.

249. recte Veneta κἀξήλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ. 29 ἔτι] l. ὅτι. 30 πᾶσαν. 33 aut συμβαίνειν aut φαίνεσθαι συμβαίνοντας. 36 ἀποστερεῖται. 37 aut πλείονος, aut ἤ τι τούτου τιμιώτερον, ὃ περὶ πλείστου π. 39 niſi Caſaubonum audire malis, poteſt διὰ χρημάτων ἐπιθυμίαν legi.

250. 5 ἐπιφέρει. 8 recte locum hunc emendavit Caſaubonus. tantummodo adhuc dubito, ſitne μηδενὸς prorſus delendum, quod ille vult, an ſervandum, an cum μηδὲν mutandum. Equidem putem, quamvis inſolens ſit, πλεονεκτεῖν τινος pro τινα, tamen probum eſſe. Idem enim eſt atque πλέον τινὸς ἔχειν. 32 ἀμφοτέροις, *illis, qui ambobus ſubvenerant.* 34 f. τῶν δὲ λειπομένων, *illis, qui e pugna reliqui fuere facti,* qui ſalvi evaſerunt. *penult.* recte Veneta αἰσχρῶς.

251. 8 ſecundum Herodotum III. 120. ſcribendum eſſet Ὀροίτην. ſed forſitan in Dionis Codd. alia fuit lectio, quam in noſtris. v. Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. p. 510. 81. ubi utra lectio praeferenda ſit, diſputatur. pro poſteriore ſtat Daviſ. ad Maxim. Tyr. p. 511. 29 recte Veneta μέγιστον.

252.

252. 2 ἔτι delendum puto. 21 τὸ αἷμα, ob ſequens τὸ πνεῦμα. 22 θερμὸν, ἢ ὅ, τι δήποτε. 24 f. τάξιν deeſt poſt προσήκουσαν. 27 recte Veneta τις. redit enim ad φθόγγων.

253. 5 ἐξεστάναι. 25 poſt στόματι videtur ὥστε deeſſe.

Orat. XVIII.

254. 15 εὐφραίνονται. 31 κακῶς bene habet. idem atque φαύλως. *ſe ſibi qualitercunque vatem* vel *augurem eſſe.* Nos quoque dicimus *böſe und ſchlimm genug.* 33 ſic lego & diſtinguo περὶ τοὺς λόγους μόγις, καὶ οὐδὲ τοῦτο. *ego mihimet videbar in ſtudiis literarum ſufficere vix, & ne vix quidem.* Latiniſmus eſt μόγις, καὶ οὐδὲ τοῦτο. *vix & ne vix quidem.* 42 πολλὰ πρὸ τοῦ πράγματος] ſubaudi διατρίβω, [vel ἐνοχλῶ] λέγων. mallem tamen tale quid adeſſe, quam deſiderari.

255. 1 ἄπειρος εἶ τοῦ ἔργου. ſignificat autem vocab. ἔργου exercitationem in ſtudiis literarum. 2 recte Veneta χρήζεις. 9 f. συντρίβει τὴν ψυχήν. aut συγκόπτει. 10 προσφέρεσθαι bene habere exiſtimo. *accedere ad opus agendum.* & ſic quoque V. D. in margine Venetae accepit atque interpretatus fuit. 12 haud memini γυμνάσιον pro ipſo exercitio aut labore exercendo uſurpari. quare ſuſpicor βαρυτέραις γυμνασίαις ſcribendum eſſe. 14 ἀλείψεως mallem, aut certo ἐπαλείψεως, ſi praepoſitione quadam opus ſit. ἀλείψεως etiam V. D. in margine Venetae notaverat. 17 μεμιγμένης] ſubaudi ἐπιμελείας. quod praeceſſit.

ſit, aut ſimplex valet idem atque compoſitum προσμεμιγμένης. mallem tamen ἡδονῆς σπουδῇ μεμιγμένης. 22 ita quodammodo videtur locus integrandus μὴ οὕτως ἀναγινώσκοντα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀκούοντα ἑτέρων, ἐπισαμένων, μάλιστα μὲν ἡδέως, εἰ δ' οὖν μὴ, ἀλύπως γε ὑποκρίνασθαι. *ſuaderem, ut non ſolummodo ſic nude taciteque poëtas illos legas, ſed etiam legentes alios audias eoſque, ſi fieri poſſit, cui rei maxime ſtudendum, jucunda dextraque geſtuum imitatione & vocis conformatione multiplici atque ad res praeſentes accommodata, oculis auribuſque argumenta ſubjicere doctos, aut ſaltim, ſi ejus rei nulla ſit copia, non horride abſurdeque & moleſte ea referentes.* οὕτως eſt idem atque ἁπλῶς vel μόνως. *Sic nude tecum ſolus, id unum agens ut legas & intelligas ea, quae legas.* vim particulae alibi expono. Tractavit h. locum quoque Valeſius Emend. p. 54. 55. ubi de ἀκούοντα ſupplendo quoque nobiſcum ſentit. 25 ἀναγινώσκειν. 37 neceſſe duco Venetae lectionem hic a me referri, ſi quis forte ſit, qui ex ea veram exſculpat. Exſtat igitur in Veneta haec lectio: ' τοῦ τραγικὰν ἀπαιθήματος. mihi in mentem venit τοῦ τραγικοῦ προχήματος. 39 recte Veneta ἐφικνεῖτο. 40 f. ἤθη. etiam ad πληρῶσαι offendo. ſententia videtur ἐγεῖραι vel δεῖξαι, requirere, niſi putes πληρῶσαι πάθη idem eſſe atque *integram vim affectuum ſpectandam dare.* forte etiam leg. ὠφέλιμός ἐστιν, ἤθη καὶ πάθη δεινὸς ὢν πληρῶσαι.

256. 3 f. ἅμα ταῖς πράξεσι καὶ τοὺς λόγους. *eodem tempore, quo res iterum iterumque majores agit, etiam in eloquentia & rerum ſcientia proficere cupit.*

cupit. 20 recte Veneta ἀνεννόητος. 21 ἔφορον crucem mihi figit. num εὔφορον an ἔφωρον. ſed quis veterum ſic pro *opportunum* dixit? In Veneta eſt ἄφορόν. unde facile eſſet εὔφορον fingere, ſed, ut dixi, εὔφορον ſenſu τῦ ἁρμόζοντος, vel χολῆς, vel συμφέροντος mihi non ſuccurrit. 23 recte Veneta ἀπαγγελίας. vid. vſ. 27. & 36. & p. 257. 39. & Weſſeling ad Diodor. Sic. I. 246. 7. 29 ὀλίγος ſi bene habet, idem eſt atque ἀνειμένος, ἀμελὴς, ῥᾴθυμος, ὀλίγωρος, *qui parum aut nihil ſtudii in ornanda & polienda oratione ponat.* mallem tamen ὀλίγωρος.

257. 8 Antipater ille videtur ſignificari, in quem epigramma incerti auctoris exſtat in Anthologia Graeca L. 3. c. 31. p. 257. ed. H. Stephani. Theodorus autem Gadarenus, aut alias Rhodius, rhetor eſt, quem Tiberius Caeſar, cum Rhodi exſularet, frequentavit. v. Interpretes Quintiliani l. 2. c. 11. & 3, 1. Pro *Plutione* ſubſtituit *Polytionem* Meurſius Athen. Attic. p. 13. ſed bene habet vulgata. Plutionem rhetorem memorat Seneca ſuaſor. 1. Cononem in rhetorum indice, quem Cl. Fabricius B. Gr. T. IV. p. 481. dedit, reperio nullum, mirorque viro diligentiſſimo Dionis hunc inſignem locum latuiſſe. Cononem hunc nullus dubito eundem eſſe cum illo Conone, cujus narrationum fabuloſarum argumenta a Photio ſervata habemus cum in ipſa Photii Myriobiblo, tum in Galei ſcriptoribus hiſtoriae poëticae. vixit ille Cono D. Auguſti aetate. 10 ἴλην. *catervam, gregem.* 12 ἢ & δεδουλωμένοι recte dat Veneta. 16 aut delendum ἢ, aut rurſus cum Veneta leg. ἤ, id eſt

ὅπȣ. *quum.* mallem tamen prius. 26 μακρὸν. & ſic quoque V. D. in margine Venetae notaverat. 39 f. φαίνεται.

258. 2 ὅν. *quem non pertractaverit*, ſcil. illud Xenophonteum de Cyri expeditione opus. 9 ἐπαίων [ſubaudi ἐστὶν] ὅς ȣ̓κ ἄν. 11 diſtinguo & ſcribo δακρύω μεταξὺ, τοσȣ́των ἔργων τοῖς λόγοις ἐντυγχάνων. *meae narrationum de tantis rebus geſtis lectioni illacrymo.* ἐντυγχάνων quoque V. D. in margine Venetae notaverat. 27 videri poteſt ſupervacanea dictio καὶ οἷς ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπερέχοντες. 42 ἐπιδιδόναι nolim ſollicitare. eſt *ad calamum dictare*, ut loqui ſolemus. tradere notario verba, quae celeri calamo excepta literis conſignet. nos quoque dicimus *aufgeben*. 43 ἐγγύτερος. *dictans ad differentem propius, quam ſcribens, accedit.* 44 recte Veneta dat ἐλάττονι πόνῳ γίνεται. *ult.* δὴ] leg. δέ.

259. 6 ἀναλαμβάνειν eſt *ediſcere*, *memoriae infigere*, ſubauditur τῇ μνήμῃ. 13 πλείονα vel πλείω. 16 πράττοις. mallem quoque δυσκόλως πρὸς τȣ̃το ἔχοις. 23 κρεῖττον. 24 ἐμὲ προτρέψαι. nam in ἐπισαμένῳ ſubauditur σοι. 31 τοιάδε τὰ χρώματα.

ORAT. XIX.

260. Titulus huic Orationi non ab ipſo auctore, ſed ab aliquo alio, praeſcriptus eſſe videtur, qui totum ſermonem non legit, ſed ex ejus exordio tantum de totius argumento conjecturam fecit. Vtrum autem Dio hanc orationem unquam integram

gram perſcripſerit, nec ne, haud liquet. 11 ἀδικεῖσθαι] quod nollem concionem illis dare, & coram ipſis diſputare. 17 recte Veneta ἐλθὼν οὖν. 18 εἴ τις ἐβούλετο. 21 in Veneta eſt ᾠδήν τινα ἅπαντα αὐτοῖς. num igitur leg. eſt ᾠδήν τινα ᾄσαντος αὐτοῖς? *caſus citharoedi, qui cantilenam aliquam ipſis occinuit, me ſervavit.* Vulgatam ſi ſerves, erit ᾠδήν τινα αὐτοῖς, proverbialis dictio, in qua ſubauditur δότε aut ᾄδετε. *date, canite modo ipſis cantilenam aliquam* ut quieſcant & conticeſcant. 24 Ἀρίωνος, τοῦ ἐκ πελάγους. ſubaudi σωθέντος. ſequens μαντευόμενοι redit ad φασὶν vſ. 23. *aſſeverant eum nulli vetuſtorum citharoedorum cedere, conjectura tantummodo ducti.* 38 mallem ἐπακολουθεῖν aut ἐπηκολουθηκέναι.

261. 14 ἥ τε λέξις *& dictio.* 15 ἐξ ὑπογυίου *aus dem Stegereiffe.* 18 τὰ μὲν πολλά. 24 καὶ τὰ περιττὰ μέλη *& carmina nimis comta atque arguta & artificioſa.* aut alias delendum erit καί. vid. Valeſ. Emendat. p. 55. ubi locum hunc attingit.

ORAT. XX.

262. 28 ἀναχωροῦσι. 35 verba πίνοντα ἢ videntur delenda eſſe. 38 comma delendum. nam τοιαῦτα cum ἀδολεσχοῦντα cohaeret. *ſic nugantem, ita delirantem.* 41 ἢ τὸ τοῦ δεῖνος] ſubaudi ποιεῖν, *neſcio quid agere, nullibi non licet. ubique locorum licet agere, neſcio quid tandem.* id quod hic & ille agit. 44 poſt ὁμιλίας videtur aliquid deeſſe, e. gr. φθείρεται aut ἁλίσκεται vel ſimile quid.

263. 11 *ἀποβάλλοι*. 14 *ἐφ' οἷς*] ſubaudi *ἀπολομένοις*. 26 f. *ἀλλὰ δῆλον, ὅτι γε ὁ τόπος* — 29 *τὸ εἰς* K.

264. 7 locum hunc illuſtrat Valeſius Emend. p. 56. 10 *ὀρχησιοδιδάσκαλος* aut *ὀρχηστοδιδάσκ*. 14 *θαυμαστότατόν ἐστιν*. 36 *ὅραμα ὁρᾶν*. 39 *τοῖς αὐτῆς*. ſubaudi *ἔργοις*. *ult*. *θορύβου* aut *ψόφου*.

265. 2 nihil equidem video, quare vehementer improbem vulgatam lectionem. mallem tamen *ἤ, νὴ Δί', ἀριθμεῖν τὰ κύματα τὰ προσπίπτοντα*. 4 *καὶ τἄλλα*. 5 *τῶν κυμάτων*. 16 *ἡμῖν*, quod Anglus ſollicitavit, probum eſt & elegans. 17 comma poſt *λόγῳ* promovendum. 20 *ἀλλά*. 22 *ὥσπερ*] l. *δίκην*. alias pendent Genitivi adjuncti. 23 *ἑπομένου*, *οὐδὲν ἂν ὠφεληθῇ οὐδ' ὑπὸ τ*. 32 primum *τε* cum *δὲ* mutandum. 34 *ὁρᾷ*] mireris ſubſultum Dionis a plurali ad ſingularem. praeceſſit enim *τὰς κύνας* &c. jam ſequitur *ὁρᾷ* & *αἰσθάνεται* & alia talia. At ille mos eſt Dionis v. p. 395. 13. & 17. 407. 17. 478. 43. 44. conf. Vpton ad Arrian. Diſſert. Epict. p. 554. 5. ſubauditur in talibus *τις*. *una ejuſmodi canicula venatoria videt* &c. 40 *ὁδὸς*] l. *ὄρος*. 45 *κύνας*] ſubaudi *ἀποκωλύει ταῦτα*.

266. 1 mallem *ὑλακτούντων*. 22 *ἑξῆς τοῖς περὶ ad iſtum morem, quo tyranni utuntur*. 26 *ἑστιάσεων τε καὶ*. 28 *ἐργασίας* non cum *ἐκδανείζοντες* cohaeret, quod viſum fuit Caſaubono, ſed cum *πλάττοντες* vſ. 30. 41 *τὸν Ἀλέξανδρον* cohaeret cum *διανοεῖσθαι* p. 267. 2.

267. 7 *ἀξίως ἑαυτοῦ τυχεῖν*.

268.

268. 1 φαντασίαις καὶ δόξαις. 13 verba καὶ πλοῦτω τε ἰσχύων locanda ſunt vſ. 14. poſt μεγίστης. 15 ἴδη] l. ἤδη, ut etiam V. D. in margine Venetae notavit. 24 recte Veneta ἄρχων, item vſ. 27. ἀπ' αὐτῶν. 32 ἔχει. 33 τὰ δὲ τῶν μονάρχων. ſcil. ἐπιθυμήματα καὶ ἐλπίσματα. 34 poſt δύναμιν inſerenda verba, quae extra ordinem ad p. 269. initium aberrarunt, ita ut haec ſit loci ſeries: τὰ δὲ τῶν μονάρχων — δύναμιν πολλάκις ἔκ τινος ἐνθυμήματος — ἀληθὲς ἐπὶ πέρας ἀφικνεῖται. 37 τοῖς ὑπηνεμίοις. *ult.* continuanda oratio ſic: γενέσθαι. εἴρηται δέ μοι. ceteris omiſſis, ut hinc alienis, quod modo dictum eſt.

ORAT. XXI.

269. 7 ἢ videtur defectum prodere. 21 μὲν καὶ videtur delendum. 24 f. ἅψαιντο τῶν τοιούτων, μεθ' ὕβρεως ἅπτονται καὶ πρὸς —

270. 4 f. ἢ εἷς τις ἐκ τ. τρ. nota dictio ἢ τις ἢ οὐδεὶς. ſententia haec eſt: *ſtatuamus ergo neceſſe eſt, deficere hac aetate, qui principatum* [in regno pulchritudinis] *gerat; quum nemo formoſus ſit, ita me Deus amet, qui ita formoſus ſit, ut, non Graeci, ſed Perſae, aut unus forſitan e numero triginta tyrannorum, formoſum eſſe oportere judicarunt.* ναὶ μὰ Δία idem hic eſt atque ſimplex μὰ Δία. *non per Deum immortalem.* Oratio eſt continua ejuſdem perſonae a vſ. 19. p. 269. ad εἶεν vſ. 11. p. 270. nulla interpellatione diſtincta. 13 ὅτε bene habet. nam poſt φανερὸν ſubauditur e ſuperioribus repetitum ὅπως οἱ πέρσαι ἐνόμιζον. 15

forſitan ita ordinanda eſt haec dictio: *σχεδὸν δὲ καὶ πάντες οἱ βάρβαροι διὰ τὸ μόνον τὰ ἀφροδίσια ἐννοεῖν ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῶα. ὡς οὖν λέγεται.*

271. 8 in Veneta eſt *οἷς οὖν καὶ ὑπείχοντο.* unde efficerem *οἶδα οὖν εἰ καὶ ὑπ. noſtine ergo, an etiam fuerint, qui ejus rei cauſſa operam condicerent.* 20 *καὶ* delendum. 21 *τούτῳ*] num *πλούτῳ δὲ*, an *οὕτω δὲ*. 34 *ὅτῳ δήποτε τρόπῳ ἀπολέσαι αὐτὸν. ut quocunque tandem modo ipſemet ſe perimeret.* 35 *τοῦτό γε*] quo ſcilicet mortis genere ſe interemerit. 39 *ὄιονται*] v. ad h. l. Tillemont hiſtoire des Empereurs T. I. p. 333. Reimar ad Dion. Caſſ. p. 1036. a. *ibid. καὶ τρόπον*] hic loci *καὶ* idem valet atque *καίτοι.*

272. 3 *ἂν* delendum. 6 *οἶδας* vel *οἶδα.* 8 *δεῖ.* 15 *ὅπου*] f. *τύπου. at forſitan ſimilitudine quadam proponenda* vel *exemplo quodam tibi opus eſt ad hanc rem melius percipiendam.* 21 *τό γε χρῶμα ſaltim quoad colorem.* 27 mallem ſimplex *δείκνυσιν* & vſ. 29. *ἥττων* in maſculino, ſcil. *αὐτός ἐστι.* 33 *ἀποβλέψειεν*] *alio verſus reſpiciat*, vultum in aliam quandam rem defigat, non in eum, qui ipſum intuetur. v. p. 16. 36. 309. 14. & 377. 1. Plutarch. O. M. p. 531, 39. & 582, 32. ſic p. 472. 37. eſt *ἀφέλκειν*, *aliorſum trahere.* 34 *ἀναιδὴς* delendum, ut ſcholium vocab. *λίθινος* aut adjungenda copula *καὶ*. 40 *προσενενόησας* a verbo *προσεννοεῖν*. 42 comma poſt *ἐπιλάμψαντος* figendum, delendum poſt *κατ' εὐθὺ.* nam poſt *ἐπιλάμψαντος* ſubauditur, *αὐτοῖς* ſcil. *τοῖς ὕδασι*, *aqua ſolis radiis illuſtrata lucem ad corpora ipſi e regione oppoſita rejicit.*

273. 4 ἀπελθόντες, *quamprimum abierint, tergum dederint, fiunt protinus impudentes*, incipiunt concupiſcere. 5 verba ὡς ἔμοιγε — ſunt τȣ̃ δεῖνα, collocutoris fictitii, cui Dio reſpondet in iſtis vſ. 7. ȣ̓κȣ̃ν ἔτι μᾶλλον — vidit quoque Anglus perſonas colloquentes ita eſſe diſtinguendas. 13 mallem αὐτοῖς *deceret eos*. poſſet merito unus eorum haberi. 19 f. ἑλληνίζων ἄκρος. *& ſermone & moribus penitiſſime Graecus ſit* & Graecam indolem referat. 20 f. ἀμφιγνοῆσαι. 28 τȣ̃ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς recte dat Veneta. 30 ἔτι hic loci idem eſt atque ἤδη *jamdum*. alias poſſet de ἐκεῖ cogitari. Poſt ἐμπίπρησιν ſubaudiri debet, ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς μόνον ὡς περὶ ἀνδρείȣ αὐτȣ̃ διέξεισιν. Perſonas ſic diſtinguo: Dionis haec ſunt: *Videnturne tibi Hector & Achilles pari modo formoſi fuiſſe? Homerus enim Hectorem non ſolummodo ut virum fortem exhibet.* reſpondet collocutor: *ibi quidem eum ſolummodo ut fortem pingit, ubi eum ignes in Graecam claſſem exponit conjicientem. Recte vero*, reſpondet Dio, *id facit Homerus. ibi enim mentionem formae facere nondum decebat.* 30 ȣ̔́τω πως λέγων. 38 ὡς ȣ̓δὲ περὶ ἄλλȣ *tam perſpicue & ſigillatim de forma Hectoris exponit, ut de nullo alio Graeco, a forma celebrato, fecit. penult.* ἢ τῆς κόμης idem eſt atque ἀλλ᾽ ἢ τῆς κ.

274. 3 f. πλὴν ὅτι γε ȣ̓δὲ, κἂν εἴποι ȣ̓δὲν, εἰκὸς τȣ́ςδε — *etiamſi Homerus nihil prorſus de illis diceret*, neque particulatim qua quiſque formae parte excelluiſſet, indicaret, *credibile tamen non eſt, hos pariter formoſos fuiſſe.* in πλὴν ὅτι ſub-

ſubauditur *ἀφίημι εἰπεῖν omitto nunc dicere*, aut *δῆλον οἶμαι εἶναι*. cf. p. 342. 21. 420. 35. 524. 20. 665. 13. 6 *τε* pone *Μενελάῳ* promovendum. 9 f. *ἢ Νινύαν*. Ninyam, hominem mollem, otio, deliciiſque conſectandis deditum, qualem Diodor. Siculus l. II. c. 21. deſcribit, venuſtum fuiſſe credibile eſt.

Orat. XXII.

274. 8 *ἤ τινων τοιούτων ἐργολαβοῦντες, δημοσίᾳ δὲ συμβουλεύειν.* aut *δημοσίᾳ δὲ περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων συμβουλεύειν.* 29 *τὰ πολέμια* nullo diſcrimine pariter, atque *τὰ πολεμικὰ*, res & inſtituta atque exercitia bellica, ad bellum pertinentia, appellari, demonſtratum dederunt Hemſterhuſius & alii. Dionyſius Halicarnaſſenſis eo ſenſu *τὰ πολέμια* ſaepe uſurpat. quod ideo moneo, quia *τὰ πολεμικὰ* uſitatius eſt. *penult.* v. Daviſ. ad Maximi Tyrii Orat. 24. p. 587.

275. 3 *ἐπονομασθέντα* praeferam, an vulgatam, quae ad Epaminondam redit, ſervem, ambigo. Ceterum tacite repetatur *λέγεται*. 7 *παρενέπιπτε*. 19 *οἱ μὲν ῥήτορες*. 30 *τοῦτο τὸ συμβεβηκός*. rurſus haec oratio imperfecta eſt & tantum praeloquium diſſertationis, quam dubium eſt an Dio unquam perſcripſerit.

Orat. XXIII.

276. 3 *εἰ δὲ μὴ γέγονεν, ἀλλ' ἔσεσθαί γε. ἢ ἀδύνατον.* 12 novi e Diodoro Siculo *ὡς* ſaepe

cum

eum Infinit. conſtrui. ſed & hoc novi, εἶναι ſaepe pro ἐστιν exaratum inveniri. id quod hic loci praeferrem. 15 recte Veneta λέγειν. *ibid.* ἕτερος] alter poëta, quem Dio deſignat, eſt Euripides. Locus deſumtus eſt e Creſphonte. v. Vpton. ad Arrian. diſſertat. Epict. p. 601. 12.

277. τοῦτο μὲν ὁ π. 34 διορθώσασθαι mallem, quamvis ſciam interdum perfectum paſſivum & aoriſtum primum Medii permutari. 35 f. ἀποκρίνασθαι ὅτι ἡγῇ ἄνθρωπον *recte mihi videris pronunciaſſe hominem eſſe beatum.* factum id fuerat vſ. 30. 40 f. ſic refingendus eſt locus: Dio haec ait: *daemonem bonum appellari fruſtra exiſtimas?* reſpondet alter: οὐκ ἔγωγέ, ὥσπερ δ' ἄνθρωπον, ἔτι δὲ μᾶλλον θεόν. *non ego ſane, ſed ſic bonum appellari exiſtimo, ut homo, & multo magis deus, bonus appellatur.* pergit Dio interrogare: εἶτα τοὺς θεοὺς —

278. 7 poſt βίου videtur οἴῃ *putas* excidiſſe. 22 ſi vera eſt grammaticorum obſervatio & praeceptio, debet hic loci ἀληθὲς cum accentu in ultima ſcribi, *verum ais.* nam ἄληθες proparoxytonum eſt interrogatio cum admiratione & voluntate negandi aut improbandi: *ita ne vero? ain vero?* 36 ἡγεῖσθε. & ſic quoque Interpres & V. D. in margine Venetae. 43 verba ἐπεὶ, φέρε — *nam agedum* — arcte mente jungenda ſunt cum ὑπολαμβάνειν vſ. 36. continuant enim ibi coeptam objectionem, tanquam ſi alia nulla fuiſſent interjecta. reſponderat quidem Dio in iſtis: ἀλλ' ἐγὼ νῦν — verum adverſarius ejus fervore diſputandi abreptus ita pergit argumentari, tanquam nil au-

diiſſet & interpellatus non fuiſſet. cui ſatisfacit Dio in illis *verſu ultimo* ὅταν μὴ. nam ἢ ibi delend. eſt natum ex praecedente N.

279. 2 νομίζοιμεν. 6 βλέποιμεν. 7 ἓς delendum. 10 f. καὶ ῥᾷον γίνεσθαι (aut καὶ περιγίνεσθαι) καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐκ ἂν θαυμάζοιμεν. Reſponſ. οὕτως ἔχει. *Sic eſt, ſic res habet.* Pergit Dio: πότερον οὖν δοκοῦσί σοι οἱ ἐγκρατεῖς βουλόμενοι εἶναι καὶ σώφρονες, καὶ νοῦν ἔχοντες, οὗτοι ἀπειθεῖν ἂν — ſic ſcrib. & diſtinguendum eſſe exiſtimo. 16 ὅτι οἱ ἀκόλαστοι. 31 προσέχοντα.

Orat. XXIV.

280. 7 f. καὶ τὰ κατὰ μουσικήν. v. p. 285. 11. 15 ἀγωνίζεσθαι] ſententia flagitat εὐδοκιμεῖν aut μακαρίζεσθαι. 19 recte Veneta νομίζωνται. 32 ξυμφέρον τε εἶναι.

Orat. XXV.

281. 11 ἄρχον τι καὶ κ. 13 ὁ μὲν ἑνός τινος. 16 recte Veneta οὐδὲν ἄγνωστον. 24 poſt ἀποσφάττειν figendum ſemicolon. nam καὶ τοὺς βασιλεῖς cohaeret cum τούς τε δημαγωγοὺς vſ. 16. *non obſcura hujus rei exempla edam, ſed oratores & reges atque tyrannos* — 28 γε] l. τε. redit enim ad καὶ Πεισίστρατον vſ. 32. tum leg. ἐκάλεις aut καλοῖς *vocares.* 33 πρότερον] hoc non ſignificat Piſiſtratum Lycurgo antiquiorem fuiſſe, ſed reſpicit ad ὕστερον vſ. 41. & ibi nominatos Piſiſtrato poſteriores, Themiſtoclem & Periclem. 35 non

neſcio

neſcio vocab. ὁ δῆμος poſſe, ut multitudinem, cum plurali conſtrui; mallem tamen hic loci οἱ δῆμοι. 43 τοῖν ἀνδροῖν τȣ͂ μὲν — deinde hoc notandum, aut oblitum ſui fuiſſe Dionem, aut p. 282. vſ. 7. quaedam de Pericle deſiderari. Nam de Themiſtocle quidem dixit Noſter, at, quod pollicetur μὲν de Pericle, nihil exſtat.

282. 11 recte Veneta Κλέωνα. 13 ἐπὶ χρόνον τινά. 14 καὶ delend. 42 δὲ] l. μὲν. *Ægyptum quidem* —

283. 8 *ut ipſorum urbs aliud in ſolum a Romanis transferretur.* 12 f. καὶ διὰ τȣ͂το ἴσως. 14 προσήκει. 32 δαίμονας τῶν ὑπ' αὐτοῖς, δι' ȣ͂ς ἕκαστος —

ORAT. XXVI.

Sermo hic natus eſt e loco p. 275. 40. ut ſuperior de genio e duobus ſuperioribus ſermonibus.

284. 4 ἃ ſecundum deleatur. 5 διαμαντευόμενος] ſubaudi δοκεῖ σοι vel ὑμῖν? 37 ἃ ȣ̓ δύναται. 39 f. περὶ αὐτῶν ἱκανοί εἰσιν. 40 videtur alterutrum aut καὶ περὶ κατοικισμȣ͂, aut καὶ περὶ κατοικήσεως redundare. nam κατοικισμὸς & κατοίκησις aut κατοίκισις idem valet.

ORAT. XXVII.

286. 8 poteſt τὰ defendi. mallem tamen, ut mollius, τό. 21 κεραυνῷ καὶ βροντῇ emendat Hemſterhuſius ad Lucian. T. I. p. 355. 26 f.

πολλά

πόλλὰ καὶ λέγουσι καὶ δρῶσιν. poſſet quoque πολλὰ καὶ κακὰ [cum Caſaubono, aut καὶ δυςχερῆ ut ſupra vſ. 17.] δρῶσι legi. 28 καὶ delend. 35 τὸ μέτρον hic non cum ποτοῦ jungi debet, nam id cum κοινωνεῖν cohaeret, ſed per ſe ſtat & idem valet atque ἐν τῷ μέτρῳ vel ὅσον τὸ μέτρον. ut τὸ μέρος, *pro parte ſua*, ita τὸ μέτρον adverbiale eſt *pro ſua portione & menſura ſibi deputata.* ὅσον εἰς τὸ ἑαυτοῦ μέτρον καὶ μερίδα ἱκάνει. *penult.* aut καθίστησι legend. aut vſ. *ult.* poſt προσήκοντι deeſt τέρπει vel εὐφραίνει vel ſimile verbum.

287. 8 ἐσπουδακότες εἰσὶ τὸ πρᾶγμα, διατελοῦσιν οὐδὲν ἄλλο πράττοντες — ita leg. & diſtinguendum. poſt πολλοὶ δὲ ſubauditur e vſ. 4. ἀφικνοῦνται. 23 ἀπὸ τῆς. 36 f. ἐκ δανείων ἔχοντα [aut συναγαγόντα] πολλά. 38 f. καὶ τέκνων εὐμοιροῦντα σωζομένων. *ult.* πλουσίου.

288. 9 ὡς τότε δέον *quaſi vero tunc demum oporteret circumſpicere.* 11 ταῖς λύπαις aut τοῖς λυπηροῖς. 15 loco κόπος in Veneta eſt κόςος, quod V. D. in margine νόσος emendabat. deinde aut deeſt aliquid poſt καὶ, e. gr. ῥίγος aut δυσκρασία, aut delenda eſt haec copula. 23 τῶν delend.

Orat. XXVIII.

De Melancoma v. Themiſt. Orat. p. 139.

289. 14 χαλκῷ κεκραμένῳ] Corinthio aeri, auro mixto. tali aeri ſimilis eſt cutis rubicunda hominis, qui ab exercitio corporis & contentione incaluit & irrubuit. 29 τοὺς ἄλλους] reliquas omnes, quas deinceps relaturus eſt, palmas Iatrocles Melan-

lancomae in acceptis referre debet, quia non interceſſit, quo minus Iatrocles eas ferret, ſed morte ſua liberam ei palaeſtram fecit.

290. 26 τάδε δὲ εἶναι, aut τοῦτο δὲ εἶναι. ſcil. ἐνόμιζεν. 28 poteſt οὐκ εἰδότες defendi. *non reputantes* aut *neſcientes* vel *non recordantes*. mallem tamen εὖ εἰδότες. *quamvis bene ſciant*, v. p. 295. 36. 33 valde placet & mirifice aptum atque elegans eſt vocab. Caſauboni ἄλειπτος. videtur tamen a literarum veſtigiis propius abeſſe ἀνίκητος vel ἀήττητος. ſententia eadem. 37 f. ἔνδοξον πρότερον ὄντα vel potius ἐνδοξότερον ἤδη ὄντα.

291. 7 αὐτοῦ poteſt ferri. *aliquid ejus*, aliquam ejus partem *ad te pertinere*. mallem tamen αὐτὸς *ipſum aliqua ex parte ad te pertinere*. 24 f. ἡδονὰς δὲ τὶς μείζονας ἤθη, ἢ ὅςις. aut ἡδονὰς δὲ τὶς μείζονας ἐκαρποῦτο, ἢ ὅςις — 29 πειραθείη abſque ſibilo uſitatius eſt.

ORAT. XXIX.

292. 13 ἐδόκει. 19 γίγνεται recte Veneta. 26 μικρὸν] in Veneta eſt μηδὲν μακρὸν. unde effici debebat μηδὲν ἄκρον. *tanta fuit defuncti modeſtia, eaque eſt meae juventutis ratio, ut neque ille perfectum quid poſtulet, neque haec promittat.*

293. 5 aut delendum δὲ, aut leg. ἔχοντες ἐπὶ τῷδε ἔδοξαν καλοί. *propterea ſunt pro formoſis habiti.* id quod mallem. 9 ἐπήνθει. 11 poſt ὠνόμασαν deeſt aliquid, e. gr. οὐκ εἰδότες ὅτι μόνον καλὸν τὸ τελέως καὶ μονίμως καλὸν, διηκούσης διὰ παντὸς τοῦ σώματος καὶ ἀνθούσης ἀεὶ —

15 καὶ τοῖς μὲν σφ. recte dat Veneta. 18 καὶ θαυμαστόν. aut καὶ ἀληθινῶς θαυμαστὸν κάλλος ὃ τῳ *non alicui*, id eſt *nulli* aut ὀυδενί πω *nulli* ὑπῆρξεν. 23 ὀυδ' εἰ πάνυ μακρῷ. 29 f. ἀλλὰ περιῆν [vel ἐνίκα] μὲν ἀεὶ. 32 οἴδε uno vocabulo. 39 μόνος recte dat Veneta. *penult.* ἀλλ' ὑπέρτατον] in Veneta eſt ἀλλ' ὑπότατον, unde facillime efficitur ἀλυπότατον. quae vera eſt lectio ab auctoris manu profecta. ante quam cognitam conjeceram ἀνυπόςαλτον, *quod diſſimulari, premi, occultari nequit.*

294. 7 εἰ] l. ἔτι. 12 μὲν] l. με. 13 αἰτιᾶται] in Veneta eſt αἰτιᾶτο. unde patet, quum praeceſſerit ἂν, optativum hic requiri & legi oportere αἰτιῷτο. quo admiſſo etiam in ſuperioribus vſ. 11 φαίη legendum erit pro φησὶ. 15 ἀνδρείαν accipio pro omni virum decente & ornante virtute & praeclara dote, in quibus etiam eſt *forma venuſta.* 17 ante γίγνεται deeſt aliquid e. gr. ἀναμφίλογον *de quo dubitari nequit*, aut ὁμολογούμενον, *quod in confeſſo eſt*, aut legi poteſt ὅπου δὲ ἐγγίνεται *ubi inhaeret alicui rei* vel *corpori.* mallem tamen, quod primo loco poſui, ὅπου δὲ ἀναμφίλογον γίνεται, praeſertim quum in Veneta paullo ante ἀναμφίλογον uno vocabulo ſit, quod Morellus bene diviſit & in duo vocabula ἂν ἀμφίλογον diſtinxit. *ult.* δι' αὐτὸ μέντοι τοῦτο] *propter id ipſum*, ſcilicet, *quia nemo praeter eum alius id gloriae conſecutus eſt*; non, *quia voſmet ipſi noſtis.*

295. 1 f. τοῖς γὰρ οὐχ ἑωρακόσι τὸν ἄνδρα, μηδὲ εἰδόσιν. 2 ὅταν] l. ὅτι. 11 poſt σφάλλεσθαι aut in hac regione deeſt aliquid. e. gr. ἐν δὲ τῇ

 πείρᾳ

πείρας τῦ σφάλλεσθαι δεῖ τὸ ἀσφαλὲς [vel ἐπιτυχὲς] κρίνεσθαι. *ab experimento, quod ſui quis eo in opere dedit, quo vinci poterat, judicari oportet, ſitne felix in adipiſcenda victoria,* aut *ſitne certus victoriae* vel *ſciatne certo vincere & palmam mereri, nec ne. non autem ejus rei judicium a temporis diuturnitate arceſſi debet.* forte tamen praeſtat Caſauboni emendatio, ut ſimplicior, ſic & verior. 19 φαυλοτάτυ.

296. 8 τῦτο ſuſpectum. non enim pertinet, quod videtur, ad ſequens ὅτι, ſed neceſſe eſt τὸ εἶδος τῦ βίυ vel τῆς ἀσκήσεως aut ἀθλήσεως ſubaudiri, aut potius excidiſſe. *hoc genus exercitationis,* palaeſtricum puta, *praeſero bellicae virtuti.* 13 vulgata non malam efficit ſententiam, mallem tamen καὶ ἄνευ ὅπλων τῶν σὺν ὅπλοις *vel inermis armatos vincit.* 17 κἀκεῖ μὲν ὁ ἅπαξ κρατήσας. 20 obſcura dicto eſt ἡ νίκη περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐςὶ, & patitur ſenſum duplicem. περὶ ſcil. accipi debet pro ὑπὲρ, ſi nempe bene habet lectio. prima ſententia haec eſt: penes athletam victoria περὶ μόνης ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐςὶν eſt, ſola illa dies, qua vicit, ipſi metu adverſariorum, ne ab illis vincatur, vacat. caeteris omnibus diebus facere nequit, quin metuendum ſibi ſit, ne parta victoria & gloria per illos rurſus excidat, ſi cum illis rurſus congrediatur. altera ſententia haec eſt; περὶ ὅλης τῆς ἡμέρας ἐκείνης — *victoria illi concedit ob totam illam diem,* h. e. ſi tota illa die ſudaverit & contenderit, omneſque adverſarios, quotquot illa dies ipſi objecerit, contuderit. poſteriorem hanc interpretandi rationem magis probo.

ſed

ſed ea admiſſa neceſſe videtur περὶ ὅλης τῆς ἡμέρας ἐκείνης legi. 30 πρὸς τῶν χειρόνων γίνεται] *ſtat ferri vis a parte ignavorum.* favet, ſuccurrit ignavis contra fortes. deinde pro ἂν lego νῦν, & ſic diſtinguo: ὅσα δὲ νῦν περὶ ἀθλήσεως, [ſcil. εἴρηκα] καὶ περὶ ἀθλητοῦ εἴρηκα. *quae autem hactenus in gymnaſticae corporum exercitationis laudem dixi, ea de athleta quoque dixi,* vel ea de athleta quoque dicta velim, *idque eo, quem demonſtratum & certum eſt, omnibus eandem artem exercentibus praeſtare.* 33. 34 ſententia dictionis eſt: *flagitat enim a me & ab hac corona ratio, ut eum praeſtantiſſimum declaremus.* 39 f. καίτοι τῷ αὐτῷ ταῦτα παραγίνεσθαι χαλεπώτατον, τὴν ἀνδρείαν καὶ σωφροσύνην καὶ κάλλος. Κάλλος γὰρ — *quamvis rerum omnium difficillime conjunctas in uno eodemque homine videre ſit has dotes, fortitudinem, continentiam & formam. Forma enim inflat* — Inimicas ſibi aegreque conciliandas ait, fortitudinem & ſobrietatem, ejuſdem familiae virtutes, cum formae elegantia.

297. 2 οὐδὲν ἀνδρείας. 11 Ἀχιλλέα, ἀλλὰ καὶ τούτοις. 14 ἐστασίαζεν] inſurrexit adverſus Peliam. v. Hygini fab. 24. 25 aut delendum δὲ, aut deeſt aliquid, e. gr. τοσαῦται γὰρ λῦπαι, τοσαῦται δὲ συμφοραί. 40 aut ὡς delendum aut cum πάντως aut παντελῶς aut τελέως aut ἀτεχνῶς vel ſimili mutandum. 44 recte Veneta dat ἀνόνητος. *de laborum tolerantia & adipiſcendae gloriae ſtudio nihil vos oportet ideo remittere, quod in animum induatis, eum virtutum ſuarum nullum ferre fructum, cui fortaſſis opinione & juſta aetate citior finis contingat.* penult. εὐκλεοῦς. *ORAT.*

ORAT. XXX.

298. 8 τέτων ἀμφοτέρων] ſignificat ambo fratres, Timarchi filios, quorum Charidemus major natu erat. 13 poſt νεώτερον deeſt nomen fratri juniori proprium, Timarchi, ſi nempe vſ. 14. μετὰ σȣ̃ legatur pro μετὰ ȣ̃, quod etiam V. D. in margine Venetae ſuaſit, quo admiſſo, μετὰ σȣ̃ appellabit patrem Timarchum. & ad patrem profecto ſermonem allegari, patet e p. 299. vſ. 13. ubi pater reſpondet, & e vſ. *pen.* quod ſi vero vſ. 14. μετὰ τȣ̃ πατρὸς legas, erit hic loci τὸν νεώτερον, σὲ δὴ λέγων legendum, & fratrem minorem alloquetur, cui nomen erat patri cognomine, Timarcho. v. p. 209. 44. 15 Φανερὸς ȣ̃ν ἦν X. ἀπαγγέλλων. 17 καὶ poſt ἐδόκει delend. 22 poſt ἡμῖν videtur ȣ̓δὲ ἐπίςαμαι excidiſſe.

299. 4 ἀχθομένω in Duali, abſque jota ſubſcripto. 10 εἶγε ᾔδεις] eſt reſponſio patris Charidemi. 11 πολὺ ἂν μᾶλλον. id quidem uſitatius eſt. 17 καὶ πολλῶν τῶν γνωρίμων *& multis familiarium.* 18 Veneta rectius σε ὠνόμαζε, τὸ παράπαν πάνυ μόλις. ego aliter ſuadeo diſtingui, ſic: σὲ ὠνόμαζε τὸ παράπαν, πάνυ μόλις — *ſingulis momentis te appellabat, jam aegre loquens.* 25 ȣ̓ τοι. *non ſane.* & ſic quoque V. D. in margine Venetae. ab ȣ̓ τοι incipit reſponſio Dionis. nam & in hac Oratione collocutio locum habet. 36 f. καὶ ἀεὶ ὥσπερ μειδιᾶν. 41 τοσȣ́των] id eſt ἀπὸ τοσȣ́των. poteſt quoque ὢν ſubaudiri. τοσȣ́των γὰρ ὢν. 43 poteſt ἀλλ' εἴ τι ἄλλο defendi & ſic exponi, ut dicatur ellipſis hic locum habere, & fin-

gendum eſſe integrum ſermonem hoc modo: ἀλλ' εἴπατε εἴ τι ἄλλο *agite vero, dicite mihi numquid aliud praecepit.* mallem tamen ἀλλ' ἔτι ἄλλα *at ſuntne adhuc alia, quae vobis injunxit?* deinde aut προσέταξεν aut ἐπέστειλεν videtur delendum. nam utrumque idem notat. ego equidem prius mallem abeſſe. *penult.* ὥς γε ἐμοὶ δοκεῖ πατρὶ ὄντι.

300. 3 τὰ τελευταῖα, abſque τε, quod ex initio poſtremae vocis fuit iteratum. 9 κέλευσον οὖν εἰπεῖν. 20 aut μηδὲν τῶν ὑπ' ἐκείνου leg. aut γιγνόμενον. 37 ſi οὔτε ſervetur, etiam deinceps idem ſufficiendum erit in locum particulae οὐδὲ, & praeterea pro πρ leg. erit πάνυ, ut ſit οὔτε πάνυ τερπνὸν ὄντα, οὔτε χαρίεντα. aut alias leg. οὐ δήπου τερπνὸν ὄντα, οὐδὲ χ. *ult.* locus ita videtur integrandus ἐπὶ τιμωρίᾳ γεγόναμεν ἐν Φρουρᾷ, ὅθεν δή μοι δοκοῦμεν, ποινὰς δόντες ἤδη ἱκανὰς, λύεσθαι.

301. 22 ἐνοικοδομείη, aut ἐνῳκοδόμει. 27 ἄλλως] f. ὅμως *nihilominus.* 33 poſt ἔτι δὲ verſus integer excidit, quem Caſaubonus non ex ingenio, ut videtur, ſed ex Veneta ſic reſtituit: ἔτι δὲ μηδὲ ἐξ ἑτοίμου πορίζεσθαι, μηδὲ πᾶσιν ἀφθόνως. 45 τε] l. δὲ.

302. 7 mallem μεστὸν ὄν. 9 poſt ξηρῶν deſidero καὶ ξυνελόντι εἰπεῖν, ἐκ τῶν ἐναντιωτάτων. 13 οὐ] Veneta οὐ abſque circumflexo. leg. οὐ, *non.* 16 f. κολάσεις ἐπικεῖσθαι, οὐχ ἧττους [vel οὐ μείονας] εἴ τις — 21 παρατείνουσι] ſubaudi ἑαυτὰς αἱ κολάσεις, vel αἱ βάσανοι. illud e praemiſſis, hoc e ſubjectis. 26 aut ἕκαστον, aut ἑκάστοις, aut ἑκάστους.

303.

303. 12 ἄλυσιν, ὃ δήπȣ ταῖσδε — 36 recte Veneta καλεῖσθαι. 38 aut κατωτάτω, aut κατώτατα, adverbialiter, *in extremis & infimis partibus*.

304. 1 τοι] l. τι. *nam limae quoque comparabat aliquid*. aut, ſi quid credatur hic deeſſe, quod neceſſe non eſt, legi poterit: καὶ γάρτοι χρῆσθαι αὐτȣ̀ς ἐργαλείῳ, ὃ προσείκαζε — 14 μέχρις ἂν, ᾗ δυνατόν. *donec, qua fieri poteſt* — 31 εἴπεν ἂν ἀνὴρ *dixerit fortaſſis aliquis*. ἂν excidit ob paritatem initii voc. ἀνήρ. 42 ὄντας. 45 poſt ἔχον videtur κατεσκευασμένα deeſſe.

305. 21 aut poſt ἀκȣ́ομεν, aut poſt θεῶν deeſt τȣ̀ς μὲν. *partim liberos, partim nepotes deorum*. 32 f. γραφαῖς εἰς τὴν ὀροφὴν καὶ τοίχȣς καὶ θύρας εἰργασμένȣς. redit enim hoc poſtremum vocab. ad οἴκȣς. 42 τινα delendum ex auctoritate Venetæ, cui deeſt.

306. 3 παρὰ delendum, ut natum e γὰρ praemiſſo. 28 τόπον] l. πόνον. 31 f. λαβεῖν. ὃ δὲ ἔφη, *quod autem dicebat*, vel ἔφην, *dicebam*, *alium alibi accumbere, ejus rei in cauſſa eſt temperamentum aëris*. vel ȣ̓ δὲ ἔφη.

307. 6 καὶ delend. 7 πάντα ταῦτα ἑτέροις. ȣ̓ γὰρ οἷοί τ' εἶναι φέρεσθαι. 15 δὴ] l. δὲ. 21 αὐτοῖς] l. ἀνθρώποις. 29 τȣ́τȣς] poteſt aut τȣ͂το legi, ſcil. τὸ πόμα, aut τȣ́τȣ, ſc. τȣ͂ πόματος [v. vſ. 23] aut τȣ͂ ποτȣ͂, aut τὸ ποτὸν, vel τὸν οἶνον. 32 πολλȣ̀ς μὲν ἐν τῷ μ. 39 πολλαπλάσιον] ſubaudi μέρος τȣ͂ ποτȣ͂. *e poculo temperantiae multo plus oportet haurire, quam e poculo voluptatis*.

308. 10 ὀργχεῖσθαι] *iraſci* dedit Interpres. In Veneta ſcil. eſt ὀργεῖσθαι. 14 ἐξαρκεῖ. & ſic quoque V. D. in margine Venetae. 22 δὴ] l. δέ. 26 recte Veneta διάγει. 30 poſt οἱ μὲν οὖν deeſſe videtur ἀνόητοι, aut ἀκόλαστοι, aut ὑβρισταί. 41 ἔχει.

309. 1 οἰκονομίαν. 12 ὁμοίως *pariter.* 15 parum refert ἑαυτοὺς, an ἑαυτοῖς legas. πρὸς in eo ſenſu cum utroque caſu concordat. poteſt quoque ὅπη δ' ἂν ferri pro ὁπηνίκ' ἄν. mallem tamen uſitatius ἐπειδὰν *quando.* 34 in σωφροσύνης deſinit oratio Charidemi, ut etiam Veneta Edit. ſignificavit, & a πάπαι rurſus incipit Dio loqui. 39 παρέχες ἄν. 42 recte Veneta ἱκανῶς. *ult.* μέλη.

310. 4 τήν τε σωφροσύνην.

Orat. XXXI.

Ad argumentum hujus Orationis utile erit locos inſignes, unum Diodori Siculi, T. II. p. 474. & alterum Cic. Verrina II. p. 65. 66. inſpicere, unde patebit, Rhodios, quorum ſordes & vanitatem Dio hac oratione perſtringit & increpat, majoribus diſſimiles fuiſſe. Oreſtae ſtatuam D. Auguſti nomine inſcriptam memorat Pauſanias p. 148.

311. 6 οὐθὲν ἂν ὑπ' ἐμοῦ. 8 poſt τὸ δέον deeſt συνιδεῖν, vel κατανοήσειν, vel ἐξευρήσειν vel ſimile, ut jam Caſaubonus docuit. 10 ἔχει. 25 ante ὑμᾶς mallem εὐθὺς adeſſe. 27 πάντας μὲν πάντας. ob ſequens τοὺς. 29 alii autores dicerent ἄλλως τε καὶ τοὺς. Sed Dio in more poſitum habet, ut καὶ omittat in hac formula. 33 recte

Veneta

Veneta ἀποφαίνει. 42 χρῆσθαι ἑαυτοῖς προσε-χόντως. *oportet viros optimos & graviſſimos ad ſemetipſos attendere.* caute in rebus ſuis agendis verſari.

312. 2 τῶν γε πρὸς θεὰς ἐξῃρημένων] *rebus diuinis exceptis.* manifeſtus Latiniſmus. Graeci alias dicunt πλὴν γε τῶν πρὸς θεὰς. 12 f. δύναμιν, ὥστε [vel ἐφ' ᾧ] καὶ αὐτὰς πολλὰς ἔχειν τὰς αὐτοῖς εὐνοᾶντας. 14 f. ἰδιώτης ἄτως ἀσφαλέστερον. 22 f. διαφερόντως ἄν τις καὶ τᾶτο ἀποδέξαιτο. 23 f. καὶ τῆς τάτων [ſcil. τῶν εὐεργετῶν] τιμῆς μάλ. 25 ante μοχθηρᾶ deeſt aliquid. e. gr. κοινᾶ μὲν. *quum graſſari coeperit in veſtra civitate mos quidam, communis quidem, at caetera in ſe turpis & pravus.* 30 poſt προθύμων deſidero γενομένων. deinde μόνον leg. *tantummodo.* 41. Veneta ἀνδριάντον ἀποδείκνυσιν. unde efficio ἀνδριάντων, τᾶτον ἀποδείκνυσιν. *ult.* ὅτωσὶ] *ſic ſimpliciter,* τὸ λυσιτελὲς ſolum, neque aliud quidquam *ſpectantibus.*

313. 3 βέλοιθε, ἑστάναι χαλκᾶν. 16 elegans quidem eſt & valde probabilis & paene dixerim certa Valeſii conjectura p. 57. Emendat. propoſita, ὀλῶν. molam ſalſam enim tangebant illi, qui ſe ſacrorum communionem cum aliis ſuſcipere profitebantur ea ceremonia peragenda. vid. Dorville ad Chariton. p. 370. nondum tamen confecta res eſt, neque omni dubio exemta. nam qui Deos adibant, illi eorum limina, antequam calcarent aut ſupergrederentur, manibus demiſſis oſculabantur, ut ex inſigni loco Polybii p. 1279. 19. patet. Poſſet objici, Dionem, ſi ad morem hunc

reſpexiſſet, oportuiſſe verba καὶ τῶν ὀδῶν θιγγάνοντας ante verba καὶ τῷ βωμῷ προσελθόντας collocare. nam limina prius ſalutabant Deos veneraturi, quam ad aras accederent. Sed nihil neceſſe eſt Dionem ordinem rerum accurate fuiſſe ſecutum. 21 praefero lectionem Venetae οἴεσθαι. nam in praemiſſo τὶ δ' οὐχὶ, a quo hoc pendet, ſubauditur ἔξεστι. 24 εἰ καὶ πάντων. 42 παραβαίνειν δ' ἐστὶν ὁμοίως ἑκάστοτε τὰ πρὸς τούτους. *quamvis gravius peccet, qui in deos peccat, quam qui in homines, eſt tamen in hos identidem peccare, pariter peccare.* τὰ πρὸς τούτους παραβαίνειν eſt *migrare terminos officiorum erga hos praeſtandorum*, ut ſupra p. 312. 2. τὰ πρὸς θεούς. *diis debita.* ἑκάστοτε ſignificat modo in hac re aut opere, modo in alio. *penult.* αἰτίοις] l. ἀξίοις. *ult.* ὥ φασιν] *quemadmodum ajunt*. Si vera ajunt, qui eos iiſdem dignos eſſe ajunt honoribus.

314. 33 Valeſius l.c. jubet de tactu molae ſalſae & libationum accipere. ego vero puto rectius de tactu manuum, genuum, genarum, barbae, Deorum accipi. Appoſitus eſt Luciani locus T. I. p. 535. de ſacrificiis c. 12. ὁ δὲ πένης ἱλάσατο τὸν θεὸν, φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν. ubi vid. Moſis Solani notata. 34 οὐδὲν ἔλαττον] ſubaudi τοῦ δέοντος. 37 ἡμῶν.

315. 3 εἰ καὶ πολλοστὸν ἡγεῖσθε μέρος. *exiſtimetiſne vel minimam partem virorum clarorum & bene meritorum exſtitiſſe?* 8 recte Veneta προεμένων. *qui ſeque liberoſque ſuos patriae ſaluti prodiderunt & impenderunt.* 12 εἰπεῖν] ſubaudi e ſuperioribus εἰ καὶ πολλοστὸν ἡγεῖσθε μέρος ἀνδρῶν θαυ-

θαυμαζομένων γεγονέναι. *neminem puto affirmare poſſe, vel minimam partem*— 28 τὸ ποιῆσαι. 30 uſitatius quidem eſt ἐμπλῆσαι, poteſt tamen etiam vulgata ferri. 32 αὐτοῖς. 43 recte Veneta ἅπαντας.

316. 3 f. τῶν κατὰ μέρος φιλοτίμων τυχόντες, & deinceps ἡγȣμένων. *eo, quod privatos* [aut *cives*] *nacti eſſent tales, qui honore moverentur, & famam ad poſteros praeclaram majoris, quam vitam, facerent.* In vulgata deeſſe aliquid videtur. 5 recte Caſaubonus ϛήλη, quo etiam ducit Venetae ϛόλη, accentu in penultima fixo. 14 aut pravum eſt δαπανῶντες· (nam athletas magnum aes in certamina ſua edenda impendiſſe non memini) aut deeſt aliquid, ἑαυτȣ̀ς, aut τὸ σῶμα, vel τὴν τȣ̃ σώματος ἰσχὺν δαπανῶντες. 26 Veneta ſic praeſtat: ἐπιγράψας, ἐϛὶ θεασάμενον ἡγεῖσθαι, unde efficio ἐπιγράψας, ἐϛὶ θεασόμενον [in futuro, ut Caſaubonus etiam ſuaſit, & abſque δὲ quod Veneta non agnoſcit] ἡγεῖσθαι. *ſi cognoverint, ſtatuas ſuas aliis ceſſuras eſſe — fierine poteſt, ut exiſtimemus, fore deinceps quenquam, qui ſpectatum, nedum certatum, illuc eat.* Quod ſi autem ἡγεῖσθε ſervetur, erit ἔτι legend. loco ἐϛὶ. *adhuc fore deinceps quenquam putatis?* 28 ὅθεν] *quamobrem.* videtur nimis abrupta & hians oratio. ſuſpicor aliquid deeſſe, quod articulos ejus vinciat & curſum lubricet. 32 ambigo, ſervemne αὐτὸ, an cum αὐτῷ mutem. *ſolummodo ſibi perfectum eſſe praeclarum aliquod opus. ult.* πρὸς τȣ́τῳ *praeterea.*

317. 3 ȣ̓χ ἓν delendum. 24 εὐλαβηθῆναι, raro ſenſu hic poſitum exiſtimo, ſcil. pro *recte admini-*

miniſtrari, recte accipi & velut apprehendi atque tractari. 25 poſt αὐτῶν excidit ἀμελεῖν, aut παρεῖδεῖν, aut ἀνελεῖν, vel ſimile. 33 εὐπρεπῶς. 34 ἀχαριστίᾳ, φθόνῳ, σμικρολογίᾳ, ἅπασι — *ſed neceſſe eſt, ut tale facinus ad ingrati puſillique animi documenta, ad invidiam, ad teterrima quaeque vitia referatur*. dictio haec illi Tullianae *crimini affinis eſſe* ſimilis eſt.

318. 4 recte Veneta ἀποδεξομένων, in futuro dat. 11 aut παντὸς cum Anglo, aut πάντως *multo magis, quam alia omnia, eos confiteri oportet, quod* — 14 καὶ videtur defectum prodere, e. gr. τὸ καὶ αὐτοὺς τιμήσαντας. aut τὸ ἀξίους τιμῆς κρίναντας καὶ τιμήσαντας. 26 ἢ τυραννίδα, uti etiam V. D. in margine Venetae. *ult*. Veneta dat πολλὰ ἂν αὐτὸν τοὺς γοῦν τυράννους &c. unde effici poſſet πολλὰ ἂν αὐτὸν οἶμαι ἱκετεύσειν ἐᾶν αὐτὸν τοὺς γοῦν τ. poſt ἐᾶν αὐτὸν nihil deeſt, ad ſenſum quidem.

319. 2 poteſt vulgata ferri. dubito tamen annon auctor potius dederit ὧν αὖθις οἱ ἀστοὶ βιαίως ἀρξάντων. *quorum ſtatuas, quod crudeliter & inique regnaſſent, ipſi cives deinceps dejecerunt*. 5 recte Veneta εἴποιμ' ἄν, εἰ — 7 τινα. *permiſſuros cuiquam fuiſſe, ut ſtatuam ſibi poneret*. 15 aut πῶς οὐχ ὑπεναντίον ἐστὶ τούτῳ τὸ τοὺς πρ. aut πῶς οὐχ ὑπαίτιον ἐστι τὸ τοὺς πρ. 21 τοὺς θᾶττον] *qui paullo ante, qui nuper beneficia in nos contulere*. v. vſ. 36. & p. 320. 14. 26 aut delendum τινα, aut deeſt aliquid, e. gr. δι' ἀνδραγαθήματά τινα, aut διὰ σπουδαῖά τινα, vel ſimile quid. 31 γίγνοιτο] f. γιγνώσκοιεν. 34 νομίσουσι. πολὺ οὖν

βέλ-

βέλτιον. *ult.* f. ἀρέσαι τινὰ, ποιήσας ταῦτα, ἃ ἂν μὴ ποιήσας, ὀκ ἂν αὐτὸν προσαγάγοιτο. *alicui ſtudere placere illis praeſtandis officiis, absque quibus diffidat eum ſibi conciliare poſſe.* aut eodem ſenſu. ἀρέσαι τινὰ, ὃν ἂν, τῦτο μὴ ποιήσας, ὀκ ἂν προσαγάγοιτο.

320. 9 τῦ] l. τὸ. 25 comma poſt ἄλλως promovendum. 26 loco εἰ cogitabam aliquando εἶτα. neque id male conveniret loco. verum in Veneta ἢ deprehendo, quod rectum eſt, & Caſaubono quoque viſum fuit. porro aut χαρίζοισθε leg. aut χαρίζεσθαι βύλοισθε. 29 καὶ primum delendum. 31 Veneta ἔχοντας dat. unde efficio τὰς νῦν ἔχοντας. 32 Veneta proxime a vero ἀποδῶτε dat. unde refingi oportuerat ἀποδῶται *vendat.* ſaepe ε & αι permutantur, v. p. 321. 28. & 322. 3. 41 aut admittenda Caſauboni ratio diſtinguendi: ἔχειν? τίνος? *cujuſnam quaeſo rei?* aut prorſus delendum τινός. neque ſane in Veneta conſpicitur. deinceps mallem φαίνωνται. *penult.* ita lego & diſtinguo τό τε πρᾶγμα εἰ τοιῦτόν ἐςιν, ὥςε πάναισχρον [uno vocabulo].

321. 28 λυμήνηται.

322. 3 recte Veneta ἐπίςασθαι. 24 ἄλλως] id eſt ἐν ἄλλοις. 28 ἀνέδην emendat Daviſ. ad Max. Tyr. p. 604. 32 σεμνοτέρως. 37 f. οἱ μὲν ὅτω πράττοντες ὅ, τι πράττουσιν, ὡς ἀγνοεῖσθαι —

323. 1 καὶ πόσῳ. in Veneta eſt καὶ πόσα. ab his verbis incipit refutare querelas praemiſſas. 3 τε] l. γε. 6 recte Anglus εἰσὶν οἳ, etiam Veneta εἰσὶ οἳ dat. 18 recte Veneta εἰδείη χάριν. nam

ſic oportebat ex ejus indiciis refingi. 19 διὰ μοιχείαν] poſt haec verba deeſt participium ἀφεθεῖσαν, aut ἀποπεμφθεῖσαν, vel ſimile quid. f. quoque εἰδὼς deeſt, ut haec ſit integra ſententia: διὰ μοιχείαν ἐκβληθεῖσαν λαβεῖν, εἰδὼς ὅτι τὸν πρ. 23 aut faciendum cum Caſaubono, aut ἐ πονηρᾶς ὑπέσης αἰτίας leg. 35 ante Μακεδόνες tacite ſupplendum οἱ μὲν. deinde quoque poſt Lacedaemonios puto Rhodiorum nomen excidiſſe, & lego καὶ λακεδαιμόνιοι καὶ Ῥόδιοι, διὰ τὶ — 43 ἐπ' ἀδήλῳ λαμβάνειν] ſententia dictionis eſt: *facile voſmet ipſi intelligitis, quoſnam deceat magis incerta cum ſpe honoris perpetuo ſervandi ſtatuas ſibi decretas accipere.*

324. 3 καὶ τὸ πρὸς. 4 ἔχειν τὰς ἄτω τιμᾶσθαι. 12 τὰς ἐν τῷ πρόσθεν. 18 quum in Veneta ſit ἑτοίμῳ, poſſet legi ὑπάρχειν ἐν ἑτοίμῳ. alias ſubſcribendum erit Caſauboni ſententiae. 21 aut ἀφαιρέμενοι leg. ut referatur ad θέλητε, aut ἀφαιρεμένοις, ut redeat ad ὑπάρχει ὑμῖν. 44 τῆς ἑαυτᾶ. ſcil. χώρας.

325. 2 τᾶτί τὸ χωρίον Caſauboni admitto. ſed praeterea quoque poſt τὸν ἀγρὸν ajo excidiſſe ὅτᾶ ἐςὶ *cujusnam ſit.* 24 poteſt ὅτι cum Infinit. conſtrui, ejuſque rei abunde ſuppetit exemplorum. ſed rectius hic legetur ἀποκρυψαίμην ἔτι, δημοσίᾳ. quum tamen in Veneta exſtet ἀπεγράψασθαι, ſervari oportet ὅτι, & ſcribi ὅτι — ἀπεγράψασθε ὑμεῖς. 30 recte hic diviſit orationem Caſaubonus. ἐκ ad λέγοιτο vſ. 34. pertinet. *ad ſummam, ſi quis eorum, qui ſtatuae honore gaudent, eam non eo modo, quo aliam quamcunque rem, poſſidet,*

let, aut [καθάπερ ἄλλο τι ὁ κτησάμενος] *eo modo, quo alius quiſquam id, quod jure ſuum fecit, poſſidet, propterea non oportet dici eam ſtatuam minus ad eum pertinere.* 34 mallem αὐτῇ ſcil. τῇ εἰκόνι. ut ambo Infinitivi ad idem ſubjectum redeant, ſc. προσήκειν & ἀδικεῖσθαι. 37 διαφέροντας. 40 θέλοιεν.

326. 23 εἴ τῳ δανείσειεν.

327. 8 καὶ τούτων] verba haec mihi ſubobſcura. 20 ἃ ἐκεῖ τιθέασι. 24 f. οὐκοῦν μόνον ὅτι ἐν κοινῷ *non igitur ſolummodo hoc palam eſt, eas opes in publico ſolo eſſe depoſitas,* publico fundo creditas. 26 κατὰ τὰς ἀπογραφὰς] *tempore cenſus* quum aetatem militarem opeſque & capita civium cenſent. 36 καταδεέστερον ἑαυτῶν πράττοντας. *procul jacentes ab antiqua gloria.* καὶ τοίνυν ἐκεῖνοι μὲν. 38 οὕτως] ſubaudi ὥστε ἀνελέσθαι. *ut poſſit ipſe tollere.* 41 recte Veneta τὰ ἐν τῷ κοινῷ κείμενα, καὶ δ. 42 f. βουλόμενος ἑνὶ τούτῳ παραδείγματι ἐχρησάμην.

328. 5 ἐπεί. *nam.* 8 ἡ πόλις ἐκ τῶν — abſque καί. 17 οὐχ ὃ] id eſt οὐ μόνον ὃ — v. ad p. 47. 16. dicta. 37 f. αὐτὸν, καὶ ταῦτα τοσούτῳ μᾶλλον.

329. 1 τὸν ἀποστερούμενον recte dat Veneta. 4 ἐψηφίσασθε ἐκείνοις. 6 ἐκτίνουσιν. 9 τοῖς τότε, *hominibus, qui tunc erant.* 17 ſufficit βουλομένους. poteſt ὑμᾶς abeſſe. 21 non video, quare προειμένοι ſit improbandum. 29 recte Veneta καθήκει τὸ γένος. 30 ſic lego & diſtinguo h. locum: διαδοχῆς, εἰ τὰ πάνθ᾽ ὅσα ἐξ ὧν — 31 εὐεργέτων. 32 συνήχθη χρήσιμα. Conſtructio haec eſt:

εἰ

εἰ ὑμῖν ἐςὶ νῦν τὰ πάντα, ὅσα χρήσιμα καὶ μεγάλα συνήχθη ἐκ τέτων, ἅ τότε τινὲς εὐεργέτεν. *non ſane generis ſuſceptam ab illis communionem inficiabimini, ſi veſtra jam ſunt ea omnia, quae praeclara & magna tunc comparata fuere ex illis beneficiis, quae nonnulli eorum temporum priſtinorum in homines ſibi aequales contulere, & ex illis ſtudiis moleſtiiſque, quas illorum hominum in gratiam nonnulli tum ſuſcepere.* 37 ἢ non eſt hic loci *aut*, ſed *quam*, & pertinet ad ἔλαττον, *minus peccare, quam* — 38 aut τῶν ἄλλοις ὑπαρχόντων τινάς, aut τῶν ἄλλῳ ὑπαρχόντων τινά.

330. 3 εἰ καὶ ἡ πόλις ἤ τι. 5 ἀλλ' ὑμεῖς πρὸ ἐκείνοις. *at vos, praeter illos* — 10 τοῖς πολλοῖς] id eſt παρὰ τοῖς πολλοῖς. 23 μηδὲν εὖ πεπόνθασιν] ſubaudi οἱ ἄνθρωποι. poſſet tamen etiam legi μηδένες εὖ π. 28 f. εἴ τις ἀφέλοιτο τῆς παρακαταθήκης τὴν θεόν. *ſi quis Dianam parte quadam opum in ejus templo depoſitarum privaret.* 30 τὰς δὲ ἅτω προσφερομένας ταῖς εἰκόσι] ſubaudi e ſuperioribus repetitum φαίη τις ἂν ἁμαρτάνειν. 36 αἰτίαν videtur bene habere & ſignificare *ignominiam, opprobrium, convitium.* 37 φυλάξασιν in Aoriſto. 40 aut κρινεῖ in futuro, aut κρίνοι in Optativo.

331. 18 οἰκίας. 19 τὸ ἕν. 32 συμβαλᾶσι. *illis, qui ad debita amici diluenda, aut, ut ipſi egenti ſuccurratur, ſymbolam contulerunt, oportere collatitium argentum reſtitui.* 33 ἐκτίνειν. vid. p. 329. 6. ubi idem vitium. 35 μέτριον] proferri hoc debet cum indignatione & cavillatione: *vobis nempe ferendum, neque indignum videtur, quibus ſatisfactum*

fuerit

fuerit debitis, ea rurſus adimere? non enim profeƈto exiſtimatis turpius a vobis peccari, ſi ſoli peccetis, quam ſi cum aliis multis. Non exiſtimatis turpius a vobis in eo peccari, quod ſtatuas aliquibus decretas & dedicatas in alios transferatis, quam ſi debitum reipublicae Romanae aes non ſolveritis, quod potuiſſetis abſque ignominia facere, quum aliae multae civitates id facerent, Romanorum indulgentia uſae. Non audio Valeſium hic turbas dantem p. 58. 37 recte Veneta ὑπειλήφατε, καὶ τοι τοσαύτης. 42 κεκομισμένους. ult. comma poſt τοῖς ἄλλοις promovendum. *vos qui indignum vobis tunc exiſtimabatis idem ſuſtinere,* [eandem ſubire duram neceſſitatem tabularum publicarum mutandarum] *quod alii a ſe non alienum putabant, neque adſpernabantur, quamvis graviſſime fuiſſetis mulƈtati & acerba paſſi, jam nunc ea audetis, in rerum omnium proſperis ſucceſſibus, quae caeterorum nemo tunc fuiſſet auſus.*

332. 6 δεδανεισμένων. 16 τῆς μεγίστης. 18 ἐπιτιμίων. nam non αἱ ἐπιτιμίαι dicitur pro poenis, ſed τὰ ἐπιτίμια. 19 ἀποκοπὰς, καὶ ὡς— 25 f. ἔχοντα. ſed in eo non valde exacti ſunt auctores. 33 aut πέφηνε, aut ἀναπέφηνέ τι δεινόν. 42 συστήσονται.

333. 3 ita diſtinguo: κωλῦσαι. Προσήκει, νὴ Δία. ab hic verbis incipit novum argumentum ſuaſioni Dionis contrarium. *Decet profecto ſic agere,* aequum & juſtum eſt morem hunc tollere. *at idem non eſt*— Reſpondet ad hoc argumentum, idque diluit in verbis ἐγὼ δὲ vſ. 7. poteſt quoque objectio a verbis νὴ Δία incipi, & antea legi κωλῦ-

σαι,

σαι, ᾗ προσήκει, *qua decet, ut par eſt.* ſed malo prius. 15 f. ὁ βοηθῶν. εἰ δὲ μὴ [quod ſi vero ipſis haec argumentatio non probatur, per me licet, ajant ex mente ſua & hoc ratiocinandi modo, grave non eſſe —].

334. 4 recte Veneta ἀρχαίως ἡμιθέως ὄντας. unde id hauſit Caſaubonus. 10 aut ἀλλὰ aut μὴ del. 13 τὰς ἔγγιστα τοῖς νῦν ſcil. χρόνοις vel ἀνθρώποις. 27 αὐτόν. 39 κατὰ] leg. ὅτι. 41 ἐκείνως.

335. 15 ὅτι aut cum ἔτι mutandum, aut, ſi ſerves, erit v. 18. poſt λέγειν inſerendum ἐρῶ. 22 ἐὰν] f. κἂν vel καὶ ἐάν. 25 τὰς delend. 28 f. πῶς ἔνι ὡ τῆς αὐτῆς, *qui fiat, ut eodem nomine non ornentur, quo nuper mortui,* i. e. qui fieri poteſt, ut heroum nomine careant? 31 τε] mallem δέ.

336. 2 tam frequenter invenitur δημόσιος pro δημίῳ, *carnifice*, ut nequeam cum illis facere, qui illud damnant, hoc probant & recipiunt ubique. v. vſ. 15. & p. 348. 16. 7 αὐτοῖς ἦν, ὅτι — *nihil eis proderat, quod pro ſe allegarent, ſtatuae alicujus ignoti factam a ſe fuiſſe injuriam.* ἦ in Veneta non exſtat, & poteſt ἦν commode abeſſe. v. p. 340. 18.

337. 9 στήλην] *e lege quadam publicis in tabulis inciſa verba quaedam excuſſerit,* eraſerit. 14 f. λαχών, εἶτα λαθών, ἢ διαπραξάμενος. *mulcta irrogata ſi quis ſemet ipſe albo debitorum expungat, ſive clam, nemine ſpectante, neque conſcio, ſive corruptis judicibus aut ſcribis.* nam διαπράττεσθαι eſt gratia, muneribus, terrore, aliis modis aliquid, quo

quo facto tibi opus ſit, & quod appetas, perficere. aut poteſt minimo motu res ita componi, ut ἤ deleatur, quod e praegreſſo ν potuit natum eſſe. 28 f. μηθένα ἂν ἀντειπεῖν ὑπὲρ τῶν ὅτω κειμένων, ὅτι καθάπερ — *neminem puto contradicturum* vel *inficiaturum, plurimos ſic dedicatorum* [in templis puta] *alia nomina accepiſſe*, mutaſſe vetuſta novis. *penult.* ὀυχ ἧττον] ſubaudi, *quam alia propriè ſic dicta ἀναθήματα.*

338. 5 f. τοῦτον μὲν ἂν ἀσεβεῖν φήσομεν, [vel ἐναγῆ νομίζοιμεν] ὃς δ' ἂν ἀνδριάντα ἀφελὼν τὸ τοῦ κτησαμένου ὄνομα, ἄλλον ἀντεγγράψη, τοῦτον οὐκ ἀσεβεῖν φήσομεν. 11 ſignum interrogationis commate mutandum. *per quae argumenta rem hanc aequiorem* [quam videtur] *eſſe demonſtrare nonnulli ſtudebunt, per ea ipſa prodent eam tanto nequiorem & prorſus improbam.* 13 in Veneta eſt καὶ ἀνεπιγράφους. unde conjicere poſſis olim fuiſſe in libris καὶ ἀνωνύμους τινὰς εἶναι καὶ ἀνεπιγράφους. 30 ὄντας] redit ad ἀνδριάντας. quod Caſauboni ergo moneo. 33 τῶν ἄλλων] ſubaudi ἑλλήνων aut πόλεων. planius tamen foret, ſi dixiſſet τῶν παρ' ἄλλοις.

339. 9 καὶ μάλιστα, aut μάλιστα δέ. 19 poſt ἀρχαιότητος deeſt λέγειν vel προβάλλεσθαι, *praetendere, cauſſari*, vel ſimile verbum. 30 δὴ deeſt Venetae. unde poteſt legi καὶ τὸ δόξαι, ut διὰ tacite e ſuperioribus repetatur. 31 f. γενναῖον γεγονέναι. ὅτι γὰρ — 40 Cl. Weſſeling ad Diodor. Sic. T. I. p. 117. hunc quoque locum citat, ut probet διαφέρειν τινα idem eſſe atque διαφέρειν τινός, *aliquem ſuperare*, alicui praeſtare,

&

& διὰ in hac compoſitione idem eſſe atque περὶ. De Theagene Thaſio v. Plutarchi praecepta prudentiae civilis p. 1452. ubi coronas mille ducentas eum tuliſſe perhibet. quare ab oraculo vere μυρίαθλος vocatus fuit. floruit circa Olymp. 75. v. Corſini Catal. Olympionicarum.

340. 12 αἰρῦσι. 16 χρωμένων] ſubaudi e proximo τῷ θεῷ. 27 ἐκεῖνο. 37 aut καὶ delend. aut ὑφ' ὕβρεως, vel ἐφ' ὕβρει addendum.

341. 18 ita diſt. ὅτιῦν τῶν ἄλλων αἰσχρῶν, ἅπαντες αἴσχιον ἡγῦνται τῦ — *flagitiorum omnium quidquam facere lucri gratia, turpius judicatur, quam idem alia de cauſa facere.* ἄλλων idem eſt atque πάντων. 21 ἢ aut cum καὶ mutandum, aut tota dictio ἢ ποιήσασθαι ἑτέρυς ἀνδριάντας velut ſcholion delendum. 22 παραπέμπειν] *negligere, diſſimulare; tranſmittere abſque animadverſione atque correctione.* v. p. 360. 6. 364. 9. 418. 9. 35 f. ὐδεὶς ὐδὲν ἀφήρηται.

342. 3 recte Veneta τῦτον. 12 ἀφράκτοις] exponit Valeſius Emendat. p. 59. 15 recte Veneta ταυτά. 21 πλὴν ὅτιγε ὐκ ἴσα ὑμῖν ἀνήλωκον] ſubaudi δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων. vel τῦτ' ἐβυλήθην φανερὸν ποιῆσαι. v. ad p. 274. 3. In ὐκ ἴσα tacite ſubinnuitur ἀλλὰ πολὺ πλείω. ſic infra p. 563. ὐχ ὡς ἔνιοι τῶν νῦν, *ſed multo profligatius.* Similis eſt Arabiſmus ille, de quo Cl. Schultenſ. ad Haririi Conſ. 4. p. 45. egit, *mane ſurrexi, ſed non ut corvus,* ſubaudi; *ſed multo citius atque maturius.* 31 δοκιμασθησόμενα] exponit locum hunc Valeſius Emendat. p. 59. cui addi poteſt illa Tullii in Verrina prima diſputa-

tio

tio c. 50. de probatione aedis Caſtoris a P. Iunio Praetore.

343. 2 δίχα Ἀθηναίων] verba haec ſubobſcura ſignificant Athenienſes habuiſſe, praeter libertatem, adhuc alia quaedam jura & poſſeſſiones. Neceſſe eſt poſt Veſpaſianum redditam Athenienſibus & Rhodiis libertatem ceteraque jura fuiſſe, quae Veſpaſianum ipſis ademiſſe Suetonius tradit. 8 poſt διαφέρεσθαι ſubaudi περὶ τȣ̃. *neminem tanti feciſſe apud illos* [Graeciae populos] *ſe* [h. e. ſtatuam ſuam] *ſtare, ut vel manum propterea moveat.* Immerito ſollicitata a Caſaubono fuit proba haec & elegans dictio. v. p. 375. 32. ubi ȣ̓δὲν διαφέρεσθε pro ȣ̓δὲν ὑμῖν διαφέρει. διαφέρῃ habet Arrianus Epictetеus p. 597. *antepen. non eſt tibi perinde, ſed refert tua* — Plutarch. Opuſcul. p. 139. 5. ȣ̓ διηνέχθη Ὅμηρος τὸν πρῶτον ςίχον ἄμετρον ἐξενεγκών. *non curavit Homerus primum verſum cum legibus proſodiae pugnantem efferret, an congruentem.* v. quae ad M. Antonini Philoſophi IX. §. 27. *ult.* ſcripſi, ubi διαφέρεσθαι eſt *ſtudioſe & anxie ſuper aliqua re adipiſcenda aut avertenda contendere.* 13 verba ſic ordinanda: εἰκός ἐςι μὴ παραπέμπειν, μηδὲ τȣ̃, πῶς αὐτῆς τυγχάνȣσιν, ἀμελεῖν. 31 recte vidit Anglus αὐτȣ̀ς eſſe legend. *ſunt quidam Romanorum, quos aeneos dedicatis ipſos*, h. e. quorum ſtatuas de novo factas, non veteres, non vetuſto vultu, ſed ſuo, non ſola inſcriptione tenus, ſed toto opere illos, quos profitentur inſcriptiones, dedicatis. 40 f. κἂν βελτίων ᾖ τις ἔτι, καὶ ψήφισμα. *ſi quis adhuc commodior & humanior ſit, ei vel ſolum decre-*

tam [illegible]. D[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 41 [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] v. [illegible] 345. [illegible]

344. 1 [illegible]. 3 [illegible] [illegible] [illegible] 4 [illegible] Veneta. 6 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 10 [illegible] post [illegible] [illegible]. 11 [illegible], in plurali recte Veneta. 12 [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] — 23 [illegible] [illegible]. 33 [illegible] [illegible] — [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] Morellus. In Veneta eſt [illegible] [illegible] [illegible]. debuerat [illegible] prorſus deleri.

345. 1 ἀλλ' ἕν γε debuerat effici e lectione Venetae ἀλλ' οἵ γε. 7 μὲν del. 9 aut τὸν ſcribendum pro τῶν, aut cum Veneta leg. [illegible] ἐκείνων abſque ullo articulo. 11 καθαιρεθείς. 15 ϛήλαι] in quibus ſcil. inciſa formula foederis Romanorum cum Rhodiis. 16 Rhodii videntur in bello Pompeji cum Caeſare naves in Hiſpaniam miſiſſe, quae partes Populi & Pompeji adverſus Caeſarem ibi tuerentur. 33 f. τιμῶν ἁπλῶς, καὶ τὴν — 41 τοὺς ἀνδριάντας idem eſt, Attico dicendi more, atque περὶ τῶν ἀνδριάντων. *de ſtatuis veſtris ita loqui, ut de domiciliis.*

346. 2 ἤκουσα. *audivi.* occupavit jam Valeſius Emendat. p. 59. 5. ita diſtinguo & ſuppleo: καὶ παρ' Ἀθηναίοις. *etiam apud Athenienſes hunc morem obtinere ſunt alii qui dicunt.* Reſpondet Dio, *hoc* argumentum refutans: ἀλλὰ παρὰ τούτοις γε πολλὰ — *atqui apud eos multa fiunt reprehen-*

ſione

ſione digna. 11 ἢ delendum. 12 aut loco primi καὶ leg. τοὺς, aut probanda Caſauboni emendatio καὶ βραχιόνια. Sunt autem *Brachialia* faſciae, quibus humeros velabant delicatiores. nam viri fortes nudos exſerebant. περιδήματα ſunt faſciae crurum, pedules. 16 Μενάνδρῳ. 28 εἰ δ' ὅτι] Neſcio an integer ſit hic locus. certe nimis multa oportet ſubaudiri, ſcil. εἰ δὲ τοῦτο λέγει δεικνῦναι βουλόμενος, ὅτι —

347. 2 εὐήθης ὁ διά. 7 παραχωρεῖν hic loci ſignificat *alteri victoriam concedere, deficere in certamine,* concidere animo, remittere de ſua virtute, ultro, aut mercede illectum. Integram dictionem habes p. 349. 33. 383. 43. 9 τοὺς ἐκπίπτοντας. Verbum ἐκπίπτειν de hiſtrionibus cum ſibilo & cachinno exploſis proprium. v. Hemſterhuſ. ad Luciani Nigrin. T. I. p. 48. Polyb. p. 481. 1. admodum facete & eleganter Diodor. Sic. I. p. 725. 3. Demoſthenes p. 184. n. 453. Plutarch. Opuſc. p. 139. 5. 163. circa fin. 1456. 9. 1263. *ult.* Max. Tyr. p. 257. 7. Æſchines orator p. 32. 42. edit. H. Steph. ἐκπίπτειν τοῦ λόγου *aus dem Concept heraus kommen.* Affine verbum ἐκρίπτειν, *cum ſibilis exigere* Æſchines idem p. 48. 40. 23 τοσούτῳ. 27 f. ſic integrandus eſt locus: προσήκοντας περιϊδεῖν ἐξαμαρτάνοντας, ἀλλὰ μάλιστα μὲν κωλύειν, μὴ πειθομένων δὲ, κατ' οὖν αὐτούς γε — In poſtremis eſt Tmeſis pro κατὰ γοῦν αὐτούς. 30 recte vidit Anglus εἰ reponendum eſſe pro οὐ. ſed etiam διεφέρετε & εἴδει debebat reponere. 41 diſtinguo & lego δυναμένῳ δέξασθαι τόπῳ, ξυναρῷ δὲ ἄλλως. & ſic Veneta

praeſtat. claris literis. *ult.* ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας. dictionem exponit Valeſius p. 79. Emendat. *eo in loco, in quo Bacchi ſimulacrum collocant in orcheſtra.* ſed mallem: *ubi ludos agunt, ubi fabulas, Baccho ſacras, exponunt ſpectatum.* διατιθέναι eſt aliquam rem eum in uſum convertere, cui apta nata eſt & deſtinata; merces inter emtores diſtrahere & in uſum vulgi mittere. Ita fabulam per oculos & aures plebis explicare. Bacchus pro fabulis & toto ſpectaculo ſcenico dictus, quia ſcena ipſi ſacra erat.

348. 7 Interpretis conjecturam Ῥωμαίων videtur etiam Valeſius l. c. approbare, ubi Apollonium Tyaneum ſignificari exiſtimat. Sane Apollonius non erat Romanus, ſed Cappadox. Recte eum conjeciſſe, fidem facit locus Philoſtrati Vit. Apoll. Tyan. IV. p. 22. quo toto Capite nihil ad noſtrum locum poteſt excogitari magis appoſitum. 9 ἐκ χρόνων πάνυ πολλῶν. 15 ὑπεμείνατε. 16 lectionem vulgatam δημόσιον tuetur Cl. Weſſeling ad Diod. Sic. I. p. 624. Cf. ſupra ad p. 336. 2. dicta. 31 ἐσχάτως —

349. 3 καὶ delend. mallem quoque καταλῦσαι. 6 f. καίτοι τὰ μὲν τείχη κεῖται διὰ τὴν εἰρήνην. 18 f. ἐγὼ δὲ καὶ καθόλε πάντας τὲς τηλικέτον ἐφ' αὐτοῖς φρονέντας, ἡλίκον ὑμεῖς δικαίως, ἐ πρὸς — *omnes omnino, qui tantos ſpiritus gerunt, quantos vos jure meritoque veſtro geritis, exiſtimo oportere non ad alios reſpicere* 21 ἄλλως τε. 24 Dorieus vicit Olymp. 87. 88. & 89. Leonidas Olymp. 154. & tribus deinceps proximis. v. Corſini Ind. Olympionicarum.

350. 2 δὲ delendum. 3 παρακεχωρήκεισαν. 4 ἀντείχοντο. 5 v. Orat. Demoſthenis contra Leptinem p. 273. *ed. Morelli* & ibi argumentum Libanii. 9 τί ἂν; [ſcil. οἴεσθε, vel ἐγίγνετο.] ἐσθ' ὅπως παρεδέξαντο. 13 f. ὑμῖν καλὸν vel κατάλληλον φαίνηται. *ſi mos ille praeclarus & conſentaneus vobis videtur.* 16 f. σκοπȣ́μενοι χεῖρον εὑρίσκητε. 19 τȣ̃ τότε λυθέντος ut etiam Interpres reddidit. 26 ὀφλῆσαι. *nihil debebant*, h. e. nullum eos damnum manebat, nulla contumelia. vult dicere ȣ̓δεμίαν ὕβριν ȣ̓δὲ ἀτιμίαν. ὦφλον. v. vſ. 32.

351. 10 probo ex aſſe Angli ἢ καταλιπόντα. probo quoque ejuſdem τὸ ἀφαιρεῖσθαι ea conditione, ſi nihil exciderit. videtur tamen auctor ſic dediſſe: ἢ καταλιπόντα τὸ χαρίζεσθαι, τὴν ἐξȣσίαν τȣ̃ ἀφαιρεῖσθαι ταῦτα, *quanto ſatius erat — quam, relicta facultate gratificandi, poteſtatem tamen earum gratificationum rurſus adimendarum unius viri arbitrio permittere.* 15 recte Veneta τȣ̃το. 24 aut εἶναι cum ὃν eſt mutandum, aut κεκωλυμένȣ cum κεκωλύσθαι. 30 αὐτȣ̀ς, εἴπερ ἄρα, ἀφῄρηνται. modum hunc loquendi doctores ſcholaſtici hypotheticum appellant. *ſe ipſos privarint, ſi modo reapſe ipſi ſe privarint.* v. p. 356. 16. *ult.* f. ἀποδȣ̃ναι δεῖν τȣ̀ς λοιπȣ̀ς. ſed ſaepe δεῖν poſt alias Infinitivos omittitur. v. ſupra p. 247. 3. 278. 36. Xenoph. Epheſ. 8. 4. Polybius p. 411. 25. Appian. p. 62. 14. Plutarch. Opuſc. 1163. 1. 1211. 20. 1436. 18. Ioſephus Havercampi I. p. 197, 20. *Themiſt.* p. 312. *pen.*

352. 9 λοιποὺς bene habet. ablatis & a comparatione excluſis illis, qui apud Athenienſes tam jure immunitatis, quam honore ſtatuae gaudebant iidem ſimul, intueatur amborum [Athenienſium & Rhodiorum] reliquos, quorum illi jure immunitatis ſolum, & hi ſtatuae honore ſolum gaudebant. 10 οὗτοι] ſignificat eos Athenienſium, qui ambos illos honores junctim poſſidebant. 14 ἴσως] l. ἴσος. *par ratio. forſitan reliquorum par eſt ratio?* eſt objectio, quam ipſe Dio ſibi fingit & refutat in iſtis ἀλλ' ἐστὶ — 17 ita conferenda eſt oratio, inutilibus & perperam repetitis ejectis: ἔτι δ' ἂν οὕτως γένοιτό γε ὁ λόγος φανερώτερος. 35 f. καθ' ὃν κύριον [vel καλὸν] ἔσαι τὸ λοιπὸν ὅ, τι περ ὑμῖν ἀρέσκει. *juxta quam legem valere debebit id, quod vobis lubuerit*, aut καθ' ὃν ἰσχυρὸν ἔσαι ſcil. τοῦτο τὸ ἔθος. 39 f. καί τοι πόσῳ. 41 poteſt vulgata ἢ ποιεῖν defendi, ſubaudiendo τὰ φαύλως γεγραμμένα. mallem tamen ἢ μὴ γεγραμμένα ποιεῖν. praeivit Caſaubonus.

353. 5 recte Veneta καὶ οὐκ ἄν. 12 ἐπὶ] l. ἔτι. 19 poſt ἀληθὲς videtur excidiſſe τίς οὖν ἀγνοεῖ, vel τίς οὖν οὐχ ὁρᾷ vel ſimile quid. 31 τούτῳ. *praeterea.* 38 recte Veneta πλέων. 40 αὐτῶν οὐκ ἀμελεῖν. aut alias ἔλαττον aut delendum eſt, aut cum μᾶλλον mutandum. 42 aut παραδεδωκότων e margine eſt recipiendum, aut καταδειξαμένων leg. *eorum, qui primi morem aliquem inſtituerunt, & in uſum publicum miſerunt.* 43 poſt μᾶλλον aut τὸ μὲν γὰρ excidit, aut ὅσῳ μετριώτερον. *quanto modeſtius initio peccabatur & occultius peccari poterat ad ejus aetatis homines, praeſertim*

cir-

circumſpecte agentibus & ſibi caventibus illis, qui primi eas nequitias deſignarent.

354. 2 ἐφ᾽ ὑμῶν, *veſtra memoria*, aut ὑφ᾽ ὑμῶν, *a vobis*. 4 κάθησθε. 6 ὤκνειτε in Imperf. recte dat Veneta. 13 βλάπτον in neutro. redit enim ad ἔθος. 17 φείδοιτ᾽ ἄν. 21 τοῦτο, τὸ ἐν ὑμῖν γε ὄν. *pro virili veſtra.* 24 ἔσαι. *propterea quod tempore poſt illa noxia continget.*

355. 1 θέλουσιν] ſc. πολλοί. quod neſcio an non expediat vſ. 2. ante πολλοὺς inſeri. 9 f. ὁ τοσαύτην. 13 ταῦτα τὰ ἱερά. 16 non intelligo quare templum Æſculapii Pergamenum ad Neronem pertinuerit. 23 egregie locum hunc emendavit & illuſtravit Valeſius ad fragmenta Dionis Caſſii p. 1034. b. *edit. Reimari* ἴσε γὰρ δήπου Ἄκρατον ἐκεῖνον, ὃς τὴν οἰκουμένην— quam emendationem habet quoque in Emendat. p. 59. ubi monuit ante ſe jam Lipſium quoque ſic reſtituiſſe ad Taciti Annal. XV. 45. 33 τῆς παρ᾽ ἐκείνων. *illorum* [imperatorum aut praefectorum] *erga vos reverentiae.*

356. 11 τοῦτο φῇ ob ſequens βέλτιον, ſubaudi εἶναι vel γεγονέναι. 15 αὐτοὺς delendum. 23 f. οὐ μόνον διὰ τὸ μὴ ὑβρίζεσθαι, *non ſolum, ne viri boni ſibi videantur in tam vili materia injuriam accipere.* 32 διαφορά. 36 ἢ] l. οἱ.

357. 10 ἐκείνων. deinde εἰσιέναι, exarare, an εἰσεῖναι ſervare malis, quod idem eſt, nil refert. 16 ἢ Πέρσην. 18 ἢ ἐσθής. 20 πολλάκις hic loci ſignificat *forſitan*, quae ſignificatio ignorata ſaepe fefellit Interpretes, ut apud Lucian. T. II. p. 28. 82. ubi ſic diſtingu. & ſcrib. ἀλλ᾽ ἐμπηδήσας, πολλά-

κις ὀρνιθίων. qui ſubito irruens & ruſtice intrans in triclinium, appoſitis fortaſſis gallinis &c. Plutarch. Opuſc. 168. 1. 910. 2. & alibi ſaepe. *ult.* ἔχοι μὴ καλῶς, εἰπεῖν. recte mihi facere videtur, qui ſuo impulſus, non erga vos ſolummodo, ſed erga Graecos omnes amore, vobis indicet, ſi quae videat apud vos non bene comparata eſſe.

358. 13 λοιποί. paullo ante vſ. 11. ἀριθμοῦντες pro ἡγούμενοι Latiniſmus eſt, *numerantes* pro *exiſtimantes*. v. p. 513. 28. 518. orat. 46. vſ. 23. it. Arrian. diſſert. Epictet. p. 316. 17. *edit. Cantabr.* 31 ἐκείνων] redit ad τὸ σημαινόμενον ſcil. *Graecos*; quamvis πρὸς τὴν Ἑλλάδα praeceſſerit. 35 τῶν παθῶν] l. τῶν πόλεων aut τῶν παλαιῶν. facile ex ΠΑΛΕΩΝ (ſic ſcribebant veteres pro παλαιῶν) aut ex ΠΟΛΕΩΝ fit ΠΑΘΩΝ.

359. 10 αὑτοῖς, [aut ἑαυτοῖς] πάντα — abſque καί. 34 non ſatis intelligo quare non ſimpliciter τὴν πορφύραν, ſed τῆς πορφύρας τὸ μέτρον dixerit. num igitur dedit τῆς πορφύρας τὸ ἐπίμετρον *aſſumentum purpureum*, aut τ. π. τὸ ἄμετρον vel ἀσύμμετρον, *immodicum*, *immodice latum clavum purpureum*. Significat Rhodios puri & tenuis veſtitus eſſe ſtudioſos, ut ridiculus ipſis videatur, qui cum clavo purpureo apud ipſos prodeat. *ult.* f. πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' οὐ τῆς Ἀσσυρίας.

360. 3 Ἀκαδημία. in Nominativo. 10 f. εἴωθε τὸ δέος καὶ τοὺς φαυλοτέρους ἐγείρειν καὶ κρείττους ἑαυτῶν ποιεῖν, vel ſaltim καὶ κρατύνειν. 23 ἀνδρῶν] ſubaudi ἐστί. *optimorum hominum eſt in tanta pace & ſecuritate* ad nullam turpitudinem prolabi.

ORAT.

Orat. XXXII.

4 παίζοντες] de Alexandrinorum ingenio v. Dion. Caſſ. p. 221. 40.

361. 12 ἐδὲ τἔτο. *ne id quidem.* 19 τρήσαντες τῶν ὠτίων τὸ ἕτερον. *penult.* proxime a vero dat Veneta μέγαν εἰκὸς. unde effici debuerat μέγα νεῖκος. *magnum jurgium.*

362. 13 συνεχῶς. 18 ἐ πάντα. *non omnibus in rebus.* 27 τὸ non eſt in Veneta. ego hic verſum Menandri aut alterius Comici reperio. τί δ'? ἔς' Ἀθηναίοις τι πρᾶγμ' ἀπώμοτον, *quid tandem? eſtne Athenienſibus quidquam ejuratum?* hoc eſt, putaſne quidquam eſſe, quod Athenienſes perpetrare non audeant, aut dedignentur? 31 ἀπολέσαι. 43 recte locum hunc emendavit Caſaubonus, ſupereſt adhuc interpunctio in ordinem redigenda, hunc ſcilicet: ἀλλὰ μὴ βαρύνεσθαι, [ſcil. χρὴ, *non oportet vos aegre ferre*] κἂν ἄρα, *aut ſi forte tamen id vobis accidat, ut aegre feratis,* δυσωπεῖσθαι ἐξειπεῖν, *ſaltim pudere vos oportet claris verbis id prodere dicendo: quando tandem deſinet? ult.* ἢ λῆρος τοιἔτος ἕτερος.

363. 1 ἐκεῖνα. 12 ἴασιν. οἱ δὲ ἐ θέλεσιν. 21 f. γέγονεν, ἀσθενὲς μέντοι γε καὶ ἀγεννὲς ἀνθρώπων γένος, ἐθὲν, ὡς εἰπεῖν, ἐπιςάμενον, ἀλλὰ χρῆζον τροφῆς. 25 ἀγείρεσι] *mendicantur.* v. Miſcell. Lipſ. T. VIII. p. 102. Ruhnkenii ad Timaei Lexicon Platonicum p. & Iacob. Gronov. ad Luciani Cronoſol. p. 394. ἀπατᾷν hic non eſt *decipere,* ſed *oblectare, tempus fallere.* v. ad Polyb. p. *197. 33.* ἐθίζοι. 37 f. λόγες διιόντες ἐκπλήττεσι

τεσι τὲς ἀμαθεῖς. 38 διδῦσι] l. ᾀδῦσι. & ſic quoque corrigit Valckenaer ad Euripid. *Phoeniſſ.* p. 468. 43 καὶ delendum.

364. 6 exſpectes ῥήματα, quia δύο praeceſſit. ſed ille mos eſt Graecorum poſt ἓν ἢ δύο ſubjungere ſingularem, non pluralem. ſic Plutarchus p. 339. 11. 12. 33 v. Weſſeling. ad Diodor. Sic. I. 29. 74. 34 aut καὶ delendum, aut leg. μηνύειν. 39 Exponunt locum hunc Weſſeling ad Diod. Sic. T. I. p. 686. Hemſterhuſ. ad Xenoph. Epheſ. in Miſcell. Amſtelod. T. VI. p. 341. ſqq. Valeſ. ad Ammian. Marc. p. m. 333. 41 ἀπαγγέλλεσι παίζοντες τὸ δοκεῖν.

365. 7 πλέων recte Veneta & vſ. 35. ἐξαισίων δεινῶν. 41 locum hunc e Menandro deſumtum eſſe monſtrat Valeſ. Emendat. p. 35.

366. 7 διττὴ γὰρ κακίας θεραπεία καὶ πρόνοια. 21 f. πολὺ δὲ μᾶλλον σφοδρῶν καὶ ἀπαραιτήτων ἐν τῷ νεθετεῖν ἢ ἐπιεικεςέρων τῶν. 28 τῶν τὸ ὕςερον Latiniſmus eſt *poſterius*, pro *poſteriore loco dictum.* 32 ἴσως ἐκ ἔδει φροντίζειν. 36 f. γλῶτται ἀκάλαςοι, καὶ βλαβεροὶ κατήγοροι.

367. 1 ὁμοίως. 4 τὸ ςάδιον. 9 ἀνθρώπων. 23 οἷς ἐκεῖνος. 25 ἐκόμιζε. *ult.* verba καὶ ἰδιώτην καὶ βασιλέα revocanda ſunt in verſum penult. & inſerenda poſt ἐκπλήττετε.

368. 15 in Veneta eſt ἐντ' ἠχῶν. forſitan καὶ γαληνὸς ἂν τυχὼν πρὸς πνεῦμα —. 39 φημὶ δὴ δῆμον.

369. 4 ἐκείνων] ſubaudi τῶν ἀρχόντων vel δυναςῶν, e ſuperioribus. deinde quamvis ſciam reges ſaepe *deos* vocatos ob tutelam civium & in eos beneficentiam, ideoque commode vulgatam ferri

poſſe

poſſe, mallem tamen βασιλεῖς ἰσόθεοι. 28 οἱ δὲ πλείους θρασεῖς abſque καὶ οἱ. 42 τῶν Ἀλεξ.

370. 7 f. καὶ ἀκαθέκτῳ. nam ἄτακτος non videtur poſſe tumultus dici, quia omnis tumultus eſt ἄτακτος, nullus εὔτακτος. niſi forte dicas vulgatam exponi ſic oportere: *tumultum, in quo bonus ordo locum non habet.* 18 σπουδαῖς, & ſic quoque Valeſius Emend. p. 60. 20 ὥσπερ ἂν. forte quoque τραχὺς pro ταχὺς eſt leg. vel ὥσπερ ὅταν τραχύς. 24 ἐκχεόμενον. 37 νομίζετε. *penult.* εἰς ταὐτό. *ult.* ἀθρόος.

371. 2 ὅ, τι ἂν πράττῃ. 5 Veneta ἐνταῦτα. debuerat refingi ἐνταῦθα. 6 προΐεσθε. 14 ἢ δέδοικας. 23 καὶ μὴ ἀπειθῆσαι, λέγων. pertinet λέγων hoc ad ἡγοῦμαι εἰρηκέναι. 27 κάθησθε. congruunt haec cum ſuperioribus p. 370. 15. ſqq.

372. 5 ὑμῶν aut prorſus delendum, aut vſ. 6. poſt πόλεως collocandum. 6 τοῦ τε παρ' ὑμῖν ποταμοῦ. 10 videtur locus ita integrandus τήν τε θάλατταν τὴν καθ' ὑμᾶς τίς ἂν ἐπαινέσειεν ἀξίως, δι' ἧς χορηγίαν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰταλίας ἅπασαν ἐκδέχεσθε. 12 στόλων. 13 ἀφθονίαν καὶ διάθεσιν. 21 πλεῖστον. 23 γε] l. τε. 29 τόπους] poteſt ferri. mallem tamen στόλους. 36 ἀνακρίσεις non dubito probum eſſe, & expono de ſciſcitationibus, percuntationibus oppidanorum in portu ad recens cum navibus appulſos, qui valeant, qua itineris fortuna fuerint uſi, quid mercium advexerint, num ille & ille una appulerit, quid & ubi agat, ſimilia. v. p. 392. 14. ſed voc. ἀναγωγαὶ ſuſpectum. notat enim excurſus e portu in altum mare. atqui hic loci potius contrarium

requi-

requiritur, quare mallem καταγωγαὶ *appulſiones navium in portum.* 44 ἐπαινεῖ.

373. 23 f. ὐδὲ τὺς ὑπερκειμένυς Αἰθίοπας. *vobis imminentes*, quorum regio veſtrae imminet. v. p. 372. 14. 35 εἶδον. 44 ὑπὲρ ᾠδῆς. *ult.* aut audiendus Anglus, aut leg. ἐν τοῖς θεάτροις ἑαυτῆς. *nihil ſe dignum*, gloriae ſuae conveniens.

374. 5 κατορωρυγμένων] reſpicit ad Taliſmanes, τὰ τελέσματα, de quibus adhucdum Arabes & Ægyptii multa ſomniant, ut ex Itinerariis conſtat. cf. Olear. ad Philoſtrat. p. 112. & 147. 26 ἂν delendum. non enim video cujus ſit uſus. 33 λέγωσιν. 35 f. τῶν ἐκεῖ [aut οἴκοι] σοφῶν.

375. 12 poteſt quidem χρησάμενοι non exigua cum ſpecie defendi, mallem tamen cum Fabro Agoniſt. 2. 30. legere χρισάμενοι. 11 aut ὡς ὐκ ὂν ὑμῖν. *quaſi vero non poſſetis commode & tranquille ſpectare.* aut ἄλλως γὰρ ὐκ ἦν ὑμῖν. cum cavillatione. *nempe non poteratis.* 13 τῦτο μ' οἴεσθε, aut τῦτο οἴεσθέ με. 41 ὗτοι] citharoedi & aurigae Circenſes puta. *ult.* ἔξω] extra Alexandriam, apud aliarum urbium incolas.

376. 2 ἐπαλήλιπται. 11 καὶ ἐπ' ὀνείδει. 28 προέμενος poteſt defendi. *qui ſeſe permiſit affectui ſuo, eo ut vindictae ſuae ultra, quam per leges liceat, indulgeret.* 29 πρᾶξαι. 30 recte Veneta οὐδὲ δέ. poſt ἀνοίᾳ videtur δυσυχεῖ διὰ excidiſſe. δυσυχεῖ διὰ δυσυχῆ φθόγγον *infelix ſit ob infelicem miſerum ſonum.* vel ῥήγνυται διὰ δυσυχῆ φθ. 33 κυνισμὺς] v. p. 380. 35. 36 mallem πρὸς αὐτῷ. *ult.* ἀνατετάσθαι eſt *in extremis pedum digitis ſtare & corpus*, quantum fieri poteſt,

attol-

attollere, ut ſi quis in extrema turba ſtans proſpicere, quae in medio agantur, cupiat.

377. 3 δεχόμενοι. 7 ταὐτὰ, *eadem ipſa*, ſcil. vocabula σωτῆρα καὶ θεόν. ob ſequens τῶν αὐτῶν. 10 εὐγνώμων ὁ θεὸς, ὡς θεὸς οἶμαι. 17 νὴ Δία] eſt objectio, quam Orator fingit ipſe ſibi, & refutat verbis ȣ γὰρ καὶ vſ. 19. *fortaſſis dicetis eam eſſe ludorum indolem, ut abſque tumultu & flagitiis perfici nequeant.* 31 γε] l. τε. 38 f. αὐτὰ τὰ πάντα. *modis omnibus diſcrepant ab illis.*

378. 6 bene habent omnia. *inceſſus, niſi me omnia fallunt,* (ita poſſet δήπȣθεν reddi) *non eſt res omnibus communis & ſimplex,* omnes eodem modo non incedunt. ſed vſ. 7. excidit ἀλλὰ ante τȣ̃ μέν. 8 καὶ videtur delendum. 10 f. εἰ σπȣδῇ. 22 f. παροινίαν. 23 τῷ delendum, aut cum ὥστε mutandum. 29 non video, quare improbari debeat vulgata ποτῷ προϊόντας, *in compotatione proficientes.* v. p. 382. 40. 31 δι' ἀτμȣ̃] reſpicit ad Herodoti 4. 75. *ult.* τῷ ἀνθρώπῳ aut τοῖς ἀνθρώποις.

379. 7 f. ἵνα εὔτακτοι. 12 *per cantum, qui ſimul cum ejulatu perficitur, ſic tamen ut canens paene neſciat ſe canere, ſed credat, ſe ſolummodo lamentari.* 15 παρὰ] l. περὶ. 17 ἐπεισάγȣσα. 20 f. ἧσπερ αὐτῷ [*vino*, puta] συγκεραννυμένης ἐμμελὲς γίνεται τὸ ποτὸν καὶ μέτριον. 26 f. ὡς ἐκεῖνοί γε παρεισάγετε βάκχας. 33 φιλογέλωτές ἐστε, καὶ — 37 διασμῶντες] cf. Hemſterhuſ. ad Heſych. v. διαμώμενοι p. 955.

380. 5 φαίνεσθαι. 12 ἄλλȣς] f. ἀνθρώπȣς. 31 ver-

31 verbum συντρίβειν eſt culinare. de aromatibus, ſalibus, aliis, quae conterendo miſcentur.

381. 13 δυσπειςότερα. *difficilius flexiles*, minus obſequentes. 17 τε] l. τι. 34 δέδοικα ὑμῖν [aut πρὸς ὑμᾶς] σαφῶς. *ult.* f. τῶν παρ' ὑμῖν, ἕτερον τοιῦτόν τινα —

382. 7 μεταβαλόντας. 20 non pugnabo de ἀπεῖναι. ſaepe εἶναι, tam ſimplex, quam jugatum in Verbis compoſitis, ponitur pro ἰέναι. at προειπόντες legi oportere dubio vacat. 31 ὧδε] l. ὧδε. *ſi: ex hoc indicio.* 40 προϊόντες ἤδη, *'ſi ſic pergatur.*

383. 8 ante τῶν deeſt χαλεπῶν aut σκληρῶν vel πικρῶν vel ſimile quid. *niſi ſeveros habetis magiſtratus vobis Roma immiſſos.* 18 recte Veneta ἑταιρειῶν. 23 καὶ νῦν] totum h. locum non ſine gravi Naogeorgi increpatione, latine vertit Valeſius Emendat. p. 61. 25 ἐπιεικεςέρας ſi probum ſit, non eſt *mitiore, clementiore*, ſed *majore, vehementiore*. Valeſius vertit *ſollicitiore*. v. Reitz ad Lucian. T. II. p. 23: 80. & nos ad Polyb. p. 336. 12. Liban. II. 501. 20. crimen ἐπιεικῶς εἰργόμενον *vehementer coercitum*. congruit Latino *haud contemnendus*. 28 ὑμεῖς] eſt cavillatio. *vos nempe deficiatis a quoquam? vos nempe belletis vel ad unum diem?* ait, imbelles eos eſſe. 30 ἐν τῇ πρώην γενομένῃ. *in nupero tumultu.* Valeſius vertit: *in heſterno tumultu.* ergo χθὲς ſuppletum ivit. 33 καταχέοντες τῶν παριόντων] ſubaudi τὰς ἀμίδας, vel ὕδωρ. quod interdum faciunt juvenes in Academiis petulantes & improbi. v. Valeſ. ad h. l.

Emen-

Emendat. p. 61. cogitavi aliquando *καταχέζοντες*, ſed hoc Dionis verecundia vix patitur.

384. 1 *ἐπεὶ τὸ ϛϱ.* 2 f. *ἐδένα ἐδενὸς εἶαι.* 6 mallem *ἀνατρέψαι.* quamvis non neſciam *ἀναϛρέφειν* & *ἀνατρέπειν* permutari. v. ad Dionyſ. Halic. p. 363. 10. 13 *καὶ φαύλως.* 34 poſt *συνήθεις* deeſt aliquid, e, gr. *κραυγάζετε, μάχεσθε, καὶ τὲς μὲν ἡνιόχες ἐπισπέρχετε, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ μαϛίγων ἐλαύνεσθε, τῶν ἐν τοῖς τραγῳδίαις μαινομένων ἐδενὸς ἧττον. εἰ γὰρ ἐσωφρονεῖτε, ἐκ ἂν ἔτως χαλεπῶς διέκεισθε.* 41 *τοιαύτην.* 42 *μεταξὺ*] ſubaudi *θορυβέντων ὑμῶν.*

385. 19 *καὶ τὰ πλεῖϛα.* 22 aut *ἀπ᾽ ἐκείνε*, ut Anglus, aut *ἐπ᾽ ἐκείνῳ* eodem ſenſu. *illo facto.* 26 *τὸν αὐτὸν*] non quoad materiam, ſed quoad inſcriptionem & ceremonias ſacras in ea peragendas. deinde *ἐχ ὑπὲρ τ.* 39 *ἀγκάλαις.* *pen.* *συγκαθεῖρξε.* hiſtoriam Hippomenis filiaeque & equi narrant Valeſius & Weſſeling. ad Diod. Sic. II. 550. poſt *κόλπες* vſ. 40. videntur quaedam de exitu abſurdi amoris deeſſe.

386. 9 *καὶ χαρίσωμαι* duobus vocabulis. 33 ſic diſtinguo & expleo locum: *καὶ ἀνοίας ὁμοίως, οἷς τῶν παρ᾽ ὑμῖν ἐδ᾽ ἀντιβλέπειν, ἐχ ὅτι γε μάχεσθαι* — *quibus veſtratium nemo ne oculos quidem contra tollere, nedum adverſari commiſſa pugna, queat.* 40 *ἡγεῖσθε*] f. *αἱρεῖσθε.*

387. 7 f. *οἱ δ᾽ ἐπὶ νίκῃ* *alii victoriae ergo ſemet invicem hortabantur.* 17 *κλαγγηταὶ* uno vocabulo.

388. 4 *αὐλάς.* 35 *μὴ μόνοι,* lectio marginis probanda.

389.

389. 1 diſtingu. ἔφη τις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις. *de talibus dixit aliquis* non Comicus; nam in eo memoria noſtrum fefellit, ſed tragicus. ἀκόλαστος eſt *petulans populus.* exſtat verſus in Euripid. Hecuba vſ. 607. v. Valeſ. Emendat. p. 36. & Abreſch ad Æſchyl. p. 156. 5 αὐτὸν. 16 aut τι ſcrib aut ante vel poſt τις addendum χρεία. deinde videtur ἢ οἰκοσκάπτειν ſupervacaneum & e gloſſa natum. certe in Veneta non eſt. 24 ἀπώλεσθε ob ſequens ἐκλώκατε aut certe ἀπόλησθε. 33 ἡ τελευταία. 40 διατρίβουσι πηδῶντες.

390. 2 ἢ ἑταίρων delendum. 11 recte Veneta θορυβῆται. eadem paullo propius a vero ἐκφανῇ. leg. ἐκφρων ᾖ. 13 f. ὡς οὐδεμί' ἄλλη [vel ὡς οὐθ' ἑτέρα τις, aut ὡς οὐθεὶς ἕτερος] καὶ περιηγκωνίσθαι. verbum hoc poſtremum ſignificat *brachia in tergo religata habere.* v. Weſſeling ad Diod. Sic. T. I. p. 563. 15 περιέχηται. 17 ἀπάτην] aut ἀνάγκην mallem, aut ἀπαγωγὴν *abductionem e patria in ſervitutem,* quae ſors captarum urbium muliebri & imbelli reliquo ſexui obtingit. 27 f. πάντα τὰ ἁμαρτήματα, εἴποι τις ἂν εἶναι [vel γίνεσθαι] πανταχοῦ, καὶ ἐνόφλυγες — 32 κοινὸν ὄν. vocabulum ἐπίσημον idem hic valet atque ἐπονείδιστον. *urbs inde nomen accipit ignominioſum.*

391. 4 κοινὴν ἐκτ. *ibid.* τὴν φιλοτιμίαν idem eſt atque ταύτην τὴν φιλοτιμίαν. v. quae ad Polyb. p. 423. ſcripſi. 7 ἐπὶ] f. ἐν. *hoc unum efficit, ut admirationi eſſent.* 8 diſtinctio major poſt αἰτίαν promovenda, quemadmodum recte factum fuit in Veneta. 9 f. σκοπεῖτε δὲ, μὴ καὶ ὑμεῖς οὐχ ὁμοίας. 19 παραφερόμενον eſt *delirantem,*

prae-

praeſertim e crapula, greſſu vacillante incedentem. 20 εἰώθασιν] poëtae ſcil. & qui perſonas in ſcenam emittunt. 26 ἐκ τοῦ δὲ βαίνων ἅρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν, ut exſtat in Euripidae Hercule furente. etiam Veneta noſtra hic ἔχων habet. 30 κἄθεινε, ut vulgatae Editiones Euripidae, ſed in caeteris noſtri Dionis lectio κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χερὶ praeferenda eſt lectioni vulgatarum κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων χερί. 31 f. μὴ οὖν καὶ ὑμᾶς τούτῳ ἀφομοιοῦτε, κατὰ ζῆλον τὸν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ, *nolim igitur vos Herculem talem, eam perſonam gerentem, imitemini, quemadmodum Alexandrum vobis imitandum propoſuiſtis.* Lectio τὸν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ proba eſt & e Veneta depromta. 35 πεπωκότι. *poto.*

392. 11 f. ἀξίους, αὐτός τε καὶ τῶν π. 20 recte Veneta οὐχ οἷα. 22 f. θαυμάζων, ἥττων τοῦ τυχόντος, πραγμάτων ἐραστής, *quem leviſſima quaeque res capere & dementare queat, litium, contentionum, jurgiorum amator.* 36 recte Veneta προθείη, ut Anglus conjecit. Theophilum, de quo hic loquitur Dio, non invenio in Theophilis a Fabricio recenſitis T. V. B. Gr. p. 94. apparet e Noſtro Philoſophum fuiſſe & Alexandriam veniſſe ibique tempus aliquod egiſſe. 42 προσέλθοι. 44 f. παρ' αὐτῷ κατεῖχε ταῦτα *penes ſe cohibuit eas opes,* neque ſivit emanare. communis juris eas noluit facere.

393. 1 verba τουτέστι καταδικάσας αὐτὴν videntur delenda, ſapiuntque ſcholium librarii volentis obſcuram dictionem κατασιωπήσας ὑμῶν τὴν πόλιν exponere. ſignificat autem illa vincens

urbem veſtram ſilentio, non permittens, ut ea ſermonem a ſe impetraret. ſtudium urbis a ſe diſſertationes exprimendi pertinacia ſua vincens & eludens. Similia ſunt verba καταταχεῖν, καταπροτερεῖν. 4 σκωμμάτων gemino μ. 11 mallem ὃ quam τὸ delere. 18 f. ἀγνοίᾳ τῆς χαρᾶς ἄνθρωποι διώκουσι. *ideo, quod carent vera & decora hilaritate, & quod neſciant, unde ea petenda ſit, homines riſum venantur.* 41 f. τύραννος ἐκ τῶν Σύρων. *regulus aliquis* ſeu *vir opulentus* e *Syria* venit in Ægyptum.

394. 4 f. ἄρας ἦν, ἔφη. 6 καὶ τοῦτο πολέμου.

ORAT. XXXIII.

16 καὶ τῆς τριαίνης. eodem redit Valeſii emendatio τῆς τε τριαίνης Emend. p. 62. vide tamen ibidem a Burmanno vulgatam tuente, auctore Weſſelingo, notata. Ipſe quoque locum Plutarchi, quo Weſſeling nititur, obſervaveram Opp. T. II. p. 433. 15. Sed ſemper adhuc dubium manet eademne de re ambo loquantur auctores. *enſis* enim & *tridens* differunt, ni fallor.

395. 17 ἔνθεν ἑλών. *inde orſus.* 28 καίτοι ἵπποις, aut, ut Anglus, καίτοι τοῖς ἵπποις. 42 recte Veneta ἢ πιεῖν.

396. 25 verba ſic ſunt ordinanda συνιόντες ὡς λοιδορηθησόμενοι [aut λοιδορηθήσονται] καὶ προτεθεικότες ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα. 39 recte Veneta μέλιτι uno vocabulo. locus ſic leg. ὅταν δέῃ τι τῶν ἀνδρεστέρων πιεῖν, αὐταὶ προσφέρουσι, μέλιτι χρίσασαι *ipſae porrigunt pueris illum potum vel cali-*

cem

tem melle unctum. non ſolummodo imperant infantibus, ut bibant, ut ipſi capiant poculum, ſed *αὐταὶ*, ipſae porrigunt, praebent bibendum.

397. 13 ἔν] l. ὄν. 29 recte Caſaubonus ὥςθ' ὁ λοιδορεῖν. Veneta ὥςθ' ὅλος δορεῖν. unde probam & pravam confuſam ſimul propoſuit Morellus. 40 ἡδὺν. ut etiam V. D. in margine Venetae.

398. 4 ὅ τοι τοιοῦτοι aut οὐ τοιοῦτοι. 6 ἤδη χιτῶνας. 10 poſt οἴδε μὲν γὰρ deeſt ἀσχημονοῦσιν, aut θορυβοῦσιν, aut συνήδονται τοῖς ἄλλοις. v. p. 401. 6. 13 deleantur καὶ ὅτι δυσχερῆ, neque enim ſunt in Veneta, & locus ita conſtituatur: ὅσα δεινὰ καὶ δυσχερῆ ἐκ τῆς ἀφροσύνης ἀποβαίνει, καὶ ὅτι μεστά. 40 καὶ δὴ καὶ τοῦ μέλιτος. *penult.* ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἐνῆκε τοῦ μέλιτος. *poſtquam vero homo indidiſſet in illos* [oculos] *mellis nonnihil.*

399. 18 διαπεπλεγμένον. cui crines non ſolummodo implexi, ſed etiam aureis & ſericeis filis lemniſciſque perplexi ſunt. 28 ἡ delendum ut natum e proximo π. 32 ἐν deeſt Venetae. videtur ergo legendum eſſe μᾶλλον τοῦτον προκρῖναι. *videtur mihi Archilochus his vel ejuſmodi urbibus praelaturus fuiſſe urbem parvam.* 33 σωφρόνως μέντοι οἰκουμένην. 36 συμμέτρων. appellavit auctor inſulas συμμέτρους τὰς ὡρῶν καὶ κράσεως ἀέρος εὖ ἡκούσας. 39 γε] l. τε.

400. 25 ὑπὸ τὸν ἥλιον. 26 τάχος δὲ ἵππων] ſubaudi τοσοῦτον. 36 ἀτυχέστατοι.

401. 12 Φρονεῖν novo more & raro ſenſu poſitum pro συνιδεῖν, κατανοεῖν &c. 24 θαλάττης ἢ λιμένες. nam vocab. τόπος etiam ad θαλάττης

 per-

urbem veſtram ſilentio, non permittens, ut ea ſermonem a ſe impetraret. ſtudium urbis a ſe diſſertationes exprimendi pertinacia ſua vincens & eludens. Similia ſunt verba καταταχεῖν, καταπροτερεῖν. 4 σκωμμάτων gemino μ. 11 mallem ὃ quam τὸ delere. 18 f. ἀγνοίᾳ τῆς χαρᾶς ἄνθρωποι διώκουσι. *ideo, quod carent vera & decora hilaritate, & quod neſciant, unde ea petenda ſit, homines riſum venantur.* 41 f. τύραννος ἐκ τῶν Σύρων. *regulus aliquis* ſeu *vir opulentus* e *Syria* venit in Ægyptum.

394. 4 f. ἄρα ἦν, ἔφη. 6 καὶ τοῦτο πολέμου.

Orat. XXXIII.

16 καὶ τῆς τριαίνης. eodem redit Valeſii emendatio τῆς τε τριαίνης Emend. p. 62. vide tamen ibidem a Burmanno vulgatam tuente, auctore Weſſelingo, notata. Ipſe quoque locum Plutarchi, quo Weſſeling nititur, obſervaveram Opp. T. II. p. 433. 15. Sed ſemper adhuc dubium manet eademne de re ambo loquantur auctores. *enſis* enim & *tridens* differunt, ni fallor.

395. 17 ἔνθεν ἑλών. *inde orſus.* 28 καίτοι ἵπποις, aut, ut Anglus, καίτοι τοῖς ἵπποις. 42 recte Veneta ἢ πιεῖν.

396. 25 verba ſic ſunt ordinanda συνιόντες ὡς λοιδορηθησόμενοι [aut λοιδορηθήσονται] καὶ προτεθεικότες ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα. 39 recte Veneta μέλιτι uno vocabulo. locus ſic leg. ὅταν δέῃ τι τῶν ἀηδεστέρων πιεῖν, αὐταὶ προσφέρουσι, μέλιτι [illegible]ſas *porrigunt pueris illum potúm vel calicem*

tem melle unctum. non ſolummodo imperant infantibus, ut bibant, ut ipſi capiant poculum, ſed *αὐταὶ*, ipſae porrigunt, praebent bibendum.

397. 13 ἐν] l. ὂν. 29 recte Caſaubonus ὥσθ' ὁ λοιδορεῖν. Veneta ὥσθ' ὅλος δορεῖν. unde probam & pravam confuſam ſimul propoſuit Morellus. 40 ἡδύν, ut etiam V. D. in margine Venetae.

398. 4 ἢ τοι τοιοῦτοι aut ἢ τοιοῦτοι. 6 ἤδη χιτῶνας. 10 poſt οἴδε μὲν γὰρ deeſt ἀσχημονοῦσιν, aut θορυβοῦσιν, aut συνήδονται τοῖς ἄλλοις. v. p. 401. 6. 13 deleantur καὶ ὅτι δυσχερῆ, neque enim ſunt in Veneta, & locus ita conſtituatur: ὅσα δεινὰ καὶ δυσχερῆ ἐκ τῆς ἀφροσύνης ἀποβαίνει, καὶ ὅτι μεστά. 40 καὶ δὴ καὶ τοῦ μέλιτος. *penult.* ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἐνῆκε τοῦ μέλιτος. *poſtquam vero homo indidiſſet in illos* [oculos] *mellis nonnihil.*

399. 18 διαπεπλεγμένον. cui crines non ſolummodo implexi, ſed etiam aureis & ſericeis filis lemniſciſque perplexi ſunt. 28 ἢ delendum ut natum e proximo π. 32 ἐν deeſt Venetae. videtur ergo legendum eſſe μᾶλλον τούτων προκρῖναι. *videtur mihi Archilochus his vel ejuſmodi urbibus praelaturus fuiſſe urbem parvam.* 33 σωφρόνως μέντοι οἰκουμένην. 36 συμμέτρων. appellavit auctor inſulas συμμέτρους τὰς ὡρῶν καὶ κράσεως αέρος εὖ ἡκούσας. 39 γε] l. τε.

400. 25 ὑπὸ τὸν ἥλιον. 26 τάχος δὲ ἵππων] ſubaudi τοσοῦτον. 36 ἀτυχέστατοι.

401. 12 φρονεῖν novo more & raro ſenſu poſitum pro συνιδεῖν, κατανοεῖν &c. 24 θαλάττης ἢ λιμένες. nam vocab. τόπος etiam ad θαλάττης

per-

pertinet. *ſitus terrae mariſve, aut portus.* 25 ὅσων λείπεσθε. dictu eſt difficile *quot populis concedatis.* Βυζαντίους. ἐκείνους — *noſtis illos Byzantios.* 38 οὐ μὴν ἐρεῖτε, *non tamen dicetis.* periculum non eſt, ne dicatis. 40 τί δ' ἄν, τῆς Ἰταλίας οὐ Σύβαρις, *quid vero porro? in Italia nonne Sybaris* — ut porro de Italia quoque dicam, nonne Sybaris —

402. 3 f. οἵ γε, ἕως μὲν τὰ ῥάκη περιῄεισαν ἀνημμένοι, aut ſi διετέλεσαν credas ante περὶ τῶν μελινῶν excidiſſe, poteſt legi οἵ γε, ἕως μὲν τὰ ῥάκη περιηρτημένοι, καὶ ποιμένες ἀκούοντες, διετέλεσαν περὶ τῶν μελινῶν — *qui, quamdiu rhenones induti & pro paſtoribus habiti pugnabant cum Thracibus ob panicum, vincebant Graecos.* Valeſius Emend. p. 63. ſuadet περιεῤῥαμμένοι, quod a veſtigiis literarum vulgatae nimium abit. 17 ἄλλοσε ἔτρεψεν. *alio vertit.* 18 ἀλλ' ὁπόσων ἄν. 26 f. οὐδ' οἰκοδομημάτων κάλλος.

403. 6 ἐπεὶ ἅπαντας. 7 ἀμελείῃ aut ἀμελῇ. 13 ἐπιχειρῇ vel ἐπεχείρει. 18 ἤκουον] id eſt ἀκούειν ἤθελον. 24 θαυμαστὸν] ſignificat hic loci idem atque ἄτοπον. 26 recte Veneta ἐγρηγορέναι utroque loco. 33 ποιοῦσι τῶν κοιμωμένων. 37 μηδενὸς ὄντος] ſubaudi αἰτίου vel ἀξίου. neſcio tamen, annon δεινοῦ exciderit ante vel poſt μηδενός. 43 ῥέγχουσι] apud Romanos ſaeculi quarti vitium illud quoque obtinuiſſe prodit Ammian. Marcellinus XIV. ubi flagitia & improbos mores Romanae, quae tum erat, plebis exagitat & inter alia p. 29. edit. Valeſ. haec habet: *turpi ſono e fragoſis naribus introrſum reducto ſpiritu concrepantes.*

ubi

ubi miror Valeſium, qui Dionem, velut domum ſuam, norat, nihil ex eo annotaſſe.

404. 15 f. ἐπιδορπίῳ τινὶ. *bellario quodam.* quo ſermo ipſorum jucundus fiat. 35 aut ὑπομενεῖ aut ὑπομείνειεν. In Veneta eſt ὑπομένειν. 41 aut περὶ aut κατὰ τὸ θέατρον.

405. 3 θεωρῆτε. deinde aut ἢ delendum, aut ſcrib. καὶ τὸ τάριχος ἄξιον ᾖ, καὶ τὰ κρέα. *& vilia ſint ſalſamenta carneſque.* 8 μέσῳ δακτύλῳ] de ignominia oſtentando medio digito adſperſa v. Vpton ad Arrian. diſſert. Epictet. 3. 2. p. 176. 10 ὅλως ſi bene habet, idem atque ἁπλῶς notabit. *ad ſummam,* vel, *ut breviter dicam, ut paucis verbis.* mallem tamen οὕτως. Subaudi πρέπειν. 12 ἡγήσεται, praeceſſit enim τις vſ. 6. 13 ἀνασυράμενοι. 19 κερκίδες poteſt defendi. *radius textorius* ſymbolum erat rei omnis ſtridentis & crepantis. Cogitavi tamen de κερχνίδες. *unde fieret alias, ut vos per jocum & dicterium Kerchnidas* (id genus avium eſt a ſtertendo dictum) *appellarent?* ſubaudi εἰ μὴ παρὰ τοῦτο, *niſi hanc ob cauſſam facerent,* quod vos ſic ſonatis, ut illac aves mirifice ſtertentes & ſtridentes. καίτοι οὐ φασὶ, *attamen negant oportere.* 26 f. ὡς ἄνδρα aut κατ' ἄνδρα. 42 ἢ, νὴ Δία, ὄρος ὑπερκείμενον. ult. ὑμῖν ἂν ἀνενεχθῆναι; δηλονότι ὁ τοῦ πλείονος.

406. 4 προσιόντα. 8 aut περιήχησε, ut Anglus, aut περιήπυκε verbo poëtico, quo Homerus in hac re enarranda uſus eſt. v. Morelli ad h. l. p. 64. 22 ἐπαλεῖψαι. 31 πλείους ἐνθάδε, καὶ. 44 recte Veneta μηδὲν δεόμενοι.

407. 1 recte Veneta ἀνθεῖ *floret*. 7 ὑμεῖς, δ' ἴσως, ut etiam V. D. in Veneta correxerat. 17 ἅπτηται] ſubaudi ὁ ἰατρός. dixi de hoc tranſitu a plurali ad ſingularem, & rurſus ab hoc ad illum ad p. 265. 34. 22 ἄγε δή. 31 ὀνομάσειεν] facile patet quodnam vocab. Dio in animo habuerit, ſed dubitaverit enunciare, ſcil. κερχνίστρια. v. p. 405. 19. Dio non ideo ambagibus fuit uſus, quod lingua Graeca non haberet aptum ei rei ſignificandae vocabulum, ſed quod verecundia obſtaret. 38 f. θυγατέρα δὲ ἔχειν ἕλοιτο ἄν? reſponſ. εὐφήμει. interrogat: ἀλλὰ, νὴ Δία, μητέρα γε? reſponſ. καὶ πῶς οὐ χαλεπὸν —

408. 1 οὐ] l. ὁ. 4 f. ἔχειν δεῖ. 7 τί οὖν; οἴεσθε. 12 f. παραγένοιτο. πυρκαΐας οὔσης. *feſto celebrato, in quo taedas accenſas praeferre mos eſt.* 14 ἥσθηναι] redit ad οἴεσθε. *quid ergo? exiſtimatiſne illum laetaturum eſſe?* ſi autem πυρᾶς ſervetur, aut delendum erit ἤ, aut etiam illi ſervato praefigendum θυσίας, & colligi poterit ex eo, Herculis vivicomburium quotannis a Rhodiis celebrari ſolitum fuiſſe exſtructo ingenti rogo. 18 θύουσι. De Perſeo Tarſi conditore v. Valeſ. ad Amm. Marcell. 14. 8. 27 ἄν delend. 42 κεκαλυμμέναι. 44 ὀξύτερον recte Veneta.

409. 2 f. ἑτέροις. ſcil. νοσήματα vel κακά. 15 f. φημὶ δὴ τῷ διαλέγεσθαι ταύτας ὁμοίως καὶ βαδίζειν, *ajo igitur foeminas, quomodo loquuntur, etiam ambulare,* 27 f. τὸ τῶν πλείστων. *plurimi tantum ſuſpicione laborant nefandorum facinorum a ſe perpetratorum.* Servata vulgata ὑποψία τῶν πλείστων erit *ſuſpicio plurimorum mentibus infixa*

idem

idem atque ἡ παρὰ τῶν πλείςων ὑποψία. ut conſtructio ſit τὸ ποιεῖν τι τῶν ἀποῤῥήτων ἔχει τὴν τῶν πλείςων ὑποψίαν. *plurimi ſuſpicantur* [hunc vel illum] *perpetrare aliquid nefandum.* 33 ταῦτα τὰ δοκȣ̃ντα. 44 poſt πόλιν excidit παραγεγονέναι aut παραβεβληκέναι. ſequens τῶν non ad proximum πόλιν, ſed ad remotius δεινῶν debet referri.

410. 20 τὸ παριςάμενον idem eſt atque τὸ δοκȣ̃ν, *animi ſui ſententiam.* v. ad Polyb. p. 499. 22 recte Veneta πτάρνυται. *ult.* μηδὲ χεῖρον.

411. 21 καὶ ταῦτα πιςεύομεν [aut ȣ̓κ ἀπιςȣ̃μεν]. 26 mihi perobſcura hic loci ſignificatio particulae μεταξὺ. 34 οἱ delendum. 36 recte Veneta ὑπακȣέμεν, id eſt ὑπακȣ́ειν, deinde credo Ἰδαίȣς. 38 Veneta Φιλίην habet, unde quid exſculpi debeat non video magis, quam quî vulgata ſanari. 40 χαρακτῆρα τὸν αὐτȣ̃. 43 ποιῇ aut ποιῆσαι in Optativo. *penult.* τυπτόμενος, καὶ νὴ Δία ςρεφόμενος.

412. 1 βȣ́λεται γυναικείως [vel potius ἀλλοίως vel ἀπανθρώπως] ποιεῖν. 6 ante μηδὲ deeſt aliquid. 8 τȣ̃ κακίςȣ ἔργȣ καὶ τῆς ἀσελγεςάτης πράξεως. 16 τὸ τȣ́των τῶν ἀνθρώπων — id eſt δοκȣ̃σί μοι ȣ̃τοι οἱ ἄνθρωποι δεῖσθαι. 29 f. ὃς ἐμȣ̃ βοήσει τι μεῖζον. 37 ὁ καμικὸς [Ariſtophanes ſcil.] καὶ τȣ̃τον. ſubaudi τὸν πώγωνα τὸν κατὰ τὰς παρειάς. locum hunc intelliges e Plutarchi 41 ἀπηλλαγμένα. εἶτα (τȣ̃το γὰρ τὸ λοιπὸν) ἐπὶ τὰ σκέλη — εἶτα ἐπὶ τὰ αἰδοῖα μετέβαμεν, ἢ καὶ τὸ ἡβᾶν ἐδόκει περιττόν. *deinde (id enim reliquum erat)*

erat) ad pectus — tandem ad genitalia devenimus, ubi comatum eſſe ſuperfluum videbatur.

413. 2 f. εὐήθης, ἀχρεῖα καὶ περιττά. 4 τὶ δὲ τριχῶν.

Orat. XXXIV.

Hujus Orationis argumentum exſequitur Valeſius Emendat. p. 63. 64. & Caſauboni circa id hallucinationem reprehendit. 15 τούτῳ τῷ σχήματι] quod ego nunc geſto, pallio ſcil. philoſophico. 19 poſt πραγμάτων deeſt ἐννοεῖν vel διαλέγεσθαι. 23 ἔχουσι] f. θέλουσι.

414. 8 οὐ τοῖς φιλοσόφοις κατηρᾶσθε, οὐ γὰρ — 14 ἂν] l. οὖν. 21 οὐ delend. & ſic ſcribendum puto: καί τοι προσήκει γε ὑμῖν, εἰ καὶ τούτων ἕνα με ἡγεῖσθε, καὶ τῷ — *atqui, etiamſi his me quoque accenſeretis & reapſe inſanum crederetis, tamen oporteret vos me hanc ipſam ob cauſſam audire.* 26 τούτων delend. 28 οὕτως idem eſt atque αὐτομάτως. *nulla manifeſta de cauſſa. ultro, ſponte ſua.*

415. 5 ἀχάριστος] quia ſcil. lapide ferierat cornicem, quae ipſi laevum dederat augurium, quo monitus debuerat ab itinere deſiſtere, cujus exitus ipſi triſtis erat futurus & domum reverti, ſi ſapuiſſet. 10 θορυβήσετε] ſcil. μόνον. 22 πράξασιν & πρᾳϊσμένοις. 32 ἀτύχημα] de clade Tarſi, quam a Caſſio paſſa fuit ob ſtudium erga Caeſarem Octavianum, multis agit Dio Caſſius l. 47. c. 26. & 31. item Appianus bellor. civil. IV. p. 626. 41 τῆς κατ᾽ αὐτὴν] ſcil. τὴν χώραν.

42.

42 διὰ τὸ μὴ πολὺν] verba haec bene habent & hoc ſignificant, a clade Caſſiana Tarſum cito fuiſſe reſtauratam ab Auguſto victis apud Philippos Caſſio & Bruto, non diu eam jacuiſſe deſolatam, ſed cito antiquae dignitati reſtitutam & Iuliopolis titulo ornatam fuiſſe. *penult.* ἐπιτυχόντες, aut, ut Caſaubonus ſuaſit, ἐπεὶ τύχωσιν, aut ἐὰν ἐπιτύχωσιν.

416. 1 μὲν delend. aut deſunt quaedam, e. gr. ἤδη δὲ καὶ εἰς μέγεθος καὶ ῥώμην ἐπέδωκαν. 7 poſt ὀκνηροτέρους videtur γεγονέναι excidiſſe. 11 f. ῥᾳδίως. 18 aut ὑφ' ὑμῶν aut παρ' ὑμῶν, aut παρ' ὑμῖν. 20 τὰς ἀπογραφὰς] videntur Aegaeenſes cenſum civium ſuorum in urbe ſua inſtituiſſe, eoque ſibi jus metropoleos arrogaſſe, in damnum Tarſi, cui ceu metropoli adſcriptae erant Ægae, adeoque debebant etiam cives apud Tarſum nomina, & facultates profiteri. ſed videntur cauſſa cecidiſſe & mulctam Tarſenſibus debuiſſe. 22 ἔπταισαν, *ceſpitarunt, lapſi ſunt,* h. e. poenas vobis dederunt. 27 οἵτε] l. ὅτε, apodoſis ad haec eſt in illis verbis vſ. 40. ἐρεῖ τις, *dicet aliquis.* aut dicendum, Dionem poſt Mallotas voluiſſe Solenſes, Adanenſes, alios addere, v. p. 417. 22. ideoque οἵ τε dixiſſe, deinde abreptum impetu orationis non addidiſſe καὶ, quod illi τε reſponderet. id quod ipſi nonnunquam contigit. 38 ἐδοκεῖτε.

417. 2 recte Veneta περιβάλλειν. 12 f. τὰς δὲ πλεονεξίας ταύτας ἐᾶν. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐὰν ἔχητε νοῦν — 18 ἃ recte deeſt Venetae. 25 aut μᾶλλον ἑτέρων οὐχ ὑπακούειν, aut μᾶλλον ἑτέρων ἀκούειν, aut μᾶλλον ἑτέροις ὑπακούειν. duo poſtrema

ma idem ſignificant. *potius aliis, quam vobis, obedire.* primum: *magis quam alii, nolle obedire,* ſcil. *vobis.* 30 βϰλομένϰς ἀλλοτριῶσθαι. 32 f. τὴν πόλιν, ἀδικεῖν, καὶ ὑβρίζειν πάντας, καὶ ἐνοχλεῖν. 34 f. πάντως δ᾽ ὑμᾶς. 35 καὶ τὰ πρὸς τὸν — 37 recte Veneta ὑποψία in Nominat. & vſ. 43. προήχθη. *penult.* f. ſic locus eſt refingendus: πρότερον. Objectio. ἀλλά γε, νὴ Δία, τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ἀνθεῖ, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλϰς —

418. 4 ἰδίᾳ legendum eſſe praeter Anglum etiam Valeſius vidit p. 65. deinceps lego aut ἑκάςων & σκοπϰντων, aut ἕκαςοι & σκοπϰντες. In γέροντες ſubauditur εἰσὶ e praemiſſis. forſ. quoque deeſt καὶ οἱ νέοι v. p. 419. 21. 5 f. ὥσπερεὶ καὶ τῶν πλεόντων. 9 ἀλλ᾽ ϰ προσήκει ἡμῖν [vel ὑμῖν] διὰ τϰτο π. 23 forſ. integrandus eſt locus ad h. modum: εἰ δ᾽ ϰν μὴ, τοσϰτός γε, ὅσον νῦν διαφέρεσθε [vel ςασιάζετε, aut πολεμεῖτε]. εἰ δὲ δὴ ἐν πᾶσιν ϰτω συμφρονεῖτε, ὥςε μηδὲν διαφέρεσθαι, μηδὲ ἐναντίον ποτὲ φθέγξασθαι. 26 καὶ δὴ idem eſt atque τότε δή. *ult.* φθόνϰ.

419. 1 τϰ ζητεῖν. 3 ἐάσαντα. *nam ut conſpiremus, eandemque cauſſam fortiter tueamur, id fieri nequit, niſi hiſce vitiis liberemur, invidia, avaritia, contentione, ſtudio ſuam quiſque privatam rem augendi, miſſa facta patria & communi bono.* 9 aut ἐναντίων ἰσχυόντων, aut ἐναντίως ἐχόντων. 10 ἡγϰμαι *exiſtimo.* 13 f. ἕξειν vel εὑρεῖν, vel εὑρήσειν. 15 ἂ delend. 18 μικρϰ. *paene, fere.* 28 πάλιν] num πολλϰ. *magni faciunt*, an πολιτεύεσθαι *conſentiunt eas ad gerendam rempublicam admitti.*

mitti. 33 πολίτας [ſubaudi οἴεσθε e praemiſſis.] *ſi vero exiſtimatis eos quodammodo cives eſſe.* deinde pro τὸ leg. eſt τῷ *propterea quod.* 36 προσῆκεν. ut praeceſſit ἐχρῆν. 38 ſervato ἀφεστᾶσι leg. eſt τῇ γνώμῃ; ſervato autem τὴν γνώμην, leg. eſt ἀφιστᾶσι. *ſejungunt animum a re publica.* 39 κοινῇ *in commune.* poteſt tamen vulgata ferri. paſſim enim occurrit τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, τὸ κοινὸν καλόν. ut in Conſtantini Ceremoniali.

420. 2 ἡμᾶς. ut etiam Interpres. 9 aut διὰ μῖσος deeſt ante πολιτογραφοῦντος, aut poſt idem vocab. deeſt ἐχθροῦ. 11 ὀνόματος, ὃς οὐ μόνον. 12 ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ, καὶ οἱ πρόγονοι. 14 poſt δεινὸν μὲν ſubaudiri debet ὅτι. *acerbum eſt & indignum, aliquem ideo, quod opera manuum ſuarum victitat, minoris fieri.* 17 δὲ] l. τε. 18 προσήκη αὐτὰ, ὀνειδίζειν. *ibi loci atque temporis, ubi non conveniebant ea convitia, iis uti,* vel *ea ſpargere.* καθόλου δὲ οὐ τοῦτο μ. 21 aut ποιεῖν, ſcil. βουλόμενος, quod e ſuperioribus repetendum, aut ποιήσων. 22 καὶ εἰ, νὴ Δία. 26 τόπον] f. μόνον. 27 Veneta σκέπη habet, quod Caſauboni emendationi favet. 29 ἢ] l. εἰ 34 δηλονότι διὰ τό. 36 f. εἴχετε πλεῖον, ὅμως δὲ, ὧν παρ' ἐκείνου τότε δι' εὔνοιαν πρὸς αὐτὸν καὶ φιλίαν ἐτύχετε. *penult.* mallem ſic diſtinguere, ut comma ante ἁπλῶς figatur.

421. 5 In caeteris Caſaubono ſubſcribo; ſed εἰδὼς bene habet. cohaeret enim cum Infinit. εἰσηγεῖσθαι. neque offendere debet Accuſativus ſequens εἰδότα. infinitivus ambos Caſus admittit. ὁ παριὼν hic loci eſt *qui ad magiſtratum gerendum* acce-

accedit. conf. quae de verbo προσπίπτειν *ad magiſtratum gerendum accedere*, eum *ambire*, vel *capeſſere*, & de ἀναχωρεῖν, *a muniis publicis gerendis ſe ſubducere, privatam vitam agendam ſuſcipere,* dixi ad Polybium p. 127. 20. & 1241. *antep.* vid. p. 422. 2. ubi προσέρχεσθαι τῷ πολιτεύεσθαι dixit. ſed vſ. 13. παριόντες ſunt, qui ad populum vel ſenatum prodeunt oratione ſuadendi aut diſſuadendi & conſulendi cauſſa, oratores. 23 αὐτῷ προσκρούσαι. 24 recte Veneta ἐπίφθονον; ſcil. *Propraetorem Romanum ad vos miſſum credatis invidere veſtrae amplitudini.* 25 νομίζετε. 26 f. καὶ εἰ μὴ οὗτος ἐνέστη, τὰ πλεῖστα τῶν τότε ὄντων ἀπολαβεῖν δεδυνῆσθαι. *ſi creditis, niſi ille interceſſiſſet, plurima priſtinorum jurium vos potuiſſe recuperare.*

422. 5 ſic ordino locum hunc: καὶ ταῦτα ὅπως δὴ θᾶττον συνέρωσι, μηδενὸς τῶν πολλῶν τἄλλα ἀμείνους ὄντες. 11 καὶ primum, ſcil. ante στεφάνους poſitum, delend. & vſ. 12. ante πρὸς ταῦτα ponendum. 21 λέγοντα τἀληθῆ. 23 ἀναγκαίως. 25 ſic ordino τοὺς λελειτουργηκότας, ἢ μέλλοντας [ſc. λειτουργεῖν] ἑαυτοῖς. 27 δημιουργὸς eſt idem atque δήμαρχος, *Decurio* vel *tribunus plebis.* Si bene memini, occurrit hoc nomen, Argivis uſitatum, a quibus Tarſenſes genus ducebant, apud Pauſaniam. Heſychius Δημιουργοὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν οἱ ἄρχοντες οἱ τὰ δημόσια πράττοντες, ὥσπερ Ἀθήνησιν οἱ δήμαρχοι λέγονται. 32 f. ἄνθρωποι ἄκαιροι [vel κρότοις χαίροντες] καὶ ἀνόητοι. 39 ὥστε] f. ὡς δεῖ. mallem tamen αὐτοῖς ὥστε prorſus deleri. *penult.* ἄνθρωπος, ἢ ναυτιῶν γύναιον. 423.

423. 1 λιμένα. 17 δοκῇ. 18 ἐ τοιῦτόν ἐ-ςιν, ἐδ᾽ εἷς, ὧν ἐγώ. 20 ἔχει. *nullus, quem ego quidem norim, hoc ſibi habet propoſitum,* neque ea mente praeeſt reipublicae. optanda enim hic & paullo poſt lectio in margine notata ἐπὶ & ἀφε-ςᾶσι. Proba eſt & elegans dictio εἶναι ἐπὶ τῶν κοινῶν, id eſt ἐπὶ τῇ τῶν κοινῶν διοικήσει καὶ ἐπι-μελείᾳ εἶναι. 38 f. κἀκείνῳ ἕπεται εὐθὺς ἄλλος. aut κἀπ᾽ ἐκείνῳ [id eſt καὶ ἐπ᾽ ἐκείνῳ] ἐςὶν εὐθὺς ἄλλος. 39 probo Caſauboni τὸν δὲ πρὸ — Veneta dat καὶ πρό. unde quid exſculpi queat, viderint alii. *penult.* aut ἐπιθυμεῖ leg. aut καὶ eſt delendum.

424. 2 ἐχρῆν μὲν τοίνυν τὸν πρύτανιν. 20 ἀ-καίρως. 22 f. ἀληθῶς αὐτῆς προνοῦντας. 29 f. τοιῦτοις, ἐμόν πως εἰπεῖν, ἥ περ ὑπεσχόμην. *meum eſt fere,* me quodammodo decet atque oportet, *ea dicere, (id quod promiſi) quae* — 35 προσ-ήκει an προσήκειν legas non multum intererit. 41 ὑμῖν. nam nimis remotum eſt ὑμῶν ab ἐπιμε-λησόμενος, quam ut eo queat referri. 43 mira dictio & inſolens, forte tamen proba, ſapit enim aliquid Thucydideum, ἄπιςος εἶναι τῦ βοηθεῖν αὐτῷ. *timidus & cautus eſſe in ferendo ſibimetipſi auxilio.* nolle, ob eventus incerta, ſuum jus exſequi. Cogitavi aliquando ἄπειρον εἶναι *inexpertum eſſe conatus juris ſui ſibi vindicandi. ult.* ſi πλῆ-θος bene habet, forte ſic integranda eſt oratio: τὸ δὲ πλῆθος παντὶ τῷ πρωτεύοντι ἀπεχθά-νεσθαι. *plebem omnibus ſuis principibus infeſtam eſſe.* per τὺς πρωτεύοντας ſignificat praeſides provinciae Roma miſſos.

425. 3 δόξητε. 12 τὸ παρὸν αὐτοῖς ὅπλον, ἀνόπλους. 15 Valeſius p. 64. Emendat. conjicit ἀνάτασιν, *comminationem*, & ſic Anglus quoque. Poſſet etiam ἀντίστασιν, *oppoſitionem*, *adverſationem* conjici. Item κατάστασιν eam reipublicae *rationem*. poteſt tandem vulgata ἀνάστασιν defendi, exponendo *inſurrectionem*, illam animorum mobilitatem, qua ſemper in ſuperiores conſurgere, tumultuari, miſcere omnia geſtiunt. 19 ἐξαιρήσεσθαι. 20 παραπέμπειν. 23 f. ὑμῖν, ὃν οὐ συμφέρει περιιδεῖν. ἀλλ' ὃν κρινεῖτε μηδὲν, ἢ μὴ μεγάλα ἁμαρτάνειν, ἢ δι' ἣν δήποτε αἰτίαν μὴ νομίσετε ἐρεθίζειν ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτον μηδὲ ἐρεθίζετε. 33 τούτου μεῖζον ἑτέρου eſt brevis dictio ſic explicanda: εἰ τούτου τοῦ βάρους βάρος ἑτέρου [id eſt ὃ ἕτερος φέρει] μεῖζον ἐστὶ. pro σκοποῦμεν mallem σπεύδομεν aut ἐπιχειροῦμεν ὡς κοῦφ. *ſi videmus ſarcinam alterius noſtra majorem*, *ſtudemus quam expeditiſſime ſequi*. 38 νομίσουσιν. 42 f. μὴ κατηγορεῖν. *ſi decreviſſetis nunquam incuſare*, ſi praetermittere ſilentio & diſſimulare velletis.

426. 1 δὲ delend. 5 μηδὲν ἄλλο recte dat Veneta. 8 καὶ] Veneta hic habet μὲν, quod vitium prodit. f. οὕτω καὶ αὐτοσχεδιάζειν. 10 τοῦ ἐλπίσαντος] ſcil. δύνασθαι περιεστάναι πόλεως. 12 comma poſt ἔτι promovendum. 15 recte Veneta ἀγνωμόνως. 19 διακριθῆτε, καὶ τὸ φέρειν — verba καὶ τὸ περὶ τῆς χώρας partim e ſequentibus perperam iterata, partim e ſcholiis intruſa ſunt. nam περὶ τῆς χώρας eſt expoſitio dictionis περὶ τοῦ πράγματος. 21 μὴ φιλονεικεῖν, τοῦθ', ὅπερ ἐστὶν. 25 num περιεσομένων, aut potius Μαλλωτῶν

λωτῶν νέμεσθαι τὴν χώραν ἐωμένων, ἀσθενέστεροι. 30 αὐτοὺς. *gratiae erga voſmet ipſos*, id eſt, nihil vobiſmet ipſis indulgete, ſed rigidam ſectamini juſtitiam. aut alias poſſet legi: ἄνευ πάσης ἀπεχθείας, μεμνημένοι τῆς πάλαι πρὸς αὐτοὺς χάριτος. 37 συμβαίνει. 43 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσου νομίζεται — *dici nequit, quanti haec merito facienda exiſtimentur*. quanti merito fiant.

427. 11 objectio: τί οὖν — *quamobrem igitur Mallotae non exiſtimarunt ſua perſona indignam hac de re contentionem?* Reſp. *quia commodiores vobis & melioribus imbuti moribus non erant, vos autem vultis*, ſcilicet *illis praeſtare*. vos aitis illis morum elegantia ceteriſque virtutibus praeſtare. 13 diſtinguo βούλεσθε. Πρὸς τοῦ Διὸς, audite, quid majus dicturus ſim. *Oportebat vos, ita me Iupiter amet, ultro miſſa ad Mallotas legatione, verborum honoribus eos ornare atque cumulare* (leg. enim ἔτι τιμῆσαι) non ſolum agrum controverſum illis permittere, ſed etiam ob eorum poſtulationem ipſos per legatos laudare. 28 ἀπελθεῖν. 37 ἐπί] l. ἔτι.

428. 10 ἡγεῖσθαι. 18 τοὺς λακεδαιμονίους] ſubaudi e communi συνέβη. 19 εἴχοντο τῆς ἀρχῆς. 43 f. μουσικὸν μέμφεσθαι βούλοιτο βάρβιτον ἁρμοζόμενον. 45 ὄψει videtur delendum.

ORAT. XXXV.

429. 8 οὔτε ὑμᾶς & ſic quoque vſ. 10. τῆς ὑμετέρας.

430. 1 de Ariſtomene Meſſenio multa Pauſanias L. IV. 5 τȣ̃τον. 10 ἀποδύσωνται recte dat Veneta. 15 ἐπὶ πλέον. 17 ψάλιον. & ſic quoque emendavit H. Valeſius Emendat. p. 60. ſic appellatur ille ferreus bacillus, quem equus mandit, gemino annulo, hinc & illinc ſingulo, unde ipſi nomen, inſtructus. Burmannus junior ad illum locum multa de hoc vocab. notavit. 27 οἴμαι] f. ἔδει με. *multo magis me ſuperbientem, quam oportebat.* forte quoque ὑπονοήσειν ob ſequens ἐνοχλήσειν. 30 Φαίνωμαι. forte quoque ἀμείνων. 35 τινὰ ob ſequens περιςέλλη vſ. 37. ita enim leg. *ult.* ἀλλήλων.

431. 2 τȣ́τȣ δὲ αἴτιον. 4 recte Veneta αὐτη. 28 θεὸν] ſumtum ex Heſiodo. v. p. 467. 34. 39. poſſet πρόεισι conjici. *proficit in ſermone diſcendo.* ſed πρόςεισι quoque bene poteſt habere idemque eſſe atque πρόσω εἶσι, *ulterius pergit.*

432. 3 εἴτις αὐτὸς ὢν, [ſcil. δεινὸς] καὶ ἑτέροις. 9 νομίσαι. quod praecedit τι, non eſt in Veneta & poteſt commode abeſſe. 12 Φήμη, *quando fama ſapientiae aliquem* [tametſi fugientem illique famae ſe ſubducentem] *occupet & aſſequatur.* 23 ἄλλȣς] l. ἀνθρώπȣς. e compendio ἄνȣς vel ΑΝΟΥΣ effecerunt ΑΛΛΟΥΣ. *quibus libare velut diis, & thura offerre oportebat, quippe qui vobis in ſe viros tres aut quatuor ſapientes exhibent.* 25 f. τȣ̀ς παρ᾽ ὑμῖν. 31 ὅπως ποτὲ recte dat Veneta.

433. 2 elegans locus Sophoclis hac de re apud Ælianum Hiſt. Animal. 11. 18. exſtat. 10 τί δεῖ] ſubaudi τῆς κόμης. objectio eſt: *quid opus eſt comam alere, cum tot praeſto ſint capitis tegumenta?*

Re-

Reſpondet: ὀυδὲν [ſcil. δεῖ τῆς κόμης] τοῖς πλουσίοις [vel τοῖς γε πλουσίοις]. ἐκείνοις γὰρ ὀυδὲ χειρῶν (ſc. δεῖ) ὀυδὲ ποδῶν. poſt ποδῶν credo nonnihil deeſſe. 36 f. τῶν ὀυκ ἀνωνύμων. *penult.* κατ' ἔτος adverſus Interpretem & Caſaubonum tuetur Valeſius Emendat. p. 66. cui ſubſcribo. quidquid ſit, immerito plectitur Interpres, qui non hic loci παρ' ἔτος conjecit legendum eſſe, ſed id ad literam reddidit, quod claris literis in Veneta reperiebat παρ' ἔτος. *ibid.* ξυνάγονται] *contrahunt, conducunt, concient* lites numerum hominum. poſſet quoque conjici ξυνάγεται, *coit, congregatur.*

434. 21 f. διὰ μείονος χρόνου. *apud urbium quamque conventus juris dicundi ergo deinceps celebrandos fore minoribus temporum intervallis, quam hactenus fuerunt, diſtinctos.* cf. p. 435. 39. 27 recte abeſt τὴν a Veneta. 29 Ἰνδῶν] tacite & tecte mordet Apollonium Tyaneum. v. Philoſtr. p. 118. 38 poſt φυτῶν excidiſſe videtur ἔχομεν. Heſych. βρίζει. πιέζει. ἐσθίει. eſt ergo βρίζοντες *compreſſu digitorum decerpentes.*

435. 12 f. ἐυοσμοτέρα δὲ, ſcil. τροφή. aut ἐυοσμότερον ſc. σπέρμα. *ibid.* μείζοσι] in Veneta eſt καὶ μείζουσι ταύτας τὰς ῥίζας. unde efficio καὶ μυζῶσι ταύτας τὰς ῥίζας. *radices hujus leguminis ſugunt.* mandentes exſugunt. 27 f. καὶ φύσιν ἐκφέροντες ἀνθῶν τε καὶ δένδρων, παρεχόντων — 37 τούτοις, ὅ, τε οὐρανός. 39 οὐ μείω. *non pauciores quadringentis annos.* neſcio, qui factum ſit, ut ſaepe a librariis ea vocab. πλείω & μείω, μᾶλλον & ἧττον, μάλιστα & ἥκιστα permutata fuerint. v. ad p. 434. 21.

436. 7 f. ἧς ὐδέποτε παύεσθαι αὐτὺς ἐμπιπλαμένυς. 14 recte Veneta — αὐτὺς. τύτυς ἀνάγκη — 26 f. τῶν ἐπιχειρησάντων, ἤδη [vel νὴ Δία] τὰς ὄψεις. 27 προσοικῦντες. 40 conf. ad hunc locum p. 401. 26.

Orat. XXXVI.

437. 13 f. ἥ γε νῦν, καὶ ἡ πρότερον ὡσαύτως ᾠκεῖτο. 23 ςαθερᾷ in Dativo. redit enim ad λίμνη. 25 diſtingu. τὸ βάθος. ὅθεν περὶ καὶ ἕξεισι — ſed obhaereo adhuc in hoc loco nonnihil ſcabro & obſcuro adeoque vitii ſuſpecto. 27 ῥᾳδίως ἂν ἐφράττετο.

438. 6 f. ἑάλωκε, πάλαι τε, καὶ τὴν τελευταίαν — 13 ὖν delendum, ut perperam e ſequente ὐκ repetitum, & transferendum ad vſ. 18. ut ſit ἁλόντες ὖν τότε. 16 καὶ κατὰ πολλά. 33 τῆς τότε [aut πάλαι] πόλεως. 35 f. οἰκίαις ἐπεχύσαις ὁπόσα διαλείπει. vel ὅπυ διαλείπει. *illae lacunae veteris muri, qua ille hiat, obſtructae ſunt aedificiis hiatus illos occupantibus.*

439. 24 διὰ ταῦτα δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα. 32 ἀποδέξαιντο. *ſuſciperent. quomodo conſentaneum eſt barbaros tale inſtitutum ſuſcipere.*

440. 11 f. ἄλλως μὲν αὐτοὶ εἰώθασι λέγειν. *aliis quidem in cauſſis & negotiis ipſi poëtae verbis ſuis ſolent diſſerere; at inſtante pugnandi neceſſitate adhortantur ſuos* παρακελεύονται τοῖς αὐτῶν [vel ἑαυτῶν, ut in Veneta eſt] διὰ τῶν Ὁμήρυ [ſcil. ἐπῶν] *carminibus Homeri, quemadmodum Lacedaemone quoque Tyrtaei elegiae recitabantur,* vel *cane-*

canebantur, cani ſolebant. puto enim vſ. 14. leg. eſſe ἐλέγεια ἐλέγετο vel ᾔδετο. 17 ποιηταὶ ὑμῶν. 28 rectius Veneta ἔξεστί σοι λαβεῖν δεῖγμα ἐν βραχύ. nam quod ibi eſt ἐν βραχῦ aberratio eſt typothetarum.

441. 1 praefero Venetae κρέσσων. 5 recte eadem ὑμῖν ἀκϰεῖν συνέφερε. 10 ἡ delend. 16 f. ἀποδεξάμενος, ἴσθι, ὦ ξένε.

442. 4 καθιζώμεθα. 19 ἀφεικότες. *qui barbam promiſerant*, propendere ſiverant. 31 ὑπὲρ ȣ̓ ὁ λόγος. deinde in γνῶναι ſubaudi δεῖν. 32 recte Veneta ᾐσθημένοι. *ſentiatis*. venit enim ab αἰσθάνεσθαι, non ab ἥδεσθαι.

443. 17 διοικῆται. 20 ἀπὸ τῶν δοκȣ́ντων. *juxta ſuppoſitam praemiſſamque ſententiam*. ex hypotheſi. deinde ſequitur reſponſio. 33 aut deeſt aliquid poſt ἥττης, aut leg. πρωτευόντων, loco πρώτων.

444. 1 f. ἐὰν δὲ καὶ εἰ ξύμπαν τὸ λογικὸν παραλάβῃ τις. *concedere vero etiam oportere, ut aliquis totum genus ratione praeditum aſſumat*; in cenſum admittat, civitatis nomine complectatur. 8 ἐκ] f. ȣ̓σῶν. poteſt tamen vulgata ferri, ſi ſcil. referatur ad εὐπορήσομεν vſ. 12. ita enim ibi leg. εὐπορήσομεν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων — ὅμως παραδειγμάτων — *e reliquis urbibus corruptis eliciemus nihilominus exempla* — id eſt, *quamvis corruptae ſint urbes reliquae, tamen ex illis eliciemus exempla* — 15 δὲ delendum. 31 ὀνόματι] ſubaudi μόνον. *ſolo nomine*, v. dicta ad p. 47. 16. 39 λέγοις. ȣ̓ μ.

445. 7 ὅταν] niſi Caſauboni ὄντα praeferas; poſſit ὦ τὰν *o amice* conjici. 11 poſſet aliqua ſpecie vulgata ξυνιέναι defendi, ut ſit pro ἐντυγχάνειν. *congredi cum aliquo*, h. e. *conſuetudinem cum eo legendo contrahere.* mallem tamen ξυνεῖναι ut uſitatius. 16 recte Veneta ἀναβαλȣ̃, *differ hanc diſputationem in aliud tempus*, in craſtinum. 22 ἔχει. 25 f. μηδενὸς ἄλλȣ, τῆς γε φωνῆς. ſed erunt, quibus vulgata idem, & elegantius, ſignificare videbitur. 30 εἰ μὲ ἐκέλευες. 33 τὸ μὲν ἕτερον] ſignificat *ſumtis armis dimicare.* 34 τὸ δὲ ἕτερον] ſignificat *ad inſtar Achillis dimicare.* 37 f. ȣ̃τω.

446. 1 ὑπ' ἐκείνȣ] lego uno vocab. ὑπεκινȣ́μην. 4 poſt ἀντικρὺς videtur ἀποδέχεσθαι deeſſe. *non ſtatim illis aſſentiri — qui.* 6 τὸ περὶ τῆς πόλεως. *mundi enim facta cum urbe comparatio conſiſtere nequit cum mundi comparatione cum animali.* nemo, qui mundum urbi comparat, eundem quoque idem animali comparare poteſt. 7 ὅπερ ȣ̃ν εἶπον] *id igitur, quod modo dicebam,* urbem puta, philoſophi *definire conſueverunt coetum hominum.* 14 διακόσμησιν] pendet hic Accuſat. neque ingenium medelam praeſtat, a libris melioribus expectandam. Tota periodus imperfecta, impedita & vitiis librariorum contaminata eſt. 25 f. τῷ θείῳ. 27 δικαιοσύνης. 29 εὑρίσκων. 38 comma ante τῷ ὄντι retrahendum. 40 ὄνπερ. redit enim ad νόμον.

447. 1 tollendum comma. nam καταςάσεως regitur a διοικήσεως. *quomodo ipſe adminiſtret & diſpenſet hanc felicem beatamque conſtitutionem.* poſſet

ſet quoque legi τὴν αὐτῦ διοίκησιν. 8 f. μεμνῆσθαι καθαρῶς τῶν θεσμῶν καὶ νόμων τῶν μυȣμένων. forte quoque καὶ νόμων ut ſcholium vocab. θεσμῶν delendum eſt. idem enim ſignificat utrumque vocab. *exacte non meminere legum, quibus initiati obligantur.* 10 τῦ ξύμπαντος περὶ τῆς ἀληθείας idem eſt atque περὶ τῆς τῦ ξύμπαντος ἀληθείας. 11 f. ἐοίκασιν ὅμοιοι εἶναι. 13 τὰ πρόθυρα. 15 ἀλλ' ȣδέποτ' ἔνδον — 20 f. τό γε τοσȣτον αὐτῆς ἀπολαύειν, ὅσον ἔνδοθεν αἰσθάνεσθαί τινος — 25 ἐπίνοια. *conceptus aliquis divinae naturae veraeque rationis naturae deorum.* 27 κατὰ ταὐτὰ. id eſt ἁπλῶς, vel ἐφεξῆς. *poëtae uno eodemque exemplo*, id eſt *ad unum*, vel *omnino omnes. poetae pariter omnes.* v. p. 448. 33.

448. 4 βασιλεὺς γάρ. 12 f. εἴγε ταύτῃ παραπλήσιον. 13 ὅδε] ſubaudi ἐςὶ. *haec eſt argumentatio philoſophorum.* mallem tamen ὧδε & deinceps vſ. 15. ἀποδείκνυσι. 19 δικαιοτέραν] ſubaudi νομοθεσίαν. 30 κοινῆς φήμης. 33 ταὐτὰ *ab omnibus celebrari communi fama ſolem equos jungentem, exempli primis auctoribus poëtis, caeteris deinceps eodem modo rem referentibus.* 43 proxime a vero Veneta dat ἀφῆναι. leg. ἀφῆναι *accenſum fuiſſe.*

449. 11 f. ὀνομάζȣσι τȣς γόητας. 14 Νισαίων. 15 μέγιςοι. 26 ἐπ' αὐτῶν. *in ipſis.* 34 ἄτοπος. ſignificat autem παρὰ hic loci comparationem. *ſi barbarum hoc carmen cum Graecis comparetur, habebitur pro vere barbaro.* 37 τὸν πρᾶτον. *pen.* f. καὶ τῶν τῇδε ἵππων. *equorum noſtratium.*

450. 20 aut χροιὰν legend. id eſt κατὰ χροιὰν, aut μέλας. 36 f. αὐτὸν. *incumbere illum in ceteras partes undecunque.* aut αὐτῷ τὰ ἄλλα μέρη. *incumbere in illum ceteras partes.* 37 τὼ δύο in Duali. 38 ἐπιπίπτοντε, rurſus in Duali. 39 f. τὸν δ' ἐξωτάτω. 42 ſi ὑπ' ἀλλήλων ſervetur, neceſſe erit lectionem marginis optare; ſi autem εὐλαβεῖς ſervetur, leg. erit ὑπὲρ ἀλλήλων. 44 προσπεσὸν in neutro. redit enim ad ἆθμα. *ult.* τε] l. γε.

451. 3 f. πάθος παθόντας ἅπαξ. 23 aut καὶ λέγειν leg. ob praecedens διηγεῖσθαι, aut prorſus delend. λέγουσι, aut deleto καὶ leg. λέγοντας. v. vſ. 36. 25 recte Veneta πρὸ. 26 δοκεῖν ob ſequens λανθάνειν. 36 λέγουσι, quod in vſ. 23. videtur errore delatum eſſe, illinc huc revocandum eſt & poſt οὖν inſerendum: μίαν μὲν οὖν λέγουσι ταύτην.

453. 6 f. οἷα ἐν ὥραις χειμερίοις. 9 *ſimul atque modo cogitat mundum mutare, eo ipſo momento totum mutat.* 19 γ' ἓν] f. ἐνιεὶς, vel ἐνθεὶς σπέρμα. 25 εἴδη] l. ἤδη. nam vulgata & ſenſui adverſatur, & ſervata, deberet vſ. 27. αὐτοῖς reponi. ſed αὐτῷ ibi recte habet. 30 diſtinguo & lego καλὸν ἀμηχάνως, πολὺ δὲ λαμπρ. 33 καὶ τὰ] leg. καινὰ uno vocab. *recentia ab arte & manibus opificum.* 37 ὅσα τε βλαστοῖς.

454. 8 Venetae ἤπιος Caſauboni emendationem quodammodo confirmat. 28 f. ὅσον ἡμῖν ἦν δυνατὸν. *quare nos quoque in praeſenti miſſam faciemus hanc diſputationem, quam pro virili noſtra extollere in ſublime non dubitavimus.* 30 ἐξίτηλον]

verum

verum ais, Dio. Ita eſt ἐξίτηλος tua oratio, ita fatiſcit & e conſpectu captuque mentis abit, ut quid tibi velis neque tu noris, neque noſtrum quiſquam aſſequatur. ut fumus fatiſcit, ut aves, quae in nubes ſe abdunt, ut ignes fatui, ut ſomnia diſparent, ita tua quoque evaneſcit oratio, in qua ſomniare Platonicum voluiſſe videris. Huc ades, quiſquis es, qui, quid Franco-Gallorum Phebus aut Galimathias ſit, neſcis, & perlecta hujus orationis extrema parte tenebis.

ORAT. XXXVII.

penult. recte dat Veneta ἀφ' ὃ δέκα σχεδὸν ἔτη. *quo ex tempore decem propemodum anni exierunt. ult.* poſt μετέδωκα pono comma. nam τῷ δήμῳ non ad μετέδωκα, ſed ad ἔδοξα pertinet.

455. 2 f. οὕτω σφόδρα ἤρεσκον [vel ἤρεσα] ὡς οὐδὲ — 4 τε] l. γε. id quod idem valet atque γάρ. 19 τὴν ψυχήν. 20 recte Veneta νηνεμίας. 25 ἔῤῥιψεν] ſubaudi ἑαυτόν. 38 μέν delend.

456. 17 Περίανδρος δὲ σοφὸς μὲν ἦν. 23 καὶ — τοι] poteſt defendi. *quamvis in urbe tam ignobili atque Salamis eſt.* mallem tamen καὶ τό. 28 οὐδέπω ψευδεῖς] intelliges locum hunc e Plutarchi libello de malignitate Herodoti. 30 aut del. καὶ, aut leg. καὶ αὐτὸς τούτου. *& ipſe quoque,* pariter atque Solon, *illo privatus honore.* 35 f. οὕτως ἀσμένως ἐπείδετε. *me vidiſtis tam cupide,* id eſt, *tanto amore tantaque cupiditate me ſuſcepiſti, & amplexi eſtis, tanquam ſi me ante omnia ſtuderetis apud vos retinere.* 37 f. ἀλλὰ γὰρ τὴν εἰκὼ — *ſaltim, ad*

minimum — aut ſi ſervetur ἀλλὰ καὶ, neceſſe eſt aliquid deeſſe ȣ μόνον παρόντα με διαφερόντως ἐτιμήσατε, ἀλλὰ καὶ — 39 f. ὡς προεδρίαν διδόντες, δι' ȣ̃ μάλιστα — 44 διερχόμενον ἄλλως, ἀλλ' ὡς μόλις — excidit ἀλλ' ὡς ob proxime praemiſſum ἄλλως. conf. p. 464. 34.

457. 7 ταῦτα. an fuiſſe dicam omnibus modis illa, quae dixi, & pro quibus habita atque data fuerunt, ſcil. ſtudio populi & judicio ſenatus tributum mihi beneficium. 14 διαβεβηκότας] v. hoc de verbo Weſſeling ad Diodor. Sic. I. p. 111. 57. 19 ὁ χαλκὸς. *ſi quis eos non moveat de loco, erit ſane aes ſuum, quantum in ipſis eſt, ſtabile fugaeque moliendae haud capax.* recte hic diſtinxit Veneta. 20 ἵνα δὲ καὶ] *finge tandem antiqua arte Daedalea factam fuiſſe meam ſtatuam.* 22 non video cauſſam idoneam, quare vulgatam improbem & cum Caſauboni conjectura mutem, quam conjecturam ferrem, ſi in ipſo texto invenirem. 28 f. πλεῖσται δὲ χεῖρες, οἷον αἱ τȣ̃ Βριάρεω. ſed quaerendus adhuc ille deus Neptuno & Sole vetuſtior, multiceps, multimanus. 30 τήνδε uno vocabulo. praeterea quoque τὴν ante χώραν deletum mallem. 36 recte Veneta τȣ́των τῶν θεῶν. 38 f. αἰνιττόμενον τὸν μῦθον. 40 f. βȣλομένȣ τȣ̃ Ποσειδῶνος τὰ πελάγη συνάψαι. *Conjicias fabulam obſcura ſignificatione voluiſſe docere, terram illam inter duo maria continentem a Sole ſervatam ſibi propriam fuiſſe, quum Neptunus ambo aequora conjunctum iret.* 42 f. συνάδει. ἡ δὲ πόλις τετάρτην ἐπὶ τρισσαῖς X. *Fabula quidem hac ferme ratione cum ſana ratione conſentiat. Vrbs autem Corinthus*

thus gloriandi cauſſa, quartam Gratiam tribus reliquis adjungendam advocat, παρακαλεῖ, ἡ τιμῇ θεῶν φωνὴν λαχοῦσα.

458. 1 non male forſitan conjeceris ὧδε τρισόλβιος, ſed locus ſic non perſanatur, neque ſententia perfecta efficitur. 7 f. πρῶτος ἅμ' Ἡελίῳ *una cum Sole primus inſtituit certamen*, eique rei conſentit vſ. 10. 13 τοῦ πέτεσθαι] nam in capite & pedibus alas habebant. 15 κιθάραν. 18 ἐνόπλιον] ſubaudi ὄρχησιν. 28 Νεμέα ob praecedens Ἴσθμια. ſubauditur autem κατὰ τὰ ἀγωνίσματα. 36 ἐμέλλησε. 38 αὐτὸν] redit non ad proximum ποίημα, ſed ad ſignificatum, de quo ſermo eſt, τὸν ἀνδριάντα. *penult.* ἐπειδὴ poteſt accipi pro πεισθῇ vel πεισθείη. mallem tamen legi καὶ τοῦτό γε πεισθῇ τις. eſt cavillatio: *hoc nempe credat aliquis de Corinthiis, tam ipſis contumelioſum? ult.* διὰ bene habet, idemque valet atque πρὸ & ὑπὲρ. διὰ πάντων idem eſt atque πρὸ πάντων vel ὑπὲρ πάντας. ſic Noſter p. 339. 40. διαφέρει τινὰ ἀρετῇ, pro προφέρει vel ὑπερφέρει. v. Dionyſ. Halicarn. p. 171. 7. ed. Hudſon. διὰ παντὸς (ſubaudi τόπου) *prae omnibus aliis locis* videtur Diodor. Siculus dixiſſe. διαρχοῦσαν loco προσχοῦσαν dixit Appianus p. 82. 32. *excellentem*. C. Herod. p. 10, 4.

459. 8 nodum in ſcirpo hic loci quaerit Caſaubonus. tenendum ſolum modo Cleomenem & Iſagoram aequales fuiſſe, eidemque rei perficiendae, opprimendae puta libertati Athenarum, operam dediſſe, teſte Herodoto V. 70. Sententia eſt; *quum ipſi Athenienſes exemplum ab Hippia & Iſagora in ſe editum, in Graecis reliquis imitatum &*

 reddi-

redditum, hoc eſt *libertatem Graeciae oppreſſum atque exſtinctum irent*, *interceſſiſſe Corinthios*. 15 λακεδαιμονίοις. 18 ὦ καὶ δὴ ἔδειξαν. deinde ſuſpectum φιλcκάλως. num φιλεγκάλως *ſe pronos ad quiritandum haud eſſe*, aut φιλονείκως aut φιλομάχως. ſed rectius puto φιλολακώνως, *ſe non amicos Lacedaemoniorum* ſolummodo & omnibus modis, *ſed Graecorum amicos* eſſe. 34 aut νῆας leg. loco ναῦς aut καθελόντες. 36 Ἑλλάδα ῥυσάμεθα. *ſervavimus, periculo eripuimus venerandam Graeciam.* aut Ἑλλάδ' ἐρυσάμεθα. 40 num βελᾶς in Genitivo ſingulari?

460. 5 τούτων] in Veneta eſt τούτου. l. τοῦτον. 6 οὐδὲ ἐξήλαυνε Scholium eſt, ejiciendum. 9 varia ad h. l. ſuccurrerunt. Viſum aliquando fuit ἐμπεσὼν, ut ſcholium verbi ἐνσείων, delendum & ſcrib. eſſe σκηπτὸς ἐνσείων καὶ κεραυνὸν ἰθύνων. alio tempore viſum fuit leg. ſic eſſe σκηπτὸς ἐμπεσὼν, σειστὴν κεραυνὸν ἰθύνων *fulmen percellens vibrans*. apodoſis ad εἰ μὲν οὖν & εἰ δὲ caeteraque talia poſt longam interjectam excurſionem habetur in illis vſ. 27. εἰ δὲ γένοιτο — δότε μοι. ubi reſumitur filum orationis per ambages diductum. 18 recte Veneta ἐψηφίσαντο. 27 δὲ] l. δή. 30 in Veneta eſt ἐψηφισμένον καὶ τοῦτο, quod rectum eſſe poteſt. nam ſaepe Accuſativus geminus pro Genitivo gemino conſequentiae ponitur. parit tamen aliquam inconcinnitatem geminus Accuſat: gemino Genitivo adſtructus. quare mallem ἐψηφισμένου καὶ τούτου. ult. f. ἔργα, ἃ καλῶς ἔχει. *opera, praeclara quidem & laudanda, vos imitari juſtum eſt.*

461.

461. 7 aut illud ſupplendum eſt, quod Caſaubonus ſuadet, aut καὶ ἐπηνέθησαν, aut καὶ ἐπαίνου ἔτυχον. 22 ante ἔπεισε videtur ἡσυχάζειν, vel ἠρεμεῖν, vel ſimile quid deeſſe. 24 προστάτην] ſignificat Nervam aut Trajanum. 26 aut προϊέμενος leg. aut ἴσθι προϊέμενον. mallem tamen prius & forte quoque ἀλᾶται deeſt. ἀλᾶται προϊέμενος. 27 ἐναντίον πάντων] Valeſius ἐν ἀντὶ πάντων emendat p. 37. Emendat. ubi totum h. locum pertractavit & Latinum fecit. 31 ἡ πατρὶς ἡ ὑμετέρα] nam Corinthus erat colonia Romana a C. Iulio Caeſare deducta, v. Dion. Caſſ. p. 377. 80. & ibi Fabric. 38 ἐπέπειστο γὰρ — *nam & ſibi ipſemet perſuaſerat, & aliis videbatur, factus eſſe* — 43 διαφέρει. quamvis non neſciam ὡς & ὅτι etiam cum Infinit. conſtrui.

462. 3 εἰς τοῦτον. 10 ſatis emendatum Angli & Caſauboni opera locum hunc habemus εἴτε χείρων, εἴτε βελτίων ἐστὶν, ἤδη τὰ τῆς ὁσίας περίκειται, ſcil. δίκαια. *quam primum ſtatuam conſecutus eſt, eo ipſo quoque jura ſanctimoniae fuit conſecutus*. ea omnia, quae ad ipſum pertinent, ſancta ſunt, quae violare haud licet. 11 num ἐξεστάναι, *oportet urbem illi ſuo in ſtatuam jure cedere*, an ἐπιμελεῖσθαι, *oportet urbem ejus curam in ſe ſuſcipere*. 14 Veneta habet ἑστάναι, quod erunt qui a Morello vulgatae praeferant. 15 τί δὲ καὶ Γοργίαν λέγω; *quid vero tandem Gorgiam commemoro?* 17 κἀκείνην eſſe legendum dubitari nequit. ſed dictio ἐστὶν ἰδεῖν κἀκείνην ἐπὶ εἰκόνος inſolens & coacta mihi videtur pro ἐστὶν ἰδεῖν κἀκείνης εἰκόνα. nolim tamen propterea eam damnare. nam poteſt

accipi

accipi ἐπὶ εἰκόνος pro ἐν εἰκόνι. exſpectabam quum locum hunc prima vice legerem ἐπὶ βάσεως. *ſuper podio* [ſur un piedeſtal] *collocatam illam quoque, Phrynen puta, conſpicere licet.* Pauſanias p. 833. Phrynes ſtatuam a Praxitele factam non auream, ſed inauratam ait, qualis videtur Gorgiae quoque fuiſſe. Nam Graeci aurea appellant ea, quae tantum inaurata ſunt. 18 f. ἀλλὰ τὸ ἀρνεῖσθαι μὲν ἐςὶν οἷς εὐθὺς, καὶ νόμιμον ἴσως — *quibuſdam ſtatim ab initio negare petentibus ſtatuae honorem, fas fortaſſis eſt & civile.* 24 f. κατὰ τὸ δέον [vel δεόντως] ἑςήκασι. 27 τῆς] l. τις. 31 ἔτος. 36 poſt εἰ τοίνυν deeſt aliquid, e. gr. εἰ τοίνυν ἐκεῖνο καλὸν, ἐδὲ τῦτο αἰσχρόν ἐςι. *quod ſi igitur illud praeclarum & decorum eſt,* honores ſcil. temporarios facere, ignominias immortales, *etiam hoc, quantumvis grave ſit & a civitate vere inſaniente profectum, tamen turpe non eſt,* ſcil. *eſſe penes vos ſtatuas annuas.* τῦτο vſ. 37. arcte cohaeret cum ἀνδριάντες vſ. 39. 39 ἐπέτοι dat Veneta. leg. ἐπέτειοι mutato accentu. 41 παραμένωσι. 44 f. ἤ, νὴ Δί', ἐρεῖτε ὅτι πονηρῦς.

463. 4 τοιῦτος] ſcil. πονηρὸς. v. vſ. penult. p. 462. 7 novi βύλεσθαι & βυλέυεσθαι ſaepe promiſcue haberi; mallem tamen hic loci βυλομένυς. 8 Caſauboni emendationem confirmat, ut paſſim locorum facit, Veneta claris literis exhibens ἀνάδαςον. paullo poſt tamen eadem pariter vitioſe dat ἀνάδοςον. 11 ἠτυχηκότων, *qui in ferendo judicio ſiniſtra uſi fuiſſent fortuna.* 16 ἀνάδοςον delendum. 18 διαφθορεὺς. quo ducit Venetae διαφθορᾶς. ſaepe α & ευ tam ſimilibus modis

exa-

exarantur in Codd. MStis, ut diſtingui nequeant. 29 tam rarum eſt *Aurorae* nomen in numinibus, ut ſuſpectum mihi ſit ἑῶ. 32 τὴν δὲ καὶ συνάγουσι. nam prius ad Dianam, hoc ad Minervam pertinet. 35 κατὰ τούτου τις ψόγος διεδόθη. *contra hunc hominem* [Dio ſe ipſe monſtrat & ſignificat] *didita eſt aliqua reprehenſio.* 40 diſtingue poſt τοῦτο. *aut quodcunque tandem oportet id* [vel eam rem] *appellare.* ſequens καὶ arcte cohaeret cum διεδόθη vſ. 35. quum obſcuris tantummodo verbis Dio crimen, cujus reus fuit a Corinthiis habitus, deſignaverit magis, quam declaraverit, non liquet, qui de ipſo ſparſi fuerint rumores. videor tamen mihi deprehendiſſe, illum turpis amoris inſimulatum fuiſſe.

464. 4 περὶ αὐτὸν, ut vſ. 8. περὶ τὸν ἀγωνοθέτην. 7 mallem καθ' αὐτὸν. 11 f. ἀγωνοθέτου, οὗ ἦν, πεπιστευκότος — *cujus fuiſſent partes, ſi me criminis reum credidiſſet, poenas a me, ut ſonte, repetere, ſi autem ſolummodo audiviſſet, ſignificare illi, qui perpetravit, id quod accepiſſet eum perpetraſſe.* 23 ἐγὼ δὲ τοῦτο ἀφίημι vel ſimilis ſententia deeſt ante ὅτι καὶ. 37 brevitas dictionis effecit mentem auctoris ſubobſcuram. hoc autem voluit dicere: ſciebam ſtatuam meam aeternam non eſſe, ſed aliquando poſt multos revolutos annorum orbes perituram; at neſciebam, neque conjicere poteram, fore, ut brevi poſtquam dedicata fuiſſet, ab his ipſis, qui dedicaſſent, & has ob cauſſas tolleretur.

465. 1 χαλκῆ] carmen exſtat p. 219. & 511. Anthologiae H. Stephani, & alibi, & Homero tribuitur.

buitur. 13 νάει deeſt Venetae, quare credo ῥεῖ potius eſſe ſubſtituendum, quia vſ. 3. eſt ὕδωρ τε ῥέῃ. *ibid.* καὶ αὐτὰ *& ipſa quoque.* 15 ὡς ἡ παρθένος. deinde nihil deeſt, ſed novum epigramma recitare abſque interjecta copula incipit Dio. 16 ὄνομα, τῷ ἵππῳ] Veneta paullo propius ad verum ὄνομα ὦ ἵππω. unde effici debuerat ὄνομ᾽ ἦν, ἵππῳ — ut exſtat in Anthologia p. 203. Carmen eſt Piſandri. omiſit Noſter, ſi fecerit, neque librario potius in acceptis ferenda ſit illa ſocordia, diſtichum alterum, quod abeſſe aegre poteſt, quia inſequentia ad illud alludunt, & abſque eo obſcura ſunt. 19 δοκῶ μὲν ἐδὲ Μαγνήτων ἐδεὶς, ὅθεν. 24 ἔχεσιν ἕτεροι. & ſic quoque Valeſius. 26 f. ῥωμαΐζει, ὁ δ᾽ ἀνδριὰς ἑλληνίζει, quod Valeſius pariter non praeteriit. 42 Philippi nomine non ipſe vivus, ſed ejus ſtatua ſignificatur. 43 poſſet vulgata defendi, niſi ſequeretur, urinam in caput ſtatuae Philippi effuſam fuiſſe. quare neceſſario leg. eſt καταςκεδᾶσαι. ſaepe haec duo καταςκεδᾶσαι & καταςκευᾶσαι permutantur.

466. 5 ὑμᾶς. 10 ſanus & expeditus hic locus eſt. quod etiam Valeſius vidit p. 67. Emendat. Ait Dio a Mummio Achaico Neptunum Iſthmium Corintho Romam translatum & in Capitolio Iovi Capitolino dedicatum fuiſſe, ejuſque rei miratur abſurditatem. Diis homines & res aliae eorum majeſtate minores dedicantur, non alii Dii, non ipſi fratres. Neptunus enim Iovis frater erat. 12 καλῶν. *honeſtarum & liberalium omnium artium expers erat.* loco μὲν etiam mallem τε. 14 poſt ἔλαβεν excidit Ἀχιλλέα vel ſimile nomen.

Mum-

Mummius Philippi Amyntidae ſtatuae ſubſcripſit nomen Achillis. juſſit Achillem eſſe. 16 τἄτ' ἐκεῖνο] l. τάτας ἐκείνας ἐξ ἐκείνα ὁρᾷν, *illos ipſos*, Neſtorem puta & Priamum, *ex eo tempore ſibi videbatur videre.* 22 πλαςὺν, id eſt πλάσιν vel πλάσμα, vel potius ἄτε πλαςὸν, ἄτε γραπτὸν, ἄτε χωνευτὸν μίμημα τᾶ σώματος. 25 ἀρτίπαν. 28 τὰς ἀνθρωπίνας τύχας ἐκτείνειν, ſubaudi πέραν τᾶ δέοντος vel τᾶ πεπρωμένα, eſt caſus adverſos, quibus homo eſt obnoxius, ingenio cumulare; praetor diſcrimina, quae cujuſque corpori per rerum naturam imminent, adhuc alia excogitare, in quibus adverſa fortuna ſe exercere & homini inſultare atque aegre facere queat. vel etiam poteſt haec ſententia eſſe: vitam ultra datos a natura vitae terminos arte prorogare, facienda ſtatua, in qua homo vel poſt fata ſpirare videtur. 30 εἶναι] l. ἦν. *utinam liceret a corpore abeſſe*, utinam fieri poſſet, ut corpore careremus, liberati eſſemus a corpore. 33 mallem ἄδην πηλᾶ abeſſe. nam videntur Scholium dictionis ἄδην Προμηθέως eſſe. Saepe Prometheus pro figlina ponitur. v. Interpp. ad Luciani T. I. p. 26. Significat in corpore, quod vectitamus, & nobiſcum circumgerimus, materiae fragilis terreae, abjectae, imaginariae ſatis eſſe, ut opus non ſit hujus imaginis noſtrae, corporis puta, imagines adhuc alias quaerere & comminiſci atque confingere & conflare, aeque fragiles & caducas, atque corpus eſt, imago noſtra. 35 Φησὶν] ſcil. ὁ Φὰς vel ὁ εἰπών. Significare videtur Pherecyden aut Heraclitum, aut Democritum ſimilemve ſapientem vetuſtum celebrem.

471. 17 aut delendum αὐτὴν, ut τὴν ἀρχὴν ſit particula, *prorſus, ſtatim*, aut leg. τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, *initium & natales ejus*. 22 in Veneta eſt ὁμονοίας. quod praefero, legoque locum ſic: τί ἄλλο χρὴ νομίζειν, ἢ ὁμονοίας εἶναι. καὶ ἁπλῶς, δι' οὗ — 35 καὶ τἄλλα, ἃ ἐν τοῖς δ.

472. 3 f. ὅτι αὐτὰ μὲν τέρπει, τὰ δὲ καλὰ λυπεῖ τ. ἀ. 9 ὁμοιότροπα. 10 μελλήσας, 11 f. οὕτως, ὡς ἔχει. 14 καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδεὶς ἂν ἀντείποι. 21 aut αὐτὴ cum αὐτοῖς eſt mutandum, aut leg. μία αὕτη ἐστὶν ἡ σωτηρία. 23 f. ἀπειθείας, δῆλον ὅτι καὶ — 45 notabile hoc eſt, vocab. φιλαδελφίας hic loci non eo ſenſu accipi, quem vulgo habet, ſcil. *caritas fratrum mutua*, ſed ſignificare *amorem amicorum*. Eſt igitur φιλαδελφία idem atque ἀδελφότης [id eſt ὁμοιότης] τῶν φίλων, *caritas mutua inter plures* e paritate ſtudiorum morumque ſimilitudine comparata.

473. 7 διαφόρων. accentu in penultima poſito. *ob magnas utilitates*. τὰ διάφορα ſunt πάντα, ὅσα πολλοῦ διαφέρει κεκτῆσθαι, ἢ μή. *omnia, quibus aut uti, aut carere, magni refert*. & ſic quoque reddidit Interpres. deinde mallem κρεῖττον ὄν, ἢ ἥδιον. 26 αὐτοῖς non ad ὁμονοεῖν, quod videtur prima fronte, ſed ad ἐπεφήμισαν pertinet. *de ſemet nominarunt*. ſanxerunt & effecerunt, ut de ſemet appellarentur. quod apparet in vocab. διοσημία. v. vſ. 35. & 40. 33 τῶν θεῶν] ſubaudi ἀγγέλους. 35 ἡ] l. ἤ.

474. 1 συγκλειόμεθα. 2 ἀλλὰ καὶ] ante hanc partic. ſubaudi οὐ μόνον δὲ τοῦτο πάσχομεν. de hoc

modo

modo ſententiam contrahendi & breviter enunciandi v. Weſſeling ad Diod. Sic. I. 141. 16. & 399. 25. 10 credidi aliquando τὰ μέγιςα. & ſane ſic legi oporteret, ſi arcte cum ἡμαρτηκόσι cohaereret. verum cohaeret τὰ μάλιςα cum σὺν δίκῃ, ideoque probum eſt. *quam maxime meritos nos puniant.* Porro notandum ἐπιτιμᾷν pro *punire*, τὰ ἐπιτίμια ἐπιτιθένα, *poenas infligere.* 19 aut delendum καὶ primum, aut leg. συμβȣλεύȣσι συναινȣ͂μεν καὶ πειθόμεθα. 26 aut hic loci τὰ αἴτια leg. aut vſ. 27. τηλικαῦται εἰσὶν. 28 οἷος ἂν ἐν τ. 29 orationis magis lubricandae ergo mallem ante καὶ inſeri ȣ͂ vel ὅπȣ. *penult.* ſic diſtinguo & reficio locum: ἀλλὰ θαλάττης? eſt interrogatio. id eſt, integre: ἀλλ' ὑπὲρ θαλάττης μάχονται ὑμῖν. *at de mari?* ſcil. *vobiſcum certant?* reſponſio: ἀλλ' ὑπὲρ ταύτης μὲν ȣ̓δὲ —

475. τὰ οἰκεῖα. 5 καὶ μήν γε ſuſpecta ſunt. num καὶ ποῖμναί τε. 11 ἑορτὰς τὰς πλείςας. 21 recte Veneta κείμενον. 25 f. τȣ́των ȣ̓δὲν ἐςι. τὰ δὲ ὄντα λέγοντα, ȣ̓δ' εἰπεῖν ἐςὶν, ȣ̓δ' ὁμολογῆσαι — *nihil horum eſt, at, qui verum velit dicere, ille neque ipſe poterit affirmare, neque affirmanti alteri conſentire, ea praeclara & probanda inſtituta eſſe. ejuſmodi ſunt iſta inſtituta,* aut *iſta, de quibus contenditis, tam minuta.* ȣ̎τω σμικρὰ (ſic leg.) *tam trivialia.* 32 mallem θρυλλȣ͂σιν. id ſane verbum congruum & in ea re uſitatum. 36 αὐτȣ͂ μόνον. *penult.* ἴςε. *noſtis. ult.* recte Veneta μικρὸν ὕςερον ὑπὲρ αὐτῶν. *paullo poſt hac de re dicam.*

476. 2 recte Veneta περὶ τȣ͂ Φόρȣς λ. 8. Νικαέων. 13 f. ἢ δεκάτας, εἰς παρὰ τῶν Βιθυνῶν

 ἐκεῖ-

ἐκεῖνοι ἔπραττον, πράξομεν; *an decimas exigemus, quas illi* [Athenienſes & Lacedaemonii olim] *a Bithynis exigebant?* 23 in Veneta eſt ἄλλην νίκη. Illud νίκη videtur e ſcholio eoque prave exarato natum eſſe & in textum ſubrepſiſſe. ἢ εἰκῇ. Sane HIKH [id eſt ἢ ἰκῆ pro εἰκῆ more librariorum Graecorum] non multum differt a NIKH. H & N in MStis Codd. ſaepe permutantur. Ego totum locum ſic lego: οὐκ ἄλλη τὴν σπουδὴν διατίθεται, *ſtudium operamque ſuam non fruſtra impendit.* 24 ὁδοῦ χάριν] *quia iter ipſi per mare facere neceſſe aut volupe eſt.* quia iter in alias regiones ſuſcepit, quo pervenire, niſi per mare, nequit. 26 comma ante ἁπλῶς figendum. καὶ pertinet ad ἅπαντα. Saepe καὶ ante πᾶς & ἅπας redundat. poſſet quoque tolli, nullo ſententiae damno. *ut brevis ſim*, ut omnia paucis verbis complectar.

477. 1 κενοδοξεῖν μὲν ἀνόητον εἶναι. 7 Caſaubonus & Valeſius p. 52. Emendat. ſuadent ἀνοήτου. dubium, utra lectio praeferenda ſit in paritate momentorum. 9 μηδὲ τῶν. 20 μὲν] l. γάρ. 21 aut loco ἐστὶν leg. eſt ἐστὶ, aut leg. καθὸ μητρόπολις ἡ πόλις ἐστίν. 33 manifeſtum eſt vitium & lacuna conſpicua. quantum ſoli licet ingenio, in defectu meliorum librorum, ſic poſſis locum quodammodo farcire: ἐξ ἧς ἁπάντων ἀπολαύομεν, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν γιγνομένων, καὶ τῶν ἀλλαχόθεν εἰσκομιζομένων. δεῖ δὲ δημοσίᾳ χαρίζεσθαι τὴν πόλιν [αὐτοῖς τὴν διαγωγὴν] οὐκ ἰδίᾳ τινάς. ἀεὶ γὰρ πράγματα παρέχουσι, τὰ μὲν βίᾳ διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγόμενοι, τὰ δὲ καὶ διακλέπτοντες. Videor mihi ex hoc loco id colligere, fuiſſe

contentionem inter Nicomedienſem & Nicaeam civitatem ob jura vectigalis alicujus, quum Nicaeni quae a mari acciperent, aut in naves haberent importanda, non poſſent, niſi per agrum Nicomedienſem, neque accipere, neque exportare ſuorum proventuum, ex eo factum, ut Nicomedienſes portorium mercibus ejuſmodi imponerent, cui ſe addicere nolebant Nicaeni.

478. 4 ἐπιμελεῖσθε. quod etiam Interpres reddidit. 6 καὶ ἄν τινες. 26 μάχεσθε.

479. 1 προστίθεται] tale exemplum habet Cicero in Verrina ſecunda, ubi Verrem ait ſolis Leontinis amicum, caeteris omnibus Siculis urbibus exoſum fuiſſe. 28 κατ' αὐτὸ τοῦτο. 34 κακῶς. *male, turpiter, ridicule. niſi forte Lacedaemonii & Athenienſes vobis nunc videntur pueriliter & indigne de eo pugnare, quis alter alterum praeire in publica proceſſione debeat.*

480. 27 πρὸς ἐκείνων & paullo poſt πρὸς ὑμῶν. *illorum & veſtram in gratiam.* nam πρός τινος λέγειν eſt *alicui dicendo favere*, πρός τινα λέγειν eſt *oratione aliquem premere, oppugnare.* Apud Ioſephum VI. B. I. referente Euſebio H. E. 3, 8. τοῖς Ἱερογραμματεῦσι πρὸς τῶν ἀποβεβηκότων εὐθέως ἐκρίθη. *Scribae ſacri ex his portentis ſtatim, ea praeſagiebant, quae evenerunt. interpretabantur ea ſecundum eventus.*

481. 7 ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. *ambos iiſdem de rebus laetari.* eaſdem ob cauſſas exhilarari. 14 παράδοξον. 17 τοῦτο τὸ παράδοξον. 24 f. θαυμάζεται, καὶ μείζων εἶναι δοκεῖ κατ' αὐτὸ τοῦτο, τὸ — 28 f. ἐκείνους ἡδέως ὁρῶσι. 32 f. καὶ ſe-

cundum eſt delendum. 38 diſtingu. ὀδυνηθείη τις ἂν, ὅτι. 42 f. ἢ, ὃ ἔτι τέτῳ τῷ γιγνομένῳ ὑφ' ὑμῶν ὁμοιότερον ᾖ, ὥσπερ — *aut, quod ad mores veſtros adhuc propius accedat, quemadmodum* —

482. 1 ἀλλήλας. cohaeret enim cum ἀντιδεξιώσονται. 9 dubito vulgata recte habeat, an ante ποίαν deſit πρὸς vel διά. 27 παραδειχθέντα non debuerat a Caſaubono ſperni. 28 συνοίσει, μόνον ἐκ ἤδη. *tantum non jam perſuadere videtur.* 41 οἱ] l. εἰ.

ORAT. XXXIX.

483. 10 diſtingu. τῶν φανερωτάτων [ſubaudi πόλεων μία:] γενῶν ἐκ ἀλλαχόθεν. 16 αὐτὲς, erga *ſemet ipſos*. & ſic quoque vſ. 23. τὲς αὐτῶν.

484. 17 ejectis inutilibus idemque ſaepius turpiter iterantibus, locum ita continuo: τίνων δὲ ψόγος ἀληθέϛερος; τίνας δὲ μᾶλλον οἱ κρατἕντες αἰδἕνται. 42 non video quare βλάβην improbandum ſit.

485. 19 aut τῇ δὲ μὴ, ſcil. ὁμονοἕση, aut leg. εἰ δὲ μὴ ὁμονοῇ. 28 f. μᾶλλον, δυνάμεως τε καὶ γῆς. 30 recte dat Veneta τὸν ἕν βραχύτατον. 41 Νεμέσει] v. Valeſ. Emendat. p. 69.

ORAT. XL.

486. 29 recte Interpres ἡμῖν expreſſit. 34 recte dat Veneta ὑπομεῖναι.

487. 20 ὡς in proximum verſum deprimendum eſt & poſt τόσϐτο μόνον collocandum. verum eo non ſarcitur hiatus. 28 ἐλειπόμεθα, *inferiores eramus.* 30 ἀπ●σῶν. 40 μηδὲν ἐνοχληθῶ, *carerem moleſtia.* 42 ἐκυρώθη] conſtructio publici operis. 44 ἔλαβεν] illius operis aedificatio. Interpres reddidit ac ſi legiſſet ἔλαβον. quod non probo.

488. 2 f. ἑτέραις καὶ χρήματα μάτην ἀπολλύμενα. 3 ὄρη] exponit Valeſ. Emendat. p. 68. 21 Διδυμεῖον. v. Strabon. p. 941. Harduin. ad Plin. V. 31. 24 αἷς. generis enim foeminini eſt ἡ κλισία, αἱ κλισίαι. 27 ἐρυθριᾶτε puto ſcholium verb. διετρέπεσθε eſſe, adeoque delend. aut ſcrib. ἠρυθριᾶτε καὶ διετρέπεσθε. 37 ἔμελεν. 39 ἄλλως vel ἄλλος, ut eſt in Veneta, deleri debet. 43 συντελεῖν ἄλλοις. *ad unum eundemque ordinem cum aliis referri,* vel opus habere acceſſione aliorum ad efficiendam claſſem unam.

489. 9 recte vidit Anglus in αὐτὴν corrupto latere λύπην. Si porro δεόντως rectum eſt, & *merito,* vel *neceſſario* ſignificat, debet φέρει legi. Si autem φέρειν ſervatur, oportebit δεῖ πάντως legi. 13 κολϐειν. & ſic quoque procul dubio Anglus ſcripſerat. 24 ὅπως bene habet idemque ſignificat atque ὅτι, & pendet ab ἐπίςαμαι, *novi — quomodo* [id eſt *quod*] *lamentantes.* Vt verum tamen fatear, nondum acquieſco vulgatae ὅπως δ' ἐπὶ τϐτοις. mallem certe, οἳ τοσάδ' ἐπὶ τϐτοις. *qui tam vehementer ob haec lamentantes.* 25 τοιαῦτα] conjiciebam aliquando ποῖ' ἄττα, *qualia.* ſed bene habet vulgata. *talia,* ſubaudi *qua-*

lia noſtis, aut *antea dixi. ibid.* f. μηδὲν excidit poſt μηδένα. non tamen eo valde opus eſt. διδόναι] ſubaudi ἀργύριον. *pecuniam collaticiam aedificio perficiendo conferre ſinentes nemine*[illegible] 29 f. καὶ γὰρ ἦν χέτλιον. 41 legationem ſignificat a Pruſanis ad Imp. Romam miſſam gratiarum ipſi agendarum cauſſa, ob indultum magiſtratum & forum, ſeu jus aliis civitatibus jus dicendi. 44 ἐπὶ τῆς πόλεως bene habet. *coram urbe*, in agro extra urbem. *quaſi oportuiſſet Imperatorem legatis advenientibus occurſare, eoſque in ipſis Vrbis oſtiis excipere. pen.* προσιόντας mallet aliquis. ſed προσήκειν interdum pro προσιέναι ponitur, ut ἥκειν pro ἰέναι.

490. 5 Cogitandum adhuc de lectione, quae in Veneta eſt γενέσεων. Placuit aliquando Valeſii expoſitio hujus loci, ſubtilis profecto & ſpecioſa, p. 69. Emendat. propoſita. deinde diſplicere coepit, & in mentem venit μετὰ τῶν Νεμεσείων aut Νεμεσίων ſcribi oportere, quo ſignificaretur, Imperatorem praeter caetera munera Smyrnae jus quoque ludorum Nemeſiorum, ſeu in honorem cultumque Nemeſium, (id numinum nomen eſt) agendorum conceſſiſſe. Verum cum de ludis Nemeſiis nihil reperiam, ſuſpendo adhuc judicium, & mihi non liquere ajo. deinde mallem ὡς ἄλλου τινὸς αὐτῷ διαλεχθέντος. vocabulo αὐτῷ e ſexto verſu in quintum retracto 13 *praeſertim quum ipſe ſuorum civium fuerit primus; cui honores illi habiti fuerint, eaque beneficia indulta ab imperatore.* 20 ἐμοί τε. 27 συμφέρειν τῇ πόλει τοῦτο, καὶ κρεῖττον εἶναι. 32 ὥσπερ] mallem εἴπερ. *penult.* ἠλπίζετε.

491. 1 f. καὶ τοίνυν ἴσως. abſque ſecundo καὶ. *& ſane credibile eſt, illos non caeteris ſolummodo praeſentibus, ſed mihi quoque fuiſſe honorem habituros.* 5 ὅμως. ȣ σφόδρα. 16 f. καὶ τοίνυν *ideoque.* 20 ἀντιβαίνῃ. 27 μαρτυρȣ̃ντα bene habet. *me primum habebit ſui commendatorem & laudatorem, praeconem.* Conf. p. 515. 5. ubi μαρτυρία eſt commendatio, & quae ad Conſtantini Ceremonialem p. 227. B. 4. dixi. 29 mallem ὀρθῶς. 30 καὶ προθυμότερον. 41 γιγνομένη. 44 ἱκανὸν] ſc. ἐςὶν ἡ ἔχθρα.

492. 2 αἱρȣ̃νται] poſt hoc verbum ſubaudi μᾶλλον. 4 ἢ φιλονεικȣ̃ντες. 11 ἐπιτιθεμένȣς. 16 f. ὅς πάντως σε λυπήσει. 22 poſt ἐνοχλῇ videtur aliquid deeſſe. e. gr. μηδ' ἀφέληται. 25 μηδέποτε λυσιτελεῖν μηδενὶ ἀπεχθάνεσθαι. *nemini unquam prodeſſe eum quoquam inimicitias excolere.* 27 recte Veneta βραχυτάτην. 28 Caſauboni & Angli emendationes ita ſunt contemperandae, ut legatur: ὅταν δὲ πρὸς ἀνθρώπȣς ᾖ [ſcil. τὸ φιλονεικεῖν καὶ ἀπεχθάνεσθαι, *ſi odium exerceatur adverſus homines*] πόλιν οἰκȣ̃ντας ȣ μικράν. cf. Valeſ. p. 71. Emend. ubi Caſaubono aſſentitur. 36 τὴν delendum. idem quoque p. 464. 11. faciendum. *penult.* f. αἰδȣμένων. *at illis poenitentiam pudoremque ſuae ſtultitiae & aſperitatis prodentibus.*

493. 20 in Veneta eſt βȣλόμενοι, forſitan bene. quo admiſſo oporteret legi μὴ βȣλόμενοι πείθεσθαι vel ὑπακȣ́ειν. 26 ȣ̓κ non cum proximo ἀχολȣ́μενος, ſed cum νομίζω jungendum. ſed fateor, me ſententiam hanc non perſpicere. 35 περὶ] l. πα-

ϱᾶ. damna, quae reditus ad amicitiam conſequantur. 43 f. *μὴ σφόδϱα μεγάλα καὶ ἀνήκεςα.*

494. 2 aut delendum ſecundum *καὶ*, aut ante *χείϱω* collocandum. 4 aut rurſus delend. *καὶ* ſecundum, aut ei adjungendum verbum *ἰδεῖν* vel *ὁϱᾷν*. 7 aut *ὀδὲν ἄλλο ἔοικεν εἶναι, ἢ ςάσις*. aut, quod malim, *ὀδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ςάσει*. 12 poſt *τϱόπον τινὰ* videtur *συνδεῖ* deeſſe, *omnes copulat inter ſe.* 24 *καὶ βλασφημῦντας*. 30 bene habet haec dictio. *turpium meretricum de pergula, abſque pudore nullis non convitiis laſcivis ſemet invicem inſectantium. ἑκατέϱας* eſt Acc. plural. & pertinet ad *εἰπεῖν*. 36 *χόλος δὲ τὰ καὶ τὰ κέλευει. ira haec & illa dicere imperat, ſuggerit.* Sic etiam ap. Homer. Il. *υ* vſ. 255. legendum eſt, ubi verſus hi aliter exſtant, atque Dio eos recitavit. 38 *ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐςὶ τὸ μὴ πάσχειν, τόσῳ δὴ πλείονος* — *quanti eſt talia non pati, tanto pluris eſt, ea non facere.* conſtructio eſt *ὅσῳ* [*πολλῦ*] *ἐςὶ τὸ μὴ πάσχειν ταῦτα* —

495. 3 *θεᾶσθαι*. 5 *τά τε τῆς χ*. 6 *ὡϱῶν* recte dat Veneta. 7 *βυλομένυς*. 8 *ἀλλήλοις*. 20 aegre fero *αὐτῷ* abeſſe. 23 ſic ſtruo hunc locum: *καὶ τύτοις ἀεὶ πλείςοις κατὰ τὰς ὁδὺς ἀπαντᾷν, ὥςε πάντως ἢ εἰπόντας τι, ἢ ἀκύσαντας δυσχεϱὲς παϱελθεῖν, πονηϱὸν καὶ δυσχεϱὲς σύμβολον.* 39 *ἀποδέξεσθε, recuperabitis.* 43 recte Veneta *ἐπὶ τῦτο τὸ πϱᾶγμα ad hanc rem perficiendam.* ſcilicet jus fori vobis impetrandum vel potius confirmandum apud Imperatorem Romae.

496.

496. 3 f. τοῖς ἤδη πρότερον. 6 λαβόντας ὅπλα βαδίζειν, aut ſervato καὶ leg. erit λαβόντας ὅπλα καὶ παρεσκευασμένους βαδίζειν. 7 προσβάλλειν recte dat Veneta. 8 aut χαλεπώτερα, aut ἀφ' οὗ. 13 οὐδὲ χρηστὸν οὐδέν, ὅ, τε γὰρ — 14 καρπὸς ἁπάντων πικρότατος. 27 recte Veneta dat πρὸς δὲ αὖ τῶν λεγομένων. Particula πρὸς hic idem valet atque *praeterea*. 34 καὶ οὐ πάνυ.

497. 4 δυνάμεως, ἣν [ſcil. δύναμιν, aut ὅ, ſcil. βασίλειον καὶ κυριώτατον] οὐκ ἀποτρέπονται — 5 ὁδῷ τε καὶ πράως γιγνομένη. Cf. vſ. 37. 10 f. οὐ μέντοι ποτὲ ἐσομένου. *qui* [interitus] *tamen nunquam continget*. 24 ὑποδραμούσης. 37 ἔχων poteſt defendi, ut dicatur pro ξυνέχων, aut περιέχων. mallem tamen horum alterutrum. 42 ἀνθρώπων καὶ ἔθνη ἀσθενῆ, aut alias delend. erit ἀσθενῆ.

498. 13 ἐπὶ νομῆς διημερεύσαντα.

ORAT. XLI.

19 Φημί] in Veneta eſt φησί. unde effici debuerat σφίσι. quod etiam Anglus vidit.

499. 14 καλῶς. recte dat Veneta. *penult.* δὲ] l. γάρ.

500. 8 de hoc loco diſputat Valeſius Emendat. p. 71. ubi etiam conferenda, quae Burmannus notavit. 12 οὕτως] ſcil. ſi velis in generis perquiſitione ad tempora multo antiquiſſima aſcendere. 31 τὴν ὁδόν, ὅποι ἔδει. 36 φιλίας nolim improbare,

bare, dummodo pro adjectivo accipiatur. ſatius tamen fuiſſet aut φίλας, aut φιλίας ponere.

501. 11 οὐδένα ἀλλότριον. & ſic quoque Valeſius p. 70. l. c. ubi locum hunc exponit. 36 f. προσαγόμενοι πολιτείαις. *quos tribuendo civitatis jure ſibi obſtringunt.* 37 ἢ τὸν αἰέρα ἐχθραίνουσιν.

502. 5 παρὸν ἐνοχλεῖ eſt in Veneta, quod propius accedit ad Angli conjecturam παρενοχλεῖ eamque firmat, cui etiam ſubſcribo. 13 f. ὑπάρχοντας ἀλλήλοις ὑπεναντίους. 18 f. τῶν κτωμένων, φίλων — *quam illi, qui bona acquirunt, amicis operam ei rei communem navantibus.* 31 f. τύχῃ *cuicunque talis bene velit.*

Orat. XLII.

503. 26 ὡς ante ἰδιώτης tollendum & in verſum deinceps proximum 27 deprimendum atque ante καὶ τὸ λοιπὸν collocandum. *quum ſim rudis literarum plebejus homo, ita de me quoque ſentio, itaque vitae meae rationes inſtituo, ut eandem idiotae rationem per vitae reliqua etiam continuaturus.* 29 παρακαλοῦντας] ſubaudi λέγειν. 31 f. ἄξιον ᾖ. 39 ante εἰ ἄρα tacite repetendum e ſuperioribus ἀναγκάζομαι ὑπονοεῖν.

Orat. XLIII.

504. 10 τιμῆς ἕνεκα] ſententia eſt: effeci, ut patria maximis urbibus, non quidem aedificiorum ſplendore ceteriſque rebus, attamen gradu dignitatis atque exiſtimatione apud Imperatores Senatumque & Pop, Romanum par haberetur.

505. 4 ὅτι δὲ οὔτοι. 18 f. ἀχαρίτους εἶναι, μήτε — rudes, ineruditos, quibus omnes literarum gratiae deſunt. 32 f. ἀείποτε ὅμοια. καὶ γὰρ προδόται. 34 ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ νῦν εἰσί, καὶ φιλοῦντες. rationes benevolentiae civium ſtudiique in patriam, & contra infidelitatis, omnibus temporibus eaedem ſunt. Nam & proditores — olim erant, & nunc ſunt, & erant atque ſunt patriae amantes. 38 f. πολλοὶ καὶ μεγάλα πράττοντες, νῦν δὲ ἐλάττους [vel ὀλίγοι] καὶ ἐλάττω &c. ult. mallem πεποιηκότων.

506. 2 varians lectio eſt in Veneta Morelliana non deterior οὐχ ὅ, τι ἀληθὲς εἴπῃ, ζητεῖ. 7 τῇ ἑαυτοῦ φωνῇ. 10 poſt εἰκότως diſtingue poſito commate. idque non ſine cauſſa, vel recte faciebant, utpote recordati — 36 f. μηδὲ ἔχωσιν οἱ συκοφαντούμενοι τὸν παραιτούμενον ἢ συναθλοῦντα. idem cum miſeris diſcrimen adeuntem, idem defenſionis certamen ſuſcipientem. 40 locum hunc non intelligo, neque puto ſanum eſſe; quinam enim & quales ſunt illi πλείους? procul dubio deeſt οἱ τῇ πόλει εὐνοοῦντες. finge plures eſſe urbi bene volentes, civitatis ſtudioſos, quam ſunt, nemo tamen poterit affirmare ſe magis civitati bene cupere, quam ego cupio.

507. 32 ἐπ᾽ ἀργυρίῳ. mercede pacta. pacto proemii. 41 καὶ καταλύων. ult. mallem παραχόντα.

508. 4 τε] l. δέ. 5 θεοὺς] num θεσμοὺς. ei, qui leges pro arbitrio ſuo ſuſque deque habuit, nullius rei fecit, penſi non habuit. 6 punctum delendum. nam conſtructio eſt κατασκευάζων (ὅσον

ἐστιν ἐπ' αὐτῷ κατασκευάζειν) ὅπως ἐκεῖνος — παραλήψεται τὰς πόλεις καὶ τοὺς δήμους. prius, ſcilicet πόλεις ſignificat ſenatum & optimates cujuſque urbis; poſterius, δήμους, plebem. *efficiens, quantum in eo ſitum eſt, ut ille in poteſtate ſua civitates plebeſque habeat.* 15 ἀπορίας.] f. ἀπονοίας [aut ἀσωτίας] καὶ τρυφῆς. 19 recte dat Veneta ποιήσωνται.

O R A T. XLIV.

508. *penult.* poſt εἰσὶν ponendum comma. nam ſequentia non cum εἰσὶν cohaerent, ſed cum τὰς τιμὰς ἔχω. *honores omnes, & quos nunc mihi decernitis, & ſi qui ſint alii, habeo in veſtra benevolentia & amicitia.* h. e. amicitia veſtra mihi loco eſt honorum omnium.

509. 5 ἢ προεδριῶν, ἀλλ' οὐδὲ χρυσοῦ σφυρήλατος ἵστασθαι [vel ὁρᾶσθαι ἱστάμενος] ſcil. προσδέοιτο. *talis opus non habeat ſuam ſtatuam auro ſolido conflatam conſpici in publico.* 10 οὕτω ποιεῖτε] ſcil. nolite mihi honores tribuere, quibus non indigeo. 20 poſt ἀνδριάντας videtur ἔδοτε αὐτοῖς vel ἐψηφίσασθε αὐτοῖς vel ſimile quid deeſſe. 35 recte dat Veneta φιλίας τοῦ τότε αὐτοκράτορος. 36 ἐγένετο ὁ χρόνος. 39 probo Interpretis & Caſauboni conjecturam οὐ δεῖ δὲ ἀπελπίζειν. *non autem eſt abjicienda ſpes impetrandae libertatis.* Continebatur autem libertas Graecarum urbium ſub Romanorum imperio in jure legendi de numero civium ſuorum magiſtratus, & eo, quod militem praeſidiarium paenes ſe nullum alerent. Cf. Polyb.

Polyb. p. 482. 8. ubi χρωμένους τοῖς ἰδίοις πράγμασι reſpicit ad libertatem magiſtratuum legumque & judiciorum inſtitutorumque civilium ex arbitrio ſuo conſtituendorum. videntur tamen e p. 512. 8. ſqq. haec a libertate diverſa. 40 aut φέρει, ut etiam V. D. in margine Venetae, aut potius φέρῃ. *penult.* aut καὶ delendum, aut deinceps leg. ἀποδιδόναι.

510. 3 poſt αὐτοὺς videtur ἠνεσχόμην, vel ὑπέμεινα, vel ſimile quid deeſſe. 5 f. οὐδὲν ἦν θαυμαστόν. 13 οὐ νῦν μόνον, quod etiam Interpres expreſſit. 24 f. μετέστη το [το abſque accentu exarandum, ut particula enclitica ſignificans *aliquod*] μεῖζον, aut leg. μετέστη, ἤ τοι μεῖζον. 25 mallem εὐθηνεῖν. 37 f. ἔξω ὑπὸ χειμῶνος ἀπολειφθῶσι. *a procella intercipiantur.*

511. 8 καὶ delendum. 27 poſt κρατοῦντων videtur ἔχειν deeſſe. ſignificat libertatem ſeu jus magiſtratus. 30 poſt ἔχειν deeſt alius adhuc Infinitivus. e. gr. ταῦτα παρέχειν vel ἐπιδείκνυσθαι. 32 φιλεργίᾳ. 34 αὐτομάτων] l. σωμάτων.

512. 6 τῶν νῦν recte dat Veneta. 17 παραγινομένην. 18 παρ' αὐτῆς *a ſemetipſa.* 23 in Veneta eſt τῇ αὐτοκράτορι, unde patet lectionem marginis fuiſſe optandam.

ORAT. XLV.

De argumento hujus Orationis & ſuperioris 40. item proximarum duarum 46. & 47. vid. Valeſ. ad Excerpta Dionis Caſſii p. 8. T. I. *Edit. Reimari.*

10 re-

10 recte Anglus & Interpres emendarunt ȣ τὸν δεῖνα. quo ducit Venetae ȣ τῶν δεῖνα. 11 f. τῶν ὁμοίων ἐνίοτε φθεγγόμενον.

513. 11 δὲ] l. δή. eſt enim expletio ſermonis in ſuperioribus coepti & per interjecta multa turbati. τὴν μὲν γὰρ φυγὴν ὅπως — *nam quomodo fugam toleraverim & hoſtem — de his itaque dicere, duco ſupervacaneum.* 14 non debebat Anglo ſuum προσηκȣ́σης praeclarum inventum, diſplicere. ita enim reliquiſſe Dionem ajo & nullus dubito. 29 ἐτύχομεν] ſignificat, illo tempore, quo dicta fuit haec oratio, urbem Pruſam impetraſſe libertatem, h. e. magiſtratum centumviralem, & forum, ſeu facultatem lites oppidorum vicinorum judicandi publicaſque provinciae pecunias adminiſtrandi, numos cudendi, & alia, quae Pruſanos vehementer deſideraſſe ex orationibus ſuperioribus e. gr. p. 512. 8. ſqq. conſtat. 32 παρὰ τȣ́τȣ] num παρὰ τȣ̃ νῦν, aut παρὰ τȣ̃ μετ᾽ αὐτόν. nam ſignificat Trajanum, Nervae ſucceſſorem. ſed nondum conſtat, num oratio haec ſub Trajano dicta fuerit. 34 ἡμᾶς, ut etiam Interpres expreſſit. 37 τῷ] l. τόν. 44 f. ȣ̓δ᾽ εἴς τινα τῶν ἀπὸ μέρȣς. *neque in commodum privati cujuſquam hominis converti gratiam Imperatoris.* vel ȣ̓δὲ ὠφέλȣν τὰ ἀπὸ μέρȣς, *neque res privatas auxi.*

514. 1 dubium ποτε ſervandumne ſit, an τότε leg. 3 εἰ hic idem atque ὅτι valet. *non dico commoda haec eſſe & magna, & alii nulli urbi tributa.* cf. v. 12. τῇ ἐλλογιμωτάτῃ τῶν κατὰ — 6 τηλικȣ̃τον. 8 ſignificat Æſculapium & Pergamum. 12 ȣ̓δέν, ȣ̓δὲ ὅτι. 13 ταῦτα ἐπεθυμεῖτε. 14

ἠλπι-

ἠλπίζετε καὶ ἐξηπατήσθε. v. Valeſ. Emendat. p. 72. 19 bene emendavit Anglus ἀπαντῶντες πάνδημεὶ, καὶ περιμένοντες. Cui addo: ἐν ἑτέ-, ραις πόλεσιν ἔτ' ὄντας. ὧν ἔννοιαν λαβεῖν ἄξιον — 23 f. καὶ τότε ἐχρῆν — 25 ἐξερχόμενοι ὅτω σφόδρα. 37 διοικήσεως] *de adminiſtratione fiſci.* v. Valeſ. Emend. p. 73. cum annotatione Burmanni. 40 ἦν τῦτο [vel τόδε] δεινόν.

515. 1 ἐπὶ] l. εἰσὶ. 10 f. λειφθέντων ἐνταῦθα καὶ κειμισθέντων, σκοπεῖτε εἴ τῳ. 15 ὐκ ἔλαττον ἑκατὸν βυλευτῶν. *ſenatoribus in ſenatum allectis non paucioribus numero quam centum.* 20 ſcio μᾶλλον interdum omitti. mallem tamen hic loci ὡς ἐμοὶ μᾶλλον ἂν προσθεμένων. *quanquam ſpes erat potius ad partes meas a plurimis acceſſum iri, quam ad aliquem caeterorum.* 25 poſſet in εἰ δ' ὖν ſubaudiri συμβαίη. *quod ſi tamen hoc contingeret.* mallem tamen εἰ δ' ὖν μὴ, αὐτός γε ἀπέχεσθαι. *quod ſi autem iſtud fieri nequiret, ipſemet ſaltim me abſtinere a talibus criminibus.* 33 καταςάντας] num καταπαῦσαι. 34 καίπερ εἰδόσιν. *denunciare vobis quamvis non ignaris.* alias denunciantur res ignorantibus. 37 ἐπιτελέσαι] f. ἐπιςεῖλαι. *difficile non erat eam rem literis ad imperatorem referre.* 41 λυπηρὸς ὦ. 43 f. διῳκήθη τά γ' ἄλλα —

516. 1 f. ὅμως μάρτυρος, καθάπερ οἱ μυόμενοι μυςαγωγῶν, ἐδεήθησαν. *opus tamen habebant aliquo commendatore.* vel ὅμως προέδρυ, καθ. *antecessore.* 9 f. ὐδὲ δι' ἄλλων παρέτυχον τοῖς γεγονόσι, *neque per alios interfui negotio.* 13 obſervavi ſaepe operas Morellinas, ſi qua in voce vi-

N tium

tium unum tollerent, in eandem aliud ingeſſiſſe, & reddidiſſe altera manu, quod altera demerent. id quod hic quoque factum. Quum in Veneta eſſet ἠτισάμην, repoſuerunt ἡ Τησάμην. leg. ἠτησάμην uno vocabulo. 13 καὶ τοίνυν. v. Valeſ. Emend. p. 73. 17 δέον. 18 diſtingu. μνησθῆναι περὶ τῶν κατεχομένων, πρὸς ἐδ. *quum mihi non lite, ſed ſolummodo denunciatione eorum, qui meas opes ſurripuiſſent, opus eſſet.* 27 ἀπεστερηκότων ſi probum eſt, debet ἐμὲ ſubaudiri, & tum τοσέτων non ad χρημάτων referri, ſed ſubaudiri ἀνθρώπων. *quum tot homines me meis opibus exuiſſent.* 24 ἐ γάρ. 28 ὅτως, ὥστε τὴν οἰκίαν αὐτῦ καταλαβόντας ἐνίους. 30 τὴν delendum. 37 ἔτη] recte Veneta ἔτι. 41 f. σωφρονέστερος δὲ. cohaeret enim cum γέγονα.

517. 3 ὅτως in vſ. 4. deferendum & ante ἐκ eſt collocandum & locus ſic concipiendus: τῦτον τὸν ἔρωτα, εἴτε παιδικὸν φήσει τις, εἴτε ἀνόητον, ὅτως ἐκ ἔξαρνός εἰμι, ὥστε καὶ ἐπιδείκνυμαι τῷ συνοικίζειν ἐθέλειν. 7 συναγαγεῖν. 13 credebam aliquando poſt τῆς Αἰολίδος deeſſe πολλά. ſed deinceps e Diodoro Siculo didici, Graecos non minus κατέχειν τινος pro *occupare aliquid* dicere, quam κατέχειν τι. Conſtructionem hujus verbi cum Genit. Diodorus prae aliis amat. 17 delendus aſteriſcus. nil deeſt. 19 μή] in Venetae meo quidem codice videor mihi μυ conſpicere, quod aliud nihil eſt quam μοι, ut Anglus & Caſaubonus conjecere. 24 aut prorſus expungendum τοιαῦτα, aut mutandum eſt cum πανταχῦ vel τὰ μάλιστα. 32 τῦ πρὸς ὑμᾶς. *odii erga vos.* ὡς redit

ad

ad ſuperius τότε ὄψεσθε vſ. 29. *tunc videbitis, quod non dubie* —

518. 4 f. ὐ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ εὑρέθησαν [vel ἑωρῶντο] συμπράττοντες.

Orat. XLVI.

Orationem hanc a Dione adhuc juvene dictam fuiſſe, praeter argumentum ex inſcriptione petitum, quo Caſaubonus fuit uſus, haec duo quoque confirmant, unum, quod avi & patris in urbem merita celebrans p. 519. ſuorum nihil memoret; alterum, quod filium p. 522. 13. παιδίον appellet. Conjicias quoque e p. 520. 17. ſqq. Dionem tum fuiſſe ἀγορανόμον ſeu aedilem.

518. 21 τὸ πῦρ] cf. Amm. Marcell. XIV. 7. deinde aut ὐδὲν τι φοβερὰ leg. eſt, aut excidit aliquid poſt ὐδενὶ, e. gr. τῶν σοφῶν. 27 non ſatis liquida neque expedita horum cum ſuperioribus connexio.

519. 17 ἀλλά τοι δι' ἐκείνυς. 21 ἀγνωμόνων. 24 ἑτέρων] ſubaudi ὐσίας. deinde mallem ὐ μείονες γάρ. 26 πολλῶ. quod etiam Interpres expreſſit. Idem quoque recte ἡμῖν reddidit vſ. 28. 32. ἀποληφθεὶς. *deprehenſus* velut a procella. *penult.* f. αὐτὸ χρὴ σκοπεῖν [vel ἀπολογεῖσθαι] τὸ κατ' ἐμαυτὸν. *ſolummodo meam cauſſam dicere*, vel *in oculis habere me oportet.*

520. 1 παραβάλλοντες τύτων, ὐς. cf. Anglum. 4 ὐδεπώποτε. 20 diſtinguo. κατακέκλεικα τῦτον, ἄυξων τὴν τιμήν. In τῦτον ſubauditur τὸν σῖτον. *Non ego frumentum recluſi ideo;*

quod plurimum excolerem [id eſt, non ego ampliſſimorum fundorum colonus, recluſi meſſem] *ſpe atque cupiditate pretii accendendi vel augendi.* 38 ἀνθρώπων. 40 num ἢ παρὰ τῦτο ὁ σῖτος πλείονος ἄξιος, an μείων ἐςὶν? Saepe πλείων cum μείων aut ἐλάττων permutatur. v. p. 527. 16. 42 τὸ χωρίον] ſcil. in quo exſtructa fuit porticus. 44 εἴ τις τῶν πολιτῶν] ſubaudi e ſequentibus ὅτω μοχθηρός.

521. 15 poſt πράγματι ſubaudi εἰκὸς γίγνεσθαι vel δεῖ ἐπιτελεσθῆναι. 25 εἰ καὶ χαλεπῶς. 28 τἀναγκαῖα. 32 καὶ δίκαια καὶ ἄδικα pertinet non ad πολλὰ, ſed ad ὀργισθῆτε, & idem eſt atque δικαίως καὶ ἀδίκως. *ſi quis ſit cui merito immeritove ſuccenſeatis.* 35 ſub γυναικῶν nomine non ſolummodo uxores, ſed etiam matres, ſorores, filiae deſignantur. 36 ἐλευθέρων, καὶ ταύτας ἀναγκάζειν. ſi ſequens ὑμῖν referas ad ὁρᾶσθαι, ut idem ſit atque ὑφ' ὑμῶν *a vobis*, bene habebit περιεῤῥηγμένας, *veſtibus in laceris;* ſi autem ὑμῖν ad περιεῤῥηγμένας referas, mutandum illud erit cum περιεῤῥιμμένας *vobis circumfuſas, ad pedes veſtros advolutas.* 40 ζῆν αἱρήσεται καὶ μίαν. *vivere velit vel unum diem*, vel *horam.* 44 ὑπιδομένους.

522. 3 μετὰ θεοὺς] ſententia eſt: in caſtris alius alio munitiorem, quo ſe tueatur & ſecurius agat, locum non quaerit; munitiorem, inquam, ſolarum rerum humanarum habita ratione, nulla divinae protectionis. nam quem tueri aut perdere volunt Dii, illi locus omnis ad tutelam aut exitium par eſt; nullus tam infirmus locus eſt, quin eum

ſer-

ſervare queat, nullus contra tam munitus, quin eum prodat & fallat. 6 αὐτοῖς ἡ αὐτὴ φυλακὴ *una eademque omnibus adverſus hoſtes eſt munitio.* 8 f. εἴτε τοῦτο ὑπονοήσαντες. *ſive hoc,* [ſcil. amplitudinem ſemitae, in qua meae ſitae ſunt aedes, & ingens damnum, quod effecturum eſſet incendium mearum aedium, flammis vicinas quoque conſumentibus & late graſſantibus] *ſive aliud quid ſuſpicati & veriti, abſque cauſſa tamen, fuiſtis.* Illud *aliud quid* quale ſit, ſignificant ſequentia. Scil. Pruſanos metuiſſe, ne Dio magna armata manu libertorum, ſervorum & clientum arceret & repelleret eos, qui faces in aedes ſuas inferrent & injectum venirent. Hoc ni ſtatuas, non reſpondebunt ſequentia ſuperioribus. 26 ἂν] l. νῦν. 29 δὲ] l. τε.

ORAT. XLVII.

antepen. εἰ δ' οὖν] ſcil. ἱκανοὶ ἐσμὲν vel ἦμεν λέγειν. *penult.* ἀλλὰ νῦν γε πολλήν.

523. 5 poſt ἐστὶν non pauca deſunt, neque ſatis eſt haec, quae ſententia poſtulat, ſupplere. ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν. ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους εἶναι, παντί που δῆλον οἶμαι εἶναι. 15 diſtingue, ἔμεινε ταῦτα λεγόντων. οὐκ ἄρα — *quorum iſta praecipientium & ſuadentium nemo domi manſit. Ergone ipſimet ea non ſtatuebant, quae aliis injungerent?* 20 ἐπιμελεῖσθαι. 33 καὶ delend. *omnibus hiſce gentibus a ſe ſubactis ſemet regem impoſuiſſe.* quid ſi vero καταστῆσαι βασιλέας αὐτῶν legatur? ſententia utraque habet, quo ſe commendet. 39

προςαττόμενον. nam praecedit Ἡρακλέα. 41 τὸν πολίτην] ſignificat Augeam.

524. 11 πόλεως delend. e proximo πολὺς natum. 13 f. παρέχηται. 16 poſt οἶμαι tacite ſuppleri debet e ſuperioribus τοῖς. 20 πλὴν] ſubaudi φημί. *ſed tantummodo dico.* 23 f. ἀλλὰ τὸν Ὅμηρον ὑπολαμβάνειν χρὴ, οὐχ ὑπὲρ μὲν — 32 miror Dionem hic potuiſſe Socrati ſtudium plebi rebus in omnibus gratificandi tribuere, adverſante fide hiſtorica. 33 οὐκ ἔχω. 39 in Veneta deeſt φασὶ. debuiſſet Morellus, qui id recte reſtituit, ejus loco φοβερὰν ejicere, quod non ſatis aptum epitheton pro αἰτίαν eſt, aut ſaltim μόνην deberet ſuffici. *ſolam eam fuiſſe cauſſam.* *penult.* f. καὶ τὰ ἐμὰ πράγματα ἐςίν. quod etiam Interpres expreſſit.

525. 17 f. ἐν ᾗ δῆλος [aut φανερός] ἐςι μετανοῶν. 19 τοὺς ἀφικνουμένους] ſubaudi πρὸς αὐτούς. 22 f. ὅπου δὲ τὸ κατοικισθῆναι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς ἐκπεσοῦσι, καὶ τοῦτ᾽ ἐλύπει τινάς. 26 f. ἐν ἐλευθερίᾳ δὲ μᾶλλον ᾑροῦντο ζῆν, καὶ διοικίσθαι κατὰ κώμας — 29 in Veneta eſt ἄλλοτε. quod rectum exiſtimo. nam ἄλλοτε non ſolum ſignificat *alio tempore*, ſed etiam *alio loco.* poſſet quoque legi ἄλλοθι, *alibi.* id quod ſententia hujus loci flagitat. *ſi alibi quoque id idem nonnullos male habet.* 30 f. ὁ μὲν οὖν, vel potius ὥσπερ οὖν. 32 poſſet αἴρειν probum videri, proverbiumque ad aliquem reſpicere, qui Dactylum Idaeum ſeu Corybantem in dorſum ſuſcepiſſet geſtandum, tympana pulſantem & intolerabili ſtrepitu geſtantis aures verberantem. quo minus tamen vulgatam legendi & hanc

hanc interpretandi proverbii rationem probem, facit quod non αἴρειν, ſed ἀναιρεῖσθαι fuiſſent dicendum. mallem igitur αἱρεῖν legi, & interpretor de illis, quibus cum adverſario verſuto res eſt, qui, quamvis captus & victus, tamen victorem, in cujus poteſtate eſt, circumvenit, eludit, effugit & vincit. Idaei dactyli appellabantur homines γόητες, πανοῦργοι, δυσκαταγώνιστοι, ut patet e Plutarchi Numa Pompilio p. 128. 17. *edit. H. Stephan.* 34 f. εἰσὶν ἕτεροι τοιοῦτοι. 39 Veneta dat τοῦ τόμου. unde quid erat facilius efficere, quam τοῦτο τοῦ? quo modo legi debet. 41 f. πόλιν καλῶ, καὶ παραβάλλω αὐτῇ τὴν πόλιν ταύτην. aut καὶ ἐξετάζω πρὸς τὴν πόλιν τ.

526. 6 diſtingue non poſt ἔργον, ſed poſt δαπάναις. *vultiſne me meo aere deſtruere jam ſtructum & perfectum opus?* 8 diſtingu. ἢ τί; πρὸς θεῶν, — ſubaudi in ἢ τί, *jubetis*, κελεύετε, aut βούλεσθέ με, *aut quid tandem vultis me facere? dicite id mihi, per deos immortales vos obteſtor.* 13 regula formationis nominum Gentilium flagitaret Νικομηδιέων, ſed uſus probat vulgatam Νικομηδέων. v. Stephan. Byz. h. v. 18. recte in Veneta eſt ἐάν. unde leg. eſt παρ' ἑκάστοις, ἐὰν καὶ περὶ τῶν ἄλλων — ſublato εἰ, quod eſſe poteſt varians lectio partic. ἐάν. 29 συνεισεφέρετε. 34 βασιλέως] num βασίλεια? 36 f. ἀλλὰ μὴ ὀνόματι μόνον, ὥσπερ τὴν τοῦ Νέρωνος καλοῦσιν. 40 aut delend. οὐδέν, aut cum interrogatione negationem ſuggerente leg. eſt πόλεως δὲ ὄφελος ἔσται οὐδέν? — *urbis autem uſus nullus foret?* exiſtimaſne urbem - - - nullo in loco habendam, nulli rei uti-

 lem.

lem, praeſtantem & praedicandam eſſe. 41 poſt λαμβανέσης nihil aliud movendum, quam collocandum comma. ſunt accumulata aſyndeta.

527. 3 τοιαῦτα] ſcil. τὰ ζῶα, non τὰ κῶλα. 4 ἔχη. redit enim ad ἵνα. p. 526. *penult.* 16 f, πολὺ πλείω τόπον ἐποικέσι τῶ παρ᾽ ἡμῖν. Videtur Dioni vitio datum fuiſſe, quod buſta quaedam & ſacras aedes loco moviſſet, ut condendae porticui ne officerent, provocatumque ab ejus adverſariis ad exemplum Antiochenorum fuiſſe, qui condendarum porticuum ergo loca religione conſecrata non moviſſent. Cui cauſſationi ſic reſpondet Dio, ut Antiochenos dicat, ſoli amplioris incolas, in eam non fuiſſe adductos neceſſitatem, ut oſſa mortuorum & religiones Deorum ſollicitarent, quam neceſſitatem effugere Pruſanos non potuiſſe, ſoli ſui anguſtiis coactos. Antiochenos autem ſtatim ab initio Vrbis condendae ſic eam inſtruxiſſe, ſemitaſque porticibus praecinxiſſe, ut locus ſepulchris & ſacellis ibi nullus eſſet, adeoque neceſſe nihil eſſet, ea deinceps movere. 19 νῦν] l. τῆς. verba vero: *neque Tarſenſes neque Nicomedienſes* ſunt continuatio paulo ante coeptae cauſſationis. neque Antiochenos, neque Tarſenſes, neque Nicomedienſes ſe violanda religione polluiſſe. cui reſpondent ſequentia. οἱ ἐψηφίσαντο — cavillatio eſt. *Nicomedienſes enimvero mihi objectatis, illos, qui decretum de transferendis monumentis ſepulchralibus tulerunt?* 21 recte Veneta dat ἀνεγεάψατε. De Macarino dubito adhuc, num *Varinum* nominavit? v. ad p. 530. 2. dicenda. 28 f. ὅπως ποτὲ δοκεῖ, ἐχέτω, τί γὰρ ἐμοὶ τῆς ἐνθάδε

δὲ ϛοᾶς] ſubaudi μέτεϛι. v. p. 528. 16. 34 aut περιπατήσοντα. leg. cum Caſaubono, aut περιπατήσαντα ἄν. ult. in Veneta eſt ἐνέπρησαν. leg. ἐνέπρησα. idque voluiſſe quoque videtur Caſaubonus, quamvis non neſciam ἀναπιμπρᾶναι paſſim reperiri. ſed ἐμπιμπρᾶναι rectius eſt & uſitatius. oratio eſt cavillatoria. *Iovis nempe templum ignibus injectis accendi & ſtatuas illas, quas e piſtrino meo ſtudio protractas videre eſt in publico.* legendum enim eſſe p.

528. 1 ἀνδριάντας, ἃς ἐκ τῦ μυλῶνος — exiſtimo. 12 ὦ] l. ἢ *ſive jam dudum fecerit, ſive jam nunc faciat.* obſcura tamen dictio. videtur in hac periodo deeſſe ἐδὲν ἀντερῶ, *nihil contra dicam.* non pugnabo, non adverſabor. 17 f. μόνος ἐ διελεύσομαι. σαφῶς ἴϛε. ἀλλὰ πονεῖν [ſcil. με δεῖ aut κελεύετε.] *jubetiſne me ſtrenuam operam dare?* 18 προσιέναι καὶ παρακαλεῖν τὸν ἀνθύπατον idem eſt atque προσιέναι πρὸς τὸν ἀνθύπατον καὶ παρακαλεῖν αὐτόν. 23 ὥς καὶ κεφ. 26 nota vetuſtis fabula de vulpe, quam Horatius quoque retulit Epiſt. I. 7. 30. *forte per anguſtam tenuis vulpecula rimam repſerat in cumeram frumenti &c.* 28 δρυὸς] e cavea lignea, decipula, in quam irrepſerat, allecta odore carnis ibi fallendi ergo abditae.

529. 3 recte Veneta ὥϛε τὰ χωρία — *quum neceſſe mihi fuiſſet pecuniam foenore mutuam accipere, quo ſolum illud redimerem,* in quo jam ſtruitur illa controverſa porticus. ib. τῦτο ἀπολαβεῖν, ſuadebat ſcil. aliquis, ut Dio & illud aes, quod foenore ſumſerat in uſum rei publicae, caeteraque

ipſi debita a civitate reciperet. 5 οἰκοδομεῖν ſimplex. 11 poſt παρ᾽ ὑμῖν excidit μένειν aut καταγηράσκειν aut καθῆσθαι, aut ſimilis Infinitivus. 16 οἷς] l. ὡς. 17 aut παρὰ aut ἐπὶ τὰς. 21 f. ἐᾶν ἄγευστον φιλοσοφίας. *omittere non imbutam philoſophia.* 43 τύπτειν videtur ſcholium v. αἰκίζεσθαι ideoque delendum eſſe.

530. 2 ſubaudi poſt ἑτέραν δὲ e ſuperioribus ἐπίσταμαι. 7 poſt ἢ videtur aliquid deeſſe, ſc. διὰ τοῦτο καλοῦμαι τύραννος, vel ſimile quid. 12 βασιλικὸν] reſpicit ad Trajanum crinitum. 14 ποιοῦντα in ſingulari.

ORAT. XLVIII.

15 ἡγεμὼν τἆλλα, ἂν μὴ — aut ἀλλὰ prorſus delendum. Οὐαρῆνος, *Varenus*, paullo ante nominatus fuit Varenus Rufus, Procoſ. Bithyniae circa A. C. 99. ad 102. ferme. v. Tillemont hiſtoire des Empereurs T. II. p. 177. & 501. Plinius in epiſtolis eum a Bithynis accuſatum ſcribit. dicta ergo fuit haec oratio circa iſta tempora. Cf. ſupra p. 527. 21.

531. recte dat Veneta πρὸς νοσοῦντας. 11 aut deeſt aliquid poſt μηδὲ, e. gr. περιμένειν, vel πείθεσθαι, aut delendum eſt μηδὲ. 13 παρ᾽ αὐτῶν] ſcil. τῶν βουλευτῶν, *aut quando flagitaſtis aliquid ab illis?* Significat ſenatorum eos, qui in adminiſtranda republica peculatus ſe reos, aut ſaltim ſuſpectos fecerant. 18 καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἄλλους μὴ μόνω — vel μόνον. vidit Anglus quoque ex parte. *penult.* κἀκεῖνοι] ſenatores puta.

532. 6 Φησὶ] ſcil. ἡ παροιμία. eſt idem atque Φασί. ſaepe quoque Φησὶ abſque τις adhibetur, quando ſignificandum eſt aliquem argumentum aliquod opponere. de quo uſu verbi Φησὶ, qui tamen ab hoc loco alienus eſt, v. Vpton ad Arrian. Epictet. p. 52. Cl. Weſſeling. ad Diod. Sic. T. II. p. ubi de phraſi *ait*, pro objicit aliquis hoc dubium, agit, it. Heinſius ad Horatium. Conf. infra p. 644. 40. 8 Γέτας] A. C. 101. Trajanus bellum cum Getis ordiebatur. 12 recte dat Veneta ὁμονοίας καὶ Φιλίας. forte ſic integrandus eſt locus: διὰ λόγων ἀεὶ συναγωγῶν ὁμονοίας καὶ Φιλίας *ope adhortationum concordiam & amicitiam conciliantium ſuccurrentes vobis pro virili noſtra.* 22 Φερόντων. redit enim ad γνώμη. 23 ἑκατέροις. *fidum in utramque partem teſtimonium* tam de bonis, quam de malis. 28 ἤχων] f. ἠθῶν vel ψυχῶν *ab animis duplicibus, variis, inconſtantibus & parum fidis.* deinde verba τρόπον αὐλοῦ κατεαγότος διπλᾶς Φωνὰς inducenda ſunt, tanquam reliquiae liturarum auctoris. idem enim dicunt cum ſuperioribus πονηροῦ τρόπον ὀργάνου διαΦέρεσθαι, διπλοῦς Φθόγγους. 31 aut ante aut poſt μήτε deeſt aliquid. ſi ante, deeſt e. gr. μήτε παρὰ τῷ βασιλεῖ, aut μήτε παρὰ τοῖς ἀστυγείτοσι, ſi poſt, deeſt e. gr. εὐδοκιμεῖν vel ſimilis Infinitivus. *ult.* διαμένοντας] num διαλλαγέντας, an potius ἐν ὁμονοίᾳ καὶ Φιλίᾳ διαμένοντας.

533. 5 πλησθέντος] crediditne igitur Dio cavum maris alio alioque tempore magis minuſve plenum eſſe? vix videtur. neque verum eſt. mallem igitur κλυσθέντος aut πληχθέντος *fluctibus*

agi-

agitato, vel *concuſſo & velut verberato mari.* 22 σώζειν hic loci proprium & nativum ſuum habet ſignificatum, *cogere*, *exigere & in acervum unamque maſſam compellere.* 32 παρ' αὐτοῖς] ſubaudi δικασταῖς, *veſtrômet ipſorum judicio & ſententia.* 39 μακαρίαν, ἣν ἐγώ. *ult.* διδῶσι. *dent.*

534. 4 Caſaubono de εἰ reſtituendo conſentio & ſic refingo locum: οἴεσθε με τοῦτο ἐμὸν [ſc. ἔργον vel εὕρημα] ποιεῖν, εἰ [id eſt ὅτι] τὴν ἐμαυτοῦ. *exiſtimatiſne me id mihi arrogare*, *quod beneficium in patriam contuli?* 7 τὰ βουλευτικὰ videntur eſſe numi, quos novus ſenator pro ſua in curiam admiſſione & in collegium centumvirale adoptatione pendere debebat v. Valeſ. Emendat. p. 73. 9 διὰ τὴν διοίκησιν] quia civitati noſtrae id juris ab Imperatore indultum fuit, ut vectigalia provinciae exigat & diſpenſet. 12 κἂν πάλιν. 13 δυνήσομαι δὲ μεθ' ὑμῶν, Φίλοι — 17 ἢ οἴεσθε. 22 καταπλάσαι] apprime congruit locus Plutarchi T. I. opuſc. p. 73. 3. ed. *H. Stephani*, ζητεῖν μυρίζεσθαι, δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος. 24 aut ταῦτα δ' ἐκ π. aut τἆλλα, ἃ ἐκ π. 39 καὶ ἑτέρους notandum, ut inſolentius & raro modo poſitum eo loco, ubi ratio ſermonis grammatica τοὺς δὲ flagitabat. praeceſſit enim τοὺς μὲν. 42 non mala eſt Caſauboni conjectura. poteſt tamen vulgatae acquieſci, ſi ἥκουσιν non pro 3. perſ. pl. numeri praeſentis Activi, ſed pro dat. plurali Participii accipiatur. *nihil certum eſt eo deductis, ut* —

535. 6 poteſtne ἄφυκτον ſic exponi, *cujus dedecus nullo modo diſſimulari neque evitari poteſt?*

vix

vix puto. fortaſſis legend. ἀπευκτὸν: *votis averruncari dignum.* 9 aut πρὸς αὐτὸ τὸ πρῶτον κῦμα, aut πρὸς πᾶν τὸ ἐπιὸν κῦμα. 13 f. ποιεῖν. ὕτω κἀγὼ, εἰ, ἐμοὶ προςῆκον νῦν ὑπὲρ — *eodem ego quoque loco eſſem habendus, ſi hoc tempore, quo me de concordia dicere deceret, multa de rebus aliis humanis & coeleſtibus diſputarem. ult.* ὕτω σμικρῶν.

536. 14 ἐᾶτε] f. ἦτε, *ſitis.*

Orat. XLIX.

11 ὃ ſubaudi χρῆμα. ſed rectius erit ζῶον poſt δὴ addere. *quod animal omnium ſagaciſſimum habetur.* 25 εὐνὑςατον ob praecedens ἐχθρότατον.

537. 3 quod aliquando conjiceram διαπονὑμενος, id etiam a V. D. adſcriptum in margine Venetae reperii. ſed non urgeo, quia inſolentius eſt διαπονὑμενος pro διαπονῶν, adeoque ſatius erat Caſauboni emendationi acquieſcere. 5 recte Veneta συλλήβδην. 19 ἃ δεῖ] recte vidit Anglus ἀεὶ leg. eſſe. Valde quoque placet ejus προςκεῖσθαι, & prorſus neceſſarium eſt, ſi τῇ γνώμῃ ſervatur; ſi autem τῆς γνώμης legatur, poteſt προςδεῖσθαι ſervari. 30 non incongruum eſt ἀχθησόμενον, *ducendum, moderandum, regendum.* mallem tamen ob praecedens ἄρχειν, αρχθησόμενον. 37 Πελοπίδαν.

538. 2 ὕτως] l. αὐτὸς. 13 pro ὑ πάντας, perinde eſt ἅπαντας, an cum Caſaubono σύμπαντας legas. ſubauditur e ſuperioribus ὕυροι τις. 22 ὅτι] l. οἱ, *qui.* v. vſ. 24. 43. aut delend. ἄρχων, aut

cum

cum ἄρχοντα mutandum. nam διαφέρειν ἀρχὴν idem eſt atque ἄρχειν. conf. p. 546. *antepen.* ubi Dio mentem ſuam magis declarat.

539. 5 ποῖον δὲ ἔτω πανῦργον. Abeſſe non poſſe ἔτω, antecedentia & conſequentia demonſtrant. 18 aut φυλακὴν, aut cum Caſaubono φυλακὰς legendum. verba autem ἢ ἐπιτρέψαι φρυρεῖν delenda, ut ſcholium dictionis ἐντείλασθαι τὴν φυλακὴν. novi Graeci ἐπιτρέπειν pro *injungere, commendare, imperare* uſurpant. ſaepe ἢ indicat ſcholium aut variam lectionem in textum clanculum immiſſam, v. p. 424. 17. aut emendationem antea perperam ſcriptorum. Fontem hunc uberrimum vitiorum in libris Graecis jam alio loco indicavi. In praeſenti unico illuſtri defungar exemplo. In Plutarchi Operibus legitur opuſculum hoc titulo inſcriptum. Περὶ Ἀλεξάνδρυ τύχης ἢ ἀρετῆς. poſtrema, ἢ ἀρετῆς emendant pravam lectionem τύχης. nos enim hodie ſolum modo diſputationem Plutarchi de Alexandri M. virtute habemus; illa vero de Alexandri M. ſecunda fortuna dudum periit. ut in obſervationibus ad Plutarchi p. 333. demonſtratum dedi. 20 ἀλλ' ἐκ αὐτὸν δεῖ καὶ νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν — *annon oportet eum noctu diuque.* 23 αὐτὸς aut in αὐτὸν eſt mutandum, aut utrumque eſt admittendum. μὴ λάθοι αὐτὸς αὐτόν. 34 f. ἀφορῶντα ταῦτα λέγειν. 45 Valeſius Emendat. p. 74. & ad Ammian. Marcell. p. 37. emendat Ἰσμηνίαν, aitque ab Apulejo Floridor. I. hanc ſententiam non Iſmeniae, ſed Antigenidae tribui.

540.

540. 1 f. ȣ παντελῶς ὅμοιον ἂν, ἐμοὶ δοκεῖν. *res non eadem, me quidem judice.* 6 τȣ̃ μὲν ὄντως. 13 δὲ delend. 20 recte Veneta φαυλοτέρων. 21 f. ἐθέλοι τρέφειν προςκείμενος. *alienos alere velit aſſidue atque diligenter.* poteſt tamen προκειμένȣς defendi & accipi pro ἐκκειμένȣς, *expoſitos*, rapi faciles volenti cuique obnoxios. 24 f. ȣ̓́τε γὰρ δίκαιον, ȣ̓́τε καλὸν, νὴ Δία, τῶν ἀναγκαίων — 28 ὑμῶν] ſubaudi ἄρχειν. deinde mihi videtur hiatus in oratione ſe prodere, & haec ſententia deſiderari: ergo deberem ego quoque hoc mihi imperare & a me quamvis invito impetrare & extorquere, ut magiſtratu apud vos defungerer, ut vos regerem, qui quidem philoſophus volo videri. 33 aut τὸν cum τὸ, aut cum αὐτὸν eſt mutandum. *ipſum aliquem ultro ambientem magiſtratum.* 39 ὑφ' ὧν] l. aut ὑπὲρ ὧν, aut ὑφ' ὑμῶν, ὧν λέγω. p. 546. 30. ὧν etiam perperam pro ὑμῶν eſt exaratum. 42 ἀλλὰ τὸ ἀεὶ πλείȣς ἀσχολίας καταλαβεῖν, *ſed quod ex aliis alia me obruerent identidem negotia, id me tamdiu veſtro in magiſtratu gerendo invitum detinuit.*

541. 4 diſtingue βȣ́λεσθαι, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν.

Orat. L.

In titulo περὶ τῶν ἔργων] ſubaudi· ἑαυτȣ̃ aut τȣ̃ παιδός. quod ex ipſa oratione colligitur. 5 καὶ ȣ̓κ ἀνόητον etiam V. D. in margine Venetae correxerat. 23 aut ἀτιμοτέρȣς leg. aut τὸ ἀτιμότερον, ſcil. μέρος.

542. 3 ἀνέχειν. duobus vocabulis. 5 ἅπαντας: & ſic quoque V. D. in margine Venetae. 6 ὡς delend. 19 f. καὶ καομένους καὶ πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πάσχοντας. In Veneta non eſt καὶ καομένους, 25 οὐ μόνον etiam V. D. in margine Venetae correxerat. 27 ἰσχὺν] f. σύνεσιν. 35 antequam mihi liceret Venetam hic loci inſpicere, correxeram δοκοῦν, & ſic illa quoque claris literis exhibet. Sententia, ſi bene memini, Demoſthenis eſt. *veteris alicujus oratoris illa dictione, quamvis videatur omnem ſuperare adulationem: ſcilicet: populum ſane merito in oculis tulerim: ego merito utar.* 39 σωφρονεῖ. 41 ἐξ ἴσου] ſubaudi ἐμοί. *pariter atque ego.* deinde ſcrib. θεραπεύσειν.

543. 3 εἰ mallem abeſſe. 10 f. ἢ πραγμάτων ἐχόμενον ἐπιδεδειγμένους. 13 poſt πρότερον videtur οἷον deeſſe, aut vſ. 14. λέγων poſt πατέρα. *adeo, ut poſſim confidenter dicere: habetis quidem bonos rectores, non tamen vobis dignos, aut majorum quoquam, qualis fuit pater meus, aut ditus, aut ſi qui alii boni & honeſti fuerunt.* 16 f. μηδείς με ταῦτα νομίσῃ. 17 τῷ προΐστασθαι. 19 ὡς νῦν γοῦν ἀληθῶς. 32 recte habet Veneta συνέλθητε. δεῦρο reſpicit ad ſenatum, in quo dicta fuit haec oratio. 37 poſt ὑπόσχεσιν excidit οὐκ ἀπειλήν. 38 recte dat Veneta ἰσχύειν. 42 οὐκ delend. 43 ἀλλ' οὐ καὶ ἐπὶ — *tanquam ſi veritas in ſolis malis prodeſſet, non autem pariter quoque in bonis, idque propterea, quod bonis verbis uteretur.*

544. 8 τὸ ὑμέτερον] ſubaudi δίκαιον aut ἀξίωμα. 9 τὸ ἀπολογεῖσθαι. 10 ἐμαυτοῦ. 20 ἐμὲ — γινόμενον] eſt Accuſat. conſequentiae, loco Genitivi.

tivi. quod ſchema Dioni eſt uſitatum. 22 ἐπεὶ idem eſt atque ἔπειτα. 30 πότερα] l. πατέρα. forte quoque συμβȣλεῦσαι leg. ſed ſequentia non expedio. ante κρείττονα videtur aliquid excidiſſe. 34 f. τὸ γὰρ ἔχειν υἱὸν, αὐτὸν ἀξιώσαντα — *nam habere filium, quem ipſe dignum urbe* [h. e. urbis moderatione] *judicaveris. penult.* αὐ] mallem ἄν.

ORAT. LI.

545. 12 e Phoeniſſis Euripidae vſ. 395. petitum eſt: δȣ́λȣ τόδ' εἶπας μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ. deinde leg. πῶς ȣ̓κ ἂν — *quomodo fieri queat, ut ille ſervus non ſit?* 18 μέτριον] acerbius enim fuiſſet dicere ὃν μισεῖ. 19 πάντες πάντας. 28 f. παρὰ τὸν τόπον ἐναντιώτατά ἐςι τὰ — *diverſo loco diverſiſſimi ſunt ſermones.* loco mutando mutantur quoque ſermones.

546. 1 τȣ́τȣ] Diodori puta. qui a gymnaſiarchatu ad urbis praefecturam fuit translatus. 3 δοκεῖτε. & ſic quoque Interpres & V. D. in margine Venetae. 14 f. αὐτὸ *ſolum velle.* 18 κατὰ τὴν ἀξίαν pertinet ad μεγίςων. *vos intelligitis quaenam res ex vera aeſtimatione ſint maximae.* 19 τȣ̃ δαπανᾶν praeter Interpretem V. D. quoque in margine Venetae notaverat. 29 recte dat Veneta φιλοτιμιῶν. *majores penes vos ſunt honores ſtudiorum bene de vobis merendi,* ſubaudi: *quam largitatis in expenſis veſtra cauſſa faciendis,* ἢ τῶν δαπανῶν. 43 εὐφροσύνη pro σωφροσύνη inſolens eſt; quamvis per linguae Graecae rationes ſignificare

queat *bonam mentem*, ſtudium virtutis, attamen longe aliud per uſum ſignificat, ſcil. *hilaritatem*. quare malim σωφροσύνης.

547. 1 aut ὥςε μηδενὶ aut ὥς' ἐν μηδενὶ ἐλάττονα. *ut nemini, aut nulla in re minor appareat*. ἐλάττονα quoque V. D. in margine Venetae. 10 καὶ ταῦτα, οὐκ ἀργύριον — 12 ſi poſt ἀλλὰ nihil deſit, ſed in ἀλλ' ὅπως ſubaudiatur e praemiſſis ἐπιμελούμενος, *ſed ei rei dans operam*, ut — debet deinceps ante νουθετεῖν inſeri ὅτι. 18 παρ' αὐτοῖς. 20 aut delend. τὸν ſi ſervetur ἐπικαλούμενον, *accuſatum* (ſaepe apud Lyſiam ἐπικαλεῖν pro ἐγκαλεῖν uſurpatur) aut leg. τὸν ἐπιχειροῦντα, *id audentem*, vel *inſtituentem*. 32 πρὸς] l. περὶ. 35 πρεσβεύοντες. 38 ἡσθείη ὑμῶν τοιούτων ὄντων. *pen.* optime Veneta καὶ τιμώντων ἐγκώμιον, δῆλον.

ORAT. LII.

548. 7 f. μετοπωρίνῳ. 29 ἐλογιζόμην.

549. 9 recte Veneta dat καὶ τὸ αὔθαδες. 12 poſt [illegible]πεινὸν vel in hac regione deeſt ἐχόντων aut λεγόντων. 13 δριμὺν. 23 τὸν ἄνδρα] Æſchylum vult. 25 punctum delend. *quod Æſchylus nil curaverit efficere, ut probabile videretur, Vlyſſem a Philoctheta non agnoſci.* συγγινωσκόμενος raro modo poſuit autor pro ἀναγνωριζόμενος. 28 οὐκ delend. ſed, ut verum fatear, ratiocinium Dionis non intelligo. res plana eſſet, ſi Vlyſſes, non Philoctetes, toto decennio aegrotaſſet. Sunt alia quoque hujus libelli obſcura, quia Æſchyli & Euripidae

pidae ambae fabulae de Philoctela perierunt. 29 ἐτῶν. *decem annis interea elapſis.* 35 *cauſſa ipſi* [Æſchylo] *nulla erat, quare chorum introduceret, adventum ſuum excuſantem, id quod chorus Euripideus facit.* 39 ὅτι. 40 aut προσέλθοι leg. aut προσέλθοιεν. quod V. D. in margine Venetae notavit.

550. 5 ἐξ ἅπαντος οὐκ ἦν ſignificat *nullo modo fieri poterat.* ἦν idem eſt atque ἐξῆν, ἐνεδέχετο. 7 mallem δοκεῖν, i. e. κατὰ τὸ δοκεῖν. *quantum mihi videtur.* 14 εἰσάγει. 28 f. εὐσχημονέστεροι καὶ μᾶλλον ἥρωϊ πρέποντες, ὡς Φιλοκτήτου ὄντες, ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτου. *Philoctetae apud Æſchylum ſermo decentior eſt & heroë dignior* [quam apud Euripidam] *ut qui Philoctetae ſit, non autem Eurybati, neque Pataecionis.* Apoſtolius πατακίωνα appellat Proverb. *Cent.* 15. 90. ubi proverbium ſic recitat πατακίωνος συκοφαντικώτερος. 39 aut hoc vſ. leg. εὐφρανθῆναι, aut vſ. 40. poſt μᾶλλον addendum ποιῆσαι.

551. 6 poſt Αἰσχύλου videtur ἁπλότητι excidiſſe. 12 conf. orationis 59. initium p. 574. 575. 17 Φησὶν *ait,* Vlyſſes puta. 33 αὐτὸν praeter Caſaubonum etiam V. D. in margine Venetae notaverat.

552. 2 ὁ δὲ Σοφοκλῆς. 8 εἶναι delend. 19 recte dat Veneta καὶ τὸν χορόν. 23 ἤθη. *animi velut mores & conſtitutiones.* 41 τοῦ Νεοπτολέμου. 44 recte dat Veneta ἐπιφανεῖς.

553. 3 εἰκῇ *fruſtra.* 6 recte Veneta dat τῷ μέλιτι. mallem quoque κεχρισμένον.

ORAT. LIII.

10 ἐναντία] recte dat Veneta ἔνια. 18 f. ἐν πολλοῖς, νὴ Δία, λόγοις. *multis in libris.* Ariſtoteles enim dialogos non ſcripſit, &, Baſilio ſi habenda ſit fides, periculo facto dialogorum ſcribendorum, Platonis praeſtantia deterritus abſtitit, quem ſe aſſecuturum deſperavit. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 187. 29 μετὰ] mallem κατὰ vel διὰ. *ult.* ποιεῖν] Veneta dat ποιεῖ. unde effici debuerat ποιῇ.

554. 1 Si ullo de alio Dionis loco, de hoc profecto praeclare meritus fuit Anglus, cujus emendationem ex aſſe probo. 8 videtur quidem διαςῆσαι propius a literarum veſtigiis abeſſe, quam διαςεῖλαι. praefero tamen hoc, quia cum ſententia loci & ratione Graecae linguae magis convenit. *Diſtincte, explicate tradere & docere* eſt διαςέλλειν. an διϊςᾶν eodem ſenſu quoque uſurpetur, non memini. 9 f. οἶμαι, ἐδὲ δύο — id eſt integre καθάπερ, ὡς οἶμαι, ἐδὲ ῥᾴδιον δύο φίλων — 17 V. D. in margine Venetae περὶ ſupplet poſt ἐδὲν, me non prorſus improbante. videtur tamen ea quidem medicina perſanatus hic locus non eſſe, ſed adhuc plura deſiderari, & haec ſententia eſſe: Zeno eorum, quae Homerus ſcripſit, ei nihil imputat, neque Homerum ipſum refutat, ſed profitetur docetque Homerum quaedam vere, & ex animi ſententia, alia ex opinione vulgari & ſpecie tenus, narraſſe. forſitan ſcripſit Dio ἐδὲν τῶν Ὁμήρε μεμφόμενος καταλέγει, ἀλλὰ διηγέμενος. 28 recte dat Veneta κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, id eſt,

κατὰ

κατὰ τὴν αὐτὴν vel *κατὰ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν*: vid. quae hoc de genere dictionis in breve contractae ſcripſi ad Polybii p. 424. Perſaei de Homero commentationem neque Diogenes Laërtius VII. 37. neque Fabricius B. Gr. T: II. p. 408. in Catalogo Stoicorum memorat. Forſitan libro peculiari Perſaeus hoc argumentum non tractavit, ſed aut in libris *τῶν διατριβῶν*, aut illis *τῶν χρειῶν*, quos ambos Laërtius l. c. nominat. 32 ante *ὡς ἱκανὸν* deeſt aliquid, e. gr. *καὶ θαυμάζει*. 39 non expedio hunc locum multis conjecturarum modis a me exagitatum, quas premere ſatius duco. Id unum non poſſum praetermittere ſilentio, in Veneta pro *ἄγαται* eſſe *ἄγαθαι*, unde numquid utile & ſalutare loco extundi queat, viderint alii. Num in *ἐπιὼν* latet *εἰπὼν*? 41 *ὑψηλήν*.

556. 8 *ἐν βραχεῖ ἐρῶ, οἷος* — 16 *αὐτόν τ' ἐπιστάμενον*. 20 *ἀνθρώπους*] ſubaudi *ἀφομοιοῦν*. mallem tamen *ἀνθρώποις*, in Dativo. 21 recte dat Veneta *τὸν αὐτῶν τρόπον*. Perinde eſt *αὐτῶν* an *αὐτῶν* legas, modo Genitivus pluralis ſit.

ORAT. LIV.

ult. f. *παρὰ τῶν πόλεων*.

557. 11 *ζητῶν, ὧν οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ*. 21 *προσεῖναι* hic loci idem eſt atque *προσιέναι*. 31 *τὸ* delend. *ult.* *γίγνεσθαι ἐπὶ τῶν ἄλλων καταδικασθέντων*.

ORAT. LV.

558. 7 Probo Caſauboni emendationem. Eſt quidem *ἵππος* nomen Graecum, niſi fallant Plinii

Codices, & forte fallunt H. N. VII. 57. ubi ait *Hippum Tyrium onerariam inveniſſe;* attamen hic loci credo ἱππίȣ eſſe emendandum. & forſitan ille Phidiae magiſter in arte ſtatuaria fuit Hippias fictor, de quo Pauſanias p. 483. & Plin. 35. 40. quod ſi autem ἵππȣ bene habeat, neceſſe eſt reliquias illas eſſe vocabuli, cujus prima pars periit, e. gr. Λυσίππȣ aut Χρυσίππȣ, aut Νικίππȣ aut ſimilis. 8 ὁ ἀδελφὸς] quodnam illi nomen? 21 ἐξευρεῖν neceſſe eſt legi, ſive cum φησὶν addito, ſive abſque eo, tacite e ſuperioribus repetendo. nam ſequitur γενέσθαι vſ. 23.

560. 37 de vulpe Archilochi v. Ruhnken ad Timaei Lexicon Platonic. p. 183. 38 ȣ̓δέν.

561. 32 τῶν ἐχομένων. 33 niſi praeceſſiſſet τὰ πάθη καὶ τὰ νοσήματα, crederem verba ἢ τοῖς νοσήμασι ſcholium verborum τοῖς πάθεσιν ideoque delendá eſſe. 36 μὲν] ad hanc partic. reſpicit δὲ ſequens p. 562. 3. 37 καὶ delend.

562. 1 δὲ] l. δή. 4 recte Veneta dat συνέχει.

563. 8 poſt Ἕκτορα ponendum ſemicolon; & in Νέστορα atque vſ. 15. in Ὀδυσσέα repetendum mente e ſuperioribus παρατιθεὶς Ὅμηρος. 19 ὀλίγȣ *paene. penult.* diſtingue non ante, ſed poſt εἰκῆ. *non temere morientem fingit.*

564. 5 ἔδει. *oportebat.* 10 aut ſolum αὐτῷ delendum eſt, aut una cum τάχα. 13 f. locus ita eſt conſtituendus: προβάτων καὶ κωδίων. Γλαύκωνι δὲ δικῶν καὶ συκοφαντημάτων . . . δὲ καπήλων καὶ ἀμίδων, Μένωνι δὲ - - Glauconem in Socratis familiaribus novi, non Glyconem. v. Xenoph. Memorabilia. 3. 6. ἀμίδες hic loci

non

non ſunt matulae, ſed amphorae vinariae, lagenae. ἀμὶς interpretatur Heſychius per ςαμνίον. & eo ſenſu accipio vocab. quoque in illo Axionici, quod Pollux 10. 122. & Athenaeus 6. 9. habent. 19 recte dat Veneta διαλέγοιτο.

ORAT. LVI.

7 λέγῃς aut λέγοις. 17 ſi ſenſus dictionis ille eſt, quem Interpres ei dedit, neque alio modo corruptum eſt vocab. legend. eſt κατέςῃ. *penult.* in Veneta eſt ποιμένας ἅ μόνον ὀνομάζειν, unde efficio π. δεῖ μόνον ὀνομάζειν.

565. 10 ςρατιᾶς. 15 καλέμενοι καὶ κατὰ πλείους ἐν τοῖς πολέμοις ἄρχοντες καὶ κατ' ὀλίγους aut καλέμενοι κατὰ πλείους — ἢ κατ' ὀλίγους. 24 aut delend. ἄλλους aut in ἄλλην mutandum. 30 recte dat Veneta δι' αὐτόν. unde ſic reſtituo locum. ἑλλήνων ἕκαςος, τῶν δι' αὐτὸν ὀνομασθέντων. 44 v. Simſon Chronic. A. 3256.

566. 5 poteſt γένος defendi & exponi per κατὰ γένος. poſſet quoque γόνος legi. mallem tamen γένους. 10 νενικηκότα μάχῃ καὶ κρατήσαντα. 40 forte redundat αὐτοῦ aut τοῦ Νέςορος. 41 αὐτῷ *ſi Neſtor ipſi* (Agamemnoni) *aliquid imperaret.* 42 τις] recte Veneta τι dat. *ſi quid Neſtor Agamemnoni per inſomnium praeciperet.*

567. 21 poſt οὕτως videtur αἰσχρῶς vel ſimile Adverbium deſiderari. in verbis οὐ πεισθεὶς incipit reſponſio. 27 τὴν ἀρχὴν ſuſpectum. certe non video, quid ſibi velit.

568. 14 ὕβρεως, καὶ τά τε ἄλλα — illud καὶ neceſſe eſt ob ſequens ὑποδέχεται τά τε ἄλλα ſcil, ποιεῖν. *& ſe recipit facturum omnia reliqua.* 34 εἰρημένον.

Orat. LVII.

569. 5 aut παραμυθέμενα, ut ad ἔπη redeat, aut ſi ad Νέστορος referatur, παραμυθεμένε & διδάσκοντος. 36 locus hic mihi pariter, atque Caſaubono fuit, eſt obſcurus. *penult.* τῶν ἐ ξυνιέντων.

570. 10 recte corrigitur in margine ἐν pro ἥ. 11 poſt αὐτὸν videtur λέγων deeſſe. 14 ἀδυνάτε. & ſić quoque V.D. in margine Venetae. ſed praecedentia corrupta non expedio. 16 αὐτὸν *ſemet ipſum conviтiis exagitans.* 25 μέλλοντα τὰ μέγιστα. 30 αὐτὸν *efficere, ut aeger ſemet ipſum praebeat medico.* 31 poſt ἀηδὲς videtur παρασκευάζειν deſiderari. 33 ἂν delend. aut cum αὐτῷ mutandum. 44 νομίζωσι. 45 f. ἢ καὶ — ſed ſubeſt hic aliquid ſcabritiei, & videor mihi liturarum indicia quaedam deprehendere.

571. 17 ἐβέλετο. mallem quoque καὶ primum abeſſe. 27 δοκεῖ. *ult.* ἐῶμεν] ſcil. λέγειν.

572. 33 ἐκείνοις] illis veris auribus regis Perſarum, non ſymbolice ſic dictis hominibus. 34 aut φυλάττεσθαι ſenſu paſſivo eſt accipiendum, non Medio, aut φυλάττειν legend. quod mallem.

ORAT.

Orat. LVIII.

573. 6 ποτε delendum, ut natum e ſequente πότερος. 8 f. αἰρεῖ, ille ſcil. qui telo immiſſo aliquem ſternit. 35 δραπετεύοντα. penult. ἔφη ſcil. Achilles.

574. 4 παίειν. 11 οὐρανοῦ] reſpicit ad id, quod paullo ante dixerat, deos adfuiſſe nuptiis Pelei cum Thetide. 12 πολεμικὸν] id eſt κλέπτην τοῦ πολέμου, qui fallere hoſtem novit & arte doliſque plus, quam vi aperta efficere. v. vſ. 31. 26 f. ὅταν μῦν ἀποκτείνωσι *quando murem occiderint.*

Orat. LIX.

3 Φανῶσι ταύτην. V. D. quoque ταύτην in margine Venetae correxerat. ad titulum hujus Orationis, qui monet hanc diſputationem eſſe paraphraſin, conferri velim locum Noſtri ſupra p. 551. unde clare patet paraphraſin hanc eſſe prologi ad Philoctetam non Æſchyli, ſed Euripidae.

575. 3 f. ἐν πᾶσιν ἔχειν. aut ἐν τούτοις deprimendum eſt ad vſ. ſequentem poſt χαλεπὸν. *at forſitan difficile eſt in his* [plebejis] *invenire.* 23 ἐπισταμένους. 28 ἔχῃ. 39 f. καὶ τὰ τόξα. τοσούτου οὖν προκειμένου ἄθλου πῶς οὐ πάντα—*tanto ergo propoſito* vel *imminente certamine, quomodo non ſit alacer omnis vir?* 44 ſic diſtingue: πρόεισιν ὁ ἀνὴρ. *prodit vir.* αὐτὸς ὅδε ὁ π. *ipſe hic eſt Paeantis filius.*

576. 2 ſic diſtingue: ὁρμάματος οὕτως. τό, τε γάρ. 13 f. ἀφῖγμαι. *ſi vero nunc veni opportuno*

tempore, videris mihi, id eſt ſpero te *multam gratiam habiturum ſuſcepti huc itineris*. leg. enim eſt εὐλογίαν, non ἀλογίαν. *benedictionem multam.* 15 αἰτίας] f. ἑστίας. *ſcito igitur me non foci, id eſt cibi & hoſpitii cauſſa huc veniſſe.* 28 ἄλλην ὢν duabus vocibus. *penult.* f. ἔχον, ἢ ἐπεπόνθει κατεψευσμένος.

577. 1 diſtinguo & lego ὁτιοῦν. Incipit Philoctetes: ὦ μηδενὸς ἀποσχόμενε τῶν χαλεπωτάτων λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. *o Vlyſſes, qui nihil te putas indignum, quantumvis atrox, o hominum omnium & dictis & factis verſutiſſime Vlyſſes.* 4 τοῦτον τὸν ἄνδρα. 6 ἤπερ σύ, οἶμαι — 11 recte Veneta dat οὗ. *ubi peracto ſacrificio.* 19 ἔγωγε] ſubaudi εἰμὶ vel καθέστηκα. *ipſe ſum in eadem, qua tute, conſtitutus neceſſitate.* 20 ἔχων & ξυμπροθυμηθείης. 36 τελαμῶνες τε λύθρου ἀνάπλεοι *faſciae ſanie plenae.*

ORAT. LX.

578. 10 ab ἀλλὰ incipit reſponſio reſpondentis. in ἀλλὰ ſubaudiri debet ὅρα, *at vide.* poſt μὴ videtur excidiſſe φανῇ ſcil. Sophocles. vide, ne deprehendatur Sophocles. 19 recte dat Veneta ὅ, τις ἄν. 20 ἅ τις ἂν ὀρθῶς, ejectis καὶ μή. 29 f. τί οὖν; οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι οὐκ ὀρθὰ [vel οὐκ ὀρθῶς] δοξάζουσι. *quid ergo? rudis hominum pars nonne prave ſaepe ſentiunt?* deinde excidit reſponſio ναί, *utique.* tum ſequitur interrogatio: *neceſſene ergo eſt, ut ille, qui* — 32 diſtingue poſt ἐπεχείρησεν interpoſito ſigno interrogationis: *negas*

vero

vero Neſſum id facinoris tentaſſe? reſpondet ȣ̓ *ego vere nego.* 34 πεπειραμένον. *ult.* forſ. λογιζοίμεθα.

579. 5 f. ȣ̓ χερσὶ βιαζόμενος. aut ȣ̓χ ὃν φασὶ βιαζόμενος, *non eo modo vim inferens, quem vulgo crepant.* 12 V. D. in margine Venetae pro ȣ̓ ſubſtituit ȣ̂ν vel σύ. mallem aut deletum ȣ̓ aut cum ἀνὰ mutatum, ut ſit ἐὰν δ', ἔφη, ἀναπείσῃς αὐτόν. 17 Morellus pro egregia ſua conſuetudine una manu vulnus ſanavit, altera inflixit. In Veneta eſt ἢ κοιμένων. unde debuerat effici οἰκοιμένων. 26 ἅτε καὶ βȣλομένη. *penult.* aut τὰ μὲν del. aut addend. aliquid poſt παραμυθȣμένη, e. gr. τὰ δὲ νȣθετȣ̃σα.

580. 11 ὁμοίᾳ] ſubaudi τῇ πρὶν. 26 poſt λόγȣς videtur ἔντεχνον deeſſe vel ſimile quid. ſolertia quorundam e philoſophis circa fingendas diſputationes videtur mihi quodammodo accedere ad ſigillariorum fictorum ſolertiam. nam leg. eſt τῷ τῶν κοροπλάθων. ſcil. ἐντέχνῳ vel φιλοτέχνῳ. & ſic quoque correxerat V. D. in margine Venetae. 28 εἰς τȣ̃τον, & ſic quoque idem V. D.

ORAT. LXI.

581. Ex hac Oratione patet, Homerum vetuſtis Graecis idem fuiſſe, atque noſtratibus eſt Codex ſacer, & veteres in Homerum aeque futilia & ridicula fuiſſe commentos, atque ſacrorum multi oratoreum e ſuggeſtu in dicta ſui Codicis delecta blaterant. quantas ingenio ſuo fidiculas admovet ut Homeri palliet atque interpretando comat &

ornet ἀλογίας. 18 poſt ἔχειν tacite repeti debet e ſuperioribus λέγει. mallem tamen hoc adeſſe. 38 aut delend. eſt punctum poſt ποτε, & ſane nullum eſt in edit. Veneta, aut leg. eſt & diſtingu. ſic: ἴσως. *forſitan*. ſcil. *ex iis, quae ſuper ea fuerunt acta, licet de ipſius animo facere conjecturam.* ut haec ſit reſponſio ficta foeminae, cum qua ſe Dio colloquentem fingit, & tum pergat Dio πότερον οἰώμεθα. *licetne nobis autumare?*

582. 3 εἵλετο. *nunquam Chryſes in animum ſuum id induxiſſet.* 24 καὶ delend. 28 διελθόντων δὲ δέκα ἐτῶν. facile potuit δέκα ob praecedens δὲ excidere. 42 ἔχοντος πρὸς αὐτήν. v. p. 583. 32.

583. 8 τὸ γὰρ —] videtur locus ſanus eſſe. neque multum pugnabo cum aſſeverante. viſum tamen aliquando fuit aut poſt αἰχμάλωτον deeſſe λέγειν vel φάναι, aut poſt εἶναι deeſſe πρὸς τὸ. *non ſufficit dicere eam eſſe captivam ideoque herum non amare.* aut *quod captiva ſit, id non ſatis eo valet, ut herum non amet.* 25 Locus hic ſuſpectus Caſaubono praeter meritum fuit. Sanus eſt, haec ſententia: *id autem ratiociniis haud obſcuris neque valde abſconditis colligitur.* 28 poſt παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονι ſubaudiendum eſſe v. μένειν ſignificaverat V. D. in margine Venetae. ego vero aut addendum eſſe exiſtimo, aut leg. ἠγάπα τὰ παρὰ τῷ Ἀγαμ. 32 ἔχει] l. εἶχε.

584. 9 αὐταὶ δέ. 22 ἀνεψιὸς] ut cognatio Meleagri cum Dioſcuris & eorum ſororibus appareat, ſchema cognationis hic adſcribam.

The-

Theſtius.

Althaea — Oeneus | Leda — Tyndarus

Meleager | Dioſcuri. Clytaemneſtra. Helena.

585. 2 *καὶ τί πείσεται πρὸς αὐτήν, & quo erga ſe ſit animo futurus.* quo ſe loco ſit habiturus. 36 aut ante, aut poſt νέαν οὖσαν deeſſe puto ἐπαίρεσθαι vel ὑπάγεσθαι vel ſimile quid. *ult.* συνιέναι. *ſed Agamemnonem e reliquis ejus inſtitutis moribuſque prudentiam foeminae collegiſſe.* V. D. in margine Venetae συνιόντα notaverat. quod mihi quoque olim in mentem venerat. Conſtructio tum erit integratae e ſuperioribus orationis haec: Φημὶ τὸν Ἀγαμέμνονα συνιόντα ἐκ τῶν ἄλλων ἡγήσασθαι αὐτὴν νοῦν ἔχειν.

586. 1 Φησὶ μὴ χαίρουσαν idem eſt atque μὴ Φησὶ χαίρουσαν, *qui ſit igitur, ut Homerus non dicat eam hilari vultu abiiſſe?* 7 τῷ πατρί. V. D. quoque vitium manifeſtum in margine Venetae notaverat & emendaverat. 15 cum εἶεν incipit nova objectio foeminae, cum qua Dio ſe fingit diſputantem. *eſto* — ἀλλ' εἰ — ſubaudi τί φήσεις. ἀλλὰ τί Φήσεις, εἰ — *at quid ajes, ſi forſitan non ipſa Chryſeis ſponte ſua in eam inciderit cogitationem: (quamvis quemnam alium magis, quam illam, par eſt rationes Clytaemneſtrae fuiſſe percunctatum?) ſubjicienti vero atque ſecum reputanti patri auſcultaverit.* haec ſi fuit mens Dionis, ut fuiſſe videtur, neceſſe eſt, eum ad hunc modum enunciaſſe: ἀλλ' εἰ μᾶλλον ἡ Χρυσηὶς ταῦτα οὐκ ἐλογίζετο, ἃ σὺ λέγεις, καθ' αὐτήν· (καίτοι τὰ περὶ Κλυ-

ταιμνή-

ταιμνήϛεϱαν τίνα εἰκός ἐϛι μᾶλλον, ἢ ἐκείνην, πολυπϱαγμονεῖν;) ὑποτυπᾶντος δὲ καὶ λογιζομένȣ — reſpondet Dio. *Ne id quidem oberit ſic cenſere.* ne ſic quidem male calculos ponemus. 34 θεοφοϱήτȣ. *deo plenae.* nobiſcum quoque Valeſius facit p. 75. Emend. 40 aut θέλοις aut θέλῃς aut ἤθελες.

Orat. LXII.

587. *penult.* λεγομένων] l. γινομένων.

589. 21 ἢ σίδηϱος] ſubaudi σίδηϱός ἐϛι. *quam ferrum eſſe poteſt id quod dicitur,* ferrum puta, *ſi cera & plumbo eſt mollius.* 22 poſt ἐγκϱατείας videtur ἐπιμελεῖσθαι vel ἀντέχεσθαι vel ſimile quid deeſſe.

Orat. LXIII.

5 σφοδϱȣ̃ς] l. φοϱȣ̃ς. de dictione ἄνεμος φοϱὸς, *ventus ſecundus* v. Dorville ad Chariton. & infra p. 604. 2. 12 πάντα] l. ἅπαντα *contingit.*

590. 7 τις] l. τι. 8 τι] f. τινὶ. 13 f. παϱαγένηται (aut παϱάϛῃ) τύχῃ. 21 aut διαϱϱεῖ leg. aut διαϱϱίπτεῖται, aut διαπίπτει. 27 ἠδικήθησαν] f. ἠτύχησαν. 30 ἀνθϱώπȣς] f. ȣ̓ϱανὸς. videtur vitium ex eo natum eſſe, quod exaratum eſſet ανος pro ȣνος. ſic ſupra quoque p. 574. 11. pro ȣ̓ϱανȣ̃, quod recte Morellus edidit, in Aldina eſt ἀνθϱώπȣ, ex eodem erroris fonte. 34 ἐλθȣ̃σης] f. aut θελȣ̃σης, aut ἐλεȣ̃σης. 36 aut pro λόγος ſubſtituendum eſt ȣ̃τος, aut ſcrib. καὶ γὰϱ λόγος,

λόγος, ὡς ἵππον — *nam fama fert, Apellem equum non ab opere ruſtico, ſed e certamine bellico redeuntem pinxiſſe.*

591. 3 διώκοντος τȣ̃ ἄσθματος τὸ ὑγρὸν τῶν ϛομάτων idem eſt, ac ſi dixiſſet ὠθȣ̃ντος καὶ ἐλαύνοντος τȣ̃ ἄσθματος τὸ ὑγρὸν διὰ τῶν ϛομάτων. *protrudente & agitante reſpiratione humorem corporis internum per os foras.* 5 recte eſt in Veneta ἐπιῤῥαινέσης. 9 poteſt τῆς γραφῆς defendi, mallem tamen τῇ γραφῇ. 15 τί δ' ἄλλο. 16 ἀλλὰ γὰρ] videtur aut ἅμα γὰρ leg. eſſe, id quod ad literarum veſtigia proxime accedit, aut ὄφεις γὰρ. v. Theocrit. Heracliſc. 33. locum hunc de Amalthaeae cornu illuſtrat Weſſeling ad Diodor. Sic. I. 281.

Orat. LXIV.

592. 9 ὑπὸ τῆς τ. 29 Δημώνασσα.

593. 5 ἐπιγραφὴ δ' ἦν. 24 διαβάσεως] videtur Alexandri M. ex Europa in Aſiam tranſitum ſignificare.

594. 11 v. Valeſ. ad Ammian. Marcell. p. 59. 23 ὅπλον] fulmen puta. 28 ἐπιτιμᾷ. eoque ducit lectio Venetae ἐπιτίμα. 31 recte Veneta πίϛτη. 38 τέλει] num τεμένει *in templo* ſc. Æſculapii, an λέχει *in lecto*, vel ἐν τῇ πόλει *in urbe*, ut mari opponatur.

595. 3 ȣ̓κ ἀποκτενεῖ δέ σε. Veneta quoque δέ σε recte dat. 5 in Veneta eſt τ' ἀλῶο. leg. ex Odyſſ. ε. 378. παθὼν ἀλόω & μιγείην. 9 f. ὅδε λόγος & νενικημένȣ ἀνθρώπȣ ᾖ. deinde eſt lacuna for-

fortaſſis non magna. aut nil deeſt, ſed ſic legi oportet: νενικημένȣ ἀνθρώπȣ ἦν. ȣ̓́τω καὶ τῶν ὑμετέρων προγόνων. ſed quoſnam alloquitur? 13 aut ἀυχȣ͂ν, aut ἀυχȣ́ντων. recte deinceps Veneta τροφὸν dat, *nutricem.* 16 Veneta dat Ἀθηνῶν. forſitan dedit Auctor τὸν μὲν γὰρ πρῶτον ϛόλον Ἀθηνῶν εἰς E. *nam primam coloniam ex Athenis in Euboeam traduxit fortuna.* 17 ὡς δ᾽ ἐκεῖ ſcribendum eſſe nullum penes me dubium ſupereſt. an vero μένοντας quoque cum γεγονότας ſit permutandum, dubito adhuc. mallem quidem poſterius. 24 τὴν] l. γῆν. 27 ῥεύματι] ſignificat Euripum & fortunam Euboeae pluribus rerum mutationibus obnoxiam, quam Euripus perdiu & pernox fluxibuſque refluxibuſque ſuarum aquarum agitatur ſuſque deque. 32 ἐνθάδε] ſed ubinam & ad quos loquitur? In patriane & ad cives? Itane vero Athenienſium ſoboles ſunt Pruſani? Non puto, neque invenio ejus rei monumentum. quaerenda igitur urbs alia, ab Athenienſibus primum in Euboea condita, deinde alio translata. 31 δὲ] l. δή. 33 vitium ſubeſſe nullus dubito. 34 καὶ delendum videtur, ſed, ut dixi, locus hic mihi eſt obſcurus & ſuſpectus. 34 τῆς] l. γῆς. 39 μὲν] l. με. ut etiam Interpres expreſſit. 40 aut hoc vſ. ἢ delendum eſt, aut vſ. 41. πτηνῶν. 41 ὑποκινῶν] f. ἐπικρίνειν, *conſiderandi, contemplandi, aeſtimandi ergo.* 42 τὴν deleo. καὶ τὰς πόλεις poteſt bene habere. Solent interdum auctores poſt praemiſſum nomen univerſale ſubjungere ſpeciale. *terra* etiam *urbes* vel civitates in ſe complectitur. forte tamen ſcripſit auctor γῆν

ἀπα-

ἅπασαν κατὰ πόλεις, aut *γῆν ἅπασαν καὶ πάσας τὰς πόλεις*. *ad dignoſcendum aeſtimandumque terrae cujuſque & civitatis cujuſque pretium & prae altera excellentiam.*

596. 4 *καὶ*] aut *οὐδὲ* aut *οὐ* leg. 6 *εὐτυχία* in Nominat. ſubaudi *αὕτη* vel *τοῦτο*. cf. vſ. 11. 9 *ἐξοιχνεῦσι* recte dat Veneta ex Homer. *Iliad* I. 384. 12 eſt ex Odyſſ. Z. 162. fictio vel proſopopoeia periegetae Dionem circumducentis per aërem & urbes quaſque regioneſque monſtrantis. 14 bis lego *οὐκ ἀρέσκει*, quamvis non neſciam *ἀρκεῖν* poëtice pro *ἀρέσκειν* interdum poni. 18 *αὕτη*] quaenam haec eſt? rurſus interrogo. eſtne patria Pruſa? ſi ſit, totus hic ſermo a p. 595. 10. ad hujus paginae finem laus patriae Dionis eſt, quae in comparatione virtutum ejus cum aliarum vitiis continetur, eoque tendit, ut dicat fortunae indulgentiae ſe patriam debere tot bonis abundantem, ut cum alia quacunque eam permutare nolit. Eſt hoc quoque unum argumentum ex iis, quae fortunae vim atque benignitatem celebrant. 22 *ὡς πάγκαλον*. Iambus Euripidae aut Menandri videtur eſſe. 23 recte Veneta *ἀλλὰ μεθ' Ἑλλήσποντον*. reſpicit ad cladem, quam Athenienſes a Lyſandro in Helleſponto ad Cynoſſema graviſſimam acceperunt. 25 *ἔτι δὲ*] aut ironice debet cum Interprete accipi: *vides nempe adhuc recta ejus moenia*, quo ſignificatur ea a Sulla dejecta eſſe, aut modo interrogantis: *videſne adhuc recta ejus moenia?* quod eodem tendit. 26 locus hic perobſcurus eſt, neque ſatisfacit Valeſii neque emendatio neque interpretatio. nam vocab. *γυνὴ* requiri apparet e vſ. proximo. *ſervata*

ut in calamitate ſibi comas praecidit. quod in mulierem, non in *terram* convenit. 29 καὶ τὲ ϱανῦ γ', ὥς φασὶν. eſt ob metrum ſic dictum pro καὶ τὰ ὀϱανῦ, ὥς γε φασὶν. 39 aut ἡττᾶσθαι, aut φαίνεσθαι ἡττωμένους.

597. 1 ſubſcribo Caſauboni emendationi quoad reliqua, in uno eo ab ipſo diſcedo, quod malim ὅτι Ἀθηναῖοι ἐςέ. 6 ὁ κύων, ὢν ἄγροικος. 13 πανταχοῦ ῥᾴδιον] ſubaudi σὲ τοξεύειν. 14 punctum tollendum. illa σύντομα λακωνικὰ ſunt notae illae breves Laconum ſententiae reſponſionum loco editae, οὐ, & αἴκα, & Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, quod poſtremum exemplum noſter quoque Dio attulit. ſed quid ſibi velit exemplum a Perſis Spartae ſervientibus petitum, non recordor, conf. Plutarch. II. 907. 15 Πέρσας. 19 Pro Alexandro in Veneta eſt Ἀναξάνδρου. ſane felicitas Alexandri hoc a loco eſt aliena, qui exemplum miſeriae poſtulat. num igitur leg. δυςδαιμονίαν Ἀναξάρχου, ut reſpiciat ad miſeram Anaxarchi mortem, qui a tyranno Nicocreonte piſtillo ferreo in mortario contuſus eſt. 20 αὐτοῦ τούτου] ſcil. Diogenis Cynici. 21 δὲ delend. 24 τὸ τυφλὸν eſt in Veneta. Sed Morelli lectio non melior. imo poteſt Veneta probari, ſi legatur οἷον τὸ τῶν τυφλῶν, *ut coeci, qualis eſt coecorum fortuna.* rurſus recte Veneta βακτηρία καὶ πήρα in Nominativo, unde efficio: εἰ δὲ, οἱονεὶ τυφλὸν, βακτηρία καὶ πήρα περισαίνει σε. *quod ſi vero te, tanquam coecum, baculus & pera vehementer delectat & tenuis atque ſimplex vita.* 33 ὀρέα minore litera eſt exarandum, *mulionem.* alios auctores ſecutus eſt Dio,

quam

quam Diodor. Siculus T. II. p. 232. *ult.* cui ſi conſentanea dicere fingendus eſt Dio, reſcribendum eſt κȣρέα. Ibi enim narratur tonſoris filium fuiſſe regem Gandaridarum. ſaepe autem filiis artificium, quod patres exercuerunt, tribuitur. Incidit in eandem quoque conjecturam Valeſius Emendat. p. 77. ſed eam alia ratione aliiſque auctoribus tuetur. 37 quis ille ſervus Cilix, quem Noſter ait Alexandrum veneno ſuſtuliſſe, alios ſecutus auctores, & ab illis, quos ſuperſtites habemus, diſcrepantes, qui Alexandrum ajunt poculo venenato extinctum, ab Antipatro parato, ab ejus filio Iolla, qui Alexandro a poculis erat, exhibito. v. Diodor. Sic. II. p. 253. 60.

598. 2 γείτονα forſitan dixit Dio Parmenionem ideo, quod Alexandri eſſet πρόκοιτος, procubitor, ſeu praefectus protectorum domeſticorum. malunt tamen Anglus & Valeſius τὸν γέροντα. 15 καὶ τὰς μαχίμȣς Πέρσας, ut etiam Interpres expreſſit. 16 recte Veneta καὶ τὸ τῶν. 28 παίζειν ſuſpectum. ſententia flagitat ἵπτασθαι. *quamvis videretur ſibi aliiſque volare &* altum volare, *invenit tamen fortunam altiorem*, vel volatu ſe ſuperare poſſe. obſcurus locus, quia quem deſignet regum Syrorum Seleucidarum non conſtat. 33 ᾄδει. nam fabulae canunt Amphionem Thebarum moenia ſub concentu tibiarum exſtruxiſſe. memorat deinceps Dio, condita a Dejoce Ecbatana, Babylonem a Semiramide, ab Apolline Trojam. 36 Λέοντος majore prima litera eſt exarandum. Μήλης habet Herodotus I. 84. τὸ τεῖχος moenia Sardium ſignificat. Conf. quoque Polybius p. 706. ſq. ubi geminae Sardium expugnationis

nis mentio fit, & Valeſ. ad Nicol. Damaſc. in Excerptis Peireſc. p. 68. & Hemſterhuſ. ad Luciani T. I. p. 501. reſpondet huic membro ſequens καὶ Σαρδέων Μαρδόνιος aut, Μάρδος, ut emendat Valeſius p. 78. 37 κρατήσει γὰρ Θηβῶν Ἀλέξανδρος καὶ Μήδων Κῦρος. alias non habet membrum τὶ δαὶ Ἀμφίων ᾄδει vel αὐλεῖ, cui reſpondeat. 42 v. Æliani V. H. XII. 42.

599. 5 καὶ αὐτὴ, *ipſa quoque*. 8 Hannibalem ſignificat. de titulo βασιλέως ipſi tributo v. Hemſterhuſ. ad Lucian. p. 386. tribuitur hic titulus Hannibali a Plutarcho. ſed indignum hoc eo auctore judicat H. Dodwellus in diſſert. de auctore libelli de fluviis T. II. Geograph. graecor. min. p. 108. profecto falſus. 12 ἀπὸ πολεμίων σκῦλον τῶν ὑπ' αὐτῷ πεσόν. Hemſterhuſius quoque ad Luciani T. I. p. 382. ubi locum hunc penſitat, σκῦλον leg. eſſe recte vidit. 16 in Veneta eſt τὰ μὲν ἄλλα. ego exiſtimo leg. eſſe οἱ ἄνθρωποι ὀρθῶς τὰ μεγάλα πάντα τῶν πρ. *res quaſque magnas*. 18 καὶ delend. utpote natum e prima ſyllaba vocab. ſequentis κλήρῳ. poteſt quoque legi: ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ, ἐπὶ κλήρῳ. *arbitrio ſortis permittentes delectus magiſtratuum*. 20 in Veneta eſt ἐπεὶ δὲ ἄρα. unde effeciſſem ἐπεῖδες ἄρα — *vidiſſes quoque procul dubio Polynicen regnum cum fratre ſortiri*. id certum eſt lectionem Morelli ſanam non eſſe. 37 recte Veneta παρὰ θεοῖς. 42 Πτερέλας, ut etiam Valeſius emendat p. 78.

600. 4 f. ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν μεταβολαῖς. *quoad quotidianas rerum noſtrarum mutationes.*

ORAT.

ORAT. LXV.

601. 1 ὁποῖοι τὸν τρόπον. nam κατὰ τρόπον eſt *recte, ordine, ut decet.* 10 δήπουθεν ἐν ἀγνοίᾳ. 11 διατελεῖν. 25 καὶ καταισχύνοντα. 33 f. εἰ ἡμῶν μὲν ἕκαστος.

602. 7 recte dat Veneta ὅπου γὰρ νῦν. 26 ἐνδεῶς ἔτι πράττων. 38 ἀπαλλάττειν. ὅταν δ' αὖ ὑπάρχῃ [ſcil. αὐτῷ] τὰ π. 32 f. leg. ἐγχέοντα ἐπιτιμῴη [vel καταγελῴη vel ſimile] βλέπων ῥέον ἀεὶ τὸ πληρούμενον. *pariter ac ſi quis in vaſa rimoſa infundentem aquam objurgaret,* aut *derideret, videns vaſa omnia, in quaecunque aqua infuſa fuerit, eam tranſmittere. Nam ita deriſus aut increpitus eſſet ita pro ſe dicturus: atqui, ſunt quidem vaſa omnia rimoſa, verum nemo poterat id noſſe, antequam implerentur.* 44 ἐφιστάντας.

603. 6 ῥίψῃ, ἢ καί. 9 ἀπόλλυνται. 11 recte Veneta διὰ λόγων. 31 τῶν ὑπαρχόντων & vſ. 41. καὶ γράμματος, eadem recte, & vſ. ult. ὑπάρχοντα circa quae omnia peccatum quidquid fuit, id a typographis Morelli fuit.

ORAT. LXVI. a.

605. 4 f. τοὺς γὰρ δοξοκόπους. 5 recte Veneta καθάπερ, una voce. 9 περίεισι. In Veneta verbum accentu caret. 14 δημοσίᾳ δ' εἰ θέλοις. *at ſi publice* [vel à publico, a re publica] *emere velis.* 19 ἅπαντες. *nemo non miſeros putat.* 39 recte Veneta ἐπιστρέφεται. *nemo curat.*

606. 1 v. Ælian. V. H. 12. 42. 4 aut κἀκείνην aut κἀκείνω: *illos ambos*. 11 γλῶτταν] f. δόξαν. at quaenam illa domus eſt, gloriae inſano ſtudio everſa? 19 Ῥωμαῖον] ſed quare Romanum. obſcura mihi loci hujus ſententia. 21 μικρῦ] id eſt ἀπὸ μικρῦ ἀργυρίῦ vel πόνῦ *exiguo pretio* vel *labore ſuum facit*, & voluntati ſuae obnoxium. κατειργάσατο idem eſt atque ἐξηρετήσατο, ἐδῦλάσατο. 24 mallem ὐκ ἂν εἰς ἐπαινῶν.

607. 1 ὅσων. 10 f. ἢ μηδὲ δοκῆσαι ἄν ποτε ἐρ. 21 ἡ delend. ex αὐλὴ iteratum. 23 poſſet ἀειδώνειον· accipi pro *corte* & *grege luſciniarum*, mallem tamen ἀειδόνιον *luſciniolam* in diminutivo. 29 poſt ἐρῶσιν videtur ob ſoni ſimilitudinem ὁρῶσιν excidiſſe. porro ἀμοιβαῖον πῶλον ζητεῖν eſt *quaerere unde habeas equum* vel *equuleum mutuaticium*. Solebant civitates venationem daturae a civitatibus amicis vicinis, interdum quoque longius diſſitis, ea, quibus opus eſſet, hiſtriones, quinquertiones, gladiatores, equos, aurigas, urſos & alias feras mutuo accipere, cujus rei quamplurima exempla Libanii epiſtolae praebent. 40 verba ἤ τινα τῶν τοιύτων transferenda ſunt in vſ. 42. poſt περιποιησάμενοι. ſic enim leg. Veneta quoque pro διανοίας recte habet ἀπονοίας, unde locus ita conſtituendus eſt: ἢ γένῦς ἐπιτυχόντες, ἢ σώματος, ἢ ἀπονοίας, ἢ λαλιὰν γῦν περιποιησάμενοι, ἤ τινα τῶν τοιύτων, καθάπερ ἐπτερωμένοι — ut in γένῦς ſubauditur λαμπρῦ, ſic in σώματος, ἰσχυρῦ aut ἐυπρεπῦς. *ult.* ξεναγωγοὶ non ſunt *hoſpitum exceptores*, ſed ductores militum

mer-

mercenariorum ipſi quoque mercenarii; nam & corpus ſuum & milites ſuos conducenti cuique locabant. quapropter illis quoque Satraparum amicitia opus erat, v. 608. 1. ut hi aut permitterent ipſis in territorio ſuo milites conſcribere, aut militibus ab ipſis conſcriptis in bellis uterentur. res nota ex oratione Demoſthenis contra Leptinam.

608. 7 poſt φαιδρὸς aut excidit aut ſubaudiri debet ἐστὶ. 13 delendus aſteriſcus. nil deeſt. 30 ἢ del. natum ex N praecedente & ſequente. 42 ἀτίμοις recte vidit Interpres leg. eſſe. 44 ἀποβαλόντες.

609. 13 f. ἐ μὴ παύσῃ κακῶς ἀκέων ὑπ' ἐμῦ. *nunquam deſinam te convitiis & probris obruere.* κἀγώ, φησιν, ὑπό σε καλῶς ἀκέσομαι — *tempus veniet, reſpondebat alter, quo tu laudes meas praedicabis.* 20 f. συνέστειλεν. εἶτ', εἴ τις —

610. 17 κυρίε an καιρίε legas, perinde eſt. τὰ κύρια ſc. μέρη ſunt idem atque τὰ καίρια, partes, quarum integritate ſalus corporis totius & ipſa vita continentur. ſolet tamen poſterius magis in uſu eſſe. 26 ἤδη] forſ. ἴδια. 27 δὲ del. 28 ἐξίστησιν *de mentis ſtatu dejicit convitium Iri ſibi adſperſum.* 32 ὦ Κέκρωψ. *ſuperbum ignobili loco natum dementat appellatio Cecropis, per ludibrium in ſe jactata.* Nam Cecrops ſignificat hominem genere antiquiſſimo & nobiliſſimo natum. 37 ἐπιγεγραμμένον recte dat Veneta. *eum qui virtutem ſibi arrogat,* qui videri vult virtutis ſtudioſus. 39 Γοργὼ novi, non Γοργόνην. quare Γοργόνος ſcribendum. 41 δὴ] recte Veneta δὲ. *penult.* αὐτόν. *neque opus eſt*

ut id verbum atrox in pera abditum ſerves, quemadmodum Pelops Gorgonis caput.

611. 7 πόσοι. 8 recte Veneta dat ἀφρονέστεροι. 12 μὲν delendum. 24 αὐτὸν an σαυτὸν legas, perinde eſt. at id certum, καταφρονῆσαι legi oportere. *antep.* προνοηθῆς. id quidem uſitatius eſt. *pen.* ἦς. *fueris.* *ult.* προπετὴς huc non pertinet. quin adverſatur indoli τῦ χολάζοντος a rerum civilium tractatione alieni, ut ſit προπετὴς, ruat praeceps ad negotia peragenda.

612. 10 f. ἧς καὶ ἐὰν τύχῃ τις, ἐκ ἐπ' ἀγ. 12 δέον πολλὰς εὐλαβεῖσθαι, κἂν ἄρα συμβαίνῃς τινι. *quum debeas multorum improbationes extimeſcere, etiamſi uni atque alteri arrideas atque congruas.* poteſt tamen πολλάκις ſervari ſi ſic accipiatur: *quum ſaepe oporteat te illum ipſum cavere, cui forſitan arrideas.* 24 αὐλητρίδα γενέσθαι, aut αὐλητρίδα σε γενέσθαι. 25 Philippum illum e Xenophontis convivio. 30 de χαράττεσθαι non poſſum non Anglo aſſentiri. verum δάκνεσθαι tuebor. norunt Iudaei & alii improbi numorum corruptores aurum & argentum accidere & velut morſu forcipis ſuae carpere. ſed de hac quidem nequitia hic loci ſermo non eſt. at δάκνει quoque numum modulus ferreus, quando ipſi incuditur, imprimendae imaginis & inſcriptionis ergo. nam tunc typus dentes velut ſuos in metallum injicit. 32 στέφανος] quum de corona nihil praeceſſerit, putet forſitan aliquis ejus vocab. loco ſufficiendum eſſe πλακῦς. verum cum corollae ſemper cum vino & unguentis conjunctae fuerint, nihil puto hic loci ſollicitandum eſſe. 42 f. ὅτω κἀκεῖνος ſc. γίνεται

γεται *id ipſi quoque contingit.* vel potius non γίνεται ſubauditur, ſed poſt ἀδοκίμως vſ. 43. excidit verbum ἀτιμάζεται. *amandatus ad pauperes & nullo loco habendos ſpernitur.* παρεγγυᾶν h. l. eſt *amandare.*

613. 1 praeferenda lectio marginis ϛρέψας, quam recte quoque expoſuit atque probavit Anglus. Potuit auctor ad converſionem ſ. circumactionem ſervorum reſpicere, ſive quum in catasta venirent, & ab emtoribus a capite ad calcem oculis luſtrarentur, ſive quum a Praetore manumitterentur & alapam acciperent. v. Vptoni Ind. ad Arriani diſſert. Epictet. v. ϛρέφειν. verum potuit quoque ad numum reſpicere, qui a numulario vel alio quocunque utramque in partem vertitur, atque probuſne ſit exploratur. 9 mallem aut φοβήσασα aut περιψοφήσασα.

ORAT. LXVI. b.

28 f. ἄξιος, *aliquo in loco & pretio habendus,* pen. γνώη *cognoſcat.* ſic paullo ante εἴης male erat in Veneta pro εἴη, quod Morellus recte repoſuit.

614. 14 aut ᾧ πάνυ φαύλως δοκεῖς aut πάνυ εὖ μοι δοκεῖς. *videris mihi non valde male,* aut *videris mihi egregie rem ſimilitudine quadam adumbrare.* 20 ταπεινότερος. 23 διατριβὴν] *materiam ſermocinationum in circulis de ſe agitandorum praeberet*, ridiculum ſe monſtraret. 24 ὅ, τι diviſis vocab. eſt exarandum. τί χρήσομαι τούτῳ bene Graecum eſt pro πρὸς τί χρ. τ. *quamnam ad rem ea re utar?* 26 χαίροι. 36 τῆς δὲ μεσημβρίας.

615. 5 μαρτυρήσαντες ſatis vindicavi ad p. 491. 27. 12 Ἀλθαίας. ita certe hoc nomen ſolet exarari.

ORAT. LXVII.

8 ὅσων ἀπέχονται. *penult.* f. τὰ ἐναντιώτατα.

616. 10 credebam aliquando poſt πειρῶνται deeſſe μεμνῆσθαι vel ὀρέγεσθαι. ſed deprehendi deinceps φροντίζειν e ſuperiore vſ. tacite repetendum eſſe. 16 aut mutandum eſt αὐτῶν cum αὐτῷ, aut utrumque adoptandum. 20 τὰ ὅμοια non eſt adverbialiter poſitum, ſed ſubauditur ζῶα. *animalia ſimilia ſimilibus utuntur aut abſtinent.* 29 τά τε ἔθνη καὶ αἱ πόλεις. 36 δεινὸς] videtur hominem ſubtilis & acris judicii, rerum peritum, juris conſultum ſignificare, qui publice pro roſtris non declamat, ſed domi conſulentibus de jure reſpondet, qualis Craſſus eſt apud Tullium in Oratore. v. p. 631. *penult. pen.* videtur poſt συμφέρον deeſſe ἢ τὸ βλάπτον.

617. 20 ἱππεύειν. 21 εἴη, ἢ τὰ κατὰ μουσικήν. 23 ἁμαρτάνοι. 28 ἄρτι] num αἰωρεῖται. 34 f. ἁρμόζειν [vel ἁρμόζεσθαι] καὶ τοὺς ἄλλους. 38 comma poſt πέρας promovendum. πέρας hic metam ſignificat, ſive eam, ad quam ſagittarii in certamine arcuario aut telorum jaculatores collineant, aut circenſem & in ſtadio poſitam, ad quam curſores & equi circenſes atque agitatores contendunt. In ἀποδείξαντας ſubauditur ἑαυτοῖς. ἀποδεικνύειν eſt alii ſibive dare aut ſumere aliquid agendum gerendumve peculiare, tanquam

opus

opus ſuum. Ita de pallio p. 628. 14. ait, id eſſe philoſophorum ἀποδεδειγμένον conſenſu gentis totius & more publico attributum ceu proprium geſtamen.

ORAT. LXVIII.

618. 27 ἢ delendum una cum commate. *in eo, ut boni fiant, ſummam votorum ſtudiorumque non ponunt.* 29 aut σωφρονήσουσι leg. aut ἔσονται. 36 ὁσίως τε θεραπεύειν.

619. 10 ἡ ψυχὴ eſt *voluntas*, ὁ νοῦς eſt *intellectus.* 21 videtur quidem primo intuitu loco vocab. ὁσίους reponendum eſſe δικαίους, idque Anglo quoque fuit probatum. neque contendam id a Dione profectum non fuiſſe. quando tamen huic ad probos pertinenti gradationi oppoſitam alteram ad improbos ſpectantem cum ea contendo, videoque deeſſe membrum & velut annulum catenae, illi οὐδὲ ἄλλους μὲν δικαίους, ἄλλους δὲ ὁσίους reſpondentem: in eam venio opinionem totum hoc quod modo recitavi membrum οὐδὲ — ὁσίους expungendum, reliqua ſana eſſe.

620. 4 f. τὰ ὑποδήματα χείρω, καὶ οἱ πυροὶ ἐλάττους, καὶ αἱ κριθαί. 11 παρ' ἄλλου πρίασθαι. & ſic quoque vſ. 14. Veneta quoque recte ἄλλου dat. 13 mallem μισθοῦσθαι aut μισθώσασθαι. 20 ἢ ἄλλου του, ἐπίσταται τε [ſcil. ὅτι τούτου δεῖται] καὶ, ὁ ζητεῖ, παρὰ τῶν ἐχόντων λαμβάνει. [vel οἶδε λαβεῖν]. ὁ δὲ νοῦν οὐκ ἔχων. 31 aut loco τὸ leg. puto τὶ, aut loco τὶ leg. τὸ, ut uniformis ſit oratio. *penult.* niſi Caſaubonum aut Anglum, ſeorſum

ſim quemque, audire malis, poſſis amborum ſententias ita componere ut legas ἀλλὰ κακοὶ καὶ ἄδικοι ὄντες. item ἀλλὰ κακοὶ ὁπόθεν ὄντες. uti etiam ἀλλὰ φύσει κακοὶ καὶ ἄδικοι ὄντες. *ult.* αἱρεῦσι *redarguunt, coercent, convincunt improbitatis.*

621. 2 ἥρων. *convincerent inſcitiae* in pulſandis fidibus & edendis modulis. 8 recte dat Veneta οἰητέον. 11 ὥστε ſi bene habet, accipi debet pro *enim* vel *nam*. mallem tamen ὅπε. *ib.* ἐδὲν ἧττον] ſubauditur: *quam ſi legibus nullis uteremur.*

ORAT. LXIX.

20 ὑπερβάλλειν. ſubaudi λέγοι τις. *ſi quis dicat, ſe praeſtare Hippolyto.*

622. 7 ἐκ ἔγωγε. ſcil. ὑπολάβοιμι. deinde leg. ἀπὸ τῶν λόγων. 10 aut delend. τι aut cum τοι mutandum. 12 μήτε] l. μή. 16 recte dat Veneta φάσκειν. forſitan dedit auctor ἐπίςασθαι φάσκειν τὰ μέλη [aut ταύτην ſcil. *muſicam artem*] τῦ Ὀρφέως *ſe carmina aut Muſicam melius Orpheo callere.* poſſet quoque legi καὶ τῦ ᾄδειν ἐπίςασθαι φάσκειν τῦ τε Ὀρφ. 21 recte rurſus Veneta τῦτον exhibet. 31 σὺν] l. συνών. 37 πλεύσεται. 39 δὲ delend. 40 aut φορτίον, aut φορτίων, aut φόρτε, aut μηδένα. 44 aut αὐτῶν leg. eſt cum Anglo, aut αὐτοῖν *iſtorum amborum.*

623. 4 f. μηδὲν ἔχων τεκμήριον τῦ πράγματος, ἄκυρον. 8 γεωργίας μέν ἐςιν ἔργα τινὰ καὶ σκεύη, καὶ ναυτιλίας. 10 καὶ ὅτως ἐπὶ τ. 21 δίαιτα. 24 poſt ὁ μὲν deeſt aliquid, ſcil. e. gr. ἐν σπεδαῖς εἰκαίαις καὶ βλαβεραῖς ἀναλισκόμενος,

νος, ὁ δὲ — vel ſimile quid. Comparat vitam hominum vulgarium in rebus vanis occupatam cum ſapiente vita philoſophi. ὁ μὲν redit ad βίον τῶν πολλῶν. 25 recte habet interpunctio, in Veneta φρόνησιν τιμῶν, καὶ θεῶν — ſi abeſſet paullo ante πρὸς, ſervarem τιμῶν. ſignificaret tum idem atque ἀσκῶν, *excolens;* ſervato autem πρὸς ſtare nequit, ſed cum τείνων mutandum eſt, quod Anglus quoque vidit. 26 καὶ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς] ſubaudi ἐπιμέλειαν τε καὶ θεραπείαν. 27 ἀλαζονείας. 28 poſt σωφροσύνην exiſtimo ἀσκῶν deeſſe. 33 f. ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίᾳ. 37 ἐπαγγέλληται. *ult.* ἀναγκάζει, ob ſequens κωλύει.

624. 2 recte dat Veneta οὐδὲν ἴσως. 21 τὸ δέ γε φῆσαι] ſubaudi ἑαυτὸν φιλόσοφον εἶναι, *at temet verbis duntaxat philoſophum ferre, non impedit, quo minus vanus ſis, & teque alioſque decipias.*

ORAT. LXX.

1 poſt δεῖν videtur σοφὸν aut φιλόσοφον deeſſe. v. vſ. 12. patet quoque ex inſcriptione.

625. 10 βουλεύεσθαι. 14 poteſt βασιλεὺς recte ἰδιώτῃ, *homini privato, plebejo*, opponi. ſed cum ſtatim recurrat idem vocabulum credo hic loci rectius idiotae, h. e. *homini rudi* opponi *ſapientem*. quare mallem καὶ πρὸς σοφὸν legere. 20 καὶ primum delend. nam a tectonica incipit auctor eas artes enumerare, quas univerſali nomine τῶν τοιούτων complexus fuerat. v. vſ. 34. 22 γε delend. 25 ἠπίστατο. 36 φησὶ, *ait*, ſcil. Vlyſſes, & διακονεῖν.

626. 1 διαφέροντα] ſubaudi e praecedentibus ποιῆσαι in Optativo. mallem tamen id adeſſe. 6 f. πῦ δ' ἂν ἦν διαφέροι. reſp. ἐν τῷ συμφερόντως — 14 τῇ νόσῳ *morbo*, h. e. *inſano amori*. 26 αἷς ἔπλευσεν. 35 ᾐτιᾶτο τὸ περὶ τὴν ναυπηγίαν, id eſt, *culpaſſet fabricam navis*. τὸ περὶ τὴν ναυπηγίαν idem eſt dictum atque τὴν ναυπηγίαν. v. Weſſeling ad Diodor. Sic.

627. 4 ποιῇ, κἂν κατὰ τέχνην. 10 poſt ἀριθμητικῶν deeſt aliquid, e. gr. δόισεται περὶ τῦς ἀριθμῦς. *in rationibus ſubducendis ſuperaturum eſſe calculatores*. 16 ſervato νῦν leg. ἐπιθυμεῖ in praeſenti, aut ſervato ἐπεθύμει, ſubſtituendum erit πρώην vel ἔναγχυς. ſed credo rectius eſſe ἐπιθυμεῖ ſcribi, ob ſequens εἶναι vſ. 24. Apparet hanc Orationem ſub Nerone, aut paullo poſt eum ſublatum, dictam fuiſſe. Ejuſdem quoque juvenilis aetatis ſunt ſuperiores & ſecuturae ſophiſticae & dialogiſticae omnes. 24 τῷ τε ςόματι, *& ore & axillis*. ſignificat illud tibiae genus, quod appenſum habet utrem ſeu follem, qui brachiis agitatus tibiam animat. nos vulgo *caprum Polonicum* & *Sackpfeiffe* appellamus. Graeci tales tibicines ἀσκαύλας appellant, Latini *utricularios*. Neronem utre inflato ceciniſſe non memini alibi legere, neque intelligo, qui tibicen utricutarius turpitudinem buccarum inflatarum effugere queat. Tibicini enim, niſi vehementer fallor & rerum humanarum prorſus ignarus ſum, ſive aſſa tibia, ſive utre inſtructa canat, buccae intumeſcunt. De κηρύττειν dubitari non debebat. Coronam praeconii Neronem aliquoties meruiſſe teſtantur hiſtoriae.

ORAT.

Orat. LXXI.

Inſcribitur haec Oratio περὶ τȣ̃ σχήματος, id eſt, de habitu vel geſtamine philoſophi, de pallio puta. ranſiit ille voc. uſus ad Chriſtianos. v. Du Cange Gl. Gr. p. 1506. 3 ἴδωσι ναυτȣ̃ μόνον χιτῶνα. ut paullo poſt ἴδοιεν γεωργȣ̃ ϛολὴν ἔχοντα. *ſi quem videant nautae tunicam tantummodo in corpore geſtantem.* ſubaudi: *& non ſimul* ἱμάτιον. nam μόνον χιτῶνα reſpicit ad ἱμάτιον, v. p. 628. 5. *penult.* locum hunc illuſtravit Gataker ad M. Antonin. Philoſ. p. 155. a. 18 τῶν Γετῶν leg. eſſe recte vidit Anglus. Thraces, Getae, Daci, nomina ſunt promiſcue habita. v. Reimar ad Dion. Caſſ. p. 1105. 67. 35 f. πλεῖ ἡμῖν πάντα. *penult.* poſt πολιτῶν deeſſe videtur πανταχȣ̃ vel ὅπȣ τύχῃ *ubicunque locorum urbis.*

627. 1 ἀνακειμένας. redit enim ad εἰκόνας. 22 σμικρὸν. ut etiam Interpres expreſſit. 24 ἀτιμάζȣσι καὶ καταγελῶσιν. 25 poteſt ὡς rectum eſſe. cogitavi tamen ejus loco ὁρῶντες forſitan eſſe ſubſtituendum. 31 f. μέγα & καλὸν.

630. 6 διατρίψει. 10 f. ἐϛὶν οἷ *aliquo.* nam ἅτος cum ἔϛαλται cohaeret. *hic non ideo veſtem hanc gerit, quod aliquo navigare decreverit.* 12 παρεσκεύαϛαι. 19 ὃς ἂν ἴδωσι. 31 recte Veneta dat καὶ ὃ ȣ̓κ ἂν. 40 ἀκȣ̃σαν ἐν Δ.

631. 14 ἀνέχοιντο. 16 μυθολογȣ̃σαις. 17 poſt ἥδονται figendum punctum. ab ἀπὸ τοιαύτης incipit nova periodus — *quemadmodum pueruli nutricibus lepidas fabellas narrantibus aurem non ſine voluptate praebent. A tali quadam opinione.*

ne, quae hominibus perſuaſit, ut a nobis quoque ſermones Socraticis & Æſopicis ſimiles exſpectarent, factum eſt, ut in nos involent & interrogando moleſti ſint. 27 ϲκῆς] l. σκέπης. *relinquere tegmen & tutelam, quam ab aedibus captare ſolent.* 31 δρῦν ταυτηνὶ ἄρτι φυομένην. 37 f. μὴ ἤθελε τῆς ξυμβȣλῆς ἀποδέχεσθαι, aut alias leg. μὴ τ. ξ. ἀπεδέχετο. niſi dicas ἀποδέχεσθαι ex more Latinorum in Infinitivo poſitum eſſe pro Imperfecto aut praeterito, ſubaudito ἤρξαντο, vel ſimili verbo. 40 ἱκανὴ ſcil. ἡ δρῦς. *quum ſatis adoleviſſet & robuſta eſſet facta quercus.* 13 ὅμοιοι.

Deeſt numerus Orationis 72. a numerante praeteritus, ut ſuperior 65. fuit perperam iteratus. Sciebat ille Dionis in univerſum 80. Orationes eſſe, propterea conſultum putabat verſura nomen delere, hoc eſt omittendo numero uno errorem ſuperiorem obliterare magis, quam emendare.

ORAT. LXXIII.

632. 19 ἀδελφȣ̃] ſignificat Dionyſium majorem. *ult.* hunc non Περσέα vel Περσεὺς, ſed Περσαῖος & Περσαῖον appellant veteres, Zenonis Stoici libertum. v. Diogen. Laërt. & Polyb.

633. 9 αὐτῶν τῆς πίςεως. idem eſt dictum atque τῆς αὐτῶν πίςεως. deinde leg. καὶ τȣ̀ς ὑπὸ aut καὶ αὖ τȣ̀ς ὑπὸ — *& porro illos. quorum fidei privati ſua committunt.* nam antea tantummodo viros principes nominaverat. 19 τȣ́τοις. 26 ἐνίοτέ γε μὴν.

634. 20 ἐῶν ἂν ἐν τ. π.

635. 1 κατ' αὐτῶν idem eſt atque καθ' αὐτῶν, ſed forſitan erunt, qui hoc malint. 20 ἀπορρέπων, ut etiam V. D. in margine Venetae notaverat.

Orat. LXXIV.

636. 18 f. ȣ̓ γὰρ ὑφ' ὧν — 19 καθ' αὑτȣ̃ recte dat Veneta. 20 f. οἷς μηδεὶς πιςεύει. 21 ὑπὸ τίνων. 36 Φυλέτας *tribules.* 38 recte dat Veneta. ἀρχεῖα. *ult.* exemplum habes in Demoſthene. v. Orat. contra Midiam.

637. 2 ὁ γὰρ τῆς κακίας πόλεμος διηνεκής. vidit quoque interpres. Sententia, ni fallor, e Platone petita eſt. 13 aut ἤδη leg. uno vocab. aut προτιμῶσι, νὴ Δία, καὶ τȣ̃ ζῆν. ἐὰν ȣ̈τω τύχῃ. 15 ἀπέχονται. 18 ἕτεροι δ' ἑαυτȣ̀ς. 39 τότε μὲν *tunc temporis quidem.*

638. 8 ἀνάγεσθαί ποι. ὄψει γὰρ, ἂν ȣ̈τω τύχῃ. 34 πολὺ μᾶλλον ȣ̓̃ν ȣ̓ χρὴ — 38 ὁ νόμος.

639. 3 poſt ȣ̈τως videtur ἐποίει deeſſe. 21 καὶ τὸν τόκον. 34 recte omittit Veneta articulum ὁ ante voc. θεῖος. 37 ὥς εἴπερ ὤφειλε.

640. 9 f. τῶν μὲν μισȣ́ντων καὶ ἀποκτιννύντων. 18 μὲν del. & deinceps leg. τί δὲ, ὁ βασιλεὺς? 19 poſt θεȣ̀ς, vel circa, excidit ὤμοσε. 29 aut περὶ ὅρκων, id eſt ὑπὲρ ὅρκων, aut ἐπιορκιῶν. deinde aut cum Caſaubono leg. ȣ̓δὲν ἔδει ſcil. διδόναι, aut ȣ̓δὲν ὤφειλε, *nihil debebat.* 35 ἑταίρα eſt in Veneta, quod ſenſum quodammodo meliorem vulgata dat, non tamen omnino

planum & perſpicuum. Vulgatae ſi ſenſus ineſt, hic erit: alia ſcita ſententia, qua religio in ſervanda fide & jurejurando elevatur, perfidia excuſatur & commendatur, apud Archilochum cubat velut in luſtro aſtuta vulpecula. aut alius nequam, perjurium parvi pendens veterator, vulpecula vetus ab Archilocho producitur. ſed mallem tum ἡ ante κερδαλῆ abeſſe, tum Dio Archilochi loco non recitato & tranſmiſſo veteratoris quoque Archilochei nomine, velut in re omnibus nota, ad quam ſolummodo digitum intendere ſufficeret, ſimilem ex Homero locum affert. 36 τὸν δὲ τȣ̃. 37 δεδωκέναι ſuſpectum; non enim memini dici χρησμόν τινι διδόναι. num ἐγνωκέναι aut τεθρυλληκέναι. ſed hoc nimium a literarum veſtigiis abit. num δεδοκιμακέναι, *approbaſſe, laudaſſe.* cf. p. 648. Orat. 76. 8. 40 τȣ̀ς προειρημένȣς.

641. 1 delendi uncini. bene enim μὲν habet & neceſſarium eſt. 5 eſt obiectio, quam ipſe ſibi auctor obmovet, & ad quam reſpondet vſ. 7. verbis: τὸν ἔυρυτον. 13 καίτοι καὶ θεοῖς ἔδοξε φίλος ȣ̃τος ὁ τὴν τῶν θεῶν — 25 In Veneta eſt δημήτρος. l. Δημήτερος.

642. 12 ȣ̃τος δή. 26 ξένος εἶναι φησὶν; ἐυλαβȣ̃. 28 f. ἐπιδείκνυται δόξαν τινὸς ἐυνόιας.

643. 19 ἐπιθυμεῖ. 20 Valeſium intempeſtiva medicina hunc locum tentantem ratio fugit. v. Emendat. p. 78. & Weſſeling ad Diodor. Sic. I. p. 212. 81. 30 f. ȣ̓κ ἂν ἔτι γνοίης, vel ȣ̓κ ἂν ἔτ᾽ ἐπιγνοίης. 34 ἀνάγκη. *quantum neceſſe eſt.* 36 f. φυλαττόμενον.

644.

644. 18 καὶ ἔτος μὲν. 20 ἢ περ. *in eodem ſolo hoſtili natis, in quo i ſi tunc agerent.* 24 recte dat Veneta τ'ἐναντίον ἢ τῶν μ. 28 ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. recte quoque Veneta dat γένους. 30 v. Valeſ. ad Ammian. Marcell. p. 534. 39 poſt παραβαίνειν deeſt aliquid. e. c. τῷ δὲ διὰ λόγων μόνων ὑπὲρ φιλίας ἰσχυριζομένῳ πιστεύειν. aut τῷ δὲ μέχρι ῥημάτων φιλεῖν ὁμολογοῦντι πιστεύειν.

645. 4 εἴποις *dicas.*

ORAT. LXXV.

646. 7 in Veneta eſt τοὺς κλεπτομένους, unde effici debuerat ἢ τὸ μὴ φροντίζειν τοῦ σκεπτομένου, παραιτήσαιτ' ἄν. 30 recte Veneta εἰς habet. *penult.* recte rurſus eadem κομιζόμενος.

647. 2 niſi cum Caſaubono facere malis, poſſis quoque καλλίστας δὲ τὰς ἀμοιβὰς τῶν εὐεργεσιῶν conjicere. 24 frigidum. 31 recte Veneta σώζων. 37 vulgatam ſerves, an ἐπιδείκνυται in ſingulari legas, perinde eſt.

ORAT. LXXVI.

648. 22 οἴονται] ſententia flagitat αἱροῦνται aut προσίενται.

649. 8 παρέχει recte dat Veneta. 21 πολέμοις. 35 παρέβησαν ἐπὶ τῶν κηρύκων.

ORAT. LXXVII.

650. 5 f. ὅτι, ἃ [vel ὅσα] ἐπήει. *quod ita evenire neceſſe erat, quia, quaecunque ipſi in os venirent.*

nirent, omnia — 30 poſt τέχνην videtur ἀσκῶν deeſſe. In Veneta eſt ἐράζοι τὸ τὴν — unde forſitan effici debet ἐρανίζοιτο, τὴν αὐτȣ͂ τέχνην ἀσκῶν, ἐκ τȣ͂ πράγματος. *minus colligat lucri ſua quiſque arte exercenda, quidquid tandem ille operis tractet.* 36 ὁποῖ᾽ ἄν, id eſt ὁποῖα ἄν. 40 αὐτόν. *nonne melius eſt ipſum ſolum exercere ſuam artem?* 43 recte dat Veneta ὠνȣ́μεναι. *pen.* in Veneta eſt βελτίων ὁποῖα. unde efficio κἂν ὀλίγῳ ἢ βελτίω ἢ ὁποῖα.

651. 1 ζητήσȣσι. ob praecedens ἀγαπήσȣσι. & ſic quoque altero verſu poſt. 21 μὴ] f. leg. τινὶ. 22 συγχέει] *tumultuarie agat. omnia miſceat.* ſed in Veneta eſt συγγώη. unde efficerem ἢ ἄλλως ἀγνοείη, *aut aliis modis ſtultum ſe gerat. ibid.* aut ἀπόδοιτο *vendat* leg. aut ὑφέλοιτο *furtim avertat.* 29 unci tollendi, nam ὡς, quod etiam in Veneta eſt, abeſſe nequit. 31 ἡ ναυτικὴ τέχνη ἐςὶν ſunt Dionis interrogantis: *eſtne regendae navis ſcientia in artium numero?* reſpondet ficta perſona, cum qua colloquitur: ἐςὶν *eſt profecto.* tunc rurſus pergit Dio interrogare: ἀλλ᾽ ἧττον. 42 ἕτερον] ſc. ἐςὶ, *alia res eſt*, ἑτέρως ἔχει, *alia eſt nautarum ratio.*

652. 9 ναυτιλίας. 21 ἐς delend. 26 poſt αὐτὸς deeſt νοσοῖ vel ſimile. 28 ἔχει. 37 καὶ τῶν φιλτάτων.

653. 6 Herodoto Demokedes vocatur, unde locus hic petitus eſt. 9 recte Veneta καταπλάττων. 38 aut χαλκεῖ leg. aut τέκτοσι.

654. 8 τι] l. τε v. p. 653. 39.

ORAT. LXXVIII.

7 poſt ὑπὲρ τούτων deeſt ἀτιμάζειν vel μισεῖν, vel ſimile quid. 8 f. φαυλοτέρων, μηδ᾽ ἀγαθὸν ἄλλο αὐτῷ φρονεῖν, ἢ ἃ — 14 ſignificat orationem, quae noſtris in libris huic ſubjuncta eſt, num. 79. priorem tempore & ante hanc dictam fuiſſe. quo ſcrupulus tollitur a Caſaubono injectus, ſuſpicante orationis 77. fini quaedam deeſſe. argumentum orationis 79. ipſe Dio breviter indicat. v. p. 665. 24. ſq.

655. 3 f. ἥδεσθαι καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. 8 τοῦτο] l. τοῦ. 25 diſtinguo & lego ſic: πλησίον αὐτοῦ μᾶλλον οἴει ἐπὶ τούτοις — repetendum e ſuperioribus duxi οἴει *putaſne?* 34 περὶ μουσικῆς. 39 f. περὶ τὸ μελῳδεῖν. Εἶεν. τί δὲ, ὑγείας — 44 ᾧ] l. οἳ *qui*. & ſic quoque interpres.

656. 1 Polydamas Scotuſſaeus Olympionica fuit Olymp. 93. v. Corſini Ind. Olymp. p. 191. qua Olympiade Glaucus Caryſtius vicerit, incertum. 4 in Veneta eſt δι᾽ ἢ unde efficio καὶ τὸ περιεῖναι παλαίοντα, νὴ Δί᾽, ἢ πυκτ. 5 οὐδαμῶς del. & transferendum in vſ. 11. poſt ἐπιτυχόντων. eſt enim reſponſio perſonae colloquentis. 10 διάνοιαν, ὁ τῶν — ſcil. ἔπαινος. 15 πεποιθέναι, *confidere*. & ſic quoque Interpres. 20 mallem προθέντος, quod etiam Interpres expreſſit. 31 poteſt πρότερον defendi ſubaudito προτεθειμένην. mallem tamen προτέραν. 42 f. ἀξιώσουσιν. 44 ἵππου τοῦ φαύλως — ironice dictum φαύλως, hic non *turpiter et ſecus quam*

ars praecipit, ſed ἀπεριέργως, ἀπερίττως *non moroſa tum diligentia, non operoſe conquiſito undique ornatu*, ſed ſimpliciter ad ductum naturae & artis. Bene huc congruit locus p. 613. Φαύλως τε καὶ ἀκόμψως. Sic apud Ariſtophanem Φαύλως ἐρείδει *irruit in eſcam avide abſque delectu faſtidioſo.*

657. 20 τοῦτον [ſcil. τὸν ἔπαινον] πώποτε. 21 aut νομίζοντι vel νομίζοντα leg. aut vſ. 22. pro ἀδύνατον leg. eſt ἀδυνατεῖ vel οὐ δύναται.

658. 2 recte vidit Caſaubonus ἐκείνου leg. eſſe. ſed in ratione dictionis exponenda haud ſatisfacit. ἄξιός τινος ille dicitur, qui alteri aequipollet & cum eo comparari atque in certamen committi poteſt. ut ad Anthologiam Cephalae demonſtravi p. 173. 13 f. ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἀθλίων ἕνα ἑαυτὸν ἡγοῖτο. 20 poſt κατέχειν aut ſubaudiri oportet, aut potius excidit ἑαυτά. 25 f. πολεμεῖν ἐστι [pertinet hoc ἐστι ad praecedens ἕτοιμα] περὶ οὗν τῶν ἡδονῶν κἀκεῖνον οὕτως — 32 Caſaubonus Helleniſmorum ſpecie deceptus in errorem ſe implicuit, non memor, ζηλοτυπεῖν αὐτὸν pendere a praemiſſo Φῶμεν. faſne erit, *ut dicamus eum ardere aemulatione?* 42 f. ἐκείνων, οὐ μᾶλλον, ἢ τῆς ψ.

659. 30 ἱστάμενος non eſt hic loci *appenſus*, ſed *ſtans*. ſtabat enim Alcmaeon immobilis, auro gravis, neque pedem loco promovere poterat. 31 ἔφην *ut dicebam.* 34 οὐδ' εἰ βούλεται κροτούμενον. *fac quoque illum plauſibus circumſonari.* εἰ βούλεται id notat: non intercedam, ſi hoc quoque ſtatuamus. fingam hoc quoque & admittam. 35 κορωνιῶντα

&

& γαυριῶντα e parallelo poſita eſſe recte monuit Caſaubonus. κορωνιᾷν eſt δίκην κορώνης ἅλλεσθαι ad inſtar cornicis aut graculi ſubſultim incedere, tripudiare. γαυριᾷν eſt facere τὸν γαῦρον, h. e. prae hilaritate ſuperbum & ferocem ſimulque agilem & levem.

660. 1 recte dat Veneta ȣ̓ καμφθήσεται. 8 μὴ delend. 12 καὶ del. & ante διεφθαρμένοι ponendum. 15 ὅταν ἴδη, ut etiam Interpres. *Ibid.* καλȣμένων] l. καλινδȣ́μενον *volutatum.* 21 ἡ τοιαύτη ἐπιθ. 25 καὶ primum cum τῶν mutatum velim. Anglus recte dederat μεϛὰ πάντα κολάκων. ſed operae aliud reddiderunt. 27 ζητȣ͂σι] ſubaudi αὐτὸ, ſcil. τȣ͂το τὸ χρῆμα, quod modo praeceſſit. nihil deeſſe exiſtimo. 37 πάθοι τȣ͂το.

661. 6 πάντας ἐπὶ ταύτην ἄγων. virtutem puta. 14 ἄλλον ſcil. νȣθετῶν. *alium clementer reprehendens.* 17 aut ὀχημάτων aut, quod malim, κτηνῶν. ſed illud jam in praecedentibus ἵππων & βοῶν continetur. 19 αβλαβὴς μὲν συνοδοιπόρος, ὅτῳ γένοιτο [ſcil. συνοδοιπόρος] καὶ σύμπλȣς. 21 poſt Φανεὶς deeſſe videtur ἐξηγητὴς v. p. 203. 10. 207. 42. & Demoſth. Orat. contra Conon. & Valeſ. ad Harpocr. p. 202. 277. 28 πολέμοις. 33 ȣ̓δὲν ἢ μικρὸν. huc ſcil. revocandum ἢ quod vſ. 37. expungendum eſt.

662. 7 poſt ἐυήθειαν aut αὐτὸν deeſt οἰόμενοι & vſ. 8. poſt ἀφροσύνην pariter excidit ἦν. *ſtultitiam, quam ajunt,* hoc eſt *fingunt* & *jactant.* 40 in Veneta eſt ποῖ μεταςρέφεσθ᾽ ὧν κακοὶ. unde efficio ποῖ μεταςρέφεσθ᾽ ὦ κακοί. 43 ἀγάλματα hic loci ſunt *oblectamenta,* ea omnia,

quae voluptate intuentem afficiunt. Dio ſiniſtre locum accepit. Poëta, Euripides, ni fallor, Herculis filios matri non ait *ſimiles*, ſed *caros* eſſe.

663. 3 aut delendum eſt καὶ, aut addendum μακρότερον, aut αἴσχιον vel ſimile.

ORAT. LXXIX.

Verba tituli τῶν ἐν Κιλικίᾳ hic deſunt in Veneta. contra titulum orationis ultimae, 80 ſcil. auſpicantur, ibi hoc modo conceptum: τῶν ἐν Κιλικίᾳ· περὶ ἐλευθερίας. & hoc cum Photio quoque congruit. 3 μεγαλοφρονεῖν verbum eſt inſolens. leg. forſitan μέγα φρονεῖν, aut μεγάλα φρονεῖν. 13 videri quidem poſſit non improbabilis conjectura Σήρων; verum quum Tyrios & Sidonios quoque antiquiſſimis temporibus veſtes ſericas texuiſſe & per orbem terrarum divendidiſſe cònſtet, nihil exiſtimo mutandum eſſe.

664. 7 f. τῶν σορῶν. In urnarum indice, cineres Imperatorum CPtanorum tenentium, ſaepe mentio fit marmoris Aegyptii, Phrygii, Proconneſii, aliorum. Apprime ad id, quod Dio vult, hoc eſt, ad deprimendam marmorum dignitatem, facit hoc, quod urnas & capſas funebres inde fieri ait, qua re quae alia excogitari poteſt magis horrida & magis exoſa? 10 παλαιῶν] imo vero νέων. 36 f. πρότερον μὲν οἱ παῖδες παίζοντες τὰ τεμάχη αὐτοῦ ἐρρίπτουν, vel ſimili modo locus eſt integrándus. 42 neque de Arabibus, neque de Iberis aliqua facta fuit paullo ante mentio. Ergone deſunt quaedam in ſuperioribus? non liquet. Quos hic appellat Arabas, *illi* forſitan ſunt Syri initio ſermonis dicti, aut Ae-

thio-

thiopes. Nam ſaepe Aethiopes & Arabes permutantur. *penult.* ὑμετέρας. *ult.* τοῖς ὅπλοις.

665. 17 ἐνίων] l. ἐννοῶν vel συνιδὼν. *mecum reputans ſaepe miror.* 29 ποτὲ εὐδαίμονες ἄνθρωποι ἀνόητοι. 31 in οἰκονομήτωσιν vitium eſſe nullus dubito. In Veneta eſt οἰκομήσωσιν: num ἐνοικήσωσιν, *inhabitent.*

Orat. LXXX.

666. 1 πρᾶγμα καὶ κοινὸν ſubaudi πράττειν. 26 f. εἰ ἀληθοῦς αὐτονομίας κατέχεσθαι [vel ἐνθουσιᾶν] ἔρωτι — aut ſi credatur Infinitivus abeſſe poſſe & ἐγκεχείρηκε immediate regere vocab. ἔρωτι, tum neceſſe erit etiam vſ. 27. τῷ poſt οὔτε inſeri. 32 ἂν] mallem ἄν. aut potius μηδενὸς μηδ᾽ αὐτῶν ἐκείνων.

667. 1 ὅσιοι. ſcil. ſervitus. 13 ὁποῖ᾽ ἂν [id eſt ὁποῖα ἂν] αὐτοὶ. 19 recte dat Veneta καὶ θαλοῦς. mallem quoque περίιασι, loco ſimplicis ἴασι. 21 κἂν μικρὸν] l. πάμμικρον *admodum parvum.* 33 συγχέοντα cum Caſaubono, an ἀνελόντα legas, perinde eſt. ſed de ἐπάρατον εἶναι eidem ſummo Viro conſentio. 35 ἐκεῖνος, an ἐκεῖ legas, perinde eſt. ſi prius, ἐπέξεισι pertinet ad utrumque, legem puta tam Iovis, quam Solonis, & eſt recta oratio; ſi poſterius, obliqua erit & adſciſcendum verbum tacite ſupplendum e. e. κολάζονται. 36 αὐτῷ *ſibimetipſi.* *pen.* περιβαλόντες in aoriſto. *ult.* καὶ πιέζεσθε non eſt in Veneta & poteſt abeſſe.

668. 18 ἀλλὰ delendum. 19 aut delendum eſt ἓν, aut in ἐκ mutandum, idque proximae voci

adjungendum, ut ſit ἐκπεποιημένα. 24 aut deeſt aliquid poſt τυγχάνοι, e. c. εἰ μὴ καὶ χαλκέων τύχη τεχνικῶν κατὰ τὸν Ἥφαισον αὐτόν. *niſi ipſi fabri quoque contingant arte Vulcano pares*, aut haec verba: κατὰ τὸν Ἥφαισον αὐτὸν promovenda ſunt paullo inferius in vſ. 27. & poſt Δαίδαλον collocanda, ad hunc modum: τοιούτων τυγχάνοι. ὑμεῖς δὲ ϛερρὰς καὶ ἀδαμαντίνους [ſic recte dat Veneta] πεποίησθε πάσῃ μηχανῇ πλεξάμενοι, καὶ τὸν Δαίδαλον, καὶ τὸν Ἥφαισον αὐτὸν ὑπερβεβλημένοι. 40 quamvis Caſaubono diſplicuerit οὐδέπω, *nondum*, quod Interpres expreſſit, mihi tamen id non diſplicere non diffiteor.

669. 1 ὅθεν οὐ λεπτῶν νημάτων ἐϛὶν εὐπορήσαντας. 3 aut ἐκεῖ legend. *ibi*, in Labyrintho puta, aut ἐκεῖνοι, *illi*, poëtae ſcilicet. v. p. 668. 39 mallem quoque τὸν Θήσεα. 9 ἔχουσι ob ſequens πιέζονται vſ. 13. vel πιεζοῦνται, ut eſt in Veneta. 15 mallem ἑκάϛου & κατειλημμένου cum Caſaubono. deinde eſt lacuna. 20 ἐϛὶ] num εἶσι *vadit, procedit*, an ἕϛη, *ſtat*. poſt δέσποινα videtur ἡ ἡδονὴ excidiſſe. 35 f. ἕλκει δὲ καὶ βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καθ' Ἡσίοδον. forte quoque poſt poëtae hujus nomen aliquid deeſt, e. gr. ὥϛε ἁρπάζειν καὶ φονεύειν vel ſimile. id quidem ſequens dictio ὥϛε ἀνοίγειν καὶ προδιδόναι videtur ſuadere. 38 Φασὶ δὲ καὶ αἰδεῖσθαι τούτους, οὓς ἂν — 43 εἶναι] l. ἐϛί.

670. 11 θυρῶν ἐξοχὰς θηρίων κεφαλαῖς ἀπεικάσαντες. 15 τοῦτον] ſcil. τὸν δεσμόν.

✲ ✲ ✲

ADDENDA.

p. 12. (ad 35. 29.) exemplis auctorum, in operis curſu perſonae, quam ipſi ſibi induiſſent, oblitorum, eique temporibuſque parum congrua locutorum, addi poteſt Plutarchus in Gryllo, p. 990. ubi verſu 44. quae leguntur verba καὶ τὰ γράμματα πυνθάνομαι διαμένειν, Plutarchum decent, non Vlyſſem, qui diſſerens ibi exhibetur & de inſcriptione quadam narrat in templo Delphico fixa, quae inſcriptio, & quod templum Vlyſſe multo ſunt recentiora.

p. 14. (39. 17.) Locum hunc tractavit cl. Weſſeling in Obſervat. variar. libro ſecundo c. 15. p. 225. qui nos docuit, unde Canterus illud ſupplementum habuerit. Habuit nempe e Stobaeo.

p. 15. (40. 23.) emendatio noſtra confirmatur a Xenophonte, e cujus Memorabil. Socrat. 4, 4, 6. locus hic depromtus eſt.

p. 23. *ult.* ad exempla omiſſi στρεφόμενος pertinet dictio quoque Plutarchi p. 663, 52. τὸν περὶ ἅλα καὶ κύμινον.

p. 29. (95. 29.) conjecturam meam ἥδιον a Stobaeo confirmari ex indicio cl. Weſſelingi l. c. p. 226. didici.

p. 41. (127. 19.) conjunguntur ἰσχὺς & ῥώμη etiam a Plutarcho p. 153. 22. v. quae dixi ad Xenophont. *Conviv.* p. 124. 7.

p. 42. (127. 35.) exemplis allatis addi poteſt illud e Diogene Laertio p. 66, 20. ubi Anacharſis oleum palaeſtricum μανίας φάρμακον appellat, quod eo uncti inſanire inciperent. item illud Plutarchi p. 1064. 6. ἀφροσύνης φάρμακον, *arceſſens inſaniam.*

p. 43. (130. 15.) mallet cl. Weſſeling. l. c. ἀκούειν e Stobaeo. ſed bene habet vulgata. frequentiſſime Graeci auctores ab obliqua oratione ad rectam, & ab hac rurſus ad illam tranſeunt.

ibid. (22.) conjecturam meam τῇ παῤῥησίᾳ iiſdem auctoribus Stobaeo & Weſſelingo, confirmari ex Obſ. Var. p. 228. intelligo. Caeterum ſententia haec eſt Socratica, quam aut in Memorabilibus, aut in Convivio nuperrime legi, ſed locus quaerenti nunc non occurrit.

p. 49. *ult.* prorſus eandem, audacem profecto, dictionem reperii nuper in Youngii Complaints. *How often we talK'd down the Summers Sun.*

p. 60. ad argumentum Sermonis 12. de triplici fonte vulgaris opinionis de deo v. Plutarch. p. 763, 21.

p. 74. (232. 19.) emendationem noſtram προστάττει confirmant Stobaeus & Weſſeling l. c.

p. 80. (255. 22.) huc pertinet inſignis locus Plutarchi Convival. 7, 8. p. 711, 17. ſqq.

p. 84. conjecturam ad p. 264. 10. damno & revoco. Saepius enim in Xenophontis *Convivio* ὀρχηστοδιδάσκαλος occurrit.

ibid. (265. 34.) exemplis ſubſultus a numero ſingulari ad pluralem & rurſus, addi poteſt nota conſult. Bacchii ad Xenophont. *Conviv.* p. 188. collata

collata p. 192. 2. 3. & Hutchinſon. ad Expedit. Cyri p. 37. n. 1. 340. n. 4. 382. n. 6. 412. 1. & alibi.

p. 94. (293. *penult.*) e lectione Venetae editionis veram lectionem exſculptam a me fuiſſe teſtantur Stobaeus & Weſſeling. l. c.

p. 100. ad argumentum orat. 31. v. Plutarch. 839. 36.

p. 104. (319, 21.) θᾶττον pro *nuper* adhibent Ioſephus T. I. p. 210, 25. *ed. Haverc.* & Diogenes Laert. p. 9, 5. ubi vid. *not. Kuhnii.*

p. 112. (342. 21.) formulae huic ſimilis eſt illa Demoſthenis contra Midiam p. 118. 7. (*edit. Taylori minoris*) πολλοὶ πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι, ȣ κατὰ τὰς Μειδίȣ λειτȣργίας, ſubaudi *ſed multo majora.*

p. 113. (343. 8.) Plutarcho p. 809, 42. ſunt τὰ διαφερόμενα ea, quae alicujus multum intereſt ſic vel ſecus habere.

p. 115. (347. 9.) exemplis e Plutarcho citatis addi poteſt p. 1066. 9.

p. 117. *ult.* add. exempla Plutarchi 717, 33. Xenopho Ageſilai c. 11, 4. p. 255, 12. *edit. Bacchii.* hac regula obſervata, decedit omnis obſcuritas de loco celebri Demoſthenis contra Midiam p. 74, 10. *edit. Tayl.* & tollitur dubitatio Iurini, caditque ejus conjectura. poterat quoque ſuis annotationibus ſuperſedere Hutchinſonus ad Xenophont. *Expedit.* p. 26. n. 2. 212. n. 4. 244, 3. 328, 3. 340, 1.

p. 165.

p. 154. (459. 34.) confirmat conjecturam noſtram Plutarch. p. 870. 44. qui tamen viciſſim e Dione poteſt emendari.

p. 165. (480. 27.) Xenopho *Memorab.* p. 80. 22. (*ed. Erneſti tertiae*) ἄτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ ȣ̓δαμῶς πρὸς σȣ̃. *neutiquam tibi faventia aut honorifica.*

p. 169. (491. 27.) v. Xenophon *Memorab.* 1, 2, 20, & 21. item *Sympoſ.* 8, 12.

p. 190. (539. 18.) ἢ ſaepe in libris Graecis aut variae lectionis, aut emendationis una cum prava lectione ſervata in textum immiſſae, aut ſcholii denique, indicium eſſe fidem facient haec loca, quae jam quidem ſufficiat indicaſſe, ſuis quaeque locis ſeorſim latius exponenda. Xenoph. *Memorab.* 119, 2. *Exped. Cyri* p. 246, 5. & 384, 1. 389, 3. *edit. minor. Hutchinſ.* Demoſthen. *Midian.* p. 65, 6. coll. Tayloro p. 269. Plutarch. 400, 21. & 1087, 2. Nullum genus peccatorum Graecis in libris hoc genere eſt frequentius. nullus eſt auctor Graecus, in quo ejus plura numero pauciorave non exſtent veſtigia.

p. 196. (554. 8.) διαςῆσαι pro diſtincte docere, enucleate tradere, poſuit Plutarchus p. 1035. 33.

(o)

IO. IACOBI REISKE

AD

CASSIVM DIONEM

ANIMADVERSIONES.

VIRO CELEBERRIMO
HERMANNO SAMVELI REIMARO
LINGVARVM ORIENTALIVM APVD HAMBVRGENSES PROFESSORI DOCTISSIMO

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

Biennium fere exiit, ex quo Tibi, VIR CELEBERRIME, ſignificavi, me ſecundas ad Caſſium Dionem curas in mundo habere, abſque mora praelo ſubmittendas. Verum interceſſerunt nonnulla, quae rem ad hunc uſque diem extraxerunt. Nunc tandem aliquando licet dudum deſtinata effectui dare. Ante vero, quam ſchedas typographo traderem, veritus, ne forſitan vel in ſecundas curas non pauca prioribus haud meliora irrepſerint, denuo illas ad limam revocandas duxi. Cujus operae fructum illum tuli, ut ipſa re verum deprehenderem, quod ſemper fueram ſuſpicatus, Te erga meas hallucinationes aequo leniorem & indulgentiorem fuiſſe. Errores Tu quidem notaras non pau-

cos, in quos cum ignoratio recti, tum feſtinatio me conjecerat: nam exiguo temporis ſpatio natum fuerat illud opuſculum, cui Tu non merito tantum habuiſti honorem, ut id cum nobiliſſimo aevi noſtri monumento, immortali illo famae Tuae praecone, Dione, doctis hominibus in manus dares. Ego vero, & ex illa ſecunda, & multo magis ex hac tertia, nuperrime inſtituta, retractatione intellexi, vineta mihi mea multo, quam Tu feciſſes, inclementius caedenda eſſe. Haud aegre acerbum hoc a memet beneficium impetravi, quum veritati nihil non poſtponam; neminique tantum me debere exiſtimem, quantum illi, qui verum me doceat. Quare tantum abeſt, ut libertate offenſus fuerim, qua Tu jure Tuo in me uſus es, ut potius multum me Tibi debere vel ad Temet, non aliqua modeſtiae ſimulatione, ſed vere candideque profeſſus fuerim, qui non ſolummodo in caſtigandis nugis meis operam taedii plenam ſuſcepiſſes, ſed etiam, ne illae Tuae animadverſiones meae laudi officerent, neve ſtudium meum de literis bene merendi exſtingue-

guerent, diligenti accurataque mei commendatione caviſſes. Acrem per omnia cenſuram a Te fuiſſe meae opellae adhibitam, haud ſemel optavi. Tanto enim limatiores ex eo fuiſſent, hae poſteriores curae exiturae. Ea igitur quum indole ſim, ſacile potui in animum inducere, ut opellam, cujus amorem tot interjecti anni minuerant, pro aliena haberem, ſaevoque ſtilo confoderem. Sic nata, quam vides, VIR DOCTISSIME, haec ejus prorſus nova ſpecies. Eorum enim, quae tu damnaveras, induxi pleraque, non pauciora expunxi a Te diſſimulata, olim a me praetervisa alia addidi, fragmenta Dionis, & Xiphilinum, quas partes olim plane non attigeram, hic pertractavi, ut brevis ſim, excudi curas tertias, quas affirmare auſim tanto ſecundis praeſtare, quanto ſecundas primis ſapientiores eſſe proverbium vulgare ait.

Quas toties elucubratas curas ut ſub elogio clariſſimi Tui nominis emitterem, REIMARE ERVDITISSIME, induxit me praecipue

auctor, ad quem ornandum ambo nos noſtra ſtudia, ſed ſucceſſu diſpari, contulimus. Caſſius Dio is eſt, quem Tu ſplendidiſſimis doctrinarum copiis alioque adventicio ornatu ita comptum inſtructumque in oculis reipublicae literariae expoſuiſti, ut exterorum animis falſam exemeris perſuaſionem, frigere in Germania noſtra vetuſtas Graeciae literas, & praela noſtra ſordida & inficeta, ſplendidiſque operibus excudendis parum idonea eſſe. Edendo Dione Caſſio & ingenio Tuo, & typographeis noſtris monumentum, de quo glorientur & exſultent, condidiſti aere perennius. Noſtra vero in eodem auctore navata opera exilis eſt, vereorque ne ſint futuri, quibus ea plane ſupervacanea videatur. Studui equidem aliquid extundere ſtudiis & commendatione doctorum hominum dignius, quam erat primum periculum. Quod ſi tamen nova delicta vetuſtis addidero, invitis atque inſciis ea nobis exciderunt.

Accipe igitur benevola mente, REIMARE HVMANISSIME, quod

quod Tibi offero, tenue munuſculum. Debebam Tuae multis modis erga me demonſtratae honeſtae voluntati qualecunque meae erga Te teſtimonium, unde & haec aetas & futurae intelligerent, maxima Tua de bonis literis ornandis merita, & familiaritatem, quam plenarum amoris literarum commercio mecum coluiſti, maximi a me fieri. Faxit Deus ut amico tam ſpectatae fidei & virtutis diu mihi liceat uti frui, Tibi autem, VIR EXCELLENTISSIME, concedat, ut opus a Te dudum eo in opere promiſſum, quo praecipuas naturalis religionis veritates perſpicuo planoque modo tradis, (p. 285) ad umbilicum perducas & cupientibus nobis in manus des. Quod opus quam doctum ſit futurum, quam raris & exquiſitis cognituque jucundis obſervationibus refertum, quam ad patrem auctoremque rerum omnium agnoſcendum venerandumque utile, ſatis poteſt ex illo altero, quod modo laudabam, colligi. Verbis equidem idoneis declarare nequeo, quanta cum delectatione, quantoque cum fructu id perlegerim. Haud alie-

num ab hoc loco exiſtimo eſſe, me profiteri, ab illo Tuo libro perlecto animum meum adverſis multis caſibus, & moeroribus atque doloribus ſaucium, haud parum refectum, placatumque & paene perſanatum fuiſſe, multoque, quam antea fovèbam, ſaniores de divina rerum humanarum cura & moderatione ſententias imbibiſſe. Magnas, quis neget, gratias a nemine non doctorum hominum edendo Tuo Dione meruiſti. Summo quoque amore & ſtudio veteres auctores proſequor. Diffiteri tamen nolim, ſi a lectione libri Tui de veritatibus religionis naturalis lectores ejus omnes eundem mecum fructum percipiant, multo majores Tibi gratias ob eum editum, quam ob Dionem deberi.

Vale. Scr. Lipſiae d. 26. Novembr. 1756.

PRAE-

PRAEFATIO.

Lectores quod moneam habeo nihil, praeter id unum: Quas primae editionis animadverſiones iterata lectio probaſſet, ſervarique dignas judicaſſet, eas me ſatis habuiſſe poſitis paginarum & verſuum numeris indicare Piguit enim eas iterum transſcribere. Parcendum quoque chartae duxi. Reliqua olim edita omnia pro non ſcriptis & alienis haberi volo, & alia ut falſa, alia ut levia, proſcribo. Sunt, quae, velut dubia, ſine laude pariter atque nota, tranſmitto. Iniquus ille priſtinae meae opellae obtrectator ſi adhuc in vivis ſupereſſet, Wetſtenius, ille a ſubacri noſtra Novi ſui Teſtamenti cenſura ad ultionem ſtimulatus, abſque objurgatione eum haud dimitterem. Sed pacem cum mortuis colo.

AD

CASSII DIONIS HISTOR.

ROM. FRAGMENTA.

p. 3. Editionis Reimar. verſu 68. ἐνέστη.

8. 11 mihi quoque πύστιν in mentem venit, *famam de deo, cognitionem dei.*

9. 41 punctum commate mutandum, & γὰρ delend. 57 ὑπὸ] l. aut ἐπὶ, aut πρὸς. 58 ἢ καὶ ἐκφαυλίσας. 61 fuit quum ante ἐξενίκησε crederem aliquid deeſſe, e. c. δουλοῦσθαι *ſibi obnoxium facere*, aut φίλον ἑαυτῷ ποιεῖν *ſibi amicum facere pervicit*, vel ἐξιδιώσασθαι, περιποιεῖσθαι, ἐξαρτᾶσθαι. & hoc ſane ferret uſus linguae graecae, nulluſque alius auctor, caſtigatae quidem dictionis ſtudioſus, ſibi permiſiſſet aliter loqui. Didici tamen deinceps ex uſu Dionis, eum ἐκνικᾶν adhibere pro *ſibi conciliare*, *ſibi amicum parare*. v. p. 43, 2. pariter p. 202, 78. debuiſſet dicere μέχρις ἂν αὐτόματος παροῦσα ἡ δόξα τῶν πραττομένων ἐκνικήσῃ. at ille omiſit παροῦσα. *ult.* f. ἀπιστῆσαί οἱ τοὺς πολλοὺς.

10. 78 ἅμα μίσους] ſuſpectum hoc fuit Fabricio, abſque cauſſa. novi graeci ἅμα cum genitivo

tivo conſtruunt. exempla ejus rei dedi ad Conſtantini Ceremon. dedit quoque Hoeſchel ad fragmenta Diodori Siculi, T. II. p. 529. n. 66. *ed. Weſſel.* 92 καὶ τὴν μὲν γεǵουσίαν. ad hoc μὲν reſpondet δὲ vſ. 97. 1. pro αὐτὸ, quod Valeſio debetur, erat in codice mſto τῷ, quod erat reliquum veſtigium & finis vocabuli perditi. l. enim καὶ πάνυ ἀσυνόπτῳ *& valde clandeſtina ratione.* poteſt quoque legi ἐπιτηδείῳ καὶ ἀσυνόπτῳ *dextra & non ſuſpecta ratione.* vel καὶ πάνυ ἀνυτικῷ *valde efficace.*

11. 32 λόγῳ τινὶ ſuſpectum. exſpectares ἐν παιδιᾷ τινι, aut ἐν ὕπνῳ, vel θαλάμῳ, vel λουτρῷ, vel λέχει ἤδη. num igitur ἐν πότῳ, vel συμποσίῳ? Sane Livius 1. 58. *quas in convivio luxuque cum aequalibus viderant*, ait. aut ἐν ἀλόγῳ τινὶ *in actione quadam parum probabili*, aut συλλόγῳ *confabulatione.* 50 προσκαταχρήσεσθαι *ipſi jugulatae additurum ſe eſſe necem ſervi alicujus.* praeter ipſam, trucidare ſe ſervum quoque velle. non enim intelligo quorſum apponere ſervum ipſi voluiſſet. Sed neque mea mihi conjectura ſic ſatisfacit, ut dubii & obſcuri nihil relinquat. 55 μὴ καὶ ταῦτα πιςευθῇ v. p. 12, 70.

12. 66 f. συναποκτενεῖν, aut συγκατακλινεῖν. 88 περὶ αὐτὸν. & poteſt gemino modo accipi. uno: *ne videretur ipſe Horatius ad ea pertinere, quae ipſi, defuncto, ex religione praeſtanda erant.* altero: *ne defuncti corpus aliquam habere videretur propinquitatem cum ſanctimonia, quae tum penes Horatium erat*, ſeu, *cum viro ſanctum munus exercente.*

13. 5

13. 5 ὅτι μήτ' ἐκείνοις ἤμυνε. 18 f. προσκαθήμενοι πολὺν χρόνον διετρίβησαν ἄν.

14. 26 περιοίσειν] ſcil. τὴν πολιορκίαν *obſidionem non eſſe toleraturos*, aut τὴν ἀπείθειαν *pertinaciam imperiis Romanis obnitentem*. idem eſt, ac ſi dixiſſet οἴσειν εἰς περισσότερόν τι μῆκος χρόνȣ. vid. p. 277, *penult.* 33 ὀπισθόχειρα videtur delendum. non enim video quid ſibi velit poſt τὼ χεῖρε ἐς τȣ̃πίσω δήσας. idem enim dicit, adeoque foret iteratio inutilis. 38 ante aut poſt προσδοκήσαντες deeſt φίλȣ ὄντος, aut ſimile quid, quod reſpondeat ſequenti πολεμίȣ. 42 τὸ δημόσιον ut Suidas. 43 mallem ὑπεξέςη.

15. 97 παρὰ φίλȣς.

16. 16 φάγοιεν] f. ὑπατεύοιεν. *ſe foro non abituros niſi impetrato conſulatu*, ſcil. pro plebejis.

17. 30 εἰπεῖν Latiniſmus eſt pro ἀνειπεῖν. v. 285, 90. 47 προβαλλόμενος nove dictum pro προφασιζόμενος. 51 καὶ delendum, aut deeſt aliquid, e. c. μεγαλαυχȣ̃ντας, καὶ πρὸς — deinde πρὸς hic idem valet, atque διά. ſic ſolet Noſter. πρὸς τὴν νίκην *ſe efferre*, eſt διὰ τὴν ν. *ob partam victoriam*. ita infra p. 28, 58. πρὸς τὰς ἐλπίδας eſt διὰ τὰς ἐλπ. *ob ſpem in eo poſitam bonorum adipiſcendorum*. Conf. p. 36. *antep. ult.* ἐκείνῳ προσετίθει.

18. 75 ἀρέσκων] f. ἀρετὴν ἀσκῶν. *non ſpecie tenus ſolummodo virtutem exercens*. ſaepe ſolet μόνον omitti, ut hic factum eſt. nam integre dicendum fuiſſet ȣ̓κ ἐπὶ προσχήματι μόνον ἀρετὴν ἀσκῶν. 80 aut delendum εἶναι, aut ei ſubſtituendum ſive ἀνὴρ, ſive Κνέας, ſive ὡς. 83 ἐμποδὼν

ποδῶν αὐτῇ [ſcil. τῇ ἐκςρατείᾳ] τῷ Πύῤῥῳ. 87 recte habet ἐπέτρεπεν. *hortatus eſt*. ſenſu *hortandi, imperandi*, uſurpant novi graeci verbum ἐπιτρέπειν. & recte quidem illi, ſolam ſi ſpectes etymologiam. *vertere alicujus animum ad aliquid.*

19. 16 aut loco τῶν leg. τȣ̃, aut utrumque jungendum, ſic: τȣ̃ τῶν ἐν Σικ. *ult*. f. τέλος καὶ πρoῖκα αὐτȣ̀ς ἀπέδωκεν, ὡς ἀμαχεὶ —

20. 54 ὅτι τινὰ ἐς πρέσβεις. 56 ἀλλὰ καὶ μεγάλως τιμήσαντες ἔπεμψαν leg. aut uno verbo ἀλλὰ κατέπεμψαν, aut ἀθῶον ἀπέπεμψαν. 62 ſpecie non caret cl. Reimari interpretatio vulgatae, *patria abeſſe*. nihilominus tamen Valeſii ὑπρςῆναι, quod etiam mihi in mentem venit, praeferre nullus dubito.

21. 68 ἐκείνȣ τȣ̃ παρασπονδήσαντος. 84 aut μαντικὴν τὴν — aut μαντικῆς τι τῆς leg. aut ἥψατο. 88 f. ἀβριθὲς, aut ȣ̓κ ἐμβριθὲς *carnium pondere non praegrave*. aut, quod malim, εὔχρηςον. vulgatam qui ſervet, ei ἐμβριθὲς interpretandum erit *toroſum, compactum*, ubi nihil molle & fungoſum, ſed omnia in brevi mole ſolida.

22. 6 nihil hic movendum praeter diſtinctionem. comma retrahendum poſt ἀδικεῖν. nam cohaeret ὅτι ἐδύνατο cum τραχύτατα *modis quam poterat ſaeviſſimis*. ſi quid tamen mutandum ſit, mallem εἴ τι δύναιντο. *primos ad injuriam inferendam, ejus rei facultate ſuppetente*. 24 εἴτε μήτε ſuſpectum. f. ἀτρεμῆ τε *conſtanterque attentos ad ejus imperia*. ἀτρεμῆ idem eſt atque ἀτρεμέως, ἀτρέπτως.

24. *penult.* Φρονῦντας.

25. 36 εἶχεν. nam qui ſuſpicionem de altero conceptam occulit, ſuam quiſque occulit, non alienam. 46 f. ἐποίησεν ἃ καὶ τῦς Νυκερίνυς. 64 ἐδόκει. *quapropter etiam videbatur.*

26. 97 ἄλλως] f. αὐτός.

27. 8 poſt ſecundum καὶ videtur πρότερον μὲν excidiſſe. id ſuadet ſequens τότε δὲ vſ. 11. 22. τε delend.

28. 42 ὅτι ἁγνός τε. quod *purus, caſtus eſſet,* & peculatu munerumque aucupatu & judiciorum corruptione non contaminatus. vel ὅτι ἁπλῦς τε. *ſimplex morum & inſons.* 52 ἔτι δέ. ne inficetum illud ὅτι toties recurrens aurem offendat. 55 aut loco μέγιστον leg eſt μάλιστα, aut leg. eſt μεγίστων δὲ ὄντων τῶν ἀπ' ἀρχῆς; aut tandem, quod praefero, ſic diſtinguendum eſt: μέγιστον δὲ, ἐναγόντων τῶν — *praecipue autem inſtigantibus.* ſic ut μέγιστον δὲ idem ſit, atque τὸ δὲ μέγιστον, vel ὃ δὲ μέγιστον ἦν. *id quod autem in hac re maximum erat.* 58 εὔνοιαν αὐτῦ eſt idem, atque εὔνοιαν πρὸς αὐτόν. Hujus generis nonnulla obſervavit Weſſeling ad Diodor. Sic. ita infra p. 30, 47. Εὐμενῦς ἐπιβυλαὶ ſunt *inſidiae in Eumenem.* Euſeb. H. E. 2, 10. μετὰ τὴν τῶν ἀποστόλων ἐπιβυλὴν *poſt commiſſum in apoſtolos facinus.* ubi Valeſius praeter rem κατὰ inſertum ivit. Sic Lyſias p. 123, 3. ἑτέρων ὀργὴν dixit, pro κατὰ ἑτέρων, *animadverſione judicum in alios praeter reum.* ubi Taylorus exempla hujus conſtructionis attulit, & ipſemet ego poſt eum. Memini quoque Wetſtenium idem ad N. T. feciſſe.

29.

29. 80 mollius & planius ita curreret oratio ὡς πȣ πολλοὶ ἑκȣσίως πολλὰ, ὧν — 81 δράσειαν ἄν. 87 κόρης τινὸς, αὐτός τε ἐς τὸ ὕβρ. *hntepen.* ante τȣ̃ Σκιπίωνος videtur τῇ εὐημερίᾳ, vel ſimile quid excidiſſe.

30. 5 γȣ̃ν] l. τȣ̃. 7 ἀδείᾳ] id eſt ἀδεεῖ καὶ ἀνυπευθύνῳ διατριβῇ καὶ μονῇ. eſt paulo durius dictum. ſed tenendum Caſſium optimum graecae dictionis auctorem non eſſe. 13 καὶ delendum. 16 f. ἐπέπαισε vel ἐνέπεσε.

31. 52 οἱ delend.

32. 68 ἐν del. 91 ȣ̓δέποτε ἐς τὴν τȣ̃ ἐξαπιναίȣ προσκοπήν.

33. 20 f. ȣ̓θ' ὑποδεεςέρȣ, aut ὑπομείονος, aut ὑπ' ἐλάττονος, aut ὑπὸ τῶν ἐλαττόνων τινὸς, aut ὑπ' ἄλλȣ τινὸς ἐφθονήθη. 28 γὰρ mutandum videtur cum γέγονεν. 31 bene redditur ἰσχυρώτατος *fortiſſimus*. idem eſt, atque καρτερικώτατος *tenaciſſimus propoſiti*, quem a coepto ſtatuque ſuo nil demovet. *ult.* δεινὸς δὲ τά τε — ob praecedens μέν.

34. 50 τῆς ἀξιώσεως ἰσχὺν ut reſpondeat praemiſſo γένȣς ἀσθένειαν. *erga homines illuſtri genere natos opibuſque & auctoritate valentes.* *ult.* ἐς τὰ πάντα.

35. 77 poſt ἀκριβείας videtur ἀποκλίνας vel ῥέψας deeſſe, & pariter vſ. 82. πολιτευόμενος poſt ἀνθρωπινώτερον. 92 πολλὰ πονήσας καὶ ἐσφάλη. 98 poſt παρεκτροπῆς deeſſe videtur ἐποίησε.

36. 11 poteſt ἔφερεν defendi. mallem tamen ἐπέφερεν. 13 μόνων τῶν ἱπποκόμων. 44

mallem πρὸς [id eſt διὰ] τȣ̃ πάππȣ τȣ̃ Ἀφρικανȣ̃.

37. 52 poteſt Dio omnino αὐτῷ ſcripſiſſe. quia proxime ante de Mancino Coſ. locutus fuiſſe videtur, qui locus ab Excerptore omiſſus eſt. 53 πρότερον] num λαμπρότερον, aut προθυμότερον, aut προχειρότερον. 64 ἑκὼν] f. ἐχθρὸς ὤν. 72 κατὰ συςάσεις. 74 γὰρ delend. 75 eſt verbum Caſſio proprium, ſoloecum. utitur eo infra quoque p. 665, 99. ſaltim διασπεύδοντες dixiſſet. σπεύδειν dicitur, non σπεύδεσθαι. 82 ςρατοπέδȣ δ' ἰδέαν εἶχον, aut ςρατοπέδȣ δ' ȣ̓δὲν ἀπέοικαν, vel διέφερον. Poteſt quoque ſcripſiſſe ςρατοπέδȣ δ' ȣ̓δὲν, [ſcil. ἦν] ὃ ȣ̓κ εἶχον. *nihil erat caſtrorum quod non haberent, caſtrorum nihil non habebant.* v. p. 44, 49. 47, 51. 162, 98. 179, 21. 331, 59. & infinitis locis aliis, ubi ſchema hoc recurrit.

39. 34 ἐπειδὴ aut prorſus delendum, aut cum σπȣδῇ mutandum eſt. 37 ἢ delend. 43 poſt ἐβεβιώκει deeſt κατέλυσεν ἂν, vel ἐταπείνωσεν ἂν, vel ἠλάττωσεν ἂν, vel ſimile quid. 47 f. τὸ μὲν πλεῖςον αὐταὶ αὐταῖς τȣ̃ — 57 poſt συμβεβηκότος videtur δεινὰς aut πικρὰς deeſſe. 58 f. ȣ̓κ ἐκ γυναικείας λαγνείας, ἀλλ' ἐκ δαιμ. 59 σύμπαντα τὰ κατ' αὐτάς. 64 dictio αἴρειν ζήτησιν bene graeca non eſt, ſed olet peregrinum; forte Latiniſmum; quem tamen, nondum perſpicue video. Cogitavi aliquando ἀχθεῖσα *latius producta.* forte tamen vulgata bene habet, & ad ſimilitudinem reſpicit a nube procelloſa

celloſa petitam, quae ſe per coelum attollere dicitur, quum increbreſcit, & nobis appropinquat.

40. 70 προσπαρελάμβανον. 87 mihi quoque προαγωγεῦσαι in mentem venerat, neque dubito Dionem id dediſſe. nota Socratis apud Xenophontem προαγωγία & μαστρωπία. 91 αὐτῷ aut delend. aut mutand. cum αἰώνιον, vel ἀέvναον, vel ſimili. 96 f. ἦν μὲν καὶ τὴν ἄλλως στασιώδης. nam τὴν ἄλλως non ſolum *fruſtra*, ſed etiam *alias*; notat. quum locus hic integer non ſit, pendet μέν. Cogitavi quoque ἦν μιαρὸς καὶ στασιώδης. ſed in fragmento non licet tuto pronunciare. *antep.* ἢ παρὰ πάντα τὰ πρῶτα.

41. 15 ἐπαγγελίαι hic loci ſignific. *editionem ſui nominis in candidatis conſulatus.* ἐπαγγέλλεσθαι eſt *magiſtratum ambire.* 44 καὶ γὰρ ὁ Μάλλιος μετὰ θ.

42. 67 uſitatius eſt προαχθέντες. 79 καὶ delend. 82 αὑτοῖς *ſibimetipſis.* 84 ὑφίεντο.

43. 2 conf. ad p. 9, 61. dicta. *antep.* Γλαυκίας.

44. 68 f. ἥττων. ſed non multum hanc inter eſt & vulgatam lectionem.

45. 86 ὁ δὲ Κυίντος. nam nomen in altero membro, poſt praemiſſum ὁ μέν, nunquam omittitur, ſi quidem id, quod ad primum membrum pertinebat, expreſſum in eo non fuerit. at in primo quidem poſt ὁ μὲν omitti nomen plerumque ſolet. 1 f. πρίν τι ἀνήκεστον παθεῖν, ἐπιζητεῖν [vel ἀποκαλεῖν] κελεύων, aut ſi malis Valeſium ſequi, πρίν τι ἀκριβῶς ἐξειδέναι vel ſimile.

mile. 2 f. σφᾶς ὑγιῶς [vel εὐνοϊκῶς πρὸς ἀλλήλους] ὑπὸ τ. ς.

46. 13 τρίβειν ſic nude poſitum ſignificare nequit *bellum terere*. videtur itaque τὸν πόλεμον τρίβειν leg. eſſe. 14 aut del. καὶ, aut ſignificat aliquid deeſſe. 24 προθύμως ποιεῖν ἤθελον. 25 nolo ἐπιτολμᾷν damnare. Saepe in talibus compoſitis alternant ἀπὸ & ἐπὶ. frequentius tamen in uſu eſt ἀποτολμᾷν.

47. 50 καί τοι τῇ τοῦ Σ. 62 ὥς γε καὶ.

48. 84 τὸ τότε θέαμα. 85 αὐτοῦ. *Spectaculum ea ratione civium oculis propoſitum nihil mitius*, [id eſt, aeque acerbum] *erat, atque ipſa caedes.* 86 τά τε γὰρ ἄλλα] ſcilicet ἐνεποίει τοῦτο τὸ θέαμα, καὶ παρίστη νομίζειν, id eſt ἐννοεῖσθαι. verbum hoc aptius, quam alterum iſtud. 87 ὅτι ἃ πολεμίων. 89 ἐπεκοσμεῖτο, aut ἀντεπεκοσμεῖτο. 8 niſi γὰρ prorſus delendum ſit, quod recte exiſtimat Fabricius, reponi poteſt, τῶν τότε παραποθανόντων. qui ſic temere, levi de cauſſa, velut ridendo, & aliquid agendo, tanquam ſi non conſulto, ſed caſu perirent, *als wenn es ihnen nicht gegolten hätte*, peribant, ut παραπόλλυσθαι p. 54. *ult.* reformo itaque locum hunc ſic. τὸ μὲν οὖν σύμπαν πλῆθος τῶν τότε παραποθανόντων.

49. 9 τὰς εὐχὰς. *vota pro ſalute ſenatus faciebant.* 14 στρατηγοὺς πυρὸς. 16 ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης.

50. 58 e Plutarcho mallem ἐνέδωκεν. quamvis enim editum ibi proſtet ἀνέδωκεν, certum tamen eſt alterum praeferendum eſſe. 63 καὶ del.

del. neque eſt in Plutarcho, unde locus hic tranſ-ſcriptus eſt.

51. 100 τὰ γιγνόμενα. id eſt τὰ τακτὰ καὶ προσήκοντα τῷ ϛρατηγῷ ea, quae ex antiqua conſtitutione debentur imperatori, & quos ille reditus ordinarios ſibi debitos ſumit. Ita Xenopho H. G. 7. p. 639, 40. αὐτοὶ τὸ γιγνόμενον μέρος εἰς τοὺς ἐπαρίτους ἐκ τῆς πόλεως ἐκπορίσαντες ἀπέπεμψαν τοῖς ἄρχουσι. *partem ratam, quae ipſorum nomine deberetur Eparitis, ex urbe ſua coactam praefectis miſere.* Ariſtides T. II. p. 308. 13. ῥᾷον αἰτοῦντες τὰ μὴ προσήκοντα, ἢ ἕτεροι τὰ γιγνόμενα αὐτοῖς ἀπαιτοῦντες. *citius, quae non merentur, petentes, quam alii, quod ſuum ſit, poſtulant.* T. I. p. 400. 14. ἔχει τὴν γιγνομένην [id eſt προσήκουσαν αὐτῷ] τελευτὴν ὁ πόλεμος. quod recte vertit Canterus *quin juſtum ſit finem bellum conſecutum.* idem p. 527. 3. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι τὸ τὴν νόμιμον καὶ γιγνομένην μάχην ἀφέντας, τὸν ἔξωθεν τρόπον κακουργεῖν — *quemadmodum in gymnicis certaminibus, qui juſta & legitima pugnandi ratione omiſſa, externam aliquam adhibent vafriciem.* magnus acervus exemplorum vel e ſolo Ariſtida poſſet congeri, e quibus conſtare queat, τὸ γιγνόμενον idem eſſe atque, *juſtum, legitimum; ſolenne, ſtatum, debitum, conveniens.* ſed ſufficere allata poſſunt. *ult.* f. θυμῷ ἐνέπεσον, καί τοι τινὰς τῶν ἀντιςάντων σφίσιν.

52. 23 poſt τε comma collocandum. nam σφίσιν ὧν idem eſt vocabulis tranſpoſitis atque ὧν σφίσιν. 25 ἐπιβουλεύοντα. 30 ὑπὸ χρη-

μάτων poteſt exponi διὰ χρήματα. mallem tamen ὑπὲρ χρημάτων. 38 ἔπειτα delend. 48 aut εἰ del. aut leg. ὁποτέρῳ βούλοιντο, σπ. 49 aut γὰρ del. aut εἰπών. 51 ἐς] l. ὡς ad.

53. 66 ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἀπὸ τούτων. 67 f. ὥσπερ που καὶ ἡ ἐπίκλησις αὐτοῦ δηλοῖ ἡ ὕστερον προστεθεῖσα, μέγας — 70 f. ἀνδρὶ μήτ᾽ ἐπιφανεῖ, [aut μήτ᾽ ἐν στρατηγίᾳ] μήτ᾽ ἄλλως — 75 νικῆσαι. id ſane uſitatius eſt.

54. 9 f. ἐλάχιστον εἰς ἀρετῆς δόξαν [vel εὐδαιμονίαν] ἔχειν. *quo factum maxime fuit, ut eſſent, qui ſtatuerent, adverſam fortunam non minimum ad parandam homini laudem virtutis*, aut *felicitatem, conferre.* 17 μετ᾽ αὐτῶν. 18 f. ἅμα ὠμότητι [aut μιαιφονίᾳ] ὑπερέβαλε. *ult.* αὐτὸς. nam opponitur praecedenti δι᾽ ἑτέρων vſ. 31. ut ἐκείνους *captos hoſtes*, & τούτοις *ſenatoribus* invicem ſibi reſpondent.

55. 27 poſt οὐχ ἱερὸν videtur οὐ δημόσιον vel οὐ κοινὸν deeſſe. 42 ἐπ᾽ ἀμφοτέροις] ob impia dicta ſcil. & facinora. 47 πολὺ] f. πάνυ. 50 πρός τε τὸ πλῆθος. 60 αὐτῷ. 61 καὶ primum delend. *antep.* poſt λαμβάνοντες deeſt παραπώλλυντο aut ſimile quid.

56. 82 f. κατά τινα καινότητα aut ἐπιτηδεύων τινὰ καιν. 84 poſt τὰ ὀνόματα deeſſe videtur τῶν θανατοῦσθαι μελλόντων, aut ſimile quid. 85 poſt ἐγίγνετο videtur ἠρευνᾶτο; vel ἐζητεῖτο aut ἐζητάζετο deeſſe, & vſ. 86. poſt ἀσφαλεῖ, μᾶλλον. 90 verba μηδὲν διενεγκεῖν τὸ πρᾶγμα non intelligo. eſtne poſt τὰ πρᾶγμα ſupplendum τῆς βουλήσεως, *adeo ut nihil differret*

ferret aliquem occidiſſe & occidere voluiſſe. 93 f. *νομιζόμενα. penult. ἐπὶ Φίλῳ.*

57. 17 καὶ αἱ ἐπικλήσεις. 22 τὸν προςυχόντα, aut τῶν τινα προςυχόντων. 38 f. delenda ſunt verba τὸ ἀεὶ τὸν θάνατον προσδέχεσθαι ut ſcholion praecedentis τῇ προσδοκίᾳ, & jungenda ſequentia cum his, omiſſo ὅτι, quod pulchre quoque Reimarus obſervavit.

58. 68 συμπεσόντες. Cluſini ſcilicet.

59. 72 πάντες] illi puta qui legati paullo ante fuerant, & adverſus Gallos pugnaverant in Cluſinorum caſtris. 87 ſi ἀζιεμένων ſerves, addi oportet τελῦντος.

60. 8 τὸ δείλης recte habet. integra dictio eſſet κατὰ τὸ δείλης ἐχόμενον. ſi quid tamen mutandum eſſet, mallem πρὸ δείλης, quam id quod Leunclaw ſuadet. 26 τε] l. γε.

61. 32 diſtinctio mutanda. comma poſt κύψας revocandum. *κύψας incurvato corpore ἐξέβαλεν ἑαυτὸν ſemet ipſe exoneravit, id eſt ventrem. ult.* mallem προσεκηρυκεύσαντο. ſi vulgata bene habet, ſubaudiri debet πρὸ τῦ ἁλῶναι.

62. 87 aut prorſus delend. ἐλπίσαι σφᾶς, aut poſt ὥςε καὶ μόνον collocandum eſt.

63. 98 aut del. τε, aut deeſt aliquid. ſed illud rectius. 1. ἐπιπραζάμενοι] *novas, praeter olim imperatas, exigentes.* 3 quod Romani ſuo bellico apparatu confiderent, & noſſent Carthaginienſes, adhuc bello adverſus eorum finitimos diſtringi. 10 πρόσκαιρον uno vocabulo leg. & φιλίαν ἀντ' αὐτῶν. 11 aut deeſt aliquid in fine fragmenti, quod τε arguit, aut ejus loco leg. eſt

 ἅτε.

ἄτε. 13 locum hunc ſecundum Vrſini codicem reformarem ſic. τὸυς Ἰσσαίους προσχωρήσαντας αὐτοῖς ἀντευεργετεῖν τι εὐθὺς, τοῦ [id eſt χάριν τοῦ] προθύμως τοῖς πρὸς — cum infinitivo ἀντευεργετεῖν cohaeret ἐθελήσαντες vſ. 17.

64. 26 nihil incommodi video in lectione ἧς ἦρχε *cupiis, quibus imperabat.* mallem quoque κεχαυνωμένη. 28 hic deſunt nonnulla de legatis Romanis a Teuta peremtis. 42 τε] l. μὲν ob ſequens δὲ vſ. 45. 43 praefero lectionem codicis Vrſinini, τὰ non agnoſcentis. deinde parum refert μετὰ an μεστὰ χρημάτων legatur. 55 ἀναβάντες ὑπὲρ τὴν Σαλώνην. 66 οὐκ ἀντηλλάξαντο.

65. 78 οὐδὲν ὅ, τι οὐχ ὑπισχόμενοι. *nihil non ſpondentes.* nam vulgata prorſus contrarium dat ſenſum, *nihil ſpondentes.* recte porro abeſt οὐ ab editione Vrſini, & leg. οἷα μηδὲν αὐτῶν παρέξειν μέλλοντες. *utpote nihil eorum praeſtituri.* 84 ὑπὲρ εἰρήνης, αὐτοῖς χρηματίζειν. 3 ἤτοι Leunclavii aeque incommodum, atque οὐς ἤτει codicis Vrſinini. 8 δεῦναι una cum puncto delend.

66. 18 rectum eſt codicis Vrſ. καὶ τῆς Μακ. *etiam Macedoniam provinciam habere vehementer cupiebat.* illud καὶ *etiam* reſpicit ad Graeciam, quae tum Flaminini provincia erat. 22 rectum erat ὑπεξαιρεθέντος e codice Vrſini, id eſt προεξαιρ. 24 καὶ αὐτοὶ τότε. 30 ἐλθόντας. *quum juvenes quidam* [Romani puta] *legatos* Carthaginienſium *contumelia affeciſſent.* cl. Weſſelingum id jam ante me vidiſſe, nunc demum ex Addendis intelligo.

67.

67. *penult.* praeſtaret πϱοσδεξάμενοι.

68. 66 ἐκθεϱαπεύωνται. 80 non video quid improbandum ſit in lectione cod. Vrſ. ἐκάλει.

69. 90 rectum eſt Vrſini αὐτὸς. nam pro ἐποίησεν leg. ἔφησεν, & ſententia haec eſt. *Viriathus dicebat, ueque ſe, neque ſuos id toleraturos eſſe.* 98 *cauſſabantur ſibi neceſſitatem ab illis, qui pepigiſſent, admotam.* 10 εὐεϱγέσια. *praemium ob collatum ſibi beneficium.*

70. 18 in editione Vrſini eſt καταλλακτάς. quod nil erat neceſſe mutari. 25 non ſatisfacit Leunclavii ſupplementum ἤ. 26 f. deeſt, (admiſſo ſcil. Leunclauiano illo ſupplemento) εἰ μὴ ἐκωλύθησαν, vel πϱοκατελήφθησαν, vel ὑστέϱησαν, vel ſimile quid ante αὐτῶν. Sed aliud procul dubio dedit Dio. 30 f. ἐπϱεσβεύοντο μὲν οὖν ἐς τ. 36 f. ἄνδϱας δὲ δέκα ταλάντων.

72. 76 πϱοσαποδείξας. 77 τότε] l. τε. 83 ἢ καὶ ἀναγκάσαι.

73. 8 αὐτοῦ facile patiar abeſſe.

75. 65 f. στϱατιωτῶν ὑπ' αὐτῶν. *gratiam ob quaeſtorem & exercitum a ſe* Cretenſibus *ſervatos.* 66 ὅτι δὴ ἑάλωσαν, aut ὅτι τὴν ἀϱχὴν ἑάλωσαν. 83 διαφθεῖϱαι.

AD FRAGMENTVM LIB. XXXV.

78. 3 probo καὶ κϱατήσας ἐκ ἐλάττω in *non paucioribus victor.* ſed deinceps aut delend. καὶ, aut leg. ἀνδϱειότεϱος καὶ στϱατηγικ.

79. 57 aut audiendus Leunclaw, aut leg. ἀπ' αὐτῶν, aut ἐξ αὐτῶν, aut ἐπ' αὐτοῖς. 60 αὐτῶν. 68 ὁ ἀνθιδρυθεὶς, aut ὁ ἀνθιδρυνθεὶς, aut ὁ ἐπικληρωθεὶς.

80. 74 αὐτῇ. v. p. 253, 93. 80 de venenatis Parthorum ſagittis v. Hemſterhuſ. ad Luciani T. I. p. 79. & quae ſcripſi ad h. l. in prima harum animadverſionum editione. Supplementum ibi a me ſuaſum ſi repudies, delendum erit τὸ δεύτερον & leg. τὸ γὰρ ἕτερόν γε πάντως σιδήριον. 1 f. τοὺς τε θησαυροὺς τοὺς ἄλλους, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὅπλων [aut potius, ſervatis reliquis, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν λοιπῶν] ἀπετέθειτο.

81. 23 f. ἐν οὕτω πολλῷ. 37 ἀνῆλθε.

82. 56 οἵ τε γε Θρᾷκες. 61 καὶ οἱ δοῦλοι ἐν τούτῳ. 64 illud γὰρ reſpicit ad ſequentia. *metum barbaris, ne ex vulnere decederet, incuſſiſſet.* nam ſeptuaginta natus annos minus valet, quam juvenis, adverſus morbos & vulnera, & in majore periculo verſatur. 76 ἀναθαρσήσας. 78 f. κἀνταῦθα ὀλίγου [vel παρὰ μικρὸν] ἐνίκησεν. *parum aberat quin eum vinceret.*

83. 90 τότε. uno vocabulo. nam opponitur praemiſſo νῦν, & articulus τὸ ad βρέτας pertinens mox ſequitur. 98 περιέχουσι novo more e vulgari graeca dialecto dictum, (niſi potius a librario ſubjectum ſit) περιέχουσι, pro περιέχονται, quod idem eſt atque ἀντέχονται. 100 καὶ δὴ καὶ τὸ ξίφος. ſcil. δεικνύουσι. 1 ἔχουσαι. 8 ad olim ſcripta & edita addi poſſunt haec: Adde Valeſii obſ. ad Ammian. Marcell. p. 52, 53. de arma-

armaturis, armatoribus, & proludiis militum. unde patet ducum fuiſſe, milites in armis exercere. Citabo inde vel unum ſolum locum Petri Magiſtri, de Menophilo duce Moeſiae: ἔτος δὲ ἦν δοὺξ Μυσίας, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὸν στρατὸν ἐγύμναζε. 10 ἐκείνου vel ἐκείνων.

84. 2 οἱ ſecundum delendum.

85. *pen.* τιμαῖς.

86. 10 aut προαμύνοντες αὐτῆς leg. aut προσαμύνοντος αὐτῇ. eſt autem ἀμύνειν proprie *vim arcere*, hoſtem *alio avertere.* eſt igitur προαμύνειν τινὸς proprie *coram aliquo ſtare, & ab eo vim propulſare.*

Ad Lib. XXXVI.

88. 61 ληστρικά. & ad hunc modum corrigendi ſunt omnes loci, ubi ληστικὸν & inde ducta occurrunt. 67 πρὸς τοὺς ἀεὶ πολεμίους. *quum Romani adverſus alios atque alios hoſtes, ut eorum quique identidem occurrerent, pugnaverint.*

89. 79 ὡς καὶ κεκρατ. rectum eſt. 99 αὐτῶν del. aut Ῥωμαίων ſcrib. 9. σῦλα. *praedam.* nam σκῦλα tantum de ſpoliis mortuo detractis uſurpatur. v. Taylor & Markland ad Lyſiae p. 481, l. 22.

90. 27 ὅσην γ' ἔχρην. 28 ναυτικά] *claſſes.* 32 ἐν παντὶ idem eſt atque παντοῖοι, quo alii utuntur. *donec omnes animi motus experirentur.* ſpem, metum, iram, irae remiſſionem. modo parvi eos facerent, modo ut ſummi diſcriminis hoſtes formidarent, & de ſalute ſua eſſent ſolliciti, neſcientes, quo ſe verterent, quid inſtitue-

rent. Subauditur δεινῷ. Exemplum habes in Xenoph. H. Gr. 582. 5. ſic infra p. 142, 80. ἐπὶ πᾶν ἐπεξῆλθε. ſubaudi ἔχθρας vel πικρίας, vel ἐπὶ πᾶν δεινὸν καὶ φοβερὸν, vel ἐπὶ πᾶν τόλμης. ſolent ejuſmodi verba κακόφημα boni ominis gratia omitti. ut p. 204, 83. εἴ τι αὐτὸν ἐξεργάσαιντο. ſc. κακὸν. v. Reimar p. 211, 47. ſic quoque φίλον, μέτριον, ἐπιεικὲς, omittit Noſter. v. p. 215, 8. Poſſet locus Lyſiae p. 147, 3. huc pertinere videri. ἐδόκουν ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι. ſed ibi κακὸν procul dubio excidit. 68 αὐτοὶ μὲν τήν.

91. 85 τοῦτο turbat, & aut deleri debet, aut, ſi ſervetur, leg. eſt διὰ τὸ πανεύκλεες, vel πάνυ εὐκλεές. 89 poſt σπουδὴν deeſt aliquid, e. c. ἄρχων, aut ἀποδειχθεὶς. 11 ἀλλ' οὐκ ἐνθυμεῖσθε ὅτι. 12 ὑπομείνας. 15.

92. 52 ſi violentior videatur priſtina noſtra ad h. l. conjectura, debet in τούτῳ ſubaudiri infinit. praecedens ἄρχειν. 54 καὶ ὁμοίως. non ſolum *ſecure*, ſed etiam *aequabiliter*, ita ut poſteriores actiones prioribus, & eventus promiſſis auctoris, populique exſpectationi reſpondeant. Confirmat vſ. 58. paſſim ὁμοίως pro ὁμαλῶς poſitum reperitur.

93. 73 εὔξασθαι ἔδει. 74. 75 πω] l. τῳ. *alicui*. 80 εὑρεθῇ] praeſto ſit. novi graeci, & veterum iis finitimi εὑρίσκεσθαι pro παρεῖναι, ἐν χερσὶν εἶναι *coram, in promtu eſſe*, uſurpant. 97 τῆς βουλῆς] ſubaudi ἑνὶ vel κοινωνῷ vel ſimile. 99 ἱκανωτάτου. *poſtquam uſu eum comperiſtis rebus gerendis, ſi quis alius ſit, parem eſſe.* 1 ἀναγκαῖα

καῖα ſunt *valde urgentia & admodum cara*, quae ſervari & ex animi ſententia confici multum intereſt. 2 f. *ἄρχειν πω ἐν τῇ πόλει τότε δυνάμενον. qui nondum urbicum magiſtratum gerere poterat.* vel *ἀρχὴν*, *ἔχειν πω καὶ τὴν ἐλαχίστην τότε δυνάμενον*. minimum, aut *ἔτι*, aut *πω*, delendum eſt. conſiſtere enim nequeunt. 18 recte cenſuit Γ. *ὥστε* delendum eſſe. eſt enim prava ſcriptio proximi *πρός τε*: *propera ad benevolentiam populi & ad commoda noſtra.*

94. 67 *μηδενὶ ἑνὶ ἀνδρί.* nam in vulgata redundat poſtrema vox, niſi *ἑνὶ* addatur. v. p. 126, 51.

95. 9 f. *ὅτι ὄντων τῶν τεταγμένας.* 10 f. *λαμβανόντων καὶ ὑπάτων καὶ στρατηγῶν, quum jam in promtu ſint illi, qui conſtitutos a legibus magiſtratus civiles militareſque gerant, quales ſunt conſules & imperatores, eorumque legati.*

96. 16 aut cum Xylandro h. l. *οὐχ* addendum, aut deinceps vſ. 17. *οὐκ*, *ἀλλ' οὐδ' ἵνα* leg. erit, aut cum Turnebo faciendum. 29 Turnebi *μέντοι* vehementer probo. 41 *εἰ δ' οὔτε δεῖται, ſi autem neque Italia opus habet tali magiſtratu, neque* — apodoſis hujus protheſeos eſt in verbis *πῶς δ' ἄν*, ubi *δὲ* abundat more Herodoteo & aliorum, eleganter, ob praecedens *δὲ*, repetitum. *quomodo nunc recte novum magiſtratum creetis?* 46 *καὶ νῦν*] l. *καινήν*. v. vſ. 13. 51 *αὐτοὶ αὑτοῖς* [vel *αὐτοὺς*, nam perinde eſt] *μυρία* — *& ſibimetipſi innumera mala conſciverint.*

97. 63 f. *διοῖσαι.* Sane *πόλεμον διαφέρειν* eſt uſitatius, quam *διοικεῖν*. 73 *πολλοὺς γε δή.*

74

Mithridatici adminiſtrationem & ſummam in republica auctoritatem comparare. redit igitur hoc *αὐτοῖς* eodem, quo *αὐτὰ* verſu antepenultimo hujus, & primo proximae paginae 102, *ἕτω* non eſt adverbium *ſic*, ſed dualis pronominis, *hi duo*.

102. 65 *καὶ* Καῖσαρ. 77 *εἵλετο* vel *προσεποιεῖτο πράττειν*. 78 *προσαιρεῖσθαι* excuſari poteſt. *aſſumere, adſciſcere*. nihilominus tamen *προηρῆσθαι* malim, ut uſitatius. *optaſſe, praetuliſſe*. 80 *ἐθελῆσαι*. *ult.* poſt *ἀρχὴν* videtur *καὶ διήμαρτεν αὐτῆς*, vel ſimile quid deeſſe.

103. 8 *δοθῆναι*. *καὶ συνέβαινεν ἂν* [vel *καὶ ἐκινδύνευε*] *δόγμα τι κατ᾽ αὐτῶν* — 19 bene habet *τὸ καὶ πταῖσαί τι*. ſubauditur *πρὸς* vel *ἐπὶ*. alias genitivum uſurpant. *τᾶ καὶ πταῖσαί τι*. ubi *χάριν* vel *ἕνεκα* ſubauditur. ſed accuſativus quoque pari modo adhibetur. 21 *καὶ τἄλλα*, aut potius *ἢ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ*. 42 *τι* delendum, aut cum *γε* vel *πῃ* mutandum. nam *ἐξεργάζεσθαί τινα* ſignificat *trucidare*. ſi Dio id voluiſſet, quod interpretatio Latina ſuggerit, ſimplex *εἰργάσαντο* adhibuiſſet.

104. 90 *ἐπειδὴ* Πόμπειος *ταῦτα*.

105. 8 *ἔμελλον* bene habet. ſubauditur *οἱ βάρβαροι*. *ea via praeceſſit, qua barbari erant promoturi*. 32 f. *κακᾶ*. id ſane mos ſcriptorum Graecorum fert. 34 f. *καὶ παντοδαποὶ, καὶ ὁμᾶ τι καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες*. *mixti inter ſe ſexus ordineſque hominum*, Paphlagones, Cilices, aliique barbari, levis graviſque armaturae, pedites & equites. 37 f. *καμαρωτῶν*. *currus apſidati deſuper*.

ſuper. reſpicit enim ad ἁρμάτων. quapropter etiam τῶν τε dixit, dicturus alias καμαρῶν τε. ſed longe aliud eſt ἐπὶ καμάρας ὀχεῖσθαι, quam ἐφ' ἅρματος καμαρωτȣ. illud eſt ſuper ipſa apſide in conſpicuo ſedere. quo modo neque facile eſt vehi, neque ſanus quiſquam vehatur. hoc autem eſt curru vehi apſidato, ita ut ſub tegmine ſedeas, tutus ab imbribus & ventis. *antepen.* f. ἐμπελεμιζόμενοι, *inter ſe concuſſi, conquaſſati.*

106. 47 καὶ poſt ȣ̃τω videtur delendum, aut prodit defectum. f. ſic ſcripſit auctor καὶ ȣ̃τω καὶ ȣ̃τοι ὑπὸ — ut illud ȣ̃τοι reſpiciat ad oppoſitum ſuum, illos nempe in extremis ab hoſtium ferro peremtos. aut videri poteſt ſic dediſſe Dio καὶ ȣ̃τω καὶ κατατοξευόμενοι [aut κατακοντιζόμενοι, aut συγκεντȣ́μενοι] καὶ ὑπ' ἀλλήλων — 59 ἐν ᾧ τε ȣ̃πω. *nondum manus conſerentes.*. 60 verba ἐς γὰρ ad ἔπαιον ſignis parentheſeos ſunt includenda. 61 ſic diſtinguo & lego καὶ ὁμόσε χωρήσαντες. [ſubaudi a communi ἔσφαλλον αὐτȣ̀ς οἱ Ῥωμαῖοι. niſi hoc modo conſtruas, redundabit τε in verbis ἐν ᾧ τε ȣ̃πω προσέμισγον.] Ἐν γὰρ τῇ σκιᾷ —

107. 87 καὶ primum delendum.

108. 45 f. πρόσορος, ȣ̃σα ȣ̓ σμικρὰ) παρείλετο αὐτὸν. aut illud ȣ̓ σμικρὰ loco ſuo excidit rectius locandum aut poſt ἄλλα τε vſ. 42. aut poſt μέρη vſ. 43. ἀφαιρεῖσθαί τι τινὸς & τινὰ dicitur pariter. at παραιρεῖσθαί τι τινὰ ſolummodo. 47 τῶν ἑτέρων, aut, quod ut planius malim, τῶν εἰρημένων. ſi tamen prius optes, reſpectum id habebit ad praecedens τὴν πατρῴαν ἀρχήν. reli-

reliquorum autem, hoc eſt, eorum, quae Tigranes pater a ſuo patre haereditate non acceperat, ſed ipſe ſibi ſuo Marte acquiſiverat.

109. 73 ȣ̓ πολλῷ ὕςερον.

Lib. XXXVII.

112. 11 καὶ del. 18 ambigo, utrum ἔνθεν μὲν τȣ̃ Κύρνȣ, ἔνθεν δὲ τȣ̃ Καυκάσȣ legam, an cum Reimaro ἔνθεν καὶ ἔνθεν. deinde videtur ſcrib. eſſe τὰς ἐσβολὰς & ὠχύρωτο ſenſu activo, pro ὠχυρώσατο. *cujus Caucaſi cuſtodiendi ergo aditus ejus quoque munierat.* ſaepe praeteritum paſſivum & aor. 1. medii inter ſe alternant. 21 de Leunclauwii emendatione φυγὴν dubitari non debet. 26 μέλλοντος δ' αὐτȣ̃ τὸν Κ. aut μέλλοντος δὲ καὶ αὐτȣ̃ τὸν — 49 aut del. eſt τε, aut deeſt aliquid. e. c. καὶ τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς vel συγγενεῖς, aut leg. τȣ̀ς τε ἑαυτȣ̃ καὶ τῶν ἐν Ἴβηρσι πρώτων παῖδας. deinde quoque leg. προσαπος είλῃ. *praeter munera miſſa etiam hos mittat.*

113. 63 χαλεπωτέρα] ſubaudi τȣ̃ εἰκότος, aut ἢ παρὰ τὴν προσδοκίαν. 66 mallem τηρῆσαι, μὴ μηδαμόσε ἐκπλεῦσαι. hoc ἐκπλεῦσαι optativus eſt, non infinitivus. alius dixiſſet μή ποι ἐκπλεῦσαι. 67 conjeceram ipſe quoque ὑπαγωγὴν. ut Caeſar in comment. B. G. paſſim *ſupportare frumentum* dixit. 69 *ut eos, jam antea induciis fretos, praeterea hoc ſimulato itinere in ſua ſecuritate confirmatos, opprimeret.* 71 τε] huic particulae reſpondet καὶ in κἀντεῦθεν vſ. 79.

114.

114. 14. 15 Ἰὼ Κρόνια erat exclamatio in omni re laeta, quovis tempore uſitata, qua ſe Romani ad hilaritatem hortari ſolebant. 26 perelegans, & penes me quidem certa eſt cl. Reimari emendatio Πόντου τοῦ ταύτῃ. *Ponti, qui ibi erat.* diverſi enim erant Ponti, Galaticus, Cappadocius, Polemoniacus. v. Cellarii N. O. A. T. II. p. m. 204. 36 f. μηδὲν φίλιον, ἅτε — vid. tamen ad p. 215, 8. 83 f. τοιαῦτα γὰρ τότ' ἐφιλοσόφει. Pompejus enim, non ſemper, ſed *tunc* ſolummodo, ad tempus, philoſophabatur, ſeu ita ſapienter ratiocinabatur. ut ſtatim poſt addit τότ' ἔλεγεν. *ult.* ἀναγκαῖος νομοθέτης *neceſſarius legislator* eſt ille, quem a ſe amoliri nequit ille, cui lex irrogatur, quam neceſſario ſuſcipit. paullo aliud eſt p. 467, 76. αὐτοκράτωρ ἀναγκαῖος, *quem ipſae res voſcunt*, quo reſpublica carere abſque damno nequit.

115. 70 τε] l. δὲ. 81 f. καὶ οὐκ ἐπὶ πλεῖον κινδυνεύειν βούλεσθαι. [vel προβαίνειν βούλεσθαι] μὴ πλειόνων — πταίσῃ. *ne pluribus inhiando in calamitatem incidat.*

116. 1 ſublato poſt πραγμάτων commate ſcrib. προκόψει *expeditiorem Romanis parabit viam ad conſequenda & conficienda ſua deſtinata.* πράγματα ſunt res, quas agebant & moliebantur Romani, hoc eſt, ſumma rerum poteſtas, qua ut potirentur Romani, nihil non agebant. 4 Ἀσπίδι] f. Κολχίδι. ut ſuperiorem hyemem, ita hanc quoque Pompejus in Colchide exigebat.

117. 48 πάντες οἱ ξένοι, οἱ ἐν τ. Ρ.

118. 73 ἐπ' αὐτὴν *contra eam.*

119. 1 ὀργῇ hic idem eſt atque τιμωρία, ut ſaepe apud Demoſthenem. 13 οὐδὲν οὐδενὶ τὰ ὅπλα — ἰσχύει] dictio non ſatis graeca. alius dixiſſet aut λυσιτελεῖ pro ἰσχύει, aut ſic enuntiaſſet. οὐδεὶς οὐδὲν οὔτε τοῖς ὅπλοις, οὔτε τοῖς πλήθεσιν ἰσχύει. 36.

120. 71 καθειστήκει ſignificat *ad quietem a turbis redierat.* dicitur de aqua requieſcente & limpida reddita, quae antea turbata erat. v. p. 138, 87.

121. 80 καὶ] l. τοὺς. *ad eos, qui Phoenicen afflixerant.* 98 γε] l. τε. 5 ἐμποίησιν] *perſuaſionem.* nam ἐμποιεῖν τινι eſt *alicui aliquid inſinuare, imprimere, perſuadere.* Xenoph. *Expedit. Cyri* 2. p. 290. ἱκανὸς ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς οὐκ ἀπειστέον εἴη Κλεάρχῳ.

122. 12 ἀναφέρεσθαι, ἀναπέμπειν, ἀναβαίνειν, *referri, remittere, aſcendere*, dicebantur ea, quae Romam, ut urbem imperii principem, ibant e provinciabus. 31 f. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς Ἱεροσολύμοις καὶ ἄλλοθι ἔχον.

123. 38 ἃ recidi debet, auctore Xiphilino. *multa faciunt modo ipſis maxime proprio, & moribus caeterorum hominum diverſo.* 46 παρέστη. quamvis, ſi recte reputes, in vulgata nihil ſit incommodi.

124. 88 cogitavi aliquando ἀνεκομίσθη. *rediit, recepit ſe, relatus eſt.* & ſane facillime potuit initium hujus verbi ob concurſum cum fine vocabuli praemiſſi perire. Iam tamen nolim quidquam mutare, uſu doctus Dionem ſimplici κομίζεσθαι gaudere. 90 προσπολεμοῦσθαι num id,

id, quod hic debet, ſignificare queat, aut ſignificet, *bellica vi coactum aliquem ſibi adjungere*, & *obnoxium facere*, valde dubito. videtur auctor potius dediſſe πολέμῳ προσηγάγετο, aut πολέμῳ ἐχειρώσατο. 92. 94 ante αὐτοῖς videtur ὑπηκόων, aut φίλων, aut συμμάχων deeſſe.

125. 6 εἰπεῖν, εὐνοίᾳ καὶ εὐεργεσίαις. 15 οὐδὲ τότε, οὐδ' ἔπειτα ἐς τὰ ν. vel potius τὰ prorſus del. eſt. 16 φροντίσας. καὶ, ἐπειδὴ τὰ — aut ἐπειδὴ γὰρ τά τε. 19 f. ἡμέρας, μή τι τῶν ὁμοίων πείσωνται.

126. 33 οὐ μὴν ἀλλ', οὐδ' ἄλλην — dictio οὐ μὴν ἀλλὰ ſignificat *porro*. 36 mallem κατὰ πάσας τὰς ἀεὶ πανηγύρεις. *feſtivitates, quotquot identidem celebrarentur*. 40 αὐτὰ delend. 45 ἄλλως μὲν καθήρει. 46 ſi integer eſt hic locus, ſignificabit προσεποιεῖτο, *eum*, Pompejum puta, Caeſar *ſibi conciliabat*. Ita προσποιεῖσθαι uſurpatur e. c. p. 124, 91. 146, 16. & alibi. ego vero non dubito deeſſe hic infinitivum θεραπεύειν aut αὔξειν, ſcil. αὐτὸν, aut πράττειν, ſcil. ταῦτα, aut τιμᾷν, ſcil. τούτοις, vel ſimilem.

127. 85 ὑφ' ἧς] *potentiae, quae in cauſſa eſſet, ut ejuſmodi honores extraordinarii ſibi decernerentur*. recte in Addendis redditur *ob quam*. 2 nil certius eſt, quam πύστιν, *percunctationem, interrogationem*, legi oportere. & id nobis quoque ſuccurrit. 5 ἡ delend. & ἡμέρᾳ in dativo exarandum. 7 τισὶ *in caſtris adverſus aliquos tenderet*, ſcil. στρατόπεδον exercitus aliquis Romanus.

128. 48 non idem dicit ἐχ ὡμολόγει & ἐπ-αρνος ἦν. nam poteſt aliquis facinus aliquod non fateri, neque tamen propterea dici id negare. plus autem facit qui non tantum non fatetur factum, ſed etiam negat & pernegat, quam ille, qui non fatetur, h. e. ſilentio diſſimulat, &, feceritne, nec ne, in dubio relinquit. 51 προσπαρεσκεύαζον. *praeterea quoque ſibi comparabant* — reſpicit illud πρὸς *praeterea* ad praemiſſa de ſtudio tribunorum plebis auctoritatem ſenatus minuendi. 52 recte emendavit Leunclaw, & miror tam claram & liquidam rem Oddeyo potuiſſe dubiam & obſcuram videri.

129. 62 σπεδαὶ] ſubaudi συνέβησαν e vſ. 67. 63 δικαστηρίε] num oporteret cauſſa haec in forum deferri, num lis haec agitanda eſſet. 67 κρίσεως] de genere actionis & ratione judicii, quo titulo accuſandus eſſet Rabirius, ſimplicine caedis, an perduellionis, & quoſnam apud judices, ordinarioſne, an duumviros perduellionis, a praetore, an a populo datos. deprehendo nunc doctiſſimum Editorem in Addendis loci hujus & praecipue Latinae interpretationis obſcura pari modo illuminaſſe. 68 καὶ delend. aut poſt μετὰ collocandum.

130. 20 praeferrem equidem veterum editionum lectionem προπαρωξυγκὼς *ut qui jam dudum Catilinam irritaſſet.* 22 συνεπηγάγετο praeſtat, ab aliquot codd. confirmatum. ſed boni probatique graeci abſque συν enunciant ἐπηγάγετο. 34 ἔκ τε γὰρ τῆς Ῥώμης.

131.

131. 40 τὲς μὲν πρώτες καὶ δυνατωτάτες. 41 f. ὕπατος) κρύφα συνήγαγε, [vel συνεκάλει] καὶ εἰς ἀθεμίτων. 42. 55 ἑτέρων [ſcl. χρημάτων] δι' ἔργων ὁμοίων. De Cajo Mallio ſermo eſt, non de Catilina.

132. 95 poſt συνηγορημάτων videtur καὶ τῶν κατηγοριῶν deeſſe, & *ex accuſationibus*. vel συχνὲς τε ἐκ τῶν κατηγοριῶν vel γραφῶν. nemo enim defenſione terretur, ſed accuſatione. ut συνηγορημάτων habet ſuum οἰκειέμενος, ita debet quoque ἐκφοβῶν habere cui reſpondeat.

133. 18 f. καταπρῆσαί τε συνοικίας τινάς. 21 eorum paucorum, quae deſunt, haec eſt ſententia; αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις τε νεωτερισμε κοινωνοῖς [vel καὶ τοῖς ἄλλοις ςασιώταις] πυθόμενος περὶ τῆς συνωμοσίας ὁ ὕπατος [vel Κικέρων] καὶ συλλαβών.

134. 42 punctum commate mutandum, & verba οἱ δὲ delenda ſunt. 45 f. ἀλλ' ἐτοί γε ἐκ ἐδικαίεν. 46. 60 συνταράξας] verbum συνταράττειν pro δεδίττεσθαι *terrere, & incuſſo terrore ad morem terrenti gerendum aliquem compellere* Latiniſmus eſt. nota in ICtorum ſcholis *concuſſio*.

135. 84 ἰδιωτεία hic loci eſt ſtatus ille, quando ſenator aliquis munus aliquod ſenatorium non exercet, extra actum eſt. v. Fabric. ad p. 152, 7.

136. 40 αὐτε] l. τε & in ἐθελοκακήσειν ſubaudi αὐτόν.

137. 44 tranſponenda verba ſic: τάς τε φιλίας καὶ τὰς ἔχθρας. 54 πολιτῶν κοινῶν ἑαυ-

τοὺς [aut τὸ κοινὸν *rempublicam*] ὀδύρεσθαι. 56 ἀλλά γε [vel γὰρ] πολίτας τε. 82 θορύβου δ᾽ οὖν ὁμοίως ἔν τε τ. π. niſi malis ὡς prorſus delere. particula δὲ hic redundat molliendi ſoni & evitandi hiatus gratia inſerta.

138. 90 particula τε hinc in proxime ſubjectum verſum pone πρὸς deducenda eſt. 100 εἶχεν. ſive Ciceronem ſubintelligere malis, ſive ſenatum, ſive imperſonaliter dictum ſit & ſubaudiri debeat τὸ πρᾶγμα. prius tamen rectius ob ſequens ὤφλε, quod ad Ciceronem redit. ἔχειν καταβοὴν ille dicitur, contra quem invidioſe aut cum convitiis declamatur, non ille, qui declamat. 1 τότε γε οὐδέν. 3 προειπούσης. proprium eſt judicum & legislatorum προειπεῖν, *pronunciare, promulgare*, ut omnes ſciant. ita προαγορεύειν p. 153, 56. praeterea habet hic loci reſpectum ad futurum tempus. *praedicebant* enim ſi quis *deinceps* — tandem etiam praecedit προσέτι pone quod πρὸς in προσειπεῖν eſſet inutile. 8 aut καὶ ἐν ἐκείνῳ, aut καὶ ἔτι ἐκείνῳ. 11 κατασταθῆναι] ſubaudi δεῖν. 16. 21 delendum ſignum parentheſeos. nam cohaeret ἐκείνων cum μάχης, non cum βοηθησάντων. *ult.* verba ſic ordinanda. φοβηθεὶς οὖν ὁ Νέπως, ἔκ τε τοῦ μέσου τότε εὐθὺς ἐξεχώρησε.

139. 30 ἐκ delendum. nam ἀπολείπεσθαί τινος dicitur, non ἔκ τινος. 46 λέλεκταί id eſt εἴρηται. *modo a nobis dictum eſt decretum fuiſſe.* nam ſi ſententia eſſet, *decretum fuerat*, deberet aut ἐψήφιστο dictum fuiſſe, aut ἐδέδοκτο. & hoc quidem admiſſo deberet auctor paullo ante quo-

que

que non ψηφισθῆναι, ſed δεδόχθαι vel δοχθῆναι ſcripſiſſe. 54 παρόντος. *praeſente tandem facto Pompejo.* quum Pompejus advenſſet. 60 videtur ἁγνῶς ἐς τὰ μάλιςα vel ſaltim ἁγνώτατα leg. eſſe. ἁγνώτατα ἐκ τῶν πατρίων. ἐς πᾶν τὸ ἄῤῥεν bene habet, & eſt Latiniſmus. *ſanctiſſime ad* [id eſt *erga*] *omne nomen maſculinum*, vel *ſanctiſſime, quod ad genus virile attinet.*

140. 76 ἀνατυθῆναι a verbo ἀναθύειν, *de novo ſacrum facere, inſtaurare* 87 διασώσωνται eſt aptum & elegans verbum. διασώζειν eſt aliquem per medios hoſtes, & inſidias comitari, tueri, & in locum tutum deducere. διασώζεσθαι ergo acceptos numos, eſt per confertos inſidiatorum globos traducere, & domum deferre. Cf. ad Conſtantini Porphyrog. Cerem. p. 232. B. 3. 94 ἄπαυςὶ bene habet. *ſpectabat populus abſque intermisſione ſpectacula* ἄπαυςα *non intermiſſa*, non abrupta. ἀπαςὶ *impranſi*, vocabulum graecum non eſt, ſaltim a nemine, quod ſciam, in uſum vocatum. 7 κατέπληξεν. *ita eos perterruit.* hoc flagitat ſententia. vulgata ſignificat, *ita eos expavit.* quod ſententiae adverſatur *ult.* ὄντων abſque damno & cum gratia abeſſe poteſt, eoque ejecto evitaretur quoque injucundus ſonus, qui naſcitur e concurſu horum duorum vocabulorum ὄντων & προσπεσόντων.

141. 42 ἐπ' αὐτὸν cl. Reimari valde placet. poſſet quoque vulgata commode exponi. ἐπ' αὐτῷ *poſt illum caſum*, idem eſt, atque μετὰ ταῦτα. ita p. 143, 13. ἐπὶ τῇ δίκῃ *poſt judicium*, ubi melius in notis, quam in interpretatione red-

 ditum

reliquorum autem, hoc eſt, eorum, quae Tigranes pater a ſuo patre haereditate non acceperat, ſed ipſe ſibi ſuo Marte acquiſiverat.

109. 73 οὐ πολλῷ ὕστερον.

Lib. XXXVII.

112. 11 καὶ del. 18 ambigo, utrum ἔνθεν μὲν τοῦ Κύρνου, ἔνθεν δὲ τοῦ Καυκάσου legam, an cum Reimaro ἔνθεν καὶ ἔνθεν. deinde videtur ſcrib. eſſe τὰς ἐσβολὰς & ὠχύρωτο ſenſu activo, pro ὠχυρώσατο. *cujus Caucaſi cuſtodiendi ergo aditus ejus quoque munierat.* ſaepe praeteritum paſſivum & aor. 1. medii inter ſe alternant. 21 de Leunclauwii emendatione Φυγὴν dubitari non debet. 26 μέλλοντος δ' αὐτοῦ τὸν Κ. aut μέλλοντος δὲ καὶ αὐτοῦ τὸν — 49 aut del. eſt τε, aut deeſt aliquid. e. c. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς vel συγγενεῖς, aut leg. τούς τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐν Ἴβηρσι πρώτων παῖδας. deinde quoque leg. προσαποστείλῃ. *praeter munera miſſa etiam hos mittat.*

113. 63 χαλεπωτέρα] ſubaudi τοῦ εἰκότος, aut ἢ παρὰ τὴν προσδοκίαν. 66 mallem τηρῆσαι, μὴ μηδαμόσε ἐκπλεῦσαι. hoc ἐκπλεῦσαι optativus eſt, non infinitivus. alius dixiſſet μή ποι ἐκπλεῦσαι. 67 conjeceram ipſe quoque ὑπαγωγήν. ut Caeſar in comment. B. G. paſſim *ſupportare frumentum* dixit. 69 *ut eos, jam antea induciis fretos, praeterea hoc ſimulato itinere in ſua ſecuritate confirmatos, opprimeret.* 71 τε] huic particulae reſpondet καὶ in κἀντεῦθεν vſ. 79.

114. 14. 15 Ἰὼ Κρόνια erat exclamatio in omni re laeta, quovis tempore uſitata, qua ſe Romani ad hilaritatem hortari ſolebant. 26 perelegans, & penes me quidem certa eſt cl. Reimari emendatio Πόντε τε ταύτῃ. *Ponti, qui ibi erat.* diverſi enim erant Ponti, Galaticus, Cappadocius, Polemoniacus. v. Cellarii N. O. A. T. II. p. m. 204. 36 f. μηδὲν φίλιον, ἅτε — vid. tamen ad p. 215, 8. 83 f. τοιαῦτα γὰρ τότ' ἐφιλοσόφει. Pompejus enim, non ſemper, ſed *tunc* ſolummodo, ad tempus, philoſophabatur, ſeu ita ſapienter ratiocinabatur. ut ſtatim poſt addit τότ' ἔλεγεν. *ult.* ἀναγκαῖος νομοθέτης *neceſſarius legislator* eſt ille, quem a ſe amoliri nequit ille, cui lex irrogatur, quam neceſſario ſuſcipit. paullo aliud eſt p. 467, 76. αὐτοκράτωρ ἀναγκαῖος, *quem ipſae res poſcunt,* quo reſpublica carere abſque damno nequit.

115. 70 τε] l. δὲ. 81 f. καὶ ἐκ ἐπὶ πλεῖον κινδυνεύειν βέλεσθαι. [vel προβαίνειν βέλεσθαι] μὴ πλειόνων — πταίσῃ. *ne pluribus inhiando in calamitatem incidat.*

116. 1 ſublato poſt πραγμάτων commate ſcrib. προκόψει *expeditiorem Romanis parabit viam ad conſequenda & conficienda ſua deſtinata.* πράγματα ſunt res, quas agebant & moliebantur Romani, hoc eſt, ſumma rerum poteſtas, qua ut potirentur Romani, nihil non agebant. 4 Ἀσπίδι] f. Κολχίδι. ut ſuperiorem hyemem, ita hanc quoque Pompejus in Colchide exigebat.

117. 48 πάντες οἱ ξένοι, οἱ ἐν τ. P.

118. 73 ἐπ' αὐτὴν *contra eam.*

119. 1 ὀργῇ hic idem eſt atque τιμωρίᾳ, ut ſaepe apud Demoſthenem. 13 οὐδὲν οὐδενὶ τὰ ὅπλα — ἰσχύει] dictio non ſatis graeca. alius dixiſſet aut λυσιτελεῖ pro ἰσχύει, aut ſic enuntiaſſet. οὐδεὶς οὐδὲν οὔτε τοῖς ὅπλοις, οὔτε τοῖς πλήθεσιν ἰσχύει. 36.

120. 71 καθειστήκει ſignificat *ad quietem a turbis redierat.* dicitur de aqua requieſcente & limpida reddita, quae antea turbata erat. v. p. 138, 87.

121. 80 καὶ] l. τοὺς. *ad eos, qui Phoenices afflixerant.* 98 γε] l. τε. 5 ἐμποίησιν] *perſuaſionem.* nam ἐμποιεῖν τινι eſt *alicui aliquid inſinuare, imprimere, perſuadere.* Xenoph. *Expedit. Cyri* 2. p. 290. ἱκανὸς ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς οὐκ ἀπειστέον εἴη Κλεάρχῳ.

122. 12 ἀναφέρεσθαι, ἀναπέμπειν, ἀναβαίνειν, *referri, remittere, aſcendere*, dicebantur ea, quae Romam, ut urbem imperii principem, ibant e provinciabus. 31 f. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς Ἱεροσολύμοις καὶ ἄλλοθι ἔχον.

123. 38 ἃ recidi debet, auctore Xiphilino. *multa faciunt modo ipſis maxime proprio, & moribus caeterorum hominum diverſo.* 46 παρέστη. quamvis, ſi recte reputes, in vulgata nihil ſit incommodi.

124. 88 cogitavi aliquando ἀνεκομίσθη. *rediit, recepit ſe, relatus eſt.* & ſane facillime potuit initium hujus verbi ob concurſum cum fine vocabuli praemiſſi perire. Iam tamen nolim quidquam mutare, uſu doctus Dionem ſimplici κομίζεσθαι gaudere. 90 προσπολεμοῦσθαι num id,

id, quod hic debet, ſignificare queat, aut ſignificet, *bellica vi coactum aliquem ſibi adjungere*, & *obnoxium facere*, valde dubito. videtur auctor potius dediſſe πολέμῳ προσηγάγετο, aut πολέμῳ ἐχειρώσατο. 92. 94 ante αὐτοῖς videtur ὑπηκόων, aut φίλων, aut συμμάχων deeſſe.

125. 6 εἰπεῖν, εὐνοίᾳ καὶ εὐεργεσίαις. 15 οὐδὲ τότε, οὐδ' ἔπειτα ἐς τὰ ν. vel potius τὰ prorſus del. eſt. 16 φροντίσας. καὶ, ἐπειδὴ τὰ — aut ἐπειδὴ γὰρ τά τε. 19 f. ἡμέρας, μή τι τῶν ὁμοίων πείσωνται.

126. 33 οὐ μὴν ἀλλ', οὐδ' ἄλλην — dictio οὐ μὴν ἀλλὰ ſignificat *porro*. 36 mallem κατὰ πάσας τὰς ἀεὶ πανηγύρεις. *feſtivitates, quotquot identidem celebrarentur*. 40 αὐτὰ delend. 45 ἄλλως μὲν καθήρει. 46 ſi integer eſt hic locus, ſignificabit προσεποιεῖτο, *eum*, Pompejum puta, Caeſar *ſibi conciliabat*. Ita προσποιεῖσθαι uſurpatur e. c. p. 124, 91. 146, 16. & alibi. ego vero non dubito deeſſe hic infinitivum θεραπεύειν aut αὔξειν, ſcil. αὐτὸν, aut πράττειν, ſcil. ταῦτα, aut τιμᾶν, ſcil. τούτοις, vel ſimilem.

127. 85 ὑφ' ἧς] *potentiae, quae in cauſſa eſſet, ut ejuſmodi honores extraordinarii ſibi decernerentur*. recte in Addendis redditur *ob quam*. 2 nil certius eſt, quam πύστιν, *percunctationem, interrogationem*, legi oportere. & id nobis quoque ſuccurrit. 5 ἡ delend. & ἡμέρᾳ in dativo exarandum. 7 τισὶ *in caſtris adverſus aliquos tenderet*, ſcil. στρατόπεδον exercitus aliquis Romanus.

128. 48 non idem dicit ὀυχ ὡμολόγει & ἔπαρνος ἦν. nam poteſt aliquis facinus aliquod non fateri, neque tamen propterea dici id negare. plus autem facit qui non tantum non fatetur factum, ſed etiam negat & pernegat, quam ille, qui non fatetur, h. e. ſilentio diſſimulat, &, feceritne, nec ne, in dubio relinquit. 51 προσπαρεσκεύαζον. *praeterea quoque ſibi comparabant* — reſpicit illud πρὸς *praeterea* ad praemiſſa de ſtudio tribunorum plebis auctoritatem ſenatus minuendi. 52 recte emendavit Leunclaw, & miror tam claram & liquidam rem Oddeyo potuiſſe dubiam & obſcuram videri.

129. 62 σπουδαὶ] ſubaudi συνέβησαν e vſ. 67. 63 δικαστηρίου] num oporteret cauſſa haec in forum deferri, num lis haec agitanda eſſet. 67 κρίσεως] de genere actionis & ratione judicii, quo titulo accuſandus eſſet Rabirius, ſimplicine caedis, an perduellionis, & quoſnam apud judices, ordinarioſne, an duumviros perduellionis, a praetore, an a populo datos. deprehendo nunc doctiſſimum Editorem in Addendis loci hujus & praecipue Latinae interpretationis obſcura pari modo illuminaſſe. 68 καὶ delend. aut poſt μετὰ collocandum.

130. 20 praeferrem equidem veterum editionum lectionem προσπαροξυγκὼς *ut qui jam dudum Catilinam irritaſſet.* 22 συνεπηγάγετο praeſtat, ab aliquot codd. confirmatum. ſed boni probatique graeci abſque συν enunciant ἐπηγάγετο. 34 ἔκ τε γὰρ τῆς Ῥώμης.

131.

131. 40 τοὺς μὲν πρώτους καὶ δυνατωτάτους. 41 f. ὕπατος) κρύφα συνήγαγε, [vel συνεκάλει] καὶ εἰς ἀθεμίτων. 42. 55 ἑτέρων [ſcl. χρημάτων] δι᾽ ἔργων ὁμοίων. De Cajo Mallio ſermo eſt, non de Catilina.

132. 95 poſt συνηγορημάτων videtur καὶ τῶν κατηγοριῶν deeſſe, *& ex accuſationibus*. vel συχνούς τε ἐκ τῶν κατηγοριῶν vel γραφῶν. nemo enim defenſione terretur, ſed accuſatione. ut συνηγορημάτων habet ſuum οἰκειούμενος, ita debet quoque ἐκφοβῶν habere cui reſpondeat.

133. 18 f. καταπρῆσαί τε συνοικίας τινάς. 21 eorum paucorum, quae deſunt, haec eſt ſententia; αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ νεωτερισμοῦ κοινωνοῖς [vel καὶ τοῖς ἄλλοις στασιώταις] πυθόμενος περὶ τῆς συνωμοσίας ὁ ὕπατος [vel Κικέρων] καὶ συλλαβών.

134. 42 punctum commate mutandum, & verba οἱ δὲ delenda ſunt. 45 f. ἀλλ᾽ οὗτοί γε οὐκ ἐδικαίουν. 46. 60 συνταράξας] verbum συνταράττειν pro δεδίττεσθαι *terrere, & incuſſo terrore ad morem terrenti gerendum aliquem compellere* Latiniſmus eſt. nota in ICtorum ſcholis *concuſſio*.

135. 84 ἰδιωτεία hic loci eſt ſtatus ille, quando ſenator aliquis munus aliquod ſenatorium non exercet, extra actum eſt. v. Fabric. ad p. 152, 7.

136. 40 αὐτοῦ] l. τοῦ & in ἐθελοκακήσειν ſubaudi αὐτόν.

137. 44 tranſponenda verba ſic: τάς τε φιλίας καὶ τὰς ἔχθρας. 54 πολιτῶν κοινῶν ἑαυ-

τȣ̀ς [aut τὸ κοινὸν *rempublicam*] ὀδύρεσθαι. 56 ἄλλοί γε [vel γὰρ] πολίτας τε. 82 θορύβȣ δ' ȣ̓̂ν ὁμοίως ἔν τε τ. π. niſi malis ὡς prorſus delere. particula δὲ hic redundat molliendi ſoni & evitandi hiatus gratia inſerta.

138. 90 particula τε hinc in proxime ſubjectum verſum pone πρὸς deducenda eſt. 100 ἦγεν. ſive Ciceronem ſubintelligere malis, ſive ſenatum, ſive imperſonaliter dictum ſit & ſubaudiri debeat τὸ πρᾶγμα. prius tamen rectius ob ſequens ὦφλε, quod ad Ciceronem redit. ἔχειν καταβοὴν ille dicitur, contra quem invidioſe aut cum conviciis declamatur, non ille, qui declamat. 1 τότε γε ȣ̓δὲν. 3 προειπȣ́σης. proprium eſt judicum & legislatorum προειπεῖν, *pronunciare, promulgare*, ut omnes ſciant. ita προαγορεύειν p. 153, 56. praeterea habet hic loci reſpectum ad futurum tempus. *praedicebant* enim ſi quis *deinceps* — tandem etiam praecedit προσέτι pone quod πρὸς in προσειπεῖν eſſet inutile. 8 aut καὶ ἐν ἐκείνῳ, aut καὶ ἔτι ἐκείνῳ. 11 καταστασθῆναι] ſubaudi δεῖν. 16. 21 delendum ſignum parentheſeos. nam cohaeret ἐκείνων cum μάχης, non cum βοηθησάντων. *ult.* verba ſic ordinanda. φοβηθεὶς ȣ̓̂ν ὁ Νέπως, ἔκ τε τȣ̂ μέσȣ τότε εὐθὺς ἐξεχώρησε.

139. 30 ἐκ delendum. nam ἀπολείπεσθαί τινος dicitur, non ἔκ τινος. 46 λέλεκται id eſt εἴρηται. *modo a nobis dictum eſt decretum fuiſſe.* nam ſi ſententia eſſet, *decretum fuerat*, deberet aut ἐψήφιστο dictum fuiſſe, aut ἐδέδοκτο. & hoc quidem admiſſo deberet auctor paullo ante quoque

que

que non ψηφισθῆναι, ſed δεδόχθαι vel δοχθῆναι ſcripſiſſe. 54 παρόντος. *praeſente tandem facto Pompejo.* quum Pompejus advenîſſet. 60 videtur ἁγνῶς ἐς τὰ μάλιστα vel ſaltim ἁγνώτατα leg. eſſe. ἁγνώτατα ἐκ τῶν πατρίων. ἐς πᾶν τὸ ἄῤῥεν bene habet, & eſt Latiniſmus. *ſanctiſſime ad* [id eſt *erga*] *omne nomen maſculinum*, vel *ſanctiſſime, quod ad genus virile attinet.*

140. 76 ἀνατυθῆναι a verbo ἀναθύειν, *de novo ſacrum facere, inſtaurare* 87 διασώσωνται eſt aptum & elegans verbum. διασώζειν eſt aliquem per medios hoſtes, & inſidias comitari, tueri, & in locum tutum deducere. διασώζεσθαι ergo acceptos numos, eſt per confertos inſidiatorum globos traducere, & domum deferre. Cf. ad Conſtantini Porphyrog. Cerem. p. 232. B. 3. 94 ἀπαυστὶ bene habet. *ſpectabat populus abſque intermisſione ſpectacula* ἄπαυστα *non intermiſſa*, non abrupta. ἀπαστὶ *impranſi*, vocabulum graecum non eſt, ſaltim a nemine, quod ſciam, in uſum vocatum. 7 κατέπληξεν. *ita eos perterruit.* hoc flagitat ſententia. vulgata ſignificat, *ita eos expavit.* quod ſententiae adverſatur *ult.* ὄντων abſque damno & cum gratia abeſſe poteſt, eoque ejecto evitaretur quoque injucundus ſonus, qui naſcitur e concurſu horum duorum vocabulorum ὄντων & προσπεσόντων.

141. 42 ἐπ᾽ αὐτὸν cl. Reinari valde placet. poſſet quoque vulgata commode exponi. ἐπ᾽ αὐτῷ *poſt illum caſum*, idem eſt, atque μετὰ ταῦτα. ita p. 143, 13. ἐπὶ τῇ δίκῃ *poſt judicium*, ubi melius in notis, quam in interpretatione red-

ditum fuit. ſed languet tamen hoc, & caudam trahit. quare malim aut ἐπὶ ſolum deleri, aut ἐπ' αὐτῷ pariter expungi, ut vitioſa ſcriptio e praemiſſo τε & ſubjecto παντί τῳ nata. 49 mallem verba ſic ordinari. μάτην ἐλπίσας δι' αὐτῶν πάνθ' ὅσα. 53 τότε γε *tunc quidem.* nam poſtea obtinuit. 54 μηδὲ. per δ.

142. 65 alias ſignificat ἐπεξελθεῖν animo hoſtili, iracundo & ultore aliquem perſequi. hic raro, & haud ſcio an probato modo poſuit auctor pro διεξιέναι, res a ſe geſtas, unam poſt alteram, velut gradatim quaſque perambulando, ſenatui ſeorſim unamquamque percenſere ſpectandam atque probandam & confirmandam proponere. v. p. 152, 32. 404, 94. 68 εἶναι] l. ἐςὶ. multo creberrima occurrit in libris graecis haec librariorum ab hoc ad illud aberratio, cujus originem indicavi ad Conſtantini Cephalae Anthologiam. 80 ἐπὶ πᾶν] *inſectatus* [*hoc* vel *eum*] *fuit Metellus, quanta poterat, ſumma acerbitate, iracundia, audacia, pertinacia.* proprie perſecutus fuit ad omne uſque formidandum, audax, atrox. 83 ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος.

143. 98 ἐκεκλήρωτο. nam ἐπικληρῶσθαι eſt altera vice, poſt aliam priorem ſortitionem, vel poſt alium ſortiri. 7 οὕτως] l. ὄντως. nihil revera ſe valere. eſt idem quod ἔργῳ paullo poſt vſ. 8. 14 optionem inter Leunclawianam conjecturam, in quam ipſe quoque incidi, & illam meam olim propoſitam cuique liberam permitto. 23 εἰσφορᾷ] *per arrogationem.* pen. καὶ τὸ ἔλαιον.

144.

144. 42 καθήρας. *quum potuiſſet, Luſitania a latronibus purgata, a quibus ſemper obſidebatur, quietem agere, tamen noluit.* 46 τότε] f. μέγα. αὖ ἂν τι τότε μέγα κατεργάσηται. 70 τὰ τετράποδα παρῆκε.

145. 77 alius ſermonem ad hunc modum paullo concinniorem fuiſſet editurus, parumque abeſt quin credam Dionem verba ſic ordinaſſe. ἐπεραιώθησαν, αὐτὸς μὲν (ȣ̓ γὰρ πλοίων ηὐπόρει) κατὰ χ. 82 aut ὡς delendum, ὡς enim & ἅτε idem valent, aut loco ἅτε leg. εὐθέως, aut ἀδεῶς, aut ἀμελῶς vel ἀπερισκέπτως, vel ſimile adverbium. 5 f. διαφυὰς, aut optari poteſt olim edita noſtra conjectura. 6 καὶ] mallem ὃς.

146. 20 nulla erat cauſſa de praeſtantia particulae καίπερ dubitandi. 40 poſſet oratio integra videri, & e ſuperioribus ἐδόκȣν αὐτῷ πάντες ἄνθρωποι tacite repeti oportere. ſed admodum dura & diſtorta eſſet evaſura oratio. quare fui aliquando in ea opinione, Dionem dediſſe καὶ προχειρότερον ᾤετο αὐτȣ̀ς ἐμποδίζειν — *facilius velle impedire exiſtimabat homines omnes.* verum ſtylus Dionis durus & aſper eſt, lectoremque fatigat. nolim itaque huic conjecturae multum tribuere. 47 τότε τε αὐτȣ̀ς. 49 ἀεὶ aut cum ἂν, aut cum αὐτὸς mutandum.

147. 60 forte ſic reliquit Dio: ȣ̓́τ' αὐτὸς ἐφ' αὑτῷ ἤλπισε, τοσȣ̃τον ἰσχύων, καὶ τὸν Κράσσον — ὁρῶν, ὅσον καὶ ἔδεισε. *Pompejus quamvis tam potens, & Craſſum — videns, in ſe tantam non habebat fiduciam, quantum metuebat,*

ne — 64 ἔτι ἤλπιζε. 71 σφῶν αὐτῦ ὑπέρσχη. 80 τὰ κεχαρισμένα. 82 praemiſſo καταθυμίως aptius reſponderet δυσχερεςέρων. 90 παρατάττεσθαι] f. παραγίνεσθαι, aut διαπράττεσθαι. 95.

148. 9 ἔτι expungendum, aut ὅτι ſcrib. & tunc erit ὅτι ἐπὶ μακρότατον tantundem, atque ἐφ' ὅτι μακρότατον, *in quam longisſimum, quam diutisſime.*

Lib. XXXVIII.

150. 38 non poſſum emendationi Reimar. ad h. l. non ſubſcribere. *antep.* αἰτίαν λαβεῖν] non ſatis hoc Graecum, eo quidem ſenſu & modo, quo Dio hic adhibuit. reus enim, aut ſuſpectus criminis, dicitur αἰτίαν λαμβάνειν. accuſator autem, aut reprehenſor alicujus, dicitur αἰτίας ἐπιλαμβάνεσθαι.

151. 61 καὶ poſtremum delend 64 ἀλλ' ὅτοιγε καὶ σ. vidit quoque Oddey. 94 πη] l. τι. 96 nihil omnino habet improbi dictio εἰ τὰ τῦ νόμυ μέμφοιτο. ſaepe ſic Graeci: τὰ τῦ νόμυ idem atque ὁ νόμος. videtur tamen Dio hic loci potius dediſſe εἴ τῳ [vel τινὶ] τῦ νόμυ. *num quid, num quam partem legis improbaret.* Conf. p. 152, 32.

152. 45 neceſſarium omnino eſt Leunclauii ſupplementum, aut leg. ἐπειδὴ ὅτοι, ἄλλως.

153. 61 65. 88 τι delend. ut natum e proximo π. 89 τότε. *idem enim tunc inſtitutum vel peragi coeptum. ult.* ἄλλοι τε. hanc emendationem, ſi quae alia, certam, jam video a cl. R. in Addendis occupatam.

154. 93 f. *ὡς μέντοι ἡ ἡμέρα ἧκεν, ἐν ᾗ ἔμελλον τὰ τεταγμένα.* 94 *μηδὲν δ᾽ ἐκ* — aut, hic ſervata vulgata, leg. vſ. 95. *ὠφελήσαντες*, 8 merito dubitavit Xylander de probitate dictionis *ἐκδικίας*, ſignificantis *exactionem debitorum*, quae ſignificatio huic loco non convenit. leg. igitur *ἐκδείας*. *remiſſionis debitorum partis*. contendunt quidem grammatici de vocabuli ſignificatione. verum Dio ſecutus eſt eos, qui *ἀτέλειαν* aut *ἄνεσιν μέρους τινὸς ἔτι λοιποῦ τῶν ὠφελημένων* reddunt, remiſſionem ejus partis, quae de tota ſumma debita nondum perſoluta eſt, ſed adhuc perſolvenda reſtat. vocabulum eſt Thucydideum, & Dionem Thucydidae ſtudioſum fuiſſe, e non paucis locis conſtat, ubi Thucydidae imitatio ſatis luculenter ſe prodit. v. Duker ad Thuc. p. 64, 93. & Valeſ. ad Harpocrat. p. 54. 16 aut *μετὰ ταῦτα*, aut *ὕστερον* delendum eſſe videbatur aliquando. idem enim ambo ſignificant, & conſiſtere proinde illa non poſſe exiſtimabam. Sed reperi deinceps hanc dictionem etiam apud Lyſiam, & deprehendi *μετὰ ταῦτα ὕστερον* idem eſſe atque *τούτων ὕστερον*. 29. 30 *ἀλλά τιά γε γένη*.

155. 34 *αὐτὸς*. 36 *δύο*] aut *ὡς δύο* leg. aut *δὶς*. 53 *φοβηθεὶς δ᾽ οὖν καὶ ὡς*, [id eſt *οὕτως*,] *μὴ* — *eo non obſtante veritus, ne.* 56 *συγγενείας ἀνάγκη neceſſitudine ſanguinis eos ſibi obligavit.*

156. 72 *συκοφαντίαν, ὑπὸ τῶν ἀντιστασιωτῶν σφῶν*. redit autem *σφῶν* ad Ciceronem, Lucullum & Bibulum. *illum delatorem mercede conductum fuiſſe, atque ſubornatum ab iis, qui* Ciceroni,

roni, Lucullo & Bibulo *adverſarentur, eo, ut calumniis eos appeteret.* 98 mallem ὧν δ' ἐκ ᾐτίαςο. *quarum rerum accuſatus non fuerat.* 99 ἔτως ἀπήλλαξεν] *hunc exitum habuit ejus cauſſa.* ita abſolutus ab hac cauſſa fuit, ſiniſtra ſcilicet cum fortuna. 1 συνάρξαντος. 3 αὐτῷ mihi quoque ſuccurrerat, neque dubium eſt id vulgato praeferri oportere. 10 ὑπαγαγόντας, ἀπορρίπτειν, ἵν' ἴσοι.

157. 23 ὄντως] mallem πως *fere, quodammodo.* 28 conjiciebam olim τὰς καιρὰς, certusque mihi meae conjecturae videbar. verum deprehendi poſtmodum, in more Dioni poſitum eſſe, ut περὶ vel ὑπὲρ poſt διασκοπεῖν omittat. v. praeter exemplum e p. 517. quod in Indice & Addendis affertur, etiam p. 881, 59. 40. ἢ ἵνα τὰ μέλλοντα κωλυθείη. *non tam praeterita curabat, quam id, ne deinceps talia contingerent.* 45 τὸ μὲν γεγονὸς ἐκ ἂν ποτ' ἀγένητον ποιήσαιεν. εἰ δὲ τᾶ μέλλοντος [vel τᾶ ἔπειτα] μὴ προσκοπείη τῇ τῆς κολάσεως ὑπερβολῇ, πάντως — *facta quidem non poſſe infecta facere, at, niſi futuris immiti vindicta proſpexerit, effugere non poſſe, quin ingentem calamitatem accipiat.* *ult.* aut μετὰ τὴν τᾶ ὅρκα πίςωσιν, aut μετὰ τὰς τᾶ ὅρκα πιςώσεις.

158. 77 f. τρόπον, ὅν τινα ἂν, προαιρεῖσθαι. *modo quocunque tandem,* ſcil. ulciſci ſe queant, *cupere.* 78 ἐπεποιήκει. 82 comma poſt εἶναι promovendum. 85 τοῖς λόγοις ὁμοίως καὶ τῷ βίῳ.

159.

159. 93 *αὖθις* de Clodio intelligendum eſſe, ut voluit Contarenus, docet ſequens ἤδη vſ. 95. 98 f. χρόνον ἤδη [vel δή] τινα. 12 καὶ quamvis interpres omiſerit, non tamen abundat, neque deleri debet, ſed hoc ait. duae ſunt notae velut augurio propriae, quibus agnoſcitur & ab aliis vaticinationum generibus diſtinguitur. primum, quod auſpicium de die non niſi ſemel fit; alterum, quod ſemper fit antequam populus in ſuffragia mittitur. 15 .τι] l. τοι. *igitur, ergo. ibid.* δὲ ſervari oportere, & Leunclauii conjecturam admitti non poſſe, patet e praemiſſo μὲν vſ. 12. 16 aut ἐπίσχει *cohibet*, quod malim, aut νενόμισται ἐπισχεῖν. 19 τὰ γινόμενα, aut δρώμενα.

160. 23 μαντευσόμενοι recte habet ob praecedens προεπήγγελλον. *praedicebant ſe de coelo ſervaturos eſſe.* ſed deinceps quaedam deſunt poſt σχεῖν, quod indicat δὲ vſ. 24. niſi malis ejus loco οὖν legere. 30 συνέῤῥαψε. de calumniis, dolis, inſidiis, quae in alterius caput, ut Latini quoque dicere non faſtidiunt, conſuuntur, proprium verbum eſt συῤῥάπτειν, ut e Demoſthene & Ariſtophane conſtat. 47. 56 εἰσήγητο in pluſquamperfecto, quod etiam Latina praeſtant. 59.

161. 84 εὐθὺς hic loci idem eſt atque ἐξ εὐθείας, *adverſa fronte.* 87 δώσειν] niſi Leunclauii ἐνδώσειν placeat, quod profecto ſpecie non caret, poſſit aut de καταδείσειν, aut de ἁλώσειν cogitari. illud ſignificat *eſſe Clodium metu deſtiturum*, hoc, *Ciceronem effecturum, ut Clodius damnetur.* 89.

162.

162. 10 f. *παρεσκευάζετο κατὰ χώραν μένειν, ὡς καὶ πολὺ τῶν ἐχθρῶν ὑπεροίσων.* ita Thucyd. 1. 81. *τοῖς ὅπλοις αὐτῶν ὑπερφέρομεν.* 23 perinde eſt, cum Leunclauio facias, an priſtinam noſtram conjecturam optes.

163. 37 *ἠῤῥώσει.* de *πυθομένε* v. Addenda Reim. 42 *ἱππέων ἐπὶ τῆς βουλῆς. equites coram ſenatu accuſavit.* niſi malis priori noſtrae conjecturae ſubſcribere. 46 aut *συνήγαγε.* leg. aut *συναγαγὼν ἐπεψήφιζε, in ſuffragia miſit*, aut *καὶ* del. eſt. 47 *γὰρ* non abundat, ſed delendum eſt, ut iteratum ex initio proximi vocabuli. 66 f. *ὡς καὶ ἐκ πονηρȣ τȣ συνειδότος.* v. p. 162, 6. quod olim ad hunc verſum monui, repetitum nunc quoque velim.

164. 90 poſt *Ἀθηναῖς* videtur *πάλαι* deeſſe.

165. 12 *μὴ μέντοι γε.* 15 f. *ὠφελήσαιμί σε διαλεξάμενος, σκοπῶμεν περὶ τῶν προσφόρων* — vel *διαλεξάμενος, ἀκȣ́ειν πειρῶ* [vel *τόλμα*] *τι τῶν προσφόρων. aude aliquid utilium audire.* aut poteſt locus ita conſtitui. *ἐπεὶ δ᾽ ȣ̓̃ν ἐν τȣ́τῳ καθέστηκας τȣ̃ δεινȣ̃, πάρειμι δὴ ἕτοιμός σοι προσεπικȣρεῖν*, aut *τὸ κακὸν συνδιαφέρειν.* mediae harum rationum favet vſ. 30. & 36. 26 *προσεδεήθη.* nam de dudum mortuis ſermo eſt. 47 *ἤ τε τȣ̃ σ. σ. εὖ ἔχῃ.*

166. 54 mallem *πλεῖον* ut uſitatius. 69 f. *ὥστε καὶ τότε μηδὲν μᾶλλον κύριος εἶναι, ὧν μὴ ἔχρηζες, ἢ καὶ νῦν ἐστερῆσθαι, ὧν μὴ δέῃ, νόμιζε. quapropter exiſtima tu non magis tum temporis*, [quum multae tibi praeſto eſſent oportunitates] *dominum earum rerum fuiſſe, quarum opus & uſus tibi*

tibi nullus erat, quam nunc exiſtimare te decet, tibi erepta eſſe, quibus non eges. 97 aut ἄπεϛι *deſit*, ut potius cum Vaticano ἀπέϛη *abſceſſerit*. opponuntur ſibi ea quae abſceſſerint & acceſſerint.

167. 41 f. ἐκεῖνα, αἱ φυγαὶ, καὶ αἱ ἀτιμίαι. v. vſ. 28. & p. 168, 48. 43 nimis crebro uſurpat Noſter τε & καὶ, ubi interdum elegantius & efficacius potuiſſet μὲν & δὲ adhibere, ut hic loci. alius quidem dicturus fuiſſet νόμῳ μὲν καὶ δοκήσει — ȣδὲν δὲ ȣ̓́τε τῷ σώματι.

168. 51 ȣδ᾽ ἡ ἐν τῇ πατρίδι δ. 55 νομίζȣσιν, ȣδὲ τὴν ἐπιτιμίαν. vel νομίζȣσιν, ȣ μᾶλλον, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. vocabulum ἀτιμία hic loci, non *ignominiam*, ſed *defectum honoris, claritatis, auctoritatis, muneris publici*, ſignificat. poteſt aliquis, vir honeſtus alias & probus, ἄτιμος eſſe, hoc eſt privatam vitam agere, partem reipublicae adminiſtrandae nullam attingere. 61 προσάπτηται φύσει τȣ̃ ἀνθρώπȣ, [*quae ex natura hominem non tangunt*] προσηκόντως ȣ̓δ᾽ ἀνήκειν. *ea merito quoque exiſtimantur ad eum nil quidquam facere.* 64 poſt ſecundum τὸν δεῖνα deeſt aliquid, e. c. χωλεύειν vel πένεσθαι, vel ſimile quid. *ſi plebiſcitum fieret, quo ſanciretur, turpe eſſe, aliquem aegrotare, claudicare, aut pauperem eſſe, foret id quidem ridiculum.* 77 ȣ̓δὲ] l. ȣ̓δὲν. 81 ἧττον. 85 κακῶς τι πράττειν. 87. 90 ἡττώμεθα] f. πρὸς μηδὲν αὐτῶν ἐναντιώμεθα. vel πρὸς μηδενὸς αὐτῶν πληττώμεθα. *percellamur*, vel νυττώμεθα, vel λυπώμεθα vel ſimile quid. multa enim confingi poſſunt, neque a literarum veſti-

veſtigiis, ad quae πληττώμεθα proxime accedit, neque a ſenſu multum abhorrentia. *ibid.* συναντήσηται.

169. 97 αὐτῶν] ſubaudi κύριον. 100 f. ἡμᾶς προσίεσθαι *admittere* vel προσποιεῖσθαι, *noſtrum facere*, pro noſtro habere, amicum nobis conciliare. τὰ ὄντα γὰρ ἀεὶ τοιαῦτα ἐςὶν [ſubaudi οἷα ἐςὶν] vel, ſi hoc nolis, τὰ ὄντα γὰρ ἀεὶ τὰ αὐτά ἐςιν. *res enim ſemper ſunt illae, quae ſunt.* poteſt quoque legi πάντα γὰρ ἀεὶ τὰ αὐτά ἐςι. 2. 3. 14 γενόμενος non ſatis placet. non tamen ſuccurrit melius. ſi bene habet hic loci vulgata, ſubaudiri debet, μέρει. *in parte civium optima conſtitutus.* vel ἐπιτηδεύματι. *agitans optima quaeque inſtituta.* 25 f. οἴκοι μένειν, ἢ μηδὲν ἀδικήσας, πολλὰ δὲ κατορθώσας.

170. 46 εὖ νοήσας] l. uno verbo ἐννοήσας. 51 mihi quoque Hannibal ſuccurrebat hunc locum legenti. 60 ἔτ' ἐκφευξόμεθα. ob ſequens καί. 69 τοῖς ἄλλοις [vel ἑτέροις] ἑκάτερα.

171. 74 bene habet, & elegans eſt atque grave vocabulum κωφαὶ *inanes*, in quibus veri, proprii & perpetui boni parum aut nihil ineſt. deſumtum de ariſtis κωφαῖς, bonae frugis vacuis. Statillius Flaccus in epigrammate 30. Muſae Stratonicae, cujus epigrammatis primum diſtichon Dorville Vanni Criticae p. 157. edidit, appoſite diſticho ultimo.

οὐκέτι σοὶ θύω τὸν ἀλέκτορα. μή με σοφίζου
κωφὴν δὴ ςαχύων ἀντιδιδοὺς καλάμην.

ibidem n. 62. Meleagri carmen aliquod ita incipit.

Πρα-

Πραξιτέλης, ὁ πάλαι ζωογλύφος, ἁβρὸν ἄγαλμα
ἄψυχον μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον.

76 αὔξειν non ſolum *augere*, ſed etiam *creſcere* ſignificare, mihi non latet. mallem tamen nihilominus, ut uſitatius, ἐπαρθῇ. *attollatur in altum, inflectur*. 84 non facile exſpectes ab homine graeco tantam hiſtoriae Romanae peritiam. 85. 93 aut delenda verba ὡς πυνθάνομαι, aut iis ſervatis, leg. ἐπιζητοῦσι & ποθοῦσι, futuris cum praeſentibus mutatis, aut denique leg. ὡς πείθομαι *ut mihi perſuadeo*. 95 μὴ σύγε καὶ ἀνιαθῇς.

172. 16 vid. Addenda Reim.

173. 49 προδεικνύντος. *cave malum, tanquam de coelo tibi ſervaſſem*, aut obnunciaſſem tibi reditum in patriam paranti. 58 ῥαδίως γίγνεσθαι nolim quidem improbare. mallem tamen ῥάων γ.

174. 77. 87 mallem equidem veterem lectionem συνήχθη ſervatam fuiſſe, & ſic legi ἕτερος ἐξ ἑτέρου συνήχθη *aliud bellum ex alio conſciſcebatur*, velut per vim & obtorto collo attrahebatur, arceſſebatur a ſtudioſe conquirente. nam συνενεχθῆναι & συμβαίνειν idem ſignificat. atqui ſententia loci diverſa poſcit, & poſt bellum unum fortuito oblatum alia ſtudio quaeſita.

175. 28 τὸ delend. 40 ἀϊστώσεως. *quod diſparere feciſſet Caeſar ſocios eorum caeſos*, aut, *quod caeſi eorum ſocii nuſquam comparerent*. verbum ἀϊστοῦν *de medio, e conſpectu & ſcientia tollere* eſt apud Herodot. p. 187, 45. & 209, 1. 49.

aut παραλλάττουσαν *praetervectam*, aut παραλυποῦσαν, *vexantem, incommodantem.*

176. 74 non multum quidem refert ἐπ' αὐτῶν, an ἀπ' αὐτῶν legatur. malim tamen hoc poſterius.

177. 2 f. ἐνεγέγραπτο. ὁ δὲ Καῖσαρ πρός τε τὴν ἐκ τοῦ προτέρου [vel ἐκ τοῦ πρὸς Ἐλουητίους] πολέμου δόξαν καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἰσχύν. 14 comma poſt ἐν τούτῳ promovendum. 21. 25 αἰσθέσθαι aut ἠσθῆσθαι. 29.

178. 38 conjeci aliquando ἀτηρά. ſed magis placet interpretatio hujus loci olim a me propoſita. ἄποροι ſunt *intractabiles, feri,* εὔποροι contra *tractabiles, manſueti, commodi.* v. Noſtri p. 573, 82. Xenoph. p. 592, 14. Lyſiae p. 133, 5. 134, 2. 148, 8. ὁ λόγος πρᾶγμα ἀπορώτερόν ἐστι τοῦ σιδήρου eſt apud Themiſtium p. 344. B. *ſermo difficilius domatur, quam ferrum.* apud Philoſtr. p. 318, *pen.* eſt ἄπορον *cui reſiſti nequit.* ἀπορώτατος Φόβος apud Plutarch. 165, 32. *timor, qui efficit, ut omnium minime te tricis tuis expedire queas.* v. quae infra ad p. 573, 82. adferentur. 41 ἀναιροῖτο *quod* Caeſar *ſuſciperet bellum.* patet e ſequente μεταβάληται. 59 ſimpliciſſima & optima emendandi ratio eſt Reimarana prima. cui ſi quis nolit acquieſcere, poterit ille μὴ καὶ ἐκ τούτου κρατυνθὲν vel βεβαιούμενον legere. 62 τοιούτου] ſubaudi ἐπιτηδεύματος. 82 & illud τε & illud τρόπον τινα, quod cum οἴκοι καταμένειν plane non conſentit, prodit hic aliquid deſiderari. nam τρόπον τινὰ uſurpat rem inſolitam dicturus, aut ſimilitudinem

non-

nonnihil duram & audacem projecturus, quam volumus illa formula adſperſa mitigare. atqui nihil inſolens, nihil aſperum, neque grande & poëticum ineſt dictioni *domi manere.* f. deeſt ἐβασιλεύσαμεν. *quare domi veluti reges non egimus?* id eſt, quare vitam lantam non egimus, poteſtateque & auctoritate ſumma gaviſi non fuimus?

179. 20 ſive εὐπραξίας, ſive ἀπραξίας legas, neutra lectio caret neque incommodis, neque eo, quo ſe commendet. εὐπραξίας diſplicet ob praecedens δυστυχίαν, & quod florens reipublicae ſtatus cum ἡσυχίᾳ *tranquillitate ignobili* conſiſtere nequit. ἀπραξίας autem videtur ob ſequens ἡσυχάζειν tautologum. ſed videtur tantum, neque dubito recte Oddeyum conjeciſſe μετ' ἀπραξίας ἡσυχάζειν. ſenſus itaque erit. *ita in pace agere, ut rerum, quae extra te agantur, prorſus ſis incurius.* ἀπραξία idem eſt atque ἀπραγμοσύνη, *neglectus rerum alienarum.* 34 ἐφ' ἑαυτῶν *per ſemet* (v. ind. in v. ἐπὶ) aut ὑφ' ἑαυτῶν.

180. 44 πολλὰ δ' Ἀντίοχος. 56 Ἀλβανίαν τὴν ἐκεῖ] hoc Dio e perſona ſua dicit, & eſt prolepſis. nam Caeſar tunc temporis, quum iſta pronunciaſſe fingitur, Albaniam britannicam nondum norat. Dio autem bene eam e Severi Auguſti expeditione britannica norat. Valeſius (ad Euſebium ni fallor) ejuſmodi prolepſium chronicarum exempla, & in his illud Lucae Actor. V. collegit, ubi Gamaliel decennio poſteriora praecipit, aut potius Lucas ſub Gamalielis perſona. v. Wetſten ad illum locum. magis tamen inclino

ad Xylandri conjecturam. 73 f. ἐπιθυμῦσιν αὐτῆς, καὶ φθονῦσιν αὐτῇ.

181. 2 ταῦτα] illa puta, de quibus ſermo eſt. eſt autem ſermo de otio, quiete, incuria rerum extranearum. 7 εἰ δὲ] apodoſis ſententiae hic coeptae habetur vſ. 17. τί τῦτο καὶ λέγει. ſic enim ibi leg. *ſi — quid ſibi volunt, qui dicunt non oportere —* 12 f. χρώμενοι καὶ ταῦτα [ſc. τὰ ἀλλότρια] προσκτῶνται, καὶ ἐκεῖνα [ſc. τὰ οἰκεῖα] φυλάττυσιν.

182. 57 τε del. 66 f. καλὸν, καὶ δὴ καὶ ἀναγκαῖον. 85 ἐν τῦτῳ] ſc. τῷ τρόπῳ. ſed mallem ἐπὶ τῦτῳ ſcil. τῷ τέλει, vel σκοπῷ, vel ὅρῳ. *eo fine, eo pacto, ea conditione.* 90 aut καὶ del. eſt, aut ἅτε καὶ leg.

183. 95 ἐπαυτοφώροις ἐχθροῖς. vocabulum ἐπαυτόφωρος Dioni peculiare eſt, dubitoque an uſpiam alias occurrat. Formavit ex illa nota formula ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνειν τινὰ πλημμελῦντα vel ἀδικῦντα. 98. 22 ἡμῖν idem eſt, atque πρὸς ἡμᾶς, & ὕποπτος idem atque ὑπόπτης, *ſuſpicax,* active. tandem in γίγνεται, tacite repetendum a communi ὕποπτος. *qui a nobis malum non accepit, ille neque eſt ſuſpicax, neque fit ſuſpicax a recta ſincera mente.* 28 ἔργυ ἐπιλαμβάνεσθαι non dicitur, ſed ἔργυ ἔχεσθαι, & καιρῦ ἐπιλαμβάνεσθαι. atqui ἔργυ abeſſe non poſſe, manifeſta demonſtrat oppoſitio inter *verba & facta.* forſitan itaque Dio ſic dederit. ἔργυ ἤδη ἔχηται, καὶ καιρῦ τινος ἐπιλάβηται.

184. 56 συμβέλιον quoad formam ſimile eſt voc. διαβέλιον. poſſet ergo *conſiliorum communicatio-*

cationem ſignificare. non dubito tamen Oddeyo ſubſcribera. conſtans enim mos eſt graecorum auctorum ut dicant σύμβόλαιον ἐδὲν ἐςί,μοι πρὸς τἒτον pro *mihi nullum cum eo negotium eſt.* 57 εἴπομεν ἄν τι. 58 f. ἐπείσαμεν leg. eſt loco ἀ. ποιήσαμεν, & ἐπείσθημεν, loco ἐπάθομεν. *prolaturi fuiſſemus in commune alter alteri ſua quiſque cogitata, eaque ſtuduiſſemus alter alteri perſuadere, & cognitis libratiſque utrinque argumentorum momentis aſſenſi fuiſſemus.* Poteſt, qui tricari velit, ἐπάθομεν tueri. poteſt enim omnino ſignificare *paſſi fuiſſemus nobis perſuaderi.* eo ſenſu Arrianus in diſſert. Epictet. & Stoici ſaepius πάχειν uſurpant. ſed hoc quidem foret coactius. 69 λύομεν in praeſenti. 74 κἀντευπάχειν uno verbo.

185. 8 κατὰ πᾶν ὁμοίως. id quidem aptius planiuſque vulgato. 16 τὰς αὐτὰς] ſubaudi κατὰ τὸν ἀριθμὸν. 29 f. ἡμῖν ἒχ ἧττον, ἢ καὶ ἐκείνοις. 37 ἐντρύχεσθέ μοι non puto ſignificare poſſe *moleſtiam mihi create.* videtur ergo ἐκτρύχεσθε ſcrib. eſſe *nolim vos hic mihi macerari & fatigari atque abſumi & viribus concidere nihil agendo.* nihil enim agit ille, qui aliorum labore parta otioſus ipſe abſumit. Salſa eſt, ſi quae alia, & acerba cavillatio. 39 aut καὶ del. eſt, aut leg. καὶ τὴν δόξαν, τὴν ὑφ' ἑ. 42 ἐς del. ut repetitum e proximo. 45 f. λογοποιεῖν, ὑπήκεσαν. *prae caeteris illi morem gerebant, qui Caeſari ſparſorum per coetus rumorum & ſollicitatae ſic ad defectionem multitudinis ſuſpecti erant.* aut faciendum cum Oddeyo. 45 τε] l. μὲν ob ſequens δὲ vſ. *pen.*

186. 77 αἱ γυναῖκες αἱ τῶν βαρβάρων.

187. 1 ἐφ' ἧ καὶ ἐς τὰ μ.

188. 30 recte emendarunt viri docti ἀπρόσμικτοι, & συγκλείσεως. *propterea quod denſe conſtipati & velut concluſi erant, non poterat ad eos accedi, neque manus cum illis conſeri, neque ordines eorum perrumpi. at ſimul ipſi ſeſe movere ob denſitatem & compreſſionem mutuam nequibant.* 51 non placet παραχρῆμα tantillo ſpatio iteratum. f. hic loci delendum, aut aliud ſubſtituendum, e. c. ἀπὸ ῥυτῆρος, vel ἀκαταχέτως, vel ſimile.

Lib. XXXIX.

190. 33 ἅμα φωτὶ τὴν — *prima ſtatim aurora.* nam praeceſſit de nocte, qua hoſtes abſceſſerant. Caeſar B. G. 2, 3. *prima luce, confirmata re ab exploratoribus, omnem equitatum, qui noviſſimum agmen moraretur, praemiſit.* 36 non memini διατρίβειν τινὰ dici pro *morari, ductitare aliquem,* ſed τὸν χρόνον, τὸν πλοῦν, ſimilia dicuntur. videtur itaque ante διέτριψε deeſſe ταλαιπωρῶν *fatigans,* vel ἀποκρουόμενος, vel ἀμύνων, vel ſimile participium accuſativum regens deeſſe. nam alias pendebit ὑποςάντας.

191. 43 f. ἀνακομισθέντες ἐπὶ τὴν πεδιάδα, καὶ ἐκεῖθεν. 48 pulchre viderunt VV. CC. Oddeyus & Reimarus, προεκεχωρήκει leg. & verba deinceps ſequentia parentheſi includenda eſſe. in quo ipſis, re maturius perpenſa, non poſſum non conſentire. ſupereſt id unum, quod moneam, loco τε ſcrib. eſſe aut τι, aut πλεῖον, & locum

ad

ad hunc modum conſtituendum. προεκεχωρήκει γὰρ ἐπί τι, aut ἐπὶ πλεῖον. ipſe olim imprudens perplexam feci orationem, & cujus alios accuſavi, ejus ipſe fui reus factus. quod fateri haud pudet. homines ſumus, quibus, ut oculus, ita animus ſaepe θολȣ̃ται & caligat. 72 f. dedit auctor προθύμῃ διανοίᾳ ἐς πότȣς καὶ ἡδυπάθειαν ὡς ἐπὶ νίκῃ τ. antepen. ad Leunclauii ductum ſic refingo ἐπειδὴ δὲ ȣ̓τοί τε κατεςράφατο.

192. 88 poſt ὡραίᾳ videtur εἴα vel ἐπέτρεπε excidiſſe. 89 Οὐαράγρȣς τε καὶ ἄλλȣ παρὰ — 94 παρειμένοι. idque voluiſſe cl. Reimarum puto. venit quoque in mentem οἱ μὲν ἀφεθέντες ȣ̓ παρέμειναν. Caeſar paullo aliter initio libri tertii. *legionem, neque eam pleniſſimam, detractis cohortibus duabus, & compluribus ſigillatim, qui commeatus petendi cauſſa miſſi erant, abſentibus, propter paucitatem deſpiciebant.* 1 f. ἠμύνατο μὲν αὐτȣ̀ς τότε, μετὰ τȣ̃το δὲ καὶ ἐδȣλώσατο.

193. 17 f. loco καὶ ſubſtituendum eſt πλεῖςον, aut utrumque jungendum, ut ſit τὸ δὲ καὶ πλεῖςον, & illud καὶ redundet. 18 τὴν delend. aliquem moechum pronunciare, & pro tali accuſare, non eſt τὴν μοιχείαν, ſed ſimpliciter μοιχείαν αὐτȣ̃ καταγινώσκειν. poſt κατεγνώκει deeſt aliquid. e. c. ἐσπȣ́δαζεν ὑπὲρ τȣ̃ Κικέρωνος vel ſimile quid. 33 ἐκεῖνος. Clodius puta. 37 mallem ȣ̓ μέντοι καὶ ἐσήγαγε. 47 μονομάχȣς τέ τινας.

194. 61 παρασχόντων] ſcil. καιρὸν, vel ἀφορμὴν vel ἐξȣσίαν. 64 aut καὶ aut τε delendum.

162. 10 f. *παρεσκευάζετο κατὰ χώραν μένειν, ὡς καὶ πολὺ τῶν ἐχθρῶν ὑπεροίσων.* ita Thucyd. 1. 81. *τοῖς ὅπλοις αὐτῶν ὑπερφέρομεν.* 23 perinde eſt, cum Leunclauio facias, an priſtinam noſtram conjecturam optes.

163. 37 *ἠῤῥώστει.* de *πυθομένου* v. Addenda Reim. 42 *ἱππέων ἐπὶ τῆς βουλῆς. equites coram ſenatu accuſavit.* niſi malis priori noſtrae conjecturae ſubſcribere. 46 aut *συνήγαγε.* leg. aut *συναγαγὼν ἐπεψήφιζε, in ſuffragia miſit*, aut *καὶ* del. eſt. 47 *γὰρ* non abundat, ſed delendum eſt, ut iteratum ex initio proximi vocabuli. 66 f. *ὡς καὶ ἐκ πονηροῦ τοῦ συνειδότος.* v. p. 162, 6. quod olim ad hunc verſum monui, repetitum nunc quoque velim.

164. 90 poſt *Ἀθηναῖς* videtur *πάλαι* deeſſe.

165. 12 *μὴ μέντοι γε.* 15 f. *ὠφελήσαιμί σε διαλεξάμενος, σκοπῶμεν περὶ τῶν προσφόρων* — vel *διαλεξάμενος, ἀκούειν πειρῶ* [vel *τόλμα*] *τι τῶν προσφόρων. aude aliquid utilium audire.* aut poteſt locus ita conſtitui. *ἐπεὶ δ' οὖν ἐν τούτῳ καθέστηκας τοῦ δεινοῦ, πάρειμι δὴ ἕτοιμός σοι προσεπικουρεῖν*, aut *τὸ κακὸν συνδιαφέρειν.* mediae harum rationum favet vſ. 30. & 36. 26 *προσεδεήθη.* nam de dudum mortuis ſermo eſt. 47 *ἤ τε τοῦ σ. σ. εὖ ἔχῃ.*

166. 54 mallem *πλεῖον* ut uſitatius. 69 f. *ὥστε καὶ τότε μηδὲν μᾶλλον κύριος εἶναι, ὧν μὴ ἐχρῆζες, ἢ καὶ νῦν ἐστερῆσθαι, ὧν μὴ δέῃ, νόμιζε. quapropter exiſtima tu non magis tum temporis,* [quum multae tibi praeſto eſſent oportunitates] *dominum earum rerum fuiſſe, quarum opus & uſus tibi*

tibi nullus erat, quam nunc exiſtimare te decet, tibi erepta eſſe, quibus non eges. 97 aut ἄπεστι *deſit*, ut potius cum Vaticano ἀπέστη *abſceſſerit*. opponuntur ſibi ea quae abſceſſerint & acceſſerint.

167. 41 f. ἐκεῖνα, αἱ φυγαὶ, καὶ αἱ ἀτιμίαι. v. vſ. 28. & p. 168, 48. 43 nimis crebro uſurpat Noſter τε & καὶ, ubi interdum elegantius & efficacius potuiſſet μὲν & δὲ adhibere, ut hic loci. alius quidem dicturus fuiſſet νόμῳ μὲν καὶ δοκήσει — οὐδὲν δὲ οὔτε τῷ σώματι.

168. 51 οὐδ' ἡ ἐν τῇ πατρίδι δ. 55 νομίζουσιν, οὐδὲ τὴν ἐπιτιμίαν. vel νομίζουσιν, οὐ μᾶλλον, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. vocabulum ἀτιμία hic loci, non *ignominiam*, ſed *defectum honoris, claritatis, auctoritatis, muneris publici,* ſignificat. poteſt aliquis, vir honeſtus alias & probus, ἄτιμος eſſe, hoc eſt privatam vitam agere, partem reipublicae adminiſtrandae nullam attingere. 61 προσάπτηται φύσει τοῦ ἀνθρώπου, [*quae ex natura hominem non tangunt*] προσηκόντως οὐδ' ἀνήκειν. *ea merito quoque exiſtimantur ad eum nil quidquam facere.* 64 poſt ſecundum τὸν δεῖνα deeſt aliquid, e. c. χωλεύειν vel πένεσθαι, vel ſimile quid. *ſi plebiſcitum fieret, quo ſanciretur, turpe eſſe, aliquem aegrotare, claudicare, aut pauperem eſſe, foret id quidem ridiculum.* 77 οὐδὲ] l. οὐδὲν. 81 ἧττον. 85 κακῶς τι πράττειν. 87. 90 ἡττώμεθα] f. πρὸς μηδὲν αὐτῶν ἐναντιώμεθα. vel πρὸς μηδενὸς αὐτῶν πληττώμεθα. *percellamur,* vel νυττώμεθα, vel λυπώμεθα vel ſimile quid. multa enim confingi poſſunt, neque a literarum veſti-

veſtigiis, ad quae πληττώμεθα proxime accedit, neque a ſenſu multum abhorrentia. *ibid.* συνανήρηται.

169. 97 αὐτῶν] ſubaudi κύριον. 100 f. ἡμᾶς προσίεσθαι *admittere* vel προσποιεῖσθαι, *noſtrum facere*, pro noſtro habere, amicum nobis conciliare. τὰ ὄντα γὰρ ἀεὶ τοιαῦτα ἐςὶν [ſubaudi οἷα ἐςὶν] vel, ſi hoc nolis, τὰ ὄντα γὰρ ἀεὶ τὰ αὐτά ἐςιν. *res enim ſemper ſunt illae, quae ſunt.* poteſt quoque legi πάντα γὰρ ἀεὶ τὰ αὐτά ἐςι. 2. 3. 14 γενόμενος non ſatis placet. non tamen ſuccurrit melius. ſi bene habet hic loci vulgata, ſubaudiri debet, μέρει. *in parte civium optima conſtitutus.* vel ἐπιτηδεύματι. *agitans optima quaeque inſtituta.* 25 f. οἴκοι μένειν, ἢ μηδὲν ἀδικήσας, πολλὰ δὲ κατορθώσας.

170. 46 εὖ νοήσας] l. uno verbo ἐννοήσας. 51 mihi quoque Hannibal ſuccurrebat hunc locum legenti. 60 ὅτ' ἐκφευξόμεθα. ob ſequens καὶ. 69 τοῖς ἄλλοις [vel ἑτέροις] ἑκάτερα.

171. 74 bene habet, & elegans eſt atque grave vocabulum κωφαὶ *inanes*, in quibus veri, proprii & perpetui boni parum aut nihil ineſt. deſumtum de ariſtis κωφαῖς, bonae frugis vacuis. Statillius Flaccus in epigrammate 30. Muſae Stratonicae, cujus epigrammatis primum diſtichon Dorville Vanni Criticae p. 157. edidit, appoſite diſticho ultimo.

ὀυκέτι σοὶ θύω τὸν ἀλέκτορα. μή με σοφίζε
κωφὴν δὴ ςαχύων ἀντιδιδοὺς καλάμην.

ibidem n. 62. Meleagri carmen aliquod ita incipit.

Πρα-

Πραξιτέλης, ὁ πάλαι ζωογλύφος, ἁβρὸν ἄγαλμα

ἄψυχον μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον.

76 αὔξειν non ſolum *augere*, ſed etiam *creſcere* ſignificare, mihi non latet. mallem tamen nihilominus, ut uſitatius, ἐπαρθῇ. *attollatur in altum, inflectur.* 84 non facile exſpectes ab homine graeco tantam hiſtoriae Romanae peritiam. 85. 93 aut delenda verba ὡς πυνθάνομαι, aut iis ſervatis, leg. ἐπιζητῦσι & ποθῦσι, futuris cum praeſentibus mutatis, aut denique leg. ὡς πείθομαι *ut mihi perſuadeo.* 95 μὴ σύγε καὶ ἀνιαθῇς.

172. 16 vid. Addenda Reim.

173. 49 προδεικνύντος. *cave malum, tanquam de coelo tibi ſervaſſem,* aut obnunciaſſem tibi reditum in patriam paranti. 58 ῥαδίως γίγνεσθαι nolim quidem improbare. mallem tamen ῥᾷων γ.

174. 77. 87 mallem equidem veterem lectionem συνήχθη ſervatam fuiſſe, & ſic legi ἕτερος ἐξ ἑτέρου συνήχθη *aliud bellum ex alio conſciſcebatur,* velut per vim & obtorto collo attrahebatur, arceſſebatur a ſtudioſe conquirente. nam συνενεχθῆναι & συμβαίνειν idem ſignificat. atqui ſententia loci diverſa poſcit, & poſt bellum unum fortuito oblatum alia ſtudio quaeſita.

175. 28 τὸ delend. 40 ἀϊστώσεως. *quod diſparere fecíſſet Caeſar ſocios eorum caeſos,* aut, *quod caeſi eorum ſocii nuſquam comparerent.* verbum ἀϊστοῦν *de medio, e conſpectu & ſcientia tollere* eſt apud Herodot. p. 187. 45. & 209. 1. 49.

D aut

aut παραλλάττουσαν *praetervectam*, aut παραλυποῦσαν, *vexantem, incommodantem.*

176. 74 non multum quidem refert ἐπ' αὐτῶν, an ἀπ' αὐτῶν legatur. malim tamen hoc poſterius.

177. 2 f. ἐνεγέγραπτο. ὁ δὲ Καῖσαρ πρός τε τὴν ἐκ τοῦ προτέρου [vel ἐκ τοῦ πρὸς Ἐλουητίους] πολέμου δόξαν καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἰσχύν. 14 comma poſt ἐν τούτῳ promovendum. 21. 25 αἰσθέσθαι aut ᾐσθῆσθαι. 29.

178. 38 conjeci aliquando ἀτηρά. ſed magis placet interpretatio hujus loci olim a me propoſita. ἄποροι ſunt *intractabiles, feri*, εὔποροι contra *tractabiles, manſueti, commodi.* v. Noſtri p. 573, 82. Xenoph. p. 592, 14. Lyſiae p. 133, 5. 134, 2. 148, 8. ὁ λόγος πρᾶγμα ἀπορώτερόν ἐστι τοῦ σιδήρου eſt apud Themiſtium p. 344. B. *ſermo difficilius domatur, quam ferrum.* apud Philoſtr. p. 318, *pen.* eſt ἄπορον *cui reſiſti nequit.* ἀπορώτατος φόβος apud Plutarch. 165, 32. *timor, qui efficit, ut omnium minime te tricis tuis expedire queas.* v. quae infra ad p. 573, 82. adferentur. 41 ἀναιροῖτο *quod* Caeſar *ſuſciperet bellum.* patet e ſequente μεταβάληται. 59 ſimpliciſſima & optima emendandi ratio eſt Reimarana prima. cui ſi quis nolit acquieſcere, poterit ille μὴ καὶ ἐκ τούτου κρατυνθὲν vel βεβαιούμενον legere. 62 τοιούτου] ſubaudi ἐπιτηδεύματος. 82 & illud τε & illud τρόπον τινα, quod cum οἴκοι καταμένειν plane non conſentit, prodit hic aliquid deſiderari. nam τρόπον τινὰ uſurpat rem inſolitam dicturus, aut ſimilitudinem

non-

nonnihil duram & audacem projecturus, quam volumus illa formula adſperſa mitigare. atqui nihil inſolens, nihil aſperum, neque grande & poëticum ineſt dictioni *domi manere*. f. deeſt ἐβασιλεύσαμεν. *quare domi veluti reges non egimus?* id eſt, quare vitam lantam non egimus, poteſtateque & auctoritate ſumma gaviſi non fuimus?

179. 20 ſive εὐπραξίας, ſive ἀπραξίας legas, neutra lectio caret neque incommodis, neque eo, quo ſe commendet. εὐπραξίας diſplicet ob praecedens δυστυχίαν, & quod florens reipublicae ſtatus cum ἡσυχίᾳ *tranquillitate ignobili* conſiſtere nequit. ἀπραξίας autem videtur ob ſequens ἡσυχάζειν tautologum. ſed videtur tantum, neque dubito recte Oddeyum conjeciſſe μετ' ἀπραξίας ἡσυχάζειν. ſenſus itaque erit. *ita in pace agere, ut rerum, quae extra te agantur, prorſus ſis incurius.* ἀπραξία idem eſt atque ἀπραγμοσύνη, *neglectus rerum alienarum.* 34 ἐφ' ἑαυτῶν *per ſemet* (v. ind. in v. ἐπὶ) aut ὑφ' ἑαυτῶν.

180. 44 πολλὰ δ' Ἀντίοχος. 56 Ἀλβανίαν τὴν ἐκεῖ] hoc Dio e perſona ſua dicit, & eſt prolepſis. nam Caeſar tunc temporis, quum iſta pronunciaſſe fingitur, Albaniam britannicam nondum norat. Dio autem bene eam e Severi Auguſti expeditione britannica norat. Valeſius (ad Euſebium ni fallor) ejuſmodi prolepſium chronicarum exempla, & in his illud Lucae Actor. V. collegit, ubi Gamaliel decennio poſteriora praecipit, aut potius Lucas ſub Gamalielis perſona. v. Wetſten ad illum locum. magis tamen inclino

ad Xylandri conjecturam. 73 f. ἐπιθυμῦσιν αὐτῆς, καὶ φθονῦσιν αὐτῇ.

181. 2 ταῦτα] illa puta, de quibus ſermo eſt. eſt autem ſermo de otio, quiete, incuria rerum extranearum. 7 εἰ δὲ] apodoſis ſententiae hic coeptae habetur vſ. 17. τί τῦτο καὶ λέγει. ſic enim ibi leg. *ſi — quid ſibi volunt, qui dicunt non oportere —* 12 f. χρώμενοι καὶ ταῦτα [ſc. τὰ ἀλλότρια] προσκτῶνται, καὶ ἐκεῖνα [ſc. τὰ οἰκεῖα] φυλάττυσιν.

182. 57 τε del. 66 f. καλὸν, καὶ δὴ καὶ ἀναγκαῖον. 85 ἐν τῦτῳ] ſc. τῷ τρόπῳ. ſed mallem ἐπὶ τῦτῳ ſcil. τῷ τέλει, vel σκοπῷ, vel ὅρῳ. *eo fine, eo pacto, ea conditione.* 90 aut καὶ del. eſt, aut ἅτε καὶ leg.

183. 95 ἐπαυτοφώροις ἐχθροῖς. vocabulum ἐπαυτόφωρος Dioni peculiare eſt, dubitoque an uſpiam alias occurrat. Formavit ex illa nota formula ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνειν τινὰ πλημμελῦντα vel ἀδικῦντα. 98. 22 ἡμῖν idem eſt, atque πρὸς ἡμᾶς, & ὕποπτος idem atque ὑπόπτης, *ſuſpicax*, active. tandem in γίγνεται, tacite repetendum a communi ὕποπτος. *qui a nobis malum non accepit, ille neque eſt ſuſpicax, neque fit ſuſpicax a recta ſincera mente.* 28 ἔργυ ἐπιλαμβάνεσθαι non dicitur, ſed ἔργυ ἔχεσθαι, & καιρῦ ἐπιλαμβάνεσθαι. atqui ἔργυ abeſſe non poſſe, manifeſta demonſtrat oppoſitio inter *verba & facta*. forſitan itaque Dio ſic dederit. ἔργυ ἤδη ἔχηται, καὶ καιρῦ τινος ἐπιλάβηται.

184. 56 συμβόλιον quoad formam ſimile eſt voc. διαβύλιον. poſſet ergo *conſiliorum communi-*

catio-

cationem ſignificare. non dubito tamen Oddeyo ſubſcribera. conſtans enim mos eſt graecorum auctorum ut dicant συμβόλαιον ἐδὲν ἐςί μοι πρὸς τἕτον pro *mihi nullum cum eo negotium eſt.* 57 εἴπομεν ἄν τι. 58 f. ἐπείσαμεν leg. eſt loco ἀποιήσαμεν, & ἐπείσθημεν, loco ἐπάθομεν. *prolaturi fuiſſemus in commune alter alteri ſua quiſque cogitata, eaque ſtuduiſſemus alter alteri perſuadere, & cognitis libratiſque utrinque argumentorum momentis aſſenſi fuiſſemus.* Poteſt, qui tricari velit, ἐπάθομεν tueri. poteſt enim omnino ſignificare *paſſi fuiſſemus nobis perſuaderi.* eo ſenſu Arrianus in diſſert. Epictet. & Stoici ſaepius πάσχειν uſurpant. ſed hoc quidem foret coactius. 69 λύομεν in praeſenti. 74 κάντευπάσχειν uno verbo.

185. 8 κατὰ πᾶν ὁμοίως. id quidem aptius planiuſque, vulgato. 16 τὰς αὐτὰς] ſubaudi κατὰ τὸν ἀριθμόν. 29 f. ἡμῖν ἐχ ἧττον, ἢ καὶ ἐκείνοις. 37 ἐντρύχεσθέ μοι non puto ſignificare poſſe *moleſtiam mihi create.* videtur ergo ἐκτρύχεσθε ſcrib. eſſe *nolim vos hic mihi macerari & fatigari atque abſumi & viribus concidere nihil agendo.* nihil enim agit ille, qui aliorum labore parta otioſus ipſe abſumit. Salſa eſt, ſi quae alia, & acerba cavillatio. 39 aut καὶ del. eſt, aut leg. καὶ τὴν δόξαν, τὴν ὑφ' ἑ. 42 ἑ; del. ut repetitum e proximo. 45 f. λογοποιεῖν, ὑπήκεσαν. *prae caeteris illi morem gerebant, qui Caeſari ſparſorum per coetus rumorum & ſollicitatae ſic ad defectionem multitudinis ſuſpecti erant.* aut faciendum cum Oddeyo. 45 τε] l. μὲν ob ſequens δὲ vſ. *pen.*

186. 77 αἱ γυναῖκες αἱ τῶν βαρβάρων.

187. 1 ἐφ' ᾗ καὶ ἐς τὰ μ.

188. 30 recte emendarunt viri docti ἀπρόσμικτοι, & συγκλείσεως. *propterea quod denſe conſtipati & velut concluſi erant, non poterat ad eos accedi, neque manus cum illis conſeri, neque ordines eorum perrumpi. at ſimul ipſi ſeſe movere ob denſitatem & compreſſionem mutuam nequibant.* 51 non placet παραχρῆμα tantillo ſpatio iteratum. f. hic loci delendum, aut aliud ſubſtituendum, e. c. ἀπὸ ῥυτῆρος, vel ἀκαταχέτως, vel ſimile.

Lib. XXXIX.

190. 33 ἅμα φωτὶ τὴν — *prima ſtatim aurora.* nam praeceſſit de nocte, qua hoſtes abſceſſerant. Caeſar B. G. 2, 3. *prima luce, confirmata re ab exploratoribus, omnem equitatum, qui noviſſimum agmen moraretur, praemiſit.* 36 non memini διατρίβειν τινὰ dici pro *morari, ductitare aliquem,* ſed τὸν χρόνον, τὸν πλοῦν, ſimilia dicuntur. videtur itaque ante διέτριψε deeſſe ταλαιπωρῶν *fatigans*, vel ἀποκρουόμενος, vel ἀμύνων, vel ſimile participium accuſativum regens deeſſe. nam alias pendebit ὑποστάντας.

191. 43 f. ἀνακομισθέντες ἐπὶ τὴν πεδιάδα, καὶ ἐκεῖθεν. 48 pulchre viderunt VV. CC. Oddeyus & Reimarus, προεκεχωρήκει leg. & verba deinceps ſequentia parentheſi includenda eſſe. in quo ipſis, re maturius perpenſa, non poſſum non conſentire. ſupereſt id unum, quod moneam, loco τε ſcrib. eſſe aut τι, aut πλεῖον, & locum

ad

ad hunc modum conſtituendum. προσκεχωρήκει γὰρ ἐπί τι, aut ἐπὶ πλεῖον. ipſe olim imprudens perplexam feci orationem, & cujus alios accuſavi, ejus ipſe fui reus factus. quod fateri haud pudet. homines ſumus, quibus, ut oculus, ita animus ſaepe θολϐται & caligat. 72 f. dedit auctor προθύμη διανοίᾳ ἐς πότϐς καὶ ἡδυπάθειαν ὡς ἐπὶ νίκῃ τ. antepen. ad Leunclauii ductum ſic refingo ἐπειδὴ δὲ ἔτοί τε κατεςράφατο.

192. 88 poſt ὡραίᾳ videtur εἴα vel ἐπέτρεπε excidiſſe. 89 Οὐαράγρϐς τε καὶ ἄλλϐ παρὰ — 94 παρειμένοι. idque voluiſſe cl. Reimarum puto. venit quoque in mentem οἱ μὲν ἀφεθέντες ϐ παρέμειναν. Caeſar paullo aliter initio libri tertii. *legionem, neque eam pleniſſimam, detractis cohortibus duabus, & compluribus ſigillatim, qui commeatus petendi cauſſa miſſi erant, abſentibus, propter paucitatem deſpiciebant.* 1 f. ἠμύνατο μὲν αὐτϐς τότε, μετὰ τϐτο δὲ καὶ ἐδϐλώσατο.

193. 17 f. loco καὶ ſubſtituendum eſt πλεῖςον, aut utrumque jungendum, ut ſit τὸ δὲ καὶ πλεῖςον, & illud καὶ redundet. 18 τὴν delend. aliquem moechum pronunciare, & pro tali accuſare, non eſt τὴν μοιχείαν, ſed ſimpliciter μοιχείαν αὐτϐ καταγινώσκειν. poſt κατεγνώκει deeſt aliquid. e. c. ἐσπϐδαζεν ὑπὲρ τϐ Κικέρωνος vel ſimile quid. 33 ἐκεῖνος. Clodius puta. 37 mallem ϐ μέντοι καὶ ἐσήγαγε. 47 μονομάχϐς τέ τινας.

194. 61 παρασχόντων] ſcil. καιρὸν, vel ἀφορμὴν vel ἐξϐσίαν. 64 aut καὶ aut τε delendum.

74 ἐπὶ σίτῳ *frumenti ergo*, procurandi ſcilicet. *ult.* γνώμης] ſubaudi ὀρθῆς vel αὐθαιρέτου.

195. 94 dubitari non debet de probitate emendationis Leunclauwianae συνένησε *congeſſit.* 1 καίτοι τοῦ Κλωδίου. 2 pulchre vidit cl. Weſſeling & ſententiam, & emendandi rationem, & fontem hujus loci, quem brevitatis ſtudio, & imperfecta imitatione Dio obſcuravit. Neque ſane ſpondere auſim plenum eſſe hunc locum. planior quidem eſſet, ſi ſic legeretur, ut eum Dio reliquiſſe mihi quidem videtur καὶ ἐς ἐνθυμίαν αὐτοῖς, εἴ τι πταίσειν, ὡς διὰ τοῦτο συμβησομένου αὐτοῦ, προβάλλοντος. Cf. p. 849, *ult.* ubi ἐνθυμεῖσθαι eſt *in ſich gehen.* apud Dionyſ. Halic. p. 30, 21. eſt μὴ ἐνθύμιον τοῖς ἀνθρώποις εἴη pro *ne homines ſibi religioni ducerent.* 14 olim notatis de v. ὅσιον, addi haec poſſunt. τὸ ὅσιον, quatenus opponitur τῷ ἱερῷ, profanum omne eſſe, adeoque hic loci ὅσιον καὶ βέβηλον e parallelo eſſe poſita, ſic, ut poſterius prioris ſit interpretatio. τὰ ὅσια dicuntur *cuique ſua*, cara & neceſſaria, quae attrectare, violare, alteri nefas ſit, ut ſunt uxor, liberi, domus, numi, alia. v. Arrian. diſſert. epict. p. 138, 11. *ed. Vpton.* 19 f. μετὰ ταῦτα δὲ δή. 20 f. πολλὰ πολλοῖς τισι. hoc τισι idem eſt ac ſi dixiſſet εἰς πολλούς τινας.

196. 33 ὥστε ὑπὸ τοῦ Σπινθῆρος. 35 ταῦτα] ſubaudi ἐπράττετο, vel ἐγένετο. ſaepe verba γίνεσθαι, ποιεῖν, φάναι & ſimilia crebri uſus omittuntur. quoties, quaeſo, utitur Dio formula τά τε ἄλλα, καὶ — ubi aut ἐποίει, aut συνέβη ſubauditur. 36 ἀπηρκὼς ἦν, τεθνηκέναι δ' αὐτόν.

τόν. rectum hic vidit Leunclau, cui primi verbi reſtitutio debetur. 54 dubio caret emendatio Reimari καθ' ἑκάτερον. *utraque de cauſſa.*

197. 64 περιῆν *donec in vivis ſupereſſet.* Dio nempe. dolo enim peremtus paullo poſt fuit. v. vſ. 65. 68 ἤρετο] cogitavi de ὑπήρχετο, item προσήγετο, & εἴχετο & ὑπηρέτει. 73 ὑπὸ bene habet. ſubaudi πεισθέντες. 94 v. quae olim ad h. l. attuli. poſtea incidit κατέσχε. *pertinacior fuit.* κατέχειν, ſcilicet ἑαυτὸν ἐπί τινι eſt *mordicus alicui rei inhaerere.* 97 μεταγραφέν.

198. 13 Leunclauwii conjectura dubito num indoli graecae linguae conſentiat. malim potius μηδένας. ut μηδένα ἕνα idem eſt atque μηδέποτε ἕνα, ὅστις ἂν εἴη, ita μηδένας δύο, μηδένας τρεῖς idem eſt, atque *nunquam duo, nunquam tres, quicunque tandem illi fuerint.* 29 οὐχ ὅτι poſſet defendi, ſi exponendo ſic ſuppleatur oratio οὐκ ἐρῶ ὅτι ἐποίει τοῦτο προσδοκῶν. ſed mallem tamen aut ὡς pro ὅτι ſuffici, aut pro οὐχ ὅτι legi uno voc. οὐχί. 36.

199. 51 f. ἐπὶ πλεῖον χρόνον ἐμποιοίη. *quo diutius rem protraheret,* vel ἐπὶ πλεῖον τριβὴν τῇ δίκῃ ἐμποιοίη. v. p. 102, 84. & 160, 26. poteſt quoque κωλύματα vel ἐμπόδια ἐμποιοίη legi. 59 πρὸς ἀνατολῶν] hic mos eſt Dionis dicendi, pro πρὸς ἀνατολάς. v. p. 736, 26. 69 πολύς. id quidem conſtans auctorum mos flagitat. 72.

200. 75 αὐτός. *tanquam ſi ipſe corpore ſuo hanc injuriam accepiſſet.* 81 Γαΐῳ τῷ ἀδελφῷ. 94 πολὺ vel πολλά. 96 tantopere placet inven-

 túm

tum Oddeyi Reimaro quoque probatum ἀνίσωσεν, ut nunc non dubitem id priſtinae meae conjecturae ἀνέσωσεν praeferre. 10 ἐδέξαντο ſimplex. prima ſyllaba vulgatae adhaeſit e fine proximi vocabuli.

201. 21 de mea priſtina ad h. l. conjectura liberum cuique judicium permitto. cui conjecturae ut acuminis laudem non equidem detraxero, ſi eam mereri cuiquam videatur, multum tamen in laude probabilitatis ei adſtruenda non laborabo. 43 poſt οἱ deeſt aut δοξῆναι aut ψηφισθῆναι vel ſimile quid. 56 conjeci aliquando ὑπάντειαν *offenſionem*. habuit res tunc in ſenatu & civitate geſtas ὑπάντεις, *adverſas*, *contrarias*. ut προσάντης & κατάντης & ἀνάντης dicitur, ita quoque ὑπάντης dictum fuiſſe, nullus dubito, quum ὑπαντᾶν verbum ſit uſu tritum. Haec olim. nunc tamen malim locum ſic conſtituere: πολλὴν δὲ δὴ ἀνίαν ἀπὸ τούτων τῶν πραγμάτων ἔσχε. nam ſtatim ſequitur. ἐλύπει μὲν γάρ.

202. 61 f. ſic integrandus eſt locus. ὑφ' ἂν καὶ ὑπὲρ πάντας αὐτὸς τιμηθήσεσθαι προσεδόκησεν, ὑπὸ τούτων ὑβριζόμενος. 70 poſt αὐτῷ videtur οὕτω abeſſe. non parum certe ſententiam ſublevaret. ſolet tamen omitti, & ſtatim omiſſum eſt vſ. 74. ante ἐπαιρόμενος. 78 poſt αὐτόματος ſubaudi παροῦσα, & poſt ἐκνικήσῃ ſubaudi τόσαυτα ἔθνη διελθοῦσα, καὶ ὄρη ὑπερβᾶσα, καὶ τοσούτους ἀντιπράττοντας ἐξαγκωνισαμένη. v. ad p. 9, 61. dicta. 82 ὅσα καὶ αὐτὸς τ. K. συνέπραξε, βασκαίνειν. 83 καὶ ἐκείνῳ τε, ἄλλως τε, καὶ μεγάλως — illud primum

τε referendum eſt ad *καὶ* vſ. 85. deinde nota eſt formula *ἄλλως τε, καὶ praecipue.* 87 poſt *ἄλλως* comma ponendum, lectoris juvandi & ſenſus illuminandi gratia, quemadmodum in aliis ſimilibus locis per hanc editionem factum eſt. nam ſubauditur verbum aliquod, ut *ἐποίει*, vel *ἔπαθε*, vel *διενοεῖτο*, vel *ἀφίημι λέγειν*, vel ſimile quid. latine ſic reddi poteſt. *ne caetera commemorem.* 88 *προποιηθέντων. priſtinorum beneficiorum. ult. ἐπ' ἀντιπάλε. ſolummodo locum habere in potentia & gloria paribus & contrariis ſibi momentis nixa.*

203. 6 *ἐκεῖνα*] ſcil. gloriam & potentiam. 8 *καταφρονῆσαι* exacte non reſpondet praemiſſo *φθονῆσαι.* deberet enim proprie dictum fuiſſe *δεδιὸς*, vel *πρότερον δεδιὸς.* ſed perpetuam *ἰσοστοιχίαν* obſervare noluit auctor. foret tamen oratio planior ſi ſic eſſet enunciata. *τὸ δὲ κρατεν, τὸ πρὶν δεδιὸς, νῦν δὴ καταφρονεν ἐξυβρίζειν.* ſic leg. eſſe & *μισεῖν*, recte obſervarunt viri docti, pendent enim hi infinitivi ab *ἐνόμιζε.* 24 *σφίσι* * * * *καὶ τις*] deletis aſteriſcis, & *σφίσι* in *ἀφ' ἧς εἰ* mutato, ſanus & integer erit hic locus, ut conſtabit e latina mea hujus loci olim data interpretatione, ubi vid. 27 poſt *ἀποθέμενοι* figendum comma. nam *αὐτῆς* cum *μετεποιήσαντο* cohaeret. 28 f. *συνηγωνισμένοι.* 29 *ἐπειδὴ δὲ ἔξω τε τῶν χρ.* 30 mallem *διειρημένων.* nam *διειπεῖν* eſt proprium judicum & legum pronuntiantium, definientium, imperantium. 39 *ἐγίνετο γὰρ τετο λόγῳ μὲν ὑπὸ τῶν παρεσκ.* 41 *ἐκείνων.*

204. 49 locus hic mihi obſcurus eſt. 51 γὰρ delendum. ἐκείνους ad Craſſum & Pompejum pertinere videtur. 55 μὴ θεωρήσουσιν. nam in luctu ludos non ſpectabant. patet e p. 205, 7. ubi pullati patres neque mutaſſe veſtem pullam ordinaria, neque ludos ſpectatum veniſſe dicuntur. particula ἐς idem hic, ut ſaepe, valet atque ἐν. 58 διὰ τοῦτο aut τούτων. 77 perinde eſt ἄξας an αἴξας legatur; v. olim ſcripta & Addenda Reim. 80 ὑπὸ τῶν ἱππέων. 87 μόγις ποτὲ. *tandem aliquando.* ſenatu enim antea excluſus fuerat, ut conſtat e vſ. 50. 88 f. ἤδη excidit ante ψηφιεῖσθαι.

205. 95 f. φανερὸς ἐξέκειτο. *quum Pompejus per hoc dictum conſpicuus jaceret in medio.* hoc eſt, animi ſui ſententiam ad omnes prodidiſſet. vulgatam ſi ſerves, ita erit accipienda: *palam urgebat hanc rem.* ſcil. conſulatum, quem appetebat. 5 ἀλλὰ ὁ ἐνιαυτὸς. diverſa ſunt ἐνιαυτὸς διέβη & ὁ ἐνιαυτὸς δ. illud eſſet *unus integer annus in eo ſtatu tranſiit*, hoc: *reliquum praeſentis anni effluxit.* 28 παραλαβόντες δὲ οὕτω.

206. 52 καὶ ἐκεῖ ἔναγχος. 63 ὥστε] id eſt ἐφ᾽ ᾧ τε. ubi τε redundat. *ea conditione ut ipſi producerent imperium ad triennium.* 73 συνεργοὺς ἄλλους τε τινὰς, καὶ —

207. 83 ſententia flagitat τῶν προκειμένων [vel ζητουμένων, vel σπουδαζομένων, vel ſimile] εἰπεῖν. 17 f. ἐπεφήμιζον.

208. 37 γὰρ prodit defectum, aut deleri oportet. quid deſit, haec ferme ſententia deerit. τὰ δ᾽ ἄλλα σφίσι ἐπιτηδεύματα οὐχ ὁμοίως

πρου-

προχώρει. *ibid.* ἀναλώματα τὰ κατὰ τὴν δίαιταν. 39. 41 τοῦ delend. 49 ἐποίουν.

209. 78 aut delendum καὶ, aut cum γὰρ mutandum, aut cum Κναῖος. credibile enim eſt Cnei Pompeji libertum patroni nomen geſſiſſe, & Cn. Demetrii nomine fuiſſe appellatum. 81 aut audiendus Leunclauw, aut τε cum γε mutandum, aut leg. ἵνα μήτε δίκην δοίη [ſc. Demetrius libertus] μήτ' αὐτὸς [ipſe Pompejus] κακῶς ἀκούῃ, ὅτι ἐξελεύθερος αὐτοῦ τοσαῦτα ἠργυρολ.

210. 2 ἐξελθεῖν ἄλλως, καὶ διὰ τ. 11 facio cum Xylandro. 14 probo Leunclauii ad h. l. conjecturam, ſed etiam καὶ deleo.

211. 45 καὶ primum ſtare poteſt. mallem tamen διά. porro πλημμυρῶν non eſt nominativus ſingul. participii, ſed genitivus pluralis nom. ſubſtant. πλημμύρα. tum leg. ἀναῤῥοιῶν. poſt ῥαχίᾳ puto excidiſſe ἐναλλαγὰς. adeo ut totus locus ſic procedat — προσβολὴν, διὰ τὰς τῶν πλημμυρῶν καὶ ἀναῤῥοιῶν ἔν τε τῇ ἀμπώτιδι καὶ τῇ ῥαχίᾳ ἐναλλαγὰς, ἐποίει. 49 ἐκ τῆς ἔνδον θαλάσσης ἦλθεν] Ergone Decimus Brutus per fretum Gaditanum evectus, Luſitanum Gallaecum & Burdegalenſe littus legens ad Britanniam gallicam appulit, tanto circuitu? vix credibile. 53 ὑπὲρ τοῦ ταχ. *quo celerius navigarent.* ὑπὲρ idem valet atque χάριν. 54 dubito annon praeſtet ναυπηγίας. 62 aut delendum eſt τε, aut hoc ſalvo excidit poſt νεῶν aliquid, e. c. ἐγέλων, aut κατεφρόνουν. 63 ναυλοχούσαις. in dativo.

212. 66 καὶ primum delendum. 72 ἐπιβολὴν *inſtitutum.* 85 ʼπολλαῖς] ſubaudi ναυσὶν, quamvis πλοῖα praeceſſerit. 86. 87. f. ſic integrandus locus. ὅπȣ μὲν γὰρ κρείττων αὐτῶν ἐν τῇ συμπλοκῇ ἤλπιζεν ἔσεσθαι, ἐνταῦθα προσηρτᾶτο vel προσήῤῥακτο. 98 ὅ, τι καὶ ποιήσωσι. 2 v. olim ad h. l. ſcripta & Addenda Reim. 6 f. δι᾽ ἐκείνης ἤ τινι τῶν π. *aut per mare in navim aliquam hoſtium inſcenſuri. ult.* γὰρ] l. δὲ.

213. 14 poſt δὲ videtur ȣ̓τω deeſſe. 21. 24 f. τȣ́των γέ τινας. 36 ad ductum Leunclauii & Xylandri locum ſic refinxerim. ὥστ᾽ ἀγαπᾷν, ἐὰν τό γ᾽ ἔρυμα διασώσηταί. 45 ἢ nolim deleri, putem potius poſt ὄντος aliquid excidiſſe. e. c. ἀφύλακτον [vel ἀνάλωτον] ἦν. patet e ſequentibus.

214. 65. 66. 69 novi κατὰ poſſe ſubaudiri, nihilominus tamen malim μετριάζον ἔχȣσιν, aut μετριάζει: quo poſteriore admiſſo, erunt praemiſſi nominativi ἄπληστοι & reliqui, nominativi conſequentiae. 70 τȣ̃ hic poſitum eſt pro τȣ́τȣ, & reſpicit ad δεδιὸς. mallem tamen τȣ́τȣ propterea quod alterum Dioni parum frequentetur. ἀνέλπιστον eſt *ſpe vacuam, quae nil boni ſperat.*

215. 95 καὶ] mallem οἳ *qui.* 8 poſt ȣ̓δενὸς videtur deeſſe φίλȣ, aut ἐπιεικȣ̃ς, aut ὧν ἐδέοντο vel ſimile. nam alias ſaltim ȣ̓δετέρȣ debuiſſet auctor dicere. ſed obſervavi Dionem φίλον, μέτριον, ſimilia in ſimili caſu omittere ſolere. v. ad p. 114, 36. dicta, & p. 260, 20. ubi ὑπῆρξαν eſt pro φίλοι ὑπῆρξαν, & 261, 30. ſic p. 302, 75. ȣ̓ γε εὖ πράττων ȣ̓κ ἐτετυχήκει. ſubaudi φίλȣ vel ἐπιτηδείȣ. & 410, 76. καίτοι πάντα

τὰ

τὰ ἐπιχώρια ἔχοντι. ſcil. φίλα. 13 κἀκ τούτου ἐπισχόντες τὴν πορείαν cum Xylandro malim, cui poſtrema debentur. *ult.* καὶ περὶ ταῖς ἁμάξαις. dictio περί τινι ταράττεσθαι convenit illi ſuperiori p. 214, 65. περὶ ξύλοις σφάλλεσθαι. Cf. p. 228, 63. 239, 96. poſſet quoque legi περικλειομένους [aut περιεχομένους] ταῖς ἁμάξαις.

217. 65 aut τε delend. aut deeſt καὶ τὴν μεσημβρίαν, aut πρὸς τὸν βορρᾶν. utrumque vario reſpectu verum eſt. 89 προσβάλλοντας.

218. 2 καὶ primum delend.

219. 38 προς in verbo προσαναστάντες reſpectum habet ad Romanos. *adverſus Romanos conſurgentes.* 69 ὑπὲρ χρημάτων *opum adipiſcendarum cauſſa.* nam ὑπὸ χρημάτων ſignificaret *quia numis & muneribus eos corruperant.* quod ab hoc loco alienum eſt. 76 f. καὶ ἐπὶ ταύτης [*in hac cauſſa*] δι᾽ ἐκεῖνα. 77 κατεδικάσθη. *condemnatus fuit.* v. p. 224, 81.

220. 82 καὶ del. 86 mallem ἐνενόει. 14 f. πρὸς τὸν δῆμον, aut πρὸς τὸ ὑπήκοον. 18 jam alibi paucis quibuſdam in locis μεταπέμπειν pro μεταπέμπεσθαι obſervavi. quae loca ſintne omnia corrupta, haud facile dixerim. v. p. 231, 97. 232, 35. 507, 44. 602, 31.

221. 24 ἐπηγάγετο. 38 τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐνίκησε] utroque ſcil. exercitu. geminam itaque victoriam eodem die obtinuit. 46 f. πρὸς τὰς αὐτίκα φιλονεικίας. ob ſequens αὐταῖς vſ. 48. 48 f. τῶν ἀρίστων τε καὶ ἀναγκαιοτάτων eo ſenſu ſc. quo Latini quoque *neceſſarios* pro *caris* dicunt.

59.

59 αὐτὸς poteſt defendi. *ipſe ſolus* abſque Gabinii indicio. mallem tamen αὐτό.

222. 69 f. ὅτῳ παραβαθῇ *poenam. illi irrogandam, quiſquis ibi ſcripta tranſgreſſus fuerit.* ſic p. 296, 1 legitur συμβαθῇ, & p. 528, 43. 83 poteſt forſitan ὕπατος, ut e ſuperiore hiſtoria facile ſupplendum & ſubaudiendum, omiſſum ab auctore eſſe. foret tamen planius, ſi addidiſſet fortaſſis etiam id ei librarii ſubtraxerunt. 87 ἀντέπραξε, vel συνετάραξε, niſi malis olim a nobis propoſitam conjecturam τἀναντία αὐτῷ ἔπραξε praeferre. de ſolo Appio Claudio, non de ambobus novis Coſſ. hic ſermonem eſſe apparet e ſequentibus αὐτὸν & reliquis vſ. 88.

223. 8 πολλὰ πολλοῖς. *multis modis domus aqua maceratae & ruptae multis hominibus incommodabant & noxias confiſcebant.* 18 χρῆσθαι. 21 ἀλλὰ abeſſe nequit. f. quoque ἐπανελθόντα leg. eſt, ut ſit ἀλλ' οὐδ' ἐπανελθόντα. 23 καίτοι [vel καίπερ] καὶ αὐτὸς οὕτως αἰσχρῶς. 35 ὅμως ἀφείθη.

224. 58 hunc locum recte interpretatur Reim. in Add. pulchreque vidit ἐκεῖνο ad ſecundam cauſſam Gabinio de criminibus minoribus intentatam reſpicere.

225. 79 f. τῷ redundat.

LIB. XL.

226. 4 recte abeſt αὖ ab uno codice Vaticano.

227. 8 Dio novo more & f. ſolus auctorum Graecorum, κουφίζειν, quod alias *levem facere* ſigni-

ſignificat, pro *levis eſſe* uſurpat. ſic p. 817, 31. 21 τὸ ναύσταθμον. & ſic eſt p. 312, 76. nam, ſi bene memini, ὁ ναύσταθμος non dicitur. v. tamen Duker ad Thucyd. p. 171, 14. 42 τὰ πλάγια, *in latera,* vel *ex tranſverſo.* 43 f. ἀνίσωσαν. *aequum fecerunt martem,* ad aequum reduxerunt. nam alias leg. eſſet ἀνεσώσαντο.

228. 50 ἐπειδὴ δέ. 54 f. ἀπεώσαντο· τότε δὴ κατέδεισαν. 60 mihi non latet quid πῃ ſignificare h. l. queat, neque valde pugnabo, ſi quis tueatur. videtur tamen Dio dediſſe ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ. nam, quod alii omittere ſolent, γῆ, ille non ſemel apponit. v. Indic.

229. 94 τὰ ὑπεναντία ſuſpectum. ſententia flagitat τῶν ὑπουργημένων *gratiam in ſe collatorum olim beneficiorum repenſurus.* aut deeſt aliquid, e. c. τὰ ὑπεναντία ἐκφήνας, vel δηλῶν. *ſignificans ea, quae Romanis eſſent obfutura,* aut καὶ χάριν αὐτῷ τὰ τῶν ὑπεναντίων διαβούλια δηλῶν διδόναι. 20 paullo concinnius potuiſſet hoc Dio ſic exprimere ἣν συνεστρατευμένος πρότερον τοῖς Ῥωμαίοις ἐκέκτητο. 25 f. αὐτοὶ μὲν ἀπὸ περιουσίας τοῦ στρ. aut αὐτοὶ μὲν τῇ περιουσίᾳ τ. σ.

230. 37 δὲ abundat & videtur recidendum. 65. 69 αὑτὸν *ſemetipſum* medios in hoſtes ingerens. ὤσας αὑτὸν pro ὠσάμενος.

231. 89 non poſſum non ὑπαγαγέσθαι probare. ſed credo quoque αὐτὸ delend. eſſe. 94 non video quare poſt praegreſſos tot plurales ἐκεῖνοι improbari debeat. 97 ἐπειδήπερ τοὺς παρ᾽ ἑκάστοις πρώτους ὁ Καῖσαρ recte Reimar. in Ad. conjicit, in quod ipſe quoque incidi. 99 αὖθις αὖ

τῦ Ἰνδυτιομάρυ. 5 ὡς καὶ ὕτω μόνον [vel μόγις] ἀκριβῶς. 11 ὑπ' ἀδυναμίας vel ἀσθενείας.

232. 31 συϛρατευσαμένων. 35 πλὴν γε ὅτι οἱ μὲν τῦ Ζηνοδοτείυ. hic loci γε idem eſt atque γάρ. apodoſis eſt vſ. 38. in verbis ὐδὲν ἄλλο.

233. 64 ἄλλοι ἄλλα ἀπετέμοντο. *alii alia ſui juris faciebant ſibi delecta.* 72 τότε τε ἀντιπ. 77. 79.

234. 88 οἱ πεζοὶ δὲ, ὀλίγοι μὲν, καὶ ἀσθενέϛατοι. 6 τῦ ποτῦ. 12 ἀπαυτίκα id ſignificare nequit, quod olim poſſe mihi videbatur. unice verum eſt ἀπαυτὶ καὶ διαρκῶς *indeſinenter & continue.* 14 poſt καὶ deeſt verbum ἐνδέυσι vel ἀπορῦσι vel ſimile. valde deinceps placet ingenioſa conjectura cl. Reimari μήτε σίτυ, μήτε μισθῦ παρασκευὴν ποιύμενοι. quo ſignificatur Parthicis in copiis nullos eſſe mercenarios; quapropter illos quoque nullum fiſcum militarem in expeditiones ſecum efferre. ſimplicius tamen puto, ſi praeter μισθοφόρυ nihil mutetur. & hoc quidem malim cum μισθοφορᾶς mutari, ut ſenſus ſit, Parthos neque biſaccia pro pane ſervando, neque zonas, aut fundas, pro argento ibi condendo, ſecum in bellum efferre.

235. 21 ἔπεμψε δὲ καὶ πρὸς τὰ ἑαλωκότα. 34 χειμὼν ἐνέϛη, ἐν ᾧ — 38. 40 Φιλονεικίᾳ. Iota adhaeſit vulgatae e vetuſto more ſcribendi. 46 πω cohaeret cum ὐδὲ, & idem eſt ac ſi uno vocabulo ὐδέπω ſcripſiſſet. *nondum ſciebant ſe cum Parthis bello colliſos eſſe, quamvis reapſe jam eſſent.*

236

236. 60 ἐνίσχετο. 64 ἐπ' αὐτοῖς pro ἐφ' αὐτοῖς *in ſemet*. 67 vulgatae ſcabri nihil ineſt, neque illa minus digna Dione eſt, quam priſtina noſtra conjectura. 70 quum olim ſcriberem ea ad h. l. quae dudum edita proſtant, paſſus idem fui, quod Craſſi exercitus, teſte Noſtro. ὁμίχλη περιεχύθη. quid tum? quamvis logicas ſubtilitates cum alibi, tum in ſtudio linguarum, devitem, abripit tamen vel invitum & imprudentem interdum argutandi libido. obeſt quoque, quod adverſaria exemplis phraſium referta non adornaverim, quibus linguas tractantes aegre carent. βέβαιον φέρειν eſt quod *geſtatu tutum, certum firmum eſt & obhaeret*, neque cadit, aut nutat. 79 praetervideram Oddeyi emendationem, alias deleviſſem, pro more meo premendi eas conjecturas, quas cum aliis tempore prioribus communes habeo, quarum laudem inventoribus integram ſervo. poteſt quoque οἷα ſufficere. nam & cum τε & abſque eo dicitur pro δυνατά. 89. ἐθάρσυνεν ἂν αὐτοὺς. νῦν δὲ προσειπών τινα ὡς ἔφη.

237. 91 poſt ἐπανήξει videtur παντελῶς κατέπληξεν vel ſimile deeſſe. 19 f. ὡς οἷου τε [ſcil. ὄντος] ἐκεῖσε. *quaſi tuto illuc & copiis & commeatu pervenire poſſet*. 21 ego quidem μετ' αὐτῶν lectionem codicis Vaticani plane non damnarim. *cum illis*, incolis Seleuciae puta, quod locus ipſe & narrationis habitus ſubjicit.

238. 34 ἡ γὰρ τῇδε χώρα. 66 re mature penſitata non poſſum Leunclauio non accedere. 69 ἐξηρεῖτο. 74 τὸ μὲν] ſubaudi ἀτρεμίζειν.

E 2 *quies*

quies ipſis mortem ferebat, quia οὐκ ἠδύναντο ἀμύνεσθαι quieſcentes *tueri ſe non poterant* aut *hoſtem profligare*. τὸ δὲ] *alterum vero* ſcilicet τὸ κινεῖσθαι. 76 ὡς] mallem ἐν ὅσῳ aut τέως. infra quoque p. 260, 76. ὡς vitioſe pro ὅσῳ exaratum legitur.

239. 80 ἀπεστραμμένους *averſos*. quod etiam recte Reim. in Add. obſervavit. 99 f. πανταχόθεν. 7 f. ἐξέκαμον. οἱ μὲν οὖν (οὔπω γὰρ δὴ — *nondum enim nox ingruebat* —' 17 τὸν del. 23 γὰρ reſpicit ad ſuperius vſ. 20. ὅσοι γε ἠδυνήθησαν. *qui quidem potuerant ad Charras pervenire*. multi enim non potuerant. *penult.* τε delend. *ult.* τῇ ἑτέρᾳ] placet magis Xylandri, ut facilior & planior, interpretatio.

240. 29 τῶν οὐχ ἑαλωκότων *qui capti non fuerant, ſed cum Craſſo Carrhas abierant.* nam captos a Parthis credibile eſt aut trucidatos aut venditos & per orientem ſparſos fuiſſe. 30 προέντων aut προελλιπόντων. 40 delendum δὲ. 52 κἄτι [id eſt καὶ ἔτι] καὶ δι' ἀπονοίας ὑπ' ἀπογνώτεως ἐλθόντες. nota eſt trita illa dictio ἔρχεσθαί τινι διὰ — quam expoſuit cl. Abreſch ad Æſchylum. ſimilis huic locus eſt p. 192, 97. 58 ἐκπλήξεως τῆς τε ἰδίας] idem eſt ac ſi dixiſſet ὑπ' ἐκπλήξεως τῆς γεγενημένης ἀπὸ τῆς τε ἰδίας καὶ τῆς δημοσίας συμφορᾶς.

241. 91 τρέφειν. 2.

242. 22 f. καὶ οὐκ ἐθάρσησαν ἄν, εἰ καὶ ἐδυνήθησαν. facile ex ΑΝ naſcitur ΑΛΛ. *ult.* ἤρξατο.

244. 93 ἔδοξε δ' ἐν. 99 διαρπάζειν. 10 ἐκεῖνος δὲ τέτων μὲν ἐδενὸς. 19 γε] l. τε. 24 f. ἀνεκομίσθη *retro ſe recipiebat* ex Italia in Gallias. niſi plura deſint e. c. ὡς τάχυς εἶχε διὰ τῶν Ἄλπεων ἀνεκομίσθη. priorem ſimpliciorem emendandi rationem cl. Reimarum in Addendis jam occupaſſe, nunc demum video.

245. 59 f. πολέμε προνοέμενοι aut προϊδόμενοι. 63 διὰ τε ὕδατος. 64 καὶ συσκίῳ. 66 praefero μακρὰν adverbialiter. 80 ἰσχυροῖς.

246. 86. 91. 1 γε del. 15. 19 τοῖς ἀγγέλοις] id eſt τοῖς ἀγγελλομένοις. 25 placuit Reimaro emendatio noſtra priſtina. neque ejus me pudet aut poenitet. verumtamen debueram jam ſuperioribus in locis tribus quatuorve eam afferre. quod facere inſuper habui, quia mos Dionis mihi videtur eſſe ἐφέπετο efferre pro ἐφείπετο. v. infra p. 336, 45. 345, 65. 605, 74. 628, 76. 27.

247. 32 utcunque incruſtes, non tamen perſanes ſic. ἐφιέμενοι, μὴ κολάζοντες τιμωρίαν ποιήσωνται. *rebus novis inhiantes, metu, ne Romani ſeditionem in ſe auctores vindicent otium nacti.* cf. p. 244, 12. 65 f. ἄπληστοι ὄντες καὶ τοῖς σώμασι.

248. 84 verba ἐλπίδι τε πάντας σφᾶς καταδεχθήσεσθαι collocanda poſt ποιήσειν νομίσας, aut poſt πάντας vſ. 85. καταδεχθήσεσθαι eſt *rurſus receptum iri.* neque opus habet addito αὖθις ut olim credebam. 91. 97 τῷ ἄλλῳ. 1 ἀρθέντες] f. κριθέντες, aut διακριθέντες. 10. 13 τὼ χεῖρε πιέσας eſt *ſtringere & contorquere manus.*

nus, die Hände ringen, quod faciunt ſupplicantes & lamentantes.

249. 20. 31. 42 τὸ μὲν [ſcil. πῦρ] κατέσβησαν, τὴν δὲ [ſcil. ὕλην] — 57.

250. 80. 97.

251. 6 poteſt αὐτῶν excuſari, ſubaudiendo ὑπό. proſaicis tamen hoc non valde frequentatum. quare malim aut αὐτοῖς, aut ὑπ' αὐτῶν. 21 συναγαγόντες in aor. 32 κατὰ τῦτο eſt pro παρὰ, vel διὰ τῦτο *hanc ob cauſſam,* vel *hoc modo.* accidit tamen hoc mihi nonnihil languidum. quare putem in eo latere καὶ ἄτακτοι.

252. 51 ἐπὶ πολὺ] ſcil. χρόνυ. *longum tempus effluxit,* quo numina *illa pro numinibus neque habuerunt, neque coli voluerunt.* v. Addenda Reim. καὶ ὅ τε γε — *& cum tandem obtinuit ut publice colerentur.* 52. 64 ἐπειδὴ praecedens facit Leunclauii emendationem neceſſariam. 72 ἤθελον. 77.

253. 81 aut optanda priſtina noſtra conjectura, aut loco μήτε leg. μηδὲ. 89 recte Reimarus in Add. exponit τὴν ἐννάτην *nono die.* nam *hora nona,* ſeu, ſecundum nos, tertia pomeridiana curiam adhuc fumaſſe, quae horis matutinis, aut etiam circa meridiem, incenſa fuiſſet, non magis mirum erat, quam plebem furorem mane conceptum in tempus ejuſdem diei ſerum continuaſſe. at in nonum diem perſeveraſſe illam rabiem, id argumento erat, eam non ſubitariam, ſed meditatam & conſulto ſuſceptam fuiſſe. 14.

254. 17. 18 f. διὰ τῦτό τε προσήκειν τοῖς ἐξ αὐτῦ vel τῷ γένει αὐτῦ. *quapropter ad ejus libe-*

liberos pertinere videbatur. ſc. *curia*, vel *refectio ejus.* 22 αἱρεθῆναι δεῖ.

255. 64 συναγορευσόντων. 70. 73. 76 τοῖς δὲ δὴ διὰ τὰς ἀρχάς. *conſequendorum magiſtratuum gratia.* 77 τοιέτῳ vel τέτων. 81 ἢ delend.

256. 99 πλαγιαζόμενοι] imo vero πλαταγιζόμενοι, *illo inſtrumento percuſſi, quod graeci* πλατάγην *appellant.* medii aevi & graeci ἄλλακτα & Latini *allactam* dicebant. nos dicimus *eine Pritſche.* eſt crepitaculum, quo moriones planorum thaumaturgorum occurrenti plebeculae nates ludibrii ergo, ciendique riſus, feriunt. v. quae ad Plutarchi libellum quartum de placitis philoſophorum p. 91, 13. *editionis Corſini* dicam. 22 ἀπετόλμησεν, aut ἐτόλμησε ſimplex.

257. 64. 68 ὥσπερ εἰ ταῦτα ἐκ ἐψήφιςο. *tanquam ſi leges illas* ſuperius dictas *non tuliſſet.*

258. 80 in περιέςη ſubauditur τὸ πρᾶγμα, ut addatur, neceſſe non eſt. 4 f. δρασείειν. *cupere facere* vel *perpetrare.*

259. 25. 53 διαπράξῃ] χρόνον διαπράττειν eſt Latiniſmus *tempus perficere* vel *conficere.* ἐξανύτειν vel διάγειν dicunt graeci. ſed videtur Dio διάρξῃ dediſſe. v. p. 263, 18. 49 f. πάντα βίᾳ, vel πᾶν τῇ βίᾳ. 50 πειθοῖ τι πράττειν. 51 aut συναλλαγῆναι cum cl. Reimaro, aut συλλυθῆναι vel συμβῆναι, eodem ſenſu. *reconciliari.*

260. 76 ὡς] l. ὅσῳ *quo plus temporis*, quo diutius & frequentius cum hoſtibus Caeſaris verſaretur, *eo plura intellecturum eſſe.* omiſit auctor deinceps, non ſine exemplo, apodoſin τόσῳ, quia

 facile

facile ſubintelligitur. 97 ἐκείνῳ *ipſi* [Curioni] *conveniebat.* 99 ὅμως δ' ὧν δεῖν τε. 100 hoc verſu deeſt infinitivus συμφᾶναι, aut συγχωρεῖν, vel ſimilis. ὅσον ἀπὸ βοῆς ſignificat proprie, *quantum quidem in voce ſua clamoreque ſitum erat.* nihil ſibi reliquum ad clamandum faciebat, quo evinceret id, quod ſe velle ſimulabat, quamvis reapſe animi ejus ea non eſſet ſententia. hinc apparet qui fiat, ut ὅσον ἀπὸ βοῆς ſignificet *ſpecie tenus ſolummodo.* ſic uſurpatur apud Xenoph. H. G. p. 477, 2. & infra apud Noſtrum p. 640, 46. 6 ποιῆσαι. 9 ψιλώσαντα ἑαυτόν.

261. 15 τοῦτο] oportere arma a gerentibus deponi, & caſtra dimitti. 20 ἤνυτε. 36 πράγματα. 45 Caſaubonus voluit διήλειψε. atqui, ſi bene memini, non διαλείφειν, ſed ἀπαλείφειν & ἐξαλείφειν dicitur pro *expungere aliquem albo ſenatorio.* niſi Dio latiniſmo fuerit uſus, & *diſpungere* expreſſerit. mihi aliquando viſus fuit ſic dediſſe καὶ ὃς οὖν ἀπήλλαξε μὲν αὐτὸν, *& hic quidem hanc ob cauſſam miſſum eum fecit.* 48 f. αὐτοῦ. Curio Appii Claudii Cenſoris, a quo contumeliam acceperat, veſtes laceravit. quapropter Marcellus quoque verebatur, ne ſenatus in Curionem aliquid grave ſtatueret.

262. 67 οὗτοι ὅθεν τε καὶ ἐπὶ τῷ [*quem in finem*] συνειλεγμένοι κ. π. τ. ἦσαν, λέξω. ὁ Πομπήιος — poteſt quoque locus minore opera ſanari, ſi pro τῷ legatur τούτῳ. 72 στρατευομένῳ Caeſari *ad expeditionem* Gallicam *abeunti.* οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ſunt legiones reipublicae, auctoritate publica

publica conſcriptae. 95 μεγάλαι. 99 ἐπήγετο. *ſecum adducebat ad Pompejum.*

263. 7 τε] l. γε. 12 γενήσεσθαι.

Lib. XLI.

264. 8 conjeci olim ἀντέχον. idque ſuadebat uſus optimorum auctorum. poſtea tamen obſervavi Dionem verbo ἀνέχειν uti pro *opperiri, exſpectare,* impetum vel factum aliquod tantiſper reprimere & ſuſtinere. v. p. 310, 100. 480, 27. 517, 18. ſubauditur ἑαυτόν.

265. 32 de priſtina mea conjectura pro ſenſu quiſque ſuo ſtatuat. ego quidem exiſtimo interpretationi Reimaranae acquieſci poſſe.

266. 56 καὶ τοὺς στρατιώτας omnes exercitus praeter antea datas duas legiones urbicas. 81 v. ad h. l. olim allata. neceſſe eſt aut poſt τοῦτον deeſſe ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, aut aliquid eorum, quae olim propoſui. aut ſi hoc diſpliceat, neceſſe eſt deeſſe αὐτοῦ τοῦτο vſ. 77. poſt τις, eoque admiſſo Reimari conjectura ἐτιμήθη etiam admitti poterit.

267. 9 καὶ ante ἀμφότεροι, πᾶς, δύο, atque alios numeros redundat, aut idem valet atque σὺν. ut καὶ πᾶς eſt idem atque σύμπας. καὶ δύο idem atque σύνδυο. ita quoque καὶ ἀμφότεροι idem atque συναμφότεροι. recte itaque hic loci καὶ ſervatur.

268. 42 ante καὶ deeſſe videtur ἀπειλεῖν τολμήσειν *milites eſſe feroces, minarique nihil non auſuros atque perpetraturos.* 49 ſi τὸ ſervetur, ne-

ceſſe eſt aliquid poſt ὁμίλȣ excidiſſe, v. c. πρωτεῦον, vel χρηςὸν, vel ὅσον ὄφελος, aut ἐπιεικές. 79 τε] huic particulae reſpondet καὶ vſ. 89. 85 ἐταλαιπωρȣ̃ντο *vexabantur, cruciabantur.* 86 περὶ ἐκείνων — ἐπηρῶντο] inſolentior dictio, & haud ſcio, ſatis ne graeca. accommodata eſt alteri ſequenti, aptae quidem illi & bene graecae, περὶ ἐκείνων ἐδεδίεσαν. proprie dici oportebat ἐκείνοις ἐπηρῶντο.

269. 96 πȣ] l. πω. 4 καὶ πρῶτοι ὑπομένειν προσδοκῶντες ἀπὸ [vel ἐκ] τῆς — 6 f. ἐξειργάσαντο, τεκμαιρόμενοι, ȣ̓χ ὅτι [vel ὅπως] μέτριον. *aeſtimantes e memoria ſuperiorum cladium, non tantum aequi & commodi nihil exſpectabant, ſed etiam multo pejora.* 15 σφίσιν. 20 aut ἐναγκαζόμενοι, aut συναγκαζόμενοι, aut ἐναγκαλιζόμενοι. *ulnis invicem ſeſe amplectentes.* 21 ὑπὸ [vel περὶ] τὴν ἕω. 26 ἐτετόλμητο σφίσι] id eſt ἐτέτλητο αὐτοῖς, ὑπέμειναν. *quam calamitatem antea nunquam toleraverant.* τολμᾶν haud raro idem eſt atque ὑπομένειν, ἀνατλῆναι. exemplis ſcatet Euripides. 27 quamvis perſpicuum ſit de urbis portis ſermonem eſſe, mallem tamen poſt τὰς addi τῆς πόλεως. quo etiam expediatur difficultas circa ἐκείνην vſ. 29. quod non diffiteor rectum eſſe, & ad praecedens τὴν πατρίδα referri poſſe. cf. p. 274, 19. 31 [illegible] ὑπολειπομένοις κατηρῶντο.

270. 63 κατὰ χώραν τε ἑκάστοις μένειν.

271. 10 τε] l. δὲ.

272. 44 ἀπαλλάζει.

273. 57 f. καὶ ἕτερ᾽ ἄττα, καὶ τὸν — 75 f. νεοχμῷ συνοίσειν. *novationi rerum conducere*, aut *novam rerum faciem inferre*: vel νεοχμὸν σημαίνειν. quod tamen illo minus elegans. 82 aut τῆς Ἰταλίας, aut τῇ Ἰταλίᾳ. v. Addenda Reimari.

274. 20 f. χρεῖαν σφῶν, ut p. 280, 47.

276. 91 καὶ καταστάντες, aut καταστάντες οὖν. in illo olim edito hujus loci ſupplemento ſcripſeram οἷς. pro quo typothetae perperam οἷος ediderunt. 98.

277. 9 f. φρουρὰν ἐκποδὼν ποιησαμένῳ. Caeſar B. C. 1. 9. '*Fabius, ut erat imperatum, adhibita celeritate praeſidium* [Afranii] *ex ſaltu dejecit, magniſque itineribus ad exercitum Afranii contendit.* 25 ὑπηγάγοντο. 38.

279. 95 aut δοκιμωτάτους, aut ἐλλογιμωτάτους potius. 20 μηδὲ.

280. 35. 58 aut εὐθηνεῖν, *florere, vigere*, aut εὐθυμεῖν *hilares eſſe*. ſed illud potius.

281. 81 non mala quidem priſtina noſtra conjectura, praefero tamen Oddeyi σμικρῶ. *tantum non.* 96 δοκεῖν. 98 αὐταί τε, ὡς καὶ ἐξὸν σφίσι.

282. 8 ſervato ὥσπερ deinceps leg. οὕτω δὴ καὶ ἐν ταῖς στρατιαῖς. ſervato autem ἐν δὲ δὴ leg. erit ἐν μὲν τοῖς σώμασι. 17 φήσετε] f. θελήσετε. de Xylandri eleganti conjectura εὕρωσι dubitari mea ſententia non oportet. 34 ὁρμὴν quid ſibi velit patet, e cap. 32. eſt impetus ad rapinas agendas, πλεονεξία.

283.

283. 63 ὐδὲν ὐ κατὰ γένος. 69 παρ᾽ ἑκόντων διδόντων προσδέχεσθε. 78 non diſplicet Xylandri emendatio. poſſunt tamen vulgata verba ὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐςὶν commode exponi, ſive eum, quem tenent, locum obtineant, ſive, quod aptius puto, in vſ. 77. referantur, & poſt ἦν inſerantur. ἔτ᾽ ἐςὶν reſpicit ad praecedens ἦν. *niſi enim magno in periculo verſata fuiſſet patria (nunc enim in tuto eſt) non veniſſemus in Italiam.* 96 ἐκείνοις ἀνεπιεικές τι ἐγκαλέσαι. *neque illos potero facinoris cujuſdam hoſtilis reos agere.* ἀνεπιεικὲς uno vocabulo.

284. 19 τίς δὲ ὑγιεία. 22 φύσει τε γὰρ ἀναγκαίᾳ τινὶ καὶ σωτηρίᾳ, τὸ μὲν ἄρχειν ἐν ἀνθρώποις, τὸ δὲ ἄρχεσθαι πέφυκεν. *natura enim quadam neceſſaria & ſalutari natum & ordinatum eſt aliud ad imperandum, aliud ad morem gerendum.* 42 δι᾽ ἣν *ob quam.* ſcil. Romam.

285. 49 πλείω πόλει κινδυν. 81 ἀπεκλήρωσεν. 91 ἐπειδὴ καὶ πρῶτον ἐς τ. π.

286. 95 f. ἐκ γὰρ τῶν παρόντων τε ὐδένα. 96 καὶ μηδενός. 27 f. περὶ αὐτῆς. de aeſtimatione & pretio rerum oppignoratarum. cohaeret illud περὶ cum ἀμφισβητῦσι. *penult.* πολλά τε χρήματα ἔχειν.

287. 50 f. ἱερὰ ποιῦντος. ſane ſi non addatur ἱερὰ, ſubaudiri oportet.

288. 70 ἔς τε. v. 90 f. βυλῆς ἑλομένυ [vel προῃρημένυ] προτιμῶν. 92 aut καὶ aut τε delend.

290. 52 δι᾽ αὐτόν. *propter eum,* locum publicum puta, auguriis delectum. 59. 60 ὥςε

μὴ

μὴ πάντα τἀναγκαῖα — ποιεῖν] bene habet idemque eſt atque ὥστε μηδὲν ποιεῖν, μηδοτιοῦν, τῶν ἀναγκαίων παρανόμως. 65 ἕνεκα τὰς ἐννόμους ἐπικλήσεις. 68 ἐκεῖνοι] quinam? οἱ νόμοι procul dubio. atqui hoc non praeceſſit. 80 ἀνέτῳ aut ἀνειμένῳ. *remiſſo belli.* id eſt oportunae occaſioni rei bene gerendae dum bellum a Pompejanis remiſſe geritur.

291. 85 καὶ] l. δή. 90 aut κατέδυσε, aut ἀνεδήσατο. poſterius rectius. v. Addenda. 97 ἀποικία Κορινθία. niſi forte mos ſit Dionis illam vocem a nobis additam omittere. v. p. 293, 92.

292. 40 poſt ὡς excidit aliquid. e. c. ἑώρα, vel ᾔσθετο. *quum videret* vel *ſentiret ſe fruſtra laboraſſe.* vel τὸ πνεῦμα οὐδὲν μᾶλλον ἔληγε. vel etiam poſt πονήσας deeſt aliquid e. c. οὐδὲν ἤνυσε. aut denique ὡς prorſus delendum eſt. 46 κατεργάσεσθαι.

294. 9 ἀπετείχιζε. 18 poſt θαλάσσης videtur κειμένου deeſſe. 19 f. προδοθησομένου ὑπὸ τῶν παραμενόντων, πειράσας. ſunt autem οἱ παραμένοντες *milites praeſidiarii.* aut τῶν τε ἔνδον οὐδὲν ἀμυνουμένων, *ſpe illectus, fore ut & urbs ipſi proderetur, & praeſidiarii eum non defenderent,* vel *arcerent.* 35.

295. 55 πάντας διήρπασε videtur bene habere, & Latiniſmus eſſe *omnes diripuit.* 93 τοῦτο γράψαντες] procul dubio etymologiae hujus, nomen Dyrrhachii ab heroe Dyrrhacho repetentis defenſores *hoc* ſcripſerunt, vel ſcriptum reliquerunt. nolo itaque dubitare Dionem ſic ſcripſiſſe.

pſiſſe. verum politum ſcriptorem neque ſapit ea dicendi ratio, neque decet. quaſi vero *οἱ ἕτεροι* alterius etymologiae auctores eam non item ſuis in ſcriptis tradidiſſent. exſpectaſſem *οἱ τὰ τοιαῦτα*, vel *οἱ τὰ πάτρια γράψαντες*. *auctores ejuſmodi librorum*, ſcil. in quibus de antiquitatibus urbium graecarum traditur. 98 *ζημίας*.

296. 8 *καὶ πάντων πρῶτος*. quod ſaepe jam monui, *καὶ* ante *πᾶς* eleganter redundat. 13 *τὰ μέντοι ἔργα*. vel *τὰ δὲ δὴ ἔργα* cum Reimaro. reſpicit enim ad *γνώμη μὲν* vſ. 6. 15 ante *καὶ ἀνάγκη* videtur aliquid deeſſe, e. c. *παρὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν*, vel ſimile, aut *καὶ* delend. eſt. 23 *διὰ τοῦτο οὐθ' ὑφίεντο*.

298. 89 f. *μοῖρα οὖσιν ἢ πάντα ἔχειν*, vel *μοῖρα εἶναι, πάντα τε ἔχειν*.

299. 34 poſt *οὓς* ponendum eſt comma. conſtructio enim eſt *ἔβαλλον γὰρ* [& ſic caetera quoque verba] *οὐκ εἰδότες οὓς ἔβαλλον*. *ſagittis enim, lapidibus, jaculis petebant, neſcii quos peterent.*

300. 70 *καθ' ἓν ſimul & ſemel a toto exercitu.* aliud eſt *καθ' ἕνα quum ſinguli ſingulis congrediuntur*. 80 f. *ἀντεπέκτεινε*. 95 *τὸν στρατὸν*. in *τὸ πλεῖον* ſubauditur *κατὰ*.

301. 13 *Σύροις*] requiritur nomen urbis. f. *Τυρίοις*. niſi Tyrii per excellentiam Syri dicti fuerint. 20 *ὡς ἕκαστα* Oddeyi, aut *ὡς ἑκάστοις apud ſingulos quoſque populos*, illorum, quos diximus, *contigere*. 25 f. *οἱ δὲ καὶ μετετάττοντο*, *curabant*, *ſinebant*, *ſe in alia caſtra transferri*, alterius exercitus acceſſio fiebant. 31 *αὐτὸν*.

302. 52 τὲ] l. δὲ. 74 f. αὐτῷ καὶ τότε, καὶ ἔπειτα. 77 γράμματα τὰ ἀπόθετα ἐν τοῖς —

Lib. XLII.

305. 38 τινὰς, μάλα γ. 48 καὶ αἱ ἐν τ. 50 ἐν ᾧ — *ibi, ubi* —

306. 75 ὅτε] f. ὅ γε.

307. 5 προαπέπεμψαν. *prius,* quam ipſi ad Pompejum pergerent, *legatos ejus ad eum remittebant.*

308. 21 εὔνοιάν οἱ [vel αὐτῷ] μεγάλην. 23 γε] l. τε. 34 παραδόξους] f. reſpexit Dio ad uſitatum aetate ſua circenſem clamorem παράδοξος ἀθλητὴς vel μονομάχος: *egregius, illuſtris, incomparabilis.*

309. 56 τότε τὰ ἄλγ.

311. 36 aut τε delend. aut ποτε ſcrib. aut deeſt aliquid, e. c. τῆς τε Ἀρμενίας προσάπτεσθαι. Conf. p. 331. cap. 45. ſq. & p. 302, 66.

312. 62 ὡς γὰρ ἔς τε τὸν — *nam ut in mare Ionium enavigarat.* προσέπλευσε accipio pro πρόσω ἔπλευσε *profunde ſe immiſit. ult.* τῶν Αἰγυπτίων ναυτικῷ] quod ſcil. Pompejo Ptolemaeus in auxilium miſerat. v. p. 306, 66.

313. 17.

314. 61 τε & καὶ delenda ſunt.

315. 91 unice verum eſt παρασχὸν lectio codicis Vaticani. ἐξὸν dicitur, non προσὸν. dicitur pari ſenſu παρασχὸν, *quum liceret,* quum res facultatem daret, & velut ſe praeberet. dixi hoc de uſu verbi παρέχειν plura ad Plutarchum.

315. 100 aut faciendum cum Xylandro, aut ſcrib. *ἐς ὀργὴν ἀπ' αὐτῶν in offenſionem ea de cauſſa incurrit.*

316. 35 *τότε γε ἔπραξαν.* 38 *καὶ ἐκεῖνο* idem eſt atque *ἐκεῖνο καὶ μόνον. illud vel ſolum.* 39 *ἔξειν.*

318. 4 *ὡς καὶ κεκρατηκότι.* 7 aut delendum *καὶ* aut deinceps leg. *προσείλετο.* 14. 16 *καὶ ἀπώλετο*] *etiam peribat.* tanquam ſi voluiſſet dicere, non ſolummodo nullis honoribus, ad Antonii exemplum, affectus fuit, ſed etiam periit. 21 f. *ἔτος γὰρ πρότερον μὲν ἔπραξεν.*

319. 49 mallem *καὶ* abeſſe, aut alias legi *ὡς καὶ ἔτι στρατηγοῦντι.*

321. 3 *ἱδρύθησαν· καὶ* (*ἐτύγχανε — γιγνόμενα*) *ἔδοξε,* ſic integrandus & diſtinguendus videtur hic locus. 31 ſi priſtina conjectura diſpliceat, poteſt locus ſic integrari. *οὐδέπω τοῦ Καίσαρος ἀφιγμένου τῆς μὲν ἐσθῆτος — Caeſare nondum Romam reverſo.* Conf. p. 320, 89, 19. 325, 88.

322. 40 *ἀλλ' ἔτι καὶ.* 44. 45 *τί τις οὐκ ἂν αὐτὸν τὸν δικτάτωρα ποιήσειν ὑπετόπησεν?* 56 *πολλοὶ γὰρ, κἂν πάνυ φ.* 62 *αὐτοῦ*] ſc. *τοῦ παρόντος* [vel *ἐνοχλοῦντος*] *πράγματος.* mallem tamen *οὐδ' ἀπαλλαγῆναί πη τοῦ ἀνιαροῦ* vel *τοῦ ἐνοχλοῦντος,* vel *τοῦ λυποῦντος.* 72 f. *αὐτοὶ πάντα,* aut *τὰ παρόντα.* 81 *καὶ* medium delendum.

323. 94 *τὴν ἀπ' αὐτῶν* vel *ἐπ' αὐτοῖς.* redit enim ad *arma.* 21 rectum eſt *ἀπολλυμένου,* quod eſt in edit. Rob. Stephani. praeceſſit enim *ἐπαυξοντος.*

324.

324. 50 mallem ἐπαπολέσθαι. 57 ἐπικαταςήσας. 62 ἀπὸ τῦ Καπετωλίυ. niſi malis vulgatam e more novae Graeciae defendere, quo αὐτὸς praeponitur. nam proprie debebat ἀπὸ τῦ αὐτῦ K. dici. *de eodem ipſo Capitolio*, de quo paullo antea dixerat. mallem quoque poſt ταραχώδεις additum habere γενομένυς. *penult.* f. ἠρέσθη. *acquieſcebat.* a verbo antiquo ἄρεσθαι. unde ἀρέσω. futurum adſcititium verbi ἀρέσκειν.

325. 96 καὶ αὐτοῖς] l. ἑαυτοῖς. uno vocabulo. 4 f. ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις. 6 καὶ delend. aut ἅτε καὶ leg. aut deeſt aliquid. e. c. συγγίνεσθαί οἱ ἐθέλειν ἐσήμαινε, vel ſimile. 13.

326. 26 καί τι καὶ φθεγξαμένης. 29 f. συναλλάξαι. ſed ſcriptores inclinatae Graecitatis ſaepe activa & media promiſcue habent. 49 βασιλεύειν ἅμα, τὸν δὲ — ſic lego & diſtinguo. Cf. p. 331, 61.

327. 83 aut ὡς κελεύοντος aut κελεύσοντας. 2 προσεποιήσαντο & ἐκρατύναντο.

329. 57 κατακαύσας. 77 τοῖς μὲν γὰρ πρὸς —

330. 83 αὐτόν ποτε. *tandem aliquando.* aut prorſus delendum eſt τότε. 20 πολεμηθήσεσθαι ſimplex. nam καταπολεμεῖν & καταςρέφειν idem eſt. 23 ἄλλως τε καὶ καινῆς δυνάμεως [ſubaudi αὐτῷ] προσγεγενημένης. *praeſertim quum novis ipſe copiis auctus eſſet*, illis puta e Syria adſcitis. poteſt quoque legi ἄλλως τε καὶ καινῆς δυνάμεως ὑ προσγεγενημένης ſcil. αὐτοῖς. *praeſertim quum auxilia nova ipſis nulla acceſſerint.*

F 331.

331. 29 τῇ λίμνῃ. 31 f. ἐφώρμϐν. *obſidebant*, ne elabi poſſet. proprie de navibus dicitur, in oſtio portus haerentibus, & ſolventes appellenteſque obſervantibus, vel & coercentibus atque retinentibus. non multum tamen huic conjecturae tribuo. 36 ἀποπλεῖν. 41 ὑπὸ [aut περὶ] τὴν ἕω. 63. 65.

332. 3 poſt λάθοι aut deeſt aut ſubaudiri debet participium, e. c. κατορθῶν, aut εὐροῶν, vel ſimile.

335. 94 f. ἐπεὶ τήν γε ἀρχὴν ὠμῶς καὶ βιαίως. 17 ἐν τῷ τότε χρόνῳ. *pretium, quod tum valebant, quum a debentibus emerentur.* 18 δὲ] l. γὰρ.

336, 34 aut poſt καταλέξαι deeſt ἐγέραιρε, quod malim, aut, ſi dicatur, quod tamen valde durum, e ſuperioribus huc trahi tacite oportere ἀνηρτήσατο (p. 335, 19.) omnia illa ejuſdem paginae, a vſ. 23. ἵνα γὰρ ad ἐψήφιςο verſu ultimo, parentheſeos ſignis erunt intercipienda.

337. 88 ἐν τοσϐτῳ] f. ἢ κελευσάντων. *ipſorum militum juſſu.* 93 ϐδὲν δέομαι. 3 poſt ἄλλῃ videtur κατατάξας aut ſimile quid deeſſe. 21 aut συνόντες γεωργίαις *vacantes agriculturae*, ut olim conjeci, aut potius loco ὄντες leg. ἐν ταῖς *qui utcunque ex agri cultura victitare poterant.* hoc eſt, quibus ſatis erat agro donari, unde fortunas mediocres, & vitam tantillo, quam hactenus, commodiorem haberent. qui parvo contenti erant. vel etiam μετρίως ad mores reſpicit. *quos ſperabat modeſte & quiete in agro colendo vitam exacturos eſſe.* poſteriori huic interpreta-

pretationi favent ſequentia de turbulentis & facinoroſis ingeniis.

338. 45 ἔμπροσθεν cohaeret non cum τοῦτο, ſed cum παραβαλών. mira dictio & latiniſmum ſapiens, ἔμπροσθεν παραβαλὼν, *coram apponens*, in conſpectu & oculorum judicio proponens unum juxta alterum. 57 poſt ἐχρῆζον deeſt ἔλαβον. caetera recte habent. *praeter arma* (ferrea quippe) etiam *reliqua ferramenta* tollebant. deinde leg. τελευτῶντες δ' ἐς — aut καὶ τελ.

339. 66. 68 f. ἅμα τῷ ἦρι τὸν ἐς τὴν Ἰταλίαν. 83 f. ἤγετο τὸ στασιάζειν εἶναι. 2 f. ἦσαν, καὶ ἐφοβοῦντο.

340. 12 ἔτρεψεν] latiniſmus eſt. *in bonum vertit*, inperſonaliter, pro ἐτρέπετο *vertebatur*.

Lib. XLIII.

342. 25 ἀνειληθέντας] verbum in ea re proprium & uſitatum. *ſurſum in anguſtum compulſos & velut convolutos*.

343. 44 χεῖρά τε ἤλισε [vel συνήλισε] *congregavit*. 57. 73.

344. 92 κρατήσας] cogitavi aliquando ἐκκρούσας. ſed diligentius obſervatis literarum veſtigiis veni eam in ſuſpicionem, ut crederem Dionem ſcripſiſſe ἐκραπίσας. verbum id quidem poeticum eſt, quo tamen vel proſaici prorſus non abſtinuerunt, neque Dio habebat quare id aſpernaretur. 13 ἂν ἕλοιντο duobus vocabulis.

345. 38 συμμίξαντες & παρεβάλλοντο *audebant.* 41 ὑπὸ recte habet, & cohaeret cum ὀ δύναιτο. *quod non poſſet ob loca.* 59 γάρ τι. illud τι cohaeret cum θᾶσσον. θᾶσσόν τι *aliquanto celerius.* 60 διετετάφρευτο. 63.

346. 87 recte conjecit Xylander. κατηγορηθῆναι reſpicit ad illa tempora, quae tum erant; quibus peculatus accuſatus coram judicibus fuit Salluſtius, ut e ſequentibus conſtat. ſubjecta de infamia morum cum ſcriptorum ſeveritate haud convenientium pertinent ad tempora deinceps ſecuta omnia, quibus ſcripta Salluſtii lectitata fuerunt. 100 f. πρὸς τὸν Πομπ. aut deeſt aliquid.

347. 32 χρήματά τε καὶ τὰ ἄλλα.

348. 53 f. ὀ γὰρ δὴ καὶ ἀτρέπτως ἀποθανεῖν αὐτὸν βούλεσθαι προσεδόκησαν. 56 viſum fuit aliquando delendum eſſe καὶ ἰσχυρώτατος, ut quae prava eſſet ſcriptio appoſitae melioris lectionis καὶ ἰσχυρογνωμονέστατος. jam vero aliter cenſeo. ἰσχυρὸς ſaepe pro ἀνδρεῖος ponitur. eſt igitur ἰσχυρώτατος hic loci *fortiſſimus*, animi maxime virilis, praeſentis & firmi. alterum autem proximum ſignificat Catonis in tenenda ſententia ſemel ſuſcepta conſtantiam & pertinaciam.

349. 93 ἀναθαυμάζειν mihi ignotum. f. ἀπετεθαυμάκει.

350. 13 τῶν τότε τε αὐτῷ. 24 πρῶτον idem eſt atque πρότερον. *olim, antea. antep.* mallem ἀνευθύνως.

351. 70 κρεῖττον *melius.* 72 f. τοσοῦτόν τ' ἰσχύσαι. 82 φήμη μὴ διαλλάξαι. *in uſu victoriae toti bello finem imponentis eandem, quam illi, famam,*

mam. crudelitatis ſcilicet & tyrannidis, *mereri nolim, poſtquam aeque magnas res, atque illi, geſſerim.* Per *illos* ſignificat Marium, Cinnam, Sullam, & ſimiles.

352. 94 praefero Xylandri & Reimari ſententiam. non tamen video quid in Oddeiana ſit incommodi. *non minime,* id eſt *praecipue, illis contingit, qui non ſine virtute,* id eſt *cum virtute, vivunt.* 97. 100 f. deeſt λάθρα δὲ ὑπὰ πάντων καταρᾶται. 1. 22 f. ὐδὲ ῥηθῆναι. exiſtimo enim hoc ſolum, ſcilicet τὸ κακῶς ποιεῖν τινα *ne dictu quidem honeſtum eſſe,* ſubaudi μὴ ὅτι γε ποιεῖν *nedum factu.* 23 ἀποκτείναιμι] ſubaudi πρεπόντως vel προσηκόντως. 26 τἄλλα idem eſt atque εἰς τὰ πάντα. ſaepe ἄλλος pro πᾶς ponunt graeci, ut Arabes eodem ſenſu سابر & Franci *nous autres.* & ſic medio quoque aevo *alteri* pro *omnes* dicebant. uſum hunc voc. ἄλλος ad Polybium congeſtis non paucis exemplis demonſtratum dedi. de συνήραντο meo v. Reimar. in Addendis.

353. 65 κομιθήσεται poſſet rectum videri & accipi pro *curabitur,* hoc eſt excoletur aedificiis, aliiſque bonis inſtitutis. puto tamen rectius legi κοσμηθήσεται, id quod etiam Weſſelingo placuit. *exornabitur, inſtruetur,* cum ſplendidis operibus, tum laudabilibus inſtitutis. 78 εὐπορεῖν & ἐκπορεῖν pro ἐκπορίζειν alibi paſſim offendi, &, ni fallor, ad Polybium exemplis evici. quare nil opus eſt hic mutari.

354. 92. 2 poſt διετέθησαν deeſt aliquid, ad quod ſequens γὖν *quidem* vel *nam* reſpiciat. e. c. ὐ

μὴν ἀλλ' ἔφερόν γε. ferebant tamen. 10 aut *ἐκληίζετο, quae unquam de eo rumoribus ſparſa fuerant;* aut *ἐχαριεντίζετο facete in ipſum luſa fuerant. ibid. γε*] l. *τε. ult. βασιλεύσεις*] videtur mihi hoc dictum e ludo puerili petitum. pueri enim in eo ludo, quo regem legebant, dicere solebant: *recte ſi feceris, rex eris.* Horatius Epiſt. I. 1. 59.

Eſt animus tibi, ſunt mores & lingua fideſque,
Plebs eris. at pueri ludentes; Rex eris, ajunt,
Si recte facies.

legi quoque ſimilem locum in Arriani Epicteteis. at milites Caeſariani invertebant.

355. 38 *πρὸς* delend.

357. 81 *ὑπεδείχθη* bene habet, idemque eſt atque *προσδείχθη coram oſtenſum fuit.* 83.

358. 14. 17 *ἑκάτερον* rectum eſt. ſed deinceps leg. *ἐπεσβολεῖσθαι ut utraque de cauſſa rumoribus differrentur.* 26 non dubito *γυναικικῶν* codicis Vaticani praeferre. *valde effoeminatorum.* 30 *ἐκείνων* ad *οἱ ἄλλοι* vſ. 27. redit.

361. 99 *οὐκ ἔτι γὰρ nam ille ſilebat tum, non amplius jactabatur.* eam ſententiam ſi Dio voluiſſet edere, quam interpres expreſſit, dixiſſet *ἐκεῖνος γὰρ μόνον ἠκούσθη. nam ſolummodo auditus ille fuerat,* non item ſuſpectus. 11 *τὰ ἐκ καταλόγου.* 16 *τισὶν* delendum.

362. 30 comma aut delendum, aut poſt *στρατιωτῶν* collocandum. *lue enim ibi, unaque cum eo exercitus, tentatus moram traxit.* 51 *ὡς' ἐφ' ἑκάτερον.* 53 f. *τοιαύταις ταραχαῖς καὶ ἀναστάσεσι.* 55.

363.

363. 84 περὶ αὐταῖς.

364. 10 τε] l. μὲν. reſpondet δὲ vſ. 13. 46 περιεῖδε.

365. 69 mallem προφαίνοι. ſubaudi τὰ μέλλοντα. nam προφαίνειν τινὶ futuros eventus, dicuntur portenta, non προφαίνεσθαι, & ambabus partibus illa portenta, πρεὐφαίνετο quidem, hoc eſt *apparebant*, ſed non πρεὔφαινε, ſeu *portendebant* ambabus pariter, verum uni ſolummodo.

367. 49 τι delend. 67 f. ἀγχώμαλα μαχόμενοι διεκρίθησαν. 79.

369. 27 γε] l. τε. 37 f. ὅτι οὐδενὶ συνέφερε τοῦτο, vel οὐδὲν ἂν ἔφερέ τινι τοῦτο. *ult.* γὰρ delend.

370. 68 τότε. 70 verba καὶ τότε aberrarunt a ſede ſua, & in vſ. 73. immittenda ſunt, & locus ſic legendus λόγον τινὰ, ὅτι, καίπερ παρηβηκὼς — καὶ τῇ ὑποδέσει καὶ τότε καὶ μετὰ ταῦτα. 76 γε] l. τε.

371. 90 διέγραψα poteſt defendi. dicitur de praetore edictum publicante. ſed non video quare verbum hoc efficax hic loci adhibere, quam ſimplex ἔγραψα, maluerit, ubi vim ſuam exſerere nequit. quare praefero ἔγραψα. potuit δὲ e fine proximi verbi adhaeſiſſe. 97 ὡς delendum. in ſuperlativis locum habet ὡς, ut ὡς πλειστάκις & ſimilibus, non etiam in poſitivis. Latini quoque *ut plurimum* dicunt, non *ut ſaepe*.

372. 14 αὐτὸ τοῦτο bene habet, eſtque elegans & notat *ſimpliciter*. nos diceremus *ſchlechtweg*. αὐτὸ τοῦτο αὐτοκράτορες *meri imperatores*,

 qui

qui nomen hoc civili tantum more gerunt, non item bellis ſibi acquiſiverunt. Ita e. c. Euſebius H. E. 4, 17. ἀνερωτῆσαι αὐτὸ τοῦτο μόνον, εἰ Χριστιανός ἐστι. & paullo poſt. ὁμοίως αὐτὸ τοῦτο μόνον ἐξητάσθη εἰ εἴη Χριστιανός. 15 ἐν] l. ἓν. 24 aut pro τε leg. γε, aut faciendum cum Vaticano primo & Mediceo. 32 καὶ delend.

374. 68 ἐκ τῶν πατρίων. nam aliud ſunt τὰ πατρῷα facultates, honores, jura privatorum a majoribus relicta; aliud τὰ πάτρια, ritus & inſtituta publica a vetuſtate accepta & propagata. 90 ὑπὸ τοῦ δήμου delenda, & idem atque praemiſſum ὑπὸ τοῦ πλήθους eſſe aliquando videbantur. Sed falſus fui. diverſa ſunt Dioni. v. p. 912, 66, & Reimar. ad p. 892, 11.

375. 10 f. τοῖς πλεῖστ' ὠνοῦσι. *illis qui cariſſimi emerent, plurimi licitarentur* apud praecones. τοῖς πλεῖστου ὠνουμένοις. 20 ἀεὶ delend. ut natum e proximo δι. 22 ὅσους. regitur enim a praecedente πρός. 23 aut delend. τε, aut deeſt aliquid. e. c. ἐπιγράμματα. ſed illud rectius.

376. 37 rurſus ἀεὶ ejiciendum, ut ortum e fine proximi vocabuli ταμίαις. interpretatio Fabricii locum habere nequit, quia Dio, id ſi voluiſſet, dicturus fuiſſet τοῖς ἀεὶ ταμίαις. atqui hoc ſi neceſſarium ipſi fuiſſet, etiam τοῖς ἀεὶ ἐστρατηγηκόσι debuiſſet dicere, quod neque fecit, neque probandum eſſet, ſi feciſſet.

377. 73 f. ἐκείνων τε πολλοὺς [vel ἐνίους] εἰς τὰς ἀρχάς. 83 ἀνέστησε] nove dictum pro *reſtauravit*. nam alias ſignificare ſolet contrarium, *devaſtavit, deſolavit.*

378. 99 nihil certius Reimari conjectura καὶ

ἐλπὶς

ἐλπὶς [ſcil. εἰσῆλθε] τότε — in quam ipſe quoque incidi. 4 aut καὶ aut τε del. 14. 19 ἀλλ' οὐ τοῦτο γράφω, (καὶ γὰρ τοσοῦται καὶ πρόσθεν ἐγεγόνεισαν·) ἀλλ' ὅτι ἄλλοι τε ſcil. ἀπεδείχθησαν στρατηγοί. Cf. ad h. l. olim ſcripta, quorum alia probo, alia damno.

379. 28.

Lib. XLIV.

380. 5 κενὸν *vanum nomen impiae gloriae*, id eſt vanam & impiam gloriam.

381. 20 ἂν δὲ καί. 31 f. καὶ τὰ δεινὰ δυσχερέστερα ἐν ταῖς ὀχλοκρατίαις, ἢ ταῖς μοναρχίαις, συμβαίνει. P. Faber ex parte verum vidit. 36 πόλιν δὲ, αὐτήν τε τηλικαύτην.

382. 68 f. ἄλλως τε κἂν ὑπὸ τῶν ἀληθῶς ἐπαινούντων γίγνεσθαι δοκῶσι. 78 θεᾶσθαι. ob praecedentes infinitivos praeſentes. *ult.* mallem στρατηγὸν: quamvis enim proba ſit vox αὐτοστράτηγος, & locum haberet, ſi de re Romana ſermo hic eſſet, in qua ἀντιστράτηγοι erant, quorum reſpectu αὐτοστρατήγους fingere potuit Dio. verum quum extra rem Romanam nulli eſſent ἀντιστράτηγοι, ſed omnes ipſi imperatores ſuis auſpiciis bellum gerentes, malim hic loci ſimplex στρατηγὸν. videtur αὐτο e voce proxima a librario aberrante fuiſſe repetitum.

383. 90 delend. γε. 95 αὐτῆς. ſcil. *Concordiae*.

386. 61 λόγῳ ſuſpectum. num τὸ γὰρ δὴ λόχῳ ἐπιλέκτῳ [vel ἀθανάτῳ] πρὸς τὸ βουλ. *nam cohorte perpetua, vel delecta, ſenatorum &*

 equi-

equitum cuſtodiri. 87 καὶ διεμίσουν] l. καὶ δὴ ἐμίσουν. *& propterea eum odio habebant.*

387. 96 aut optandum quod olim ſuaſi, aut delendum καὶ ſecundum.

388. 45 αὐτῷ *ipſi,* Iovi puta, *diadema miſit.* 59 καταχρώμενοι πολλοὶ ἐξετ. 63.

390. 23 rectius erat vetuſtum προστεταγμένος.

391. 45. 62. 65 aut ἐφ' ἧ *poſt quam,* aut τῆς ἡμέρας addendum poſt νυκτί. Romani enim noctem diei praemittebant. πρὸ ut addatur opus non eſt. abeſſe & adeſſe perinde poteſt.

393. 21 κατελάμβανε *advenit.* 23 f. σημεῖον ὅ γε τοῦτο.

394. 30 ſecundum τὸν delendum. 36 f. ὡς καὶ αὐτοὶ κινδυνεύοντες.

395. 95. 9.

396. 11 delendum δέ.

397. 73. f. διαφέροντά πως, καὶ —

398. 98 εὐθήνησαν. 24 προηδίκει aut προαδικεῖ. 26. 30 δεινός. 31 καὶ ὑπὲρ δύναμιν θρασύνεσθαι) πολλοί. promovendum enim parentheſeos ſignum, & δεινὸς cohaeret in conſtructione cum θρασύνεσθαι.

399. 46 aut haec parenthetica periodus tota inducenda, aut ſequens τί γὰρ δεῖ &c.

400. 95 f. ὡς ἕκαστοι] ſubaudi βούλονται aut θέλουσιν, aut τύχοιεν. 100. 24 f. οὕτω βιαίως. v. tamen p. 409, 24. ubi etiam αὐτὸς iteratum.

401. 52 ad ductum Reimari ἢ ὀργῇ, ſuadentis lego ὡς ἢ ἐλπίδι τοῦ κρείττονος, ἢ ὀργῇ. 63 ὥστε τὸ πάνυ. recte quoque Leunclau ἂν cancellavit.

lavit. 69 f. καὶ κολάζομεν, ἀλλὰ καὶ παρορῶμεν ἐςὶν ἅ.

402. 32 προσκαλοῦντες.

404. caput 36. colorem trahit e Thucydidae 2, 35.

405. 16 τῷ γε μεγέθει. 26 f. προσήκοντα ἀκούετε, ἀλλ' — 41 poſt συμφύτου videtur ἐξοκείλαντες vel ἐξενεχθέντες deeſſe. 75 διαφανῶς. & ſic quoque Reimarus in Add. 78. 95 f. καὶ παραρμοσθὲν αὐτῇ. ſane ex τάχα & ἀρκεσθὲν effici debet unum verbum, a παρὰ incipiens. vulgatam qui tueri velit, eam ſic accipiat neceſſe eſt. *conſcientia, quae ſolius veritatis ſignificatione forſitan fuiſſet contenta, & aliud comtius nihil poſtulaſſet, recurrere ad veritatem per immodicas laudes coacta, diſcit* —

407. 8 διέλαθεν. ἅπαντα γὰρ ἀεὶ, πρὶν ἀπαρχθῆναι. *priuſquam inciperentur* vel *inſtituerentur*. poteſt quidem vulgata defendi, & repeti ab ἀπαρτέω, reddique *priuſquam plena & perfecta fierent*. ſed inſolens illud verbum eſt & ἀπαρτισθῆναι uſitatius. cogitavi quoque de ἐπαρτηθῆναι. *antequam imminerent*. ſed acquieſco primo. 11 ἰσχυρῶς ſi ad κρυπτόμενον referatur, bene habet. ſi ad ἀνευρεῖν, ſtare nequit, ſed aptius erit σοφῶς, vel συνεχῶς, vel tale quid. 14 praeſtat ἐγκρύψασθαι codicis Peireſciani, *in animo ſuo recondere*. 17 f. καὶ ἐπεξελθεῖν πᾶσι, πάντων μάλιςα καλῶς ἠπίςατο. 19 ſecundum τε ob ſequens δόμα eſt exigendum. 41 quum libri conſentiant in παριοῦσμένους, credo ſic leg. eſſe ἑαυτῷ ἰδὼν

[vel

[vel ὁρῶν] παριϛȣμένȣς. nam alias leg. eſſet παριϛώσας.

408. 86 ἀπ' αὐτῶν. *qui ex illis*, Iberis puta, *famam adepti fuerant.*

410. 49. 68 ἴσοις καὶ ὁμοίοις αὖθις. ea enim ſolennis formula eſt. 84 f. νομίζων ἔργα τῆς ἀνάγκης. *ea pro neceſſitatis effectibus habens.* vel μισῶν πάντα τὰ τῆς ἀνάγκης. 95 f. τȣ̀ς ἀπολωλότας. *ut nemo eſſet, qui non deploraret peremtos,* propterea ſcilicet, quia Caeſaris humanitatem & ignoſcendi facilitatem experti non eſſent.

411. 4. 45.

412. 52 καὶ delendum. 59 ȣ̓ τὸ κράτος. 85.

413. 1 f. ȣ̓δὲ νομισθέντα. *paene pro nihilo habita, ſi quidem cum illis comparentur.* 16 ἐν ὀλίγοις *unum in paucis,* quibus illud nomen *pater patriae* fuit tributum. aut ἑνὶ λόγῳ *ut omnia paucis complectar,* aut *vos comprehendatis.*

415. 83 ἄν τε τις ἐσηγ.

Lib. XLV.

419. 15.

421. 67 f. ἔκβασιν πρὸς τὸ ἔργον τὸ λεχθέν. 75 καὶ τά τε πολιτικά. 78 ἔτι] l. τῇ. 84 ἠκηκόει. 90 ἄλλα] l. ἅμα.

422. 6 aut delendum τὰ, quod etiam a codice Mediceo abeſt, aut leg. τὰ αὐτά. 31 ἐσφερόμενον delend. ſequitur enim ἐσενεγκεῖν. quae duo conſiſtere nequeunt.

423. 57 αὐτόν. redit enim ad ὅμιλον. aut αὐτȣ́ς. 73 οἱ μὲν πολλοὶ τȣ̃το ȣ̓κ ἐπίϛευον,

424.

424. 78 ȣδὲ τȣ̃το. 89 ἀπὸ ſecundum delend. 100.

425. 20 διὰ τὸ ἐπιχαίρον. *& propterea, quod illaetantur eorum inimicitiae, etiam inſidiantes ipſis.* 31 καίτοι] l. aut καὶ ſimpliciter, aut καὶ τοίνυν. *adeoque.* 48.

427. 7 καὶ, τὸ μὲν — 8 μέγιςον δὲ, ὅτι τῷ Ἀντωνίῳ. 9 καὶ delend. conſtructio enim haec eſt. ἡ σπȣδὴ ἐς τὸν Καίσαρα ἐπῄει, καὶ συνῄροντο αὐτῷ μηδέπω ἰσχύοντι, τὸ μὲν — τὸ δὲ — μέγιςον δὲ — 16 τοίγαρ τοι τοῖς ἀεὶ aut τοῖς γὰρ ἀεὶ δ. 20. 36 f. ἡ Ῥεβοκάτων.

428. 65 τό γε] l. τό τε duobus vocabulis. 71 καὶ delend.

429. 82 ȣδὲν μᾶλλον ἑαυτȣ̃ πολέμιον, ἢ καὶ ἐκείνȣ τῶν τε ἄλλων. 87 ὅπως ἀμφοτέροις ἅμα. 96. 97 οἱ delend. praeceſſit enim αὐτῷ, quod cum προσπολεμήσας cohaeret.

430. 90 f. ȣ̃τοι ȣ̃τε λόγον ἔτι αὐτῷ.

431. 52 καὶ ſecundum delend. 54 τυθεὶς volunt grammatici exarari, quamvis ſit a θύω. non ſuccurrebat Leunclauio regula grammatica, vetans duo θ in eadem brevi voce committi. deinde leg. δι' αὐτὸν *propter ipſum, motum terrae puta.* 60 τότε] l. ἐςὶν ὅτε. 62.

432. 98 f. παντὸς ὁμοίως. nam alias illud ὁμοίως erit inutile. 9 ὥςε delendum, & punctum commate mutandum. 1. 1. 16.

433. 51 περιέρχεται. teneo ſignificationem verbi ἐκπεριέρχεσθαι graviſſimam. ſed ea ab hoc loco aliena eſt.

434.

434. 67. 93 καίτοι [κᾆτα] πῶς θαυμάσ. 99 δῆτα] mallem ſimplex δὴ, aut δή τοι. 2 *penult.* ἕτερος delend. abeſſe profecto abſque ſententiae damno poteſt, praeſertim cum paucis verſibus poſt eadem dictio recurrat.

435. 16 ὅτι] f. εἴ τι. 26 aut delend. καὶ, aut leg. καλῶς ποιοῦντες καὶ ἐμοὶ πειθέντες. 36 πολλὰ δ' ἐκ τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων ἀπήλειψεν, ἕτερα δ' ἀντενέγραψε. 40 τὸ delend.

436. 47 οὕτω πολὺ τοῦτ' ἐγίγνετο] verba haec mihi ſunt obſcura. num οὕτω πολὺς ἐν τούτῳ ἐγίγνετο. *acriter urgebat hanc rem*, ut ſcilicet publice proponeretur Iulii Caeſaris teſtamentum. 50 f. προαχθῆναι. *in medium produci, promulgari.* 54 ἐξηγήσατο bene habet. v. dicta ad Diodori Siculi T. II. p. 582, 83. 78 καὶ πάντα ταῦτα τὰ κακῶς. idem eſt καὶ πάντα atque σύμπαντα. 88 οὐδὲ τοῦτο. cohaeret enim cum λέγοντι. *ne hoc quidem dicenti mentem attendere oportet.* 92 ςρατεύματα τὰ ἐκ τῆς M.

437. 22 cogitavi aliquando ὅσα ἔπαθεν, ὧν ἐνεδέχετο, [id eſt ὑφ' ὧν ἐνεδέχετο παθεῖν] ὅσα ἔδρασεν, οὓς ἠδυνήθη. ſed bene habet vulgata. ὡς hic loci ſignificat *quum.*

438. 54 τῷ πολέμῳ. 55. 73 f. καὶ τότε μεθύων τε ὑμῖν ἐνεπαροίνει.

439. 83 ἔτι καὶ νῦν, ὡς καὶ τότε, θρηνοῦμεν. 92 καὶ ταῦτα. 93 aut ὡς ἐς τὸ κοινὸν, aut αἷς τὸ κοινὸν. 6 f. καὶ αὐτοὺς ἐκείνους, καὶ πάλιν τοὺς ἀντιςασιώτας σφῶν. *modo illos ipſos, modo eorum adverſarios per vices adſciſcens.* 8. v. Reimar. in Addendis. 13 ὡς γε καὶ ἠδυνήθη.

440.

440. 29. 46 duo verba οὐ γὰρ, quae germanico noſtro *nicht wahr* bene redduntur, includenda ſunt ſignis parentheſeos. ἄξιόν γε (οὐ γὰρ?) καὶ τοῦτον — *dignum ſane vero (quidni cenſes?) illius quoque ſtatuam conſpici.* haec mihi videtur facillima & ſimpliciſſima ratio loci hujus exponendi & defendendi. alias poſſet ei tranſpoſitione ſuccurri, ad hunc modum. οὐ γὰρ καὶ τούτου τινὰ εἰκόνα ϛῆσαι! [*mirum profecto* vel *indignum*] *neminem adhuc dum hujus quoque* [Antonii puta nudi in Lupercalibus currentis] *imaginem dedicaſſe!* Ἄξιόν γε. *merebatur ſane.*

441. 82.

442. 5 γε pro δὲ exarandum eſſe, quod flagitat mos ſcriptorum, non valde contendam, neque hoc, καὶ διὰ ταῦτα, καὶ δι' ἐκεῖνα. nam poſito hoc poſteriore, prius quoque membrum ſubinnuitur. 6 ἃ [vel ὅσα, ut p. 448, 6.] βούλεται, δράσει. 13 ἀλλ' ἁμαρτεῖν ἐδόκει *verum Caeſar in eo peccare viſus fuit,* ὅτι — *quod vel ſemel regem ſe appellari paſſus eſt impune.* 33 ἄλλο τι ἢ καὶ ἐφ' ὑμᾶς.

443. 42 aut πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὑπ' αὐτοῦ προπ. aut πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀγαθὰ προπ. 78 αὐτοὺς] ſententia ſubjicit τοὺς περὶ τὸν Βροῦτον ſignificari.

444. 15 χαλεπωτέρων. 16. 22 f. μισοῦντες. *odio habentes omne id, quo ſimiles aliis fiunt, eo, quod illud jam aliis perpetratum eſt.* alias, ſervato νομίζοντες, delend. ὡς καὶ.

445. 61 ἂν delend. aut leg. πάνυ κακῶς, vel παγκάκως. 66 conſtituerem verba ſic ἢ τὸν

Ἀντώ-

Ἀντώνιον πάλαι τε καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς πολέμιον εἶναι ὁμολογεῖν ὑφ' ὑμῶν κεκρίσθαι. *aut neceſſe eſt confiteri, Antonium a vobis judicatum & agnitum eſſe jamdudum ex ipſis facinoribus ſuis hoſtem patriae, &,* [hoc quoque judicatum a vobis eſſe] *oportere eum puniri.*

447. 72 τοῖς ἐλευθέροις.

448. 89 εἰ δὲ δὴ καὶ. 19 συνιέναι] ſubaudi ὅτι μὴ δεῖ μέλλειν. *abſque mora ſuſcipiendum eſſe bellum, ex eo quoque intelligetis, quod ego* — ὅτι non ad συνιέναι, ſed ad κἀκ τούτου pertinet. 22 verba parentheſi incluſa malim, aut poſt εἰρήνην vſ. 20. aut ſaltim ante ἀφεὶς collocari.

449. 26 aut delendum τε ut e proxima ſyllaba γε natum, aut pone ἐπιτρέψαι eſt collocandum. 31 f. καὶ ἐμὲ πάνυ ἂν ἡδέως. 41 καὶ ſecundum delendum. 54. 60 αὖ delend. particulae μὲν reſpondet ἀλλὰ vſ. 65. 66 τινὶ εἶναι eſt vera Dionis manus. Eſt latiniſmus *ipſi reliquit alicui eſſe videri.* id eſt, reliquit ipſi hoc, ut aliquis eſſe videretur.

450. 72 καταγαγών. 80 ἐκεῖνον μὲν τῶν χρημάτων. id poteſt e lectione vulgata effici. pro nova lectione facit p. 458, 12.

Lib. XLVI.

452. 29 κάτω πάντα ταράττων. v. p. 453, 58.

453. 55 συναίρεται. 60 nullus dubito τοῦ πορθμοῦ nomine fretum Siculum ſignificari. nam illud fretum, non Euripus Euboicus, nudo illo nomine

nomine ſolet appellari a Polybio & aliis, eoque id deſignaſſe auctorem patet e p. 458. *in fine.* 61. 73 f. ἐργολαβῶν? ὃς τίνι ἂν ἢ γένος, *qui cuinam reliquiſſet, aut relinquere potuiſſet.*

454. 96.

455. 29. 47 μὲν ſuo ſocio δὲ carens lacunam indicat. ſententia quoque hiat, quae debebat haec eſſe. dixerat enim antea, Ciceronem, quas pronuntiaret orationes, eas mortuas projicere, domi demum perſcribere & concinnare, ſpiritibuſque & nervis inſtructas edere. tale quid, ait, cum Verre tibi contigit, quem *memineris velim, quomodo viva quidem voce accuſaveris.* hoc eſt κατηγορεῖν. jam deeſt alterum membrum: *quomodo vero ſcriptis.* haec quondam fuit loci nunc imperfecti ſententia. verba ipſa auctoris promittere, foret arrogans. καταγράφειν τινὸς, quod olim h. l. ſuadebam, nil vetat quominus ſignificet *aliquem ſcripto lacerare.* v. ad p. 99, 51. dicta. deinde non video quid ſibi velit καίπερ. num καὶ πέφηνας. cf. p. 457, 14. οἷ ἐνεῤῥῆσαι adhuc placet, eademque, quae olim, ſententia loci videtur eſſe.

456. 79 πολιτεύῃ eſt *rebus tuis ſtudes,* ſtudia tua urges & perficis. verbi vim expoſui ad Diodori Siculi I. p. 373. 30. 79 ἔγραψα *legem tuli, in tabulas retuli,* vel *in tabulis exponi juſſi,* rogationem *tuli,* ut in indice graeco v. γράφειν redditur, ubi vid. conjungi ſolent illa duo εἰπεῖν *verbis ſuadere* legem & γράφειν *in ſcripta referre.* 96 mallem verba ſic ordinari. περὶ πλείονος τοῦ τῶν δεόντων εἰπεῖν τι ποιούμενος.

457. 21 γὰρ] mallem δὲ.

458. 80 ὅμως. 91 rectum eſt ὅτι. verba ſic ſunt accipienda ac ſi dixiſſet. οὗτος δὲ ὅτι διὰ τὴν ἀρετὴν προετιμήθη, δίκην ὑφέξει. 3 ἢ ἡμεῖς] ob ſequens ἤ.

459. 33 πολλὰ πολλάκις καὶ χίλια, ut p. 462, 83. 469, 66. 39 f. καὶ νῦν γε πάρεστι λέγων.

460. 83 αὐτὸν. conſtructio eſt θεάσασθέ μοι αὐτὸν ὅπως διέθετο καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν. modus loquendi atticus, pro θεάσασθέ μοι, ὅπως καὶ ταύτην αὐτὸς τὴν ἀρχὴν διέθετο. 87 vehementer dubito poſſitne dictio τὸν φθόνον φέρειν idem eſſe atque στέγειν, κρύπτειν, κρατεῖν, *penes ſe continere, in pectore comprimere, occultare.* ſi bene habet, eſt ſimile, deſumtum a bajulo nimis grave onus abjiciente. alias φέρειν τὸν φθόνον eſt *invidia laborare*, aut *invidiam aequo animo tolerare. penult.* f. ἄλλος μὲν γὰρ ἄν τις.

461. 13 ad ἀπέτρεψε commendandum facit Xenophontis quoque locus e Memorabil. 1, 2, 29. ἀπέτρεπε, & paullo poſt τοῦ δὲ Κριτίου τοῖς τοιούτοις οὐχ ὑπακούοντος, οὐδ᾽ ἀποτρεπομένου. 19 f. Κικέῤῥωθε. ut ad *cerritum*, hoc eſt *furioſum* alludatur.

462. 47. 64 τοῦτο] ſc. τὸ ἐθέλοντας ὑπομένειν ἃ φοβοῦνται. 72 καὶ τὴν πομπήν.

463. 97 conferri velim ad h. l. obſervata priſtina cum Addendis Reim. quibus quamvis non deſit quod opponam, piget tamen in re non maximi momenti pertinaciter pugnare. 27 περὶ οὗ οὐ πάντως. 33 οὗ μάλιστα.

464

464. 55 recte habet vulgata. breviter ſic efferunt graeci, quod integre & explicite ſic ſonet: εἰ καὶ μὴ ἄλλο τι, ἀλλὰ τϐτό γε κερδάνῃς.

465. 2 f. ἡλικίαν πω ἄρχειν. 20.

466. 54. 62.

467. 87 f. καίτοι τινὰ μὲν. 91 ἀντιθέτων. *antitheta, acumina*, argutias ſophiſticas & rhetoricas, luſus in verbis, ſubtiles argumentationes. *ib.* ἐπιτετηδευμένον eſt omne ſtudioſe & anxire quaeſitum, acri meditatione extuſum & prolicitum. 98 ὑλακτεῖς in praeſenti. *ſoles* aut *potes latrare, latras.*

469. 5 ὑπὲρ αὐτῆς δῆθεν. *ſcilicet*, ironice. 6 ἐκείνοις] ſcil. τοῖς μετὰ τϐ Καίσαρος. de quibus p. 468. *initio* dixerat.

470. 7 αὖθις πολεμῆσαι· aut faciendum cum codice Mediceo. 37 ὑπισχνεῖτο propter praecedentia & ſequentia imperfecta.

471. 61 ἐκστρατεύσοντες [in futuro, *vel ipſi in caſtra ituri,*] ἠμπίσχοντο. 64 poſt ἀποτριβῆναι videbatur aliquando προϊδεῖν vel προσκοπεῖν vel ἐπιμελεῖσθαι vel ſimile deeſſe. ſed jam e p. 850, 85 deprehendo nihil eo ſupplemento opus eſſe.

472. 86. 96 aut del. μὲν ex auctoritate codicis medicei, aut ſubſtituendum τε, quod item ad p. 475, 10. quoque dictum velim.

473. 31. 36 ὑπολαβόντες poteſt accipi pro προλαβόντες *occupantes, ſibi ſumentes, praeripientes.* verum Dio paſſim, quod etiam hic loci fecit, ὑπολαμβάνειν pro ἀνακτᾶσθαι ponit, *recreare, beneficiis ſibi obligare.* v. p. 531, 77. 538, 87. v. Reim. in Add. ad h. l. 46 δόξοντες,

 ob

ob ſequens ὀφλήσαντες. 47 ἀνατὶ κεκακῶσθαι mihi quoque in mentem veniebat.

474. 93.

475. 10 μὲν] l. τε. 16. 29 φθάσῃ πη. 33.

476. 59 ſ. τὰς προγεγενημένας συμφορὰς *ob clades ſuperiores*. 61 recte καὶ abeſt a codice mediceo.

477. 1 ἔπειτα δ', ἐπειδὴ δύναμις τις αὐτῷ.

478. 18. 23 aut ἐν τῇ πρὶν δυναςείᾳ, aut ἐν ταῖς πρὶν δυναςείαις. 43 καὶ τοῖς [vel τοῖς τε] ςρατιώταις.

479. 75 διαγγελῦντας] l. δὴ ἀγγελῦντας. duobus. vocabulis. 89 ἐκοινῦντο *communicabant privatam ſuam iram cum omnibus*. ita leg: eſſe jam ante me notaverat cl. Reim. quod praetervideram.

480. 1 aut ſimpliciter ἀναβολὰς leg. aut ἐς ἀναβολὰς diviſis vocabulis. quo poſteriore admiſſo, ſubaudietur τὸ πρᾶγμα. 35 τισὶ τῶν. 36 ὥσπερ εἰκὸς ἦν pertinent ad ἀπόκρισιν vſ. 34. aut ad vſ. 40. p. 481, poſt αὐτῆς. ad alterutrum horum referri debent & collocari. nunc enim extra locum ſuum ſunt.

481. 38 ἢ delend. ut iteratum e proximo v. 39 ſ. καὶ τῦ καὶ δι' ἐκείνην δικαίως δοκεῖν χαλεπαίνειν. 43 τὸ κατ' ἐκείνυς] *idem eorum facinus crebrum a multitudine imitantium fiebat*. τὸ κατ' ἐκείνυς idem eſt, atque τὸ ἐκείνων πρᾶγμα, vel ἡ ἐκείνων σπυδὴ πολλὴ ἐγίγνετο. *acriter urgebant petitionem ſuam*, illud, quod perficere & impetrare ſtudebant. pluraque indies & plura flagitabant. 62 τινάς.

482. 100 τὸ γὰρ δύο ἄνδρας.

484. 85 ὅταν ἐς τὴν συγγραφὴν ἔλθῃ ſapit latiniſmum. *quando ſub ſtylum venerit.* ſententia eſt ὅταν ἡ ἡμετέρα συγγραφὴ κατενεχθῇ εἰς τὴν τούτου δήλωσιν.

485. 21 τοῦ συνάρχοντος. 28 mallem ἐπαπεσφάγη. 33 τῶν ἄλλων repetendum eſt non ab οἱ ἄλλοι, ſed a τὰ ἄλλα. *etiam reliquis de cauſſis.*

486. 44 ἔδοσαν] latiniſmus eſt. *dabant, deferebant legibus — armis —* pro ajebant ſe deferre, condonare, accommodare ſuum calculum legibus, armis—alias aliter judicaturos. 66 τε] l. δέ. 78 πεπειθαρχηκέναι.

487. 8 f. συνομόσαι aut συμβεβαιῶσαι, aut ſervato συμβοῆσαι leg. erit εἰς ἅπερ εἴρηται *concinere in ea,* id eſt *conſentire in ea, quae —*

488. 34 aut καὶ aut τε delendum. *penult.* ὡς καὶ δι' ἐκεῖνον, ἀλλ' οὐ δι' ἑαυτοὺς *nolebant illi obligati beneficio eſſe, tanquam ſi per eum, non per ſe, in patriam rediiſſent.* aut, *nolebant illi gratias debere, ut tales, qui propter eum rediiſſent.*

489. 70 τότε γε.

Lib. XLVII.

492. 41 ἐπὶ τοῦ τῆς Ὁμ.

493. 59 ἄν τις, τότε ἐλάττους. 62. 72 καὶ τὸ οὐκ ἐκ προβολῆς ſcil. συμβαῖνον. caetera bene habent. 82 f. προεπινοήσαντες — προδείσαντες ἔπραττον καὶ ἔπασχον. ἐκεῖνοί τε γὰρ πλείστην — 84 poſt αὐτῶν deeſt προθυμίᾳ vel δεινότητι.

494. 9 καὶ ἑτέρῳ ἐχθρὸς.

495. 34 γενόμενοι. *facti*, hoc eſt *conſtituti in bellis civilibus*, *idque longo tempore & multis cum actionibus*. ſeu bellis civilibus impliciti, iiſque diu & per multiplices caſus continuatis.

496. 99.

497. 18 αὐτὴ *ipſa*. quod auget diritatem facinoris. 35 φονεύσοντες in futuro.

499. *ult.* ἄλλα, καὶ τοῖς — in ἄλλα ſubauditur ἐπαγγελλόμενος e ſequentibus.

500. 47 οὐδὲ νῦν reſpicit ad morem a ſe obſervatum in ſuperiore Sullana proſcriptione enarranda, ubi etiam minutias has tranſmiſerat. 49 ἀπηλείφθησαν vel ἀπηλείφησαν in aor. 2. paſſ. verbi ἀπαλείφειν. 58. 75.

501. 11.

502. 64 συντάξεων.

503. 89 μισθοφορά. differre mihi videntur μισθοφορὰ & μισθοφορία. illud eſt ipſum ſtipendium militare, hoc τὸ mereri vel accipere ſtipendium. 11 ἀποδοχὴν vel προσδοχήν. hoc eſt προσδοκίαν, vel ὑπολογὴν, id eſt propterea quod ὑπελογίζοντο. 14 ἑτέροις, οἷς [vel ἃ] αὐτοὶ τότε προσέθεσαν. 18 ἐπ' αὐτοῦ] idem eſt atque ἐν αὐτῷ, vel κυρίως αὐτοῦ. redit enim ad κράτος.

504. 33 ἄγεσθαι.

505. 72 αἷς προσετετ. 96 τῷ καιρῷ, ſi bene habet, defendi poteſt ex eo, quod articulus ὁ interdum vices pronominis οὗτος expleat. cujus rei exempla ad Polybium congeſſi. eaque ratione τῷ καιρῷ idem erit atque τούτῳ τῷ καιρῷ. nam

ἀκμά-

ἀκμάζειν τῷ καιρῷ non videtur bene graecum eſſe pro *oportune ſitum eſſe ad bellum gerendum.* ſed vehementer placet Leunclauii conjectura.

506. 40 poſt praecedens τέως addere ſolent ἕως. videtur itaque Dio dediſſe ἕως ὅτε ἐδόκει.

507. 2 f. ἐδὲν δὲ ἐδὲ τότε.

509. 69 ἐπέπεσεν. 72 τρόπον ſuſpectum. videtur in eo nomen proprium ſervi aut alius cujuſdam latere, quo internuncio Baſſus utebatur, ſi bene habet, videtur κρύφιον, vel ἀπόῤῥητόν τινα τρόπον leg. eſſe.

511. 69 f. ἡμέρας τινὰς, καὶ δυνάμεις πλείους συνειληχὼς, [vel ἐπὶ πλεῖον ἰσχύσας] *quiete aliquot dierum interpoſita, & novis contractis copiis.* 73 διαφυγὼν δ' ἐν.

514. 80 συγκαταφυγὸν an συγκαταφυγόντων legas, perinde eſt. ſi prius, eſt nominativus loco genitivi poſitus, quod ſchema graecis valde frequens eſt. ſed poteſt συγκαταφυγὸν quoque accuſativus eſſe & cum εἷλε cohaerere, *coepit* τὸ ςράτευμα *exercitum Lyciorum* συγκαταφυγὸν *qui confugerat in unam arcem.* praefero tamen συγκαφυγόντων.

517. 12 τινῶν languet. mallem abeſſe, aut cum τῶν πολιτῶν mutatum.

518. 33 nullus dubito Leunclauii διήνεγκεν probare. nam alias non habebit αὐτῶν quo pertineat. 47 τε primum cum τις mutandum.

519. 99 nil certius puto Leunclauiano λόγια, quod mihi quoque in mentem venerat. neque obſtat συμβαίνοντα. *convenientia* idem ſunt atque *congruentia oracula.*

520. 4 f. ἀνατραπέντα. 17 f. ὅτι τε σύμμαχός οἱ ἐν τῇ μάχῃ γενήσοιτο *ſe* Caeſarem dictatorem *ipſi* Auguſto *adjutorem in pugna adfore*. 25.

521. 45 f. τοῦ μέλλοντος. 54 αὐτοί τε ἐπεπόνθεσαν. 56. 72 διὰ non eſt in edit. Roberti Stephani, neque affertur e codicibus manu exaratis. quare dubium ſupereſt rectene Roberti ſucceſſores id addiderint. videtur Dio ſic dediſſe ἐν τόνῳ τινὶ πυκνοτέρῳ τῶν σαλπίγγων. *modulo quodam tubarum concitatiore*. vel ἐν τόνῳ τινὶ ἁπλοτέρῳ *modulo quodam ſimpliciore*.

522. 78 aut συνέβησαν *congrediebantur*, aut συνεβοήθησαν eodem paene ſenſu.

523. 22 καὶ τότε διὰ τὸ — 25 ante ἐγένετο videtur τέλος aut ἐπ' ἀμφοῖν deeſſe. 48 f. ἀντιπαρεξῆλθον μὲν, ἀπηλλάγησαν δὲ, μηδὲν —

Lib. XLVIII.

527. in ſummariis. ἀνεκτήσατο. 3 τε] l. δὲ ob praecedens μὲν.

528. 21 ὡς' ἂν] l. ὅταν. 32.

529. 81 nondum poenitet priſtinae conjecturae, quae etiam Reimari calculum tulit. quod ſi tamen παρόντα neceſſe ſit ſervari, leg. erit τὰ παρόντα. *quantum rerum praeſentium ratio permittere vellet*.

530. 41 τε] mallem γε.

531. 48 διέχοντα poteſt quodammodo ſervari, *diſtinentem*, hoc eſt diductis velut brachiis popu-

populos in mutua bella ruentes interceſſione ſua a conflictu retinentem. mallem tamen δὴ vel ἤδη ἔχοντα. 65 illud κατ' ἀρχὰς reſpicit ad ea, quae p. 532, 36. narrabit. 66 aut ἔτι τὴς aut ἤ τις — λαβών τι, ἢ καὶ. 70 ἐκ τῶν κτημάτων. 85.

532. 14. 33.

533. 51.

534. 87 συνιςὰς] *ſibi concilians.* nove dictum, ſed ex more Dionis v. p. 802. *antepen.* & indic. proprie eſt *compellens eas* in unum locum, conciſcens. 90. 97 προΐςαθαι] de ſignificatu hujus verbi, quem hic habet, *impedire, officere,* ἐμποδὼν ἵςαθαι, quaſi dicas πρόσω ἵςαθαι, *coram aliquo ſtare, & ejus curſum intercipere,* dixi plura ad Plutarchum, qui eo verbo frequenter utitur.

535. 40 τὰ primum abeſſe mallem. 42 ὅσα γε καὶ.

537. 37 πρεσβείας] id eſt πρεσβέας *legatos,* neque levis ſuſpicio naſcitur Dionem ita reliquiſſe. v. p. 538, 62. 38 μετὰ δὲ τούτων.

538. 55 οἱ] l. αὐτῷ. *ea,* corona laurea puta. nam ἐκεῖνον ad Auguſtum redit. 83 poteſt aut Reimari, aut Oddeji, aut noſtra priſtina denique conjectura probari. Sed hac praelata, quae eſt ἐπικεκηρυγμένος, leg. quoque καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐπικεκηρυγμένος. eleganter dictum ἔγνω ἐπικεκηρυγμένος, idque acute vidit Anglus, pro ἔγνω ἑαυτὸν ἐπικεκηρυγμένον εἶναι.

539. 38 φυλακῆς αὐτοῦ] id eſt *cautione ab eo.* quum multa ubique eſſet Pompeji ab Auguſto

 cautio.

cautio. id eſt, cum Pompejus undique Auguſtum obſervaret & caveret.

540. 68 αὐτὸν. Pompejum puta.

541. 4 ἐπεὶ δὲ δὴ διέμελλον.

542. 42 f. ἐν τοῖς τρισὶν ὀνόματι. *in triumviris ſolo nomine potens erat.* ob ſequens τοῦτο.

545. 71 οἱ delend. 91.

546. 8 καίτοι] l. καί τι. *ea parte quoque.* *ult.* ἐκείνης commode poteſt ad Cleopatram referri. ſi quid tamen mutandum ſit, praeferrem ἠμέλειαν, *quod Fulviam contemneret nulloque in loco haberet.*

547. 75 ἀπὸ] l. πρὸ. v. p. 521, 64. 83 f. τοῦ πρὸς Σέξτον πολέμου. Cf. tamen p. 568. 100. ubi Sexti nomen pariter abeſt. 17 f. καὶ καιναὶ [vel νέαι] συντέλειαι. v. p. 551. *ult.*

549. 48 aut ἔτι μᾶλλον, aut ἐς τὰ μάλιστα.

550. *ult.* mallem καταλάβῃ.

551. 108 κ. ᾐσχύνοντο. *non pudebat eqs.*

552. 27.

553. 55 mallem ἀπεκάλουν. verbum hoc plerumque uſurpatur in nominibus probroſis & ad cavillationem compoſitis. 74 τῷ γε ἔργῳ.

554. 12.

555. 31 praeſtat lectio codicis Medicei ἐσπαράττοντο. 33 τι] f. ἔτι.

557. 51 ἀνεκομίσατο. *recuperavit.* 81. 82. f. poſt μάχαις deeſt τισὶ κρατήσας.

559. 35 mallem συνέπεσεν, quamvis non neſciam ἐν & σὺν in compoſitis ſaepe permutari.

561. *penult.* poſt τε videtur γὰρ deeſſe.

563. 99 ἀντῆρέ τε] l. ἀντήρεττε. *adverſum actis remis navigavit.* ab ἀντερέττω. docet ipſa res & vſ. 1.

564. 36. 40 καὶ παρ' αὐτοῖς.

565. 67. 68 hic locus mihi vitii eſt ſuſpectus. videtur aliquid deeſſe. *penult.* ὅσῳ.

566. 92 πρὸς ἀμφότερα *ad utrumque.* tam ad voluptatem, quam ad ſanationem. 93 καὶ ἐς τὴν τοῦ βίου διαγ. 3 δοθέντες ſuſpectum. num διακαυθέντες.

567. 33. 43.

568. 81 τοῦτό τε πρασσούσης, καὶ ὅπως πλέοσι, aut τοῦτό τε πρασσούσης, ὅπως τε πλ.

Lib. XLIX.

571. 75. *ult.* καὶ ἡ τῶν νεῶν.

572. 3 quamvis exacte non reſpondeat βαρύτης λεπτότητι, ſed παχύτης potius, & βαρύτητι reſpondeat ἐλαφρότης, nihil tamen mutandum. nam grave eſt etiam craſſum & denſum, & tenue eſt etiam leve.

573. 82 f. λυπηροὶ aut ἀτηροὶ δεινῶς. poteſt tamen vulgata ea ratione defendi, qua dixi ad p. 178, 37. 85 ὥστε ὁπλῖται.

574. 20.

575. 70 ἀπεσάλευε, καὶ (ὁ γὰρ — nam in verbis *Sextus enim* ratio redditur, quare plures in dies id contigerit. *ult.* καὶ] mallem γάρ.

576. 23. 24.

577. 61 καὶ ὡς tranſpoſitis particulis. 63 punctum commate mutandum.

578.

578. 95. 3 μὲν delend.

579. 23 f. τοῖς τότε αἰφειμένοις. 35. 44 poteſt priſtina noſtra conjectura probari, poteſt quoque vulgata defendi, ſi ſcilicet ἀγάλλονται accipiatur pro κοσμοῦνται, γεραίρονται. *ornantur.* v. p. 651, 61. 659, 21. peritque omnis difficultas, ſi ὑφ' ὃ conſueto more accipias pro *ob quod.*

580. 71.

581. 88. 90 poſt αὐτῷ deeſt aut δοθῆναι, aut οἰκοδομηθῆναι. 17 Ἰταλία proprium nomen eſt Italiae inferioris, quondam *magnae Graeciae* dictae, ut in Comment. ad Conſtantini Ceremon. demonſtravi.

583. 90 aut ἐξήκειτο aut ἐξήρειτο.

584. 46 ἱκέτας codicis Medicei rectum eſt. v. Reimar. in Add.

585. 63.

586. 12 φοβέμενος] aptius eſſet ἐκςὰς, vel ἀποφεύγων, vel φυλαττόμενος.

588. 74 πάντα τὰ τῶν ἐναντίων.

590. 66 mirificus & rarus verbi δυσχεραίνειν uſus pro δυσχερῆ ποιεῖν.

591. 92 μηδένα αὐτοῖς. 2. 7 τοι] l. τι.

592. 49 dictio ἐρανίζειν τινὰ pro παρά τινος mihi inſolens accidit & ſuſpecta habetur.

594. 24 λαβόντες & ὀκ ἠθέλησαν.

595. 82 f. τοῦ καὶ βόλεσθαι ζῆν. 96 προσρήματος] ſententia flagitat ἔθνους, neque videtur hic Latiniſmus ſubeſſe, quo *nomen* pro *gente* ponitur. *nomen Latinum* pro *Latinis*. 98 poſt θαλάσσης excidit οἰκοῦντος aut ἱδρυθέντος, ταχθέντος vel ſimile.

598.

598. 6 καὶ & τε delenda. 26 ἄλλην reſpicit ad ſuperiorem diviſionem, de qua v. fin. p. 592.

599. 26.

Lib. L.

605. 66 aut ὅτε utroque loco, aut οὐδέ. 2 παρ' αὐταῖς. *propter eas*, teſtamenti tabulas puta.

607. 71 ἡ πᾶσα.

608. 90 ἀρχῇ τῇ τότε.

609. 25.

610. 54 τε delend.

611. 12 poteſt ἄκοντες defendi, ſi praecedens καὶ pro καίτοι *tametſi* accipias. aptius tamen eſſet ἑκόντες. 29 v. Porphyr. de abſtinent. p. 20, 5. *edit. Cantabrig.*

612. 45 ἐπαγαγέσθαι. 63. 82 aut οὔτ' ὀλίγῳ ſcrib. aut οὔτω στενῷ, aut οὔτω σκολιῷ.

613. 92. 4 κατάγοντες rectum eſt. κατάγειν de piratis dicitur naves intercipientibus & deducentibus in ſuos portus. 7 ἐς αὐτὸν ἀναῤῥίψαι] ſubaudi τὸν κίνδυνον vel τὸν κύβον. *in ſemetipſum ſurſum rejicere periculum.* quod nos apte dicimus *auf ſeine Hörner nehmen.* 9 f. τούτοις δὲ προσγενομένοις, ἄλλως τε —

614. 30. 56. f. ἔγνω ἐγγὺς στρατοπεδ. vel ἔγνω ἐκεῖ στρατ. 60 ἐπειδὴ τὰ ἐπιτήδεια.

615. 95. 96 poſt ἕκαστοι excidiſſe videtur καὶ σύμπαντες. quod praecedenti τοσοῦτοι reſpondeat, ut vocabulo τοσοῦτοι reſpondet καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. 5 οὔτ' αὖ ἐπὶ — 17.

616. 46. 69.

617. 95 omnia hic recte habent, & bene defenduntur a cl. Editore.

618. 24 μηκέτι] l. μήτε τι. 35 τινὶ bene habet. *humanos ſe dabunt erga aliquem.* 36 f. κεκρατηκέναι ἀνόσια πεποιηκότες.

619. 77 τε] l. γε.

620. 44. 59 non prorſus damnaverim ὀλέθρῳ γυναικὸς, quod eſt in codice Vaticano. *exitio mulieris, peſte de femme:* hoc eſt foeminae exitioſae, quae multis perniciei eſt. poſſet quoque ὀλέθρῳ γυναικὶ legi. v. Hemſterhuſ. ad Lucian. & hoc praefero.

621. 93 τινάς.

623. 90 in ἑτέρων ſubaudi a communi πλέτε, *quam ſunt aliorum divitiae.*

625. 44. 66 ἐπὶ ναυμαχίαν probum & Dioneum eſt. cf. p. 659, 60. 67.

626. 12. 29.

628. 78 f. καὶ προσαποδρᾶναι. *una cum Cleopatra ipſi quoque aufugere.* nam πως & τρόπον τινὰ ut tautologa conſiſtere nequeunt. 2 accipi ſic debet, tanquam ſi ſcriptum eſſet ὥσπερ καὶ ἐπ' ἠπείρε. alias delendum eſſet καὶ. 11.

629. 47 προεκβῶσι.

LIB. LI.

632. 14.

634. 87 ἔτι ὤφειλον. & ſic quoque p. 653, 24. leg. 96. καί τοι. *propterea.* duobus vocabulis. 2 ὁμοίως *in utroque annulo pariter.*

635. 26 ἀπαρτῶντος] ſubaudi ἑαυτόν.

640.

640. 62 δόξαι delend.

647. 20 f. ὦ συμφιλοσοφοῦντι.

648. 43 ὡς ἑκάστοις] ſubaudi ἐκέλευσε πολιτεύεσθαι. *ita juſſit quoſque rem ſuam publicam gerere, ut juſſit.* aut πάτριον ἦν vel ἐνενόμιστο, vel ἤρεσε. Solet Dio poſt ὡς ἕκαστοι verba θέλειν, μέλλειν & ſimilia omittere. v. ad p. 400, 95. ſic p. 666, 37. ἂν δὲ ἐάσῃς ταῦτα ὡς ἕκαστα [ſcil. θέλει, vel μέλλει, vel πέφυκε] αὔξειν. & p. 675, 81. ὡς ἕκαστοι, ſc. μέλλουσι δικάσειν. 741, 46. ὡς ἕκαστοι ἀπέκτειναν, vel ἀποκτεῖναι ἠθέλησαν vel ἠδυνήθησαν. 52 αὐτῶν] ſubaudi τῶν Αἰγυπτίων. quod latet in praemiſſo ἡ Αἴγυπτος.

651. 69.

652. 72 αὖθις ἔκλεισαν. *rurſus clauſerant.* reſpicit hoc *rurſus* ad apertionem templi.

653. 23 ὅτι, an ἔτι legas, haud multum intererit. ſed deinceps leg. puto ἅ γε αὐτός. 24. v. ad p. 634, 87. dicta.

654. 66.

656. 20 f. εἱστίασαν *convivio exceperant* ſenatores, ſinguli per ſingulos dies, plebem.

657. 71.

658. 4 πειθόμενοι. id eſt πιστεύοντες. *ſibi perſuadentes.*

LIB. LII.

662. 50 τύχης] f. ψυχῆς. *ſuae fortitudini id imputat.* 73 poſt μήτε videtur περὶ vel πρὸς deeſſe.

663. 11 καὶ delend. 30.

665.

665. 19. 27 προαιρέσει] ſubaudi ἑαυτῶν. deinde vſ. 28. in τῇ ſubauditur προαιρέσει.

666. 44 certam emendationem ἄρχοντα jamdudum Leunclauius occupaverat.

667. 99 ὑπομένειας in ſe ſpectatum nihil habet, ob quod diſpliceat. verumtamen ob ſequens μὴ ὑγιαίνων mallem hic loci ὑγιήνειας.

668. 47. 76 ἐπὶ τῷ. ult. ὡς ἄν γε τις] ſ. ὅταν δέ τις.

669. 27 ἃ aut cum οἷς mutandum, aut leg. καθ' ἃ.

670. 35 delendi unci. non enim redundat ἄν. 46 ὑπ' ἀπαῤῥησίας. 48 ſ. ὐ μάλα [vel ὐ ῥᾳδίως, vel ὐ πάνυ] κατορθῦσι.

671. 7 πρωτείων. 9. 10.

672. 24 πολλάς. 32. 51 ὡς ἦσαν, ἄν τι καὶ. 61.

673. 97.

674. 23 ὅτε] l. σύ τε. & tu. habet hoc reſpectum ad καὶ ἐκεῖνα verſu 26. 46. penult. ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ.

675. 80 poſt εὐθὺς aegre patior μετὰ τὴν ἀρχὴν aut πεπαυμένος αὐτῆς deſiderari. 88 ſ. δίκας πάσας πάντες.

677. 60 τεῖχος hic loci eſt *legio*, vel grande aliquod corpus militare, idem atque ςράτευμα paullo poſt vſ. 62, & ςρατόπεδον, τέλος ςρατιωτικόν. & ſic quoque accipi debet p. 681, 45. ἄνευ τειχῶν id eſt ἄνευ ςρατοπέδων καὶ καταλόγων ὁπλιτικῶν. & p. 707. *ult.* 797, 100. 800, 90. 849, 29. memini Valeſium alicubi ſignificationem hanc huic vocabulo adſtruxiſſe,

ſed non ſuccurrit utrum ad Euſebium, an in libris Emendationum. 65 ἰδίᾳ ἑκάτερον ἑκατέρου. 69.

678. 22 mallem διάγεσθαι. *tractari & adminiſtrari ab illis*. v. p. 679, 47. 711, 9. 736, 28. 852, 36. Cf. ad p. 751, 59. dicta.

680. 87 ἐάσας. Cf. p. 681, 41.

683. 51 f. τοῖς ἐμπόροις *peregrinis, advenis*. 54 ἤ τινα τοιοῦτον ἀγῶνα. 55. 75 f. δεόμενον.

684. 100.

685. 34 ἔσται. 37. 41 aut προσήκει, aut προσῆκον. ſcil. ἐστί. 44 πλεῖστα καὶ μέγιστα.

686. 87 προήκουσι *praecedentibus*, ſive ordine ſententiae ferendae, ſive dignitatis, quorum illud ex hoc manabat. 99 αὐτογνωμονῶν, ut eſt in codice Vaticano.

688. 86 ὥστε σοι μὲν ἀγαθῷ τε ὄντι.

689. 35.

691. 29 εἴτε ὀρθῶς. 71 facio cum codice Vaticano.

692. 84 nova dictio πολυλογία pro *eloquentia*, λογιότητι, εὐφρασίᾳ, εὐρημοσύνῃ. 2 ſpecie non caret ἰδίᾳ σημαίνουσαν. verum διασημαίνειν poteſt in Dione Caſſio recens formatum, ut ejus multa ſunt, verbum eſſe e Latino *deſignare*.

Lib. LIII.

697. 63 προθεὶς. nota προθεσμία. 67 βεβαιώσηται.

698. 78 olim ad h. l. ſcriptis addi poteſt, imitationem hanc eſſe orationis funebris, quam

Pericli tribuit Thucydides. cf. Addenda Reimari. 1. 6 ὑμῶν aut ὑμῖν.

699. 55 συμφορώτατον.

700. 77. 15 nolim quidem Dioni verbum εὐσθενεῖν abjudicare. ſane ut ἀσθενεῖν dicitur, ſic quoque potuit ille εὐσθενεῖν dicere. verum uſitatius eſt εὐθηνεῖν.

701. 45.

703. 35 ἀμφότεροι] omnes tres partes, tam pauci illi, qui mentem ejus perſpiciebant, quam qui ſuſpectos ejus ſermones verſutiae habebant, & denique illi, qui fidem ei abſque dolo & ſuſpicione adhibebant. 45 poſt τοῦτο deeſt aliquid.

705. 22 τοὺς hic idem valet atque τούτους, & nullo ſupplemento opus eſt.

706. 71.

707. 15 dictionis τῶν μὲν δὴ οὖν βουλευόντων ταῦτα ἔχεται ſententia eſt: *& haec quidem de ſenatoribus.* vel *& haec quidem ad ſenatores pertinent.*

708. 22 f. τοῦ Αὐγούστου [vel Σεβαστοῦ vel πρώτου] Καίσαρος. 24. 46.

709. 67. 75 τότε οὕτως.

710. 83 ἐπεὶ δ' αὐτὰ] reſpiciunt haec ad vſ. 66. & ſequentes p. 709. & nihil, neque hic, neque paullo ante, deeſt. αὐτὰ ſignificat promiſſa de imperio Romano in provincias dividendo & republica conſtituenda.

712. 45 aut γιγνόμενα ſimpliciter, aut ἐπιχειρούμενα.

715. 21. 27 ὅτι una voce. *qui neſciunt ea contigiſſe.* vidit quoque Reim. in Add. 55. προ-

τρο-

τρεπόμενοι eſt *nobis conciliantes*, ſtudentes nobis faventem blanditiis facere. ita προτρέπεσθαι uſurpat Diogenes Laertius p. 178. *ed. Meibom.* & Malalas paſſim. ipſe Caſſius noſter p. 119, 26. ἐπιτρέπεσθαι eo ſenſu dixit.

721. 77.

724. 70 τε delend. 83 nondum deſero Ἀδέλων. vult Dio dicere Aelium Gallum per Adulitícum portum & trajectum in Arabiam felicem penetraſſe, neque verſus auſtrum ulterius proceſſiſſe. ipſa quoque Adule & totum litus orientale Ægypti ſeu occidentale maris rubri ad Arabiam pertinet, & olim quoque pertinuit. 88 γε] l. τε.

725. 96 μηδὲ] l. μή γε.

726. 28. 29 ἐν videri queat redundare, ideoque deleri oportere. ſed quamvis plerumque ſoleat omitti, ut in latinis *cum*, additur tamen interdum, ut exemplis in animadverſionibus ad Anthologiam graecam Planudeam afferendis demonſtratum dabo. novi graeci praecipue hoc ſchema frequentant.

Lib. LIV.

731. 50 δὲς. καὶ ἐπειδήπερ.

734. 59 aut optanda lectio Xiphilini, aut κατέλαβε leg.

735. 7.

738. 13 τόξον τε γὰρ αὐτοῖς. 21 diſtinctione adjuvandus eſt locus ſic. ἐμυήθη τε τὰ ταῖν θεαῖν, [ſcil. μυςήρια] τῶν μυςηρίων — καὶ αὐτὸν

τὸν μεμυημένον, γενομένων. *quum myſteria, quamvis extra ſtatum tempus, in Auguſti gratiam celebrarentur, qui tum ipſe quoque iis initiatus fuit.*

740. 31 μήτε] l. μηδὲν. 58. 62.

741. 65 ὁμόσωσιν. 66. 71.

742. 31 f. καὶ ἄλλα πέντε ἐπ' ὀνόματι [vel ἐπὶ προφάσει] τῆς αὐτοκράτορος. v. Reimar. in Add. 36 f. ἐνεώρα.

744. 63 f. ὅτε δὴ διαγνώμη ἐκείνη *tum, quum judicium illud contingeret*, de quo dixerat c. 13. ſenatorum puta legendorum. διαγνώμη idem eſt atque διάγνωσις, & Caſſius eo vocabulo amat uti. v. p. 823, 70. & Indic.

748. 68 ὅσων vel ὅσε. 72 οἱ βελευταί. 77 ἐκείνην. redit enim ad Galliam.

749. 4 comma pone ςρατηγεντα revocandum. pari modo diſtinctio mutanda vſ. 20. & parentheſis in verbo ἱέρωτο finienda. *Agrippa ſumtus ludorum faciebat per collegas.* vel curabat ludos ſuo nomine per collegas apparari & edi. 5 f. ἐςρατήγησε γὰρ ὂ πρότερον [vel, ut Oddeyus, τότε πρῶτον] καίπερ. aut poſſunt verba ſic ordinari: ἐξώρμησε. καὶ τήν γε ἀρχὴν αὐτε πᾶσαν ὁ Δρεσος ἐκ δόγματος διήγαγεν, καίπερ ἔπω τὰς ςρατηγικὰς τιμὰς ἔχων: ἐξελθόντων —. Cf. p. 752, 16.

750. 49 ἔργον πολέμε ἔχειν eſt latiniſmus. *opus bello habere.* 55 ἄλλα] f. τῶν Γαλατῶν. nam, ni hoc admittas, non habebit ἐπεποίηντο vſ. 59. aut, quod malim, ἐπεπόνηντο, quo referatur.

751.

751. 78 τὲς λοιπὲς Αὐγέςες. 4 τῆς προσόρε. 8 συνήθη πᾶσι τοῖς ἐκ ἐ.

753. 86.

754. 11 f. ἐπιβολὴν *conſilia, conatum, inſtitutum.*

756. 91 f. βελευσείων, *ambiens, concupiſcens ſenatoriam dignitatem.*

757. 21 f. ἰδίων aut ἰδιωτικῶν.

758. 27 f. ψηφίσασθαί τινα εἰς αὐτὸν ἠθέλησεν, ὅτε τι αὐτῶν προσήσεσθαι. 33 ἐδημοσίωσε, v. Reim. in Add. Indic. h. v.

759. 59 f. διατιθεὶς.

760. 97 αὐτὸν.

761. 44 συνήραντο. 59.

762. 75 τε delend. 93.

763. 8.

764. 49 aut delend. τῶν ἄλλων, aut optanda priſtina noſtra conjectura. 6 diſtinguo hunc locum & emendo ſic. ἐπὶ τȢ βήματος. [ſcil. *dixit funebrem orationem.*] δημόσιον γὰρ τὸ πένθος, ἀλλαξαμένων τὴν ἐσθῆτα τῶν βελευτῶν, ἐγένετο. *erat enim luctus publicus, per quem ſenatores veſtem mutaverant.* cohaeret ἐγένετο cum πένθος. 13.

766. *ult.* f. πεμφθεὶς κατεςήσατο. *rurſus pacabat.*

767. 28 aut καὶ, aut τε delend.

789. 19 aut ἐπ' ἀνδρεία, ut Wolff, aut ἀπ' ἀνδρείας. 29 τινι redundat e latiniſmo Dioni familiari.

790. 74 ὅσοι ἡ νεότητι. 79 f. ἐπὶ τῶν δέ. λων τιμωρίαις τοὺς μέν. 99 f. ἀλλ' οἱ μὲν, ὅτι αὐτοὶ πλαττόμεθα ταῦτα, λογοποιοῦσιν.: *alii rumuſculos ſpargunt*, *nos ipſos ea*, quae de inſidiis in caput noſtrum ſtructis feruntur, *commentos eſſe*, vel *comminiſci*, *confingere*.

791. 51 ἐπί τε τῇ τῶν ἀρχόντων καὶ τῇ τῶν ἀρχομένων.

792. 73 οἱ] aut ἡ aut σοι leg. aut οἱ delend. 87.

793. 8 f. ἀντιπείσεσθαι aut ἀντευπείσεσθαι.

795. 61 καὶ τὰ μάλιστα] eſt latiniſmus. ſignificat enim hic loci *cum maxime*, hoc eſt *hac noſtra aetate*. 63 f. δέκατοι ἀμφότεροι. *ambae decimae legiones*.

796. 75 f. οὓς τινας ὄντας τοὺς αὐτοὺς. 80 non dubito Breitingeri ἐτήρησα probare. *ſervavi hoc nomen*, *quale accepi* a ſcriptoribus antiquioribus, quamvis hodie deſitum, neque ab omnibus iiſdem tributum. de legionum ratione, admodum intricato negotio, memini me legiſſe aliquando anglicanam diſſertationem Chapmani, Tunſtalli de Ciceronis ad Brutum epiſtolis diſſertationi additam, rogatuque beati Menkenii argumentum ejus brevi relatione complexus fui, quae relatio neſcio an locum adhucdum invenerit in Actis Eruditorum, quibus ea deſtinata erat. 88 aut συγγεγραμμένα, aut ἀναγεγραμμένα.

797.

797. 100 τό τε δεύτερον. v. Reim. in Add. 4. τείχη bene habet. v. ad p. 677, 60. dicta.

798. 44 ἐξ ἐπαγγελίας. quod dubito ſitne *ex indictione*, an *ultro* vertendum. puto tamen prius rectius. nam ſi poſterius voluiſſet, potius αὐτεπαγγέλτων dixiſſet.

800. 89 στρατευόμενοι bene habet, ſignificatque idem atque καταλεγόμενοι, *militantes*, aut *in militiam conſcripti*. eſt autem *militare* non ſolum arma gerere, ſed quocunque modo fungi munere publico; militia non armata, ſed civilis hic deſignatur. v. quae ad Conſtantini Ceremon. p. 226. D. 2. notavi.

801. 47 ἐπεξήξω bene habet. ἥξω aſſumſit Dio pro futuro verbi εἶμι *eo*, recedens in eo a more Atticorum, qui tam in futuro, quam in praeſenti efferunt ἐπέξειμι, non ἐπεξελεύσομαι, neque ἐπεξήξω.

802. 80.

803. 3 f. δι' αὐτῶν συνάπτων, τοὺς πρ.

804. 58 ἐπὶ μὲν τῇ.

805. 92 ἔπειτα δὲ καὶ. 96.

806. 27. 28 ἐκ πολέμου τινός. *ult.* αὐτοῖς ut etiam Reim. in Add.

807. 48 comma pone τοσαύτης revocandum. conſtructio enim eſt διεγένετο κακουργοῦντα ἐπὶ πλεῖον. *perſeverabant in multum tempus latrocinia exercentes*.

Lib. LVI.

810. 70 f. ὥσπερ ἐν δουλείᾳ γενέσθαι. 78 non me latet ſimilia ſaepe legi. mallem tamen

καὶ ναυτιλίᾳ τὴν θάλασσαν. ubi a communi tacite repetitur e praecedentibus ἐργάσασθαι; aut ſaltim leg. καὶ ναυτιλίας ναυτίλασθαι.

811. 10 ἢ delendum. *mallem illos priores numero vobis pares eſſe.* ad verbum *tot eſſe, quot vos conſpicio.* 30 ἱεροσυλοῦσιν, ἀλλ' ὅστις ἂν — κολάζεται. 45 καταλύετε, οὐ πεισθέντες.

812. 74 τέμνοντες καὶ καίοντες. jungere plerumque ſolent veteres haec duo & nunc quoque veterem italicam interpretationem hanc lectionem expreſſiſſe intelligo. 87 ἀνθρωπίνως] latiniſmus eſt, pro ἐπιεικῶς, φιλανθρώπως. *humane.* 90 aut ἔθηκα, aut τέθεικα. 7.

813. 13 μελλονύμφων. compoſita a νύμφη exeunt in νυμφος, ut παράνυμφος, non παρανύμφιος. & ſic quoque μελλόνυμφος, non μελλονύμφιος.

814. 85 videatur πατέρας ὑμᾶς ὀρθῶς ὀνομάζοιμι leg. eſſe a ſubjecto ἂν μὴ καὶ παῖδας τρέφητε. & ſane *patres conſcripti* appellabantur ſenatores. ſed ſolos equites hic alloquitur Auguſtus, & tuentur ſequentia ταύτην μοι τὴν προσηγορίαν ἐδώκατε vulgatam. quare dicendum auctorem non fuiſſe conſequenter ratiocinatum. poterat enim Auguſtus recte *pater patriae* appellari etiam a coelibatus cultoribus. 95 τὰ ἐπιτίμια hic loci non ſunt *multae*, quod plerumque notat id vocabulum, ſed *ea, quae factum aliquod inſequuntur*, merita, ſeu bonum bona, praemia, ſeu malum mala, poenae. ſed quid ſibi deinceps velit ἑκατέροις non perſpicio, conjicioque delendum eſſe.

815. 14 f. τὸν πέριξ καὶ ἐς τὰ οἰκοδομήματα τὰ πλησίον.

816. 78 συνανθεστηκυίας. *quae olim* in ſuperiore bello *cum ipſo* Romanis *reſtiterat*. videtur enim οἱ ad Batonem, non ad Tiberium, pertinere. 89 ante πρὸς videtur excidiſſe καὶ προτρέπηται, aut poteſt ſic legi: καθορώη, καὶ πρὸς τὸ π. τ. ς. ἀγωνίσασθαι προτρέπηται, καὶ ἐν καιρῷ —

817. 8 f. συνηλοίων *contundebant*. a συναλοιᾶν. 13 non opus eſt καταρράξαι hic loci legere, quod in ſe non malum, vulgata tamen melius non eſt. ἀποῤῥάττειν eſt *decutere*. 23 ἐκινδύνευσαν ἄν. 44 πολλῷ πλείονι. *multis partibus numeroſiore*.

818. 47. 75 αὖθις] f. ἔτος.

819. 96 ἐκεῖνα. opponuntur ſibi ἐκεῖνα *illa*, in Dalmatia geſta, & τάδε *haec*, in Celtis. 14 ἐκ τῆς ἀρχῆς eſt *ex jure commiſſae ſibi poteſtatis, pro auctoritate imperii*. cf. Reimar. in Add.

820. 42 ἀπειθοῦντος. *morem nolente gerere*.

821. 91 μέν τι [vel ἐπὶ] μᾶλλον. 98 τότε] f. τρίτη leg. 11.

822. 28 πολὺ ἀπέσπασαν *abſtrahebant* [*ſe ab hoſtibus*] *ingens ſpatium, procul evadebant*, vel *auffugiebant*. ἀποσπᾶν idem eſt atque ἀπαρτᾶσθαι *ſeſe removere*, vel *procul abeſſe ab altero*. ſubintelligitur ἑαυτὸν & ἑαυτοὺς. v. Hemſterhuſ. ad Luciani T. I. p. 256. & quae ad Polyb. p. 424, 12. dicam. 38 f. μεῖναι. quamvis hoc valde neceſſarium non ſit.

824.

824. 6. 11 f. *καταμόνας τινὶ περὶ θανάτε, μήτε ἂν ἄλλοι* —. 20 f. *προπαρασκευαζόμενοι ſibi comparantes antequam imperio decederent.* 27 *ἄξιοι ἐκ εἶναι. videbantur poenam majorem non mereri, quam per quam videbantur averſum iri* — vel, quam ea erat, quae ſufficere videbatur ad eos a furore ſuo revocandos. *ἡ καὶ* idem eſt ac ſi dixiſſet *ἡ ὑφ' ἧς καὶ* —

825. 35 f. *τὴν νῦν ἀξίωσιν. ut nunc fieri ſolet,* aut *cenſetur fieri oportere.* 68.

826. 80 *ἐκείνας.* redit enim ad inſulas ante dictas. 84. 91 poſt *ἀγορᾷ* videtur *ἤχθη* exciдиſſe. 92 *δρόμω καὶ τρόπον τινὰ καὶ θηρίων σφ.* ſignificat primis in Martis ludis paucas fuiſſe feras trucidatas, ſecundis autem multo plures. 94 *ὁ Γερμανικὸς.* 99 quare ait *ἐς τὰς ὑπατεύοντας ἐσγραφέντων,* & non potius *ὑπατευόντων.* exſpectes ab ea ſermonis ſtructura non *ὑπατευόντων*, ſed *ὑπατευσάντων.* forte ſoli Conſulum illi faſtis inſcribebantur, qui annum auſpicarentur.

827. 15 *ἅπερ.* v. Reimar. in Add.

828. 68 huc pertinet annotatio noſtra, cui in editione Hamburgenſe per errorem adſcriptum eſt indicium hoc 828. 9. ſcrupulus tum mihi injectus nondum exemtus eſt.

829. 88 *πάντα* delendum ut vitioſa ſcriptio ſequentis *κατὰ.* 91. vehementer diſplicet inficetum illud, quamvis Dioni familiare, *πάμπαν πάντα,* tanquam ſi *πάντα* non ſufficeret. f. igitur *καγχάζων* eſt ſubſtituendum. ſed tutius eſt

nihil

nihil movere, & hoc illis Dionis ὐδὲ γὰρ ὐδὲ, & μηδαμῆ μηδαμῶς & ſimilibus annumerare.

832. 65 de conjectura Reimari, in quam ipſe quoque incidi, non oportere dubitari puto. 69 mallem αἰρεθῆναι.

834. 14 f. placebit aliquibus priſtina noſtra conjectura. poteſt tamen vulgata defendi, ſi ἐπαίνυς τῦσδε putes illam publicam orationem parentalem celebrandis Auguſti laudibus decretam.

836. 19 putavi aliquando aut utrumque τις delendum, aut utroque loco τὶς ὑ leg. eſſe. ſed vulgatam recte habere didici deinceps e p. 839, 46. collato cum 55, 62, & 64.

837. 51 καίτοι τῦτο ἡλίκον. 59. 74. 76 aut μὲν delend. aut admittendum aliquod ſupplementum, quale olim ſuaſi. ſed illud rectius. 89 f. τοσύτων ὄντων ἦρξεν.

838. 14 uſitatius quidem eſt τινα τῆς δόξης aut τὴν δόξαν ἀποστερεῖν. attamen aeque probum, & vel Demoſthenis aliorumque praeſtantiſſimorum exemplis munitum eſt δόξαν τινὸς ἀποστερεῖν, ideoque nihil deterius olim propoſito ὐδένας. 42 f. κόμπυ τινὸς χάριν, ὡς ἐν ἀπείροις, τὸν περὶ αὐτῦ λόγον. ſubaudi πεποίημαι.

839. 52 συμμεθίςαςθαι eſt *una cum aliis in partes diſcedere*. quod faciebant ſenatores Romani. proprie non eſt *conſentire*, ſed eſt per accidens. 81.

840. 99 τῇ φύσει nolim ſollicitare. videtur tamen auctor potius τῇ πυρᾷ dare debuiſſe. nam ſi corpus Auguſti fuiſſet naturae ſuae per-

miſ-

quia ſibi conſcius erat ſe alia dicere, alia facere, vel facta ſua cum verbis haud conſentire.

852. 55 ἀπεδειξάμην. *de meo protuliſſem, pronuntiaſſem, declaraſſem.* nam aliud eſt ἀποδείκνυσθαι, aliud ἐπιδείκνυσθαι, quod dicitur de ſophiſtis, citharoedis, hiſtrionibus & ſimilibus, artem publice oſtendentibus. 67 ὡς πρόεδρος.

854. 17 γε] l. τε.

861. 64 recte habet vulgata πολλάς. ἐρωτᾶν ſaepe eſt in utramque partem aliquam cauſſam vel quaeſtionem agitare, diſceptare. quam ſignificationem adſtruo ad Plutarchi p. 1034, 48. 81 recte καὶ deeſt primae editioni.

863. 58 νομιζόμενον eſt nominativus abſolutus loco genitivi. *quum eſſet uſitatum legibus & moribus receptum.*

866. 34 ἐποιήσατο bene habet, idemque ſignificat atque περιεποιήσατο. *conficiebat, comparabat ſibi.*

867. *ult.* συνέστησε recte habet. antea fluxam & divulſam maleque cohaerentem illius magiſtratus poteſtatem conſtrinxit, eoque firmiſſimam reddidit.

868. 14 προτεθῆναι· quod ipſum verbum προστίθεσθαι paullo poſt vſ. 18. loco verbi ἀποτίθεσθαι rurſus ſuaſerim. Conferri & expendi ad h. l. meretur Reimari in Addendis ſententia.

870. 73 loco ſecundi γὰρ mallem ἂν.

LIB. LVIII.

877. 93 aut, ut nos olim, aut potius ut Reim. in Add. ſuaſit.

880. 98 mallem συνεζηκότων aut ἔφις. 17 mallem ἐκάλεν aut ἐθρύλεν.

881. 61 ἱερέα [in ſingulari] μετὰ Γαΐε τε καὶ ἐκείνε. Sejano puta. 73 κἄτι [id eſt καὶ ἔτι] καὶ ὡς.

882. 84 οἱ δὲ δὴ ἄλλοι] verbum, a quo hi nominativi pendent & reguntur, eſt κατεφρόνησαν vſ. 2. 86 ἐξ ἐκείνε mallem ad Sejanum referre *& ab eo*, Sejano puta, *in jus vocatum;* aut interpretari *ex eo tempore*, & cum κρινόμενον jungere. *& ex eo tempore certas ob cauſſas reum peractum.* 93. 7 γε delend.

883. 39 f. ἕτερόν τι κατ' ἐκεῖνε, καὶ ἄλλο. aut ἕτερόν τι καὶ μετ' ἐκεῖνο ἄλλο. 52 vetus lectio προσενδεικνύμενοι proba erat; ſervarique debuerat. 65 εἰ δὲ μὴ, μὴ μέντοι γε.

884. 91 προέπεμψαν.

885. 9 poſt ἑώρα excidit θορυβέμενον.

886. 45 ὑποψία. caetera bene habent.

887. 19 θεραπεύσαντες.

888. 66. 74 διαδικεῖν eſſe poſſe verbum ſignificans *in omnibus rebus perfectam nequitiam exercere*, non negem. ſed vix puto uſitatum. quare malim καὶ νὴ Δί' ἀδικέσης, aut ſimpliciter καὶ ἀδικέσης.

889. 85.

890. 42 nondum poenitet priſtinae conjecturae ἐκδημίας *peregrinationis.* 45 loco πείση aptius foret παραςήση. 47 ſi diſpliceat priſtina conjectura, poſſet ante vel poſt χιλιάρχες addi ὀλίγες vel τινάς. nam neque omnes tribunos militum voluit Tiberius, (Tacitus enim

tribunorum ait *centuriorumque pauci*) & Dio, ſi omnes voluiſſet, τὸς χιλ. dixiſſet.

891. 89.

892. 2 ἑτέρες] f. ἔτος, quamvis jam in tertium annum deſignaſſet conſules, tamen mutabat ſaepius, ut iis, quos primo aut ſecundo anno Coſſ. dixiſſet, alios tamen ſufficeret. 12 τῆς ἀρχαιρεσίας ἕνεκα bene habere exiſtimo. *quo vetuſto ritui jus ſuum & ſatisfieret.* ἀρχαιρεσία in ſingulari, ſi bene memini, non dicitur, ſed tantum ἀρχαιρεσίαι in plurali. caeterum praeclaram lucem huic loco in obſervationibus cl. Reimarus accendit. 22 poſt δύο deeſt πλεῖες ἢ ἐλάττες. aut tacite repeti debet ἑκκαίδεκα *ſedecim praeter unum aut duos*. prius tamen praefero. Cf. p. 924. 54.

893. 32 ὁσάκις ἂν καὶ καθήκῃ vel καθήκοι. 49 αὐτὸ] Nerva puta. 50 poſt φαίη videtur εἰπεῖν deeſſe. *quamvis Nerva Tiberium rogaret, ut de quibuſdam dictarum legum partibus obſcurioribus mentem ſuam clarius exponeret, tamen id facere Tiberius noluiſſet.* haec una illarum cauſſarum erat, ob quas Nerva mortem voluntariam ipſe ſibi conſciſcebat.

894. 60 τότε] l. τε.

900. 61. 64.

LIB. LIX.

902. 20 ταὐτὸ ὂν uti etiam Reim. in Add. 29 Αὔγεστος] f. Γαίος C. Caligula. 33.

904. 89 aut πάντα, aut τἄλλα τε. 94 f. λέγεσθαι.

905. 22 f. ὅτω γὰρ καὶ αὐτῷ [Tiberio] καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ πρὸς πάντα. 42. 43 mallem ποιησάμενος. 44 τε delend. 54 ῥυπαρώτατα] latiniſmus eſt. *ſordidiſſime.* graeci dicerent γλισχρότατα, πικρότατα. v. p. 1246, 79.

907. 30 quamvis καταστρέχειν, ubi *perſtringere, vituperare* notat, uſitatius cum accuſativo jungatur, dicaturque καταστρέχειν τινα, invenitur tamen etiam cum genitivo conſtructum. vid. Indic.

908. 65.

910. 6 αὕτη ἡ αἰτία. 20 ὑπάτων] f. βουλευτῶν aut ὑπατευκότων. 22 διαγνώμην.

911. 39. 40 videri queat ἐς τὴν τῆς οἰκίας νόμισιν ſignificare *ad legitimationem gentis auguſtae.* id eſt, eo fine, ut & illi Caeſarum, qui ſummae rerum praefuerunt, pro legitimis dominis, & eorum res geſtae, pro ratis & publice approbatis habeantur. nam ſacramentum illud erat εἰς νόμισιν τῶν πρὶν αὐταρχησάντων ad ratificationem [ut ita dicam] imperatorum ſuperiorum. τῆς οἰκίας ea ratione foret idem atque ταύτης τῆς οἰκίας, *hujus gentis*, caeſareae puta. ut infra p. 913, 25. ἐν ταῖς ἡμέραις eſt pro ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ſed ut verum fatear, coacta & improbabilis mihi videtur haec interpretandi ratio. quare pro οἰκίας legi malim ὁσίας. *ut antiquo ritui religioſe ſervando ſatisfiat, quia vetus religio ita ſancit.* ὅτι ἡ ὁσία οὕτω νομίζει. infra p. 914, 55. ubi τῆς ὁσίας ἕνεκα redditur dicis

cauſſa. damit der Sache ihr Recht wiederfahre, um es beym alten Herkommen bewenden zu laſſen. it. p. 892, 14. 45 aut καὶ aut τε delendum.

912. 58 τοῖς τε γένεσι. *qui & gente, & naſcendi ſorte & facultatibus primi eſſent.* 62 χρῆσθαι ἐπὶ τῇ τῆς βουλείας ἐλπίδι. 65. 70 καὶ delendum, perperam e fine praecedentis vocabuli repetitum. 73 ſi ſervetur ἰδίᾳ καὶ, deerit ἐν τῷ δημοσίῳ paullo ante poſt τῷ.

913. 8. 13.

914. 31 ἱππεῖς τὸ τέλος] v. dicta ad pag. 840, 10. 34 τε delend. 40 γεραίρειν in activo, non item in medio, dici pro *honorare* puto. aut igitur γεραίρωσιν leg. aut, quod malim σέβωνται. 57 f. εἶχον ἐπί τινι, εἶθ' ὡς λυπούμενοι.

915. 68 γε] l. μὲν. 71. 80 ἐμβληθῆναι] legenti locum hunc venit in mentem fabella Carani ab Herodoto enarrata. Conditor ille fuit regni Macedonici, unde Philippus & Alexander orti. Caranus ergo, quum ab hero, cujus armentum una cum fratribus paverat, mercedem debitam fruſtra poſceret, juſſus ab hero, ſolis radios per tecti rimam illapſos mercedis loco ſumere, pulverem illis radiis colluſtratum humo ter hauſit, & in ſinum congeſſit, eoque ſoli Macedonici peculium nactus fuit. 82 aut ἤχθη cum Reimaro, aut ἐτέθη leg.

916. 16 cum noſtris priſtinis ad h. l. notatis conſuli velim Reimar. in Add.

917. 34. 41 lacunam inter verba ἅμα & ὡς καὶ πάνυ intercedere exiſtimo, aut in ἐφόνευε

latet

latet vitium, & ſententia requirit ἔπραξε *exegit*, & nihilominus tamen ſubeſt lacuna. 46 videtur turbatus locus & ſic digerendus eſſe τὰς πάνυ ἄκοντας βιαζόμενος, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο κληρωμένοις ὅτι μάλιστα (δύο γὰρ στρατηγοὺς ἐς τοὺς ὁπλομαχικοὺς ἀγῶνας ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις καὶ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ὥσπερ ποτὲ ἐγίγνετο, λαγχάνειν —

918. 82 δύνασθαι delend. aut deeſt aliquid.

919. 22. 28 poſt ἔφη videtur ἐλέγξων vel ſimile quid deeſſe. *haec vera eſſe ut demonſtraret, recitabat nonnulla e literis* —. 30 ἠδίκηκεν, ὤφειλε τε αὐτὸν ζῶντα οὐ τετιμηκέναι.

921. 8.

923. 6 αὐτοῦ idem eſt atque ἐν αὐτῷ. nemo offenderetur, ſi legeretur τὴν αὐτοῦ ῥητορικὴν δύναμιν. atqui ὁ ῥήτωρ idem eſt, ut *Caeſar* idem atque *caeſarea majeſtas*.

924. 44 ἅτε δὲ δὴ ἐκείνων τε ἀργοτέρων tranſpoſitis vocabulis.

925. 74 Κελτοὺς, ὡς καὶ πολεμίους, καὶ παρακινοῦντάς τι. 84 ὑπὲρ τὸν Ῥῆνον. 7.

927. 76. 78 ἥττονί σφων ὄντι, δυναμένοις. 95 aut τι del. aut leg. πολλὰ προσεψηφίσθαι.

928. 13 hic videtur aut lacuna, aut luxatum quid eſſe. nam ἐν τούτοις apte non cohaeret cum praecedentibus praeter morem Dionis. 27 ἐκκλησίᾳ] l. ἐκδημίᾳ. *per ejus* Caji ab Vrbe *abſentiam*.

929. 64 ἐπὶ τὴν Βρεττανίαν στρατεύσων.

930. 9 ἐπιβουλεῦσαι.

931. 40 τε] l. γε.

961. 24 poſt δῆμον videtur γιγνομένας exci-
diſſe. 46 τῆς Βαιτικῆς. deinde μεταπέμψαι
plebejo more poſuit pro μεταπεμψάμενος, quo
de more jam ad p. 222, 18. dixi. exemplis ibi al-
latis adde p. 929, 62.

962. 61. 83 f. ἐκδημίας ὅποι ἤθελον ἐπε-
τρέπετο ἐπαλλήλας. poſtremum debeo Reimaro.

963. 25 ἐπ᾽ ἔλαττον δή, ἐσκίπασεν.

964. 63 τε delend.

965. 83 f. μηδένα τοῖς ἔτω κατὰ τῶν —
αὐτῶν ἐπαναστᾶσι [vel θρασυνομένοις]. βοηθεῖν.
9 ἐπ᾽ αὐτάς.

966. 19 conjeci aliquando παρέπεμπον *tranſ-
mittebant*, ſinebant illam dignitatem praeter ſe
tranſire, ſed quam primum Reimari conjecturam
παρέμενοι cognovi; *tranſmittentes*, *ſinentes ſibi
adimi*, ſtatim eam fui amplexus. 40 ὀλίγε δεῖν,
abſque δέ.

967. 64 διαχειρίσας: quod etiam Reim. in
Addendis & Indice v. χειρίζειν probavit. 69 τέ-
τω τῷ εἴδει.

968. 87 in verbis Zonarae, quae allata ſunt
in nota ad hunc verſum adſcripta, ἐγχειρίδιον eſt
aut *ſtylus*, quo utebantur Romani aliquid in tabulis
ceratis exaraturi, aut ſunt *pugillares*. v. a viris do-
ctis ad titulum Enchiridii Epictetei notata. prius
tamen videtur rectius ob additum παρεζώννυτο.
92 aut ſervanda vulgaris lectio, τῦτο δὴ τὸ τῦ
λόγυ, *juxta proverbium*, aut leg. τῦτο δὲ δὴ [id
eſt δῆθεν] ἐκ τῦ νόμυ.

970. 57 f. τῦτον ἡ Ἀγριππῖνα τὸν τρόπον
τὸν υἱόν.

971.

971. 85. 86 τὸ τῶ καρῆέντω. 99 loco ſecundi ἀνηρέθη τά.

972. ὁ ἐνῆλπιζε] f. ἐλπίζετο. *quam ſurripuerat.*

973. penult. χρησόμενος. *quia Claudius, ut aquis — uſurus, Narciſſum — praemiſerat.*

974. 76 f. ἐς τῦτο δὲ ὁ τε ἀςὴρ.

975. 94 κἀνταῦθα ſi bene habet, ſignificat, *& tunc.* mallem tamen κἀντεῦθεν. *& illinc.*

AD XIPHILINVM.

980. 31 βέλτιον.

981. 47 τοσαῦτα bene habere, oſtendit ſequens. ὥστε vſ. 49. & accipi debet pro ἕτω καλὰ καὶ ἄξια. v. p. 998, 76.

982. 85 ὑπεπεπτώκει. 89 f. ἄλλα τε καὶ καινὰ. non tamen hoc valde neceſſarium. 92 πάντων] f. πραγμάτων.

984. 46 πολλῷ] l. τυφλῷ. v. Schol. Ariſtophan. ad Plutum. 48 βασιλικῷ κοιτῶνι bene habet ſapitque Xiphilini aetatem, qua κοιτὼν apud Graecos Byzantinos, ut *veſtiarium* apud Latinos medii aevi, idem erat atque theſaurus, vel fiſcus regius privatus. v. Du Cange Gloſſ. Gr. h. v. & noſtra ad Conſtantini Porphyrog. Ceremon. notata.

986. 79 ἐδὲν ἐν τ. ἤ. 81 ἀποκτεῖναι ἐπεχείρησαν.

987. 20 aut καὶ aut γὰρ delend. 34 τοίγαρ τοι εἰ περὶ. 39 f. τῦ Νέρωνος, ἐδ' ὅσον ἀπὸ

βοῆς.

βοῆς. *ne ſpecie quidem tenus.* v. dicta ad 260, 100. quibus addi poteſt locus Xiphilini, hanc dictionem illuſtrans p. 1057, 44: ἐκ ἀπὸ τῆς γλώττης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ψυχῆς. quod in hoc loco eſt ἀπὸ γλώττης, id alibi eſt ἀπὸ βοῆς. Cf. Reim. in Add. *ult.* καὶ ἔτω μὲν καὶ ἐς.

988. 72 ἱππεῖς ἐκ τῦ τέλες] *equites, ex ordine puta equeſtri,* qui medius eſt inter ſenatorium & plebejum. v. ad p. 840, 10. dicta & p. 1036, 86. & 1246, 56. 57. inſignem locum.

989. 90 ἔπαθεν ἂν ἐπὶ τέτῳ. 91 valde placet ἄλλως. ſed neque ſpecie caret ἀγνῶς in recenſione tomi ſecundi Dionis Caſſii Reimarani in Actis Eruditorum a me propoſitum. ubi totum hunc locum pluribus expoſui. 95 ᾔδει. *ſciebat. ignorat ergo ſe Neronem tundere?* nihil deeſt.

990. 31 ἵνα δὴ Φιλεσ — 47 f. τὰ αὐτῷ πεπραγμένα.

991. 55 ſuſpectum πρέσβεις, quorum mentio hic importuna, ſaltim non neceſſaria. 72 καὶ ταῖς ἀκολασίαις.

992. 95 ἐναυπηγήσαντο. praeceſſit enim ἰδόντες. 97 aut delendum τὸν, aut leg. πάντα γὰρ τὸν ἐνδεχόμενον τρόπον. 99 aut ante μὴ deeſt τῦ, aut alias vſ. 100. leg. ἐκδημοσιευθῇ vel ἐκδημοσιευθῆναι συμβῇ. 10 ἐνταῦθα ἦν, ἔτοι — *ubi quum eſſet*, aut *eo quum proceſſiſſet*, diſſimulationis puta, & doli, aut etiam votorum ſuorum.

996. 13 utrumque recte dicitur & Leunclavii ἐκφανῆναι, &, quod in texto eſt, ἐκφῆναι. ſubauditur enim ἑαυτὲς. 27 e vetere lectione

υικη-

νικητήρια effeciſſem ἐνηβητήρια. ſunt autem loca publica ubi juventus exercitiis & ludis gymnicis, curſu, ſaltu, lucta, jactu telorum & aliis talibus, item milites armis tractandis, exercebantur, a recentioribus Graecis κασμητήρια dicta, quia tyrones ibi ἐκοσμοῦντο, hoc eſt ἠσκοῦντο, ἐγυμνάζοντο, docebantur ἐν κόσμῳ in acie & decora ſtatione ſtare, arma jactare, militares motiones facere, pyrrhichas ſaltare, & alia. noſtrates appellant *Schieſgraben*, *Vogelwieſen*, *Paradeplätze*. ſed illa vetuſta ἐνηβητήρια multo erant magnificentiora & pluribus atque ſumtuoſioribus aedificiis & inſtitutis exculta. 35 ὧν ἐκεῖνο δόξαι — ἄμεινον γενέσθαι. aut ἐκεῖνο δὲ καὶ ἰδεῖν καὶ λέξαι καὶ αἴσχιστον.

997. 48 non contemnendum videtur ὑπ' ἄλλων, neque auſim movere. fuit tamen quum conjicerem ὑπὸ δούλων *ne a ſervis quidem ſuis fieri patiebantur*, aut *aequo animo ſpectabant a ſervis ſuis perpetrari*.

998. 76 τοσαῦτα] accipio pro οὕτω μεγαλοπρεπῆ καὶ λαμπρά. v. ad p. 981, 47. 84 γε] l. τε.

999. 19 μέλαιν] cf. Du Cange Gloſſ. Gr. v. φωνὴ λευκάς.

1000. 29 ἐπεκβοᾶν. 34 comma poſt Ἀπόλλων delend. *Apollo Auguſtus*. tanquam ſi *Auguſtus* eſſet cognomen aliquod Apollinis novum, quo a Clario, Pythio, Lycio aliiſque ſimilibus diſtingueretur. v. p. 1033. 2. 35 εἷς ὡς *ut Pythius*. aut ᾄδεις ὡς Π. *canis ut Pythius*. ſed prius confirmat Ceremoniale in formulis circenſium factio-

factionum ad ſuos aurigas. v. ad p. 1041, 37. dicenda.

1001. 50 ſupplementum hoc integrum non eſt. ſic ferme integres. καὶ εὐθὺς εἰς αὐτὸ τὸ γυμνάσιον εἰσαχθεὶς ἐν αὐτῇ τῇ ςολῇ τῇ κιθαρῳδικῇ, ἐς τὰ τῶν νικησάντων λευκώματα ἐσεγράφη. *introductus in idem gymnaſium in ipſo habitu citharoedico, inſcriptus eſt tabulis victorum.*

1003. 25 poſt ἐσέπρασσεν deeſt ἐπαγγέςησαν.

1004. 37 ἐνεκεκόλπωτο] *gerebat in ſinu*, ſeu pro amiculo interiore & cuti proximo habebat *tunicam variam, ſuper qua* ἐπ' αὐτῷ [non ἐν αὐτῷ] *gerebat chlamydem humero adſtrictam.* 69 τί δὲ] ſubaudi δεῖ λέγειν. *quid attinet dicere nos ſpoliari* —? *penult.* non videtur locus integer. f. ſic dedit Dio. τί δὲ, [ſcil. δεῖ λέγειν] ὅτι οὐκ ἂν προϊόντος.

1005. 10 τεκμήριον δὲ τό τε αὐτοὺς καὶ κράνεσι — ἐσκεπάσθαι. & ſic quoque deinceps ἐσκευάσθαι.

1006. 14 f. πρὸς τὸ μὴ κακόν τι πάσχειν.

1007. 58 f. ὧν πρότερον μὲν Μεσσαλῖνα ἦρχεν. 59 Νέρων, ὃς ὄνομα. 61 ᾄδει γὰρ καὶ κιθαρίζει.

1009. 73 συμμαχίᾳ] hic & ſequentes dativi poſſunt reddi *ob* —. *ob divinum auxilium.* mallem tamen πεποιθὼς additum eſſe.

1010. 82 poſt ὄντας ſubaud. εἶναι. *quos liberos & ſuis legibus utentes ſivimus eſſe ut antea.* bene habere εἰάσαμεν patet e p. 1004, 59. 91 τὰ] l. γάρ. 1 ἐξάραντες] ſubaudi τὰ σκέλη. *alte ſublatis pedibus.*

1013.

1013. 78 bene habet vetus lectio ἐδείπνισεν. & deinceps legi oportet ἑςιάτωρ μέντοι. 97 καὶ ἀμαθῶς ἔπινον. *& inſcite potabant.*

1015. 83 f. ἐπιλέγων. v. p. 1035, 72.

1017. 31 mallem ἔνδοξα: nam ἐπίδοξος ille eſt, de quo aliquid ſperatur, vel exſpectatur, qui aliquam de ſe movit opinionem. 52 ταχὺ ſi bene habet, eſt pro ταχέως vel θᾶττον *paulo poſt.* mallem tamen αὐτίκα, vel μετὰ ταῦτα, aut πρᾳὺ *mite reſponſum dedit.* vel etiam τραχὺ *aſperum.*

1018. 13 ἐπὶ recte habet, quamvis a Reim. in Addendis damnatum. v. ad p. 1105, 53. notanda.

1021. 87 ἑαυτȣ̃.

1022. 92 προέμενος. 100 τȣ̃ μὲν Σωρανȣ̃. huic μὲν reſpondet δὲ vſ. 15. 14 ἐθύσατο. filia Sorani puta.

1023. 27 θαυμάζοι, εἰ τοιαῦτα αὐτῷ ἐπήχθη. *talia illi* [Thraſeae, aut *illis ambobus*, Thraſeae & Sorano] *criminι data fuiſſe.* 40 ἐφίεσθαι. aut deeſt aliquis infinitivus, qui reſpondeat praecedenti ἐφιέμενον. e. c. κἂκ τȣ́τȣ φαίνεσθαι καὶ τῆς αὐτ. ἀρχῆς ἐφιέμενον, συκοφ.

1029. 65 libenter Stephano aſſentirer, praeſertim quum jam ſupra p. 82, 76. pariter, ut ille, ἀναθαρσήσας ſuaſerim, pro ἐπιθαρσήσας. ſed vereor ne ambo nos conjecturae falſi fuerimus, ignoratione moris Dioni proprii, qui ἐπιθαρσεῖν pro *rurſus fieri audax, animum reſumere,* uſurpat. v. Indic. h. v. *ult.* ταύτην.

1030. *pen.* Ἀσίᾳ] atqui in itinere verſus Romam non poterat Tiridates Aſiae urbes non videre, per quas ipſi tranſeundum erat, quippe iter terreſtre agenti. num igitur leg. Ἀχαΐᾳ.

1031. 53 προσωπεῖα, ut p. 1032. *ult.* & 1042, 90. & ſic quoque corrig. p. 1033, 87. alibi locorum quoque πρόσωπον obſervavi vitioſe pro προσωπεῖον poſitum.

1032. 76 ἐν ᾗ ὁ Σύλλας. *in qua, non Sulla alios, ſed Nero ſemetipſe proſcripſit.*

1033. 85. 86 his in nominibus deſidero foemininum unum aliquod, aut duo vel tria, quibus conveniat ἐκύει, ἔτικτε. f. *Canaces*, aut *Semeles*. v. vſ. *penult.*

1034. 15 αἰσχύνῃ & χλευασίᾳ. 26 εἰ δ' οὖν.

1037. 6 Λακεδαίμονος.

1038. 57 f. τῇ τ' ἐξουσίᾳ συμπεφυκότες (καὶ γὰρ Γερμανίας ἀμφοτέρας ἐπὶ πολὺ ἅμα διῴκησαν·) ἦλθον.

1040. 96 ἄγαλμα αὐτοῦ χρυσοῦν ἀπὸ χιλίων λ. illud χρυσοῦν Reimaro debeo. 3 ἐπέστειλεν. v. Reim. in Add. 9 ἀπέπλευσε. 11 ἥσθησαν] f. ἤλπισαν. poteſt tamen vulgata ex eo defendi, quod ſpes laetorum nos non minus, quam ipſae res laetae praeſentes, & interdum vel magis, exhilarare ſolent. 18 ἀνῄρητο.

1041. 37 f. ὢε εἷς περιοδονίκης, εἷς ἀπ' αἰῶνος. *ohe, es periodonica, es ab omni memoria.* v. dicta ad Conſtantini Ceremon. p. 29. B. 11. 117. B. 8. 146. C. 5. & alibi, & ſupra ad p. 1029. 35. poteſt quoque pro ὡς reſtitui καλῶς. *bene eveniat Herculi Neroni: bene eveniat Apollini Neroni.*

1042.

1042. 75 aut οἱ aut αὐτῷ delendum.

1043. 15 τῷ Βινδικι leg. & ἀποκτείναντι delendum, debebatque codici Palatino obſecundari.

1044. 91 ποιήσασθαι. ſc. τὸ πρᾶγμα τῆς αὐτοκρατορίας. 54 μεγαλογνωμονῶν. v. Reim. in Add.

1045. 63 γε] l. τε.

1046. 23 τόπον delend. 24 μέχρι τῆς ἑσπέρας.

1047. 33 τῇ ψυχῇ] l. τὴν τύχην. 44 locus e Suetonio ſic integrari & concinnari poteſt. θανεῖν Οἰκτρῶς μ' ἀνώγει σύγγαμος, μήτηρ, πατήρ. 49 τῦτο] f. πῦ νῦν.

1048. 62 ſenſu caret hoc Neronis dictum; amicos profecto nullos habebat, inimicos autem innumerabiles, totum orbem Romanum. quinam igitur erant, ſi neque amici erant, neque inimici, qui eum ad miſerrimae mortis neceſſitatem adigebant?

1053. 6 f. συνετύγχανεν ἃ συνετύγχανεν.

1054. 32 ἀνέπειραν. 50 τὴν πρώτην θυσίαν.

1056. 16 ſi eſſent haec integra, ſuaderem ὁ γὰρ Ὄθων. 19 Καίσαρα] ſignificat Piſonem a Galba adoptatum, & Caeſarem, hoc eſt imperii haeredem appellatum.

1058. 78 πρὶν, δηρὸν σιγήσας, αὐτοῖς — *donec rupto diuturno ſilentio diceret ipſis.*

1060. 9 αἰωρῦντα.

1061. 24 ἐκχωρῆσαι. 44 πολλὰς γὰρ, καὶ ἀεὶ τὰς πρώτας. *multos enim, & ſemper quidem viros primarios, epulis ſuis adhibebat.*

1062

1062. 57 καὶ ἄλλα. 64 αὐτοῦ accipio pro αὐτὸ vel ὅτω *&* *ſic non poterat non evenire.* neceſſe erat id contingere. 78 κεχειρῶσθαι.

1063. 17 ἐς ſi bene habet; miror & raro poſitum eſt uſu. mallem equidem ἀντὶ τῶν ὀφειλομένων ἀντιδιδόναι.

1065. 75 τῷ μὲν γὰρ Γάλβα. 90 καὶ del.

1067. 46 οὐχ ὅτι κατεσκιάσθη.

1068. 59 τοῖς προνομεύουσι. 64 post συνεγίγνοντο videtur κατάλληλοι excidiſſe. 73 καὶ γὰρ νὺξ.

1069. 95 μὲν del.

1070. 37 ἡττηθέντες] f. πτοηθέντες.

1071. 88 punctum non ante, ſed poſt τούτῳ collocandum, quod idem eſt atque ἐν τούτῳ, vel ἐπὶ τούτῳ. *tanquam ſi propterea conſecuturus eſſet commiſerationem,* aut *propter hunc puellum.*

1073. 56 κατὰ νώτου.

1074. 78 ὑφαντοῦ] f. λύθρου. pen. ἐπεὶ δὲ, ὥστε καὶ ὑπ.

1076. 4 ἐπαπεδέχθησαν.

1078. 48 οὐ μὴ εὐμεγάλως. 72 ἐγέννησε. nam κυεῖν eſt mulierum. aut leg. eſt ἢ καὶ παῖδας ἐξ αὐτοῦ — ἐκύησε. Cf. p. 1090, 41.

1079. 90 ταῖς πρώταις.

1080. 2 ἐκ τῆς αὐτῆς loquendi modum eſſe ſequioribus ſaeculis uſitatum pro ἐξ αὐτῆς τῆς — ſupra jam monui. 4 καὶ αὐτοὶ delend. aut latet in eo ἐκ καταπελτῶν.

1082. 81 περιστέλλειν τὰ πάτρια ἔθη pro περιέπειν inſolentius dictum ſcriptori aetatis non optimae debet condonari. 95 προσπτύσας bo-

num ſenſum efficit. quum autem Palatinus praeſtet πηλὸν προσπ υσας, videtur Diō ſcripſiſſe πηλὸν προσπλάσας. Conf. Philoſtr. V. A. T.

1083. 14 ἀπεῤῥίπτουν.

1084. 49 κατεκέντει. nam verbum καταχεντᾷν mihi quidem eſt ignotum.

1087. 51 mallem ὑποδιέφθειρον. 53 aut μισολογίᾳ leg. aut cum Leunclauio faciendum. 60 τισιν *in coetu quodam diſputabat.* 69 μνήμης ἄξια ἐπεφύκει.

1090. 38 διεσέσωστο μετ' αὐτοῦ. 47 aut ἀφθονώτατα leg. adverbialiter, aut καὶ ἀφθονωτάτη.

1091. 65 ἐγεγόνει. 69 ὁμοίᾳ ἀνέσων. *eadem, qua utuntur ſani & valentes.* ſi vulgata ſervetur, ſubaudiendum poſt ὁμοίᾳ erit τῇ πρὶν, vel τῇ συνήθει.

1092. 97 τάχα μὲν, ὅτι. 100 τοῦ κρατοῦντος. 20 πολέμους. 22 f. ἐν τῷ πολλῷ [vel μακρῷ] χρόνῳ. videtur quidem vulgata recte habere, & idem ſignificare, quod nos dicimus, *mit der Zeit, cum tempore.* ſed eo quidem ſenſu dicunt ἐν χρόνῳ. quare aut delendum τῷ, aut optandum quod ſuaſi, praeſertim accedente Zonarae auctoritate. Adverſatur tamen p. 1094. 82.

1093. 51 τοῦθ' ὅτι] f. τέθ', ὅτι *tunc demum cognovit.*

1094. 74 f. ὑψηλὸν, πρὶν καὶ ἀπ' αὐτοῦ.

1095. 31 οἱ ἄλλοι τε] f. οἷά τε *utpote perculſi.* 36 πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις.

1096. 41 αὐταῖς. ὁμίλου αὐταῖς pro ὁμίλου

αὐτῶν *urbana turba.* 62 οἰκήματα, μετὰ καὶ τῶν βιβλίων.

1098. 20 ἄλλως τε, καὶ ὅτι καὶ πρότερον.

1101. 23 ὁμοῦ τι λαμβάνοντες.

1102. 57 ὥσπερεὶ ἀντειπεῖν. 63 ἀλλ' ὅτι—] haec non intelligo, labatque ratiocinium. procul dubio deeſt aliquid. nam non ſatis facit, deleto ὅτι, legere ἀλλ' ἠπίςατο. 81 καὶ τούτους.

1103. 9 poſt ἤθελε forſan excidit καὶ οὐκ ἐθέλειν ἐπλάττετο. aut καὶ μὴ φαίνεσθαι κολακείαις χαίρων ἤθελε.

1105. 52 ἀγαπήσαντες. 58 ὅτι] ὁ γὰρ Δέρας, οὗ ἡ ἡγεμονία.

1106. 72 ὑπὲρ τὸν Αἶμον.

1107. 13 parentheſis non hoc verſu, ſed 18. in verbo ὑποσχόμενος finit.

1110. 51 non videtur Xiphilinus hunc locum percepiſſe, neque recte reddidiſſe. aut deſunt quaedam. nam ἐκείνων ad illos maleficos & veneficos referri nequit, ſed legi debet πολλοὶ μὲν ὑπ' ἐκείνων ſcilicet τῶν βελονῶν. *multi ab illis acubus puncti ne ſentientes quidem moriebantur.* jam labat ſententia. ſuperioribus enim oppoſita ſubjuncta non reſpondent: *multi vero ad judices delati poenas meritas dabant.* poſſet dici ſententiam ſuperiorum hanc eſſe: illorum veneficorum multos ſuis armis oppreſſos & proſtratos eſſe, hoc eſt acubus iiſdem venenatis peremtos, quibus alios aggrediebantur. at hoc mihi quidem probabile non fit, & Xiphilinus hoc ſi voluiſſet, aliter fuiſſet enunciaturus. Similis caſus narratur p. 1215, 25.

1113. 100 ἐν τῷ πολλῷ βίῳ.

1114. 14 οὐκ ὀλίγους ἐκ τῶν οὐδὲ ἐλπιζόντων. vel οὐκ ὀλίγους ἐκ τῶν οὐδ' ὄναρ ἐλπισάντων.

1115. 26 καὶ ἔτι κείμενον ἐπ' αὐτῆς.

1116. 48 f. παραγενομένων. *ab illis, qui utrique caſui*, tam Romae, quam in Aſia, *adfuerunt.*

1118. 17 θανάτου. ſubaudi δίκη. 18 num Σεραπᾶς.

1121. 29 διὰ τὸ βαθὺ γῆρας.

1122. 100 προεβεβήκει δ' εἰς πέντε. 16 ὁ δὲ] f. καὶ δὲ καὶ — vel πρὸς δὲ καί.

1123. 27 f. ἐπὶ τοῖς ἀναβαθμοῖς στᾶσα, καί. 40 ὡς del. 47 πονεῖν δύνασθαι.

1124. 63 non video qui differant μεγαλόφρων & μεγαλογνώμων.

1125. 86 τῇ γε κατορθώσει. 5 ὡς δὲ] apodoſis eſt, non verſu *penult.* ſed verſu primo paginae proximae in τηνικαῦτα.

1126. 26 τὰ αἰχμάλωτα] ſubaudiri poteſt σώματα. mallem tamen, ut uſitatius, τοὺς αἰχμαλώτους.

1128. 84 πρίν γε τι. 85 f. ἢ ἂν ἑαυτόν τε ἀπολλύμενον. 87 ωθῶσιν ſunt reliquiae verbi δουλωθῶσιν. v. Reim. in Add.

1129. 49 ἀναδοθῆναι pro ἀποδοθῆναι eſt etiam apud Zonaram p. 593. B. 40. ὡς pro ὅπου nove dixit. aut leg. eſt ᾧ ſcilicet ἔργῳ. aut ἧς ſcilicet γεφύρας. ſed rectius eſt vulgatam ſervari, & ſic ut ſuali, exponi.

1130. 48 οὐ γάρ τοι. 62 diſtinguo κρηπῖδες ἄλλως, δίοδον. forte quoque paullo ante ad ductum cl. Reimari leg. eſt οὐ μέντοι καὶ νῦν ἔτι.

 65 to-

65 totum hoc ratiocinium non capio. Nam neque Trajanus ſtructo ponte, neque Hadrianus eo deſtructo, impedire poterat, ne per Danubium gelu conſtrictum barbari in Moeſiam effunderentur.

1132. 16 παροικοδομίαις, vel potius παροικοδομαῖς, vel παροικοδομήμασι.

1134. 83. 84 ἐπὶ hic inſolenter pro διὰ poſitum.

1135. 6 δὴ] l. γάρ. 25 ἀσώλευον] f. ἄπλεον *ad quam parandam armis opus non fuit*, aut potius cum Leunclauio ἀπόλεμον.

1136. 54 τῶν συνόντων.

1137. 76 ὀρχησόμενον in futuro.

1138. 12 καὶ delendum. 24 πολλῶν δὲ καὶ ἰδιωτῶν.

1139. 31 ἀλλ' οὔ τοι καί. 34 καὶ κάτω μέν. 53 ἐκ μέρους. 57 verba ἐσώθησαν ad συχνοὶ vſ. 58. parentheſeos includenda ſunt ſignis. 59 πάντως ἀπαθεῖς. *prorſus incolumes*. 61 κεφαλῆς.] quid malum? capite multatos inter eos numerat auctor, qui ἐσώθησαν *ſalvi abibant*. ergo ne homines ea aetate, aut in Xiphilini patria, vivere abſque capite poterant?

1141. 98 ὑπήχθη ſi bene habet, idem eſt atque προήχθη. mallem tamen ἐπήχθη, aut ἠπείχθη. 2 συμπήγνυσθαι δύνασθαι. 12 aut ἐπιφανῆναι, aut ἀναφανῆναι. 18 f. πάντα ταῦτα. 19 Ἀτυχία διὰ τοῦ ταῦ βαρβαρισθεὶς τοῦ σίγμα εἰς τὸ ταῦ μεταπεσόντος.

1142. 41 aut ἰδὼν ſimplex optandum, aut ὑπερέχον ἰδών. *ſuſpenſam videns auram*. ſuper puteo nempe.

1143.

1143. 70 Ἀθάμβιλος idem ſonát Graecis atque Ἀσάμβιλος. nam θ ut σ pronunciant. utraque igitur ſcriptio recte habet. Arabicum nomen eſt السموال vel السمويل

1144. 3 πλοίῳ] l. ut Tillemontus jam ante me recte vidit Βαβυλῶνι. Alexander enim Babylone obiit. 5 μύθους] l. λίθους. 7 μαθὼν δή.

1146. 64 ἐκπέσῃ. 68 f. καὶ αὐτὸς ἐν ἱππεῦσιν, ἴλης τῶν Μαύρων ἄρχων, ἐξήταστο.

1153. 27 ἐνεπεπτώκει.

1157. 22 ἀπ' ἄλλης bene habet, idemque eſt atque μετ' ἄλλην. v. p. 1202, 68.

1158. 49 non diſplicet Sylburgii ταχθέντα, quod nobis quoque ſuccurrit. verbum tamen in ea re proprium eſt καταδειχθέντα, & ſic reliquiſſe videtur Dio. 59 περὶ] l. πρὸς.

1159. 59 comma poſt αὐτοῦ figo, & διαφερόντως ad ἐτίμησε refero. *honoribus affecit eximiis.*

1161. 27 ὑπ' ἐκείνου. *ab eo,* Hadriano puta.

1162. 50 ἀπολαμβάνων. 58 ἀνδρῶν.

1163. 65 ὃν] l. ὃ.

1165. 17 aut πινακίου aut γραφῆς delendum, aut potius leg. διὰ πινακίου καὶ γραφῆς.

1166. 53 περὶ τὸν βασιλέα. 67 ἀτρεμεῖν. *pen.* μὲν] l. τε.

1167. 79 f. μνῆμα αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο *hoc ſolum.* 87 ἐγκαταληφθῆναι *ſubito opprimi. ult:* bene habebat & ſervari oportebat vetus lectio εὔοικτος *ad commiſerandum facilis.* alterum recens invectum εὔεικτος mihi non videtur cum Graecae linguae rationibus conſiſtere poſſe.

1170. 56 τὰ δημώδεις· οἱ πολλοὶ ἰατροί.

1178. *pen.* f. συχνὸν, μᾶλλον δὲ, ὡς εἰπεῖν.

1179. 59 τῦτ'] f. τοσύτῳ, ſubaudi πλεῖον. quia praecedit ὅσῳ πλεῖον.

1180. 75 aut καὶ delend. aut addendum ἡγεμόνι.

1184. 24 κεραυνοβολεῖν uno verbo, aut κεραυνοῖς βαλεῖν, ſed prius rectius eſt. 29 voc. ἕλληνες hic loci Chriſtiano ſenſu eſt accipiendum; & non tam *Graecos*, quam *paganos*, vel *ethnicos* ſignificat.

1185. 71 γε] l. μὲν. 77 ἐπιμιξίας τῆς ἐν ταῖς.

1186. 12 f. καὶ τὸ χώραν ἀπαιτῆσαι. conſtructio eſt ὥστε λαβεῖν χρήματα καὶ τὸ ἀπαιτῆσαι χώραν: *accipiebant numos & veniam agrum tum rogandi, quum hoſtibus Romanorum aegre feciſſent.* 31 ἀνεδέχοντο, vel ὑπεδ. vel ſimplex ἐδέχοντο. 37 τὰς γε ε.

1187. 63 αὐτὰς ἐπ' ὀκτώ. 82 ἀπέδοσαν, τὰς δ' ἄλλας, πολλάς. 84 φυγόντας οὐκέτ' εἶχον, vel ἀποδιδόναι οὐκ εἶχον.

1188. 16 & 17 pro gemino τὸ utroque loco τοῦ repone.

1189. 22 in hoc articulo deeſt aliquid. male mutavit Leunclauius initium hujus fragmenti. in editione Vrſini reliqua recte habent praeter ἑκάτεροι. leg. enim ἑκατέροις. *tam Marcomannis viginti millia, quam Quadis totidem.* poſt ποιεῖν expungendum ἐῶν, & ſubſtituendum ἐπέτρεπον.

1192. 44 f. καὶ ἤδη ἐπ' αὐτὸν. 49 aut cum Sylburgio faciendum, aut leg. μεῖναι, πιςὸν

πρὸς

πρὸς πίϛιν καταλύσαντα. aut *πιϛὸν πίϛιν καταλύσαντι.*

1193. 84 *πρὶν πλησιάσαι.* *antequam prope ad Antonini caſtra venirent cum capite, jubebat, miſſis nunciis, illud ſepeliri.*

1194. 40 *ἔξω τι τῶν ἑαυτȣ.*

1195. 73 *ἐπὶ πάσης*] f. *ἁπάσης* uno vocabulo.

1200. 18 *καὶ* primum delendum. deinde poſt *τε* videtur *ἄπταιϛος*, vel *εὐϛαθὴς*, vel ſimile quid deeſſe.

1202. 62 *εἰς τὸ ῥεῦμα.* 75 *οἱ ἕτεροι.*

1204. 21 *ἔτως.* 32 f. *διδομένων τινά.*

1205. 53 f. *ἔξω* [vel *ἀπὸ*] *τῆς χώρας.*

1207. 15 *αὐτόν.*

1208. 72 dubio caret Leunclauium hic loci rectum vidiſſe. 76 *ἱϛορεῖται.*

1210. 35 *αὐτὸ*] f. *ἀγρυπνίαν*, aut *τὸ ἄϋπνον.*

1211. 80 aut cum Wolfio faciendum, aut leg. *αὐτὸς*, pro *αὐτȣ.*

1212. 98 f. *κατὰ πάντα τὸν περὶ αὐτὸν λόγον.* 10 *ȣδὲν ἐκ τȣτȣ δεινὸν, ἔθ᾽ ὑπ᾽ ἐκείνων, ἔθ᾽ ὑπ᾽ ἄλλȣ.* 20 f. *καὶ συνιέναι τὸν ϛρατὸν πρὸς ἑαυτόν.* aut ſimplicius loco vocabuli *ἑαυτόν*, legendum eſt *σιγήν.* 32 *δυνηθεὶς, ἐπεράθη μὲν μετὰ τ.*

1213. 38 *χόντα.* *qui habuerat.*

1214. 81 *Κυντιλίων.* *in villa, quae olim Quintiliorum fuerat.*

1215. 36 *τὸ* delendum. 40 *ἀπένειμε*, aut *ἐπήνεγκε.* 43 *χρυσȣς ἀπὸ χιλίων.* v. ad p. 1040, 96.

1216. 53 f. primum καθ' ὑπερβολὴν delendum eſt.

1217. 82 f. ἑκόντων αὐτῶν τινα, ἐκ ἀνάγκης, ἐλάμβανεν. vel ἑκόντων αὐτῶν τινα ἐλάμβανεν, ἃ ἀνάγκη ἐλάμβανεν. 100 ἐν ξυρῷ idem eſt atque σὺν ξυρῷ. *inſtrumento uſus novacula.*

1218. 8 ὁλοπόρφυρον] ſubaudi χιτῶνα. 14 παρείη & ἀπείη.

1219. 47 τότε μὲν idem eſt atque πρῶτον μὲν. ei reſpondet μετὰ τῦτο vſ. 52. 49 δίκτυα hic loci non ſunt *retia*, ſed *caveae ferreis filis ad inſtar retis ſeptae*, ut ſunt e. c. illae grandes caveae, quibus columbae aliaeque aves domeſticae altiles in beatorum aulis coërcentur.

1220. 84 ἐμπλακθέντας. ab ἐμπλάζεσθαι. v. p. 1014, 39.

1221. 25 αὐτός τε δὴ ἔφαγον.

1222. *ult.* f. ἀριστερᾷ. nam ἀριστερὸς pro ἐπαρίστερος poni vix putem. recurrit tamen pag. 1227, 51.

1223. 81 mallem γράφειν vel συγγράφειν. 82 aut καθίσταται leg. *de rerum, quae nunc eſt, conſtitutione,* aut poſt καθίσταμαι excidit πραγματευόμενος. *de quibus nunc ago, in quibus nunc verſor.*

1224. 17 ἀπ' αὐτῆς ἀφίξεται. *a Roma in totum terrarum orbem dimanabit.*

1226. 15 ἐψηφίσατο verbum valde incommodum hic loci. ſententia flagitat ἀπισχυρίζετο. 17 εἰ μὴ τελευτῶν τῶν λόγων. 37 f. ἐνωχλεῖτο. ſane frigidum eſt ὑπὸ τῶν παίδων ἐμποδίζεσθαι.

licet

licet contendere nolim auctori ſequioris acui hoc non excidiſſe.

1227. 71 ἐφοβοῦντο τὸ δόξαι βελτεθῆ τὸν Κομπ. 78 probo Sylburgii μετὰ τοῦτο. ſed deinceps vſ. 79. ſuadeo καὶ διὰ τοῦτον ἐν τ. ἰ. χ. ἐς τοσοῦτο προεχώρησε. *Et per eum*, Pompejanum puta, vel ejus ſtudio, *dux equeſtris alae factus, eo proceſſit amplitudinis.*

1228. 89 καὶ ἑώρα] f. καὶ ἐῤῥώτρ. *bene valebat.* nam ὁρᾷν & βλέπειν, ſi quid novi, idem eſt. 7 ἀξιουμένου.

1229. 22 f. ἦν μέν πω οὐ μαντικὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ λεχθὲν, ἐγένετο δὲ, ἐπειδὴ — ἐλέγετο: *erat quidem dictum hoc in ſe non ominoſum, fiebat autem ominoſum ex eo, quod dictum eſſet ultimo die ludorum circenſium.*

1232. *ult.* ἰδόντες οὖν.

1233. 66 πλὴν ἑνὸς, καὶ τοὺς τε ὀφθαλμοὺς ἐς τὸ δ. 77 δὴ] l. δὲ.

1234. 18 τε] l. γε.

1235. 37 ὅσοι ἦμεν πρὸς τ. Π. *quotquot Pertinaci eramus amici.* 46 λελουμένοι. octava lavabant, & nona coenabant, aut qui hora tardius lavarent, homines induſtrii, hora quoque tardius, decima nempe, coenabant. v. Artemidor. p. 54. 24. ubi εἶτα δείλης λούονται leg. & Arrian. Epictet. diſſert. 3, 19. p. 431, 7. ἂν μὴ φαγεῖν εὕρωμεν ἐκ βαλανείου. *ſi quando a balneo cibum paratum non invenerimus.* item p. 495. 6. ubi vitam Romanorum velut pingit. Eos enim, poſtquam mane ſurrexiſſent, per

otium, ait, oſcitare, faciem abluere, ſcribere & legere, quae velint, deinde nugari aliquid, ut, quidquid dixerint, ab amicis laudetur. *εἶτα εἰς περίπατον προελθόντες, καὶ ὀλίγα περιπατήσαντες λέσασθαι, εἶτα φαγεῖν, εἶτα κοιμηθῆναι.* & p. 524. *εἶτ' ἐλθὼν ἐκ τοῦ βαλανείου εἰς οἶκον, κεκραγέναι· Οὐδεὶς φέρει φαγεῖν?* Herodian. 4, 4. §. 12. *οἱ μὲν ἤδη περὶ τὰ λουτρὰ εἶχον, οἱ δ' ἀνεπαύοντο accumbebant ad menſam.* v. Noſtri p. 1285, 62.

1240. 5 f. *ὕπατος ἀπεδέδεικτο.*

1242. 27 aut *προήειμεν* ut Reimarus, aut *παρήειμεν.* 38 *τοὺς ὑπηρετήσοντας.* 46 *τῷ* non cum proximo *πλήθει,* ſed cum remotiore *ποιῆσαι* cohaeret, & verba in reſolutione ſic ſunt ordinanda. *ἐπὶ τῷ ποιῆσαι τὴν πόλιν ὀχλώδη πλήθει* [hoc eſt *διὰ πλήθους*] *στρατιωτῶν.* 47 *βαρῦναι.* cohaeret enim, pariter ut *ποιῆσαι,* cum *ἐπὶ τῷ. male audiebat ἐπὶ τῷ — βαρῦναι, propterea quod cives oneraret —*

1243. 58 *ἐπιστησομένοις magis callentes artium militarium.* 62 *σαφέστατα τήν τε ἡλικίαν. abſque omni dubio & controverſia.*

1244. 86 poſt *Περτίνακα* deeſt aliquid, quod indicat ſequens *καὶ.* forſ. *καὶ ἄκοντα ἀναδέξασθαι & invito animo ſuſcepiſſe in dorſum ſuum & excuſſiſſe.* aut *καὶ* illud delend. eſt. 13 *προήειμεν πενθικῶς.* poſterius jam dudum ante nos Sylburgius quoque obſervavit.

1246. 59 ποιητικὰς] f. ὁπλιτικὰς. 63 τὸ μὲν ἐς πόλεμον καταφερὲς [vel ἐπιῤῥεπὲς] ἄγροικον. vel pro ἐς πόλεμον leg. eſt uno vocabulo εὐπόλεμον. participium ἐκβαῖνον cum reliquis cohaerentibus nominativis eſt loco genitivi conſequentiae. 72 f. ὑπὸ τῆς ἐκ τοῦ μείονος αὐξήσεως, vel ὑπὸ τῆς ἐς τὸ μεῖζον αὐξ.

1248. 35 f. πολλὰ κατορθοῦν δυνηθεὶς. 37 αὐτὸν τὸν νέον. aut alias τὸν vſ. 36. erit delendum. 52 συνιδών.

1249. 88 χειρῶν] f. χειμόνων. aut ὑπ' ἐκείνων. 97 f. τοὺς τε τὰ ἑαυτοῦ καὶ τοὺς τὰ τοῦ Νίγρου. verbum δικαιοῦν non ſolum *punire* notat, ſed in univerſum *ex juſto & merito aliquem tractare.* patet e ſequentibus, τοὺς μὲν ἐκόλαζεν, τοὺς δ' ἠμείβετο.

1250. 7 f. καὶ αὐτὸς μισούμενος διὰ τοῦτο. vel ἀδικῶν τοῦτο. 19 καταλιπὼν, ὃν ἅπαξ παρὰ — 30 f. δόξεις σοι ταῦτα, ἐφ' οἷς κολασθῆναι συνέβη. 36 f. τοὺς τιμωρουμένους ὑπ' αὐτοῦ ὑπάγειν τῇ δίκῃ μέλλων, τῷ Κλάρῳ. 41 γε] l. τε aut μέν.

1252. 89 ἐκπεσεῖν.

1253. 38 ἐς μὲν τὰς ναῦς, reſpondet ſequens δὲ vſ. 44. 46. εἶτα ὡς καὶ ταῦτα.

1256. 4 οἱ μὲν γὰρ Ὀσρ. *penult.* λαβεῖν] mallem τελεῖν. vulgata ſi bene habeat, erit τοὺς φόρους λαβεῖν idem atque τὴν ἐπιταγὴν τῶν φόρων ἀναδέχεσθαι *neceſſitati pendendorum vectigalium ſe ſubmittere.*

1258. 69 καὶ πρὸς τοὺς ἐγγυτέρους. 70 προσεληλυθότες] est *obviam procedere*, *occurrere cum armis*: raro ſenſu. quod ſi autem προσεληλυθότας legas, erit totus locus ita refingendus καὶ πρὸς τοὺς ἐγγυτέρω καὶ τῶν M. — προσεληλυθότας μαχόμενοι, ἀεὶ — *pugnantes adverſus Medorum & Parthorum illos, qui propius ad Niſibin accedunt, ſemper quodammodo pro ipſis pugnamus.* nam ſata & culta illi noſtra rapiunt & corrumpunt. 83 ἐκοινωνοῦμεν.

1259. 13 f. ταῦτά τε οὖν ἡμᾶς ἐτάραττε, καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον πῦρ, ὃ αἰφνίδιον. 23 αὐτοῖς] αὖθις. 44 e lectione codicis Urſini effici hoc debebat διὰ τοὺς Καληδονίους μὴ ἐμμείναντες ταῖς ὑποσχέσεσι, καὶ τοῖς Μαιάταις.

1260. 56 μάχῃ ἑτέρᾳ] hoc de ſolis illis praeliis accipi debet, quibus de ſummo imperio dimicabatur. nam ab illo, quo Niger cecidit, aberat Severus. 58 τὰ πολέμια.

1261. 18 καὶ οἷον κρεουργηθέντες.

1262. 31 ὡς οὐδὲν αὐτῷ μετείη [vel προσείη] αὐτοκρ.

1263. 72 aut τά τε πολιτικὰ abeſſe debet, uti etiam Peireſciana excerpta iis verbis carent, aut vſ. 73. καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ. nam utrumque idem dicit.

1264. 97 ξύλα] f. σιτία.

1265. 55 τοῦτο πρᾶξαι. quamvis non neſciam defendi vulgatam poſſe.

1266. 93 συγκατέκλεισε.

1267.

1267. 28 αὐτȣ̃. redit enim ad τὸ δορυφορικόν. 37 ἵππȣς ἡλίῳ ἱερȣ̀ς; τιγριδοειδεῖς. nam non τίγρος, τίγρȣ, ſed τίγρις, τίγριδος dicitur.

1268. 84 ἔκ γε τῶν.

1269. 14 ἀλώμεναι] in cod. mſto eſt ἀλαμεναι. num Ἀλαμάνναι? *mulieres Alamannicae omnium ferociſſime dimicabant.* credibile enim eſt ludis illis non Romanas ſolummodo, ſed nationum omnium foeminas pugnaſſe.

1270. 31 medelam huic loco non invenio. ſufficit vitium indicaſſe. verba καὶ μᾶλλον uſque ad ταα ſunt pars orationis ab illo cauſſidico dictae. alii ſenſum exſculpant. videtur haec ferme ſententia fuiſſe καὶ μᾶλλον ἂν εἰκότως τῇ τȣ̃ Σεβήρȣ πρὸς αὐτὸν φιλίᾳ, ἢ ἐκείνῳ τῷ λόγῳ. *adeoque multo majori jure aliquem Severi erga Plautianum amori, quam aſperiori illi dicto, ſi modo unquam a Severo projectum fuerit, confidere.* quod autem appellat *aſperius* dictum, id ſignificat mandatum, de quo paullo ante, de tollendis & conflandis aliquot Plautiani imaginibus ſtatuiſve.

1271. 6 ἀθρόως vel ἀθρόον, ut p. 1358, 84. *confertim, ſimul, uno impetu.*

1272. 40 Italia hic loci ſenſu ſtrictiſſimo accipi debet pro parte Italiae inferiore ſeu magna Graecia, cui regioni proprium id nomen olim fuit, inde ad reliquas propagatum, iiſque communicatum.

1273. 53 τὰ πλείω αὐτȣ̃.

1274.

1274. 16 τῶν τριχῶν τȣ͂ γενείȣ ἐκτίλας non id ſignificat hic loci, quod vi verborum debet, & quod proinde interpres exhibuit, ſed *e pilis menti protractum.* ut Mercurius Trimalcionem mento ſublevatum in coelum rapit apud Petronium. ἐκτίλας poſuit parum emendate pro ἐκσύρας.

1278. 91, συςησάμενος.

1279. 22 τὴν κεφαλήν. 36 ἐπ' ἀδείᾳ.

1281. 92 aut del. τι, aut cum ἐς mutandum. 95 f. καὶ ὅσα τότε. 12 ὑπὸ τῶν ὑδάτων notat *a paludibus*, quae non ſinebant eos conferto agmine ire,

1282. 49 f. ὑποτετμημένος. neque hoc ad literam, ſed figurate eſt accipiendum. id eſt, paſſum idem, quod illi, quibus ſuffragines aut calcanei ſunt ſucciſi. ἐκλελυμένος, παρειμένος.

1284. 23 γε] l. μέν.

1286. *pen.* δότε quoad ſenſum hic loci idem eſt atque δηλȣ͂τε. ut Latinum *cedo*, pro dic, indica.

1287. 9 καὶ ὁ Κάςωρ.

1288. 41 f. καὶ πρὸς ἐκείνȣς ἔτεινε.

1291. 47 poſt φρόνημα videtur ἐπιφανέςερον deeſſe. 48 f. καὶ ἐν πανηγύρεσι [vel ἡγεμονίαις] πολλαῖς.

1293. *ult.* ἀπολέλυσαι ſignificat *abſolutus es*, hoc eſt *dimiſſus eſto.* nil te opus habemus, jubeo te protinus hinc faceſſere, niſi ſatis habueris Alexandrum abſque ullo alio praedicato invidioſo nominare.

1294. 37 ςρατιώτας πάνυ πολλȣ́ς. 44 ȣ̓χ

ἥκιςα

ἤκιϛα δὲ τὰς σ. 49 αὐτῶν. nempe τῶν ϛεφάνων.

1295. 67 πρᾳσίη. 80 ἐπιτριβᾶμεν bene habet. eſt ſubjunctivus aoriſti ſecundi paſſivi.

1296. 9 οὐδέποθ' ἡμᾶς. 31 verba κακοῤῥήμων, ἢ delenda. prius eſt mala ſcriptio, cujus correctio eſt κακογνώμων. quod ſignificat ἤ. utraque lectio, bona & prava, fuit ſervata.

1297. 55 κηλιδοῦσθαι non intelligo, & liquet pravum eſſe. cogitavi aliquando ὥϛε καὶ ἐκκενοῦσθαι — *eos, ut ſpongiam, ita exprimebat, ut bonis omnibus nudarentur.* ſed videtur aliud quid latere. 66 f. ὥϛε δὴ ὡς παρὰ —

1298. 93 ἐπιφόνια. 9 f. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τότε μάλιϛα.

1299. 13 ἀναγκαίαις. 27 f. ἔθνη οὔτε πίϛεως [vel οὐθ' ἁπλότητος] οὔτε σοφίας. nam ſequitur oppoſitum οὔτε ἀπατεῶνα. ſententia dictionis οὐκ ἤνεγκε τὰ κελτικὰ ἔθνη προσποίησιν ἁπλότητος mihi videtur haec eſſe. in illis gentibus non potuit Caracalla ſervare fidei ſimulationem, qua alias utebatur, ſed eam poſuit aut perdidit. 48 ἐπήνει.

1300. 57 καὶ αὐτὸς κιθαρᾳδῶν. 65 ἀποδιατρίβωσιν. in ſubj. aor. 2. paſſ. *ne mora & occupatio injiceretur ſuis manibus, eos a caedendis Romanis averſura.* 67 Γερμανίαν] f. Ἰταλίαν. 69 f. Ἀλαμαννῶν ὅσαι γε ἑάλωσαν οὐ δουλοπρεπές τι ὑπ. 79 καὶ γὰρ, εἰ καὶ παρὰ γνώμην.

1301.

ϛρατηγῶν τῶν πάνυ recte dat codex Romanus. 13 οἵ τε δικαιονόμοι τὴν Ἰταλίαν ob praecedens τό τε. in quo ἐπαύσαντο ſubauditur e ſequentibus. 15 δεκασθέντες. ſententia eſt. *deſiit eo tempore mos aliquid diſtribuendi in ludis, quos ederent praetores majores. abrogata quoque fuit juridicis,* vel adminiſtratoribus juris, *cura Italiae ordinandae,* vel juris & aequitatis in oppidis Italiae tuendae, *propterea quod deprehenſi eſſent munera accepiſſe ultra modum a Marco Antonino ſtatutum.* 16 περιδρομήν. cohaeret enim cum κατεϛήσατο.

1330. 28 ἦν & παρῄτητο in pluſquamperfecto.

1332. 99 recte dat codex Rom. & ex eo editio Urſini συναιρουμένη. *conſumta.* quod Leunclauius male mutavit. 6 δι' ἀτελοῦς φθόνου. *ita ipſi invidens, ut nocere nequiret.* 11 primum & quartum καὶ delenda.

1333. 37 f. αὐτὸ [ſcilicet τὸ πῦρ] τοῦτο [ſcil. τοῦ ὕδατος] *cum alias aqua ignem ſuperet, jam viciſſim aquam ignis ſuperabat.* 56 non video quare ὑφ' ἧς mutatum fuerit. 58 aut deeſt aliquid, aut καὶ delend. eſt. 61 ἑκάτερον ὧδε. Μακρῖνος. —

1334. 71 πόλεις τὰς κατασκ.

1335. 29 τῇ βουλῇ. 34 καὶ τὰ τῶν Ἀρμενίων. 45 πολεμήσαντες.

1336. 53 ἑκούσιοι.

1337. 95 τὸ δὲ καὶ τῷ αἴσχει τῆς ἐλαττώσεως τοὺς νεοκαταλέκτους ἐρεθίζοντες στάσιν ἤγειραν, ὑφ' ἧς ἐκεῖνοι μὲν [veterani] τῶν στρατηγῶν τινας ἀπέκτειναν — οὗτοι δὲ — novitii vero.

1340. 90 f. Ἰουλιανοῦ (διεδίδρασκε γὰρ) 95 τὸν πάλαι τοῦ Ταράντου πρόκοιτον.

1341. 38 διαδηλωθῆναι. 46 ἐσεσήμαντο. id voluit librarius codicis Romani. *conſignata erant:* τὰ ὀθόνια puta.

1342. 64 ὧν ἐγώ.

1343. 12 αὐτοὺς] f. ἀνάρχους vel ἀτίμους vel ſimile quid.

1345. 65 ὄνομα αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ υἱέως, ἐν τῷ —

1347. 32 αὐτεπίτακτον codicis Romani bene habet, ſignificatque *ſponte ſua ſumtam* vel *arreptam aliis imperandi auctoritatem.* τὸ ἐπιτακτικὸν ἐξ αὐθαιρέτου ἐξουσίας. 55 ὥστε καὶ τοὺς στρατιώτας ἂν ἢ ἑκόντας μετανοῆσαι.

1348. 89 ἐπαινεθείς. cohaeret enim cum ἐκφυγὼν & διέβαλεν vſ. 98.

1356. 20 ἐμφρόνως.

1361. 64 ἀναφυρόμενος.

1363. 10 ἀγχούσῃ.

1364. 41 f. ἀλλὰ διαπύρῳ.

1365. 7 ἄρα τις Ἀλέξανδρος.

1367. 84 ἐπ' αὐτοῦ *ſua aetate.* & ſic quoque vſ. ult.

1368. 14 Ἀσίας] f. Ἰταλίας.

1369. 52 αὐτὴ.

1370. 96 voces Φλάβιον Ἡρακλέωνα collocandae ſunt inter σφῶν & ἀποκτεῖναι vſ. 98.

1371. 98 ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ δορυφόρους, aut alias delendum μὲν vſ. 97. 16. παρειμένος.

INDEX
DICTIONVM GRAECARVM
IN TRIBVS SVPERIORIBVS ANIMADVERSIONVM LIBRIS DECLARATARVM.

Litera D. *adſcripta Dionem Chryſoſtomum,* S. *Diodorum Siculum,* C. *Dionem Caſſium indicat.*

Ἀγάλλειν honorare. C. 108. adde Caſſii pag. 881, 13.

ἀγείρειν commendicari. D. 121.

ἀγνοεῖν delinquere, peccare. D. 54. *S.* 6.

ἀθλητὴς σοφίας, ἀρετῆς, — ſtudioſus cultor. D. 1.

αἴρειν ζήτησιν C. 16.

ἀϊστοῦν de medio tollere. C. 49.

αἰτίαν λαμβάνειν de accuſatore. alteri aliquid vitio dare. *C.* 42. ſic Caſſius p. 743, 81. dixit raro modo *αἰτίαν τινὶ ἔχειν* pro *queri de aliquo, accuſare.*

ἄλλοι omnes. *C.* 85.

ἄλλος omiſſum. D. 19.

ἀμὶς lagena vinaria. D. 199.

ἀμφότεροι de pluribus, quam duobus. *C.* 114.

ἀνὰ in verbis compoſitis iter ſignificantibus indicat ſcriptoribus Romanae hiſtoriae graecis iter Romam verſus, ut ἀναβαίνειν. Romam tendere. *C.* 34. v. Euſeb. H. E. p. 156, 4. *ed. Mog.*

ἀναγκαῖος carus, quem tibi ſupereſſe ſalvum, quantivis velis. *C.* 63. hinc interpretor locum Euſebii H. E. VIII. 12. p. 306, 26. *ed. Mogunt.* ubi τὰ ἀναγκαιότατα μέρη τοῦ σώματος ſunt illae partes noſtri corporis, quas valde caras nobis eſſe propterea neceſſe eſt, quia diligenter eas occultamus, ſeduloque cavemus ne in cuiusquam conſpectum veniant. ἀναγκαῖος νομοθέτης quem pati neceſſe habes *C.* 33.

ἀναθύειν reſecrare, ſacra de novo facere, inſtaurare. *C.* 39.

ἀνακρίσεις in portu. D. 123.

ἀνάληψις lectio libri. S. 3.

ἀναρρίπτειν ἐς αὑτὸν ſuo periculo aliquid ſuſcipere. *C.* 109. elegantius hoc extulit Euſebius H. E. 6, 40. ἐφ' ἑαυτῷ βάλλεσθαι. ubi v. Valeſ.

ἀνατείνεσθαι erigere ſe e pedum extremis digitis. Zekeln. D. 124.

ἀνειμένος prorupte flagitioſus. D. 7. ſic ἀνέδην πονηρὸς dicitur, & ἀπερρωγώς. v. Euſeb. H. E. p. 92, 26. quodammodo ſimile illud Ioſephi I. p. 210, 34. *ed. Hav.* ἀπορραγέντες ἔφευγον *profuſi in fugam, ut ſiſti nequirent.*

ἀνέχειν exſpectare. *C.* 73.

ἄνθρωπος & οὐρανὸς a librariis permutari ſolita. D. 206.

ἀνιστᾶναι reſtaurare. *C.* 88.

ἀπαγορεύειν pronuntiare. S. 94.

ἀπαιθύσσειν τὸν λύχνον lucernam emungere. S. 13.

ἀπατᾶν tempus fallere, oblectare. D. 121.

ἄπλατος pro ἄπλετος incredibile dictu. S. 12.

ἀπὸ

ἀπὸ μέρους per vices. S. 42.
ἀποδεικνύειν penſum dare. D. 218.
ἀπολύειν. ἀπολέλυσαι. faceſſe te hinc. C. 158.
ἄπορος intractabilis. C. 50.
ἀποσπᾷν procul ſe ſubducere, abire. C. 123.
ἄρκος & ἄρκτος perinde dictum & exaratum recte fuit. D. 33.
ἀρχή vocabulum Siculum aut plebejum pro ἀρτάνη funis, reſtis. S. 9.
ἀτιμία ſtatus privatus, vacatio a functione muneris publici. C. 47. eodem ſenſu poſuit Plutarch. v. ἀδοξία p. 1064, 12.
ἀτύχημα ſcelus. S. 36.
αὐτὸ τοῦτο ſolummodo, ſimpliciter. C. 87.
αὐτονομία qua in re contineatur. D. 174. 176.
ἀφορᾷν alio reſpicere. D. ita Xenopho Cyropaed. 6, 10. p. 376, 15. εἰσπεσόντες παίουσιν ἀφορῶντας. *quum irruiſſent, averſos caedunt.*
βασιλεύειν & βουλεύειν a librariis permutata. D. 2. ſimilia exempla habes apud Dion. Caſſ. p. 388, 38. 907, 27.
βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς. ſpecie tenus ſolummodo. C. 72. 138.
βουλευτικά. expenſae pro introitu in ſenatum. D.
τὰ γιγνόμενα. ſtatuta, decentia, debita, neceſſaria. C. 19. exemplis ibi allatis addi poteſt illud e Xenophontis Cyropaed. p. 298, 8. *ed. Hutch. min.* ἐπεὶ δὲ πορευόμενος ἐν ταῖς γιγνομέναις ἡμέραις ἀφικνεῖται — *diebus illis qui,* [vel *diebus tot numero, quot*] *neceſſario in iter illud inſumendi erant,* ut citius eo perveniri nequi-

quiret. ubi male redditur *diebus inſequentibus*, tanquam ſi ἐπιγενομέναις exaratum eſſet.
δάκνεσθαι arrodi, circumcidi, de numo. D. 216.
Δάκτυλον αἴρειν. D. 182.
dativi conſequentiae pro genitivis graecis in uſu ſunt. S. 22.
δαμάλης [pro δαμαστὴς] ἔρως Cupido domitor. D. 11.
δεῖν. omitti ſolet poſt alios infinitivos. D. 117. & *add.* quibus addi poteſt Dio Caſſius p. 100, 18.
δεινὸν omitti ſolet. C. 25, 26.
δῆμος & πλῆθος diverſa. C. 88.
δημόσιος pro δήμιος, carnifex. D. 116.
δημιουργὸς decurio, vel tribunus plebis. D. 140.
διὰ notat in compoſitis quibusdam idem atque πρὸ. *ante*. D. 153. exemplis ibi prolatis addi poteſt Dionis Caſſii p. 125, 1.
διαγνώμη judicium, cognitio cauſſae. C. 116.
διάθεσις diſpoſitio variarum rerum per vices & intervalla. D. 4.
διαίρεσις egeſtio mercium e navi aut ciſta. S. 90.
διαλείφειν num pro *diſpungere* dicatur. C. 72.
διαπράττεσθαι calliditate & ſtrophis cupita perficere. D. 110.
διάρχειν χρόνον tempus aliquod in gerendo magiſtratu conſumere. C. 71.
διαρπάζειν τινα diripere aliquem. C. 72.
διασκοπεῖν τινος abſque ὑπὲρ vel περὶ. C. 44.
διαστῆσαι. diſtincte docere. D. 196. & *add.*
διασώζειν in tutum locum deducere, deferre. C. 39.
διατιθέναι mercem vendere. D. 116.
διατρίβειν τινὰ aliquem morari. C. 54.
διαφέρεσθαι de aliqua re animi angi, aeſtuare contendere. D. 113.

διδό

διδόναι indicare. C. 158.
διειπεῖν. imperare. de legibus & judicibus dicitur. C. 59. adde Ariſtid. T. I. p. 48, 12.
δίκτυα grandes caveae ligneae ferreis filis ſeptae. C. 152. ſi bene memini occurrit hoc vocabulum hoc ſenſu etiam in appendice libri primi Ceremonialis Conſtantiniani.
δρῦς cavea lignea. D. 185.
δοκιμάζειν, tentare, periculum facere. S. 2.
ἑαυτὸν pro αὐτὸν. S. 100. ita Dio Caſſ. p. 936, 6.
ἐγκολπῶσθαι, ubi de veſte, ſuper ipſa cuti gerere. C. 140.
ἐγχειρίδιον ſtylus, aut pugillares. C. 136.
εἶναι ſaepe a librariis cum ἐστὶ permutatur. C. 40.
εἰς τὰ χρήματα. C. 126.
ἐκ redundat. S. 92.
ἕκαστος. quid poſt ὡς ἕκαστοι ſubaudiatur. C. 111.
ἐκβάλλειν ἑαυτὸν ventrem exonerare. C. 21.
ἔνδεια remiſſio partis reſiduae de toto nomine expungendo. C. 43.
ἐκνικᾶν ſibi conciliare. C. 10.
ἐκπίπτειν de hiſtrionibus, exſibilari. D. 115. S. 56.
ἐκπορεῖν pro ἐκπορίζειν. C. 85.
ἐκτείνειν τὰς ἀνθρωπίνας τύχας. quid haec dictio ſignificet. D. 159.
ἐκτίλλειν pro ἐκσύρειν. γενεῖον ἐκτίλλειν mento correptum attrahere. C. 158.
ellipſis verbi per ſyneſin ſupplendi; quum ſcil. duobus ſubſtantivis aut ſubjectis unum ſubjicitur verbum ceu praedicatum, quorum uni tantummodo congruit. S. 20.

ἐμποιεῖν indere alicuius animo ſententiam aliquam. *C.* 34.
enallage numerorum. D. 84.
ἐνηβητήρια loca, ubi juventus in armis tractandis & exercitiis gymnaſticis inſtituebatur. *C.* 139.
ἐνθύμιον, religio. *C.* 56.
ἐξίςαϑαι τι vitare aliquid. *S.* 59.
ἐπαγγέλλεϑαι candidatum magiſtratus ſe profiteri. C. 17.
ἐπαρᾶϑαι περί τινος pro τινί. *C.* 74.
ἐπεὶ pro ἔπειτα. D. 14. notavit quoque Hutchinſon ad Xenoph. Cyropaed. p. 63.
ἐπεξέρχεϑαι ſigillatim recenſere. *C.* 40.
ἐπίδειξις ſophiſtae recitatio. D. 25.
ἐπιδιδόναι notario dictare quod calamo excipiat. D. 82.
ἐπιεικῶς ſaepe. ἐπιεικέςερον majus & vehementius. D. 127. exemplis adde Ariſtid. T. I. p. 152. 9. uti ἐπιεικῶς reddi debebat *plerumque.*
ἐπικληρεῦϑαι denuo ſortiri. *C.* 40.
ἐπιτετηδευμένον ſtudioſe & anxie quaeſitum, meditatum, elucubratum. *C.* 99.
ἐπιτολμᾶν. *C.* 18. immerito ſuſpectum vitii hoc verbum habui, quum optimae notae eſſet. Vſus eo jam fuit Homerus Od. A. 353. item Ariſtides, & Euſebius paſſim, ut p. 299, 10. auctores vides ex omnibus graecitatis aetatibus, incumbant ergo in ſpongiam, quae ad Caſſii p. 46, 25. & p. 256, 22. notavi.
ἐπιτρέπειν imperare. *C.* 13.
ἐρανίζειν τινὰ num dicatur pro ἐρ. παρά τινος. *C.* 108.

C. 108. quum dicatur ἐπιψηφίζειν τινὰ *aliquem ſuffragium poſcere*, poteſt quoque ἐρανίζειν τινὰ dici, *aliquem ἔρανον* ſeu *ſymbolam poſcere.*

ἔργμα & ἔρμα. D. 69.

ἔργον ἔχειν latiniſmus Caſſii, *opus habere, indigere.* C.

ἐρωτᾷν utramque in partem diſputare. *C.* 128.

εὔεικτος & εὔοικτος. C. 149.

εὔνοια αὐτῦ pro πρὸς αὐτὸν. *C.* 14. ſic apud Ariſtid. T. I. p. 16, 12. eſt ὑπερηφανία θεῶν pro ὑπ. πρὸς θεὺς, & p. 130, 8. ἔκπληξις βαρβάρυ *terror Graecis a Perſa incuſſus.* Socrates Hiſt. Eccl. 1. 18. δέει τῦ βασιλέως. *quod Perſae Imperatorem formidarent.* ſed genus hoc adeo ſunt multa, loquacem ut laſſare queant Fabium.

εὑρίσκεσθαι coram adeſſe. *C.* 26.

ἐφορμεῖν ſubſidere in portu, inſidiari. *C.* 82.

ἢ ſaepe nota eſt aut variae lectionis, aut emendationis, aut ſcholii. D. 190. & in addendis. *S.* 7. exemplis adde Ariſtid. T. I. p. 131, 18. ubi ἢ θεμένων eſt ſcholium v. ψηφιζομένων.

ἡμερέσιον merces diurna. *C.* 127.

θᾶττον nuper. *C.* 104.

θέλειν pro μέλλειν. D. 36.

θεωρία. res, ſcientia. *S.* 36.

θυσιάζειν βωμὸν circumſuffire aram. *S.* 92.

ἰδιωτεία ſtatus ſenatoris extra functionem. *C.* 37.

ἱερὸν & ὅσιον qui differant. *C.* 56.

ἱστορίαν ἔχειν quae regio dicatur. D. 4. ἱστορεῖν χώραν eſt perluſtrare & indagare ea, quae

in

in aliqua regione ſpectatu digna ſunt. Eo ſenſu aliquoties uſurpat Socrates H. Eccl. I. 19.

ἰσχυρὸς fortis, audax, ſtrenuus. *C.* 84.

ἰσχὺς & ῥώμη conjunguntur, ſed differunt. D. 41.

Ἰταλία ſic proprie dicitur magna Graecia. *C.* 108.

καθίστασθαι ad quietem & limpiditatem redire. *C.* 34.

κακόφημα verba ſaepe, interdum quoque τὰ εὔφημα, omittuntur. *C.* 26.

κατάγειν de piratis naves intercipientibus. *C.* 109.

καταγράφειν τινὸς aliquem accuſare. *C.* 29.

καταδύειν τὸν ἥλιον aliquo in opere usque ad ſeram veſperam verſari. D. 48.

καταστῆναι cum altero congredi pugnandi cauſſa. *S.* 22.

κατέχειν τινὸς compos alicujus eſſe. D. 178.

κέκρωψ convicium ſuperbo ignobili. D. 215.

κοινὸς civilis, comis, affabilis. *S.* 9. Ariſtides. I, 190. 5. κοινὸς & δημοτικὸς conjungit.

κοιτὼν fiſcus regius, gazophylacium, veſtiarium. *C.* 137.

κουφίζειν levis eſſe. *C.* 64.

κύριος de deo uſurpatum. *S.* 6.

κωφὸς inanis. *C.* 48.

λαμβάνειν αἰτίαν accuſare. *C.* 42.

λούεσθαι. Romani hora octava lavabant, nona coenabant. *C.* 153.

μαρτυρία commendatio. D. 169. & *add.* Ita quoque Ariſtides T. I. p. 168, 17. τοῖς τρισὶ καιροῖς μαρτυρεῖται. *ab omnibus tribus temporibus laudem fert.* inde Canteri emendabis interpretationem.

μετα-

μεταπέμπειν in activo, loco medii. C. 63.
ναύςαθμιον an ναύςαθμος rectius dicatur. C. 65.
negligentiae veterum in decoro temporum & perſonarum obſervando exempla. D. 12. 13. addenda. C. 51.
Nemeſia. D. 169.
ὄλεθρος γυνή. C. 110.
Olympii Iovis ſimulacrum a Phidia fabrefactum fama & concurſu totius Graeciae celebrabatur. D. 63.
Olympii templi Athenis hiſtoria. D. 9.
ὁσίας ἕνεκα dicis cauſſa. C. 131.
ὅσιον & ἱερὸν qui differant. C. 56.
ὅτι πολλὰ quam multa. S. 32.
ꙋ vel ꙋκ ſimpliciter, omiſſo verbo ex antecedentibus ſupplendo. D. ita apud Xenophontem Hiſt. Gr. L. 1. circa finem, p. 450, 16. κινδυνεύꙋσιν ἀπολέσθαι, ꙋκ, [ſubaudi ἀπολꙋ́μενοι,] ἂν ὑμεῖς γέ μοι πείθησθε.
ꙋ̓δῶν θιγγάνειν mos deos adeuntium & venerantium. D. 101.
ꙋ̓ μὴν ἀλλὰ porro. C. 35.
ꙋ̓τος omiſſum. C. 102.
παρὰ cum genitivo pro περὶ cum accuſativo. D. 49.
παραγράφειν circumſcribere. S. 2.
παραδιδόναι perhibere. S. 39.
παραποθνήσκειν temere & per jocum, nulla cauſſa, nullo fructu mori. C. 18.
παραςῆσαι τὸ πηδάλιον dubitatur quid ſit. D. 17.
παρὸν quum liceat, atque copia & oportunitas ejus rei ſit. C. 79.

παρα-

παραχρῆμα cum genitivo, *ſtatim a* — D. 35. ita Xenopho H. G. L. 1. p. 439, 15. ἐθέλοντες δὲ τότε κρίνεσθαι παραχρῆμα τῆς αἰτίας ἄρτι γεγενημένης.
παριέναι ad rem publicam gerendam accedere. D. 139.
τὰ παρόντα facultates. D. 70.
πᾶς. ἐν παντὶ [δεινῷ ſcil.] γίγνεσθαι. C. 25. 40.
πέρας meta ſagittariis propoſita, aut circenſis. D. 218.
περὶ omiſſum in formula διασκοπεῖν τινος. C. 44.
περιφέρειν τὸν πόλεμον tolerare, ſuſtinere. C. 12.
πλατάγη crepitaculum. πλαταγίζειν crepitare. C. 71.
πολιτεύεσθαι verſutiis agere vel perficere. S. 78.
πολλάκις forſitan. D. 119.
πολυλογία facundia. C. 113.
πολυτελῶς diligenter, S. 45.
πορθμὸς ſic nude in ſcriptoribus graecis hiſtoriae romanae eſt fretum Siculum. C. 96.
πρὸ & πρὸς permutantur. S. 63.
προβάλλειν ἀτιμίᾳ pro εἰς ἀτιμίαν. S. 34. προβάλλεσθαι, cauſſari, προφασίζεσθαι. C. 12.
προειπεῖν eſt judicum, edicere. C. 38.
prolepſis temporum. C. 51.
πρὸς propter. C. 12. πρός τινος. in favorem vel commodum alicujus. D. 165. *add.* ſic Dio Caſſ. p. 193, 28. τὸ πλῆθος πρὸς τοῦ Κικέρωνος ἐσόμενον *a partibus Ciceronis.*
προσίστασθαι impedire, officere. C. 105.
προσποιεῖσθαι ſibi adjungere, conciliare. C. 35.
προστιθέναι injungere, mandare. S. 2.
προστάττεσθαι poſtulare. C. 127.

προσ-

προφήτης interpres, internuncius. D. 38. S. 2.
ῥυσιάζειν proſcribere, facultatem cuicunque dare in aliquid manus injiciendi. *S.* 88.
στρατεία magiſtratus tam civilis, quam militaris. C. 135.
στρέφειν de numo. D. 217.
στρεφόμενος poſt περί τι omitti ſolet. D. 23. *add.*
σῦλα ἄγειν praedam agere. *C.* 25.
συμμαχία ſubmiſſio recentium ſubſidiorum. *S.* 32.
συνιστάνειν. ſibi conciliare. *C.* 105.
συνταράττειν concutere, vel minis territum aliquem cogere. *C.* 37. Graeci dicunt eo ſenſu σείειν. v. Valeſ. ad Euſeb. H. E. p. 156. a.
συῤῥάπτειν inſidias ſtruere. *C.* 45.
συστρέφεσθαι conglobari. *S.* 60.
σχῆμα. pallium, habitus philoſophicus. D. 225.
τεῖχος legio, vel cohors militum. *C.* 112.
τέλος ordo, ut ſenatorius, & equeſter. *C.* 126. 138.
τολμᾷν tolerare. 74.
τράπεζα dapes appoſitae. *S.* 89.
τυγχάνειν τινὸς, ſubaudi φίλου vel ἐπιεικοῦς. *C.* 62. conf. Ariſtid. T. I. p. 108, 10.
ὑπαγωγὴ ſupportatio commeatus. *C.* 32.
ὑπάντης adverſus. *C.* 58.
ὑπὲρ omiſſum. *C.* 44. ſic Caſſius p. 484, 91. dixit τιμωρίαν τοῦ πατρὸς pro ὑπὲρ τοῦ π. & p. 586, 17. πένθος ἐκείνης pro ὑπὲρ ἐκ. & p. 660, 70. φόβοις τῶν ἁλισκομένων, pro ὑπὲρ τῶν ἁλ. conf. Ariſtid. I. 216, 3.
ὑπολαμβάνειν ſibi devincire. *C.* 99.
ὑπόστασις deſignatio, conſilium. *S.* 39.
ὑποτέμνειν pro ἐκλύειν. *C.* 158.
ὕστερον & μετὰ ταῦτα conjunctum. *C.* 43.

φάε-

Φάρμακον res, cujus ope aliquid impetratur aut comparatur, & efficitur. D. 42. & *add.* ita Ariſtides T. I. p. 11, 15. ubi oleum appellatur φάρμακον ὑγιείας. *praeſidium & fons bonae valetudinis*, non, ut Canterus vertit. *valetudinis remedium.*
Φέρειν τὸν φθόνον premere, intra pectus continere. *C.* 98.
Φησὶ de vario ejus uſu. D. 198.
Φρονεῖν pro μέγα φρονεῖν, altos ſpiritus gerere, ſuperbire. *S.* 89. adde Philoſtrat. p. 807, 28. Ariſtid. I. 113, *pen.* 138, 5. 191, 17.
χορδεύειν num dicatur, & quid ſignificet. D. 160.
χρόνος. ἐν χρόνῳ pro ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ. *C.* 145.
χρώματα aromata. *S.* 14.
τῆς ὥρας mature. *S.* 29.
ὦρναι urnae ſortitoriae. *C.* 134.
ὡς cum adverbiis poſitivi gradus. *C.* 87.

EMENDANDA IN ANIMAD. AD CASSIVM DIONEM.

p. 32. Properabundus exaravi ea, quae ad Caſſii p. 113, 66. attuli, non ſatis attente inſpectis doctorum hominum annotationibus, qui non ὑπαγωγὴν, ſed ἐπαγωγὴν conjecerant, quod confirmatur ab ejusdem Caſſii p. 512, 85. & 589, 7.

p. 87. 371, 97. quum haec exararem, non ſuccurrebant formulae ὡς ἀληθῶς *vere* & ὡς ἑτέρως, *aliter* quibus nil frequentius occurrit. Pari modo, ſed inſolentius, ὡς κυρίως *proprie* dixit Ariſtides.

p. 135. notata ad 955, ult. deleri velim.

p. 136. 967, 64. damnavi, neque ſolus, χειρίζειν. occurrit tamen apud Lyſiam p. 472, 8.